

مصحف علی بن ابی طالب

به همراه ترجمه فارسی فولادوند

سوره های این نسخه از قرآن کریم که بر اساس ترتیب نزول با استفاده از دو معیار درس سوره ها و کلمات و عبارات کلیدی موجود در مراحل مختلف نزول توسط سیدکاظم فرهنگ تنظیم شده اند ، با دستخط منسوب به امیرالمومنین حضرت علی علیه السلام از روی قرآنهاى شماره ۱ و ۶ کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی توسط حمید رابعی بازآفرینی شده و همزمان با ایام ولادت حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم در سال ۱۴۴۱ هجری قمری با نام مصحف حضرت علی بن ابیطالب علیه السلام همراه با ترجمه فارسی استاد فولادوند به محضر حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف تقدیم شد .

در این مصحف شریف آیات بسم الله الرحمن الرحیم با رسم الخط قرآن شماره ۶ و بقیه آیات با رسم الخط قرآن شماره ۱ کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی منسوب به حضرت علی علیه السلام نگارش شده است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بگو اوست خدای یگانه ۱

اللَّهُ الصَّمَدُ

خدای صمد ثابت متعالی ۲

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

کسی را نزاده و زاده نشده است ۳

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

و هیچ کس او را همتا نیست ۴

سَمَر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وَالسَّمَرِ وَصَبَاها

سوگند به خورشید و تابندگی اش ۱

وَالعَمْرَادِ اِذَا بَلَها

سوگند به مه چون پی خورشید رود ۲

وَالنَّهَامِ اِذَا حَلَّها

سوگند به روز چون زمین را روشن گرداند ۳

وَاللَّيْلِ اِذَا سَاها

سوگند به شب چو پرده بر آن پوشد ۴

وَالسَّمَاءِ وَمَا نَها

سوگند به آسمان و آن کس که آن را برافراشت ۵

وَالْاَرْضِ وَمَا طَها

سوگند به زمین و آن کس که آن را گسترد ۶

وَالنَّهْرِ وَمَا سَوَّها

سوگند به نفس و آن کس که آن را درست کرد ۷

تالهمها صودها و صواها

سپس پلیدکاری و پرهیزگاری اش را به آن الهام کرد ۸

فک اطعی مر دکاها

که هر کس آن را پاک گردانید قطعاً رستگار شد ۹

و فک حاب مر دساها

و هر که آلوده اش ساخت قطعاً در باخت ۱۰

کک نب نمود بطواها

قوم ثمود به سبب طغیان خود به تکذیب پرداختند ۱۱

لاد لاسا سهاها

آنگاه که شقی ترینشان برپا خاست ۱۲

صا لاهم رسول الله باهه الله و صعاها

پس فرستاده خدا به آنان گفت زنهار ماده شتر خدا و نوبت آب خوردنش را حرمت نهید ۱۳

فک بوه صغروها فک کم عانهم دهم بک نهم صواها

ولی دروغزش خواندند و آن ماده شتر را پی کردند و پروردگارشان به سزای گناهشان بر سرشان عذاب آورد و آنان را با خاک یکسان کرد

۱۴

ولا بااه عهاها

و از پیامد کار خویش بیمی به خود راه نداد ۱۵

سجده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِ وَالْعَرْشِ الْعَظِيمِ

نام پروردگار والای خود را به پاکی بستای ۱

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

همان که آفرید و هماهنگی بخشید ۲

وَالصَّلَاةَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْكَ

و آنکه اندازه‌گیری کرد و راه نمود ۳

وَالصَّلَاةَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْكَ

و آنکه چمنزار را برآورد ۴

وَالصَّلَاةَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْكَ

و پس از چندی آن را خاشاکی تیره‌گون گردانید ۵

وَالصَّلَاةَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْكَ

ما بزودی آیات خود را به وسیله سروش غیبی بر تو خواهیم خواند تا فراموش نکنی ۶

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

جز آنچه خدا خواهد که او آشکار و آنچه را که نهان است می‌داند ۷

و سِرْطِ السَّرِي

و برای تو آسانترین راه را فراهم می گردانیم ۸

فَكَرَّارِ مَسْجِدِ الْكَرِيِّ

پس پند ده اگر پند سود بخشد ۹

سَلَكِ مَرَجِ عَسَى

آن کس که ترسد بزودی عبرت گیرد ۱۰

و بَيْتِهَا إِلَّا سَعَى

و نگون بخت خود را از آن دور می دارد ۱۱

الْكُرِيِّ عَطَى الْمَاءِ الْكَرِيِّ

همان کس که در آتشی بزرگ در آید ۱۲

يَمْ لَّا مَوْجَ فِيهَا وَلَا يَبَى

آنگاه نه در آن می میرد و نه زندگانی می یابد ۱۳

فَكَاطِعِ مَرَجِ رَكِ

رستگار آن کس که خود را پاک گردانید ۱۴

و دَكَرِ اسْمِ رَجِ عَطَى

و نام پروردگارش را یاد کرد و نماز گزارد ۱۵

بَلْ يَوْمَ رُؤْرِ الْهَيْبَةِ الْكَرِيْبَا

لیکن شما زندگی دنیا را بر می گزینید ۱۶

والا حره حذوا له

با آنکه جهان آخرت نیکوتر و پایدارتر است ۱۷

ار هذاه الصم الاول

قطعا در صحیفه‌های گذشته این معنی هست ۱۸

صم ابراهیم و موسی

صحیفه‌های ابراهیم و موسی ۱۹

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

والص

سوگند به روشنایی روز ۱

والليل ادا ص

سوگند به شب چون آرام گیرد ۲

ما و صط ربك و صط

که پروردگارت تو را وانگذاشته و دشمن نداشته است ۳

والا حره حذوا له

و قطعاً آخرت برای تو از دنیا نیکوتر خواهد بود ۴

وَسَوْفَ سَطَّكَ هَرَجٌ

و بزودی پروردگارت تو را عطا خواهد داد تا خرسند گردی ۵

أَلَمْ يَكُ سَمَاعُورِي

مگر نه تو را یتیم یافت پس پناه داد ۶

وَوَحَّكَ عَالَا هَكْرِي

و تو را سرگشته یافت پس هدایت کرد ۷

وَوَحَّكَ عَالَا طَاعِي

و تو را تنگدست یافت و بی‌نیاز گردانید ۸

طَامَا السَّمِ فَلَا سَهْمِ

و اما تو نیز به پاس نعمت ما یتیم را میازار ۹

وَأَمَّا السَّائِلُ فَلَا سَهْمِ

و گدا را مران ۱۰

وَأَمَّا سَمْعَةُ بِكَ هَكْرِي

و از نعمت پروردگار خویش با مردم سخن گوی ۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وَالصِّرِّ

سوگند به عصر غلبه حق بر باطل ۱

أَرَأَىٰ أَلْسِنَةً حَمْرًا

که واقعا انسان دستخوش زیان است ۲

أَلَّا يَكْبُرَ أَمْ يَنْسَىٰ مَا أَنشَأَ وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ

مگر کسانی که گرویده و کارهای شایسته کرده و همدیگر را به حق سفارش و به شکیبایی توصیه کرده‌اند ۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وَاللَّامِيَاتِ

سوگند به مادیانهائی که با همه‌همه تازانند و با سمهای خود از سنگ آتش می‌جهانند ۱

طَائِفَاتٍ

و برق از سنگ همی جهانند ۲

فالمعرات كنها

و صبحگاهان هجوم آرند ۳

فاندر به نسا

و با آن یورش گردی برانگیزند ۴

فوسطر به حسا

و بدان هجوم در دل گروهی درآیند ۵

فارالاسار له لکود

که انسان نسبت به پروردگارش سخت ناسپاس است ۶

و انه على ذلك لسهيد

و او خود بر این امر نیک گواه است ۷

و انه لیب الهم لسکدک

و راستی او سخت شیفته مال است ۸

افلا سلم اذا سئل عن الامور

مگر نمی‌داند که چون آنچه در گورهاست بیرون ریخته گردد ۹

و حقل طبع الکود

و آنچه در سینه‌هاست فاش شود ۱۰

فاردهم بهم يومک لکن

در چنان روزی پروردگارشان به حال ایشان نیک آگاه است ۱۱

بِسْمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الْهَاقِمِ الْكَافِرِ

تفاخر به بیشترداشتن شما را غافل داشت ۱

حَتَّىٰ يَدُومَ الْمَعَادِ

تا کارتازان و پایتان به گورستان رسید ۲

كَلَّا سَوْفَ نَعْلَمُ

نه چنین است زودا که بدانید ۳

بَلْ كَلَّا سَوْفَ نَعْلَمُ

باز هم نه چنین است زودا که بدانید ۴

كَلَّا لَوْ نَعْلَمُ عِلْمَ الْغَايَةِ

هرگز چنین نیست اگر علم‌الیقین داشتید ۵

لَعَلَّكُمْ تَهْتَبُونَ

به یقین دوزخ را می‌بینید ۶

بم لاد و بها عن العنبر

سپس آن را قطعا به عین الیقین درمی یابید ۷

بم لئسالر بومک عن العنبر

سپس در همان روز است که از نعمت روی زمین پرسیده خواهید شد ۸

دلوه

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

اذا دلت الامر دلتها

آنگاه که زمین به لرزش شدید خود لرزانیده شود ۱

واحرقت الامر مالها

و زمین بارهای سنگین خود را برون افکند ۲

وقال الاسار مالها

و انسان گوید زمین را چه شده است ۳

بومک بک احامها

آن روز است که زمین خبرهای خود را باز گوید ۴

بار دك اوحه لها

همان گونه که پروردگارت بدان وحی کرده است ۵

بومك بكد الناس اسما لئلا يروا اعمالهم

آن روز مردم به حال پراکنده برآیند تا نتیجه کارهایشان به آنان نشان داده شود ۶

فمر سجل اعمالك ذره حبرا به

پس هر که هموزن ذره‌ای نیکی کند نتیجه آن را خواهد دید ۷

فمر سجل اعمالك ذره سارا به

و هر که هموزن ذره‌ای بدی کند نتیجه آن را خواهد دید ۸

نامه

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الحمد لله

کوبنده ۱

ما الحمد لله

چیست کوبنده ۲

وما الحمد لله

و تو چه دانی که کوبنده چیست ۳

يوم بکور الناس کالفراس المصور

روزی که مردم چون پروانه‌های پراکنده گردند ۴

وبکور الیبال کالهر المصور

و کوه‌ها مانند پشم زده شده رنگین شود ۵

فامامر هلف موارنه

اما هر که سنجیده‌هایش سنگین برآید ۶

فهور عسه راکنه

پس وی در زندگی خوشی خواهد بود ۷

وامامر حفف موارنه

و اما هر که سنجیده‌هایش سبک برآید ۸

فامه هاونه

پس جایش هاویه باشد ۹

واما ادراک ماهه

و تو چه دانی که آن چیست ۱۰

نام حامه

آتشی است سوزنده ۱۱

همره

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وَبِاللَّهِ هَمْرُهُ لَمْرُهُ

وای بر هر بدگوی عیبجویی ۱

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ

که مالی گرد آورد و برشمرده ۲

يَسْتَأْذِنُ مَالَهٖ سَاحِدَهُ

پندارد که مالش او را جاوید کرده ۳

كَلَّا لَسَدْرُهُ إِذْ يَطْمَعُ

ولی نه قطعا در آتش خردکننده فرو افکنده خواهد شد ۴

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَطْمَعُ

و تو چه دانی که آن آتش خردکننده چیست ۵

بِأَمْرِ اللَّهِ الْمَوْعِدِ

آتش افروخته خدایی است ۶

إِلَّا نَسْأَلُ عَلَى الْأَعْقَابِ

آتشی که به دلها می‌رسد ۷

ا بها علمهم موصدا

و آتشی که در ستونهایی دراز آنان را در میان فرامی گیرد ۸

في عمك ممكده

و آتشی که در ستونهایی دراز ، آنان را در میان فرامی گیرد. ۹

بسم

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

والليل ادا حسبه

سوگند به شب چون پرده افکند ۱

والنهار ادا حيطه

سوگند به روز چون جلوه‌گری آغازد ۲

وما حلج الكرم والانه

و سوگند به آنکه نر و ماده را آفرید ۳

ار سعتكم لسه

که همانا تلاش شما پراکنده است ۴

فاما امر اعطه وانه

اما آنکه حق خدا را داد و پروا داشت ۵

وَكذَّبَ بِالْحَسَنَةِ

و پاداش نیکوتر را تصدیق کرد ۶

فَسَبَّحَهُ لِلْحَمْدِ

بزودی راه آسانی پیش پای او خواهیم گذاشت ۷

وَأَمَّا رَبٌّ يَجْعَلُ

و اما آنکه بخل ورزید و خود را بی‌نیاز دید ۸

وَكذَّبَ بِالْحَسَنَةِ

و پاداش نیکوتر را به دروغ گرفت ۹

فَسَبَّحَهُ لِلْحَمْدِ

بزودی راه دشواری به او خواهیم نمود ۱۰

وَمَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهَا

و چون هلاک شد دیگر مال او به کارش نمی‌آید ۱۱

أَنْ يَرْجِعَ إِلَى اللَّهِ

همانا هدایت بر ماست ۱۲

وَأَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

و در حقیقت دنیا و آخرت از آن ماست ۱۳

طَاعُوا كَمَا تَأْتِي

پس شما را به آتشی که زبانه می‌کشد هشدار دادم ۱۴

لا تلهها الا الاله

جز نگون‌بخت‌ترین مردم در آن درنیاید ۱۵

الکفر کفر و بول

همان که تکذیب کرد و رخ برتافت ۱۶

وسبها الاله

و پاک‌رفتارترین مردم از آن دور داشته خواهد شد ۱۷

الکفر بول ماله سک

همان که مال خود را می‌دهد برای آنکه پاک شود ۱۸

وما لاحک عکده مر سعه بدی

و هیچ کس را به قصد پاداش یافتن نعمت نمی‌بخشد ۱۹

الاسما وجهه الاله

جز خواستن رضای پروردگارش که بسی برتر است منظوری ندارد ۲۰

ولسوف برک

و قطعاً بزودی خشنود خواهد شد ۲۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وَاللَّهُ وَالرَّسُولُ

سوگند به کوه تین و زیتون ۱

وَطُورِ سِينَا

و طور سینا ۲

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

و این شهر امن و امان ۳

لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ الْكُرْآنَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ

که براستی انسان را در نیکوترین اعتدال آفریدیم ۴

لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ الْكُرْآنَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ

سپس او را به پست‌ترین مراتب پستی بازگردانیدیم ۵

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَعْدُ لِلَّذِينَ يَعْطُونَ زُكُوتَهُمْ

مگر کسانی را که گرویده و کارهای شایسته کرده‌اند که پاداشی بی‌منت خواهند داشت ۶

فَمَا كُفُّوا عَنْهُ

پس چه چیز تو را بعد از این به تکذیب جزا وامی‌دارد ۷

السر الله ما حكم الما حكم

آیا خدا نیکوترین داوران نیست ۸

ما حور

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

ا م ا ن ه ا ل ه ی ب ک د ت ا ل ک ب ر

آیا کسی را که روز جزا را دروغ می خواند دیدی ۱

ف ک ل ط ا ل ک ی ب ک ع ا ل س م

این همان کس است که یتیم را بسختی می راند ۲

و ل ا ی ب ص ر ع ل ی ط ا م ا ل م س ک ر

و به خوراک دادن بینوا ترغیب نمی کند ۳

م و ب ل ل م ط ب ر

پس وای بر نمازگزارانی ۴

ا ل ک ب ر ه م ع ر ص ل ا ه م س ا ه و ر

که از نمازشان غافلند ۵

ا ل ک ب ر ه م ب ر ا و ر

آنان که ریا می‌کنند ۶

وَمَسُورِ الْمَاعُونَ

و از دادن زکات و وسایل و مایحتاج خانه خودداری می‌ورزند ۷

کلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ

سوگند به آسمان و آن اختر شبگرد ۱

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ

و تو چه دانی که اختر شبگرد چیست ۲

إِلَهُمَّ النَّافِثِ

آن اختر فروزان ۳

إِذَا كَلَّ النَّفْسُ لَمَّا عَلَيْنَا حَافِطِ

هیچ کس نیست مگر اینکه نگاهبانی بر او گماشته شده است ۴

فَلَسْطَرَّ الْأَسْرَارُ مِمَّ حَافِطِ

پس انسان باید بنگرد که از چه آفریده شده است ۵

خلق مر ما دافع

از آب جهنده‌ای خلق شده ۶

بدرج مر نر الصلب والبراب

که از صلب مرد و میان استخوانهای سینه زن بیرون می‌آید ۷

لا به علی وجه لاهاد

در حقیقت او = خدا بر بازگردانیدن وی بخوبی تواناست ۸

بومطلع السراب

آن روز که رازها همه فاش شود ۹

فما له مر فوه ولا ناصر

پس او را نه نیرویی ماند و نه یاری ۱۰

والسما ذات الرح

سوگند به آسمان بارش‌انگیز ۱۱

والا امر ذات الصرع

سوگند به زمین شکافدار آماده کشت ۱۲

لا به امول کل

که در حقیقت قرآن گفتاری قاطع و روشن‌گر است ۱۳

وما هو بالهرل

و آن شوخی نیست ۱۴

اهم تکدور کدا

آنان دست به نیرنگ می‌زنند ۱۵

واکد کدا

و من نیز دست به نیرنگ می‌زنم ۱۶

مهمل الکافر امهلم دوسا

پس کافران را مهلت ده و کمی آنان را به حال خود واگذار ۱۷

اسماء

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

اداسما اسطر

آنگاه که آسمان زهم بشکافد ۱

واداالکواکب اسر

و آنگاه که اختران پراکنده شوند ۲

واداالهام صر

و آنگاه که دریاها از جا برکنده گردند ۳

واداالعور سر

و آنگاه که گورها زیر و زیر شوند ۴

علمف نفس ما علمف واحمد

هر نفسی آنچه را پیش فرستاده و بازپس گذاشته بداند ۵

ما انبها الاسار ما عرط ربك الكرم

ای انسان چه چیز تو را در باره پروردگار بزرگوارت مغرور ساخته ۶

الذي حلفك فسواك صدك

همان کس که تو را آفرید و اندام تو را درست کرد و آنگاه تو را سامان بخشید ۷

في اي صورة ما سا صدك

و به هر صورتی که خواست تو را ترکیب کرد ۸

كلا بل بكنور نالكبر

با این همه شما منکر روز جزایید ۹

وار علمك لها فطر

و قطعاً بر شما نگهبانانی گماشته شده‌اند ۱۰

كرا ما كاسر

فرشتگان بزرگواری که نویسندگان اعمال شما هستند ۱۱

سالمور ما سالمور

آنچه را می‌کنید می‌دانند ۱۲

ار الا برامع سم

قطعا نیکان به بهشت اندرند ۱۳

وار الهامک حتم

و بی شک بدکاران در دوزخند ۱۴

کلوها نوم الکبر

روز جزا در آنجا درآیند ۱۵

وما هم عنها ساسر

و از آن عذاب دور نخواهند بود ۱۶

وما ادماک ما نوم الکبر

و تو چه دانی که چیست روز جزا ۱۷

بم ما ادماک ما نوم الکبر

باز چه دانی که چیست روز جزا ۱۸

نوم لا ملط نفس نفس سنا والام نومک الله

روزی که کسی برای کسی هیچ اختیاری ندارد و در آن روز فرمان از آن خداست ۱۹

عسر

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

عسر و یول

چهره در هم کشید و روی گردانید ۱

ا ر ح ا ه ا ل ا ع

که آن مرد نابینا پیش او آمد ۲

و ما ک م ک ل ل ه ب ک

و تو چه دانی شاید او به پاکی گراید ۳

ا و ک ک ه م ه ا ل ک ک و

یا پند پذیرد و اندرز سودش دهد ۴

ا م ا م ر ا س س ع

اما آن کس که خود را بی‌نیاز می‌پندارد ۵

ف ا ن ل ه ب ک و

تو بدو می‌پردازی ۶

و ما ع ل ک ا ل ا ب ک

با آنکه اگر پاک نگردد بر تو مسؤولیتی نیست ۷

و ا م ا م ر ح ا ط س ع

و اما آن کس که شتابان پیش تو آمد ۸

و ه و ب س ع

در حالی که از خدا می‌ترسید ۹

فَاتِحَةُ يَوْمِ

تو از او به دیگران می‌پردازی ۱۰

كَلَامُهَا كَدْرُهُ

زندهار چنین مکن این آیات پندی است ۱۱

فَمِنْ سَائِدَاتِهِ

تا هر که خواهد از آن پند گیرد ۱۲

فِي صِفِّ مَكْرَمَةٍ

در صحیفه‌هایی ارجمند ۱۳

مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ

والا و پاک‌شده ۱۴

بِأَكْبَرِ سَعْدَةٍ

به دست فرشتگانی ۱۵

كِرَامٍ بَرَةٍ

ارجمند و نیکوکار ۱۶

فِي الْأَسَارِ مَا كَفَرَةٍ

کشته باد انسان چه ناسپاس است ۱۷

مَرَايَسَةٍ حَلَمَةٍ

او را از چه چیز آفریده است ۱۸

مر بکمه حلهه هکده

از نطفه‌ای خلقش کرد و اندازه مقررش بخشید ۱۹

مر السبل سده

سپس راه را بر او آسان گردانید ۲۰

مر امامه فاهده

آنگاه به مرگش رسانید و در قبرش نهاد ۲۱

مر ادا سا اسده

سپس چون بخواهد او را برانگیزد ۲۲

کلا لاهر ما امده

ولی نه هنوز آنچه را به او دستور داده به جای نیاورده است ۲۳

فلسطه الاسار ال طامه

پس انسان باید به خوراک خود بنگرد ۲۴

ا ما کسا الما کنا

که ما آب را به صورت بارشی فرو ریختیم ۲۵

مر سعفا الادر سما

آنگاه زمین را با شکافتنی لازم شکافتیم ۲۶

طاسنا فها حنا

پس در آن دانه رویانیدیم ۲۷

و عبا و عبا

و انگور و سبزی ۲۸

و مینو با و بیلا

و زیتون و درخت خرما ۲۹

و حکایه عبا

و باغهای انبوه ۳۰

و طاقه وانا

و میوه و چراگاه ۳۱

منالکم ولا سامکم

تا وسیله استفاده شما و دامه‌ایتان باشد ۳۲

طدا حاب الطاحه

پس چون فریاد گوش خراش دررسد ۳۳

نوم نمرالمه مر احنه

روزی که آدمی از برادرش ۳۴

وامه وانه

و از مادرش و پدرش ۳۵

و طاحه و سه

و از همسرش و پسرانش می‌گریزد ۳۶

لکل نامری منہم یومک سار سنہ

در آن روز هر کسی از آنان را کاری است که او را به خود مشغول می‌دارد ۳۷

و حوہ یومک مسعرہ

در آن روز چهره‌هایی درخشانند ۳۸

کا حکہ مسلسلہ

خندان و شادانند ۳۹

و حوہ یومک علما عرہ

و در آن روز چهره‌هایی است که بر آنها غبار نشسته ۴۰

برہما عرہ

و آنها را تاریکی پوشانده است ۴۱

اولک ہم الکفرہ الہرہ

آنان همان کافران بدکارند ۴۲

نامہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

لا ااسم یوم الامامہ

سوگند به روز قیامت ۱

و لا اقسم بالعرس اللوامه

و سوگند به نفس لوامه و وجدان بیدار و ملامتگر که رستاخیز حق است ۲

ايسبب الاسار الر جمع عظامه

آیا انسان می‌پندارد که هرگز استخوانهای او را جمع نخواهیم کرد ۳

بله طاهر على اار سوى ساه

آری قادریم که حتی خطوط سر انگشتان او را موزون و مرتب کنیم ۴

بل نرك الاسار لعمه امامه

انسان شک در معاد ندارد بلکه او می‌خواهد آزاد باشد و بدون ترس از دادگاه قیامت در تمام عمر گناه کند ۵

سال اار يوم القامه

از این‌رو می‌پرسد قیامت کی خواهد بود ۶

طاهر على النكر

بگو در آن هنگام که چشمها از شدت وحشت به گردش در آید ۷

و حسبه العمر

و ماه بی‌نور گردد ۸

و جمع السمر والعمر

و خورشید و ماه یک جا جمع شوند ۹

هول الاسار يومك اار العمر

آن روز انسان می‌گوید راه فرار کجاست ۱۰

حَلَا وَرَدَّ

هرگز چنین نیست راه فرار و پناهگاهی وجود ندارد ۱۱

عَلَيْكَ يَوْمًا الْمَسِيرُ

آن روز قرارگاه نهایی تنها بسوی پروردگار تو است ۱۲

سَاءَ مَا يَحْكُمُ بِأَمْرِكَ يَا حَاكِمُ

و در آن روز انسان را از تمام کارهایی که از پیش یا پس فرستاده آگاه می‌کنند ۱۳

بَلْ أَلَسَّ بِكَ عَلَيَّ نَصِيرَةٌ

بلکه انسان خودش از وضع خود آگاه است ۱۴

وَلَوْ أَنِّي مَعَدْرَةٌ

هر چند در ظاهر برای خود عذرهایی بتراشد ۱۵

لَا يَهْرُكُكَ يَٰأَسَافُ الْكَافِرُ

زبان‌ت را بخاطر عجله برای خواندن آن = قرآن حرکت مده ۱۶

إِنَّا جَمَعْنَا لَكَ الْفِتْنَةَ

چرا که جمع کردن و خواندن آن بر عهده ماست ۱۷

فَاذْكُرْ نِعْمَةَ رَبِّكَ إِذْ كُنْتَ رَاكِبًا

پس هر گاه آن را خواندیم از خواندن آن پیروی کن ۱۸

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْهَا فَاِنَّهُ يَكُونُ رَدًّا عَلَيْهِ

سپس بیان و توضیح آن نیز بر عهده ماست ۱۹

كَلَامُ بَعْرِ الْاَلْحَلِ

چنین نیست که شما می‌پندارید و دلایل معاد را کافی نمی‌دانید بلکه شما دنیای زودگذر را دوست دارید و هوسرانی بی‌قید و شرط را ۲۰

وَكَلَامُ الْاَلْحَرِ

و آخرت را رها می‌کنید ۲۱

وَكَلَامُ بَوْمَكِ الْاَسْرِ

آری در آن روز صورتهایی شاداب و مسرور است ۲۲

كَلَامُ رَهَبِ الْاَطْرِ

و به پروردگارش می‌نگرد ۲۳

وَكَلَامُ بَوْمَكِ الْاَسْرِ

و در آن روز صورتهایی عبوس و در هم کشیده است ۲۴

كَلَامُ رَهَبِ الْاَطْرِ

زیرا می‌داند غذایی در پیش دارد که پشت را در هم می‌شکند ۲۵

كَلَامُ اَدَاةِ الْاَلْبِیْ

چنین نیست که انسان می‌پندارد او ایمان نمی‌آورد تا موقعی که جان به گلوگاهش رسد ۲۶

وَكَلَامُ مَرْمَاجِ

و گفته شود آیا کسی هست که این بیمار را از مرگ نجات دهد ۲۷

وَكَلَامُ اَهْلِ الْعَرَمَاجِ

و به جدائی از دنیا یقین پیدا کند ۲۸

وَالصَّبْرُ الصَّابِرُ

و ساق پاها از سختی جان دادن به هم بپیچد ۲۹

عَلَىٰ رِجْلَيْهِ

آری در آن روز مسیر همه بسوی دادگاه پروردگارت خواهد بود ۳۰

فَلَا صَدْرَ وَلَا كُفْرَ

در آن روز گفته می‌شود او هرگز ایمان نیاورد و نماز نخواند ۳۱

وَلِكُلِّ كُفْرٍ أَجْرٌ

بلکه تکذیب کرد و روی گردان شد ۳۲

سَمِيعًا لِّمَا هُمْ بِفَاعِلِينَ

سپس بسوی خانواده خود باز گشت در حالی که متکبرانه قدم برمی‌داشت ۳۳

أُولَٰئِكَ هُمُ

با این اعمال عذاب الهی برای تو شایسته‌تر است شایسته‌تر ۳۴

أُولَٰئِكَ هُمُ

سپس عذاب الهی برای تو شایسته‌تر است شایسته‌تر ۳۵

أُولَٰئِكَ هُمُ

آیا انسان گمان می‌کند بی‌هدف رها می‌شود ۳۶

أُولَٰئِكَ هُمُ

آیا او نطفه‌ای از منی که در رحم ریخته می‌شود نبود ۳۷

بسم کار علمه هیلج مسوی

سپس بصورت خون بسته در آمد و خداوند او را آفرید و موزون ساخت ۳۸

هیل مه‌الو حیر الکر والایه

و از او دو زوج مرد و زن آفرید ۳۹

السر داک هاد علمه ارسه الموه

آیا چنین کسی قادر نیست که مردگان را زنده کند ۴۰

حاشیه

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

هل اناك حبيب الناسه

آیا خبر «غاشیه» به تو رسیده است؟ ۱

و حوه يومك حاسه

در آن روز ، چهره‌هایی زبوند ، ۲

حامله ناکسه

که تلاش کرده ، رنج بیهوده برده‌اند. ۳

کَلِمَاتُ مَا جَاءَهُ

ناچار در آتشی سوزان درآیند. ۴

سَعَى مَرِّ عَرَبٍ

از چشمه ای داغ نوشانیده شوند. ۵

لَسْرَ لَهْمٍ طَعَامِ الْإِمْرِءِ

خوراکی جز خارِ خشک ندارند ، ۶

لَا سَمَّ وَلَا ضَرَّ مَرِّ حَوْصٍ

که نه فربه کند ، و نه گرسنگی را باز دارد. ۷

و حَوْصٌ يَوْمَكَ بَاعِصٌ

در آن روز ، چهره هایی شادابند. ۸

لَسْتَهَا رَأَى كَهْ

از کوشش خود خشنودند. ۹

فِي حَنَةِ عَالِهٍ

در بهشت برین اند. ۱۰

لَا سَمَّ فِيهَا وَلَا عَهْ

سخن بیهوده ای در آنجا نشنوند. ۱۱

فِيهَا عَرَبٌ حَامِدَةٌ

در آن ، چشمه ای روان باشد. ۱۲

فها سرد مرفوعه

تختهایی بلند در آنجاست. ۱۳

واکواب موصوفه

و قدحهایی نهاده شده. ۱۴

و ما ر موصوفه

و بالشهایی پهلوی هم چیده. ۱۵

و در ما موصوفه

و فرشهایی زریفت گسترده. ۱۶

اولا سطور على الابل كعب حلقه

آیا به شتر نمی نگرند که چگونه آفریده شده؟ ۱۷

و على السما كعب مصنف

و به آسمان که چگونه برافراشته شده؟ ۱۸

و على العالي كعب مصنف

و به کوه ها که چگونه برپا داشته شده؟ ۱۹

و على الارض كعب مصنف

و به زمین که چگونه گسترده شده است؟ ۲۰

فكر اما ان مذكر

پس تذکر ده که تو تنها تذکردهنده ای. ۲۱

لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمَكْبُورٍ

بر آنان تسلطی نداری ۲۲

الَا مَرِ بَوْلُهُ وَكَفَرُ

مگر کسی که روی بگرداند و کفر ورزد ، ۲۳

فَسَدَّ بِهِ اللَّهُ السُّبُلَ الْأَكْبَرُ

که خدا او را به آن عذاب بزرگتر عذاب کند. ۲۴

إِنَّا نَأْتِيهِمْ

در حقیقت ، بازگشت آنان به سوی ماست ۲۵

بِمَا رَعَيْنَا حِسَابُهُمْ

آن گاه حساب خواستن از آنان به عهده ماست. ۲۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وَالهِمُّ

سوگند به سپیده دم ۱

وَلِلَّاسِ

و به شبهای دهگانه ۲

والسبع والورد

و به جفت و تاق ۳

والليل ادا سر

و به شب وقتی سپری شود ۴

هله دك سملكي حيد

آیا در این برای خردمند نیاز به سوگندی دیگر است ۵

الم نه كلف صل دك ساد

مگر ندانسته‌ای که پروردگارت با عاد چه کرد ۶

ادم داد العباد

با عمارات ستون‌دار ارم ۷

الك لم يلع مثلها في البلاد

که مانندش در شهرها ساخته نشده بود ۸

و مود الكبر حانوا الصبر بالواد

و با ثمود همانان که در دره تخته‌سنگها را می‌بریدند ۹

وهو عوردي الالواد

و با فرعون صاحب خرگاهها و بناهای بلند ۱۰

الكبر طوعا في البلاد

همنان که در شهرها سر به طغیان برداشتند ۱۱

فَاكْرُوا بِهَا الْمَسَادَ

و در آنها بسیار تبهکاری کردند ۱۲

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ دَبْكُ سَوَاطِ عَذَابِ

تا آنکه پروردگارت بر سر آنان تازیانه عذاب را فرونواخت ۱۳

لَار دَبْكُ لِنَالِ عَذَابِ

زیرا پروردگار تو سخت در کمین است ۱۴

فَاَمَّا الْاَسَارُ اَدَا مَا اَتَىٰ لَهَا مِنْ مَّوَدِّعَةٍ وَ سَمِعَتْ مَلْءِئِكَةً تَاكْرِمُ

اما انسان هنگامی که پروردگارش وی را می‌آزماید و عزیزش می‌دارد و نعمت فراوان به او می‌دهد می‌گوید پروردگارم مرا گرمی داشته است ۱۵

وَ اَمَّا اَدَا مَا اَتَىٰ لَهَا مِنْ مَّوَدِّعَةٍ وَ سَمِعَتْ مَلْءِئِكَةً تَاكْرِمُ

و اما چون وی را می‌آزماید و روزی‌اش را بر او تنگ می‌گرداند می‌گوید پروردگارم مرا خوار کرده است ۱۶

كَلَّا بَلْ اَنْتَ مَكْرُورٌ اَلْسَمُ

ولی نه بلکه یتیم را نمی‌نوازید ۱۷

وَ لَا يَبْصُرُ عَلٰى طَعَامِ الْمَسْكِيْنِ

و بر خوراک‌دادن بینوا همدیگر را بر نمی‌انگیزید ۱۸

وَ مَا كُوِّرَ النَّارُ اَكْلًا لِّمَا

و میراث ضعیفان را چپاولگرانه می‌خورید ۱۹

وینور المال حاما

و مال را دوست دارید دوست داشتنی بسیار ۲۰

كَلَامًا كَلَامًا كَلَامًا

نه چنان است آنگاه که زمین سخت در هم کوبیده شود ۲۱

و حارک و الملک صما صما

و فرمان پروردگارت و فرشتهها صفدرصف آیند ۲۲

فحی یومک بهوم یومک یومک در الاسار و علی له الکر

و جهنم را در آن روز حاضر آورند آن روز است که انسان پند گیرد ولی کجا او را جای پندگرفتن باشد ۲۳

سور بالیس فک من ایان

گوید کاش برای زندگانی خود چیزی پیش فرستاده بودم ۲۴

فومک لا سک در عکانه احد

پس در آن روز هیچ کس چون عذاب کردن او عذاب نکند ۲۵

ولا یو یو و ناه احد

و هیچ کس چون در بند کشیدن او در بند نکشد ۲۶

یا انبها المر المطمه

ای نفس مطمئنه ۲۷

ام حلاله رک ما صله مر صله

خشنود و خداپسند به سوی پروردگارت بازگرد ۲۸

فادخله عادي

و در میان بندگان من در آی ۲۹

وادخله جنه

و در بهشت من داخل شو ۳۰

بسم الله

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

والله اعلم

سوگند به فرشتگانی که از کافران به سختی جان ستانند ۱

والاسماء سكا

و به فرشتگانی که جان مؤمنان را به آرامی گیرند ۲

والسماوات سها

و به فرشتگانی که در دریای بی‌مانند شناکنان شناورند ۳

فالسماوات سما

پس در پیشی گرفتن در فرمان خدا سبقت‌گیرنده‌اند ۴

فالمکبروات امرا

و کار بندگان را تدبیر می‌کنند ۵

بوم به حسب الراحه

آن روز که لرزنده بلرزد ۶

بسهها الراحه

و از پی آن لرزه‌ای دگر افتد ۷

طوب بومك و راحه

در آن روز دل‌هایی سخت هراسانند ۸

الكارها حاسه

دیدگان آنها فرو افتاده ۹

سولور انالمد و دوسه الراحه

گویند آیا باز ما به مغاک زمین برمی‌گردیم ۱۰

الكارها عظاما بره

آیا وقتی ما استخوان‌ریزه‌های پوسیده شدیم زندگی را از سر می‌گیریم ۱۱

طالوا نطق ادا كره حاسه

و با خود گویند در این صورت این برگشتی زیان‌آور است ۱۲

طالهمه كره و راحه

ولی در حقیقت آن بازگشت بسته به یک فریاد است و بس ۱۳

طالهمه بالساهه

و بناگاه آنان در زمین هموار خواهند بود ۱۴

هل اناط حکب موسی

آیا سرگذشت موسی بر تو آمد ۱۵

اد ناداه منه بالواد المقدس طوی

آنگاه که پروردگارش او را در وادی مقدس طوی ندا درداد ۱۶

اد هیکل فرعون به طی

به سوی فرعون برو که وی سر برداشته است ۱۷

هل لکاله ارمک

و بگو آیا سر آن داری که به پاکیزگی گرایی ۱۸

واهدکاله مک فیسه

و تو را به سوی پروردگارت راه نمایم تا پروا بداری ۱۹

طراه الاله الکبری

پس معجزه بزرگ خود را بدو نمود ۲۰

فکبر وعطی

ولی فرعون تکذیب نمود و عصیان کرد ۲۱

اماد برسه

سپس پشت کرد و به کوشش برخاست ۲۲

هسر فادی

و گروهی را فراهم آورد و ندا درداد ۲۳

هال انامکم الاعلی

و گفت پروردگار بزرگتر شما منم ۲۴

طاحه الله نکال الاحره والاولی

و خدا هم او را به کیفر دنیا و آخرت گرفتار کرد ۲۵

اربع داک لعدیه لمر یسه

در حقیقت برای هر کس که از خدا بترسد در این ماجرا عبرتی است ۲۶

الاسم اسک حلها ام السما بناها

آیا آفرینش شما دشوارتر است یا آسمانی که او آن را برپا کرده است ۲۷

دع سمکها صواها

سقفش را برافراشت و آن را به اندازه معین درست کرد ۲۸

واعطر للها واحرح صها

و شبش را تیره و روزش را آشکار گردانید ۲۹

والامر سکدک دحاها

و پس از آن زمین را با غلتانیدن گسترد ۳۰

احرح منها ماها و امرهاها

آبش و چراگاهش را از آن بیرون آورد ۳۱

والهال امساها

و کوهها را لنگر آن گردانید ۳۲

مناالکم ولا سامکم

تا وسیله استفاده برای شما و دامهایتان باشد ۳۳

طدا حاد الطامه الکدی

پس آنگاه که آن هنگامه بزرگ دررسد ۳۴

یوم تکدر الاسبار ماسی

آن روز است که انسان آنچه را که در پی آن کوشیده است به یاد آورد ۳۵

وردت العلم لمرئی

و جهنم برای هر که بیند آشکار گردد ۳۶

طامامر طی

اما هر که طغیان کرد ۳۷

وار الیاه الکنا

و زندگی پست دنیا را برگزید ۳۸

طار الیسمه الماوی

پس جایگاه او همان آتش است ۳۹

وامامر حاف مام ده ویهه العسر عر الهوی

و اما کسی که از ایستادن در برابر پروردگارش هراسید و نفس خود را از هوس باز داشت ۴۰

طار الیسمه الماوی

پس جایگاه او همان بهشت است ۴۱

سَالُوكُ عَرِ السَّاعَةِ اِنَارِ مَرَسَاهَا

در باره رستاخیز از تو می پرسند که فرارسیدنش چه وقت است ۴۲

فَمَا نَفِ مَر دَكْرَاهَا

تو را چه به گفتگو در آن ۴۳

عِلْمِ دِكْ مَرَسَاهَا

علم آن با پروردگار تو است ۴۴

اِمَا نَفِ مَكْرَمِ مَرَسَاهَا

تو فقط کسی را که از آن می ترسد هشدار می دهی ۴۵

كَا نَهْمُ يَوْمِ يَوْمِ نَهَالِمُ تَلُوْنَا اِلَّا عَسَهُ اَوْ كِهَاهَا

روزی که آن را می بینند گویی که آنان جز شبی یا روزی درنگ نکرده اند ۴۶

اِسْمَاعِيْلُ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

اِدَا اَلَسْمَا اِسْمَعِيْلُ

آنگاه که آسمان زهم بشکافت ۱

وَادَيْتُ لِرَبِّهَا وَحَمْنٌ

و پروردگارش را فرمان برد و چنین سزد ۲

وَادَا الْأَرْضَ مَكْدُ

و آنگاه که زمین کشیده شود ۳

وَالْمَاءُ مَا فِيهَا وَبِئَانٍ

و آنچه را که در آن است بیرون افکند و تهی شود ۴

وَادَيْتُ لِرَبِّهَا وَحَمْنٌ

و پروردگارش را فرمان برد و چنین سزد ۵

بَابُهَا الْأَسَارِ بِطَرَفِ الْوَالِدِ كَمَا مَلَاحَهُ

ای انسان حقا که تو به سوی پروردگار خود بسختی در تلاشی و او را ملاقات خواهی کرد ۶

فَأَمَّا رِجْلُ الْوَالِدِ فَكَانَ نَمْنَةً

اما کسی که کارنامه‌اش به دست راستش داده شود ۷

فَسَوْفَ يَحْسَبُ حَسَابًا سَرِيًّا

بزودی‌اش حسابی بس آسان کنند ۸

وَبَعْدَ ذَلِكَ أَهْلَهُ مَسْرُورًا

و شادمان به سوی کسانش باز گردد ۹

وَأَمَّا رِجْلُ الْوَالِدِ فَكَانَ نَمْنَةً

و اما کسی که کارنامه‌اش از پشت‌سرش به او داده شود ۱۰

سوف نكعو نلوما

زودا که هلاک خویش خواهد ۱۱

وطله سعلما

و در آتش افروخته درآید ۱۲

لاه کاره اهله مسروما

او در میان خانواده خود شادمان بود ۱۳

لاه طرار لر بود

او می پنداشت که هرگز برنخواهد گشت ۱۴

طله ار ده کار به سعلما

آری در حقیقت پروردگارش به او بینا بود ۱۵

فلا اسم بالسمو

نه نه سوگند به شفق ۱۶

واللذ وما وسو

سوگند به شب و آنچه شب فروپوشاند ۱۷

والهم ادا اسمو

سوگند به ماه چون ب در تمام شود ۱۸

لذکر طعنا عر طبع

که قطعاً از حالی به حالی برخواهید نشست ۱۹

فما لهم لا يؤمنون

پس چرا آنان باور نمی‌دارند ۲۰

وإذا هوى عليهم العمار لا يسكفون

و چون بر آنان قرآن تلاوت می‌شود چهره بر خاک نمی‌سایند ۲۱

بل الكبر هم وما يسكفون

نه بلکه آنان که کفر ورزیده‌اند تکذیب می‌کنند ۲۲

والله اعلم بما يؤعون

و خدا به آنچه در سینه دارند داناتر است ۲۳

فسرهم سكات الله

پس آنان را از عذابی دردناک خبر ده ۲۴

الا الكبر امبوا وعلموا الكاليات لهم احد عند ممنون

مگر کسانی که گرویده و کارهای شایسته کرده‌اند که آنان را پاداشی بی‌منت خواهد بود ۲۵

بسم

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

لا ااسم بهدا الله

سوگند به این شهر ۱

وَأَنفِ حُرِّبَهُكَ الْبَلَدُ

و حال آنکه تو در این شهر جای داری ۲

وَوَالِدِ وَوَالِدِ

سوگند به پدری چنان و آن کسی را که به وجود آورد ۳

لَهُكَ حَلْفًا إِلَّا سَارِفَ كَذِبِكَ

براستی که انسان را در رنج آفریده‌ایم ۴

إِلَّا سَبَّارًا لِّرَبِّكَ وَعَلَىٰ سَاحِكِ

آیا پندارد که هیچ کس هرگز بر او دست نتواند یافت ۵

سَوَّلًا أَهْلَكَ مَا لَانَكَ

گوید مال فراوانی تباه کردم ۶

إِلَّا سَبَّارًا لِّرَبِّكَ وَرَوَّاحِكِ

آیا پندارد که هیچ کس او را ندیده است ۷

إِلَّا مَبْطُلًا لِّعَيْنِ

آیا دو چشمش نداده‌ایم ۸

وَلِسَانًا وَسَمْعًا

و زبانی و دو لب ۹

وَهُكَ نَاهُ الْهَكْرِ

و هر دو راه خیر و شر را بدو نمودیم ۱۰

فلا اهلهم الله

ولی نخواست از گردنه عاقبت‌نگری بالا رود ۱۱

وما ادراك ما الله

و تو چه دانی که آن گردنه سخت چیست ۱۲

كل ره

بنده‌ای را آزاد کردن ۱۳

اواطنام يوم ذي مسنه

یا در روز گرسنگی طعام‌دادن ۱۴

لنمادامره

به یتیمی خویشاوند ۱۵

اوا مسكنا دامره

یا بینوایی خاک‌نشین ۱۶

هم كار مر الكبر امنوا و نواكوا بالكفر و نواكوا بالمرحمه

علاوه بر این از زمره کسانی باشد که گرویده و یکدیگر را به شکیبایی و مهربانی سفارش کرده‌اند ۱۷

اولئك اصحاب المنه

اینانند خجستگان ۱۸

والكبر كفروا بانانا هم اصحاب المسامه

و کسانی که به انکار نشانه‌های ما پرداخته‌اند آنانند ناخجستگان شوم ۱۹

عليهم باد موعده

بر آنان آتشی سرپوشیده احاطه دارد ۲۰

مداد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بِأَبْنَاءِ الْمَدِينَةِ

ای کشیده ردای شب بر سر ۱

وَمِنَ طَائِفَةٍ

برخیز و بترسان ۲

وَمِنَ الْفِرْعَوْنِ

و پروردگار خود را بزرگ دار ۳

وَمِنَ طَائِفَةٍ

و لباس خویشتن را پاک کن ۴

وَمِنَ طَائِفَةٍ

و از پلییدی دور شو ۵

ولا نمر سلك

و منت مگذار و فزونی مطلب ۶

واربک فاکر

و برای پروردگارت شکیبایی کن ۷

طدا نرفه الماوم

پس چون در صور دمیده شود ۸

مکلب نومک نوم عسک

آن روز چه روز ناگواری است ۹

علک الکافر عک سکر

بر کافران آسان نیست ۱۰

کوم نوم حلف و حکدا

مرا با آنکه او را تنها آفریدم واگذار ۱۱

و حلف له مالا مکودا

و دارایی بسیار به او بخشیدم ۱۲

وسر سهودا

و پسرانی آماده به خدمت دادم ۱۳

ومهدک له مههدا

و برایش عیش خوش آماده کردم ۱۴

بم طمع ارا امدك

باز هم طمع دارد که بیفزایم ۱۵

كلا انا كار لانا انا انا

ولی نه زیرا او دشمن آیات ما بود ۱۶

سامهه صودا

به زودی او را به بالا رفتن از گردنه عذاب وادار می‌کنم ۱۷

ااه فكه وكه

آری آن دشمن حق اندیشید و سنجید ۱۸

ههل كلف فكه

کشته بادا چگونه او سنجید ۱۹

بم هل كلف فكه

آری کشته بادا چگونه او سنجید ۲۰

بم بطر

آنگاه نظر انداخت ۲۱

بم علس ولس

سپس رو ترش نمود و چهره در هم کشید ۲۲

بم ادر و اسكر

آنگاه پشت گردانید و تکبر ورزید ۲۳

هالار هكالا سبرو بر

و گفت این قرآن جز سحری که به برخی آموخته‌اند نیست ۲۴

ار هكالا قول السبر

این غیر از سخن بشر نیست ۲۵

ساکله سبر

زودا که او را به س ق ر در آورم ۲۶

وما ادراک ما سبر

و توجه دانی که آن س ق ر چیست ۲۷

لا ینفع ولا یکر

نه باقی می‌گذارد و نه رها می‌کند ۲۸

لواحه السبر

پوستها را سیاه می‌گرداند ۲۹

علیها سینه سبر

و بر آن دوزخ نوزده نگهبان است ۳۰

وما حللنا اصحاب النار الا ملائکه وما حللنا عبد بهم الا فیه لکبر کفر والسبر الکبر او بوالکتاب ورد داد الکبر اموا انما ولا

ربنا الکبر او بوالکتاب والمومنون ولقول الکبر ف طوبیهم مصر والکافرون مادا اماماد الله بهکاملا کذلک کل الله مر سا

وبهکی مر سا وما سلم خود رک الا هو وطمع الا دکری السبر

و ما موکلان آتش را جز فرشتگان نگردانیدیم و شماره آنها را جز آزمایشی برای کسانی که کافر شده‌اند قرار ندادیم تا آنان که اهل کتابند یقین به هم رسانند و ایمان کسانی که ایمان آورده‌اند افزون گردد و آنان که کتاب به ایشان داده شده و نیز مؤمنان به شک نیفتند و تا کسانی که در دل‌هایشان بیماری است و کافران بگویند خدا از این وصف کردن چه چیزی را اراده کرده است این گونه خدا هر که را بخواهد بپراه می‌گذارد و هر که را بخواهد هدایت می‌کند و شماره سپاهیان پروردگارت را جز او نمی‌داند و این آیات جز تذکاری برای بشر نیست

۳۱

کَلَّا وَاللَّهِ

نه چنین است که می‌پندارند سوگند به ماه ۳۲

وَاللَّيْلِ إِذَا يَأْتِي

و سوگند به شامگاه چون پشت کند ۳۳

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَافَسَ

و سوگند به بامداد چون آشکار شود ۳۴

أَيُّهَا الْحَيُّ الْقَيُّومُ

که آیات قرآن از پدیده‌های بزرگ است ۳۵

كَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا

بشر را هشداردهنده است ۳۶

لَمَّا سَأَلْنَاكَ مَا آتَانَا

هر که از شما را که بخواهد پیشی جوید یا بازایستد ۳۷

كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ مَجْزِيهَا

هر کسی در گرو دستاورد خویش است ۳۸

الا اصاب العنبر

بجز یاران دست راست ۳۹

في حاتم نسا لور

در میان باغها از یکدیگر می پرسند ۴۰

عن المدمر

درباره مجرمان ۴۱

ما سلككم في سمر

چه چیز شما را در آتش س ق ر درآورد ۴۲

طالوا لم يك من المطر

گویند از نمازگزاران نبودیم ۴۳

ولم يك نكلم المسكين

و بینوایان را غذا نمی دادیم ۴۴

وكا يوصع الحانك

با هرزه درایان هرزه درایی می کردیم ۴۵

وكا يكدم نوم الكبر

و روز جزا را دروغ می شمردیم ۴۶

حله انا العنبر

تا مرگ ما در رسید ۴۷

فما سمعهم سماعه الساعين

از این رو شفاعت شفاعت کنندگان به حال آنها سودی نمی‌بخشد ۴۸

فما لهم عر الكفرة معك

چرا آنها از تذکر روی گردانند ۴۹

كاهم حمر مستعرة

گویی گورخرانی رمیده‌اند ۵۰

فرد مر فسوده

که از مقابل شیری فرار کرده‌اند ۵۱

بل نيك كل امري منهم ان يوق صيما مسره

بلکه هر کدام از آنها انتظار دارد نامه جداگانه‌ای از سوی خدا برای او فرستاده شود ۵۲

كلا بل لا يهاور الا حره

چنین نیست که آنان می‌گویند بلکه آنها از آخرت نمی‌ترسند ۵۳

كلا انه كفرة

چنین نیست که آنها می‌گویند آن قرآن یک تذکر و یادآوری است ۵۴

فمر سا كفرة

هر کس بخواهد از آن پند می‌گیرد ۵۵

وما ككفر الا ان سا الله هو اهل العوى و اهل المعرة

و هیچ کس پند نمی‌گیرد مگر اینکه خدا بخواهد او اهل تقوا و اهل آمرزش است ۵۶

و سوره

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

اِذَا وَجِدُوكُم بِالْوَاوِءِ

آن واقعه چون وقوع یابد ۱

لَسِرَ لَوْصِيهَا كَادَهُ

که در وقوع آن دروغی نیست ۲

حَافِصَهُ رَاصَهُ

پست کننده و بالابرنده است ۳

اِذَا مَخِفَ الْأَمْرُ مَا

چون زمین با تکان سختی لرزانده شود ۴

وَسُئِرَ الْهَيْئَاتُ

و کوهها جمله ریزه ریزه شوند ۵

فَكَانَ هِيَ مَسَا

و غباری پراکنده گردند ۶

وَكَيْفَ أَمْرًا جَالِبًا

و شما سه دسته شوید ۷

فَاكْبَادِ الْمَنِيهَ مَا اَكْبَادِ الْمَنِيهَ

یاران دست راست کدامند یاران دست راست ۸

وَ اَكْبَادِ الْمَسَامِهَ مَا اَكْبَادِ الْمَسَامِهَ

و یاران چپ کدامند یاران چپ ۹

وَ السَّاهُورِ السَّاهُورِ

و سبقت گیرندگان مقدمند ۱۰

اَوَّلِي الْمَعْرُورِ

آنانند همان مقربان خدا ۱۱

فِي حَادِ الْعَمَمِ

در باغستانهای پر نعمت ۱۲

بَلَدِ مَرِ الْاَوْلِي

گروهی از پیشینیان ۱۳

و قَلْبِ مَرِ الْاَحْرَبِ

و اندکی از متاخران ۱۴

عَلَى سِرِّ مَوْكُوهِ

بر تختهایی جواهرنشان ۱۵

مَكْتَبِ عَلَيهَا مَعَالِي

که روبروی هم بر آنها تکیه داده‌اند ۱۶

طوف عليهم ولداك ملكور

بر گردشان پسرانی جاودان به خدمت می گردند ۱۷

ناكواب و ناكاب و ناكاب و ناكاب

با جامها و آبریزها و پیالههایی از باده ناب روان ۱۸

لا تصعور عنها ولا تصعور

که نه از آن دردسر گیرند و نه بی خرد گردند ۱۹

و طاهه مما سئور

و میوه از هر چه اختیار کنند ۲۰

ولم طر مما سئور

و از گوشت پرنده هر چه بخواهند ۲۱

و حور عر

و حوران چشم درشت ۲۲

كامل اللول المکور

مثل لؤلؤ نهان میان صدف ۲۳

حرا بما كور سلور

اینها پاداشی است برای آنچه می کردند ۲۴

لا سمعور بها لولا ولا ناسما

در آنجا نه بیهوده‌ای می شنوند و نه سخنی گناه‌آلود ۲۵

الا فلا سلاما سلاما

سخنی جز سلام و درود نیست ۲۶

واصاب الممر ما اصاب الممر

و یاران راست یاران راست کدامند ۲۷

فے سکه مصود

در زیر درختان کنار بی خار ۲۸

و طلی مصود

و درختهای موز که میوه اش خوشه خوشه روی هم چیده است ۲۹

و طل مکود

و سایه ای پایدار ۳۰

وما مسکور

و آبی ریزان ۳۱

و طاکه کنده

و میوه ای فراوان ۳۲

لا معطوعه ولا ممنوعه

نه بریده و نه ممنوع ۳۳

و فرس مدفوعه

و همخوابگانی بالا بلند ۳۴

لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

ما آنان را پدید آورده‌ایم پدید آوردنی ۳۵

يَعْلَمُ الْغُيُوبَاتِ

و ایشان را دوشیزه گردانیده‌ایم ۳۶

عَدُوًّا لَّيْسَ لَكَ

شوی دوست همسال ۳۷

لَا يَخَافُ الْعَذَابَ

برای یاران راست ۳۸

لَهُ مِنَ الْاُولٰٓئِیْنَ

که گروهی از پیشینیانند ۳۹

و لَهُ مِنَ الْاٰخِرِیْنَ

و گروهی از متاخران ۴۰

وَ اَصْحَابُ السَّمٰوٰتِ اِلَّا هُوَ

و یاران چپ کدامند یاران چپ ۴۱

فِی سَمُوْمٍ وَّ حَمِیْمٍ

در میان باد گرم و آب داغ ۴۲

وَ طٰلٍ مِّنْ سَمُوْمٍ

و سایه‌ای از دود تار ۴۳

لا نارد ولا حريم

نه خنک و نه خوش ۴۴

لا بهم کا بوا قبل داک مدرس

اینان بودند که پیش از این ناز پروردگان بودند ۴۵

و کا بوا بصور علی البس الطم

و بر گناه بزرگ پافشاری می کردند ۴۶

و کا بوا بولور اکا منا و کا برنا و عطا ما نا المسو نور

و می گفتند آیا چون مردیم و خاک و استخوان شدیم واقعا باز زنده می گردیم ۴۷

لا وانا وانا لا اولور

یا پدران گذشته ما نیز ۴۸

فل ار الا ولر والا حبر

بگو در حقیقت اولین و آخرین ۴۹

لمموعور علی معاد نوم معلوم

قطعا همه در موعد روزی معلوم گرد آورده شوند ۵۰

بم اکم ابها الطاور المک نور

آنگاه شما ای گمراهان دروغپرداز ۵۱

لا کلور مر سدر مر دھوم

قطعا از درختی که از زقوم است خواهید خورد ۵۲

صا ل و ر م بها لطور

و از آن شکمهایتان را خواهید آکند ۵۳

صا ل و ر عله مر الهم

و روی آن از آب جوش می نوشید ۵۴

صا ل و ر سر الهم

مانند نوشیدن اشتران تشنه ۵۵

هک ا لهم نوم الکر

این است پذیرایی آنان در روز جزا ۵۶

بر حمانکم فو لا کفور

ماییم که شما را آفریده ایم پس چرا تصدیق نمی کنید ۵۷

ا ا ا ا ا ما صو ر

آیا آنچه را که به صورت نطفه فرو می ریزید دیده اید ۵۸

ا ا ا ا ا بلعو نه ام بر الالمور

آیا شما آن را خلق می کنید یا ما آفریننده ایم ۵۹

بر کدنا تکم المود و ما بر مسو ر

ماییم که میان شما مرگ را مقدر کرده ایم و بر ما سبقت نتوانید جست ۶۰

علل ا ر تکل اماناکم و سسکم ماللا سلور

و می توانیم امثال شما را به جای شما قرار دهیم و شما را به صورت آنچه نمی دانید پدیدار گردانیم ۶۱

ولمک علمم الساه الاول فاولا بک دور

و قطعا پدیدار شدن نخستین خود را شناختید پس چرا سر عبرت گرفتن ندارید ۶۲

اوسام ما سور

آیا آنچه را کشت می‌کنید ملاحظه کرده‌اید ۶۳

لالم بمعوه ام بر الام سور

آیا شما آن را بی‌یاری ما زراعت می‌کنید یا ماییم که زراعت می‌کنیم ۶۴

لوسا لعلاه حطاما طالم بکهور

اگر بخواهیم قطعا خاشاکش می‌گردانیم پس در افسوس و تعجب می‌افتید ۶۵

لالم سور

و می‌گویید واقعا ما زبان زده‌ایم ۶۶

بل بر مد سور

بلکه ما محروم شدگانیم ۶۷

اوسام الما الکی سور

آیا آبی را که می‌نوشید دیده‌اید ۶۸

لالم انلصوه مر الممر ام بر المدلور

آیا شما آن را از دل ابر سپید فرود آورده‌اید یا ما فرودآورنده‌ایم ۶۹

لوسا حطاه الحاح اولا سکور

اگر بخواهیم آن را تلخ می‌گردانیم پس چرا سپاس نمی‌دارید ۷۰

اَسْمَاءُ الْمَاءِ عَلَى بُرُودٍ

آیا آن آتشی را که برمی‌افروزید ملاحظه کرده‌اید ۷۱

اَسْمَاءُ سَبَدِهَا مَاءٌ بِرِ الْمَسْوُورِ

آیا شما چوب درخت آن را پدیدار کرده‌اید یا ما پدیدآورنده‌ایم ۷۲

بِرِ حَبَلِهَا كَعَرَّةٍ وَمَاءٌ الْمَعْوُورِ

ما آن را مایه عبرت و وسیله استفاده برای بیابانگردان قرار داده‌ایم ۷۳

مَسِيحٍ نَاسِمٍ بِطِ الْكَلْبِ

پس به نام پروردگار بزرگت تسبیح گوی ۷۴

فَلَا اَسْمَءَ مَوَاحِ الْهُوْمِ

نه چنین است که می‌پندارید سوگند به جایگاه‌های ویژه و فواصل معین ستارگان ۷۵

وَاِنَّ لِمَسْمُورٍ لَوْ سَلْمُورٍ عَظَمِ

اگر بدانید آن سوگندی سخت بزرگ است ۷۶

اِنَّ لِهَرَارٍ كَرِيمِ

که این پیام قطعا قرآنی است ارجمند ۷۷

فِي كِتَابِ مَكْوُورِ

در کتابی نهفته ۷۸

لَا نَمْسَهُ اِلَّا الْمَطْهُورِ

که جز پاک‌شدگان بر آن دست ندارند ۷۹

سَدْرُ مَرَدٍ سَالِمٌ

وحیی است از جانب پروردگار جهانیان ۸۰

أَهْبِكْ أَلِكِ سَبَّاسُ مَكْهُورٌ

آیا شما این سخن را سبک و سست می‌گیرید ۸۱

وَبِعَلْوَرٍ مَدْفَعِ سَاكِمِ بَكْوَرٍ

و تنها نصیب خود را در تکذیب آن قرار می‌دهید ۸۲

طَوْلَا سَادَا سَائِدُ الْإِلَهْوَمِ

پس چرا آنگاه که جان شما به گلو می‌رسد ۸۳

وَأَنَّهُ حَسْبُكَ سَطْوَرٌ

و در آن هنگام خود نظاره‌گرید ۸۴

وَبِهِرْ سَاوَرٍ أَلَهُ مَكْمٌ وَ لَكِرْ لَا نَكْوَرٌ

و ما به آن محتضر از شما نزدیک‌تریم ولی نمی‌بینید ۸۵

طَوْلَا سَارِ كِنَمِ عَدْرِ مَكْسَرِ

پس چرا اگر شما بی‌جزا می‌مانید و حساب و کتابی در کار نیست ۸۶

بِحَوْسِهَا سَارِ كِنَمِ كَادِ فَرِ

اگر راست می‌گویید روح را بر نمی‌گردانید ۸۷

طَامَا سَارِ كَارِ مَرِّ الْمَعْدِنِ

و اما اگر او از مقربان باشد ۸۸

روح و دیار و حبه سم

در آسایش و راحت و بهشت پر نعمت خواهد بود ۸۹

واما ان کار مر اصحاب المنیر

و اما اگر از یاران راست باشد ۹۰

سلام لک مر اصحاب المنیر

از یاران راست بر تو سلام باد ۹۱

واما ان کار مر المکسر الطائر

و اما اگر از دروغزنان گمراه است ۹۲

فردا مر حنم

پس با آبی جوشان پذیرایی خواهد شد ۹۳

و کله حنم

و فرجامش درافتادن به جهنم است ۹۴

ان هکال هو حج المنیر

این است همان حقیقت راست و یقین ۹۵

صیحه ناسم دیک الطیر

پس به نام پروردگار بزرگ خود تسبیح گوی ۹۶

مرسلات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا

سوگند به فرستادگان پی‌درپی ۱

طَائِفَاتٍ أُظْمِئْنَ كَمَا

که سخت توفنده‌اند ۲

وَاللَّاسِرَاتِ سِرًّا

و سوگند به افشانندگان افشانگر ۳

طَائِفَاتٍ نُفِثْنَ

که میان حق و باطل جداگردند ۴

طَائِفَاتٍ ذُكِّرْنَ

و القاکننده وحی‌اند ۵

عَدْمًا أَوْ كُرْهًا

خواه عذری باشد یا هشدار ۶

أَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

که آنچه وعده یافته‌اید قطعاً رخ خواهد داد ۷

فادا الهوم طمسئ

پس وقتی که ستارگان محو شوند ۸

وادا السما ورحف

و آنگاه که آسمان بشکافد ۹

وادا البال سمئ

و آنگاه که کوهها از جا کنده شوند ۱۰

وادا الرسل اصئ

و آنگاه که پیمبران به میقات آیند ۱۱

لا و نوم الحلف

برای چه روزی تعیین وقت شده است ۱۲

لنوم المعطل

برای روز داوری ۱۳

وما ادا ما نوم المعطل

و تو چه دانی که روز داوری چیست ۱۴

و بل نومك للمكدر

آن روز وای بر تکذیب کنندگان ۱۵

الم بهل الا ولر

مگر پیشینیان را هلاک نکردیم ۱۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سپس از پی آنان پسینیان را می‌بریم ۱۷

كَلَّا بَلْ نَأْمُرُ

با مجرمان چنین می‌کنیم ۱۸

وَبَلْ نُوَمِّدُ لِلْكَافِرِ

آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان ۱۹

أَلَمْ يَلْعَنُكُمْ مَرْثًا مَهْرًا

مگر شما را از آبی بی‌مقدار نیافریدیم ۲۰

فَعَلَّامٌ مِّنْ ذُرِّيَّتِكُمْ

پس آن را در جایگاهی استوار نهادیم ۲۱

أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ

تا مدتی معین ۲۲

مَكْرَهُمُ الْمَأْمُورُونَ

و توانا آمدیم و چه نیک تواناییم ۲۳

وَبَلْ نُوَمِّدُ لِلْكَافِرِ

آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان ۲۴

أَلَمْ يَلْعَنُ الْأُمَمَ إِذْ

مگر زمین را محل اجتماع نگردانیدیم ۲۵

۱ احنا واماوانا

چه برای مردگان چه زندگان ۲۶

و حننا صهار و ايسع سامان و اسمناكم ما فرانا

و کوه‌های بلند در آن نهادیم و به شما آبی گوارا نوشانیدیم ۲۷

و بل يومك للمكسر

آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان ۲۸

الظلموا لاله ما كنتم به تكبرون

بروید به سوی همان چیزی که آن را تکذیب می‌کردید ۲۹

الظلموا لاله ظل ذي نلاب سعبد

بروید به سوی آن دود سه شاخه ۳۰

لا ظليل ولا ينفع من اللهيب

نه سایه‌دار است و نه از شعله آتش حفاظت می‌کند ۳۱

الها برفع سرمد كالمصر

دوزخ چون کاخی بلند شراره می‌افکند ۳۲

كاه حمانف صمر

گویی شترانی زرد رنگند ۳۳

و بل يومك للمكسر

آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان ۳۴

هدا يوم لا تطور

این روزی است که دم نمی‌زنند ۳۵

ولا بودر لهم فسك دور

و رخصت نمی‌یابند تا پوزش خواهند ۳۶

وبل يومك للمكسر

آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان ۳۷

هدا يوم الفصل حماكم والاولر

این همان روز داوری است شما و جمله پیشینیان را گرد می‌آوریم ۳۸

فار کار کم کد فسك دور

پس اگر حیلتی دارید در برابر من بسگالید ۳۹

وبل يومك للمكسر

آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان ۴۰

ار المصرفه طلال وعور

اهل تقوا در زیر سایه‌ها و بر کنار چشمه‌سارانند ۴۱

وهواكه مما سهور

با هر میوه‌ای که خوش داشته باشند ۴۲

كلوا واسربوا هبنا ما كرم سطور

به پاداش آنچه می‌کردید بخورید و بیاشامید گواراتان باد ۴۳

لَا حَوْلَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَلِيمِ

ما نیکوکاران را چنین پاداش می‌دهیم ۴۴

وَلِیَوْمَ لَلْمُكَتَبِ

آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان ۴۵

كُلُوا وَشربُوا طَبَعًا لِمَا كُفِرْتُمْ بِهِ

ای کافران بخورید و اندکی بر خوردار شوید که شما گناهکارید ۴۶

وَلِیَوْمَ لَلْمُكَتَبِ

ولی آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان ۴۷

وَأَدَاةَ حَرْبٍ لَّهُمْ أَمْ كَلِمَاتٍ لَا يَدْعُونَ

و چون به آنان گفته شود رکوع کنید به رکوع نمی‌روند ۴۸

وَلِیَوْمَ لَلْمُكَتَبِ

آن روز وای بر تکذیب‌کنندگان ۴۹

فَمَا یُحْكِمُكَ إِلَّا هُوَ یَوْمَئِذٍ

پس به کدامین سخن پس از قرآن ایمان می‌آورند ۵۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بِسْمِ اللَّهِ

درباره چه چیز از یکدیگر می پرسند ۱

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

از آن خیر بزرگ ۲

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

که در باره آن با هم اختلاف دارند ۳

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نه چنان است به زودی خواهند دانست ۴

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باز هم نه چنان است بزودی خواهند دانست ۵

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آیا زمین را گهواره‌ای نگردانیدیم ۶

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

و کوهها را چون میخهایی نگذاشتیم ۷

و حلماكم ارواها

و شما را جفت آفریدیم ۸

و حلما بومکم سناها

و خواب شما را مایه آسایش گردانیدیم ۹

و حلما اللیل لاسا

و شب را برای شما پوششی قرار دادیم ۱۰

و حلما النهار معاسا

و روز را برای معاش شما نهادیم ۱۱

و سنا فوکم سنا سکاذا

و بر فراز شما هفت آسمان استوار بنا کردیم ۱۲

و حلما سراها وهاها

و چراغی فروزان گذاردیم ۱۳

وارلنا مر المصراک ما بهاها

و از ابرهای متراکم آبی ریزان فرود آوردیم ۱۴

لیرج به حلما سناها

تا بدان دانه و گیاه برویانیم ۱۵

و حلما الفاطا

و باغهای در هم پیچیده و انبوه ۱۶

ل ا ر ب و م ا ل ف ط ل ک ا ر م ا م ا ن ا

قطعا وعدگاه ما با شما روز داوری است ۱۷

ب و م ه ی ع ا ل ک و م ه ا ب و ر ا ف و ا ح ا

روزی که در صور دمیده شود و گروه گروه بیاید ۱۸

و ه ی ن ا ل س م ا ف ک ا ن ف ا ب و ا ن ا

و آسمان گشوده و درهایی پدید شود ۱۹

و س ر د ا ل ه ا ل ف ک ا ن ف س ر ا ن ا

و کوهها را روان کنند و چون سرابی گردند ۲۰

ل ا ر ح ه م ک ا ن ف م ر ک ا د ا

آری جهنم از دیر باز کمینگاهی بوده ۲۱

ل ط ا ع ر م ا ن ا

که برای سرکشان بازگشتگاهی است ۲۲

ل ا س ر ه ا ح م ا ن ا

روزگاری دراز در آن درنگ کنند ۲۳

ل ا ک و م و ر ه ا ب د ا و ل ا س ر ا ن ا

در آنجا نه خنکی چشند و نه شربتی ۲۴

ل ا ل ا ح م م ا و ع س ا ن ا

جز آب جوشان و چرکابه‌ای ۲۵

حرا و حاتا

کیفری مناسب با جرم آنها ۲۶

لهم كما نوالا بر حور حسانا

آنان بودند که به روز حساب امید نداشتند ۲۷

و كما نوالا نانا حکانا

و آیات ما را سخت تکذیب می کردند ۲۸

و كل سے احسانه كانا

و حال آنکه هر چیزی را برشمرده به صورت کتابی در آورده ایم ۲۹

فدو مواطر بر کما لالاعانا

پس بچشید که جز عذاب هرگز چیزی بر شما نمی افزاییم ۳۰

ار المصنر معادنا

مسلمانا پرهیزگاران را رستگاری است ۳۱

حکایو و اعانا

باغچه ها و تاکستانها ۳۲

و کواعب لارانا

و دخترانی همسال با سینه های برجسته ۳۳

و کاسادهاا

و پیاله های لبالب ۳۴

لا سمعور منها لولا ولا حسانا

در آنجا نه بیهوده‌ای شنوند و نه یکدیگر را تکذیب کنند ۳۵

حما مرط عطا حسانا

این است پاداشی از پروردگار تو عطایی از روی حساب ۳۶

مر السماوات والارض وما سهما الاحمر لا ملکور مه حطانا

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است بخشایشگری که کس را یارای خطاب با او نیست ۳۷

بوم بوم الروح والملاکه صفا لا نکلور الا مر ادر له الاحمر و مال صوانا

روزی که روح و فرشتگان به صف می‌ایستند و مردم سخن نگویند مگر کسی که خدای رحمان به او رخصت دهد و سخن راست گوید ۳۸

دلک الوم البصر سا اهلک الیه مانا

آن روز روز حق است پس هر که خواهد راه بازگشتی به سوی پروردگار خود بجوید ۳۹

انا لاکرمنا کم عذابا و بنا بوم سطر المم ما کمف بکاه و سول الکافر بالیه کف برانا

ما شما را از عذابی نزدیک هشدار دادیم روزی که آدمی آنچه را با دست خویش پیش فرستاده است بنگرد و کافر گوید کاش من خاک بودم

۴۰

مناسیح

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

سال سائل سکا و اص

پرسنده‌ای از عذاب واقع‌شونده‌ای پرسید ۱

الكافر لسر له داع

که اختصاص به کافران دارد و آن را بازدارنده‌ای نیست ۲

مر الله ذي المصاح

و از جانب خداوند صاحب درجات و مراتب است ۳

سبح الملايكة والروح اليه يوم كان مقداره خمسين الف سنة

فرشتگان و روح در روزی که مقدارش پنجاه هزار سال است به سوی او بالا می‌روند ۴

فاكبر كبيرا حملا

پس صبر کن صبری نیکو ۵

ابهم بوجه سكا

زیرا آنان عذاب را دور می‌بینند ۶

وراه وربا

و ما نزدیکش می‌بینیم ۷

يوم يكور السما كالمهل

روزی که آسمانها چون فلز گداخته شود ۸

ويكور النبال كالنهر

و کوهها چون پشم زده گردد ۹

ولا سال حمم حملا

و هیچ دوست صمیمی از دوست صمیمی حال نپرسد ۱۰

تَكَوْنُهُمْ يَوْمَ الْعَذَابِ لَوْ كُنْتُمْ مِنْ عَذَابِ يَوْمِكُمْ فَلَا تَعْلَمُونَ

آنان را به ایشان نشان می‌دهند گناهکار آرزو می‌کند که کاش برای رهایی از عذاب آن روز می‌توانست پسران خود را عوض دهد ۱۱
وَكَانَ حَلْلُهُ وَاجِبًا

و نیز همسرش و برادرش را ۱۲

وَصَلَّىٰ عَلَيْهِ يَوْمَئِذٍ

و قبیله‌اش را که به او پناه می‌دهد ۱۳

وَمِنْ أَوْلَادِهِمْ الَّذِينَ يُبْتِغُونَ

و هر که را که در روی زمین است همه را عوض می‌داد و آنگاه خود را رها می‌کرد ۱۴

حَلَالِهَا لَكُمْ

نه چنین است آتش زبانه می‌کشد ۱۵

بِرَأْسِهِ لِلنَّاسِ

پوست سر و اندام را برکننده است ۱۶

بِكُلِّ مَرَادٍ يُرِيدُ

هر که را پشت کرده و روی برتافته ۱۷

وَجَمْعٌ طَائِفَةٌ

و گرد آورده و انباشته و حسابش را نگاه داشته فرا می‌خواند ۱۸

لَا يَسْتَأْذِنُ بَلِغٌ خَلْقًا

به راستی که انسان سخت آزمند و بی‌تاب خلق شده است ۱۹

ادامه السجود

چون صدمه‌ای به او رسد عجز و لابه کند ۲۰

وادامه العرموعا

و چون خیری به او رسد بخل ورزد ۲۱

الاالمطر

غیر از نمازگزاران ۲۲

الکبر هم علی صلاهم دامور

همان کسانی که بر نمازشان پایداری می‌کنند ۲۳

والکبر فی اموالهم حق معلوم

و همانان که در اموالشان حقی معلوم است ۲۴

للسائل والمعروم

برای سائل و محروم ۲۵

والکبر بکفور نوم الکبر

و کسانی که روز جزا را باور دارند ۲۶

والکبر هم مر عذاب دهم مسفور

و آنان که از عذاب پروردگارشان بیمناکند ۲۷

ار عذاب دهم عند ما مور

چرا که از عذاب پروردگارشان ایمن نمی‌توانند بود ۲۸

والدین ہم امر و ہم حاکم

و کسانی که دامن خود را حفظ می کنند ۲۹

الا علی امرنا هم او ما ملکن امانهم طهرم عدلومتر

مگر بر همسران خود یا کنیزانشان که در این صورت مورد نکوهش نیستند ۳۰

مرا ایسی و ما دلک اولیک هم العادور

و هر کس پا از این حد فراتر نهد آنان همان از حد درگذرندگانند ۳۱

والدین هم لامانهم وعهدهم مرا عور

و کسانی که امانتها و پیمان خود را مراعات می کنند ۳۲

والدین هم سهادانهم طامور

و آنان که بر شهادت‌های خود ایستاده‌اند ۳۳

والدین هم علی صلاهم باطور

و کسانی که بر نمازشان مداومت می‌ورزند ۳۴

اولیک حجاب مکرور

آنها هستند که در باغهایی از بهشت گرامی خواهند بود ۳۵

فما الدین کرموا صلک مهطیر

چه شده است که آنان که کفر ورزیده‌اند به سوی تو شتابان ۳۶

عر المیر و عر السمال عدر

گروه گروه از راست و از چپ هجوم می‌آورند ۳۷

اطلع كل امدى منهم ار ب كل حه سم

آیا هر یک از آنان طمع می‌بندد که در بهشت پر نعمت درآورده شود ۳۸

كلا انا حلما هم مما سلومر

نه چنین است ما آنان را از آنچه خود می‌دانند آفریدیم ۳۹

ولا اسم رب المسامح والمعاد انا لعادومر

هرگز به پروردگار خاوران و باختران سوگند یاد می‌کنم که ما تواناییم ۴۰

علل ار ب كل حدا مهم وما یر مستوفر

که به جای آنان بهتر از ایشان را بیاوریم و بر ما پیشی نتوانند جست ۴۱

فدهم بوعوا وعلوا حه لافوا بومهم الكى بوعور

پس بگذارشان یاوه گویند و بازی کنند تا روزی را که وعده داده شده‌اند ملاقات نمایند ۴۲

بوم بوعور مر الاحصاب سراعا کانهم الے صب بوعور

روزی که از گورهای خود شتابان برآیند گویی که آنان به سوی پرچمهای افراشته می‌دوند ۴۳

حاسبه اصابهم بومهم دله دلک الوم الكى کاوا بوعور

دیدگان‌شان فرو افتاده غبار مذلت آنان را فرو گرفته است این است همان روزی که به ایشان وعده داده می‌شد ۴۴

مکالمات

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وبل للمطمن

وای بر کم‌فروشان ۱

الکبر ادا ادا کالوا علی الناس سبور

که چون از مردم پیمان‌ه ستانند تمام ستانند ۲

و ادا کالوهم اودوهم بسبور

و چون برای آنان پیمان‌ه یا وزن کنند به ایشان کم دهند ۳

الانظر اولیک انهم مسوور

مگر آنان گمان نمی‌دارند که برانگیخته خواهند شد ۴

لنوم عظام

در روزی بزرگ ۵

نوم نوم الناس لرب العالمین

روزی که مردم در برابر پروردگار جهانیان به پای ایستند ۶

کلا ان کتاب الهمامه سینر

نه چنین است که می‌پندارند که کارنامه بدکاران در سجین است ۷

وما ادماک ما سیر

و تو چه دانی که سجین چیست ۸

کاب مرفوم

کتابی است نوشته شده ۹

ویل یومک للمکسر

وای بر تکذیب کنندگان در آن هنگام ۱۰

الکبر بک نور یوم الکبر

آنان که روز جزا را دروغ می‌پندارند ۱۱

وما نکدر به الا کل معک اسم

و جز هر تجاوزپیشه گناهکاری آن را به دروغ نمی‌گیرد ۱۲

اد ایل علیه انما مال اساطیر الاولین

همان که چون آیات ما بر او خوانده شود گوید اینها افسانه‌های پیشینیان است ۱۳

کلا بل مار علی طو بهم ما کابوا بکسور

نه چنین است بلکه آنچه مرتکب می‌شدند زنگار بر دل‌هایشان بسته است ۱۴

کلا بهم عر دهم یومک لمیور

زهی پندار که آنان در آن روز از پروردگارشان سخت محجوبند ۱۵

بم ا بهم لکوا الیوم

آنگاه به یقین آنان به جهنم درآیند ۱۶

بمعال هكامله كالم به كك نور

سپس به ایشان گفته خواهد شد این همان است که آن را به دروغ می‌گرفتید ۱۷

كلار كتاب الامار له علیر

نه چنین است در حقیقت کتاب نیکان در علیون است ۱۸

وما ادماط ما علور

و تو چه دانی که علیون چیست ۱۹

كتاب مرفوم

کتابی است نوشته‌شده ۲۰

سهكه المرفور

مقربان آن را مشاهده خواهند کرد ۲۱

ار الامار له ستم

براستی نیکوکاران در نعیم الهی خواهند بود ۲۲

عل الاماط سطور

بر تختها نشسته می‌نگرند ۲۳

سرفه و حوههم بصره السهم

از چهره‌هایشان طراوت نعمت بهشت را درمی‌یابی ۲۴

سفرور مر دحج مرفوم

از باده‌ای مهر شده نوشانیده شوند ۲۵

علم الاما ط سطور

بر تختهای خود نشسته نظاره می کنند ۳۵

هل يوم الكفار ما كانوا بسطور

تا ببینند آیا کافران به پاداش آنچه می کردند رسیده اند ۳۶

نصوح

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

اذا السمر خورد

آنگاه که خورشید به هم در پیچد ۱

و اذا الهوم اسكود

و آنگه که ستارگان همی تیره شوند ۲

و اذا الهال سورد

و آنگاه که کوهها به رفتار آیند ۳

و اذا السماء عطان

وقتی شتران ماده وانهاده شوند ۴

و اذا الوحوس حسرد

و آنچه که وحوش را همی گرد آرند ۵

وَادَا الْهَادِ سَعِدٌ

دریاها آنچه که جوشان گردند ۶

وَادَا الْعُورِ رَوْحٌ

و آنچه که جانها به هم درپیوندند ۷

وَادَا الْمُرُودِ سَلْبٌ

پرسند چو زان دخترک زنده به گور ۸

بَايُ دَيْبٍ هَلْبٌ

به کدامین گناه کشته شده است ۹

وَادَا الصَّهْفِ سَعِدٌ

و آنچه که نامه‌ها زهم بگشایند ۱۰

وَادَا السَّمَا كَسَطٌ

و آنچه که آسمان زجا کنده شود ۱۱

وَادَا الْهَيْمِ سَعِدٌ

و آنچه که جحیم را برافروزانند ۱۲

وَادَا الْهَيْمِ سَعِدٌ

و آنچه که بهشت را فرا پیش آرند ۱۳

عَلْمٌ نَسْرٌ مَا حَصْرٌ

هر ن فس بدانند چه فراهم دیده ۱۴

فلا اسم بالسر

نه نه سوگند به اختران گردان ۱۵

الواء الكسر

کز دیده نهان شوند و از نو آیند ۱۶

والليل اذا عسر

سوگند به شب چون پشت گرداند ۱۷

والصبح اذا سهر

سوگند به صبح چون دمیدن گیرد ۱۸

يا لهول رسول كريم

که قرآن سخن فرشته بزرگواری است ۱۹

دي فوه عند دي العرس مكر

نیرومند که پیش خداوند عرش بلندپایگاه است ۲۰

مطاع به امر

در آنجا هم مطاع و هم امین است ۲۱

وما كاحكم به نور

و رفیق شما مجنون نیست ۲۲

ولك داه بالاص المسر

و قطعاً آن فرشته وحی را در افق رخشان دیده ۲۳

وما هو على العرش مستقر

و او در امر غیب بخیل نیست ۲۴

وما هو بمول سطرار محتم

و قرآن نیست سخن دیو رجیم ۲۵

طار كه نور

پس به کجا می‌روید ۲۶

ار هو الا ذكر العالم

این سخن بجز پندی برای عالمیان نیست ۲۷

لمر سا منكم ار سلفهم

برای هر یک از شما که خواهد به راه راست رود ۲۸

وما ساءور الا ار سا الله رب العالم

و تا خدا پروردگار جهانها نخواهد شما نیز نخواهید خواست ۲۹

—

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

والطور

سوگند به طور ۱

وكتاب مسطور

و کتابی نگاشته شده ۲

في دج منسود

در طوماری گسترده ۳

واللبن المعمود

سوگند به آن خانه آباد خدا ۴

والسقف المرفوع

سوگند به بام بلند آسمان ۵

والله المسبوح

و آن دریای سرشار و افروخته ۶

ار كتاب مطواص

که عذاب پروردگارت واقع شدنی است ۷

ماله مر داص

آن را هیچ بازدارنده‌ای نیست ۸

يوم يوم السما مودا

روزی که آسمان سخت در تب و تاب افتد ۹

و سدر الهمال سدرنا

و کوهها جمله به حرکت درآیند ۱۰

فولر بومک المکک بر

پس وای بر تکذیب کنندگان در آن روز ۱۱

الکبر همه حوص بسور

آنان که به یاوه سرگرمند ۱۲

بوم بکعور الی نام جهنم دعا

روزی که به سوی آتش جهنم کشیده می شوند چه کشیدنی ۱۳

هدو الی الی کلم بها بکعور

و به آنان گویند این همان آتشی است که دروغش می پنداشتید ۱۴

اصبر هکام الی لا بکعور

آیا این افسون است یا شما درست نمی بینید ۱۵

اصولها طعیروا او لا بکعورا سوا علمنا بما بکعور ما کلم سلور

به آن درآیید خواه بشکیبید یا نشکیبید به حال شما یکسان است تنها به آنچه می کردید مجازات می یابید ۱۶

ار المصرفه حاک و سم

پرهیزگاران در باغهایی و در ناز و نعمتند ۱۷

طکهر بما اناهم دهم و وطهم دهم عکاب الیهم

به آنچه پروردگارشان به آنان داده دلشاند و پروردگارشان آنها را از عذاب دوزخ مصون داشته است ۱۸

كَلِمَاتٍ سَمِعْتُهَا مِنْ عَمِّهِ سَمْعُورٍ

به آنان گویند به پاداش آنچه به جای می‌آوردید بخورید و بنوشید گواراتان باد ۱۹

مَنْ كَفَرَ عَلَى سِرِّهِ مَكْرُوهٌ وَهُوَ حَتَاهُمْ يَوْمَ عَمْرٍ

بر تخته‌هایی ردیف هم تکیه زده‌اند و حوران درشت‌چشم را همسر آنان گردانده‌ایم ۲۰

وَكَذَرْنَا مَوْتَهُمْ وَاسْتَهْمَدْنَا نَفْسَهُمْ وَمَا نَأْتِيهِمْ مِنْ عِلْمٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِلَّا كَذِبٌ

و کسانی که گرویده و فرزندانشان آنها را در ایمان پیروی کرده‌اند فرزندانشان را به آنان ملحق خواهیم کرد و چیزی از کارهایشان را

نمی‌کاهیم هر کسی در گرو دستاورد خویش است ۲۱

وَأَمَّا كَذَبُ الْكَاذِبِينَ

با هر نوع میوه و گوشتی که دلخواه آنهاست آنان را مدد و تقویت می‌کنیم ۲۲

يَوْمَ يَكْفُرُ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُكَذِبُونَ

در آنجا جامی از دست هم می‌ربایند و بر سرش هم‌چشمی می‌کنند که در آن نه یاقوت گویی است و نه گناه ۲۳

وَيَكْفُرُ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

و برای خدمت آنان پسرانی است که بر گردشان همی‌گردند انگاری آنها مرواریدی‌اند که در صدف نهفته است ۲۴

وَأَمَّا الْكَاذِبُ الْكَاذِبُ

و برخی‌شان رو به برخی‌کنند و از هم پرسند ۲۵

يَوْمَ يَكْفُرُ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُكَذِبُونَ

گویند ما پیشتر در میان خانواده خود بیمناک بودیم ۲۶

وَأَمَّا الْكَاذِبُ الْكَاذِبُ

پس خدا بر ما منت نهاد و ما را از عذاب گرم مرگبار حفظ کرد ۲۷

لَا تَكْفُرْ بِاللَّهِ عَمَّا هُوَ بِالرَّحْمَنِ

ما از دیرباز او را می‌خواندیم که او همان نیکوکار مهربان است ۲۸

فَكَرِهْنَا أَنْ نَعْبُدَ مَا كَرِهَ اللَّهُ لِعِبَادِهِ

پس اندرز ده که تو به لطف پروردگارت نه کاهنی و نه دیوانه ۲۹

لَا تَهْتِكُوا الْأَسْمَاءَ بِتِلْكَ الْأَسْمَاءِ

یا می‌گویند شاعری است که انتظار مرگش را می‌بریم و چشم به راه بد زمانه بر اویم ۳۰

الَّتِي سَمَّيْنَا بِالْأَسْمَاءِ

بگو منتظر باشید که من نیز با شما از منتظرانم ۳۱

لَا تَقُولُوا لِمَنْ كَفَرَ مِنَّا

آیا پندارهایشان آنان را به این موضعگیری وا می‌دارد یا نه آنها مردمی سرکشند ۳۲

أَنَّهُمْ كُفَرُوا مِنَّا

یا می‌گویند آن را برافته نه بلکه باور ندارند ۳۳

فَلَا تَقُولُوا لِمَنْ كَفَرَ مِنَّا

پس اگر راست می‌گویند سخنی مثل آن بیاورند ۳۴

أَنَّهُمْ كُفَرُوا مِنَّا

آیا از هیچ خلق شده‌اند یا آنکه خودشان خالق خود هستند ۳۵

لَا تَقُولُوا لِمَنْ كَفَرَ مِنَّا

آیا آسمانها و زمین را آنان خلق کرده‌اند نه بلکه یقین ندارند ۳۶

لَا يَكْفُرُ الْكَاذِبُ

آیا ذخایر پروردگار تو پیش آنهاست یا ایشان تسلط تام دارند ۳۷

لَا يَكْفُرُ الْكَاذِبُ

آیا نزدبانی دارند که بر آن بر شوند و بشنوند پس باید شنونده آنان برهانی آشکار بیاورد ۳۸

لَا يَكْفُرُ الْكَاذِبُ

آیا خدا را دختران است و شما را پسران ۳۹

لَا يَكْفُرُ الْكَاذِبُ

آیا از آنها مزدی مطالبه می‌کنی و آنان از تعهد ادای تاوان گرانبارند ۴۰

لَا يَكْفُرُ الْكَاذِبُ

آیا علم غیب پیش آنهاست و آنها می‌نویسند ۴۱

لَا يَكْفُرُ الْكَاذِبُ

یا می‌خواهند نیرنگی بزنند و لی آنان که کافر شده‌اند خود دچار نیرنگ شده‌اند ۴۲

لَا يَكْفُرُ الْكَاذِبُ

آیا ایشان را جز خدا معبودی است منزّه است خدا از آنچه با او شریک می‌گردانند ۴۳

لَا يَكْفُرُ الْكَاذِبُ

و اگر پاره‌سنگی را در حال سقوط از آسمان ببینند می‌گویند ابری متراکم است ۴۴

لَا يَكْفُرُ الْكَاذِبُ

پس بگذارشان تا به آن روزی که در آن بیهوش می‌افتند برسند ۴۵

بوم لا یستعینهم عندهم سنا ولا هم یستورون

روزی که نیرنگشان به هیچ‌وجه به کارشان نیاید و حمایت نیابند ۴۶

وار لکن ظلموا عدما وادور داک وکن اکرهم لا سلومون

و در حقیقت غیر از این مجازات غذایی دیگر برای کسانی که ظلم کرده‌اند خواهد بود ولی بیشترشان نمی‌دانند که آن عذاب چیست ۴۷

واکدر لکم داک فایک باعسا و سبی یمک داک حنر هوم

و در برابر دستور پروردگارت شکیبایی پیشه کن که تو خود در حمایت مایی و هنگامی که از خواب بر می‌خیزی به نیایش پروردگارت

تسبیح گوی ۴۸

ومر اللیل مسیه واداد الیوم

و نیز پاره‌ای از شب و در فروشدن ستارگان تسبیح‌گوی او باش ۴۹

۱۰۰

بسم الله الرحمن الرحیم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

والهمم ادا هو

سوگند به اختر = قرآن چون فرود می‌آید ۱

ما ظل کا حکم وما عوی

که یار شما نه گمراه شده و نه در نادانی مانده ۲

وما سطر الهوی

و از سر هوس سخن نمی گوید ۳

ار هو الا حه بوحه

این سخن بجز وحیی که وحی می شود نیست ۴

علمه سکر الهوی

آن را فرشته شدیدالقوی به او فرا آموخت ۵

دومره فاسوی

سروش نیرومندی که مسلط در ایستاد ۶

وهو بالاصح الاعلی

در حالی که او در افق اعلی بود ۷

هم دنا فکل

سپس نزدیک آمد و نزدیکتر شد ۸

فکار فاب موسر او اوحه

تا فاصله اش به قدر طول دو انتهای کمان یا نزدیکتر شد ۹

فوحه الی عکه ما اوحه

آنگاه به بنده اش آنچه را باید وحی کند وحی فرمود ۱۰

ما کرب الفواد ما ماری

آنچه را دل دید انکارش نکرد ۱۱

اعمالوه على ما نرى

آیا در آنچه دیده است با او جدال می‌کنید ۱۲

ولقد ما نه نله احدي

و قطعاً بار دیگری هم او را دیده است ۱۳

عك سكره الميه

نزدیک سدرالمنتهی ۱۴

عكها حنه الماوي

در همان جا که جنه‌الماوی است ۱۵

لاديس السكره مايس

آنگاه که درخت سدر را آنچه پوشیده بود پوشیده بود ۱۶

ما داع الكرم ما طع

دیده اش منحرف نگشت و از حد در نگذشت ۱۷

لهك ماي مر اناك منه الكوي

به راستی که برخی از آیات بزرگ پروردگار خود را بدید ۱۸

اهو اتم الالاء والسوي

به من خبر دهید از لات و عزی ۱۹

وما نه الله الا احدي

و منات آن سومین دیگر ۲۰

الکم الذکر وله الایه

آیا به خیالتان برای شما پسر است و برای او دختر ۲۱

بلط ادا سمه کنی

در این صورت این تقسیم نادرستی است ۲۲

ایه الا سما سمنوها اسم وانا وکم ما نزل الله بهام سلطان رسول الاطر وما بهوی الا نسر ولفک ما هم مدبهم الهکی

این بتان جز نامهایی بیش نیستند که شما و پدرانتان نامگذاری کرده‌اید و خدا بر حقانیت آنها هیچ دلیلی نفرستاده است آنان جز گمان و

آنچه را که دلخواهشان است پیروی نمی‌کنند با آنکه قطعاً از جانب پروردگارشان هدایت برایشان آمده است ۲۳

ام لاسار مایه

مگر انسان آنچه را آرزو کند دارد ۲۴

وله الا حره والاول

آن سرا و این سرا از آن خداست ۲۵

و کم مر ملطف السماوات لایه سماعهم سنا الا مر سکار نادر الله لمر سا وریه

و بسا فرشتگانی که در آسمانهایند و شفاعتشان به کاری نیاید مگر پس از آنکه خدا به هر که خواهد و خشنود باشد اذن دهد ۲۶

ار الذکر لا یومور بالا حره لیسور الملائکه سمه الایه

در حقیقت کسانی که آخرت را باور ندارند فرشتگان را در نامگذاری به صورت مؤنث نام می‌نهند ۲۷

وما لهم به مر علم ار رسول الا اطر وار اطر لایه مر الی سنا

و ایشان را به این کار معرفتی نیست جز گمان خود را پیروی نمی‌کنند و در واقع گمان در وصول به حقیقت هیچ سودی نمی‌رساند ۲۸

طَاعِدِ عَرٍ مَر يُولَعِ عَرٍ دَكْرًا وَاوَلِمَ بَدَّ اِلَّا اِلَهَابَهُ اَلدَّيْنَا

پس از هر کس که از یاد ما روی برتافته و جز زندگی دنیا را خواستار نبوده است روی برتاب ۲۹

دَلَّ مَلْعَمَهُ مَرِ اَلْعِلْمِ اَر مَطَّ هُوَ اَعْلَمُ مَرِ طَلَّ عَرٍ سَلَّهَ و هُوَ اَعْلَمُ مَرِ اَهْدَى

این منتهای دانش آنان است پروردگار تو خود به حال کسی که از راه او منحرف شده داناتر و او به کسی که راه یافته نیز آگاهتر است ۳۰

وَاللّٰهُ مَلِكُ السَّمَاوَاتِ وَمَلِكُ الْأَرْضِ لَيْدِي الْكِبَرِ سَابِقًا لِّمَا عَمِلُوا وَيَدِي الْكِبَرِ الْحَسْبُ وَاللَّيْسُ

و هر چه در آسمانها و هر چه در زمین است از آن خداست تا کسانی را که بد کرده‌اند به سزای آنچه انجام داده‌اند کیفر دهد و آنان را که

نیکی کرده‌اند به نیکی پاداش دهد ۳۱

الْكِبَرِ يَسْتَوِي كَانِ الْأَلَمِ وَالْعَوَا حَسْرَ الْأَلَمِ اَر مَطَّ وَاَسْعَ الْمَعْرَهَ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اَدَا سَاكُمْ مَرِ الْأَرْضِ وَاَدَا سَمَ اَحْوَفَ بِطَوْرٍ

اَمَّا هَاكُمْ فَلَا تَرْكُوا اَسْمَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ مَرِ اَعْلَمُ

آنان که از گناهان بزرگ و زشتکاریها جز لغزشهای کوچک خودداری می‌ورزند پروردگارت نسبت به آنها فراخ‌آمرزش است وی از آن دم که

شما را از زمین پدید آورد و از همان‌گاه که در شکمهای مادرانتان در زهدان نهفته بودید به حال شما داناتر است پس خودتان را پاک

مشمارید او به حال کسی که پرهیزگاری نموده داناتر است ۳۲

اَمَّا اَنْتَ اَلدِّي يُولَعِ

پس آیا آن کسی را که از جهاد روی برتافت دیدی ۳۳

وَاَعْلَمُ فَلَيْلًا وَاَكْدَى

و اندکی بخشید و از باقی امتناع ورزید ۳۴

اَعْلَمَهُ عِلْمَ السَّبِّ و هُوَ بَدَى

آیا علم غیب پیش اوست و او می‌بیند ۳۵

وَأَمَّا حُلِّيُّ الرُّوحِ الذَّكَرِ وَالْإِنثَى

و هم اوست که دو نوع می آفریند نر و ماده ۴۵

مَرَّ طَمَّهٌ أَدَايَعٌ

از نطفه‌ای چون فرو ریخته شود ۴۶

وَأَمَّا عَلَيْهِ السَّاهُ الْأَحَدِي

و هم پدید آوردن عالم دیگر بر عهده اوست ۴۷

وَأَمَّا هُوَ أَعْبَى وَهَافِي

و هم اوست که شما را بی‌نیاز کرد و سرمایه بخشید ۴۸

وَأَمَّا هُوَ دَسَّ السَّعْرِي

و هم اوست پروردگار ستاره شعری ۴۹

وَأَمَّا أَهْلُ عَادٍ الْأَوَّلِ

و هم اوست که عادیان قدیم را هلاک کرد ۵۰

وَأَمَّا مَوَدَّ فَمَا لَيْعِي

و نمود را نیز هلاک کرد و کسی را باقی نگذاشت ۵۱

وَأَمَّا نُوْحٌ مَرَّ طَمَّهٌ كَانُوا هَمَّ طَلَمٍ وَطَلِي

و پیشتر از همه آنها قوم نوح را زیرا که آنان ستمگرتر و سرکش‌تر بودند ۵۲

وَأَمَّا مَوْسَى كَهْ أَهُوِي

و شهرهای س دوم و عاموره را فرو افکند ۵۳

صاها ما عس

پوشاند بر آن دو شهر از باران گوگردی آنچه را پوشاند ۵۴

فاي الا دك سماوي

پس به کدام یک از نعمتهای پروردگارت تردید روا می‌داری ۵۵

هكا كبر من الكرم الاول

این پیامبر نیز بیم‌دهنده‌ای از جمله بیم‌دهندگان نخستین است ۵۶

امض الا ارضه

وہ چه نزدیک گشت قیامت ۵۷

لسر لهامر دور الله كاسفه

جز خدا کسی آشکارکننده آن نیست ۵۸

اممر هكا الكرم سبور

آیا از این سخن عجب دارید ۵۹

وسكور ولا تكور

و می‌خندید و نمی‌گریید ۶۰

وانم سامكور

و شما در غفلتید ۶۱

كاسكوا لله واعكوا

پس خدا را سجده کنید و بپرستید ۶۲

کافور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بگو ای کافران ۱

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

آنچه می پرستید نمی پرستم ۲

وَلَا أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ

و آنچه می پرستم شما نمی پرستید ۳

وَلَا أَنَا عَلَيْهِمْ

و نه آنچه پرستیدید من می پرستم ۴

وَلَا أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ

و نه آنچه می پرستم شما می پرستید ۵

لَكُمْ دِكْرُ اللَّهِ

دین شما برای خودتان و دین من برای خودم ۶

حاجه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

اللَّهُمَّ

آن رخ دهنده ۱

مَا اللَّهُمَّ

چیست آن رخ دهنده ۲

وَمَا أَدْرَاكَ مَا اللَّهُمَّ

و چه دانی که آن رخ دهنده چیست ۳

كَذَبَ ثَمُودٌ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ

ثمود و عاد آن حادثه کوبنده را تکذیب کردند ۴

فَمَا ثَمُودٌ فَأُهْلِكُوا بِالْقَارِعَةِ

اما ثمود به سزای سرکشی خود به هلاکت رسیدند ۵

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

و اما عاد به وسیله تندبادی توفنده سرکش هلاک شدند ۶

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِكَ

که خدا آن را هفت شب و هشت روز پیاپی بر آنان بگماشت در آن مدت مردم را فرو افتاده می دیدی گویی آنها تنه های نخلهای میان تهی اند ۷

فهل نرى لهم من نافه

آیا از آنان کسی را بر جای می بینی ۸

وحا فرعون ومن قومه والموستاک بالاطبه

و فرعون و کسانی که پیش از او بودند و مردم شهرهای سرنگون شده سدوم و عاموره مرتکب خطا شدند ۹

صوا رسول منهم طحهم احدہ ما لله

و از امر فرستاده پروردگارش سرپیچی کردند و خدا هم آنان را به گرفتگی سخت فرو گرفت ۱۰

الاططه اما حملکم الی الی

ما چون آب طغیان کرد شما را بر کشتی سوار نمودیم ۱۱

لبطلکم بکرمه و سنہا ادر و اعہ

تا آن را برای شما مایه تذکری گردانیم و گوشه های شنوا آن را نگاه دارد ۱۲

طدا یحیی الکوہ بہہ و احدہ

پس آنگاه که در صور یک بار دمیده شود ۱۳

و حمل الی الامر والی الی ککادک و احدہ

و زمین و کوهها از جای خود برداشته شوند و هر دوی آنها با یک تکان ریز ریز گردند ۱۴

فومک و صند الواصہ

پس آن روز است که واقعه آنچنانی وقوع یابد ۱۵

وَأَسْمَاءُ السَّمَاءِ فِيهِ يَوْمَئِذٍ وَهَاهُنَا

و آسمان از هم بشکافتد و در آن روز است که آن از هم گسسته باشد ۱۶

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَى سُدُورِهِمْ جُزْءٌ مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و فرشتگان در اطراف آسماناند و عرش پروردگارت را آن روز هشت فرشته بر سر خود بر می دارند ۱۷

يَوْمَئِذٍ يَخْبِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ خَبِيرٌ

در آن روز شما به پیشگاه خدا عرضه می شوید و پوشیده‌ای از شما پوشیده نمی ماند ۱۸

فَأَمَّا رَأْسُكَ فَكَانَ أَنَّكَ تَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

اما کسی که کارنامه‌اش به دست راستش داده شود گوید بیایید و کتابم را بخوانید ۱۹

لِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

من یقین داشتم که به حساب خود می رسم ۲۰

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٌ

پس او در یک زندگی خوش است ۲۱

فِي جَنَّاتٍ عَالِيَةٍ

در بهشتی برین ۲۲

فِي ظِلِّهَا نَضْرَدُ

که میوه هایش در دسترس است ۲۳

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنَاتٍ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّكُمْ عِنْدَ اللَّهِ

بخورید و بنوشید گواراتان باد به پاداش آنچه در روزهای گذشته انجام دادید ۲۴

و اما امر اوبه كانه سماه سهول بالله لم اود كانه

و اما کسی که کارنامه‌اش به دست چپش داده شود گوید ای کاش کتابم را دریافت نکرده بودم ۲۵
ولم ادم احسانه

و از حساب خود خبردار نشده بودم ۲۶

بالله كانب الامانه

ای کاش آن مرگ کار را تمام می‌کرد ۲۷

ما اعنى الله

مال من مرا سودی نبخشید ۲۸

هل اعنى سلطانه

قدرت من از کف من برفت ۲۹

حدوه صلوه

گویند بگیرید او را و در غل کشید ۳۰

بم اللهم صلوه

آنگاه میان آتشش اندازید ۳۱

بم سلسله دمها سهول دماها فاساوه

پس در زنجیری که درازی آن هفتاد گز است وی را در بند کشید ۳۲

له كار لا نوم بالله العظام

چرا که او به خدای بزرگ نمی‌گروید ۳۳

ولا يصر على طعام المسكين

و به اطعام مسکین تشویق نمی‌کرد ۳۴

فليس له اليوم هاهنا حمم

پس امروز او را در اینجا حمایتگری نیست ۳۵

ولا طعام الا امر عسلر

و خوراکی جز چرکابه ندارد ۳۶

لا اكله الا الباطور

که آن را جز خطاکاران نمی‌خورند ۳۷

فلا اسم ما نكرو

پس نه چنان است که می‌بندارید سوگند یاد می‌کنم به آنچه می‌بینید ۳۸

وما لا نكرو

و آنچه نمی‌بینید ۳۹

لا به اول رسول كرم

که قرآن قطعا گفتار فرستاده‌ای بزرگوار است ۴۰

وما هو رسول ساعر فللا ما يومر

و آن گفتار شاعری نیست که کمتر به آن ایمان دارید ۴۱

ولا رسول كاهر فللا ما نكرو

و نه گفتار کاهنی که کمتر از آن پند می‌گیرید ۴۲

سورۃ المؤمن

پیام فرودآمده‌ای است از جانب پروردگار جهانیان ۴۳

ولو نزل علينا صر الافرل

و اگر او پاره‌ای گفته‌ها بر ما بسته بود ۴۴

لا حک نامہ المؤمن

دست راستش را سخت می‌گرفتیم ۴۵

بم لطفنا مه الو نر

سپس رگ قلبش را پاره می‌کردیم ۴۶

فما منکم مر ا حک عه حا حبر

و هیچ یک از شما مانع از عذاب او نمی‌شد ۴۷

وا به لک کرمه للمعبر

و در حقیقت قرآن تذکاری برای پرهیزگاران است ۴۸

وا بالعلم ار منکم مک کسر

و ما به راستی می‌دانیم که از میان شما تکذیب‌کنندگانی هستند ۴۹

وا به لیسره علی الکافر

و آن واقعا بر کافران حسرتی است ۵۰

وا به لبع المؤمن

و این قرآن بی‌شبهه حقیقتی یقینی است ۵۱

صَبِيحُ نَاسِمِ رِبِّ السَّمَاءِ

پس به پاس نام پروردگار بزرگت تسبیح گوی ۵۲

۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وَالْمَلِكِ

قاف سوگند به قرآن باشکوه ۱

بِأَعْيُنِنَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَبِّنَا الَّذِي هُوَ يَهْدِي

که آنان نگرویدند بلکه از اینکه هشداردهنده‌ای از خودشان برایشان آمد در شگفت شدند و کافران گفتند این محمد و حکایت معاد چیزی

عجیب است ۲

لَا يَأْتِيهِ السَّوْءُ حَتَّىٰ يُؤْتِيَ الْبِرَّ

آیا چون مردیم و خاک شدیم زنده می شویم این بازگشتی بعید است ۳

فَلَمَّا مَسَّ عَصَىٰ الْإِنسَانِ عَصَاهُ

قطعا دانسته‌ایم که زمین چه مقدار از اجسادشان فرو می‌کاهد و پیش ما کتاب ضبطکننده‌ای است ۴

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ بِأَمْرِهِمْ

نه بلکه حقیقت را وقتی برایشان آمد دروغ خواندند و آنها در کاری سردرگم مانده‌اند ۵

اعلم بطر و اعلم السما فوفهم كيف سناها و ماها و ماها مروح

مگر به آسمان بالای سرشان ننگریسته‌اند که چگونه آن را ساخته و زینتش داده‌ایم و برای آن هیچ گونه شکافتگی نیست ۶

و الاصر مكدناها و المناها موائس و اسناها مروح كل مروح بهي

و زمین را گسترديم و در آن لنگرآسا کوهها فرو افکندیم و در آن از هر گونه جفت دل‌انگیز رویانیدیم ۷

نصره و دكري لكل عك مسك

تا برای هر بنده توبه‌کاری بپوشانم و پندآموز باشد ۸

و برلامر السما ما مناها كاسنا به حناك و حب البصك

و از آسمان آبی پر برکت فرود آوردیم پس بدان وسیله باغها و دانه‌های دروکردنی رویانیدیم ۹

و الیل باسفاك لها طلع بلك

و درختان تناور خرما که خوشه‌های روی هم چیده دارند ۱۰

مدنا اللناد و احنا به نكده منا كلك المروح

اینها همه برای روزی بندگان من است و با آن آب سرزمین مرده‌ای را زنده گردانیدیم رستاخیز نیز چنین است ۱۱

ككف صلهم قوم نوح و اصحاب الرس و مود

پیش از ایشان قوم نوح و اصحاب رس و ثمود ۱۲

و عاد و موعور و احوار لوط

و عاد و فرعون و برادران لوط ۱۳

و اصحاب الالبه و قوم نوح كل كك الرسل مع و عك

و بیشه‌نشینان و قوم تبع به تکذیب پرداختند همگی فرستادگان ما را به دروغ گرفتند و در نتیجه تهدید من واجب آمد ۱۴

ما صننا بالیو الاول بل همه لاسر مر حلج حدک

مگر از آفرینش نخستین خود به تنگ آمدیم نه بلکه آنها از خلق جدید در شبهه‌اند ۱۵

والک حلما الاسار و سلم ما بوسوسر نه بفسه و بر سور الله مر حلج الوردک

و ما انسان را آفریده‌ایم و می‌دانیم که نفس او چه وسوسه‌ای به او می‌کند و ما از شاه‌رگ او به او نزدیک‌تریم ۱۶

اد بیلک الملعنار عر التمر و عر السمال حدک

آنگاه که دو فرشته دریافت‌کننده از راست و از چپ مراقب نشستند ۱۷

ما بلعظ مر قول الالکده ر صد حدک

آدمی هیچ سخنی را به لفظ در نمی‌آورد مگر اینکه مراقبی آماده نزد او آن را ضبط می‌کند ۱۸

و حاد سکره المود بالیو دلک ما کنه مه بحدک

و سکران مرگ به راستی در رسید این همان است که از آن می‌گریختی ۱۹

و بقیع الصور دلک بوم الو حدک

و در صور دمیده شود این است روز تهدید من ۲۰

و حاد کل بفسر متها سابع و سه حدک

و هر کسی می‌آید در حالی که با او سوق‌دهنده و گواهی‌دهنده‌ای است ۲۱

لک کثرف عمه مر هکاک صما عکاک ط صرک الو حدک

به او می‌گویند واقعا که از این حال سخت در غفلت بودی ولی ما پرده‌ات را از جلوی چشمانت برداشتیم و دیده‌ات امروز تیز است ۲۲

و طال فربه هکاک مالک حدک

و فرشته همنشین او می‌گوید این است آنچه پیش من آماده است و ثبت کرده‌ام ۲۳

المناف جهنم كل كفاه عسك

به آن دو فرشته خطاب می شود هر کافر سرسختی را در جهنم فروافکنید ۲۴

مناع للهد مسك مره

هر بازدارنده از خیری هر متجاوز شکاکی ۲۵

الذي حل من الله الهام احد المنافع الكتاب السكك

که با خداوند خدایی دیگر قرار داد ای دو فرشته او را در عذاب شدید فرو افکنید ۲۶

قال مره دنا ما طسه و لكر كاره حلاله

شیطان همدمش می گوید پروردگار ما من او را به عصیان و انداشتم لیکن خودش در گمراهی دور و درازی بود ۲۷

قال لا یسکوا لکی وک فکئ الکم نالو عک

خدا می فرماید در پیشگاه من با همدیگر مستیزید که از پیش به شما هشدار داده بودم ۲۸

ما سک لالو لکی و ما لانا نطلام السک

پیش من حکم دگرگون نمی شود و من نسبت به بندگانم بیدادگر نیستم ۲۹

یوم یقول لهنم هل املاک و یقول هل مر مره

آن روز که ما به دوزخ می گوییم آیا پر شدی و می گوید آیا باز هم هست ۳۰

و اما لعد الینه للممر عک سک

و بهشت را برای پرهیزگاران نزدیک گردانند بی آنکه دور باشد ۳۱

هک ما یو عک و لکل اوما عکط

و به آنان گویند این همان است که وعده یافته اید و برای هر توبه کار نگهبان حدود خدا خواهد بود ۳۲

مر حییٰ الرحمن بالعباد و احسانا منیب

آنکه در نهبان از خدای بخشنده بترسد و با دلی توبه‌کار باز آید ۳۳

ادخلوها سلام دلت يوم اللود

به سلامت و شادکامی در آن درآیید که این روز جاودانگی است ۳۴

لهم ما ساور منها ولدنا مرید

هر چه بخواهند در آنجا دارند و پیش ما فزونتر هم هست ۳۵

و کم اهلکنا ظلمهم مرید هم اسک منهم بطنا و منوالی اللاد هل مرید

و چه بسا نسلها که پیش از ایشان هلاک کردیم که بس نیرومندتر از اینان بودند و در شهرها پرسه زده بودند اما سرانجام مگر گریزگاهی

بود ۳۶

ارفع دلت لکری لمر کار له طلب او لاله السمع وهو سهید

قطعا در این عقوبتها برای هر صاحب‌دل و حق‌نیوشی که خود به گواهی ایستد عبرتی است ۳۷

ولقد خلقنا السماوات والارض وما بينهما ستة ايام وما مسامر لود

و در حقیقت آسمانها و زمین و آنچه را که میان آن دو است در شش هنگام آفریدیم و احساس ماندگی نکردیم ۳۸

فاکدر علی ما مولور و سینی بیک دیک هل طلوع السمسر و هل اللود

و بر آنچه می‌گویند صبر کن و پیش از برآمدن آفتاب و پیش از غروب به ستایش پروردگارت تسبیح گوی ۳۹

ومر اللیل صیه واد نام السیود

و پاره‌ای از شب و به دنبال سجود به صورت تعقیب و نافله او را تسبیح گوی ۴۰

واسمع يوم نادی الماد مر مکار مرید

و روزی که منادی از جایی نزدیک ندا درمی دهد به گوش باش ۴۱

بوم سمعور الكيه نالو دك بوم الروح

روزی که فریاد رستاخیز را به حق می شنوند آن روز روز بیرون آمدن از زمین است ۴۲

انا بصرینے و مننہ و اننا المکر

ماییم که خود زندگی می بخشیم و به مرگ می رسانیم و برگشت به سوی ماست ۴۳

بوم سمع الادمع عنهم سرا عا دك حسر علنا سدر

روزی که زمین به سرعت از اجساد آنان جدا و شکافته می شود این حشری است که بر ما آسان خواهد بود ۴۴

یر اعلم بما هو لور و ما انب علیهم بنام فکدر بالمرار مر باف و عکد

ما به آنچه می گویند داناتریم و تو به زور وادارنده آنان نیستی پس به وسیله قرآن هر که را از تهدید من می ترسد پند ده ۴۵

مهرمل

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

انا بها المرمل

ای جامه به خویشتن فرو پیچیده ۱

مم اللیل الا طلا

به پا خیز شب را مگر اندکی ۲

بسمه او امصر مه فللا

نیمی از شب یا اندکی از آن را بکاه ۳

او مدعله و مدبل المرار بر فللا

یا بر آن نصف بیفزای و قرآن را شمرده شمرده بخوان ۴

ااا سبیلے علیک فولا فللا

در حقیقت ما به زودی بر تو گفتاری گرانبار القا می کنیم ۵

ار ناسه اللله اسک وک او اووم فللا

قطعا برخاستن شب رنجش بیشتر و گفتار در آن هنگام راستین تر است ۶

ار لطف الهاء سها طولا

و تو را در روز آمد و شدی دراز است ۷

وادکر اسم مدک و سئل الله سبلا

و نام پروردگار خود را یاد کن و تنها به او بپرداز ۸

مد المسبح والمصدق لا اله الا هو طایفه وکلا

اوست پروردگار خاور و باختر خدایی جز او نیست پس او را کارساز خویش اختیار کن ۹

واصد علی ما مولود واهدم همدا حملا

و بر آنچه می گویند شکیبیا باش و از آنان با دوری گزیدنی خوش فاصله بگیر ۱۰

و کرمه و المکرم اول العمه و مهلم فللا

و مرا با تکذیب کنندگان توانگر واگذار و اندکی مهلتشان ده ۱۱

اِرْكَبَا نَاقِلًا وَجَمَلًا

در حقیقت پیش ما زنجیرها و دوزخ ۱۲

وَطَبَا مَا دَا عَصَى وَعَدَا مَا نَالَمَا

و غذایی گلوگیر و عذابی پر درد است ۱۳

يَوْمَ نَحْمِلُ الْأَمْثَالَ وَالْإِنْمَالَ وَكُنُفَ الْإِنْمَالِ كَسَابًا مَهْلًا

روزی که زمین و کوهها به لرزه درآیند و کوهها به سان ریگ روان گردند ۱۴

إِنَّمَا أَسْلَمَا الْكُفْرَ دَسُولًا سَاهَا عَالِمٌ كَمَا أَسْلَمَا لِعَالِمٍ فِرْعَوْنَ دَسُولًا

بی گمان ما به سوی شما فرستاده‌ای که گواه بر شماس است روانه کردیم همان گونه که فرستاده‌ای به سوی فرعون فرستادیم ۱۵

صَعِبَ فِرْعَوْنَ الرَّسُولَ فَاحْكُم بَيْنَهُ الْبُرْجَانَ وَبَيْنَنَا

ولی فرعون به آن فرستاده عصیان ورزید پس ما او را به سختی فرو گرفتیم ۱۶

وَكُنُفَ فِرْعَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

پس اگر کفر بورزید چگونه از روزی که کودکان را پیر می‌گرداند پرهیز توانید کرد ۱۷

إِنَّمَا نَسْنَأُ غَنَاهُ فَتَنَّا بَعْضَهُ لِبَعْضٍ أَن يَحْسَبَنَّ الْآيَاتِ

آسمان از بیم آن روز در هم شکافت و عده او انجام یافتنی است ۱۸

أَن نَّهْبَهُمْ فَسَيُجَنَّبُونَ يَوْمَئِذٍ نَّهْبَهُمْ

قطعا این آیات اندرزی است تا هر که بخواهد به سوی پروردگار خود راهی در پیش گیرد ۱۹

إِنَّمَا نَسْنَأُ غَنَاهُ فَتَنَّا بَعْضَهُ لِبَعْضٍ أَن يَحْسَبَنَّ الْآيَاتِ

مَا نَسْنَأُ غَنَاهُ فَتَنَّا بَعْضَهُ لِبَعْضٍ أَن يَحْسَبَنَّ الْآيَاتِ

وَأَعْمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَبُوا الْاَسْوَاطِ الْخَالِصَةَ وَارْتَبُوا لِحِقَابِكُمْ مِنْ حَبِّ بَدْوٍ عَنكَ اَللّٰهُ هُوَ خَيْرٌ مِّنْ اَعْطَمِ اَحْرًا
وَأَسْعُرُوا اَللّٰهُ اَر اَللّٰهُ عَمُو د حنم

در حقیقت پروردگارت می‌داند که تو و گروهی از کسانی که با تو اند نزدیک به دو سوم از شب یا نصف آن یا یک سوم آن را به نماز
برمی‌خیزید و خداست که شب و روز را اندازه‌گیری می‌کند او می‌داند که شما هرگز حساب آن را ندارید پس بر شما ببخشد اینک هر چه
از قرآن میسر می‌شود بخوانید خدا می‌داند که به زودی در میانتان بیماری خواهد بود و عده‌ای دیگر در زمین سفر می‌کنند و در پی
روزی خدا هستند و گروهی دیگر در راه خدا پیکار می‌نمایند پس هر چه از قرآن میسر شد تلاوت کنید و نماز را برپا دارید و زکات را
بپردازید و وام نیکو به خدا دهید و هر کار خوبی برای خویش از پیش فرستید آن را نزد خدا بهتر و با پاداشی بیشتر باز خواهید یافت و از
خدا طلب آموزش کنید که خدا آمرزنده مهربان است ۲۰

۱۲۳

حمد پایه

بِسْمِ اَللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان ۱

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ

ستایش خدایی را که پروردگار جهانیان ۲

اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

رحمتگر مهربان ۳

مَالِكِ يَوْمِ الدِّیْنِ

و خداوند روز جزاست ۴

اِنَّا سَيِّدُكَ وَاِنَّا سَيِّدُ

بار الها تنها تو را می پرستیم و تنها از تو یاری می جوئیم ۵

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

ما را به راه راست هدایت فرما ۶

صِرَاطَ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَكَ رَبُّكَ عَلٰى الْعَالَمِينَ لَا يَلِيكَ شَيْءٌ وَلَا يَكْفُرُ بِكَ

راه آنان که گرامی شان داشته ای نه راه مغضوبان و نه راه گمراهان ۷

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

اَللّٰهُمَّ

برای الفت دادن قریش ۱

اَللّٰهُمَّ دَحْضَةَ السَّنَةِ وَالصَّنَمِ

الفتشان هنگام کوچ زمستان و تابستان خدا پیلداران را نابود کرد ۲

وَالصَّنَمِ

پس باید خداوند این خانه را بپرستند ۳

الذی اطعمهم من حویع و املهم من حوف

همان خدایی که در گرسنگی غذایشان داد و از بیم دشمن آسوده خاطرشان کرد ۴

هیل

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الم بک حرف اول دگر با صبا الفیل

مگر ندیدی پروردگارت با پیلداران چه کرد ۱

الم یسل کک هم فی سائل

آیا نیرنگشان را بر باد نداد ۲

و اسل علیهم طرا انا سئل

و بر سر آنها دسته دسته پرندگانی ا بابل فرستاد ۳

بملهم یباده من سئل

که بر آنان سنگهایی از گل سخت می افکندند ۴

یعلمهم کصف ما کول

و سرانجام خدا آنان را مانند کاه جویده شده گردانید ۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

ر وَالْعَلَمِ وَمَا سَطُر

نون سوگند به قلم و آنچه می‌نویسند ۱

مَا أَنفَسَهُ مِن مِّمْنُور

که تو به لطف پروردگارت دیوانه نیستی ۲

وَأَرْطَا لِحَاكِمِ مَمْنُور

و بی‌گمان تو را پاداشی بی‌منت خواهد بود ۳

وَأَرْطَا لِحَاكِمِ عَطَم

و راستی که تو را خوبی والاست ۴

فَسَلِّكِرْ وَنَطُر

به زودی خواهی دید و خواهند دید ۵

بِأَنكُمِ الْمَعْنُور

که کدام یک از شما دستخوش جنونید ۶

أَرْطَا هُوَ أَعْلَمُ مِمَّنْ كَلَّ عِرْ سَنَلَهُ وَهُوَ أَعْلَمُ تَالْمَهْطِر

پروردگارت خود بهتر می‌داند چه کسی از راه او منحرف شده و هم او به راه یافتگان داناتر است ۷

فلا بطع المكدر

پس از دروغزنان فرمان مبر ۸

ودوالو بكر فكهور

دوست دارند که نرمی کنی تا نرمی نمایند ۹

ولا بطع كل خلاف مهر

و از هر قسم خورنده فرو مایه‌ای فرمان مبر ۱۰

همام مسا نهم

که عیبجوست و برای خبرچینی گام برمی‌دارد ۱۱

مانع اللذ منک انهم

مانع خیر متجاوز گناه پیشه ۱۲

علل سک دلک دهم

گستاخ و گذشته از آن زنازاده است ۱۳

ار کار دامال و سر

به صرف اینکه مالدار و پسر دار است ۱۴

اد ایل علیه انا مال اساطیر الا و لیر

چون آیات ما بر او خوانده شود گوید افسانه‌های پیشینیان است ۱۵

سسمه علی البرطوم

زودا که بر بینی‌اش داغ نهیم و رسوایش کنیم ۱۶

و صبحگاهان در حالی که خود را بر منع بینوایان توانا می‌دیدند رفتند ۲۵

فَلَمَّا دَاوَاهَا ظَلَمَاتُ لُحُورٍ

و چون باغ را دیدند گفتند قطعا ما راه گم کرده‌ایم ۲۶

بَلْ بَرِّمُدُوا لَئِيمَ صُورٍ

نه بلکه ما محرومیم ۲۷

فَالَا تُسْأَلُهُمْ آلُكُمْ لَوْلَا سُبُورٍ

خردمندترینشان گفت آیا به شما نگفتم چرا خدا را به پاکی نمی‌ستایید ۲۸

ظُلُومًا سُبُورًا مَنَالًا كَاظِمِرٍ

گفتند پروردگارا تو را به پاکی می‌ستاییم ما واقعا ستمگر بودیم ۲۹

فَاصْبِرْ سَعْيُكَ عَلَىٰ صُرُوفِ مَعْمُورٍ

پس بعضی‌شان رو به بعضی دیگر آوردند و همدیگر را به نکوهش گرفتند ۳۰

ظُلُومًا مَنَالًا كَاظِمِرٍ

گفتند ای وای بر ما که سرکش بوده‌ایم ۳۱

عَسَىٰ مَنَالُ رَبِّكَ لَنَا مِمَّا نَالُ مَنَالِ مَعْمُورٍ

امید است که پروردگار ما بهتر از آن را به ما عوض دهد زیرا ما به پروردگاران مشتاقیم ۳۲

كَلَّا لَنَلْبَسَنَّ لِبَاسًا لَا حِرْمًا لَكِنَّا لَكَاظِمِرٍ مَعْمُورٍ

عذاب دنیا چنین است و عذاب آخرت اگر می‌دانستند قطعا بزرگتر خواهد بود ۳۳

لَا لِلْمُعَذِّبِ عَذَابُهُمْ خِطَابٌ لَّعَلَّهُمْ

برای پرهیزگاران نزد پروردگارشان باغستانهای پر ناز و نعمت است ۳۴

اٰیة الْمُسْلِمِ كَالْمَدِينِ

پس آیا فرمانبرداران را چون بدکاران قرار خواهیم داد ۳۵

مَا لَكُمْ كَلِمَةً يَكْمُرُ

شما را چه شده چگونه داوری می کنید ۳۶

اَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِیْ كِتَابِ سُوْرٍ

یا شما را کتابی هست که در آن فرا می گیرید ۳۷

اَمْ لَكُمْ فِیْهَا اٰیةٌ یَّذُكَّرُ

که هر چه را برمی گزینید برای شما در آن خواهد بود ۳۸

اَمْ لَكُمْ اَنْبَاٌ عَلٰی مَا نَالَهُ الْخَالِیْقُومُ الْفٰتٰمَةُ اَمْ لَكُمْ لِمَا یَكْمُرُ

یا اینکه شما تا روز قیامت از ما سوگندهایی رسا گرفته اید که هر چه دلتان خواست حکم کنید ۳۹

سَلٰمٌ اٰیَهُمْ بَكُلِّ مَعْمَرٍ

از آنان بپرس کدامشان ضامن این ادعا یند ۴۰

اَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلَآ اَنْبَاٌ سِرْکٰهُمْ اَمْ كَانُوْا كٰذِبِیْنَ

یا شریکانی دارند پس اگر راست می گویند شریکانشان را بیاورند ۴۱

یَوْمَ یَكْسِفُ عَرْسًا وَّیَكْعُرُ عَلَی السُّجُوْدِ فَلَآ سَطَطُوْرُ

روزی که کار زار و رهایی دشوار شود و به سجده فرا خوانده شوند و در خود توانایی نیابند ۴۲

حٰسِبَةُ اَسْوَءِ اَعْمٰلِهِمْ یَوْمَ یَكْعُرُ عَلَی السُّجُوْدِ وَهُمْ سٰلِمُوْرُ

دیدگانشان به زیر افتاده خواری آنان را فرو می‌گیرد در حالی که پیش از این به سجده دعوت می‌شدند و تندرست بودند ۴۳

كَمْ مَرَّ بَعْدَ هَذَا الْكَيْفِ سَسْبَكُ دَهْمٍ مَرَّ حَبِّ لَا سَلْمُور

پس مرا با کسی که این گفتار را تکذیب می‌کند واگذار به تدریج آنان را به گونه‌ای که در نیابند گریبان خواهیم گرفت ۴۴

وَلَعَلَّ لَهُمُ ارْكَازٌ مَسْرٌ

و مهلتشان می‌دهم زیرا تدبیر من سخت استوار است ۴۵

أَمْ سَأَلَهُمْ لَاحِدًا فَهَمَّ مَرَّ مَعَهُ مَطْمُور

آیا از آنان مزدی درخواست می‌کنی و آنان خود را زیر بار تاوان گرانبار می‌یابند ۴۶

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ

یا علم غیب پیش آنهاست و آنها می‌نویسند ۴۷

طَاعِدٌ لَكُمْ دِرْهَمٌ وَلَا نَكْرٌ كَمَا حَبَّ الْوَدَّ أَدْبَادِي وَهُوَ مَكْطُومٌ

پس در امتثال حکم پروردگارت شکیبایی ورز و مانند همدم ماهی = پیونس میباش آنگاه که اندوه زده ندا درداد ۴۸

لَوْلَا أَرْكَازُكَ سَمِعَهُ مَرَّ دَهْنٌ لَكَ بِالْعَرَا وَهُوَ مَكْمُومٌ

اگر لطفی از جانب پروردگارش تدارک حال او نمی‌کرد قطعاً نکوهش شده بر زمین خشک انداخته می‌شد ۴۹

طَاحِنًا مَرَّ دَهْنٌ مَسْلَمٌ مَرَّ الْكَالْبَرِ

پس پروردگارش وی را برگزید و از شایستگی‌اش گردانید ۵۰

وَأَرْكَازُكَ الْبَرِّ كَعَرَا لَدُنْكَ مَرَّ نَاكِدًا هَمَّ لَمَّا سَمِعُوا الْكِرَّ وَبَعْلُورُ لَاهُ لَمْسُور

و آنان که کافر شدند چون قرآن را شنیدند چیزی نمانده بود که تو را چشم بزنند و می‌گفتند او واقعا دیوانه‌ای است ۵۱

وَمَا هُوَ إِلَّا دَكْرٌ لِلْعَالَمِ

و حال آنکه قرآن جز تذکری برای جهانیان نیست ۵۲

علی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ

بخوان به نام پروردگارت که آفرید ۱

عَلِيٍّ اَسْأَلُكَ

انسان را از علل ق آفرید ۲

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ

بخوان و پروردگار تو کریمترین کریمان است ۳

عَلِيٍّ اَسْأَلُكَ

همان کس که به وسیله قلم آموخت ۴

عَلِيٍّ اَسْأَلُكَ

آنچه را که انسان نمی دانست بتدریج به او آموخت ۵

عَلِيٍّ اَسْأَلُكَ

حقا که انسان سرکشی می کند ۶

ا ر م ا ه ا س ع ه

همین که خود را بی‌نیاز پندارد ۷

ا ر ع ل ه م ط ا ل ع ه

در حقیقت بازگشت به سوی پروردگار توست ۸

ا م ا ن ه ا ل ه و ی ع ه

آیا دیدی آن کس را که باز می‌داشت ۹

ع د ا ا د ا ط ل ه

بنده‌ای را آنگاه که نماز می‌گزارد ۱۰

ا م ا ن ه ا ر ط ا ر ع ل ه ا ل ه و ی

چه پنداری اگر او بر هدایت باشد ۱۱

ا و ا م م ا ل ع و ی

یا به پرهیزگاری وادارد برای او بهتر نیست ۱۲

ا م ا ن ه ا ر ک و و ی ل ه

و باز آیا چه پنداری که اگر او به تکذیب پردازد و روی برگرداند چه کیفری در پیش دارد ۱۳

ا ل م ع ل م ا ر ا ل ل ه و ی

مگر ندانسته که خدا می‌بیند ۱۴

ک ل ا ل ر ل م س ه ا س م ا ا ل ن ا ک ه

زنهار اگر باز نایستد موی پیشانی او را سخت بگیریم ۱۵

باده گاده حاکه

همان موی پیشانی دروغزن گناه پیشه را ۱۶

فک عی ناده

بگو تا گروه خود را بخواند ۱۷

سک عی ال ناه

بزودی آتشبانان را فرا خوانیم ۱۸

کلا لکله واسک واهرد

زنهار فرمائش م ب ر و سجده کن و خود را به خدا نزدیک گردان ۱۹

اسرار

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

هل عی علی ال اسرار حر مر ال کده لم کر سنام کورما

آیا زمانی طولانی بر انسان گذشت که چیز قابل ذکری نبود ۱

انا حلما ال اسرار مر کله اسماح سله هملانه سمما کورا

ما انسان را از نطفه مختلطی آفریدیم و او را می آزماییم بدین جهت او را شنوا و بینا قرار دادیم ۲

انا هکناه السسل اما ساکرا واما کورما

ما راه را به او نشان دادیم خواه شاکر باشد و پذیرا گردد یا ناسپاس ۳

اِنَّا اَعَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَاَعْلَآءًا وَاَسْبَاطًا

ما برای کافران زنجیرها و غلها و شعله‌های سوزان آتش آماده کرده‌ایم ۴

اِنَّا اِلَيْنَا يَرْجِعُ كُلٌّ مِّنْ حَاكِمٍ عَٰلِمٍ

به یقین ابرار و نیکان از جامی می‌نوشند که با عطر خوشی آمیخته است ۵

عِنَّا يَرْجِعُ كُلٌّ مِّنْ حَاكِمٍ عَٰلِمٍ

چشمه‌ای که بندگان خدا از آن می‌نوشند و به دلخواه خویش جاریش می‌کنند ۶

يَوْمَ نَالِكِدْهُمُ وَاَيُّهَا يَوْمَ نَالِكِدْهُمُ

همان بندگان که به نذر خود وفا می‌کردند و از روزی که گزند آن فراگیرنده است می‌ترسیدند ۷

وَيَوْمَ نَالِكِدْهُمُ وَاَيُّهَا يَوْمَ نَالِكِدْهُمُ

و به پاس دوستی خدا بینوا و یتیم و اسیر را خوراک می‌دادند ۸

اِنَّمَا نَطْعَمُكُمْ لَوْ حَٰقَ اَللّٰهُ لَنُرِيَكُمْ حَرَمًا وَاَسْكُومًا

ما برای خشنودی خداست که به شما می‌خورانیم و پاداش و سپاسی از شما نمی‌خواهیم ۹

اِنَّمَا نَطْعَمُكُمْ لَوْ حَٰقَ اَللّٰهُ لَنُرِيَكُمْ حَرَمًا وَاَسْكُومًا

ما از پروردگارانمان از روز عیوسی سخت هراسناکیم ۱۰

يَوْمَ نَطْعَمُكُمْ لَوْ حَٰقَ اَللّٰهُ لَنُرِيَكُمْ حَرَمًا وَاَسْكُومًا

پس خدا هم آنان را از آسیب آن روز نگاه داشت و شادابی و شادمانی به آنان ارزانی داشت ۱۱

وَحَرَمًا يَوْمَ نَطْعَمُكُمْ لَوْ حَٰقَ اَللّٰهُ لَنُرِيَكُمْ حَرَمًا وَاَسْكُومًا

و به پاس آنکه صبر کردند بهشت و پرنیان پاداششان داد ۱۲

مكبر فيها على الاطال رور فيها سمسا ولا مهر را

در آن بهشت بر تختهای خویش تکیه زنند در آنجا نه آفتابی بینند و نه سرمایی ۱۳

و دانه عليهم طالها و دالت فو مها بکلا

و سایه‌های درختان به آنان نزدیک است و میوه‌هایش برای چیدن رام ۱۴

و طوف عليهم نانه مر سه و اکواب کاف فواد را

و ظروف سیمین و جامهای بلورین پیرامون آنان گردانده می‌شود ۱۵

فواد را مر سه فکرها هک را

جامهایی از سیم که درست به اندازه و با کمال ظرافت آنها را از کار در آورده‌اند ۱۶

و سمور فيها کاسا کار ما حها دینلا

و در آنجا از جامی که آمیزه زنجبیل دارد به آنان می‌نوشانند ۱۷

عنا فيها سمع سلسلا

از چشمه‌ای در آنجا که سلسبیل نامیده می‌شود ۱۸

و طوف عليهم و کدار ملکور ادا دانهم حسنههم لولوا منورا

و بر گرد آنان پسرانی جاودانی می‌گردند چون آنها را بینی گویی که مرواریدهایی پراکنده‌اند ۱۹

و ادا دانهم به دانه سما و ملک کرا

و چون بدانجا نگری سرزمینی از نعمت و کشوری پهناور می‌بینی ۲۰

عالمهم نانه سکس حصر و اسرار و حلوا اساور مر سه و سفاهم دهم سرا نا طهورا

بهشتیان را جامه‌های ابریشمی سبز و دیبای ستر در بر است و پیرایه آنان دستبندهای سیمین است و پروردگارشان باده‌ای پاک به آنان می‌نوشاند ۲۱

اِرْهٰقًا طَارِ لَكُمْ حَرًا و طَارِ سَعْتَكُمْ مَسْكُومًا

این پاداش برای شماس‌ت و کوشش شما مقبول افتاده است ۲۲

اِنَّا نَبْرُؤُا لَكُمْ اَلْعِلٰقَ اَلْعَرٰبِ نَبْرُؤًا

در حقیقت ما قرآن را بر تو به تدریج فرو فرستادیم ۲۳

فَاَصْبِرْ لِكُلِّ دَعْوٍ و لَا تَطِعْ مِنْهُم اِذَا مَوَّعُوْا

پس در برابر فرمان پروردگارت شکیبایی کن و از آنان گناهکار یا ناسپاسگزار را فرمان مبر ۲۴

وَادْعُ اِسْمَ رَبِّكَ وَاَصْلًا

و نام پروردگارت را بامدادان و شامگاهان یاد کن ۲۵

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْكُدْ لَهُ وِجْهَكَ لِيَلْوَكَ وَاَصْلًا

و بخشی از شب را در برابر او سجده کن و شبهای دراز او را به پاکی بستای ۲۶

اِرْهٰقًا هُوَ لَا يَسُوْرُ اَلْبَاحِلَةَ وَاَكْثَرُ مَا هُمْ يَوْمًا نَبْرُؤًا

اینان دنیای زودگذر را دوست دارند و روزی گرانبار را به غفلت پشت‌سر می‌افکنند ۲۷

يٰۤاَيُّهَا هَمَّ وَاَسْكُدْ نَا اِسْرَهُمْ وَاَدَا سِنًا نَكَلًا اِمَّا لَهُمْ نَبْرُؤًا

ماییم که آنان را آفریده و پیوند مفاصل آنها را استوار کرده‌ایم و چون بخواهیم آنان را به نظایرشان تبدیل می‌کنیم ۲۸

اِرْهٰقًا هَدَىٰ نَكْرَهُمْ سَا اِبْكَالَهُ مَه سَبْرًا

این آیات پندنامه‌ای است تا هر که خواهد راهی به سوی پروردگار خود پیش گیرد ۲۹

وما ساءور الا ان سا الله ان الله كار علما حكما

و تا خدا نخواهد شما نخواهید خواست قطعا خدا دانای حکیم است ۳۰

بكل من سلفه رحمه والظالمين اعلمهم عدانا اننا

هر که را خواهد به رحمت خویش در می آورد و برای ظالمان عذابی پردرد آماده کرده است ۳۱

ر

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بسم الله الرحمن الرحيم

صاد سوگند به قرآن پراندرز ۱

بسم الله الرحمن الرحيم

آری آنان که کفر ورزیدند در سرکشی و ستیزه‌اند ۲

بسم الله الرحمن الرحيم

چه بسیار نسلی که پیش از ایشان هلاک کردیم که ما را به فریاد خواندند ولی دیگر مجال گریز نبود ۳

بسم الله الرحمن الرحيم

و از اینکه هشداردهنده‌ای از خودشان برایشان آمده درشگفتند و کافران می گویند این ساحری شیاد است ۴

بسم الله الرحمن الرحيم

آیا خدایان متعدد را خدای واحدی قرار داده این واقعا چیز عجیبی است ۵

وَأَطِيعُوا أَمْرًا مِّنْ أَمْرِ اللَّهِ وَمَا كُنْتُمْ بِأَعْيُنِكُمْ رَأِيهِ

و بزرگانشان روان شدند و گفتند بروید و بر خدایان خود ایستادگی نمایید که این امر قطعا هدف ماست ۶

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا مِنَ اللَّهِ إِلَّا خَرُّوا سُجَّدًا مُّسَبِّحِينَ

از طرفی این مطلب را در آیین اخیر عیسوی هم نشنیده‌ایم این ادعا جز دروغ‌بافی نیست ۷

لَا يَلْمِزُكَ اللَّهُ شَيْئًا وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرًا

آیا از میان ما قرآن بر او نازل شده است نه بلکه آنان در باره قرآن من دودلند نه بلکه هنوز عذاب مرا نچشیده‌اند ۸

مِّنْ أَمْرِ اللَّهِ فَالَّذِينَ كَفَرُوا يُجَادِلُونَكَ فِي آيَاتِهِ لَقَدْ جَاءَكَ

آیا گنجینه‌های رحمت پروردگار ارجمند بسیار بخشنده تو نزد ایشان است ۹

بِآيَاتِنَا فَاتَّبِعُوا أَمْرًا مِّنْ أَمْرِ اللَّهِ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ رَجِمْتُم مِّنْ قَبْلُ

آیا فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است از آن ایشان است اگر چنین است پس با چنگ زدن در آن اسباب به بالا روند ۱۰

وَمَا يَلْمِزُكَ اللَّهُ شَيْئًا وَلَا يَلْمِزُكَ أَهْوَاءُ قَوْمٍ

این سپاهک دسته‌های دشمن در آنجا =ب در در هم شکستنی‌اند ۱۱

كُلٌّ فِي أَفْئَةٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ

پیش از ایشان قوم نوح و عاد و فرعون صاحب عمارت و خرگاهها تکذیب کردند ۱۲

وَمِمَّنْ جَعَلَ اللَّهُ آلِهَتَهُ لِيَكُونَ لِلنَّاسِ لِحْزَانًا

و ثمود و قوم لوط و اصحاب ایکه نیز به تکذیب پرداختند آنها دسته‌های مخالف بودند ۱۳

لِيَكُونَ لِلنَّاسِ لِحْزَانًا

هیچ کدام نبودند که پیامبران ما را تکذیب نکنند پس عقوبت من بر آنان سزاوار آمد ۱۴

وما سطره ولا الاكبه واحده ما لها من فواج

و اینان جز یک فریاد را انتظار نمی‌ب‌رند که هیچ مجال سر خاراندنی در آن نیست ۱۵

وطاوارنا عجل لنا طفا قبل يوم الحساب

و گفتند پروردگارا پیش از رسیدن روز حساب بهره ما را از عذاب به شتاب به ما بده ۱۶

اكنبر على ما هولاء وادكر عبدنا داود دا الاكاه اواب

بر آنچه می‌گویند صبر کن و داوود بنده ما را که دارای امکانات متعدد بود به یاد آور آری او بسیار بازگشت‌کننده به سوی خدا بود ۱۷

انا سجدنا لخالقه سبيرا ناليسه والاسراج

ما کوهها را با او مسخر ساختیم که شامگاهان و بامدادان خداوند را نیایش می‌کردند ۱۸

والطير مسوده كل له اواب

و پرندگان را از هر سو بر او گرد آوردیم همگی به نوای دلنوازش به سوی او بازگشت‌کننده و خدا را ستایشگر بودند ۱۹

وسددنا ملكه واننا الهكم وصل الطاب

و پادشاهیش را استوار کردیم و او را حکمت و کلام فیصله‌دهنده عطا کردیم ۲۰

وهل اناك بنا الهكم اد سوروا الهرب

و آیا خبر دادخواهان چون از نمازخانه او بالا رفتند به تو رسید ۲۱

ادد حلوا على داود هرع منهم طاوارا بهف حصاره سكا على صر فاحكم سنا نالو ولا سسط واهدنا ال سوا الصراط

وقتی به طور ناگهانی بر داوود درآمدند و او از آنان به هراس افتاد گفتند مترس ما دو مدعی هستیم که یکی از ما بر دیگری تجاوز کرده

پس میان ما به حق داوری کن و از حق دور مشو و ما را به راه راست راهبر باش ۲۲

ار هدا حله سع وسعور سهول سه واحده فعال اكلنها وعرفه المطاب

این شخص برادر من است او را نود و نه میش و مرا یک میش است و می گوید آن را به من بسپار و در سخنوری بر من غالب آمده است ۲۳
فالهك طامك سوال سبطك له ساحه وار كذا مر المطاب لسه سكرم على صخر الا الكبر امنوا و عملوا الصالحات و قتل ما هم و طر
داود اما فانه فاسمعه منه و حرما كوا و اباب

داوود گفت قطعا او در مطالبه میش تو اضافه بر میش های خودش بر تو ستم کرده و در حقیقت بسیاری از شریکان به همدیگر ستم روا می دارند به استثنای کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند و اینها بس اندکند و داوود دانست که ما او را آزمایش کرده ایم پس از پروردگارش آمرزش خواست و به رو درافتاد و توبه کرد ۲۴

صه ناله دك وار له عدك نالعه و حسر ما

و بر او این ماجرا را بخشودیم و در حقیقت برای او پیش ما تقرب و فرجامی خوش خواهد بود ۲۵

ناداود انا حطاك حلفوه الا در فاحم سر الناس نالعي ولا تنع الهوي فططك عر سئل الله ار الكبر بطور عر سئل الله لهم عدا
سكك ما سوا نوم الهساد

ای داوود ما تو را در زمین خلیفه و جانشین گردانیدیم پس میان مردم به حق داوری کن و زنهار از هوس پیروی مکن که تو را از راه خدا به در کند در حقیقت کسانی که از راه خدا به در می روند به سزای آنکه روز حساب را فراموش کرده اند عذابی سخت خواهند داشت ۲۶

وما حلفنا السما والارض وما نهما باطلا دك طر الكبر كعروا فويل للكبر كعروا مر النام

و آسمان و زمین و آنچه را که میان این دو است به باطل نیافریدیم این گمان کسانی است که کافر شده و حق پوشی کرده اند پس وای از آتش بر کسانی که کافر شده اند ۲۷

ام بعل الكبر امنوا و عملوا الصالحات كالمسكوب في الارض ام بعل المنصر كاهما

یا مگر کسانی را که گرویده و کارهای شایسته کرده اند چون مفسدان در زمین می گردانیم یا پرهیزگاران را چون پلیدکاران قرار می دهیم

كَلِمَاتٍ مَبْرُوكَاتٍ لِّرَبِّكَ وَرَحْمَةً لِّرَبِّكَ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْآلَانَاتِ

این کتابی مبارک است که آن را به سوی تو نازل کرده‌ایم تا در باره آیات آن بیندیشند و خردمندان پند گیرند ۲۹

وَوَهَبْنَا لِكُلِّ شَاوِءٍ سُلْطٰنًا مِّنْ عِنْدِنَا ۗ اِنَّهُمْ لَكٰفِرٰنَ ۗ اَوٰۤاۗءَ

و سلیمان را به داوود بخشیدیم چه نیکو بنده‌ای به راستی او توبه‌کار و ستایشگر بود ۳۰

اِنَّ عٰدَ عَصٰی عٰلَمَۃٍ لِّاَلۡعٰمِۗمَۙ اَلۡكٰفِرِۙنَ ۗ اَوٰۤاۗءَ

هنگامی که طرف غروب اسپهای اصیل را بر او عرضه کردند ۳۱

فَاَلۡاٰۤیَۤاۗءَ حَسِبۡتَۢمۡۙ اَنَّہُمۡ عَرۡضٌۭ ذَرٰۤیۡۃٌ یَّوۡۤمَۤاۗءَ ۗ اَلۡیٰۤاۗءَ

سلیمان گفت واقعا من دوستی اسپان را بر یاد پروردگارم ترجیح دادم تا هنگام نماز گذشت و خورشید در پس حجاب ظلمت شد ۳۲

مَدۡوٰۤءَۙ اَعۡلٰیۙ فَطۡمٰۤءَۙ اَلۡسَوٰۤءِۙ وَۤاَلۡاَعۡنٰۤیۙ

گفت اسپها را نزد من باز آورید پس شروع کرد به دست کشیدن بر ساقها و گردن آنها و سرانجام وقف کردن آنها در راه خدا ۳۳

وَلَمَّاۤ اٰتٰۤیَۤا سُلَیۡمٰنُۙ وَۤاَلۡمُنٰۤاۤءَۙ عَرۡسۡۃًۭاۤءَۙ مِمَّۤاۤ اٰتٰۤیَۤاۗءَ

و قطعا سلیمان را آزمودیم و بر تخت او جسدی بیفکندیم پس به توبه باز آمد ۳۴

فَاَلۡمَدۡۤیۤاۗءَۙ اَعۡلٰۤیۤاۗءَۙ وَہٰۤیۤاۗءَۙ مَلٰٓئِکَۃًۭاۤءَۙ لَیۡسَۙ لَاحِۤقۭۡۗمَۙ سَکِّیۡۤاۗءَۙ اَلۡوٰۤاۗءَۙ

گفت پروردگارا مرا ببخش و ملکی به من ارزانی دار که هیچ کس را پس از من سزاوار نباشد در حقیقت تویی که خود بسیار بخشنده‌ای ۳۵

فَسَبِّحۡۤاۤءَۙ اَلۡہٰۤیۤاۗءَۙ بِحَمۡدِۙ رَبِّکَۙۗ اَوٰۤاۗءَۙ

پس باد را در اختیار او قرار دادیم که هر جا تصمیم می‌گرفت به فرمان او نرم روان می‌شد ۳۶

وَۤاَلۡسٰطِیۡرِۙ کُلِّۙ نٰۤءَۙ وَۤاَوٰۤاۗءَۙ

و شیطانها را از بنا و غواص ۳۷

وا حزن مغرب فی الاصفاد

تا وحشیان دیگر را که جفت جفت با زنجیرها به هم بسته بودند تحت فرمانش درآوردیم ۳۸

هدا عطاوا نامنر او امسط سر حساب

گفتیم این بخشش ماست آن را بی شمار ببخش یا نگاه دار ۳۹

وار له عکبالله و حسر ما

و قطعا برای او در پیشگاه ما تقرب و فرجام نیکوست ۴۰

وادکر عکنا نوب اذ نادی ده لیه مسه السطار سب و عکاب

و بنده ما ایوب را به یاد آور آنگاه که پروردگارش را ندا داد که شیطان مرا به رنج و عذاب مبتلا کرد ۴۱

امصر بر حط هکام مسل نامد و سرام

به او گفتیم با پای خود به زمین بکوب اینک این چشمه ساری است سرد و آشامیدنی ۴۲

وهنا له اهله و منلهم مهم رحمة ما و ذکرى لاوله الالاب

و مجددا کسانش را و نظایر آنها را همراه آنها به او بخشیدیم تا رحمتی از جانب ما و عبرتی برای خردمندان باشد ۴۳

و حک بنک صبا کرب به ولا یسبانا و حکناه کارنا سم السکانه اواب

و به او گفتیم یک بسته ترکه به دستت بگیر و همسرت را با آن بزن و سوگند مشکن ما او را شکیبیا یافتیم چه نیکوبنده‌ای به راستی او

توبه کار بود ۴۴

وادکر عبادنا ابراهیم واسمیع و سموع اوله الالکى والاکام

و بندگان ما ابراهیم و اسحاق و یعقوب را که نیرومند و دیده‌ور بودند به یادآور ۴۵

انما احصاهم بالصد ذکرى الکا

ما آنان را با موهبت ویژه‌ای که یادآوری آن سرای بود خالص گردانیدیم ۴۶

وَأَيُّهَا الْعَالَمُ الْمُطَهَّرُ الْأَخِيَارُ

و آنان در پیشگاه ما جدا از برگزیدگان نیکانند ۴۷

وَأَدْرَأَسْمَاعِيلَ وَالسَّعْدَ وَالْكَفَلَ وَكُلَّ مَرِّ الْأَخِيَارِ

و اسماعیل و یسع و ذوالکفل را به یاد آور که همه از نیکانند ۴۸

هَكَذَا ذَكَرَ وَارَ لِلْمَعْنَى لِمَسْرُومَاتِ

این یادکردی است و قطعا برای پرهیزگاران فرجامی نیک است ۴۹

حَدَاتِ عَدْرِ مَهْبَهْ لَهُمُ الْأَنْبِيَاءِ

باغهای همیشگی در حالی که درهای آنها برایشان گشوده‌است ۵۰

مَلَكِيْنِ فِيهَا كَعُورِ فِيهَا بِمَاهِهِ كَعَدْرِ وَسَرَاتِ

در آنجا تکیه می‌زنند و میوه‌های فراوان و نوشیدنی در آنجا طلب می‌کنند ۵۱

وَعَدْرِ هَمَّ فَكْرَاتِ الطَّرْفِ أَرَادَ

و نزدشان دلبران فروهشته‌نگاه همسال است ۵۲

هَكَذَا مَا بُوَعِدَ فِي لَوْحِ الْمَسَابِ

این است آنچه برای روز حساب به شما وعده داده می‌شد ۵۳

أَرِ هَكَذَا لِمَا مَالَهُ مَرَّاتِ

می‌گویند در حقیقت این روزی ماست و آن را پایانی نیست ۵۴

هَكَذَا وَارَ لِلطَّلَاعِ لِمَسْرُومَاتِ

این است حال بهشتیان و اما برای طغیانگران واقعا بد فرجامی است ۵۵

جهنم بطور بها نفس المهاد

به جهنم درمی آیند و چه بد آرامگاهی است ۵۶

هدا فلد و فوه حنم و عساج

این جوشاب و چرکاب است باید آن را بچشند ۵۷

واحد مر سکه اوج

و از همین گونه انواع دیگر عذابها ۵۸

هدا فوج معلوم مکه لامر حانهم طالوا اللام

اینها گروهی اند که با شما به اجبار در آتش درمی آیند بدا به حال آنها زیرا آنان داخل آتش می شوند ۵۹

طالوا بل انهم لامر حانهم فکلموه لافس المرام

به رؤسای خود می گویند بلکه بر خود شما خوش مباد این عذاب را شما خود برای ما از پیش فراهم آوردید و چه بد قرارگاهی است ۶۰

طالوا انهم فکلم لاهدا فوده عکانا صیغی اللام

می گویند پروردگارا هر کس این عذاب را از پیش برای ما فراهم آورده عذاب او را در آتش دو چندان کن ۶۱

وطالوا مالانلابی دحالا کنا سکهم مر الاسرام

و می گویند ما را چه شده است که مردانی را که ما آنان را از زمره اشرار می شمردیم نمی بینیم ۶۲

لایکاهم سیدانام داعف عنهم الاکاد

آیا آنان را در دنیا به ریشخند می گرفتیم یا چشمهای ما بر آنها نمی افتد ۶۳

لار دلط لبع باکم اهل اللام

این مجادله اهل آتش قطعاً راست است ۶۴

قُلْ اِنَّمَا اَنَا مَكْرُومٌ مِّنْ اِلٰهٍ اٰلِ اِلٰهٍ اَلْوَا حِدِ الْعِهَادِ

بگو من فقط هشداردهنده‌ای هستم و جز خدای یگانه قهار معبودی دیگر نیست ۶۵

مِنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا سِهُمَا الْعَزِيزُ الْعَلِیْمُ

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است همان شکست‌ناپذیر آمرزنده ۶۶

قُلْ هُوَ سَاعِطٌ

بگو این خبری بزرگ است ۶۷

لَا یَمُرُّ بِہٖ سَعُوْرٌ

که شما از آن روی برمی‌تابید ۶۸

مَا کَانَ لَہٗ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اَعْلٰی اَدْبٰتِ سَعُوْرٍ

مرا در باره ملاء اعلی هیچ دانشی نبود آنگاه که مجادله می‌کردند ۶۹

اِنَّ رُوحَ عَلِیٍّ اِلَّا اَنَا اَنَا کَرِیْمٌ

به من هیچ چیز وحی نمی‌شود جز اینکه من هشداردهنده‌ای آشکارم ۷۰

اَدْبٰتِ اَلْمَلٰئِکَہِ عَلٰی حَالِی سِرًا مَّرْکُومٌ

آنگاه که پروردگارت به فرشتگان گفت من بشری را از گل خواهم آفرید ۷۱

فَاِذَا سُوِّیَہٗ وَهِنَہٗ فِیہٗ مِنْ رُوحِیْہٗ اِلٰہِ سَاحِکِیْہٗ

پس چون او را کاملاً درست کردم و از روح خویش در آن دمیدم سجده‌کنان برای او به خاک بیفتید ۷۲

فَسَبَّکَ الْمَلٰئِکَہُ اِحْمٰوْرٌ

پس همه فرشتگان یکسره سجده کردند ۷۳

اَلَا اِنَّا نَسْجُدُ لَكَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

مگر ابلیس که تکبر نمود و از کافران شد ۷۴

قَالَ اِنَّا نَسْجُدُ لَكَ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا كُنْتَ مِنَ الْاَشْيَاءِ

فرمود ای ابلیس چه چیز تو را مانع شد که برای چیزی که به دستان قدرت خویش خلق کردم سجده آوری آیا تکبر نمودی یا از جمله برتری جویانی ۷۵

قَالَ اِنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

گفت من از او بهترم مرا از آتش آفریده‌ای و او را از گل آفریده‌ای ۷۶

قَالَ فَارْجِعْ مِنْهَا طَائِفًا مُّحْتَمِلًا

فرمود پس از آن مقام بیرون شو که تو رانده‌ای ۷۷

وَإِنَّا نَحْنُ مُّجْتَمِعُونَ لِيَوْمَ نَأْتِيكُم مِّنَ الْجِبَالِ

و تا روز جزا لعنت من بر تو باد ۷۸

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ

گفت پروردگارا پس مرا تا روزی که برانگیخته می‌شوند مهلت ده ۷۹

قَالَ طَائِفًا مِّنَ الْمَطْرِ

فرمود در حقیقت تو از مهلت یافتگانی ۸۰

إِلَىٰ يَوْمِ الْوَعْدِ الْمَعْلُومِ

تا روز معین معلوم ۸۱

فَا لَمَّا سَأَلْتَهُم لِمَ كَفَرْتُمْ

شیطان گفت پس به عزت تو سوگند که همگی را جدا از راه به در می‌برم ۸۲

أَلَا عَادَتُكُمْ مِمَّا كَفَرْتُمْ

مگر آن بندگان پاکدل تو را ۸۳

فَا لَمَّا سَأَلْتَهُم لِمَ كَفَرْتُمْ

فرمود حق از من است و حق را می‌گویم ۸۴

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نُبَأُ رُسُلِكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ

هرآینه جهنم را از تو و از هر کس از آنان که تو را پیروی کند از همگی‌شان خواهیم انباشت ۸۵

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

بگو مزدی بر این رسالت از شما طلب نمی‌کنم و من از کسانی نیستم که چیزی از خود بسازم و به خدا نسبت دهم ۸۶

لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ

این قرآن جز پندی برای جهانیان نیست ۸۷

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

و قطعاً پس از چندی خبر آن را خواهید دانست ۸۸

— نام —

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وَالْقَاتِبِ كَمَا

سوگند به صف بستگان که صفی با شکوه بسته‌اند ۱

طَارِ الْجِرَابِ وَحَرَا

و به زجرکنندگان که به سختی زجر می‌کنند ۲

طَالِ التَّالِيبِ دَرَا

و به تلاوت‌کنندگان آیات الهی ۳

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

که قطعاً معبود شما یگانه است ۴

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است و پروردگار خاورها ۵

وَمَا بَيْنَ يَدَيْهِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْكَوَاكِبِ

ما آسمان این دنیا را به زیور اختران آراستیم ۶

وَحَمَلًا مَرَّ طَرِيقًا مَرَّ

و آن را از هر شیطان سرکشی نگاه داشتیم ۷

لا سمعور على الملا الاعلى وبعفور مر طر حاص

به طوری که نمی‌توانند به انبوه فرشتگان عال م بالا گوش فرا دهند و از هر سوی پرتاب می‌شوند ۸

دحوما ولهم عذاب واصل

با شدت به دور رانده می‌شوند و برایشان عذابی دایم است ۹

الا مر حطم الطمه فاسه سهاب ناف

مگر کسی که از سخن بالاییان یکباره استراق سمع کند که شهابی شکافنده از پی او می‌تازد ۱۰

فاسمهم لاهم اسك حلالام مر حلالانا حلالهم مر طر لاد

پس از کافران بپرس آیا ایشان از نظر آفرینش سخت‌ترند یا کسانی که در آسمانها خلق کردیم ما آنان را از گلی چسبیده پدید آوردیم ۱۱

بل عنت وسفور

بلکه عجب می‌داری و آنها ریشخند می‌کنند ۱۲

وادادكروالا ككرو

و چون پند داده شوند عبرت نمی‌گیرند ۱۳

وادادوا لاه سلسفور

و چون آیتی ببینند به ریشخند می‌پردازند ۱۴

وطالوا لاه كالا سبر منر

و می‌گویند این جز سحری آشکار نیست ۱۵

لكا منا وكا رانا و كطالانا لسو نور

آیا چون مردیم و خاک و استخوانهای خرد گردیدیم آیا راستی برانگیخته می‌شویم ۱۶

اولادنا اولور

و همین طور پدران اولیه ما ۱۷

طسم و انم کا حور

بگو آری در حالی که شما خوارید ۱۸

طلمه م حره واحره فاداهم سطور

و آن تنها یک فریاد است و بس و بناگاه آنان به تماشا خیزند ۱۹

وطالوا ناولنا هکاموم الکبر

و می گویند ای وای بر ما این است روز جزا ۲۰

هکاموم المصل الکی کتم به ککبور

این است همان روز داوری که آن را تکذیب می کردید ۲۱

لا حسروا الکبر ظلموا وادوا حهم و ما کانوا سطور

کسانی را که ستم کرده اند با همردیفانشان و آنچه غیر از خدا می پرستیده اند ۲۲

مر دور الله فاهکومهم الی صراط الهم

گرد آورید و به سوی راه جهنم رهبری شان کنید ۲۳

وصورهم ا بهم مسطور

و بازداشتشان نمایید که آنها مسؤولند ۲۴

مالکم لا ناکفور

شما را چه شده است که همدیگر را یاری نمی کنید ۲۵

بل هم اليوم مستسلمون

نه بلکه امروز آنان از در تسلیم درآمدگانند ۲۶

واهل بيوتهم على نصرنا ولن

و بعضی روی به بعضی دیگر می آورند و از یکدیگر می پرسند ۲۷

قالوا انكم كنتم باونا عن النضر

و می گویند شما ظاهرا از در راستی با ما درمی آمدید و خود را حق به جانب می نمودید ۲۸

قالوا بل لم نكن بوا مؤمنين

متهمان می گویند نه بلکه با ایمان نبودید ۲۹

وما كان لنا عليكم من سلطان بل كنتم قومًا طاعين

و ما را بر شما هیچ تسلطی نبود بلکه خودتان سرکش بودید ۳۰

يحيى علينا فولدنا اننا انكاهم

پس فرمان پروردگاران بر ما سزاوار آمد ما واقعا باید عذاب را بچشیم ۳۱

طاعونا كما اتانا كما عاون

و شما را گمراه کردیم زیرا خودمان گمراه بودیم ۳۲

طاهم يومئذ انكاهم مستكبر

پس در حقیقت آنان در آن روز در عذاب شریک یکدیگرند ۳۳

انا كذلك نعمل بالهدى من

آری ما با مجرمان چنین رفتار می کنیم ۳۴

اَهِم كَانُوا اِذَا قِيلَ لَهُم لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ سَكِرُوْا

چرا که آنان بودند که وقتی به ایشان گفته می‌شد خدایی جز خدای یگانه نیست تکبر می‌ورزیدند ۳۵

وَسَوَّلُوْا اِلٰنَا لِنَاكُوْا اَلِهِنَا لِنَسْعُرْ

و می‌گفتند آیا ما برای شاعری دیوانه دست از خدایانمان برداریم ۳۶

بَلْ مَا نَالُوْا وَكَفَّ الْمَسْلُوْم

ولی نه او حقیقت را آورده و فرستادگان را تصدیق کرده است ۳۷

اَكْمَلَا هُوَ الْكَافِرُ الْاَلِيْم

در واقع شما عذاب پر درد را خواهید چشید ۳۸

وَمَا يَدْرُوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ

و جز آنچه می‌کردید جزا نمی‌یابید ۳۹

اَلَا عِتَادَ اللّٰهِ الْمُهَيَّبِ

مگر بندگان پاکدل خدا ۴۰

اَوَلَيْسَ لَهُمْ دَرَجٌ مَّعْلُوْمٌ

آنان روزی معین خواهند داشت ۴۱

فَوَاكِهِ وَهُمْ مَكْرُوْمٌ

انواع میوه‌ها و آنان مورد احترام خواهند بود ۴۲

فِي حَتَاةٍ مِّنْ السَّم

در باغهای پر نعمت ۴۳

عَلَّ سِرْمٌ مَعَا نَلْر

بر سریرها در برابر همدیگر می‌نشینند ۴۴

بَطَّافٌ عَلَانِهِمْ بَطَّاسٌ مَر مَعْنَر

با جامی از باده ناب پیرامونشان به گردش درمی‌آیند ۴۵

بَطَّالَةٌ لَه لَسَاءٌ بَطْر

باده‌ای سخت‌سپید که نوشندگان را لذتی خاص می‌دهد ۴۶

لَا مَهَا عَوْلٌ وَلَا هَمٌّ عِنهَا سَهْوَر

نه در آن فساد عقل است و نه ایشان از آن به بدمستی و فرسودگی می‌افتند ۴۷

وَعَكَبٌ هَمٌّ فَاصْرَابٌ الطَّرْفِ عَر

و نزدشان دلبرانی فروهسته‌نگاه و فراخ‌دیده باشند ۴۸

كَاهِرٌ نَصْرٌ مَكْشُور

از شدت سپیدی گویی تخم شتر مرغ زیر پ ر ند ۴۹

فَاقِلٌ سَكَمٌ عَلَ سَكْرٍ نَسَا لُور

پس برخی‌شان به برخی روی نموده و از همدیگر پرس‌وجو می‌کنند ۵۰

فَالِ فَاوِلٌ مَهْمٌ عَلَ كَارِلَ فَر

گوینده‌ای از آنان می‌گوید راستی من در دنیا همنشینی داشتم ۵۱

سَوْلٌ لَاسَلٌ لَمْرٌ الْمَكْصَر

که به من می‌گفت آیا واقعا تو از باوردارندگانی ۵۲

اے کا منا و کارنا و عظاما نا لک سور

آیا وقتی مردیم و خاک و مشتی استخوان شدیم آیا واقعا جزا می یابیم ۵۳

قال هل انم مطلقور

مؤمن می پرسد آیا شما اطلاع دارید کجاست ۵۴

طالع فرایع سوا الهم

پس اطلاع حاصل می کند و او را در میان آتش می بیند ۵۵

قال بالله ان کک لدر

و می گوید به خدا سوگند چیزی نمانده بود که تو مرا به هلاکت اندازی ۵۶

ولولا سمع لکت مر المصبر

و اگر رحمت پروردگار نبود هرآینه من نیز از احضارشدگان بودم ۵۷

اعما بر مسر

و از روی شوق می گوید آیا دیگر روی مرگ نمی بینیم ۵۸

الا مونا الا اوله و ما بر مسک بر

جز همان مرگ نخستین خود و ما هرگز عذاب نخواهیم شد ۵۹

ان هکال هو العود السطرم

راستی که این همان کامیابی بزرگ است ۶۰

لمل هکال طسمل النامور

برای چنین پاداشی باید کوشندگان بکوشند ۶۱

اداک حدر برلام سیده الرقوم

آیا از نظر پذیرایی این بهتر است یا درخت زقوم ۶۲

اانا حنلها هانه لکالمتر

در حقیقت ما آن را برای ستمگران مایه آزمایش و عذابی گردانیدیم ۶۳

اها سیده برحرفه اکل الینم

آن درختی است که از قعر آتش سوزان می‌روید ۶۴

طلها کانه دوسر الساطر

میوه‌اش گویی چون کله‌های شیاطین است ۶۵

طاهم لاکور منها فالور منها لاکور

پس دوزخیان حتما از آن می‌خورند و شکمها را از آن پر می‌کنند ۶۶

ممار لهم علها لسوانم حمم

سپس ایشان را بر سر آن آمیغی از آب جوشان است ۶۷

ممار مدحهم لاله الینم

آنگاه بازگشتشان بی‌گمان به سوی دوزخ است ۶۸

ااهم الموالا ااهم کالمتر

آنها پدران خود را گمراه یافتند ۶۹

اهم علی اناههم بهدور

پس ایشان به دنبال آنها می‌شتابند ۷۰

وَلَمَّا كَلَّمَهُمْ أَحْكُمَ الْإِنشِرَ

و قطعا پیش از آنها بیشتر پیشینیان به گمراهی افتادند ۷۱

وَلَمَّا أَسْلَمْنَا نَمُنُّ مَكْمَرِ

و حال آنکه مسلما در میانشان هشداردهندگان فرستادیم ۷۲

فَأَطَرَكُم مِّنْ عَافِيَةِ الْمَكْمَرِ

پس بین فرجام هشدار داده شدگان چگونه بود ۷۳

الْإِنشِرَ الْعَادِلِ اللَّهُ الْغَافِرِ

به استثنای بندگان پاکدل خدا ۷۴

وَلَمَّا نَادَىٰ نُوْحٌ أُمَّةَ الْمَوْتَرِ

و نوح ما را ندا داد و چه نیک اجابت کننده بودیم ۷۵

وَبَيْنَاهُمْ وَآهْلَهُ مِّنَ الْكُرْبِ الْمَوْتَرِ

و او و کسانش را از اندوه بزرگ رهانیدیم ۷۶

وَحَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هِمَّ الْهَافِرِ

و تنها نسل او را باقی گذاشتیم ۷۷

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِمْ فِي الْآخِرِ

و در میان آیندگان آوازه نیک او را بر جای گذاشتیم ۷۸

سَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَئِذٍ الْغَافِرِ

درود بر نوح در میان جهانیان ۷۹

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْمُرْسَلِ

ما این گونه نیکوکاران را پاداش می دهیم ۸۰

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْمُؤْمِنِ

به راستی او از بندگان مؤمن ما بود ۸۱

يَا اَعْرَافُ الْاَحْبَرِ

سپس دیگران را غرق کردیم ۸۲

وَاَيُّهَا اَبْرَاهِيْمُ

و بی گمان ابراهیم از پیروان اوست ۸۳

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ

آنگاه که با دلی پاک به پیشگاه پروردگارش آمد ۸۴

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى اٰلِ اَبِي سَعْدٍ

چون به پدر خوانده و قوم خود گفت چه می پرستید ۸۵

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى اٰلِ اَبِي سَعْدٍ

آیا غیر از آنها به دروغ خدایانی دیگر می خواهید ۸۶

يَا اَرْضُ اَرْضِ الْعَالَمِيْنَ

پس گمانتان به پروردگار جهانها چیست ۸۷

يَا اَرْضُ اَرْضِ الْعَالَمِيْنَ

پس نظری به ستارگان افکند ۸۸

مَالِكِ سَعْمٍ

و گفت من کسالت دارم ۸۹

فَوَلِّوْا عَنِّي مَدْرَبًا

پس پشت کنان از او روی برتافتند ۹۰

فِرَاعِ عَالِ الْهَيْهَمِ مَالِ الْاِنَاكُورِ

تا نهانی به سوی خدایانشان رفت و به ریشخند گفت آیا غذا نمی خورید ۹۱

مَالِكِ لَا سَطْوَرِ

شما را چه شده که سخن نمی گویند ۹۲

فِرَاعِ عَالِهِمْ كَرَا نَالْمُرِ

پس با دست راست بر سر آنها زدن گرفت ۹۳

فَاعْلُوْا لَالِه بَرْمُورِ

تا دوان دوان سوی او روی آور شدند ۹۴

فَالَا سَكُورِ مَا بِنُورِ

ابراهیم گفت آیا آنچه را می تراشید می پرستید ۹۵

وَاللَّهِ حَلْمِكُمْ وَمَا سَمُورِ

با اینکه خدا شما و آنچه را که برمی سازید آفریده است ۹۶

فَالُوْا لَسُوْا لِه سَانَا طَالُوْرِي الْهَيْهَمِ

گفتند برایش کورهخانه‌ای بسازید و در آتشش بیندازید ۹۷

راستی که این همان آزمایش آشکار بود ۱۰۶

وعدناه بکعبه عظم

و او را در ازای قربانی بزرگی باز رهنیدیم ۱۰۷

وركانا على ولا احرر

و در میان آیندگان برای او آوازه نیک به جای گذاشتیم ۱۰۸

سلام على ابراهيم

درود بر ابراهیم ۱۰۹

كذلك يري المسير

نیکوکاران را چنین پاداش می دهیم ۱۱۰

انه من عنادنا المومنين

در حقیقت او از بندگان با ایمان ما بود ۱۱۱

وسرناه ناسيونا من الكافرين

و او را به اسحاق که پیامبری از جمله شایستگان است مزده دادیم ۱۱۲

وانا كنا على ولا ناسيونا من ذرئتهما منسرا وطالما لنفسه منسرا

و به او و به اسحاق برکت دادیم و از نسل آن دو برخی نیکوکار و برخی آشکارا به خود ستمکار بودند ۱۱۳

ولهك منا على موسى وهادور

و در حقیقت بر موسی و هارون منت نهادیم ۱۱۴

وبناهما و قومهما من الكرم العظم

و آن دو و قومشان را از اندوه بزرگ رهانیدیم ۱۱۵

و كبرياهم فكانوا هم اللاتر

و آنان را یاری دادیم تا ایشان غالب آمدند ۱۱۶

و انبأهما الكتاب المسنن

و آن دو را کتاب روشن دادیم ۱۱۷

و هدناهما الصراط المستقيم

و هر دو را به راه راست هدایت کردیم ۱۱۸

و ربكنا علىهما في الاحقر

و برای آن دو در میان آیندگان نام نیک به جای گذاشتیم ۱۱۹

سلام على موسى وهارون

درود بر موسی و هارون ۱۲۰

انا كذالك بعدى المسنن

ما نیکوکاران را چنین پاداش می‌دهیم ۱۲۱

انبأهم عنادنا المومنين

زیرا آن دو از بندگان با ایمان ما بودند ۱۲۲

وار اللاتر لمر المسنن

و به راستی الیاس از فرستادگان ما بود ۱۲۳

لاد طال لوممه الا نهور

چون به قوم خود گفت آیا پروا نمی‌دارید ۱۲۴

اَكْثَرُ سَلَامٍ عَلَيْكُمْ يَا حَسْرَةَ الْمَالِكِ

آیا بعل را می‌پرستید و بهترین آفرینندگان را وامی‌گذارید ۱۲۵

وَاللَّهِ بِكُمْ وَوَدَّ اَبَاكُمْ الْاَوْلَى

یعنی خدا را که پروردگار شما و پروردگار پدران پیشین شماست ۱۲۶

فَكَيْفَ بُوَءَ طَاهِرٌ لِمَكْرُورٍ

پس او را دروغگو شمردند و قطعا آنها در آتش احضار خواهند شد ۱۲۷

اَلَا اَعْتَادَ اللّٰهُ الْمَلِكِ

مگر بندگان پاکدین خدا ۱۲۸

وَرَبِّكَ عَلِيٌّ الْاَحْمَرِ

و برای او در میان آیندگان آوازه نیک به جای گذاشتیم ۱۲۹

سَلَامٌ عَلٰى النَّاسِ

درود بر پیروان الیاس ۱۳۰

اِنَّا كُنَّا بِعَدِيِّ الْمَسْتَرِ

ما نیکوکاران را این گونه پاداش می‌دهیم ۱۳۱

اِنَّهُ مَرَّ عَنَّا بِالْمَوْسِ

زیرا او از بندگان با ایمان ما بود ۱۳۲

وَارِ لَوْطًا لِّمَرِّ الْمَرْسَلِ

و در حقیقت لوط از زمره فرستادگان بود ۱۳۳

لَا يَنْبَغُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

آنگاه که او و همه کسانش را رهانیدیم ۱۳۴

الْأَعْيُنُ عَلَى الْغَابِرِينَ

جز پیرزنی که در میان باقی ماندگان و خاکسترشدگان بود ۱۳۵

يَوْمَ لَا يَنْبَغُ

سپس دیگران را هلاک کردیم ۱۳۶

وَأَكْمَلْنَا لَكُمْ دِينَكُمْ

و در حقیقت شما بر آنان صبحگاهان ۱۳۷

وَاللَّيْلُ أَفْلا سَعُورٍ

و شامگاهان می گذرید آیا به فکر فرو نمی روید ۱۳۸

وَأَرْسَلْنَا إِلَى الْأَنْبِيَاءِ

و در حقیقت یونس از زمره فرستادگان بود ۱۳۹

لَا يَنْبَغُ إِلَى الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ

آنگاه که به سوی کشتی پر بگریخت ۱۴۰

فَسَاهَمَ فَكَارَ مِنَ الْمَكْحُورِ

پس سرنشینان با هم قرعه انداختند و یونس از باختگان شد ۱۴۱

طَائِفَةٌ بِالْوَدِّ وَهُوَ مَلَمٌ

او را به دریا افکندند و عنبرماهی او را بلعید در حالی که او نکوهشگر خویش بود ۱۴۲

طولا لاه طار مر المسینر

و اگر او از زمره تسبیح‌کنندگان نبود ۱۴۳

للسر طهاله نوم نسور

قطعا تا روزی که برانگیخته می‌شوند در شکم آن ماهی می‌ماند ۱۴۴

صکناه بالرا وهو سعم

پس او را در حالی که ناخوش بود به زمین خشکی افکندیم ۱۴۵

واسنا علیه سده مر بطار

و بر بالای سر او درختی از نوع کدوبن رویانیدیم ۱۴۶

وامسلناه له منه الف او برکور

و او را به سوی یکصد هزار نفر از ساکنان نینوا یا بیشتر روانه کردیم ۱۴۷

طامونا صصاهم له حر

پس ایمان آوردند و تا چندی برخوردارشان کردیم ۱۴۸

طاسمهم الرط التاد ولهم السور

پس از مشرکان جويا شو آیا پروردگارت را دختران و آنان را پسران است ۱۴۹

ام حلفنا الملاکه انا واهم ساهور

یا فرشتگان را مادینه آفریدیم و آنان شاهد بودند ۱۵۰

الا انهم مر ااهم لسولور

هش‌دار که اینان از دروغ پردازی خود قطعاً خواهند گفت ۱۵۱

وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَبِهِ لَمَكَادُ بُولٍ

خدا فرزند آورده در حالی که آنها قطعاً دروغ‌گویانند ۱۵۲

لَا صَاطِعَ لِنَاثِدٍ عَلَى السَّيْرِ

آیا خدا دختران را بر پسران برگزیده است ۱۵۳

مَا لَكُمْ كَلِمَةً بِكُمُورٍ

شما را چه شده چگونه داوری می‌کنید ۱۵۴

لَا فَلَاحَ لَكُمُورٍ

آیا سر پند گرفتن ندارید ۱۵۵

لَا مَ لَكُمْ سَلْطَانَ مَنِيْرٍ

یا دلیلی آشکار در دست دارید ۱۵۶

طَبَوْا بِكُنَاكُمُورٍ كَلِمَةً كَلَامٍ

پس اگر راست می‌گویید کتابتان را بیاورید ۱۵۷

وَحَلَوْا نَبِيْرًا وَنَبِيْرًا سَنَاوَلَمْ يَكُنْ لَإِلَهِهِ لَمَكُورٍ

و میان خدا و جن‌ها پیوندی انگاشتند و حال آنکه جنیان نیک دانسته‌اند که برای حساب پس‌دادن خودشان احضار خواهند شد ۱۵۸

سَبَّارٌ لِلَّهِ عَمَّا يَكْفُورُ

خدا منزّه است از آنچه در وصف می‌آورند ۱۵۹

لَا إِعْتَادَ لِلَّهِ الْمُطْعِنِ

به استثنای بندگان پاکدل خدا ۱۶۰

فَاكْرِمُوا مَا سَكَّرَ

در حقیقت شما و آنچه که شما آن را می‌پرستید ۱۶۱

مَا اسْمَعَلَهُ نَاسِر

بر ضد او گمراه‌گر نیستید ۱۶۲

اَلَا مَرُّهُوَ كَالْاَلَمِ

مگر کسی را که به دوزخ رفتنی است ۱۶۳

وَمَا مَا اِلَّا اَلَهٗ مَعْلُوم

و هیچ یک از ما فرشتگان نیست مگر اینکه برای او مقام و مرتبه‌ای معین است ۱۶۴

وَاِنَّا لَنَرُ الْكَافِرِ

و در حقیقت ماییم که برای انجام فرمان خدا صف بسته‌ایم ۱۶۵

وَاِنَّا لَنَسْبُورُ

و ماییم که خود تسبیح‌گویانیم ۱۶۶

وَاِنَّا كَانُوْا لَنَعْلُوْر

و مشرکان به تاکید می‌گفتند ۱۶۷

لَوْ اَنَّ عِبَادَكَ مَرُّ الْاَوْلِ

اگر پند نامه‌ای از پیشینیان نزد ما بود ۱۶۸

لَكُنَّا عِبَادُ اِلٰهٍ اٰخَرَ

قطعا از بندگان خالص خدا می‌شدیم ۱۶۹

وَكُفِّرُوا بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ

ولی وقتی قرآن آمد به آن کافر شدند و زودا که بدانند ۱۷۰

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ كَلِمَةٌ يُدْعَوْنَ بِهَا

و قطعا فرمان ما در باره بندگان فرستاده ما از پیش چنین رفته است ۱۷۱

لَا يَهْتَمُّ لَهُمُ الْمَكَرُ

که آنان بر دشمنان خودشان حتما پیروز خواهند شد ۱۷۲

وَأَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخَالِفُونَ

و سپاه ما هرآینه غالب آیندگانند ۱۷۳

فَوَلِّ عَنَّهُمْ هَذِهِ

پس تا مدتی معین از آنان روی برتاب ۱۷۴

وَأَصْرَهُمْ مَسُورُونَ

و آنان را بنگر که خواهند دید ۱۷۵

لَا يَكْفُرُ الْكَاذِبُونَ

آیا عذاب ما را شتابزده خواستارند ۱۷۶

فَأَعْلَانِ لَهُمْ مَا كَانُوا يُكْفَرُونَ

پس هشدار داده شدگان را آنگاه که عذاب به خانه آنان فرود آید چه بد صبحگاهی است ۱۷۷

وَيَوْمَ نَعْلَمُ هَلْ

و از ایشان تا مدتی معین روی برتاب ۱۷۸

وَاكْرِمُوهُم مَّا كَرَّمُوا

و بنگر که خواهند دید ۱۷۹

سَيَارِدُكَ مِنَ الْعَرَبِ عَمَّا كَرَّمُوا

منزه است پروردگار تو پروردگار شکوهمند از آنچه وصف می کنند ۱۸۰

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ

و درود بر فرستادگان ۱۸۱

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و ستایش ویژه خدا پروردگار جهانهاست ۱۸۲

بروح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْارْوَاقِ

سوگند به آسمان آکنده ز برج ۱

وَاللَّوْمِ الْمَوْعُودِ

و به روز موعود ۲

و ساهد و مسهود

و به گواه و مورد گواهی ۳

هل اصحاب الاحدود

مرگ بر آدم سوزان خندق ۴

الامداد الوعود

همان آتش مایه‌دار و انبوه ۵

لدهم علیها صود

آنگاه که آنان بالای آن خندق به تماشا نشستند ۶

و هم علی ما نعلون بالمؤمنر سهود

و خود بر آنچه بر سر مؤمنان می‌آوردند گواه بودند ۷

و ما هموا منهم الا اار بوموا بالله العزم الهمد

و بر آنان عیبی نگرفته بودند جز اینکه به خدای ارجمند ستوده ایمان آورده بودند ۸

الکدی له ملک السماوات والارض والله علی کل شیء سهود

همان خدایی که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست و خداست که بر هر چیزی گواه است ۹

ار الکبر صوا المؤمنر والمومناک بم لم یو بوا طهم عذاب جهنم ولهم عذاب الربع

کسانی که مردان و زنان مؤمن را آزار کرده و بعد توبه نکرده‌اند ایشان راست عذاب جهنم و ایشان راست عذاب سوزان ۱۰

ار الکبر امنوا و عملوا الصالحات لهم جنات تجري من تحتها الانهار كلما فووا الا کبر

کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند برای آنان باغهایی است که از زیر درختان آن جویها روان است این است همان رستگاری

بزرگ ۱۱

اِرْبَطِرْ دَطْلَسِدْ

آری عقاب پروردگارت سخت‌سنگین است ۱۲

اِهْ هُوَ تَكِي وَ سَكْ

هم اوست که آفرینش را آغاز می‌کند و بازمی‌گرداند ۱۳

وَهُوَ السَّمُودُ الْاَوْدُودُ

و اوست آن آمرزنده دوستدار مؤمنان ۱۴

دُو الْعَرْسِ الْمَكِّيَّةِ

صاحب ارجمند عرش ۱۵

صَالِ الْمَارِكِ

هر چه را بخواهد انجام می‌دهد ۱۶

هَلْ اِنَّا نَكْتُمُ الْاَشْمُودِ

آیا حدیث آن سپاهیان ۱۷

فِرْعَوْنَ وَ نَمُودِ

فرعون و ثمود بر تو آمد ۱۸

بَلْ الْكٰفِرِ كَفْرًا لَّعْنَةُ كٰفِرِيْنَ

نه بلکه آنان که کافر شده‌اند در تکذیب‌اند ۱۹

والله من وما بهم منط

با آنکه خدا از هر سو بر ایشان محیط است ۲۰

بل هو فرار منك

آری آن قرآنی ارجمند است ۲۱

في لوح محفوظ

که در لوحی محفوظ است ۲۲

هم

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الحمد لله رب العالمين

نزدیک شد قیامت و از هم شکافت ماه ۱

والله اعلم

و هر گاه نشانه‌ای ببینند روی بگردانند و گویند سحری دایم است ۲

والله اعلم

و به تکذیب دست زدند و هوسهای خویش را دنبال کردند و لی هر کاری را آخر قراری است ۳

والله اعلم

و قطعا از اخبار آنچه در آن مایه انزجار از کفر است به ایشان رسید ۴

حکمه بالله فما سر الكرم

حکمت بالغه حق این بود ولی هشدارها سود نکرد ۵

فول عنهم يوم كنع الكاع الى سعة بكر

پس از آنان روی برتاب روزی که داعی حق به سوی امری دهشتناک دعوت می کند ۶

حسبا انكادهم به حور من الاحکاب طابهم حراد مسر

در حالی که دیدگان خود را فروهشته اند چون ملخهای پراکنده از گورهای خود برمی آیند ۷

مهطس الى الكاع فول الكافور هدا يوم عسر

به سرعت سوی آن دعوتگر می شتابند کافران می گویند امروز چه روز دشواری است ۸

ككف فلهم يوم نوح فكك نوا عك با و طالوا منور واد ح

پیش از آنان قوم نوح نیز به تکذیب پرداختند و بنده ما را دروغزن خواندند و گفتند دیوانه ای است و بسی آزار کشید ۹

فككاه الى مغلوب فانصر

تا پروردگارش را خواند که من مغلوب شدم به داد من برس ۱۰

ههنا نوا اب السما بما مهم

پس درهای آسمان را به آبی ریزان گشودیم ۱۱

وههنا بالاص عونا طالع اما على امره كك

و از زمین چشمه ها جوشانیدیم تا آب زمین و آسمان برای امری که مقدر شده بود به هم پیوستند ۱۲

و حملناه على داد الواع و كسر

و او را بر کشتی تخته‌دار و میخ‌آجین سوار کردیم ۱۳

بَعْدَ مَا عَلِمْنَا أَنَّ الْمُرُورَ كَارِهُ

کشتی زیر نظر ما روان بود این پاداش کسی بود که مورد انکار واقع شده بود ۱۴

وَلَمَّا رَكِبْنَا الْبِئْرَ فَهَلَّلْنَا مَوْجِدَ

و به راستی آن سفینه را بر جای نهادیم تا عبرتی باشد پس آیا پندگیرنده‌ای هست ۱۵

فَكَفَّ كَارَ عَذَابٍ وَكَمَدَ

پس چگونه بود عذاب من و هشدارهای من ۱۶

وَلَمَّا سَوَّيْنَا الْفِئْرَانَ الْكُفْرَ فَهَلَّلْنَا مَوْجِدَ

و قطعا قرآن را برای پندآموزی آسان کرده‌ایم پس آیا پندگیرنده‌ای هست ۱۷

كَذَّبَ عَادُ فَكَفَّ كَارَ عَذَابٍ وَكَمَدَ

عادیان به تکذیب پرداختند پس چگونه بود عذاب من و هشدارهای من ۱۸

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّكَ فَاعْبُدْهُ يَوْمَ تُنْفَخُ

ما بر سر آنان در روز شومی به طور مداوم تندبادی توفنده فرستادیم ۱۹

السَّمَاوَاتِ الْوُجُوهِ أَلْحَقْ بِهِمْ رَبُّكَ عِقَابًا يُهْلِكُهُمْ

که مردم را از جا می‌کند گویی تنه‌های نخلی بودند که ریشه‌کن شده بودند ۲۰

فَكَفَّ كَارَ عَذَابٍ وَكَمَدَ

پس چگونه بود عذاب من و هشدارهای من ۲۱

وَلَمَّا سَوَّيْنَا الْفِئْرَانَ الْكُفْرَ فَهَلَّلْنَا مَوْجِدَ

و قطعاً قرآن را برای پندآموزی آسان کرده‌ایم پس آیا پندگیرنده‌ای هست ۲۲

كذَّبَ ثمود بالكذب

قوم ثمود هشداردهندگان را تکذیب کردند ۲۳

هالوا لاسراما واحكاما لاسلاما لادالاع كلالوسر

و گفتند آیا تنها بشری از خودمان را پیروی کنیم در این صورت ما واقعا در گمراهی و جنون خواهیم بود ۲۴

اولع الكذرعله مر سنا بل هو ككاسر

آیا از میان ما وحی بر او القا شده است نه بلکه او دروغگویی گستاخ است ۲۵

سعلمور ككاسر الككاسر لاسر

به زودی فردا بدانند دروغگوی گستاخ کیست ۲۶

لانا مرسلو النافه فنه لهم فادسهم واکطر

ما برای آزمایش آنان آن ماده شتر را فرستادیم و به صالح گفتیم مراقب آنان باش و شکیبایی کن ۲۷

وسنهم ار الما فسمه سنهم كل سرر منکر

و به آنان خبر ده که آب میانشان بخش شده است هر کدام را آب به نوبت خواهد بود ۲۸

فادوا ككاههم فساكع صر

پس رفیقشان را صدا کردند و او شمشیر کشید و شتر را پی کرد ۲۹

فكاف طار ككاهه وکد

پس چگونه بود عذاب من و هشدارهای من ۳۰

لانا لاسلنا عليهم كبهه واکد فكاروا كهسمر المنظر

ما بر سرشان یک فریاد مرگبار فرستادیم و چون گیاه خشکیده کومه‌ها ریزریز شدند ۳۱

وَلَمَّا سَوَّيْنَا الْاَرْضَ لِلَّذِينَ لَمْ يَمُوتُوا

و قطعاً قرآن را برای پندآموزی آسان کردیم پس آیا پندگیرنده‌ای هست ۳۲

كَذَّبُوا لَوْمَاتِهِمْ

قوم لوط هشداردهندگان را تکذیب کردند ۳۳

لَا يَأْتِيهِمْ اِلَّا لَوْمَاتُهُمْ فَاتَّخِذْ لَهُمْ

ما بر سر آنان سنگبارانی انفجاری فرورستادیم و فقط خانواده لوط بودند که سحرگاهشان رهانیدیم ۳۴

سَيِّئًا مِمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ

و این رحمتی از جانب ما بود هر که سپاس دارد بدین سان او را پاداش می‌دهیم ۳۵

وَلَمَّا كَذَّبْتُمْ اُولَئِكَ فَصَوَّيْنَا لَهُمْ

و لوط آنها را از عذاب ما سخت بیم داده بود ولی در تهدیدهای ما به جدال برخاستند ۳۶

وَلَمَّا كَذَّبْتُمْ اُولَئِكَ فَصَوَّيْنَا لَهُمْ

و از مهمانهای او کام دل خواستند پس فروغ دیدگانشان را ستردیم و گفتیم مزه عذاب و هشدارهای مرا بچشید ۳۷

وَلَمَّا كَذَّبْتُمْ اُولَئِكَ فَصَوَّيْنَا لَهُمْ

و به راستی که سپیده‌دم عذابی پیگیر به سر وقت آنان آمد ۳۸

وَلَمَّا كَذَّبْتُمْ اُولَئِكَ فَصَوَّيْنَا لَهُمْ

پس عذاب و هشدارهای مرا بچشید ۳۹

وَلَمَّا سَوَّيْنَا الْاَرْضَ لِلَّذِينَ لَمْ يَمُوتُوا

و قطعاً قرآن را برای پندآموزی آسان کردیم پس آیا پندگیرنده‌ای هست ۴۰

وَلَكِنَّا لَمَعْرِضٍ

و در حقیقت هشداردهندگان به جانب فرعونیان آمدند ۴۱

كَلِمَاتٍ بِلِسَانٍ فَهْمٍ لِّعِبَادٍ لِّعَلَّاهُمْ

اما آنها همه معجزات ما را تکذیب کردند تا چون زبردستی زورمند گریبان آنان را گرفتیم ۴۲

لَعَلَّاهُمْ يَرْجِعُونَ

آیا کافران شما از اینان که بر شما آمدیم برترند یا شما را در نوشته‌های آسمانی خط امانی است ۴۳

لَا يَسْتَوِي السُّعْيَةُ وَالسُّعْيَةُ

یا می‌گویند ما همگی انتقام‌گیرنده و یار و یاور همدیگریم ۴۴

سَوَاءٌ لَّكَ الْيَمِينُ وَالشِّمَالُ

زودا که این جمع در هم شکسته شود و پشت کنند ۴۵

لَا يَسْتَوِي السُّعْيَةُ وَالسُّعْيَةُ

بلکه موعودشان قیامت است و قیامت بسی سخت‌تر و تلخ‌تر است ۴۶

لَا يَسْتَوِي السُّعْيَةُ وَالسُّعْيَةُ

قطعاً بزهکاران در گمراهی و جنونند ۴۷

لَا يَسْتَوِي السُّعْيَةُ وَالسُّعْيَةُ

روزی که در آتش به رو کشیده می‌شوند و به آنان گفته می‌شود لهیب آتش را بجشید و احساس کنید ۴۸

لَا يَسْتَوِي السُّعْيَةُ وَالسُّعْيَةُ

ماییم که هر چیزی را به اندازه آفریده‌ایم ۴۹

وما امرنا الا واحده كلمه بالقر

و فرمان ما جز یک بار نیست آن هم چون چشم به هم زدنی ۵۰

ولقد اهلكنا ما ساعه قبل مر مد در

و هم مسلکان شما را سخت به هلاکت رساندیم پس آیا پندگیرنده‌ای هست ۵۱

و كل سمه صلووه بالقر

و هر چه کرده‌اند در کتابهای اعمالشان درج است ۵۲

و كل صعبه و كلر مسطر

و هر خرد و بزرگی در آن نوشته شده ۵۳

ار المنبره حجاب و بهر

در حقیقت مردم پرهیزگار در میان باغها و نهرها ۵۴

ع معك صك ع صك ملط معك در

در قرارگاه صدق نزد پادشاهی توانایند ۵۵

صام نام

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

والصام نام در و ا

سوگند به بادهای ذره افشان ، ۱

طالاملات و مریا

و ابرهای گرانبار ، ۲

طالامبات سرا

و سَبَّک سیران ، ۳

طالمسماک امریا

و تقسیم کنندگان کار ها ، ۴

اما بوعکور لکادج

که آنچه وعده داده شده اید راست است ، ۵

وار الکبر لوامع

و روز پاداش واقعیت دارد. ۶

والسما ذات الابط

سوگند به آسمان مشبک ، ۷

اکملع فول منام

که شما درباره قرآن در سخنی گوناگونید. ۸

بوصع مریا

بگوی تا هر که از آن برگشته ، برگشته باشد. ۹

طل المداکور

مرگ بر دروغپردازان! ۱۰

الکبر همه عمره ساهور

همانان که در ورطه نادانی بی خبرند. ۱۱

سالور تار يوم الکبر

پرسند: «روز پاداش کی است؟» ۱۲

يوم هم على النار مسور

همان روز که آنان بر آتش، عقوبت و آزموده شوند. ۱۳

دو فوا فسکم هکالکي کتم به سسلور

عذاب موعود خود را بچشید، این است همان بلایی که با شتاب خواستار آن بودید. ۱۴

ار المنصفه حاک و عور

پرهیزگاران در باغها و چشمه ساراند. ۱۵

ا حکبر ما ناهاهم دبهما هم کاوا هل داک مسبر

آنچه را پروردگارشان عطا فرموده می گیرند، زیرا که آنها پیش از این نیکوکار بودند. ۱۶

کاوا فللا مر اللل ما بهسور

و از شب اندکی را می غنودند. ۱۷

و بالاسهاد هم سسهسور

و در سحرگاهان از خدا طلب آمرزش می کردند. ۱۸

و اماواهم حج السائل والمردم

و در اموالشان برای سائل و محروم حقی معین بود. ۱۹

وَعَالَاذِرُ الْاٰمَانِ الْمَوْسِرِ

و روی زمین برای اهل یقین نشانه هایی متقاعد کننده است ، ۲۰

وَعَالِمْ اَعْلَا سَعْدِ

و در خود شما پس مگر نمی بینید؟ ۲۱

وَعَالِمْ مَدْعُومًا بَعْدَ

و روزی شما و آنچه وعده داده شده اید در آسمان است. ۲۲

وَعَالِمْ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ لِيَعْلَمَ مَا تَكْتُمُ سَطْوَر

پس سوگند به پروردگار آسمان و زمین ، که واقعاً او حق است همان گونه که خود شما سخن می گوید. ۲۳

هَلْ اٰتَاكُمُ حِكْمًا لِيَرْاٰ اٰتَاكُمْ الْمَكْرَمِ

آیا خبر مهمانان ارجمند ابراهیم به تو رسید؟ ۲۴

اَدَدُ حُلُوٰعِلٰهٍ فَهَلَاوَا سَلَامًا فَالِ سَلَامٍ فَوَمَّ مَكْرَمِ

چون بر او درآمدند پس سلام گفتند. گفت: «سلام ، مردمی ناشناسید.» ۲۵

فَوَاعِ عَالِ اَهْلِهِ فَا سَمِعِ

پس آهسته به سوی زنش رفت و گوساله ای فربه و بریان آورد. ۲۶

فَعَرَبَهُ الْاِهْلُ فَالِ الْاٰتَاوَر

آن را به نزدیکشان برد و گفت: «مگر نمی خورید؟» ۲۷

فَاوَحَسَّ مِنْهُمْ حَمِيَةً فَالِ الْاِهْلِ وَسَرَوَهُ سَلَامٍ عِلْمِ

و در دلش از آنان احساس ترسی کرد. گفتند: «مترس.» و او را به پسری دانا مژده دادند. ۲۸

قالوا امرنا به فصره فكنه و جهها و مالك عبود عمن

و زنش با فریادی از شگفتی سر رسید و بر چهره خود زد و گفت: «زنی پیر نازا چگونه بزاید؟» ۲۹

قالوا كذا قال له انه هو الحكيم العالم

گفتند: «پروردگارت چنین فرموده است. او خود حکیم دانا است.» ۳۰

قال فما حککم انبها المرسلور

ابراهیم گفت: «ای فرستادگان! مأموریت شما چیست؟» ۳۱

قالوا انما اسئلناك قوم مدمر

گفتند: «ما به سوی مردمی پلیدکار فرستاده شده ایم، ۳۲

لرسل عنهم حاده مر طر

تا سنگهایی از گِل رُس بر سر آنان فرو فرستیم. ۳۳

مسومه عنك دك للمسرفر

که نزد پروردگارت برای مُسرفان نشان گذاری شده است.» ۳۴

طاحر حنا مر کار انها مر المومنر

پس هر که از مؤمنان در آن شهرها بود بیرون بردیم. ۳۵

فما و حکنا انها عند ربك مر المسلمنر

و لی در آنجا جز یک خانه از فرمانبران خدا بیشتر نیافتیم. ۳۶

و دكنا انها له لکنر بما فور الكاد الالئم

و در آنجا برای آنها که از عذاب پر درد می ترسند ، عبرتی به جای گذاشتیم. ۳۷

وَعِيسَىٰ آدَاسْلٰهَآلَآءِ وَعِزِّ سُلٰطٰنِ مٰسِر

و نیز در ماجرای موسی ، چون او را با حجّتی آشکار به سوی فرعون گسیل داشتیم. ۳۸

فِیْهِ لٰمٌ رٰكِبٌ وَفٰلَا سٰحِرٌ اَوْ سٰوِر

پس فرعون با ارکان دولت خود روی برتافت و گفت: « این شخص ، ساحر یا دیوانه ای است. » ۳۹

طٰحٰتٌ نٰهٌ وَحٰوِدٌ هٰیكٌ نٰهَمُفِی الْاٰلَمِ وَهٰوِ مٰلَم

تا او و سپاهیانش را گرفتیم و آنان را در دریا افکندیم در حالی که او در آخرین لحظه نکوهشگر خود بود. ۴۰

وَعِیْءٌ اَدَآءِ اَسْلٰمِ عَلٰیهِمُ الرِّیْعِ الْعَمَم

و در ماجرای عاد نیز ، چون بر سر آنها آن بادِ مُهلک را فرستادیم. ۴۱

مٰا نَكْرَمُفِی سٰاِئِفِ عَلٰیهِ الْاَحْلٰهَ كَالْمَم

به هر چه می وزید آن را چون خاکستر استخوان مرده می گردانید. ۴۲

وَعِیْءٌ نَمُوْدٌ اَدَآءِ فِیْلِ لَهْمُ نَمَسُوْا حٰجِ حٰر

و در ماجرای ثمود نیز عبرتی بود ، آن گاه که به ایشان گفته شد: «تا چندی برخوردار شوید.» ۴۳

نَمَسُوْا عِزِّ اَمْرٍ دَهْمٌ طٰحٰتٌ نَهْمُ الْاَلَمِ وَهَمُ سَطْرٍ

تا آنکه از فرمان پروردگار خود سر برتافتند و در حالی که آنها می نگریستند ، آذرخش آنان را فروگرفت. ۴۴

فَمَا اَسْطٰلَعُوْا مَرِّ قٰاَمٍ وَمٰا كٰاَبُوْا مَسْجِدِ

در نتیجه نه توانستند به پای خیزند و نه طلب یاری کنند. ۴۵

وَعِیْءٌ نَمُوْدٌ مَرِّ قٰاَمٍ وَمٰا كٰاَبُوْا مٰا سَفَر

و قوم نوح نیز پیش از آن اقوام نامبرده همین گونه هلاک شدند ، زیرا آنها مردمی نافرمان بودند. ۴۶

وَالسَّمَاوَاتِ بَاطِنًا وَمَا بَلَغُوا حُسْرًا

و آسمان را به قدرت خود برافراشتیم ، و بی گمان ، ما آسمان گستریم. ۴۷

وَالْأَرْضِ مَرْسًا وَمَا هِيَ إِلَّا حُورٌ

و زمین را گسترانیده ایم و چه نیکو گسترندگانییم. ۴۸

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ جُثَّةٌ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُكْفِرُونَ

و از هر چیزی دو گونه یعنی نر و ماده آفریدیم ، امید که شما عبرت گیرید. ۴۹

فَرِحَ الَّذِينَ كَفَرُوا تَخَرُّوا

پس به سوی خدا بگریزید ، که من شما را از طرف او بیم دهنده ای آشکارم. ۵۰

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

و با خدا معبودی دیگر قرار مدهید که من از جانب او هشداردهنده ای آشکارم. ۵۱

كُلُّ مَا لَكُمْ مِنَ الذَّلِيلِ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قُلُوبُ سَاحِرِينَ قَاسِمِينَ

بدین سان بر کسانی که پیش از آنها بودند هیچ پیامبری نیامد جز اینکه گفتند: «ساحر یا دیوانه ای است.» ۵۲

لَا يَأْتِيهِمْ فِي الْحَرْبِ وَلَا فِي الْحَيْفِ

آیا همدیگر را به این سخن سفارش کرده بودند؟ نه! بلکه آنان مردمی سرکش بودند. ۵۳

فَوَلِّ عَنكُم مَّا تَدْعُونَ

پس ، از آنان روی بگردان ، که تو درخور نکوهش نیستی. ۵۴

وَذَكَرَ طَرِيقَ الْبَلَدِ الْمَمْنُونِ

و پند ده ، که مؤمنان را پند سود بخشد. ۵۵

وما حملن الر والاسر الالسدور

و جنّ و انس را نیافریدم جز برای آنکه مرا بپرستند. ۵۶

ما ادک منهم مردع وما ادک ار طمور

از آنان هیچ روزی نمی خواهم ، و نمی خواهم که مرا خوراک دهند. ۵۷

ار الله هو الراجدو العوه المسر

خداست که خود روزی بخشِ نیرومندِ استوار است. ۵۸

فار لکبر طلوما دبو نامل دبو اصابهم فلا سهاور

پس برای کسانی که ستم کردند بهره ای است از عذاب ، همانند بهره عذابِ یارانِ قبلی شان. پس بگو: در خواستنِ عذاب از من ، شتابزدگی نکنند. ۵۹

فویل لکبر کرموا مر بومهم الکی بو عکور

پس وای بر کسانی که کافر شده اند از آن روزی که وعده یافته اند. ۶۰

محرم

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الرحم

خدای رحمان ۱

علم العمار

قرآن را یاد داد ۲

حلی الاسار

انسان را آفرید ۳

علمه النار

به او بیان آموخت ۴

السمیر والهمر بسار

خورشید و ماه بر حسابی رواناند ۵

والهم والسیر سیکار

و بوته و درخت چهره‌سایانند ۶

والسما مصها و وضع العمار

و آسمان را برافراشت و ترازو را گذاشت ۷

الا بطولک العمار

تا مبدا از اندازه درگذرید ۸

واصبروا الومر بالمسط ولا یسرورا العمار

و وزن را به انصاف برپا دارید و در سنجش مکاهید ۹

والامر و صها الایام

و زمین را برای مردم نهاد ۱۰

فها فاكهه والبل داد الاكام

در آن میوه ها و نخلها با خوشه‌های غلاف دار ۱۱

والبلد والكرم والبلار

و دانه‌های پوست‌دار و گیاهان خوشبوست ۱۲

فای الا دکما بکبار

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۱۳

حلج الا سار مر حلکال کاهام

انسان را از گل خشکیده‌ای سفال مانند آفرید ۱۴

و حلج النار مر مادع مر باد

و جن را از تشعشعی از آتش خلق کرد ۱۵

فای الا دکما بکبار

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۱۶

مد المسرور و مد المسرور

پروردگار دو خاور و پروردگار دو باختر ۱۷

فای الا دکما بکبار

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۱۸

مدع الهمدر بلهار

دو دریا را به گونه‌ای روان کرد که با هم برخورد کنند ۱۹

سهما برح لا سهار

میان آن دو حد فاصلی است که به هم تجاوز نمی‌کنند ۲۰

فای الا دکما کمار

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۲۱

برح مهما الاولو والمحر

از هر دو دریا مروارید و مرجان برآید ۲۲

فای الا دکما کمار

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۲۳

وله الیواء المسافر الله کلام

و او راست در دریا سفینه‌های بادبان‌دار بلند همچون کوهها ۲۴

فای الا دکما کمار

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۲۵

کل مر علیها طار

هر چه بر زمین است فانی‌شونده است ۲۶

وسیع و عظیم دولال و الا حرام

و ذات باشکوه و ارجمند پروردگارت باقی خواهد ماند ۲۷

فای الا دکما کمار

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۲۸

سَالَهُمْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ سَائِرٌ

هر که در آسمانها و زمین است از او درخواست می‌کند هر زمان او در کاری است ۲۹

فَإِذَا دَعَاكَ فَاكْبُرْ

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۳۰

سَبِّحْ لِحَمْدِهَا بِاللَّيْلِ

ای جن و انس زودا که به شما بپردازیم ۳۱

فَإِذَا دَعَاكَ فَاكْبُرْ

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۳۲

بِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْأَرْوَاحِ وَالْأَنْفُسِ وَالْحَيَاةِ وَالْمَوْتِ وَالْأَسْمَاءِ

ای گروه جنیان و انسیان اگر می‌توانید از کرانه‌های آسمانها و زمین به بیرون رخنه کنید پس رخنه کنید ولی جز با به دست آوردن

تسلطی رخنه نمی‌کنید ۳۳

فَإِذَا دَعَاكَ فَاكْبُرْ

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۳۴

بِسْمِ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

بر سر شما شراره‌هایی از نوع تفته آهن و مس فرو فرستاده خواهد شد و از کسی یاری نتوانید طلبید ۳۵

فَإِذَا دَعَاكَ فَاكْبُرْ

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۳۶

ط د ا س م ف الس م ف ك ا ف و د ه ك ا ل ه ا ر

پس آنگاه که آسمان از هم شکافت و چون چرم گلگون گردد ۳۷

ه ا و ا ل ا م ک م ا ک ن ا ر

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۳۸

ه و م ک ل ا س ا ل ع ر د ه ا س ر و ل ا ح ا ر

در آن روز هیچ انس و جنی از گنااهش پرسیده نشود ۳۹

ه ا و ا ل ا م ک م ا ک ن ا ر

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۴۰

س ر ف الم د م و ر س ن م ا ه م ه و ح ک الن و ا ط و ل ا ف ک ا م

تبهکاران از سیمایشان شناخته می‌شوند و از پیشانی و پایشان بگیرند ۴۱

ه ا و ا ل ا م ک م ا ک ن ا ر

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۴۲

ه ک ه ح م م ا ل ل ه ک ک ب ه ا الم د م و ر

این است همان جهنمی که تبهکاران آن را دروغ می‌خواندند ۴۳

ط و م و ر س ن م ا ه م ح م م ا ر

میان آتش و میان آب جوشان سرگردان باشند ۴۴

ه ا و ا ل ا م ک م ا ک ن ا ر

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۴۵

ولمر حاف مقام ده حصار

و هر کس را که از مقام پروردگارش بترسد دو باغ است ۴۶

فای الا دکما کبار

پس کدامیک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۴۷

دوانا اطار

که دارای شاخسارانند ۴۸

فای الا دکما کبار

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۴۹

فیهما عصار بهار

در آن دو باغ دو چشمه روان است ۵۰

فای الا دکما کبار

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۵۱

فیهما مرطل فاحهه دوحار

در آن دو باغ از هر میوه‌ای دو گونه است ۵۲

فای الا دکما کبار

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۵۳

مکسر علیه سر نکاسها مر اسسوع وحیه البسار دار

بر بسترهایی که آستر آنها از ابریشم درشت‌بافت است تکیه آنند و چیدن میوه از آن دو باغ به آسانی در دسترس است ۵۴

مکها ماکار

که از شدت سبزی سیه‌گون می‌نماید ۶۴

فای الا دکما کمار

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۶۵

فهما عمار کما عمار

در آن دو باغ دو چشمه همواره جوشان است ۶۶

فای الا دکما کمار

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۶۷

فهما طکوه و بیل و دمار

در آن دو میوه و خرما و انار است ۶۸

فای الا دکما کمار

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۶۹

فهر حرما حمار

در آنجا زنانی نکوخوی و نکورویند ۷۰

فای الا دکما کمار

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۷۱

حور مفصوم ادرع الیام

حورانی پرده‌نشین در دل خیمه‌ها ۷۲

های الا دکمانکار

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۷۳

لم یظنهم اسر هلهم ولا حار

دست هیچ انس و جنی پیش از ایشان به آنها نرسیده است ۷۴

های الا دکمانکار

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۷۵

منکر علی عرف حصه و عسری حسار

بر بالش سبز و فرش نیکو تکیه زده‌اند ۷۶

های الا دکمانکار

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را منکرید ۷۷

نادک اسم دیکدی الالالا والا صرام

خجسته باد نام پروردگار شکوهمند و بزرگوارت ۷۸

ک

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

طه

طه ۱

ما ارانا عاكف المرار لسف

قرآن را بر تو نازل نکردیم تا به رنج افتی ۲

الا بكرة لم یس

جز اینکه برای هر که می‌ترسد پندی باشد ۳

سربلا ممر حلو الارض والسماوات اللیل

کتابی است نازل شده از جانب کسی که زمین و آسمانهای بلند را آفریده است ۴

الحمر علی العرس اسنوی

خدای رحمان که بر عرش استیلا یافته است ۵

له طاف السماوات وطاف الارض وما سهما وما بین الدری

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین و آنچه میان آن دو و آنچه زیر خاک است از آن اوست ۶

وار یهد بالقول فانه علم السرواحف

و اگر سخن به آواز گویی او نهان و نهان‌تر را می‌داند ۷

الله لا اله الا هو له الاسما الحسنة

خدایی که جز او معبودی نیست و نامهای نیکو به او اختصاص دارد ۸

وهل اناط حکم موسی

و آیا خبر موسی به تو رسید ۹

اد مای ناما حال لاهله امکوا لای اسف ناما لیل انکم منها سسر او احک علی الناد هدی

هنگامی که آتشی دید پس به خانواده خود گفت درنگ کنید زیرا من آتشی دیدم امید که پاره‌ای از آن برای شما بیاورم یا در پرتو آتش راه خود را باز یابم ۱۰

فَلَمَّا نَاهَا يُودِي بِمُوسَى

پس چون بدان رسید ندا داده شد که ای موسی ۱۱

لِيُؤْتِيَ مَائِدًا فَالْحَقَّ عَلَيْنَا لَمَّا كُنَّا فِي الْوَادِ الْمَكْرُورِ طُورِ

این منم پروردگار تو پای‌پوش خویش بیرون آور که تو در وادی مقدس طوی هستی ۱۲

وَمَا نَحْنُ بِمَسْمُومِينَ

و من تو را برگزیده‌ام پس بدانچه وحی می‌شود گوش فرا ده ۱۳

لِيُؤْتِيَ مَائِدًا فَالْحَقَّ عَلَيْنَا لَمَّا كُنَّا فِي الْوَادِ الْمَكْرُورِ

منم من خدایی که جز من خدایی نیست پس مرا پرستش کن و به یاد من نماز برپا دار ۱۴

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَذَّبُوا كَذِبًا وَسَوَاءٌ لَهُمْ مَا نَدَعُوا

در حقیقت قیامت فرارسنده است می‌خواهم آن را پوشیده دارم تا هر کسی به موجب آنچه می‌کوشد جزا یابد ۱۵

فَلَا يَصْحَكُ عَنْهَا مُرِيبٌ لَهَا صَاحِبٌ وَمَا يَسْتَعْجِلُ فِيهَا

پس هرگز نباید کسی که به آن ایمان ندارد و از هوس خویش پیروی کرده است تو را از ایمان به آن باز دارد که هلاک خواهی شد ۱۶

وَمَا يُلَاقِيهَا إِلَّا الْمُسَبِّحُونَ

و ای موسی در دست راست تو چیست ۱۷

فَالرُّسُلُ كَمَا يُلَاقِيهَا وَمَا يَسْتَعْجِلُ فِيهَا مَادِدًا

گفت این عصای من است بر آن تکیه می‌دهم و با آن برای گوسفندانم برگ می‌تکنم و کارهای دیگری هم برای من از آن برمی‌آید ۱۸

قالها ناموسی

فرمود ای موسی آن را ببنداز ۱۹

قالها فادله حه سے

پس آن را انداخت و ناگاه ماری شد که به سرعت می خزید ۲۰

قال حها ولا هم سمکها سبها الاوله

فرمود آن را بگیر و مترس به زودی آن را به حال نخستینش بازخواهیم گردانید ۲۱

واصم بکمال حناط بصر نکا مر عد سو انه احری

و دست خود را به پهلویت ببر سپید بی گزند برمی آید این معجزه‌ای دیگر است ۲۲

لربک مر امانا الکدی

تا به تو معجزات بزرگ خود را بنمایانیم ۲۳

ادهبال فرعون انه طبع

به سوی فرعون برو که او به سرکشی برخاسته است ۲۴

قال مر اسرحه کدی

گفت پروردگارا سینه‌ام را گشاده گردان ۲۵

وسیل نامدی

و کارم را برای من آسان ساز ۲۶

واحل عکده مر لسانه

و از زبانم گره بگشای ۲۷

بمھوا فول

تا سخنم را بفھمند ۲۸

وا حبلہ ودرنا مر لھلہ

و برای من دستیاری از کسانم قرار ده ۲۹

ھامور لھ

ھارون برادرم را ۳۰

اسکد ھامدی

پشتم را به او استوار کن ۳۱

واسرکوف ھامدی

و او را شریک کارم گردان ۳۲

کے سھط کلرا

تا تو را فراوان تسبیح گوئیم ۳۳

و ککرت کلرا

و بسیار به یاد تو باشیم ۳۴

ایک کتب نا کلرا

زیرا تو همواره به حال ما بینایی ۳۵

قال کنا سنک سولک ناموسی

فرمود ای موسی خواستہات به تو داده شد ۳۶

وَلَمَّا عَلِمُوا مَدِيْنَةَ مَكَّةَ حَاذِرًا لِمَا بَدَّوْا بِهِمْ وَبِأَنفُسِهِمْ يَلْعَابُونَ

و به راستی بار دیگر هم بر تو منت نهادیم ۳۷

اِنَّ اَوْلَادَكُمْ لَكٰفِرٌۭ بِاٰلِهٰتِكُمْ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ

هنگامی که به مادرت آنچه را که باید وحی می شد وحی کردیم ۳۸

اِنَّ اَوْلَادَكُمْ لَكٰفِرٌۭ بِاٰلِهٰتِكُمْ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ اِنَّ اَوْلَادَكُمْ لَكٰفِرٌۭ بِاٰلِهٰتِكُمْ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ

که او را در صندوقچه ای بگذار سپس در دریایش افکن تا دریا = رود نیل او را به کرانه اندازد و دشمن من و دشمن وی او را بگیرد و مهتری از خودم بر تو افکندم تا زیر نظر من پرورش یابی ۳۹

اِنَّ اَوْلَادَكُمْ لَكٰفِرٌۭ بِاٰلِهٰتِكُمْ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ اِنَّ اَوْلَادَكُمْ لَكٰفِرٌۭ بِاٰلِهٰتِكُمْ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ

آنگاه که خواهر تو می رفت و می گفت آیا شما را بر کسی که عهده دار او گردد دلالت کنم پس تو را به سوی مادرت بازگردانیدیم تا دیده اش روشن شود و غم نخورد و سپس شخصی را کشتی و ما تو را از اندوه رهانیدیم و تو را بارها آزمودیم و سالی چند در میان اهل مدین ماندی سپس ای موسی در زمان مقدر و مقتضی آمدی ۴۰

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ

و تو را برای خود پروردم ۴۱

اِنَّ اَوْلَادَكُمْ لَكٰفِرٌۭ بِاٰلِهٰتِكُمْ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ

تو و برادرت معجزه های مرا برای مردم ببرید و در یادکردن من سستی مکنید ۴۲

اِنَّ اَوْلَادَكُمْ لَكٰفِرٌۭ بِاٰلِهٰتِكُمْ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ

به سوی فرعون بروید که او به سرکشی برخاسته ۴۳

هو لا له هو لا لنا له نك كرا و بس

و با او سخنی نرم گوئید شاید که پند پذیرد یا بترسد ۴۴

الا دنا انا باو ار برط علنا او ار ط

آن دو گفتند پروردگارا ما می ترسیم که او آسیبی به ما برساند یا آنکه سرکشی کند ۴۵

الا با ط ا ب م کما ا سمع و ا م ی

فرمود مترسید من همراه شمایم می شنوم و می بینم ۴۶

طانه هو لا انا رسولك طانه صل على اسرائيل ولا تك بهم فحنا طانه من ربك والسلام على من اتبع الهدى

پس به سوی او بروید و بگوئید ما دو فرستاده پروردگار توایم پس فرزندان اسرائیل را با ما بفرست و عذابشان مکن به راستی ما برای تو از

جانب پروردگارت معجزه‌ای آورده‌ایم و بر هر کس که از هدایت پیروی کند درود باد ۴۷

انا ف ا و ع النار الكا ب على م ك و و ب و ل

در حقیقت به سوی ما وحی آمده که عذاب بر کسی است که تکذیب کند و روی گرداند ۴۸

طانه م ر کما ا موسی

فرعون گفت ای موسی پروردگار شما دو تن کیست ۴۹

طانه انا الی اعط ط ل سے حله م هدی

گفت پروردگار ما کسی است که هر چیزی را خلقی که درخور اوست داده سپس آن را هدایت فرموده است ۵۰

طانه انا الهمم الاول

گفت حال نسلهای گذشته چون است ۵۱

طانه انا الهمم في كتاب لا يطلع به ولا بس

گفت علم آن در کتابی نزد پروردگار من است پروردگارم نه خطا می کند و نه فراموش می نماید ۵۲

الذی حملکم الادمه و هوذا وسطکم منها سلا و اولم من السماء ما طرحناه و اولم حامر ناسه

همان کسی که زمین را برایتان گهواره ای ساخت و برای شما در آن راهها ترسیم کرد و از آسمان آبی فرود آورد پس به وسیله آن

رستنیهای گوناگون جفت جفت بیرون آوردیم ۵۳

طوا و ادعوا لاسمکم ارفع ذلک لانا اوله الله

بخورید و دامهایتان را بچرانید که قطعا در اینها برای خردمندان نشانه هایی است ۵۴

منها حلماکم و منها سکم و منها بر حکم ناده احرى

از این زمین شما را آفریده ایم در آن شما را بازمی گردانیم و بار دیگر شما را از آن بیرون می آوریم ۵۵

ولقد اذناه انا انا کلها فکک و لای

در حقیقت ما همه آیات خود را به فرعون نشان دادیم ولی او آنها را دروغ پنداشت و نپذیرفت ۵۶

فاللحنا لله حامر اذکنا سحرک ناموسه

گفت ای موسی آمده ای تا با سحر خود ما را از سرزمینمان بیرون کنی ۵۷

فانسط سحر منله فاحمل نسا و نسط موعدا لایلهه بر ولا انا مگاناسوی

ما هم قطعا برای تو سحری مثل آن خواهیم آورد پس میان ما و خودت موعدی بگذار که نه ما آن را خلاف کنیم و نه تو آن هم در جایی

هموار ۵۸

فال موعده يوم النبه و ان یسر الناس کعبه

موسی گفت موعد شما روز جشن باشد که مردم پیش از ظهر گرد می آیند ۵۹

فول و سور هم ککه نه لای

پس فرعون رفت و همه نیزنگ خود را گرد آورد و باز آمد ۶۰

قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ وَإِنَّمَا آلَ اللَّهِ عَلَيْهِ يَدُومُ السَّكْرَةُ فَانقِبُوا عَنْهُم

موسی به ساحران گفت وای بر شما به خدا دروغ مبندید که شما را به عذابی سخت هلاک می کند و هر که دروغ بزند نومید می گردد ۶۱

فَانقِبُوا عَنْهُم وَأَسْرُوا إِلَيْهِ

ساحران میان خود در باره کارشان به نزاع برخاستند و به نجوا پرداختند ۶۲

قَالُوا لَنْ نَمُوتَ أَبَدًا وَنُحْيَا بَنِيَّ نَحْنُ نَحْمَدُ اللَّهَ مَا كُنَّا نَحْمَدُهُ بِالْغَيْبِ

فرعونیان گفتند قطعاً این دو تن ساحرند و می خواهند شما را با سحر خود از سرزمینتان بیرون کنند و آیین والای شما را براندازند ۶۳

فَأَمْسَا كَعَمَلِ الْيَوْمِ الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ

پس نیزنگ خود را گرد آورید و به صف پیش آیید در حقیقت امروز هر که فایق آید خوشبخت می شود ۶۴

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكَ وَقَالُوا بِالْبُحْرِ وَالْجِبَالِ

ساحران گفتند ای موسی یا تو می افکنی یا ما نخستین کس باشیم که می اندازیم ۶۵

كُلٌّ فِي أَفْئَةٍ مِّنْهُ يَوْمَ تُحْشَرُونَ

گفت نه بلکه شما بیندازید پس ناگهان ریسمانها و چوبدستی هایشان بر اثر سحرشان در خیال او چنین می نمود که آنها به شتاب می خزند

۶۶

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْمَاطْ رُكُوعَكَ

و موسی در خود بیمی احساس کرد ۶۷

فَلَمَّا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

گفتیم مترس که تو خود برتری ۶۸

وَالْوَالِدَاتُ يُرْجُونَ لِقَاءَ رَبِّهِنَّ هُنَّ حَتَّىٰ لَمَّا خُرُوجُكُم مِّنَ بُحْرِي

و آنچه در دست راست داری بینداز تا هر چه را ساخته‌اند ببلعد در حقیقت آنچه سرهم‌بندی کرده‌اند افسون افسونگر است و افسونگر هر جا برود رستگار نمی شود ۶۹

طالع السجده سبعا قالوا اما نرد هادور وموسى

پس ساحران به سجده درافتادند گفتند به پروردگار موسی و هارون ایمان آوردیم ۷۰

**قال امتم له قبل ان ادركم الله لكم السيد فلا فطر انكم وام حكمه من خلاف ولا طاكمه حدوع الهل واسلمر
انا اسك عدا ناوليه**

فرعون گفت آیا پیش از آنکه به شما اجازه دهم به او ایمان آوردید قطعا او بزرگ شماس است که به شما سحر آموخته است پس بی شک دستهای شما و پاهایتان را یکی از راست و یکی از چپ قطع می‌کنم و شما را بر تنه‌های درخت خرما به دار می‌آویزم تا خوب بدانید عذاب کدام یک از ما سخت‌تر و پایدارتر است ۷۱

قالوا ان بو رط على ما حا امر السناد والكي طرنا طافر ما انت طر انا مكي هده الهنا الكنا

گفتند ما هرگز تو را بر معجزاتی که به سوی ما آمده و بر آن کس که ما را پدید آورده است ترجیح نخواهیم داد پس هر حکمی می‌خواهی بکن که تنها در این زندگی دنیاست که تو حکم می‌رانی ۷۲

انا اما نربنا لعم لنا حطانا ما اكرهنا عليه من السيد والله خير ونايه

ما به پروردگاران ایمان آوردیم تا گناهان ما و آن سحری که ما را بدان واداشتی بر ما ببخشاید و خدا بهتر و پایدارتر است ۷۳

انه من ناد مده مد ما طار له جهنم لا مود منها ونايه

در حقیقت هر که به نزد پروردگارش گنهکار رود جهنم برای اوست در آن نه می‌میرد و نه زندگی می‌یابد ۷۴

ومر ناه مومنا فعمل الطالاب طاولك لهم الكم حاج اليل

و هر که مؤمن به نزد او رود در حالی که کارهای شایسته انجام داده باشد برای آنان درجات والا خواهد بود ۷۵

و ای موسی چه چیز تو را دور از قوم خودت به شتاب واداشته است ۸۳

قال هم اولاً على ابري وعلمك انك مد ليرك

گفت اینان در پی منند و من ای پروردگارم به سویت شتافتم تا خوشنود شوی ۸۴

قال فانك صا قومك مر سكت واكلمهم السامري

فرمود در حقیقت ما قوم تو را پس از عزیمت تو آزمودیم و سامری آنها را گمراه ساخت ۸۵

فرح موسى باله فومه عصار اسما قال با قوم الم سكم دمكم وعكا حسا اطفال علمك الهك ام ادمه اار بل علمك عصب مر

دمكم فاحلمهم موعدي

پس موسی خشمگین و اندوهناک به سوی قوم خود برگشت و گفت ای قوم من آیا پروردگارتان به شما وعده نیکو نداد آیا این مدت بر شما

طولانی می نمود یا خواستید خشمی از پروردگارتان بر شما فرود آید که با وعده من مخالفت کردید ۸۶

قالوا ما احلنا موعدا بلماكنا ولكنا حملنا اوزارنا مر سه الموم صدقهاها فكلنا لاله السامري

گفتند ما به اختیار خود با تو خلاف وعده نکردیم ولی از زینت آلات قوم بارهایی سنگین بر دوش داشتیم و آنها را افکندیم و خود سامری

هم زینت آلاتش را همین گونه بینداخت ۸۷

فاخرج لهم عيلا حسكاه حواء هالوا هكاهكم واله موسى صيس

پس برای آنان پیکر گوساله ای که صدایی داشت بیرون آورد و او و پیروانش گفتند این خدای شما و خدای موسی است و پیمان خدا را

فراموش کرد ۸۸

اولا برور الا برح اللهم فولا ولا ملط لهم صرا ولا صبا

مگر نمی بینند که گوساله پاسخ سخن آنان را نمی دهد و به حالشان سود و زیانی ندارد ۸۹

ولك قال لهم هادور مر هل با قوم اما صيم به وار دمكم الم حمر فاسوي واكسوا امري

و در حقیقت هارون قبلا به آنان گفته بود ای قوم من شما به وسیله این گوساله مورد آزمایش قرار گرفته‌اید و پروردگار شما خدای رحمان است پس مرا پیروی کنید و فرمان مرا پذیرا باشید ۹۰

قالوا لار ندع الله عاكه ر ح الناموسه

گفتند ما هرگز از پرستش آن دست بر نخواهیم داشت تا موسی به سوی ما بازگردد ۹۱

قالا باهادر مامسط اء ما هم كلوا

موسی گفت ای هارون وقتی دیدی آنها گمراه شدند چه چیز مانع تو شد ۹۲

الا سسر اصعب امري

که از من پیروی کنی آیا از فرمانم سر باز زدی ۹۳

قالا انار ام لا ناك بلكه ولا نراسه لك حسنا ار هول رفصه نرسه اسرايل ولم نرفصه هول

گفت ای پسر مادرم نه ریش مرا بگیر و نه موی سرم را من ترسیدم بگویی میان بنی اسرائیل تفرقه انداختی و سخنم را مراعات نکردی ۹۴

قال ما حطك باسمري

موسی گفت ای سامری منظور تو چه بود ۹۵

قال بصره نامر بصره به هصنك فكه مر ار الرسول فكه بهاء ككلك سولك بهسه

گفت به چیزی که دیگران به آن پی نبردند پی بردم و به قدر مشتکی از رد پای فرستاده خدا جبرئیل برداشتم و آن را در پیکر گوساله

انداختم و نفس من برایم چنین فریبکاری کرد ۹۶

قال فاهب طار لكف الاله ار هول لا مساس وار لك موءكالر بلفه واسطرال الهك الءى طلف الله اكاه لرفه به لسفوفه انم

سما

گفت پس برو که بهره تو در زندگی این باشد که به هر که نزدیک تو آمد بگویی به من دست مزیند و تو را موعدی خواهد بود که هرگز از آن تخلف نخواهی کرد و اینک به آن خدایی که پیوسته ملازمش بودی بنگر آن را قطعا می‌سوزانیم و خاکسترش می‌کنیم و در دریا فرو می‌پاشیم ۹۷

اِیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا لَا تَالُوا لِلّٰهِ اِطْعَامًا لِّیَوْمِکُمْ ۙ اِنَّمَا تُوَفُّوْنَ اَنْفُسَکُمْ ۚ اِن کُمْ لَشٰکِرِیْنَ

معبود شما تنها آن خدایی است که جز او معبودی نیست و دانش او همه چیز را در بر گرفته است ۹۸

اِنَّمَا یُرِیْکُمْ لِحٰثَتِکُمْ ۙ اِن کُمْ لَشٰکِرِیْنَ

این گونه از اخبار پیشین بر تو حکایت می‌رانیم و مسلما به تو از جانب خود قرآنی داده‌ایم ۹۹

اِنَّمَا یُرِیْکُمْ لِحٰثَتِکُمْ ۙ اِن کُمْ لَشٰکِرِیْنَ

هر کس از پیروی آن روی برتابد روز قیامت بار گناهی بر دوش می‌گیرد ۱۰۰

اِنَّمَا یُرِیْکُمْ لِحٰثَتِکُمْ ۙ اِن کُمْ لَشٰکِرِیْنَ

پیوسته در آن حال می‌ماند و چه بد باری روز قیامت خواهند داشت ۱۰۱

اِنَّمَا یُرِیْکُمْ لِحٰثَتِکُمْ ۙ اِن کُمْ لَشٰکِرِیْنَ

همان روزی که در صورت دیده می‌شود و در آن روز مجرمان را کبودچشم برمی‌انگیزیم ۱۰۲

اِنَّمَا یُرِیْکُمْ لِحٰثَتِکُمْ ۙ اِن کُمْ لَشٰکِرِیْنَ

میان خود به طور پنهانی با یکدیگر می‌گویند شما در دنیا جز ده روز بیش نمانده‌اید ۱۰۳

اِنَّمَا یُرِیْکُمْ لِحٰثَتِکُمْ ۙ اِن کُمْ لَشٰکِرِیْنَ

ما داناتریم به آنچه می‌گویند آنگاه که نیک‌آیین‌ترین آنان می‌گوید جز یک روز بیش نمانده‌اید ۱۰۴

اِنَّمَا یُرِیْکُمْ لِحٰثَتِکُمْ ۙ اِن کُمْ لَشٰکِرِیْنَ

و از تو در باره کوهها می پرسند بگو پروردگرم آنها را در قیامت ریز ریز خواهد ساخت ۱۰۵

صدوها طاعنا صمما

پس آنها را پهن و هموار خواهد کرد ۱۰۶

لا نری صها عوا ولا امانا

نه در آن کژی می بینی و نه ناهمواری ۱۰۷

بومك بسور الكاع لا عوج له و حسنة الا صوات الاحمر فلا سمع الا همسا

در آن روز همه مردم داعی حق را که هیچ انحرافی در او نیست پیروی می کنند و صداها در مقابل خدای رحمان خاشع می گردد و جز

صدایی آهسته نمی شنوی ۱۰۸

بومك لا سمع السماعه الا مر ادر له الاحمر و دعه له فولا

در آن روز شفاعت به کسی سود نبخشد مگر کسی را که خدای رحمان اجازه دهد و سخنش او را پسند آید ۱۰۹

سلم ما تر اكد بهم وما حلهم ولا ينطور به علما

آنچه را که آنان در پیش دارند و آنچه را که پشت سر گذاشته اند می داند و حال آنکه ایشان بدان دانشی ندارند ۱۱۰

وعسف الوحوه والله المومر و ك حاب من حمل طلما

و چهره ها برای آن خدای زنده پاینده خضوع می کنند و آن کس که ظلمی بر دوش دارد نومید می ماند ۱۱۱

و مر عمل مر الكالاب و هو مومر فلا باف طلما ولا همما

و هر کس کارهای شایسته کند در حالی که مؤمن باشد نه از ستمی می هراسد و نه از کاسته شدن حشش ۱۱۲

و ككط ابرناه ورا باعنا و كرفنا فنه مر الوعك سلهم بسور ما و كك لهم دكرا

و این گونه آن را به صورت قرآنی عربی نازل کردیم و در آن از انواع هشدارها سخن آوردیم شاید آنان راه تقوا در پیش گیرند یا این کتاب پندی تازه برای آنان بیاورد ۱۱۳

فَاللَّهُ الْمَلِكُ وَالْقَدِيمُ الَّذِي لَا يَلِدُ وَلَا يُولَدُ لَهُ كُنُوزُ الْعَالَمِينَ

پس بلندمرتبه است خدا فرمانروای بر حق و در خواندن قرآن پیش از آنکه وحی آن بر تو پایان یابد شتاب مکن و بگو پروردگارا بر دانشم بیفزای ۱۱۴

وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الَّذِي لَا يَلِدُ وَلَا يُولَدُ لَهُ كُنُوزُ الْعَالَمِينَ

و به یقین پیش از این با آدم پیمان بستیم ولی آن را فراموش کرد و برای او عزمی استوار نیافتیم ۱۱۵

وَاللَّهُ الْمَلِكُ الَّذِي لَا يَلِدُ وَلَا يُولَدُ لَهُ كُنُوزُ الْعَالَمِينَ

و یاد کن هنگامی را که به فرشتگان گفتیم برای آدم سجده کنید پس جز ابلیس که سر باز زد همه سجده کردند ۱۱۶

فَاللَّهُ الْمَلِكُ الَّذِي لَا يَلِدُ وَلَا يُولَدُ لَهُ كُنُوزُ الْعَالَمِينَ

پس گفتیم ای آدم در حقیقت این ابلیس برای تو و همسرت دشمنی خطرناک است زنهار تا شما را از بهشت به در نکند تا تیره‌بخت گردی ۱۱۷

وَاللَّهُ الْمَلِكُ الَّذِي لَا يَلِدُ وَلَا يُولَدُ لَهُ كُنُوزُ الْعَالَمِينَ

در حقیقت برای تو در آنجا این امتیاز است که نه گرسنه می‌شوی و نه برهنه می‌مانی ۱۱۸

وَاللَّهُ الْمَلِكُ الَّذِي لَا يَلِدُ وَلَا يُولَدُ لَهُ كُنُوزُ الْعَالَمِينَ

و هم اینکه در آنجا نه تشنه می‌گردی و نه آفتاب‌زده ۱۱۹

وَاللَّهُ الْمَلِكُ الَّذِي لَا يَلِدُ وَلَا يُولَدُ لَهُ كُنُوزُ الْعَالَمِينَ

پس شیطان او را وسوسه کرد گفت ای آدم آیا تو را به درخت جاودانگی و ملکی که زایل نمی‌شود راه نمایم ۱۲۰

فَاللَّهُ الْمَلِكُ الَّذِي لَا يَلِدُ وَلَا يُولَدُ لَهُ كُنُوزُ الْعَالَمِينَ

آنگاه از آن درخت ممنوع خوردند و برهنگی آنان برایشان نمایان شد و شروع کردند به چسبانیدن برگهای بهشت بر خود و این گونه آدم به پروردگار خود عصیان ورزید و بیراهه رفت ۱۲۱

بسم الله الرحمن الرحيم

سپس پروردگارش او را برگزید و بر او ببخشود و وی را هدایت کرد ۱۲۲

قال اهطامها حمما نسكم لسر عدو اما ناسكمه هدى ومر اسع هداى فلا نسل ولا سعة

فرمود همگی از آن مقام فرود آید در حالی که بعضی از شما دشمن بعضی دیگر است پس اگر برای شما از جانب من رهنمودی رسد هر کس از هدایتم پیروی کند نه گمراه می شود و نه تیره بخت ۱۲۳

ومر اسر عدو دكرى فار له سعة صفا وسره يوم الامامة اعنه

و هر کس از یاد من دل بگرداند در حقیقت زندگی تنگ و سختی خواهد داشت و روز رستاخیز او را نابینا محشور می کنیم ۱۲۴

قال مر ام حسره اعنه وكد كذب صبرا

می گوید پروردگارا چرا مرا نابینا محشور کردی با آنکه بینا بودم ۱۲۵

قال كلك لابط انا ناسسها و كلك اليوم سعة

می فرماید همان طور که نشانه های ما بر تو آمد و آن را به فراموشی سپردی امروز همان گونه فراموش می شوی ۱۲۶

و كلك هدى مر اسرف ولم يومر بانا دمه وليكاد الا حرمه اسد و ليعه

و این گونه هر که را به افراط گراییده و به نشانه های پروردگارش نگرویده است سزا می دهیم و قطعاً شکنجه آخرت سخت تر و پایدارتر است ۱۲۷

اعلم بهد لهم كم اهلكنا فلهم مر المور مسورف مساكمه ارفه دك لاناد لاوله الله

آیا برای هدایتشان کافی نبود که ببینند چه نسلها را پیش از آنان نابود کردیم که اینک آنها در سراهای ایشان راه می روند به راستی برای خردمندان در این امر نشانه هایی عبرت انگیز است ۱۲۸

اولا كلمة سمعت من رجل اكار لاما اهل معة

و اگر سخنی از پروردگارت پیشی نگرفته و موعدی معین مقرر نشده بود قطعا عذاب آنها لازم می‌آمد ۱۲۹

فانصرت على ما هولاء وسنتي بمك رجل طلع السمر وقل عدو بها وانا اللال صبي واطراف الهاء لعلك رعي

پس بر آنچه می‌گویند شکبیا باش و پیش از بر آمدن آفتاب و قبل از فرو شدن آن با ستایش پروردگارت او را تسبیح گوی و برخی از

ساعات شب و حوالی روز را به نیایش پرداز باشد که خشنود گردی ۱۳۰

ولا نمكر عسك على ما مضا به ادا ما مهم دهره الهاء الكنا لعنهم لله ودمع رجل حد واهي

و زنهرا به سوی آنچه اصنافی از ایشان را از آن برخوردار کردیم و فقط زیور زندگی دنیا است تا ایشان را در آن بیازماییم دیدگان خود مدوز

و بدان که روزی پروردگار تو بهتر و پایدارتر است ۱۳۱

وامر اهلك بالسلامه واطرف عليها سالك رما بر رمة والنا لله للعوي

و کسان خود را به نماز فرمان ده و خود بر آن شکبیا باش ما از تو جوایب روزی نیستیم ما به تو روزی می‌دهیم و فرجام نیک برای

پرهیزگاری است ۱۳۲

وطاوا لولا نانا ناه من ده اوله ناهم لله طاف الصم الاول

و گفتند چرا از جانب پروردگارش معجزه‌ای برای ما نمی‌آورد آیا دلیل روشن آنچه در صحیفه‌های پیشین است برای آنان نیامده است ۱۳۳

ولو انا اهلكاهم سداب من لله لاهلوا دنا لولا ادا سلب الننا وسولا فتح انا ط من هل ار ك ل و سدي

و اگر ما آنان را قبل از آمدن قرآن به عذابی هلاک می‌کردیم قطعا می‌گفتند پروردگارا چرا پیامبری به سوی ما نفرستادی تا پیش از آنکه

خوار و رسوا شویم از آیات تو پیروی کنیم ۱۳۴

هل كل مدصر هديكوا مسعلمور من اصحاب الصراط السوي و مر اهكي

بگو همه در انتظارند پس در انتظار باشید زودا که بدانید یاران راه راست کیانند و چه کسی راه یافته است ۱۳۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

که هر

کافها یا عین صاد ۱

در همه یک عدد و در نا

این یادی از رحمت پروردگار تو در باره بنده‌اش زکریاست ۲

اَدْنَادِي مَهْ كَا حَمِيَا

آنگاه که زکریا پروردگارش را آهسته ندا کرد ۳

فَا لَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ وَهَرِ الْكُفْرَانِ وَاسْتَوَىٰ عَلَى السُّبُطِ الْمُنْتَزَعِ كَمَا كُنْتَ تَعْلَمُ

گفت پروردگارا من استخوانم سست گردیده و موی سرم از پیری سپید گشته و ای پروردگار من هرگز در دعای تو ناامید نبوده‌ام ۴

وَلَمْ يَكُنْ مِنَ الْمَوْلَانِ مَرُّوْا بِمَنْزِلِ الْمَدِيْنَةِ لَمَّا كُنْتُمْ فِيهَا

و من پس از خویشتن از بستگانم بی‌مناکم و زخم نازاست پس از جانب خود ولی و جانشینی به من ببخش ۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

که از من ارث برد و از خاندان یعقوب نیز ارث برد و او را ای پروردگار من پسندیده گردان ۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ای زکریا ما تو را به پسری که نامش یحیی است مژده می‌دهیم که قبلاً همانمی برای او قرار نداده‌ایم ۷

فایده مر دو بهم جانا فادسانا الهامو حافصل لها سمرنا سونا

و در برابر آنان پرده‌ای بر خود گرفت پس روح خود را به سوی او فرستادیم تا به شکل بشری خوش‌اندام بر او نمایان شد ۱۷

فان لای اعوذ نالرحم منک اار کنه بنا

مریم گفت اگر پرهیزگاری من از تو به خدای رحمان پناه می‌برم ۱۸

فالا اما انا رسولک لاهبک علاما کننا

گفت من فقط فرستاده پروردگار توام برای اینکه به تو پسری پاکیزه ببخشم ۱۹

فان لای نکورلک علام ولهم بمسینه سرولم کات بنا

گفت چگونه مرا پسری باشد با آنکه دست بشری به من نرسیده و بدکار نبوده‌ام ۲۰

فال ککک فالک هو علی هر ولعلله انه لالاس ورحمه ما وکار اامنا مکننا

گفت فرمان چنین است پروردگار تو گفته که آن بر من آسان است و تا او را نشانه‌ای برای مردم و رحمتی از جانب خویش قرار دهیم و این

دستوری قطعی بود ۲۱

همله فاسکد به مکانا کننا

پس مریم به او عیسی آبتن شد و با او به مکان دورافتاده‌ای پناه جست ۲۲

فاها هالما کلاله حکع الهله فانک نالیسه من کل هکاک وکنه سنا مسنا

تا درد زایمان او را به سوی تنه درخت خرمایی کشانید گفت ای کاش پیش از این مرده بودم و یکسر فراموش شده بودم ۲۳

فادهاها مر بنها الا بصره فک حملک بک سمرنا

پس از زیر پای او فرشته وی را ندا داد که غم مدار پروردگارت زیر پای تو چشمه آبی پدید آورده است ۲۴

وهی الیک بکع الهله سافک علیک دکنا کننا

و تنه درخت خرما را به طرف خود بگیر و بتکان بر تو خرمای تازه می‌ریزد ۲۵

و حیل و اسبیه و فری عینا فاما یربر من السرا حکا صولع یلع بکود للاحمر صوما فلر اکلم النوم اسنا

و بخور و بنوش و دیده روشن دار پس اگر کسی از آدمیان را دیدی بگوی من برای خدای رحمان روزه نذر کرده‌ام و امروز مطلقا با انسانی سخن نخواهم گفت ۲۶

فانف به قومها بمله فالوا با مریم امک حنن سنا ورا

پس مریم در حالی که او را در آغوش گرفته بود به نزد قومش آورد گفتند ای مریم به راستی کار بسیار ناپسندی مرتکب شده‌ای ۲۷

با حنن هادور ما کار اوک امرا سو و ما کائف اماک سنا

ای خواهر هارون پدرت مرد بدی نبود و مادرت نیز بدکاره نبود ۲۸

فاساد الله فالوا کف بکلم مر کارف المهدک سنا

مریم به سوی عیسی اشاره کرد گفتند چگونه با کسی که در گهواره و کودک است سخن بگوییم ۲۹

فاللع عک الله ایان الکاب و حیل سنا

کودک گفت منم بنده خدا به من کتاب داده و مرا پیامبر قرار داده است ۳۰

و حیل مادگار ما کف و اوکین بالکلاه و الرکاه مادمن حنا

و هر جا که باشم مرا با برکت ساخته و تا زنده‌ام به نماز و زکات سفارش کرده است ۳۱

ویرا بوالکف ولم یصله حانما سنا

و مرا نسبت به مادرم نیکوکار کرده و زورگو و نافرمانم نگردانیده است ۳۲

و السلام علی نوم واکد و نوم امود و نوم اسنا حنا

و درود بر من روزی که زاده شدم و روزی که می‌میرم و روزی که زنده برانگیخته می‌شوم ۳۳

ذات عیسیٰ ابن مریم قول الحق الذی فیہ بصر

این است ماجرای عیسیٰ پسر مریم همان گفتار درستی که در آن شک می‌کنند ۳۴

ما کار لله ان ینکر من ولد سبانه ادا فی امنا طابا مولاه کر حکور

خدا را نسزد که فرزندی برگیرد منزله است او چون کاری را اراده کند همین قدر به آن می‌گوید موجود شو پس بی‌درنگ موجود می‌شود ۳۵

وار الله و منکم طاعوه هدا صراط مستقیم

و در حقیقت خداست که پروردگار من و پروردگار شماست پس او را بپرستید این است راه راست ۳۶

طاحلما الاحزاب من سهم قول اللبر کفر و امر مسهد يوم عظام

اما دسته‌های گوناگون از میان آنها به اختلاف پرداختند پس وای بر کسانی که کافر شدند از مشاهده روزی دهشتناک ۳۷

اسمع بهم و انکر يوم نابو ناکر الطالمور التومر صلال منتر

چه شنوا و بینایند روزی که به سوی ما می‌آیند ولی ستمگران امروز در گمراهی آشکارند ۳۸

واکردهم يوم المسره ادا فی الامر وهم فی عمله وهم لا یومنون

و آنان را از روز حسرت بیم ده آنگاه که داوری انجام گیرد و حال آنکه آنها اکنون در غفلتند و سرایمان آوردن ندارند ۳۹

انا نیر برمد الاصر و من علنا و اننا نر حور

ماییم که زمین را با هر که در آن است به میراث می‌بریم و همه به سوی ما بازگردانیده می‌شوند ۴۰

واد کر الکتاب ابراهیم انا کار صکها سا

و در این کتاب به یاد ابراهیم پرداز زیرا او پیامبری بسیار راستگوی بود ۴۱

اد طال الله نانا انما سک ما لا سمع ولا نکر ولا یسع عک سا

چون به پدرش گفت پدر جان چرا چیزی را که نمی‌شنود و نمی‌بیند و از تو چیزی را دور نمی‌کند می‌پرستی ۴۲

ما انزلناك من العلم ما لم ياتك فاستمع له كل قاصدا سويا

ای پدر به راستی مرا از دانش وحی حقایقی به دست آمده که تو را نیامده است پس از من پیروی کن تا تو را به راهی راست هدایت نمایم
۴۳

ما انزلنا سوره السجده لرب السجده لرب الاحمر عينا

پدر جان شیطان را مپرست که شیطان خدای رحمان را عصیانگر است ۴۴

ما انزلنا لعلهم لا يحزنوا من انهم لم يمسسوا كذبا ولا

پدر جان من می ترسم از جانب خدای رحمان عذابی به تو رسد و تو یار شیطان باشی ۴۵

قالا ما اعبدناك عرابا نعبد الهة ما انا نراهم لئن لم نره لادعوك واهبه منا

گفت ای ابراهیم آیا تو از خدایان من متنفری اگر باز نایستی تو را سنگسار خواهیم کرد و برو برای مدتی طولانی از من دور شو ۴۶

قالا سلام عليك ساسعمر لعلهم لا يحزنوا

ابراهیم گفت درود بر تو باد به زودی از پروردگرم برای تو آمرزش می خواهم زیرا او همواره نسبت به من پر مهر بوده است ۴۷

واعلمكم وما نكسرون من دور الله وادعوه عسى الا انك اكون بكاءه سعيا

و از شما و از آنچه غیر از خدا می خوانید کناره می گیرم و پروردگرم را می خوانم امیدوارم که در خواندن پروردگرم ناامید نباشم ۴۸

فلما اعد لهم وما نكسرون من دور الله وهناله اسبوع وسعوت وكلا حننا

و چون از آنها و از آنچه به جای خدا می پرستیدند کناره گرفت اسحاق و یعقوب را به او عطا کردیم و همه را پیامبر گردانیدیم ۴۹

وهناله من رحمتنا وحننا لهم لسانك عينا

و از رحمت خویش به آنان ارزانی داشتیم و ذکر خیر بلندی برایشان قرار دادیم ۵۰

وادعوه الكتاب موسى انه كان ملكا وكان رسولا منا

و در این کتاب از موسی یاد کن زیرا که او پاکدل و فرستاده ای پیامبر بود ۵۱

وَادَّيْنَاهُ مِنْ حَاجِبِ الطُّورِ الْأَمْرِ وَوَرَيْنَاهُ بَيْنَا

و از جانب راست طور او را ندا دادیم و در حالی که با وی راز گفتیم او را به خود نزدیک ساختیم ۵۲

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ دُونِهَا حَاجِبًا فَهَادٍ وَمِنْهَا

و به رحمت خویش برادرش هارون پیامبر را به او بخشیدیم ۵۳

وَادَّخَرْنَا الْكِتَابَ مِنْ أَصْحَابِ الْكَلْبِ وَالْوَاقِعِ وَالْمَدِينَةِ وَالْمَدِينَةِ

و در این کتاب از اسماعیل یاد کن زیرا که او درست‌وعده و فرستاده‌ای پیامبر بود ۵۴

وَالْمَدِينَةِ وَالْمَدِينَةِ وَالْمَدِينَةِ وَالْمَدِينَةِ

و خاندان خود را به نماز و زکات فرمان می‌داد و همواره نزد پروردگارش پسندیده‌رفتار بود ۵۵

وَادَّخَرْنَا الْكِتَابَ مِنْ أَصْحَابِ الْكَلْبِ وَالْمَدِينَةِ

و در این کتاب از ادیسی یاد کن که او راستگویی پیامبر بود ۵۶

وَمِنْهَا مَكَّا عِلْمًا

و ما او را به مقامی بلند ارتقا دادیم ۵۷

وَأُولَئِكَ الَّذِينَ نَزَّلْنَا لَهُمُ الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنِّهِمْ وَمَنْ يَخْلُقْ مَا يَشَاءُ لَنْ يَجْعَلَ لَهُمْ جِزَاءً إِلَّا بِقَدْرِ مَا عَمِلُوا

وَأُولَئِكَ الَّذِينَ نَزَّلْنَا لَهُمُ الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنِّهِمْ

آنان کسانی از پیامبران بودند که خداوند بر ایشان نعمت ارزانی داشت از فرزندان آدم بودند و از کسانی که همراه نوح بر کشتی سوار کردیم

و از فرزندان ابراهیم و اسرائیل و از کسانی که آنان را هدایت نمودیم و برگزیدیم و هر گاه آیات خدای رحمان بر ایشان خوانده می‌شد

سجده‌کنان و گریان به خاک می‌افتادند ۵۸

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الْكُفْرَانَ وَالْحَقَّ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

آنگاه پس از آنان جانشینانی به جای ماندند که نماز را تباه ساخته و از هوسها پیروی کردند و به زودی سزای گمراهی خود را خواهند دید

۵۹

الامر بان و امر وعمل كالماء ولط بك حلو لله ولا ظلمور سنا

مگر آنان که توبه کرده و ایمان آورده و کار شایسته انجام دادند که آنان به بهشت درمی‌آیند و ستمی بر ایشان نخواهد رفت ۶۰

حناد عكر الله وعك الرحمن عاده بالسنه كاه كار وعده مانا

باغهای جاودانی که خدای رحمان به بندگان در جهان ناپیدا وعده داده است در حقیقت وعده او انجام‌شدنی است ۶۱

لا سمعور منها لولا الا سلاما ولهم مد فهم منها كره وعسا

در آنجا سخن بیهوده‌ای نمی‌شنوند جز درود و روزی‌شان صبح و شام در آنجا آماده است ۶۲

لك الله كاله بود مر عاده نامر كار سنا

این همان بهشتی است که به هر یک از بندگان ما که پرهیزگار باشند به میراث می‌دهیم ۶۳

وما سئل الا نامر لك ما سئلنا وما حلما وما سئلنا وما كره سنا

و ما فرشتگان جز به فرمان پروردگارت نازل نمی‌شویم آنچه پیش روی ما و آنچه پشت سر ما و آنچه میان این دو است همه به او اختصاص

دارد و پروردگارت هرگز فراموشکار نبوده است ۶۴

رب السماوات والارض وما بينهما عاده واصطرار لعاده هل علم له سنا

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است پس او را بپرست و در پرستش او شکبیا باش آیا برای او همانمی می‌شناسی ۶۵

وهول الا سار انك ما من لسوف اخرج حنا

و انسان می‌گوید آیا وقتی بمیرم راستی زنده از قبر بیرون آورده می‌شوم ۶۶

الا كره الا سار انا حلماه مر هل ولم ك سنا

آیا انسان به یاد نمی‌آورد که ما او را قبلا آفریده‌ایم و حال آنکه چیزی نبوده است ۶۷

فودك لیسر بهم والسا طبر بم لیسر بهم حول جهنم حسنا

پس به پروردگارت سوگند که آنها را با شیاطین محشور خواهیم ساخت سپس در حالی که به زانو درآمده‌اند آنان را گرداگرد دوزخ حاضر خواهیم کرد ۶۸

بم لیسر مر کل سسه ابهم اسك على الة حمر حسنا

آنگاه از هر دسته‌ای کسانی از آنان را که بر خدای رحمان سرکش‌تر بوده‌اند بیرون خواهیم کشید ۶۹

بم لیسر اعلم بالکبر هم اوله بها حسنا

پس از آن به کسانی که برای درآمدن به جهنم سزاوارترند خود دانائتریم ۷۰

وار منکم الا وادها کار علی ربك حتما مضمنا

و هیچ کس از شما نیست مگر اینکه در آن وارد می‌گردد این امر همواره بر پروردگارت حکمی قطعی است ۷۱

بم یسیر الکبر اسموا و کبر العالمین فیها حسنا

آنگاه کسانی را که پرهیزگار بوده‌اند می‌رهانیم و ستمگران را به زانو درافتاده در دوزخ رها می‌کنیم ۷۲

وادا علی علیهم انانا سناک فال الکبر کفر والکبر اسموا ای الهمسیر حمر معاموا حسر بکنا

و چون آیات روشن ما بر آنان خوانده شود کسانی که کفر ورزیده‌اند به آنان که ایمان آورده‌اند می‌گویند کدام یک از ما دو گروه جایگاهش بهتر و محفلش آراسته‌تر است ۷۳

وکم اهلکنا علیهم مر فیر هم احسر انانا و دنا

و چه بسیار نسلها را پیش از آنان نابود کردیم که اثاثی بهتر و ظاهری فریباتر داشتند ۷۴

کل مر کار علی الصلاه فلم کد له الة حمر مکا حله ادا ما ما بو کور اما الیکاب و اما الی الساعه فستعلون مر هو سر مکا با و اصعب حسنا

بگو هر که در گمراهی است خدای رحمان به او تا زمانی مهلت می‌دهد تا وقتی آنچه به آنان وعده داده می‌شود یا عذاب یا روز رستاخیز را ببینند پس به زودی خواهند دانست جایگاه چه کسی بدتر و سپاهش ناتوان‌تر است ۷۵

وَبَرَكَ اللَّهُ الْكُفْرَ أَهْكَوَاهُ كِي وَالْإِنْفَادِ الْكَلَابِ حِرْعِكْ رِكْ بَوَانَا وَحِرْمَرَا

و خداوند کسانی را که هدایت یافته‌اند بر هدایتشان می‌افزاید و نیکیهایی ماندگار نزد پروردگارت از حیث پاداش بهتر و خوش فرجام‌تر است ۷۶

أَمْرَاتِ الْكِي كَمَرَانَا وَطَالَ لَأَوْسِرَ مَا لَأَوْلَا

آیا دیدی آن کسی را که به آیات ما کفر ورزید و گفت قطعا به من مال و فرزند بسیار داده خواهد شد ۷۷

لَأَطْلَعُ السَّبَامَ أَهْكَوَاهُ كِي حِرْمَرَا

آیا بر غیب آگاه شده یا از خدای رحمان عهدی گرفته است ۷۸

كَلَا سَكَبْتِ مَا بَعُولَ وَبَعُولَهُ مَرَّ الْكَلَامِ مَكَا

نه چنین است به زودی آنچه را می‌گویدی می‌نویسیم و عذاب را برای او خواهیم افزود ۷۹

وَبَرَبِّهِ مَا بَعُولَ وَبَعُولَهُ مَكَا

و آنچه را می‌گویدی از او به ارث می‌بریم و تنها به سوی ما خواهد آمد ۸۰

وَأَهْكَوَاهُ مَرَّ دَوْرَ اللَّهِ الْهَلْهَلْكَوُوا لَهْمُ عَرَا

و به جای خدا معبودانی اختیار کردند تا برای آنان مایه عزت باشد ۸۱

كَلَا سَكَبْتِ مَرَّ سَادَ بَهْمُ وَبَعُولَهُ عَلَهُمْ كَدَا

نه چنین است به زودی آن معبودان عبادت ایشان را انکار می‌کنند و دشمن آنان می‌گردند ۸۲

أَلَمْ نَرَا نَا مَسَلْنَا السَّاطِرَ عَلَ الْكَافِرِ بَوَهْمُ مَامَا

آیا ندانستی که ما شیطانها را بر کافران گماشته‌ایم تا آنان را به گناهان تحریک کنند ۸۳

فلا سهل عليهم انما سه لهم عدا

پس بر ضد آنان شتاب مکن که ما روزها را برای آنها شماره می‌کنیم ۸۴

يوم يسر للمعز الى الاحمر ودا

یاد کن روزی را که پرهیزگاران را به سوی خدای رحمان گروه گروه محشور می‌کنیم ۸۵

وسوع المعز الى جهنم ودا

و مجرمان را با حال تشنگی به سوی دوزخ می‌رانیم ۸۶

لا نلکور السماعه الا مر ايك عك الاحمر عدا

آنان اختیار شفاعت را ندارند جز آن کس که از جانب خدای رحمان پیمانی گرفته است ۸۷

وطالوا ايك الاحمر ودا

و گفتند خدای رحمان فرزندی اختیار کرده است ۸۸

لقد حنم سنا ادا

واقعا چیز زشتی را بر زبان آوردید ۸۹

كاد السماوات سطر منه وسوع الامم وبرا لبالا عدا

چیزی نمانده است که آسمانها از این سخن بشکافند و زمین چاک خورد و کوهها به شدت فرو ریزند ۹۰

ار دعوا الاحمر ودا

از اینکه برای خدای رحمان فرزندی قایل شدند ۹۱

وما يسه الاحمر ار يك ودا

خدای رحمان را نسزد که فرزندی اختیار کند ۹۲

ار كل مرف السماوات والارض الا الى الرحمن عدا

هر که در آسمانها و زمین است جز بندهوار به سوی خدای رحمان نمی آید ۹۳

لما احصاهم وعدهم عدا

و یقینا آنها را به حساب آورده و به دقت شماره کرده است ۹۴

و كلهم بالله يوم النمامه فردا

و روز قیامت همه آنها تنها به سوی او خواهند آمد ۹۵

ار الكبر امنوا و عملوا الصالحات سيعمل لهم الرحمن ودا

کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند به زودی خدای رحمان برای آنان محبتی در دلها قرار می‌دهد ۹۶

فاما سرناه نلسا ط لئس به المصفر و سكره به فوما لكا

در حقیقت ما این قرآن را بر زبان تو آسان ساختیم تا پرهیزگاران را بدان نوید و مردم ستیزه‌جو را بدان بیم دهی ۹۷

وكم اهلكنا قتلهم من فرر هل يسر منهم من اعداء وسمع لهم ودا

و چه بسیار نسلها که پیش از آنان هلاک کردیم آیا کسی از آنان را می‌یابی یا صدایی از ایشان می‌شنوی ۹۸

—

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الما اعطانا الكور

ما تو را چشمه کوثر دادیم ۱

صلوات

پس برای پروردگارت نماز گزار و قربانی کن ۲

ارسلتک هوالا

دشمنت خود بی تبار خواهد بود ۳

سوره

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بسم

طاسین میم ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

این است آیه‌های کتاب روشنگر ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شاید تو از اینکه مشرکان ایمان نمی‌آورند جان خود را تباه سازی ۳

ارسلنا علیهم من السماء نارا فطافوا بها فاصبر

اگر بخواهیم معجزه‌ای از آسمان بر آنان فرود می‌آوریم تا در برابر آن گردنهایشان خاضع گردد ۴

وما انزلهم من ذكر من الا حر مكة الا كانوا عنه مصرعوا

و هیچ تذکر جدیدی از سوی خدای رحمان برایشان نیامد جز اینکه همواره از آن روی برمی تافتند ۵

مكة كانوا فسائهم انا ما كانوا به سهد نور

آنان در حقیقت به تکذیب پرداختند و به زودی خبر آنچه که بدان ریشخند می کردند بدیشان خواهد رسید ۶

اولم نوالله الا امرهم انسا همام كل روح حرم

مگر در زمین ننگریسته‌اند که چه قدر در آن از هر گونه جفتهای زیبا رویانیده‌ایم ۷

ان في ذلك لآية وما كان احدهم مؤمرا

قطعا در این هنرنمایی عبرتی است ولی بیشترشان ایمان آورنده نیستند ۸

وان في ذلك لآية لعلهم يرجعون

و در حقیقت پروردگار تو همان شکست‌ناپذیر مهربان است ۹

واد نادى مكة موسى ان انا اليوم الطالعين

و یاد کن هنگامی را که پروردگارت موسی را ندا درداد که به سوی قوم ستمکار برو ۱۰

قوم فرعون الا شعور

قوم فرعون آیا پروا ندارند ۱۱

قالوا لعلنا احق بالعبادة

گفت پروردگارا می ترسم مرا تکذیب کنند ۱۲

وصنع كرمي ولا يطالع لسانه طامس لاله هامور

و سینه‌ام تنگ می گردد و زبانم باز نمی شود پس به سوی هارون بفرست ۱۳

وَلَهُمْ عَلَىٰ ذُنُوبِهِمْ حَافِظٌ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

و از طرفی آنان بر گردن من خونی دارند و می ترسم مرا بکشند ۱۴

فَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنزَلَ عَلَىٰكَ الْكِتَابَ الَّذِي فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

فرمود نه چنین نیست نشانه‌های ما را برای آنان بب رید که ما با شما شنونده‌ایم ۱۵

فَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنزَلَ عَلَىٰكَ الْكِتَابَ الَّذِي فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

پس به سوی فرعون بروید و بگویید ما پیامبر پروردگار جهانیانیم ۱۶

أَلَمْ نَجْعَلِ لَكَ آيَاتٍ فِي آلِ فِرْعَوْنَ

فرزندان اسرائیل را با ما بفرست ۱۷

فَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنزَلَ عَلَىٰكَ الْكِتَابَ الَّذِي فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

فرعون گفت آیا تو را از کودکی در میان خود نپروردیم و سالیانی چند از عمرت را پیش ما نماندی ۱۸

وَصَلِّ عَلَىٰ سُلَيْمَانَ إِذْ يَخْرُجُ فِي الْوَادِعِ

و سرانجام کار خود را کردی و تو از ناسپاسانی ۱۹

فَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنزَلَ عَلَىٰكَ الْكِتَابَ الَّذِي فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

گفت آن را هنگامی مرتکب شدم که از گمراهان بودم ۲۰

وَصَلِّ عَلَىٰ هَارُونَ إِذْ يَخْرُجُ فِي الْوَادِعِ

و چون از شما ترسیدیم از شما گریختم تا پروردگارم به من دانش بخشید و مرا از پیامبران قرار داد ۲۱

وَصَلِّ عَلَىٰ هَارُونَ إِذْ يَخْرُجُ فِي الْوَادِعِ

و آیا اینکه فرزندان اسرائیل را بنده خود ساخته‌ای نعمتی است که منتش را بر من می‌نهی ۲۲

قال فرعون وما مد العالم

فرعون گفت و پروردگار جهانیان چیست ۲۳

قال مد السماوات والارض وما بينهما كنتم موفين

گفت پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است اگر اهل یقین باشید ۲۴

قال امر حوله الا ستمعور

فرعون به کسانی که پیرامونش بودند گفت آیا نمی شنوید ۲۵

قال انكم و مد ان انكم الا اولر

موسی دوباره گفت پروردگار شما و پروردگار پدران پیشین شما ۲۶

قال ان رسولكم الذي امدسل انكم لمبعور

فرعون گفت واقعا این پیامبری که به سوی شما فرستاده شده سخت دیوانه است ۲۷

قال مد المسرع والمعد وما بينهما ان كنتم ساعور

موسی گفت پروردگار خاور و باختر و آنچه میان آن دو است اگر تعقل کنید ۲۸

قال انر انكذ الهاعدی لا حطط مر المسبور

فرعون گفت اگر خدایی غیر از من اختیار کنی قطعاً تو را از جمله زندانیان خواهم ساخت ۲۹

قال اولو حطط یسه مسر

گفت گر چه برای تو چیزی آشکار بیاورم ۳۰

قال طاب ه ان كنن مر الطادر

گفت اگر راست می گویی آن را بیاور ۳۱

قاله عكاه فادله سار منر

پس عصای خود بیفکنند و بناگاه آن اژدری نمایان شد ۳۲

و دعه بکه فادله سکا لاناظر

و دستش را بیرون کشید و بناگاه آن برای تماشاگران سپید می نمود ۳۳

قال للملا حوله ار هکال ساحر علم

فرعون به سرانی که پیرامونش بودند گفت واقعا این ساحری بسیار داناست ۳۴

برکار بر حکم مر اء حکم سیده فمادا نامور

می خواهد با سحر خود شما را از سرزمینتان بیرون کند اکنون چه رای می دهید ۳۵

قالوا اء حه واحاه واسرف المکار حاسر

گفتند او و برادرش را در بند دار و گردآورندگان را به شهرها بفرست ۳۶

ناوگ کل سماء علم

تا هر ساحر ماهری را نزد تو بیاورند ۳۷

جمع السیده لمتاع نوم معلوم

پس ساحران برای موعده روزی معلوم گردآوری شدند ۳۸

وهیل لانسر هل انم منمصور

و به توده مردم گفته شد آیا شما هم جمع خواهید شد ۳۹

لانا سح السیده ار کاوا هم المانتر

بدین امید که اگر ساحران غالب شدند از آنان پیروی کنیم ۴۰

فَلَمَّا سَأَلْتَهُم لَمَّا كُنْتُمْ خَافِيَةً

و چون ساحران پیش فرعون آمدند گفتند آیا اگر ما غالب آییم واقعا برای ما مزدی خواهد بود ۴۱

فَالسَّمِيعُ الْبَاطِنُ الْغَيْبُ

گفت آری و در آن صورت شما حتما از زمره مقربان خواهید شد ۴۲

فَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى

موسی به آنان گفت آنچه را شما می‌اندازید بیندازید ۴۳

أَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

پس ریسمانها و چویدستی‌هایشان را انداختند و گفتند به عزت فرعون که ما حتما پیروزیم ۴۴

وَعَلَى عَائِشَةَ وَآلِهَا

پس موسی عصایش را انداخت و بناگاه هر چه را به دروغ بر ساخته بودند بلعید ۴۵

وَأَهْلَ بَيْتِهِ

در نتیجه ساحران به حالت سجده در افتادند ۴۶

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

گفتند به پروردگار جهانیان ایمان آوردیم ۴۷

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

پروردگار موسی و هارون ۴۸

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا إِيمَانُ بَعْضِ آلِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ رَبِّكَ

گفت آیا پیش از آنکه به شما اجازه دهم به او ایمان آوردید قطعا او همان بزرگ شماس است که به شما سحر آموخته است به زودی خواهید

دانست حتما دستها و پاهای شما را از چپ و راست خواهم برید و همه‌تان را به دار خواهم آویخت ۴۹

فَالْوَالَاۤءُ كَذٰلِكَ دٰنٰا مَعْلُوۡر

گفتند باکی نیست ما روی به سوی پروردگار خود می‌آوریم ۵۰

اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَّعۡزِلَنَا مِمَّا كَفٰلَاۤنَاۤ اِنَّ كٰفِرًا مَّوۡمِن

ما امیدواریم که پروردگارمان گناهانمان را بر ما ببخشد چرا که نخستین ایمان‌آوردگان بودیم ۵۱

وَاۡوَحٰۤى اِلَیۡهِ مِیۡسِرَۃَۤ اِسۡرَۃَ سٰدِیۡ اَکۡرَمِۤىۡ مَسۡوۡر

و به موسی وحی کردیم که بندگان مرا شبانه حرکت ده زیرا شما مورد تعقیب قرار خواهید گرفت ۵۲

طٰرِیۡقَۡ مِیۡسِرَۃَۤ اَلۡمِکٰتِیۡرِ حٰسِرِیۡ

پس فرعون ماموران جمع‌آوری خود را به شهرها فرستاد ۵۳

اِنَّ رَہۡوٰۤا لَیۡسَ دَمَہٗ فٰلٰوۡر

و گفت اینها عده‌ای ناچیزند ۵۴

وَاٰیٰتِہُمۡ لٰاۤ اِلٰہَاطٰوۡر

و راستی آنها ما را بر سر خشم آورده‌اند ۵۵

وَاِنَّا لَمِنۡ جٰہِلِیۡنَۡ

ولی ما همگی به حال آماده‌باش درآمده‌ایم ۵۶

طٰحِرِۡمَہُمۡ مِّنۡ حٰنٰۡتِ وَعِیۡوۡر

سرانجام ما آنان را از باغستانها و چشمه‌سارها ۵۷

و كور و معام كرم

و گنجینه‌ها و جایگاه‌های پر ناز و نعمت بیرون کردیم ۵۸

ككك و اور باهلیه اسرانیل

اراده ما چنین بود و آن نعمتها را به فرزندان اسرائیل میراث دادیم ۵۹

فانور هم مسرفر

پس هنگام برآمدن آفتاب آنها را تعقیب کردند ۶۰

فاما بری الیمار فالاصاب موسه انالمدكور

چون دو گروه همدیگر را دیدند یاران موسی گفتند ما قطعاً گرفتار خواهیم شد ۶۱

فالكلار من من سهدفر

گفت چنین نیست زیرا پروردگارم با من است و به زودی مرا راهنمایی خواهد کرد ۶۲

فوالحنال موسه ار اكرب سكاك الیر فاملو فكار كل فرع كالطود النطم

پس به موسی وحی کردیم با عصای خود بر این دریا بزن تا از هم شکافت و هر پاره‌ای همچون کوهی سترگ بود ۶۳

وامالما بر الاحرر

و دیگران را بدانجا نزدیک گردانیدیم ۶۴

والینا موسه و مر مه احمر

و موسی و همه کسانی را که همراه او بودند نجات دادیم ۶۵

بر اعرفا الاحرر

آنگاه دیگران را غرق کردیم ۶۶

ا ر ف د ل ا ل ه و م ا ک ا ر ا ک د ه م م و م ن ر

مسلم در این واقعه عبرتی بود ولی بیشترشان ایمان آورنده نبودند ۶۷

و ا ر د ک ل ه و ا ل ر د ا ل ر ح م

و قطعاً پروردگار تو همان شکست‌ناپذیر مهربان است ۶۸

و ا ب ل ع ل ه م ت ا ا ن ا ه م

و بر آنان گزارش ابراهیم را بخوان ۶۹

ا د ط ا ل ل ا ه و ق و م ه م ا س ک و ر

آنگاه که به پدر خود و قومش گفت چه می‌پرستید ۷۰

ط ا و ا س ک ا ص ا م ا ط ل ل ه ا ک م ر

گفتند بتانی را می‌پرستیم و همواره ملازم آنهایم ۷۱

ط ا ل ه ل س م و ک م ا د ب ک و ر

گفت آیا وقتی دعا می‌کنید از شما می‌شنوند ۷۲

ا و س م و ک م ا و ب ک و ر

یا به شما سود یا زیان می‌رسانند ۷۳

ط ا و ا ب ل و ح د ت ا ا ن ا ک ک ا ط س ع و ر

گفتند نه بلکه پدران خود را یافتیم که چنین می‌کردند ۷۴

ط ا ل ا م ا م م ا ک م س ک و ر

گفت آیا در آنچه می‌پرستیده‌اید تأمل کرده‌اید ۷۵

اَبِهٖ وَاَبَاوَحْمِ الْاَكْمُوْر

شما و پدران پیشین شما ۷۶

طَاهِمِ عَدُوِّهِ الْاَلَامِ الْاَلْمَلِكِ

قطعا همه آنها جز پروردگار جهانیان دشمن منند ۷۷

اَلذِي حَلَفَ فِهٖ هُوَ بِهَدْرٍ

آن کس که مرا آفریده و همو راهنماییم می کند ۷۸

وَالذِي هُوَ بِطَعْنِ وَسَمْرِ

و آن کس که او به من خوراک می دهد و سیرابم می گرداند ۷۹

وَاَدَا مَعْنَى هُوَ سَمْفَرٍ

و چون بیمار شوم او مرا درمان می بخشد ۸۰

وَالذِي يَمْلِكُ بِي بَطْنِ

و آن کس که مرا می میراند و سپس زنده ام می گرداند ۸۱

وَالذِي اطْمَعُ اَنْ سَمِعَ حَطِيئَةَ بَوْمِ الْاَكْبَرِ

و آن کس که امید دارم روز پاداش گناهم را بر من ببخشد ۸۲

مَنْ هَبَلَ حَكْمًا وَالْاِهْبَاءَ بِالْاَكْبَرِ

پروردگارا به من دانش عطا کن و مرا به صالحان ملحق فرمای ۸۳

وَالْحَوْلِ لِسَارِ صَدَقَةِ الْاٰخِرِ

و برای من در میان آیندگان آوازه نیکو گذار ۸۴

و احسنه من وده حبه العلم

و مرا از وارثان بهشت پر نعمت گردان ۸۵

واعمل الیه ما کان من الطاهر

و بر پدرم ببخشای که او از گمراهان بود ۸۶

ولا یغرب یوم یسور

و روزی که مردم برانگیخته می‌شوند رسوایم مکن ۸۷

یوم لا یغنی مال ولا سور

روزی که هیچ مال و فرزندى سود نمى‌دهد ۸۸

الا مر علی الله یغنی سلام

مگر کسی که دلی پاک به سوی خدا بیاورد ۸۹

و ادع الله لیسر

و آن روز بهشت برای پرهیزگاران نزدیک می‌گردد ۹۰

و یرحم الله العاثر

و جهنم برای گمراهان نمودار می‌شود ۹۱

و قبل لهم ان ما حکم سکور

و به آنان گفته می‌شود آنچه جز خدا می‌پرستیدید کجایند ۹۲

مر دور الله هل سکروکم او سکور

آیا یاریتان می‌کنند یا خود را یاری می‌دهند ۹۳

فَكَوْنُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَادِرُ

پس آنها و همه گمراهان در آن آتش افکنده می‌شوند ۹۴

و حِوْدَالِئِيسَ الْاَحْمُورِ

و نیز همه سپاهیان ابلیس ۹۵

طَالُوْا فِيْهَا بِئِصْمُوْرٍ

آنها در آنجا با یکدیگر ستیزه می‌کنند و می‌گویند ۹۶

بِاللّٰهِ اِنَّ كَلِمَةَ كَلٰلٍ مِّنْ

سوگند به خدا که ما در گمراهی آشکاری بودیم ۹۷

لَا سُوْءٍ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ

آنگاه که شما را با پروردگار جهانیان برابر می‌کردیم ۹۸

وَمَا اَعْطٰ اِلَّا الْمُدْمُوْرَ

و جز تباهکاران ما را گمراه نکردند ۹۹

فَمَا لَنَا مِّنْ سٰوِيْرٍ

در نتیجه شفاعتگرانی نداریم ۱۰۰

وَلَا كَدُوْبٍ حَمِيْمٍ

و نه دوستی نزدیک ۱۰۱

طُوْا اِلٰى كَدُوْبٍ مِّنْ اَلْمُوْمِنِ

و ای کاش که بازگشتی برای ما بود و از مؤمنان می‌شدیم ۱۰۲

ارفع دلائله وما كان اكداهم مومنين

حقا در این سرگذشت درس عبرتی است ولی بیشترشان مؤمن نبودند ۱۰۳

واربط لهو العبد الرحيم

و در حقیقت پروردگار تو همان شکست‌ناپذیر مهربان است ۱۰۴

كذبت قوم نوح المرسلين

قوم نوح پیامبران را تکذیب کردند ۱۰۵

ادعنا لعلهم ياحوهيم نوح الا نعوذ

چون برادرشان نوح به آنان گفت آیا پروا ندارید ۱۰۶

لعلكم رسولنا من

من برای شما فرستاده‌ای در خور اعتمادم ۱۰۷

فاموا الله واطعوا

از خدا پروا کنید و فرمانم بپذیرید ۱۰۸

وما اسالكم عليه من احد الا على رب العالمين

و بر این رسالت اجری از شما طلب نمی‌کنم اجر من جز بر عهده پروردگار جهانیان نیست ۱۰۹

فاموا الله واطعوا

پس از خدا پروا کنید و فرمانم بپذیرید ۱۱۰

فالوا نورا لعلهم يمشون

گفتند آیا به تو ایمان بیاوریم و حال آنکه فرومایگان از تو پیروی کرده‌اند ۱۱۱

قال وما علمه بما كانوا يعملون

نوح گفت به جزئیات آنچه می کرده‌اند چه آگاهی دارم ۱۱۲

ار حسابهم الا علموه او سعور

حسابشان اگر درمی‌یابید جز با پروردگارم نیست ۱۱۳

وما انا بظالمون

و من طردکننده مؤمنان نیستم ۱۱۴

ار انا الا نكبر من

من جز هشداردهنده‌ای آشکار بیش نیستم ۱۱۵

قالوا لئلا نعلمه انك لو من

گفتند ای نوح اگر دست برنداری قطعا از جمله سنگسارشندگان خواهی بود ۱۱۶

قال رب انصرني على

گفت پروردگارا قوم من مرا تکذیب کردند ۱۱۷

طائفة مني ومنهم من اصابته من

میان من و آنان فیصله ده و من و هر کس از مؤمنان را که با من است نجات بخش ۱۱۸

طائفة مني ومنهم من اصابته من

پس او و هر که را در آن کشتی آکنده با او بود رها نیدیم ۱۱۹

تم اعرفنا منكم

آنگاه باقی ماندگان را غرق کردیم ۱۲۰

ارفع دلائله وما كان اكد هم مومنين

قطعاً در این ماجرا درس عبرتی بود ولی بیشترشان ایمان آورنده نبودند ۱۲۱

وار يك لهو العزم الرحم

و در حقیقت پروردگار تو همان شکست‌ناپذیر مهربان است ۱۲۲

كذب عاد المرسلين

عادیان پیامبران خدا را تکذیب کردند ۱۲۳

اد قال لهم احوهم هود الا شعور

آنگاه که برادرشان هود به آنان گفت آیا پروا ندارید ۱۲۴

عليكم رسول امين

من برای شما فرستاده‌ای در خور اعتمادم ۱۲۵

طهوا الله واطمئور

از خدا پروا کنید و فرمانم ببرید ۱۲۶

وما اسالكم عليه من احد الا على من التاملين

و بر این رسالت اجری از شما طلب نمی‌کنم جز بر عهده پروردگار جهانیان نیست ۱۲۷

اسور بكل دعاه سنور

آیا بر هر تپه‌ای بنایی می‌سازید که در آن دست به بیهوده‌کاری زنید ۱۲۸

وهكور مطاع لکم بلكور

و کاخهای استوار می‌گیرید به امید آنکه جاودانه بمانید ۱۲۹

وَادَا بَطْنِم بَطْنِم حَامِر

و چون حمله‌ور می‌شوید چون زورگویان حمله‌ور می‌شوید ۱۳۰

طَامُوا لِلَّهِ وَاطْمُور

پس از خدا پروا دارید و فرمانم ببرید ۱۳۱

وَامْكُمُ الْكِيَامُ كَمَا سَمِعُوا

و از آن کس که شما را به آنچه می‌دانید مدد کرد پروا دارید ۱۳۲

أَمْ كُمْ نَأْسَامُ وَسِر

شما را به دادن دامها و پسران مدد کرد ۱۳۳

وَحَابٌ وَعَبُور

و به دادن باغها و چشمه‌ساران ۱۳۴

لَيْلَةُ الْحَاوِ عِلْمُ عَدَاةٍ يَوْمَ عِظَم

من از عذاب روزی هولناک بر شما می‌ترسم ۱۳۵

طَالُوا سَوْأَ عِلْمِنَا عِظَمَ أَمَلٍ مَرَّ الْوَالِ عِظَم

گفتند خواه اندرز دهی و خواه از اندرزدهندگان نباشی برای ما یکسان است ۱۳۶

أَرَهُكَ أَلَا حِلُّ الْأَوْلَى

این جز شیوه پیشینیان نیست ۱۳۷

وَمَا بَرَّ بَعْدَ سِر

و ما عذاب نخواهیم شد ۱۳۸

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ لَوْلَا أَنَّهُمْ مُؤْمِنُونَ

پس تکذیبش کردند و هلاکشان کردیم قطعاً در این ماجرا درس عبرتی بود ولی بیشترشان ایمان آورنده نبودند ۱۳۹

وَأَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِذْ كَانَ يَمُودُ بِالْعَرَبِ بِالْحِمْيَرِ

و در حقیقت پروردگار تو همان شکست‌ناپذیر مهربان است ۱۴۰

كَذَّبُوا نوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَوْمِهِ

ثمودیان پیامبران خدا را تکذیب کردند ۱۴۱

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

آنگاه که برادرشان صالح به آنان گفت آیا پروا ندارید ۱۴۲

إِنَّكُمْ رَسُولُنَا

من برای شما فرستاده‌ای در خور اعتمادم ۱۴۳

فَأَنصَبْنَا لَهُ الْمَاءَ نَجَاتٍ لِّمَنْ يَشَاءُ

از خدا پروا کنید و فرمانم ببرید ۱۴۴

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

و بر این رسالت اجری از شما طلب نمی‌کنم جز بر عهده پروردگار جهانیان نیست ۱۴۵

لَا تَجْعَلْ لِكُفْرِهِمْ سُلْطٰنًا

آیا شما را در آنچه اینجا دارید آسوده رها می‌کنند ۱۴۶

فِي حَتِّهِمْ وَاعْتَدُوا لَهُمْ عَذَابًا

در باغها و در کنار چشمه‌ساران ۱۴۷

و دروغ و بزل طایها هکنم

و کشتزارها و خرمابنانی که شکوفه‌هایشان لطیف است ۱۴۸

و سبور مر المبال سونا فاد هبر

و هنرمندانه برای خود از کوهها خانه‌هایی می‌تراشید ۱۴۹

طاهوا الله واطسور

از خدا پروا کنید و فرمانم ببرید ۱۵۰

ولا تطسوا امر المسرفر

و فرمان افراطگران را پیروی نکنید ۱۵۱

الکبر هسکورف الاصر ولا تطور

آنان که در زمین فساد می‌کنند و اصلاح نمی‌کنند ۱۵۲

طالوا انما انب مر المسرفر

گفتند قطعا تو از افسون‌شدگانی ۱۵۳

ما انب الا سر منلا طاب ناه ار کف مر الکادفر

تو جز بشری مانند ما بیش نیستی اگر راست می‌گویی معجزه‌ای بیاور ۱۵۴

طال هکر ناه لها سر و لکر سر بوم معلوم

گفت این ماده‌شتری است که نوبتی از آب او راست و روزی معین نوبت آب شماست ۱۵۵

ولا تمسوها سو فاحکم عکاب بوم عظام

و به آن گزندی مرسانید که عذاب روزی هولناک شما را فرو می‌گیرد ۱۵۶

صعدوا فاصعدوا ناد منير

پس آن را پی کردند و پشیمان گشتند ۱۵۷

طاحههم السحاب ارفع دلك لانه وما كان احدهم مؤمنين

آنگاه آنان را عذاب فرو گرفت قطعا در اين ماجرا عبرتی است ولی بیشترشان ايمان آورنده نبودند ۱۵۸

وار دك لهور العبد الرحيم

و در حقيقت پروردگار تو همان شكست‌ناپذير مهربان است ۱۵۹

كذب قوم لوط المرسلين

قوم لوط فرستادگان را تكذيب كردند ۱۶۰

اد قال لهم احوهم لوط الا نسور

آنگاه برادرشان لوط به آنان گفت آيا پروا نداريد ۱۶۱

لعلكم رسول امنير

من براي شما فرستاده‌اي در خور اعتمادم ۱۶۲

طهوا الله واطسور

از خدا پروا داريد و فرمانم ببريد ۱۶۳

وما اسالكم عليه من اجر ان احدى الا على وجه التامير

و بر اين رسالت اجري از شما طلب نمي‌كنم اجر من جز بر عهده پروردگار جهانيان نيست ۱۶۴

انما نوري الكفار من التامير

آيا از ميان مردم جهان با مردها در مي‌آميزيد ۱۶۵

وكدور ما حللکم دکم مرادوا حکم بل اسم قوم عادور

و آنچه را پروردگارتان از همسرانتان برای شما آفریده وامی‌گذارید نه بلکه شما مردمی تجاوزکارید ۱۶۶

فالوالتر لم سه بالوط لکون مر المحدث

گفتند ای لوط اگر دست برنداری قطعاً از اخراج‌شدگان خواهی بود ۱۶۷

فالایه لعلکم مر العالتر

گفت به راستی من دشمن کردار شمایم ۱۶۸

دسیه واهله ماسعور

پروردگارا مرا و کسان مرا از آنچه انجام می‌دهند رهایی بخش ۱۶۹

هیناه واهله احصتر

پس او و کسانش را همگی رهانیدیم ۱۷۰

الاعیود لای العالتر

جز پیرزنی که از باقی ماندگان در خاکستر آتش بود ۱۷۱

مدمنا الا حبر

سپس دیگران را سخت هلاک کردیم ۱۷۲

وامطرا باعلهم مطرا مسا مطرا لکمدر

و بر سر آنان بارانی از آتش گوگرد فرو ریختیم و چه بد بود باران بیم‌داده‌شدگان ۱۷۳

لایه دلا لاه وما کار اکدهم مومتر

قطعاً در این عقوبت عبرتی است ولی بیشترشان ایمان‌آورنده نبودند ۱۷۴

وَأَرْسَلْنَا إِلَيْكَ الْبُرْجَانَ

و در حقیقت پروردگار تو همان شکست‌ناپذیر مهربان است ۱۷۵

كُلُّ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

اصحاب ایکه فرستادگان را تکذیب کردند ۱۷۶

إِنَّمَا يَكْفُرُ الْفَاسِقُونَ

آنگاه که شعیب به آنان گفت آیا پروا ندارید ۱۷۷

لَكُمْ دَسُورًا

من برای شما فرستاده‌ای در خور اعتمادم ۱۷۸

طَائِفًا مِّنَ الْأَنْبِيَاءِ

از خدا پروا دارید و فرمانم ببرید ۱۷۹

وَمَا سَأَلْتَهُمْ لِيُخْرِجَهُمْ مِنَ الْبِلَادِ

و بر این رسالت اجری از شما طلب نمی‌کنم اجر من جز بر عهده پروردگار جهانیان نیست ۱۸۰

أَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ

پیمانان را تمام دهید و از کم‌فروشان مباشید ۱۸۱

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

و با ترازوی درست بسنجید ۱۸۲

وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَسْوَاقَ الْاَلَمِيَّةَ

و از ارزش اموال مردم مکاهید و در زمین سر به فساد بر مدارید ۱۸۳

وَأَسْمَاءُ كَذِبَتْ وَأَرْوَادُ أُولَئِكَ

و از آن کس که شما و خلق انبوه گذشته را آفریده است پروا کنید ۱۸۴

طُورِ الْأَيْمَانِ مِنَ الْمَسْجِدِ

گفتند تو واقعا از افسون شدگانی ۱۸۵

وَمَا آتَاكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَاذْكُرُوا

و تو جز بשרی مانند ما بیش نیستی و قطعا تو را از دروغگویان می دانیم ۱۸۶

فَأَسْمَاءُ كَذِبَتْ وَأَرْوَادُ أُولَئِكَ

پس اگر از راستگوییانی پاره‌ای از آسمان بر سر ما بیفکن ۱۸۷

طُورِ الْأَيْمَانِ مِنَ الْمَسْجِدِ

شعیب گفت پروردگرم به آنچه می کنید داناتر است ۱۸۸

وَكَذِبَتْ أَرْوَادُ الْأَيْمَانِ مِنَ الْمَسْجِدِ

پس او را تکذیب کردند و عذاب روز ابر آتشبار آنان را فرو گرفت به راستی آن عذاب روزی هولناک بود ۱۸۹

طُورِ الْأَيْمَانِ مِنَ الْمَسْجِدِ

قطعا در این عقوبت درس عبرتی است ولی بیشترشان ایمان آورنده نبودند ۱۹۰

وَأَسْمَاءُ كَذِبَتْ وَأَرْوَادُ أُولَئِكَ

و در حقیقت پروردگار تو همان شکست‌ناپذیر مهربان است ۱۹۱

طُورِ الْأَيْمَانِ مِنَ الْمَسْجِدِ

و راستی که این قرآن وحی پروردگار جهانیان است ۱۹۲

فانهم سعه وهم لا يسعور

که به طور ناگهانی در حالی که بی خبرند بدیشان برسد ۲۰۲

فعلولوا هل یر مطور

و بگویند آیا مهلت خواهیم یافت ۲۰۳

افسکنا سسلور

پس آیا عذاب ما را به شتاب می خواهند ۲۰۴

افرات ار معناه سسر

مگر نمی دانی که اگر سالها آنان را برخوردار کنیم ۲۰۵

م حاهم ما کابوا سعور

و آنگاه آنچه که بدان بیم داده می شوند بدیشان برسد ۲۰۶

ما اعن عنهم ما کابوا سعور

آنچه از آن برخوردار می شدند به کارشان نمی آید و عذاب را از آنان دفع نمی کند ۲۰۷

وما اهلکنا مره الا لاهمک مور

و هیچ شهری را هلاک نکردیم مگر آنکه برای آن هشداردهندگان بود ۲۰۸

دکری وما کا طالمتر

تا آنان را تذکر دهند و ما ستمکار نبوده ایم ۲۰۹

وما یرلک به الساکطر

و شیطانها آن را فرود نیاورده اند ۲۱۰

وما ينفع لهم وما ينطقون

و آنان را نسزد و نمی‌توانند وحی کنند ۲۱۱

لهم عر السمع لعلهم يسمعون

در حقیقت آنها از شنیدن معزول و محرومانند ۲۱۲

فلا تكلم مع الله الا اذ هو صاير

پس با خدا خدای دیگر مخوان که از عذاب‌شدگان خواهی شد ۲۱۳

واكف عسرنا الا فرس

و خویشان نزدیكت را هشدار ده ۲۱۴

واحصر حاصمنا الا من المومنين

و برای آن مؤمنانی که تو را پیروی کرده‌اند بال خود را فرو گستر ۲۱۵

فارحونك فكل على مني مما سمعوا

و اگر تو را نافرمانی کردند بگو من از آنچه می‌کنید بیزارم ۲۱۶

ويؤكل على العبد والحر

و بر خدای عزیز مهربان توکل کن ۲۱۷

الذي يراك حر موم

آن کس که چون به نماز برمی‌خیزی تو را می‌بیند ۲۱۸

وسلط على الساحر

و حرکت تو را در میان سجده‌کنندگان می‌نگرد ۲۱۹

لَا هُوَ السَّمْعُ الْعَلِيمُ

او همان شنوای داناست ۲۲۰

هَلْ لَكُمْ عَلِيمٌ يَسْمَعُ السَّمَاوَاتِ

آیا شما را خبر دهم که شیاطین بر چه کسی فرود می‌آیند ۲۲۱

يَسْمَعُ عَلَى كُلِّ صَاعٍ لَيْلٍ

بر هر دروغزن گناهکاری فرود می‌آیند ۲۲۲

يَلْمِزُ السَّمْعَ وَكَانَ هَمُّكَ نَوْرٌ

که دزدانه گوش فرا می‌دارند و بیشترشان دروغگویند ۲۲۳

وَالسَّعْيُ يَسْتَهْمُ الْبَاوُورُ

و شاعران را گمراهان پیروی می‌کنند ۲۲۴

أَلَمْ يَرَا بَهْمَ كُلِّ وَادٍ يَهْمُورُ

آیا ندیده‌ای که آنان در هر وادی سرگردانند ۲۲۵

وَأَبْهَمُ سَوَاوِرُ مَا لَا يَهْمُورُ

و آنانند که چیزهایی می‌گویند که انجام نمی‌دهند ۲۲۶

أَلَا الْكِبْرُ أَمْوَاوُ وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ وَكَرُوا بِاللَّهِ كَرًا وَاصْرُوا مِنْكُمْ مَا ظَلَمُوا وَسَلِمَ الْكِبْرُ ظَلَمُوا أَيَّ مَعْلَبٍ يَهْمُورُ

مگر کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده و خدا را بسیار به یاد آورده و پس از آنکه مورد ستم قرار گرفته‌اند یاری خواسته‌اند و

کسانی که ستم کرده‌اند به زودی خواهند دانست به کدام بازگشتگاه بر خواهند گشت ۲۲۷

پس از چندی دوباره شما را بر آنان چیره می‌کنیم و شما را با اموال و پسران یاری می‌دهیم و تعداد نفرات شما را بیشتر می‌گردانیم ۶

**اَر اَحْسَمَ اَحْسَمَ لَا يَهْتَكُمُ وَاَر اَسَاْمَ فَلَهَا فَادَا حَا وَاَعَدَّ اَلْاَحْرَهَ لِسُو وَا وَا حُو هَكُم وَا لَك حُلُو اَلْمَسْهَك كَمَا د حُلُو اَوْل مَرَه
وَلَسُو مَا اَعْلُو اَسْرَا**

اگر نیکی کنید به خود نیکی کرده‌اید و اگر بدی کنید به خود بد نموده‌اید و چون تهدید آخر فرا رسد بیایند تا شما را اندوهگین کنند و در معبدتان چنانکه بار اول داخل شدند به زور درآیند و بر هر چه دست یافتند یکسره آن را نابود کنند ۷

عَسَّ دَعْم اَر دَحْمَه وَا ر عَدَم عَدَا وَا حَلَا هَمَّ لَلْكَافِر حَصْرَا

امید است که پروردگارتان شما را رحمت کند ولی اگر به گناه بازگردید ما نیز به کیفر شما باز می‌گردیم و دوزخ را برای کافران زندان قرار دادیم ۸

اَر هَكَ اَلْعَرَا رَهْ كِ وَا لَمَّه اَقُو م وَا سَر اَلْمُو سَر اَلْكَبِر سَعْلُو اَلطَّالِب اَر لَهْم اَحْرَا كَبْرَا

قطعا این قرآن به آیینی که خود پایدارتر است راه می‌نماید و به آن مؤمنانی که کارهای شایسته می‌کنند مژده می‌دهد که پاداشی بزرگ برایشان خواهد بود ۹

وَا ر اَلْكَبِر لَا يُو مُو ر اَلْاَحْرَه اَعَدَّ اَلهَم عَدَا اَلْمَا

و اینکه برای کسانی که به آخرت ایمان نمی‌آورند عذابی پر درد آماده کرده‌ایم ۱۰

وَكِعَ اَلْاَسَا ر اَلسَّر دَعَا ه اَللَّه وَا كَار اَلْاَسَا ر عِي وَا

و انسان همان گونه که خیر را فرا می‌خواند پیشامد بد را می‌خواند و انسان همواره شتابزده است ۱۱

وَا حَلَا اَللَّز وَا اَلهَاد اَسْر هَمُو نَا اَه اَللَّز وَا حَلَا اَه اَلهَاد مَعْرَه لِسُو اَصْلَا مَر دَعْم وَا سَمُو اَعَدَّ اَلسَّر وَا اَلْمَسَا وَا كَل عَسَّ وَا كَلَاه هَكَبْلَا

و شب و روز را دو نشانه قرار دادیم نشانه شب را تیره‌گون و نشانه روز را روشنی‌بخش گردانیدیم تا در آن فضلی از پروردگارتان بجوید و تا شماره سالها و حساب عمرها و رویدادها را بدانید و هر چیزی را به روشنی باز نمودیم ۱۲

وکل اسار ارمناه طاروفی عهده و بخرج له نوم العنامه کانایلهامه مسوموا

و کارنامه هر انسانی را به گردن او بسته‌ایم و روز قیامت برای او نامه‌ای که آن را گشاده می‌بیند بیرون می‌آوریم ۱۳
اوما کتاب کف بمسط اللوم عاک حسنا

نامه‌ات را بخوان کافی است که امروز خودت حسابرس خود باشی ۱۴

مر اهدی طابا بهدی لسهه و مر کل طابا صل علیها ولا ترد و آمده و مداحی و ما کما مک تر حله سبب دسولا

هر کس به راه آمده تنها به سود خود به راه آمده و هر کس بیراهه رفته تنها به زیان خود بیراهه رفته است و هیچ بردارنده‌ای بار گناه دیگری را بر نمی‌دارد و ما تا پیامبری برنینگیزیم به عذاب نمی‌پردازیم ۱۵

و ادانک ما ار بهط فربه امر نامد فیهما مسعوا فیهما حج علیها اللول فکمرناها کمدرا

و چون بخواهیم شهری را هلاک کنیم خوشگذرانانش را و می‌داریم تا در آن به انحراف و فساد بپردازند و در نتیجه عذاب بر آن شهر لازم گردد پس آن را یکسره زیر و زبر کنیم ۱۶

و کم اهلکنا من المومر مر سک بوج و کف بک سک بوج عاده حنرا بکرا

و چه بسیار نسلها را که ما پس از نوح به هلاکت رساندیم و پروردگار تو به گناهان بندگانش بس آگاه و بیناست ۱۷

مر کار بک الناحه علیها ما سنا لمر بک نم حنلا له جهنم کلاها مک موما مک حوما

هر کس خواهان دنیای زودگذر است به زودی هر که را خواهیم نصیبی از آن می‌دهیم آنگاه جهنم را که در آن خوار و رانده داخل خواهد شد برای او مقرر می‌داریم ۱۸

و مر امداد الاحده وسیع لهاسنها و هو مومر فاولک کار سنهم مسکوما

و هر کس خواهان آخرت است و نهایت کوشش را برای آن بکند و مؤمن باشد آنانند که تلاش آنها مورد حق‌شناسی واقع خواهد شد ۱۹

کلا مک هولاً و هولاً مر عکا دک و ما کار عکا دک مطوموا

هر دو دسته اینان و آنان را از عطای پروردگارت مدد می‌بخشیم و عطای پروردگارت از کسی منع نشده است ۲۰

يا بَطْرِكُمْ فَصَلِّا سَعْمَهُ عَلٰى سِرِّ وَلَا حَرَمًا كَرِيْمًا وَلَا حَرَمًا مَكْرِيْمًا

ببین چگونه بعضی از آنان را بر بعضی دیگر برتری داده‌ایم و قطعاً درجات آخرت و برتری آن بزرگتر و بیشتر است ۲۱

لَا يَهْدِي مِنَ الْاِهْلِيَّةِ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مَّوَدًّا وَلَا

معبود دیگری با خدا قرار مده تا نکوهیده و وامانده بنشیند ۲۲

وَيَكْفُرُ بِالْاِسْمَاءِ وَالْوَالِدِيْنَ اِحْسَانًا اِنْ سَلَّ عَلَيْهِمْ اَحَدٌ مِّنْكُمْ اَوْ كَلِمَةً وَلَا يَهْدِي لَهَا مَوْلًا وَلَا يَهْدِي لَهَا مَوْلًا

و پروردگار تو مقرر کرد که جز او را میرستید و به پدر و مادر خود احسان کنید اگر یکی از آن دو یا هر دو در کنار تو به سالخوردگی رسیدند به آنها حتی اوف مگو و به آنان پرخاش مکن و با آنها سخنی شایسته بگوی ۲۳

وَاَحْسِرْ لَهَا حَيْثُ كَانَ مِنَ الْاِحْمَةِ وَلَا تَمْلِكُ لَهَا مَوْلًا وَلَا تَمْلِكُ لَهَا مَوْلًا

و از سر مهربانی بال فروتنی بر آنان بگستر و بگو پروردگارا آن دو را رحمت کن چنانکه مرا در خردی پروردند ۲۴

وَكَمْ اَعْلَمَ بِمَا فِيْ سَمْعِكَ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ

پروردگار شما به آنچه در دل‌های خود دارید آگاه‌تر است اگر شایسته باشید قطعاً او آمرزنده توبه‌کنندگان است ۲۵

وَاَدَّاءُ الْوَعْدِ حَقٌّ وَالْمَسْكُونِ اَنْ يَّسْتَلِ وَلَا يَكْفُرُ

و حق خویشاوند را به او بده و مستمند را در راه‌مانده را دستگیری کن و ولخرجی و اسراف مکن ۲۶

اِنْ اَتَيْتُمْ مِّنْ اَحْوَابٍ اَوْ اَسْرَافِيْنَ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ

چرا که اسرافکاران برادران شیطان‌نمایند و شیطان همواره نسبت به پروردگارش ناسپاس بوده است ۲۷

وَمَا يَكْفُرُ عَنْهُمْ اَنْ يُصَلِّىَ وَلَا يَسْتَسْمِعُ وَلَا يُصَلِّىَ وَلَا يَسْتَسْمِعُ

و اگر به امید رحمتی که از پروردگارت جویای آنی از ایشان روی می‌گردانی پس با آنان سخنی نرم بگوی ۲۸
وَلَا يَهْرُوكَ بِكُلِّ مَلُوْلَةٍ اِلَّا عَمَّا وَلَا يَسْطَلُّهَا كُلُّ اَلْسِنَةٍ مِّمَّكَ مَلُوْمًا مِيسُوْرًا

و دستت را به گردنت زنجیر مکن و بسیار هم گشاده‌دستی منما تا ملامت‌شده و حسرت‌زده بر جای مانی ۲۹
اِنَّ رِبْكَ سَطَطَ الرِّمْحَ لِمَنْ سَا وَهَكَوْا هِ كَارِ سَاعِدِهِ حَسْرًا يَصْرًا

بی‌گمان پروردگار تو برای هر که بخواهد روزی را گشاده یا تنگ می‌گرداند در حقیقت او به حال بندگانش آگاه بیناست ۳۰
وَلَا يَسْتَلُوْا اَوْلَادَكُمْ حَسْبَهُ اَمَّا لَعْنَةُ الرَّهْمٰنِ اَلَّذِيْ اَخْرَجَ اَرْسَالَكَ اَمْرًا

و از بیم تنگدستی فرزندان خود را مکشید ماییم که به آنها و شما روزی می‌بخشیم آری کشتن آنان همواره خطایی بزرگ است ۳۱
وَلَا يَهْرُوكَ اِلَّا هِ كَارِ فَاحْسَهُ وَاَسَا سَبْلًا

و به زنا نزدیک مشوید چرا که آن همواره زشت و بد راهی است ۳۲

وَلَا يَسْتَلُوْا اَلْفِئْسَ اِلَّا هِ حَرَمَ اَللّٰهِ اَلَا يَالَيْعُ وَاَمْرٌ هَلْ مَطْلُوْمًا مِّمَّكَ حَتّٰى لَوْلَا نَهَى سُلْطٰنًا اَفْلَا سَرَفَ اَلْعِلْمَ اِهْ كَارِ مِيسُوْرًا

و نفسی را که خداوند حرام کرده است جز به حق مکشید و هر کس مظلوم کشته شود به سرپرست وی قدرتی داده‌ایم پس او نباید در قتل
زیاده‌روی کند زیرا او از طرف شرع یاری شده است ۳۳

وَلَا يَهْرُوكَ اَمَّا اَللّٰهُ اَلَا يَاللّٰهُ اَحْسَرَ عَلٰى نَجْوٰى اَسْكَنَهُ وَاَوْفُوْا بِاللّٰهِ اِنَّ اَللّٰهَ كَارِ مِيسُوْرًا

و به مال یتیم جز به بهترین وجه نزدیک مشوید تا به رشد برسد و به پیمان خود وفا کنید زیرا که از پیمان پرسش خواهد شد ۳۴
وَاَوْفُوْا بِالْاٰكِلِ اِذَا كَلِمَ وَاَوْفُوْا بِالْمِطَاطِسِ الْمَسْتَعْمَرِ دَلِكُ حَرَمًا حَسْرًا اَوْ اَبْلًا

و چون پیمانه می‌کنید پیمانه را تمام دهید و با ترازوی درست بسنجید که این بهتر و خوش فرجام‌تر است ۳۵
وَلَا يَهْرُوكَ اَللّٰهُ اِلَّا هِ حَرَمَ اَللّٰهِ اَلَا يَاللّٰهُ اَحْسَرَ عَلٰى نَجْوٰى اَسْكَنَهُ وَاَوْفُوْا بِاللّٰهِ اِنَّ اَللّٰهَ كَارِ مِيسُوْرًا

و چیزی را که بدان علم نداری دنبال مکن زیرا گوش و چشم و قلب همه مورد پرسش واقع خواهند شد ۳۶

ولا تصرف الامور مما حاطت به يد الامور ولا تبلغ المال طولا

و در روی زمین به نخوت گام برمदार چرا که هرگز زمین را نمی توانی شکافت و در بلندی به کوهها نمی توانی رسید ۳۷

كل دلتا كار سسه عك دك مكرها

همه این کارها بدش نزد پروردگار تو ناپسندیده است ۳۸

دلتا مما اوجع البك من الكمه ولا يعل مع الله الها احد يعلمه جهنم ما ما ك حوما

این سفارشها از حکمتهایی است که پروردگارت به تو وحی کرده است و با خدای یگانه معبودی دیگر قرار مده و گرنه حسرت زده و مطرود

در جهنم افکنده خواهی شد ۳۹

ما طما كرمك بالسر و ما يك من الملا كه انا انا كرم لعولور فولا عطنا

آیا پنداشتید که پروردگارتان شما را به داشتن پسران اختصاص داده و خود از فرشتگان دخترانی برگرفته است حقا که شما سخنی بس

بزرگ می گویند ۴۰

ولك صرفك هذا الفرار لك و ما نركهم الا عوما

و به راستی ما در این قرآن حقایق را گونه گون بیان کردیم تا پند گیرند ولی آنان را جز نفرت نمی افزاید ۴۱

كل لو كار منه الهه كما هولور ادا لا سواله دي العسر سبلا

بگو اگر چنانکه می گویند با او خدایانی دیگر بود در آن صورت حتما در صدد جستن راهی به سوی خداوند صاحب عرش برمی آمدند ۴۲

سبانه و سبلا عما هولور علوا كسرا

او پاک و منزّه است و از آنچه می گویند بسی والاتر است ۴۳

سبلا له السماوات السبع والارض و من سبلا و من سبلا لا يفهم سبلا كرم حلتا عوما

آسمانهای هفتگانه و زمین و هر کس که در آنهاست او را تسبیح می‌گویند و هیچ چیز نیست مگر اینکه در حال ستایش تسبیح او می‌گوید ولی شما تسبیح آنها را در نمی‌یابید به راستی که او همواره بردبار و آمرزنده است ۴۴

وَادَا فَرَادَ الْفَرَارِ حَلَا نَطَ وَسِرَ الْكَبْرِ لَا يَوْمُنُورَ بِالْأَحْرَةِ جَانَا مَسْمُومَا

و چون قرآن بخوانی میان تو و کسانی که به آخرت ایمان ندارند پرده‌ای پوشیده قرار می‌دهیم ۴۵

وَحَلَا عَلَ فَاوْ بَهْمَ أَكْهَارَ مَهْمُوهٍ وَعِ آدَا بَهْمَ وَمَا وَا دَا دَا كَرَبَ مَطْعَةَ الْفَرَارِ وَحَكَّةَ وَلَوْ أَعْلَى آدَا بَهْمَ مَهْمُومَا

و بر دل‌هایشان پوششها می‌نهمیم تا آن را نفهمند و در گوش‌هایشان سنگینی قرار می‌دهیم و چون در قرآن پروردگار خود را به یگانگی یاد کنی با نفرت پشت می‌کنند ۴۶

بِرَ أَعْلَمَ نَمَا سَمْسُورَ نَهَادَ سَمْسُورَ الْبَطِّ وَا دَهْمَ بَوِي آدَا بَوْلَ الْبَالْمُورِ أَرَسُورَ الْآدَا حَلَا مَسْمُومَا

هنگامی که به سوی تو گوش فرا می‌دارند ما بهتر می‌دانیم به چه منظور گوش می‌دهند و نیز آنگاه که به نجوا می‌پردازند وقتی که ستمگران گویند جز مردی افسون شده را پیروی نمی‌کنید ۴۷

أَطْرَ كَهْفَ كَرَبُوا لَ الْآمَالِ فَطَوَا فَا سَطْسُورَ سَبَلَا

بین چگونه برای تو مژگانها زدند و گمراه شدند در نتیجه راه به جایی نمی‌توانند ببرند ۴۸

وَأَلَا مَا آدَا كَا عَطَا وَمَا نَا آدَا لَمْ يَوْمُنُورَ حَلَا حَكَا

و گفتند آیا وقتی استخوان و خاک شدیم باز به آفرینشی جدید برانگیخته می‌شویم ۴۹

فَلْ كُورَا جَاهَرَةً أَوْ حَكَا

بگو سنگ باشید یا آهن ۵۰

أَوْ حَلَا مَا كَرَبَ كَدَا مَسْمُورَ مَرَسَكَا فَلَ الْكَلِي فَطَرَكَمَا أَوْلَا مَرَّةَ مَسْمُورَ الْبَطِّ مَرَّةَ مَسْمُورَ مَرَّةَ هُوَ فَلَ عَسَا أَرَسُورَ مَرْنَا

یا آفریده‌ای از آنچه در خاطر شما بزرگ می‌نماید باز هم برانگیخته خواهید شد پس خواهند گفت چه کسی ما را بازمی‌گرداند بگو همان کس که نخستین بار شما را پدید آورد باز سرهای خود را به طرف تو تکان می‌دهند و می‌گویند آن کی خواهد بود بگو شاید که نزدیک باشد ۵۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

روزی که شما را فرا می‌خواند پس در حالی که او را ستایش می‌کنید اجابتش می‌نماید و می‌پندارید که جز اندکی در دنیا نمانده‌اید ۵۲

وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ يَوْمَ الْقِيَامِ إِنَّ رَبَّهُ يَسْأَلُ عَنِ السَّعْيِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَعَمِّرِينَ

و به بندگانم بگو آنچه را که بهتر است بگویند که شیطان میانشان را به هم می‌زند زیرا شیطان همواره برای انسان دشمنی آشکار است ۵۳

وَمَا يَكْفُرُ لَكُمْ وَالَّذِينَ هَمُّوا بِالْكَافِرِينَ سِوَا اللَّهِ

پروردگار شما به حال شما داناتر است اگر بخواهد بر شما رحمت می‌آورد یا اگر بخواهد شما را عذاب می‌کند و تو را بر ایشان نگهبان

نفرستاده‌ایم ۵۴

وَمَا يَكْفُرُ لَكُمْ وَالَّذِينَ هَمُّوا بِالْكَافِرِينَ سِوَا اللَّهِ

و پروردگار تو به هر که و هر چه در آسمانها و زمین است داناتر است و در حقیقت بعضی از انبیا را بر بعضی برتری بخشیدیم و به داوود

زیور دادیم ۵۵

وَمَا يَكْفُرُ لَكُمْ وَالَّذِينَ هَمُّوا بِالْكَافِرِينَ سِوَا اللَّهِ

بگو کسانی را که به جای او معبود خود پنداشتید بخوانید آنها نه اختیاری دارند که از شما دفع زیان کنند و نه آنکه بلایی را از شما

بگردانند ۵۶

وَمَا يَكْفُرُ لَكُمْ وَالَّذِينَ هَمُّوا بِالْكَافِرِينَ سِوَا اللَّهِ

آن کسانی را که ایشان می‌خوانند خود به سوی پروردگارشان تقرب می‌جویند تا بدانند کدام یک از آنها به او نزدیک‌ترند و به رحمت وی امیدوارند و از عذابش می‌ترسند چرا که عذاب پروردگارت همواره در خور پرهیز است ۵۷

وَأَرْسَلْنَا فِيهَا نَارًا سَاطِعَةً فِي الْقَابِ عَذَابًا لِّمَنْ كَفَرَ بِهِ وَأَنْزَلْنَا فِيهَا الْكُتُبَ مَسْطُورًا

و هیچ شهری نیست مگر اینکه ما آن را در صورت نافرمانی پیش از روز رستاخیز به هلاکت می‌رسانیم یا آن را سخت عذاب می‌کنیم این عقوبت در کتاب الهی به قلم رفته است ۵۸

وَمَا مَسَّارِيسُ إِلَّا أَعْيُنُهُمْ الَّتِي كَفَرُوا بِهَا وَإِنَّا لَنَوَدُّ الَّتِي نُكَلِّمُ فِيهَا عَمَزَةً لِّمَنْ يَشَاءُ

و چیزی ما را از فرستادن معجزات باز نداشت جز اینکه پیشینیان آنها را به دروغ گرفتند و به ثمود ماده‌شتر دادیم که پدیده‌ای روشنگر بود ولی به آن ستم کردند و ما معجزه‌ها را جز برای بیم‌دادن مردم نمی‌فرستیم ۵۹

وَأَنزَلْنَا فِيهَا الْقُرْآنَ لِقَوْمٍ كَانُوا كَافِرِينَ

و یاد کن هنگامی را که به تو گفتیم به راستی پروردگارت بر مردم احاطه دارد و آن رؤیایی را که به تو نمایاندیم و نیز آن درخت لعنت‌شده در قرآن را جز برای آزمایش مردم قرار ندادیم و ما آنان را بیم می‌دهیم ولی جز بر طغیان بیشتر آنها نمی‌افزاید ۶۰

وَأَنزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

و هنگامی را که به فرشتگان گفتیم برای آدم سجده کنید پس همه جز ابلیس سجده کردند گفت آیا برای کسی که از گل آفریدی سجده کنم ۶۱

وَأَنزَلْنَا فِيهَا الْقُرْآنَ لِقَوْمٍ كَانُوا كَافِرِينَ

سپس گفت به من بگو این کسی را که بر من برتری دادی چه بود اگر تا روز قیامت مهلتم دهی قطعاً فرزندانش را جز اندکی از آنها ریشه‌کن خواهم کرد ۶۲

وَأَنزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

ولقد حملناهم على والدهم ووالدهم من الطناب وقلناهم على كبرهم حملناهم صلا

و به راستی ما فرزندان آدم را گرامی داشتیم و آنان را در خشکی و دریا بر مرکبها برنشانیدیم و از چیزهای پاکیزه به ایشان روزی دادیم و آنها را بر بسیاری از آفریده‌های خود برتری آشکار دادیم ۷۰

يوم نكسوكل الناس امامهم فمن اوفى كتابه نمنه فاولئك هم صوابون ولا يظلمون صلا

یاد کن روزی را که هر گروهی را با پیشوایشان فرا می‌خوانیم پس هر کس کارنامه‌اش را به دست راستش دهند آنان کارنامه خود را می‌خوانند و به قدر نخک هسته خرمایی به آنها ستم نمی‌شود ۷۱

ومن كان في امة فهو في الاخرة اعمى واكل سلا

و هر که در این دنیا کوردل باشد در آخرت هم کوردل و گمراهتر خواهد بود ۷۲

وار كادوا ليعصوبن عراليك و احنا انك لعدي علينا عيره وادالا يهوك حلا

و چیزی نمانده بود که تو را از آنچه به سوی تو وحی کرده‌ایم گمراه کنند تا غیر از آن را بر ما ببندی و در آن صورت تو را به دوستی خود بگیرند ۷۳

ولو لا ان سناك لكد نكر اللهم سنا صلا

و اگر تو را استوار نمی‌داشتیم قطعاً نزدیک بود کمی به سوی آنان متمایل شوی ۷۴

ادالا دفاك صعب الهناه و صعب المهاد نر لا يهك لنا صرا

در آن صورت حتماً تو را دو برابر در زندگی و دو برابر پس از مرگ عذاب می‌چشاندیم آنگاه در برابر ما برای خود یآوری نمی‌یافتی ۷۵

وار كادوا ليعصوبن من الامم ليعصوب منها وادالا يهوك حلا صلا

و چیزی نمانده بود که تو را از این سرزمین بکنند تا تو را از آنجا بیرون سازند و در آن صورت آنان هم پس از تو جز زمان اندکی نمی‌ماندند ۷۶

سه مرتبه ادسنا فلک مرتسنا ولا بک لسننا بویلا

سنتی که همواره در میان امتهای فرستادگانی که پیش از تو گسیل داشته‌ایم جاری بوده است و برای سنت و قانون ما تغییری نخواهی یافت ۷۷

اوم الصلاة لک لو ط السمر الی عسع اللیل و مرار الهمد ار مرار الهمد کار مسهودا

نماز را از زوال آفتاب تا نهایت تاریکی شب برپادار و نیز نماز صبح را زیرا نماز صبح همواره مقرون با حضور فرشتگان است ۷۸
و مر اللیل صهیک به نافلة لک عسع ار سسک دیک معامام مسودا

و پاسی از شب را زنده بدار تا برای تو به منزله نافلة‌ای باشد امید که پروردگارت تو را به مقامی ستوده برساند ۷۹

و فل دد اذک مک حل صکع و احرک مدح صکع و احرک مر لکک سلطانا بصرا

و بگو پروردگارا مرا در هر کاری به طرز درست داخل کن و به طرز درست خارج ساز و از جانب خود برای من تسلطی یاری‌بخش قرار ده ۸۰

و فل ما الیق و دهی اللائل ار اللائل کار دهوما

و بگو حق آمد و باطل نابود شد آری باطل همواره نابودشدنی است ۸۱

وسلما مر المرار ما هو سما و دحمه للمومنین ولا یرک الطالمر الا حساما

و ما آنچه را برای مؤمنان مایه درمان و رحمت است از قرآن نازل می‌کنیم ولی ستمگران را جز زیان نمی‌افزاید ۸۲

و ادا ا اسماع الی الاسار اعرض وای یاسه و ادا مسه السر کار بوسا

و چون به انسان نعمت ارزانی داریم روی می‌گرداند و پهلوی تهی می‌کند و چون آسیبی به وی رسد نومید می‌گردد ۸۳

فل کل سئل علی سائله و کم اعلم بر هو اهکی سسلا

بگو هر کس بر حسب ساختار روانی و بدنی خود عمل می‌کند و پروردگار شما به هر که راه‌یافته‌تر باشد داناتر است ۸۴

وسالو لک عر الروع فل الروع مرتسعه و ما اوسم مرتسعه العلم الا فللا

و در باره روح از تو می پرسند بگو روح از سنخ فرمان پروردگار من است و به شما از دانش جز اندکی داده نشده است ۸۵

وَلِرَسُولِكَ يَهْدِيهِ اللَّهُ وَاللَّهُ بِعِلْمِهِ عَلِيمٌ

و اگر بخواهیم قطعا آنچه را به تو وحی کرده ایم می ب ریم آنگاه برای حفظ آن در برابر ما برای خود مدافعی نمی یابی ۸۶

إِلَّا مَحْمُومٌ بِمَا كَذَّبَ وَتَوَلَّى

مگر رحمتی از جانب پروردگارت به تو برسد زیرا فضل او بر تو همواره بسیار است ۸۷

قُلْ لِرَبِّكَ الْحَمْدُ خَلْقَ الْمَوْتُومَاتِ لَا تَدْرِي لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْفٰكِرِينَ

بگو اگر انس و جن گرد آیند تا نظیر این قرآن را بیاورند مانند آن را نخواهند آورد هر چند برخی از آنها پشتیبان برخی دیگر باشند ۸۸

وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكٰفِرِينَ

و به راستی در این قرآن از هر گونه م ث لی گوناگون آوردیم ولی بیشتر مردم جز سر انکار ندارند ۸۹

وَالْوَالِدٰتُ يُرْمٰنَ بِبٰرِئٰتٍ مِّنْهُنَّ مَا كُنَّ يٰرْمٰنَ

و گفتند تا از زمین چشمه ای برای ما نجوشانی هرگز به تو ایمان نخواهیم آورد ۹۰

اَوْ يَكُوْرُ لَكُم مِّنْ مَّاءٍ حٰلٰلٍ اَوْ حٰلٰلٍ مِّنْهُنَّ

یا باید برای تو باغی از درختان خرما و انگور باشد و آشکارا از میان آنها جویبارها روان سازی ۹۱

اَوْ سَمِيْعًا مِّنْ سَمٰٓءٍ اَوْ يٰرْمٰنَ مِّنْ سَمٰٓءٍ اَوْ يٰرْمٰنَ مِّنْ سَمٰٓءٍ

یا چنانکه ادعا می کنی آسمان را پاره پاره بر سر ما فرو اندازی یا خدا و فرشتگان را در برابر ما حاضر آوری ۹۲

اَوْ يَكُوْرُ لَكُم مِّنْ مَّاءٍ حٰلٰلٍ اَوْ حٰلٰلٍ مِّنْهُنَّ

یا برای تو خانه ای از طلاکاری باشد یا به آسمان بالا روی و به بالا رفتن تو هم اطمینان نخواهیم داشت تا بر ما کتابی نازل کنی که آن را

بخوانیم بگو پاک است پروردگار من آیا من جز بشری فرستاده هستم ۹۳

وما مع الناس ان يومئذ اذ اهل الارض والسموات لله يسجدون

و چیزی مردم را از ایمان آوردن باز نداشت آنگاه که هدایت برایشان آمد جز اینکه گفتند آیا خدا بشری را به سمت رسول مبعوث کرده است ۹۴

قل لو كان في الاصل ملائكة يمشون سيرنا لراونا عليهم من السماء ملكا رسولا

بگو اگر در روی زمین فرشتگانی بودند که با اطمینان راه می‌رفتند البته بر آنان نیز فرشته‌ای را بعنوان پیامبر از آسمان نازل می‌کردیم ۹۵
قل لله شهداء بينكم و بينكم ما به كار سادة حسدا صدرا

بگو میان من و شما گواه بودن خدا کافی است چرا که او همواره به حال بندگانش آگاه بینا است ۹۶

**ومن بعد الله فهو المهتد ومن كان منكم لعل يهد الله اوليا من ذرية و يسره يوم القيمة على و هوهم عما و كما و كما ما و ا هم جهيم كلما حنت
مدناهم سعرا**

و هر که را خدا هدایت کند او ره یافته است و هر که را گمراه سازد در برابر او برای آنان هرگز دوستانی نیایی و روز قیامت آنها را کور و لال و کر به روی چهره‌شان در افتاده برخورداریم انگیخت جایگاهشان دوزخ است هر بار که آتش آن فرو نشیند شراره‌ای تازه برایشان می‌افزاییم ۹۷

قل خدا هم باهم كرموا بانا و بالوا انا كاعظاما و بانا انما هو نور حلقا حركا

جزای آنها این است چرا که آیات ما را انکار کردند و گفتند آیا وقتی ما استخوان و خاک شدیم باز در آفرینشی جدید برانگیخته خواهیم شد ۹۸

اولم يو ان الله الذي خلق السماوات والارض قادر على ان يخلق لهم اجلا لا يدركه طالع الطامور الا كرموا

آیا ندانستند که خدایی که آسمانها و زمین را آفریده تواناست که مانند آنان را بیافریند و همان خداست که برایشان زمانی مقرر فرموده که در آن هیچ شکی نیست ولی ستمگران جز انکار چیزی را نپذیرفتند ۹۹

قل لو انتم تعلمون حقا ان منكم من يهد الله صراطا مستقيما و منكم من لا يهد الله صراطا مستقيما و ان الله هو السميع العليم

بگو اگر شما مالک گنجینه‌های رحمت پروردگرم بودید باز هم از بیم خرج کردن قطعا امساک می‌ورزیدید و انسان همواره بخیل است ۱۰۰

وَلَمَّا مَوَّجَ بَحْرَ قَارَانَ نَبَاكَ فَسَاوِلَ اسْرَائِيلَ مَا يَوْمَ قَارُونَ لَمَّا مَوَّجَ بَحْرَ قَارَانَ نَبَاكَ فَسَاوِلَ اسْرَائِيلَ مَا يَوْمَ قَارُونَ لَمَّا مَوَّجَ بَحْرَ قَارَانَ نَبَاكَ فَسَاوِلَ اسْرَائِيلَ مَا يَوْمَ قَارُونَ

و در حقیقت ما به موسی نه نشانه آشکار دادیم پس از فرزندان اسرائیل بپرس آنگاه که نزد آنان آمد و فرعون به او گفت ای موسی من جدا تو را افسون شده می‌پندارم ۱۰۱

فَالْمَلِكُ عَلِمَ مَا نَزَّلَ لَهٗوَلَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَاسْتَوَىٰ نَارًا يُرِىٰ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فَكَرِهَ لَهَا وَرَجَّىٰ مُدَارَكَةَ قَوْمِهِ أَتْرَابًا يَصْرُخُونَ فِيهَا رَبِّ اجْعَلْ لِي قُوَّةً وَرَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

گفت قطعا می‌دانی که این نشانه‌ها را که باعث بینش‌هاست جز پروردگار آسمانها و زمین نازل نکرده است و راستی ای فرعون تو را تباه شده می‌پندارم ۱۰۲

فَالْمَلِكُ عَلِمَ مَا نَزَّلَ لَهٗوَلَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَاسْتَوَىٰ نَارًا يُرِىٰ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فَكَرِهَ لَهَا وَرَجَّىٰ مُدَارَكَةَ قَوْمِهِ أَتْرَابًا يَصْرُخُونَ فِيهَا رَبِّ اجْعَلْ لِي قُوَّةً وَرَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

پس فرعون تصمیم گرفت که آنان را از سرزمین مصر برک ند پس او و هر که را با وی بود همه را غرق کردیم ۱۰۳

وَقَالُوا لَوْلَا أَسْرَأِيلَ لَكُنَّا أَرْضًا مَّحْضًا كَمَا كُنَّا فَسَمَوْنَا أَرْضًا وَقَوَّيْنَا لَهَا جِبَالًا رَوَاهِبًا فَضَرَبْنَا عَلَىٰ خَطِّهَا ذُرِّيَّتَافِئْتًا لَّعَلَّهَا تَخَذُ الْقُرَىٰ عَنَابًا وَأَنطِقُوا فِيهَا جُمُلًا كَذِبًا

و پس از او به فرزندان اسرائیل گفتیم در این سرزمین ساکن شوید پس چون وعده آخرت فرا رسد شما را همه با هم محشور می‌کنیم ۱۰۴

وَقَالُوا لَوْلَا أَسْرَأِيلَ لَكُنَّا أَرْضًا مَّحْضًا كَمَا كُنَّا فَسَمَوْنَا أَرْضًا وَقَوَّيْنَا لَهَا جِبَالًا رَوَاهِبًا فَضَرَبْنَا عَلَىٰ خَطِّهَا ذُرِّيَّتَافِئْتًا لَّعَلَّهَا تَخَذُ الْقُرَىٰ عَنَابًا وَأَنطِقُوا فِيهَا جُمُلًا كَذِبًا

و آن قرآن را به حق فرود آوردیم و به حق فرود آمد و تو را جز بشارت‌دهنده و بیم‌رسان نفرستادیم ۱۰۵

وَمَا نُرِىٰ الْقُرْآنَ لِغِيَاظِ عَاقِلِينَ

و قرآنی با عظمت را بخش بخش بر تو نازل کردیم تا آن را به آرامی به مردم بخوانی و آن را به تدریج نازل کردیم ۱۰۶

قُلْ أَمْرًا بِهٖ أَوْ لَا يَوْمَئِذٍ لِّلرَّسُولِ أَوْ يَأْتِيهِ السَّمْعُ غَيْرَ الْمَرْسُومِ قُلْ أَمْرًا بِهٖ أَوْ لَا يَوْمَئِذٍ لِّلرَّسُولِ أَوْ يَأْتِيهِ السَّمْعُ غَيْرَ الْمَرْسُومِ قُلْ أَمْرًا بِهٖ أَوْ لَا يَوْمَئِذٍ لِّلرَّسُولِ أَوْ يَأْتِيهِ السَّمْعُ غَيْرَ الْمَرْسُومِ

بگو چه به آن ایمان بیاورید یا نیاورید بی‌گمان کسانی که پیش از نزول آن دانش یافته‌اند چون این کتاب بر آنان خوانده شود سجده‌کنان

به روی درمی‌افتند ۱۰۷

همان کس که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست و فرزندی اختیار نکرده و برای او شریکی در فرمانروایی نبوده است و هر چیزی را آفریده و بدان گونه که درخور آن بوده اندازه‌گیری کرده است ۲

وَأَيُّكُمْ دُونَ الْإِلَهِ لَا يُلْفَىٰ سِوَاهُمْ بَلْهُوٌّ وَلَا تَمْلِكُهُمْ كُفْرًا وَلَا يُعَاوَدُ الْكُفْرَ مَوَانًا وَلَا حِيَاةٌ وَلَا سَوْمًا

و به جای او خدایانی برای خود گرفته‌اند که چیزی را خلق نمی‌کنند و خود خلق شده‌اند و برای خود نه زینتی را در اختیار دارند و نه سودی را و نه مرگی را در اختیار دارند و نه حیاتی و نه رستاخیزی را ۳

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا آسَافٌ مُّهِمَّةٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ فِيهَا حُلُومٌ مُّطْمَئِنَّةٌ

و کسانی که کفر ورزیدند گفتند این کتاب جز دروغی که آن را بر یافته چیزی نیست و گروهی دیگر او را بر آن یاری کرده‌اند و قطعاً با چنین نسبتی ظلم و بهتانی به پیش آوردند ۴

وَالَّذِينَ آمَنُوا سَابِقُوا إِلَىٰ الْكُسُفِ فَهُمْ يَرُوعُونَ وَلَا يُلَاقُوا

و گفتند افسانه‌های پیشینیان است که آنها را برای خود نوشته و صبح و شام بر او املا می‌شود ۵

فَلْيَأْتِكُم مِّنَ الْكَلِمِ الْكُرْبِ الْمُنْتَهَىٰ وَالَّذِينَ آمَنُوا سَابِقُوا إِلَىٰ الْكُسُفِ فَهُمْ يَرُوعُونَ

بگو آن را کسی نازل ساخته است که راز نهانها را در آسمانها و زمین می‌داند و هموست که همواره آمرزنده مهربان است ۶

وَالَّذِينَ آمَنُوا سَابِقُوا إِلَىٰ الْكُسُفِ فَهُمْ يَرُوعُونَ

و گفتند این چه پیامبری است که غذا می‌خورد و در بازارها راه می‌رود چرا فرشته‌ای به سوی او نازل نشده تا همراه وی هشداردهنده باشد ۷

أَوَلَيْسَ اللَّهُ كَرِيمًا كَرِيمًا فَكَيْفَ يَكْفُرُ بِاللَّهِ كُفْرًا كَبِيرًا

یا گنجی به طرف او افکنده نشده یا باغی ندارد که از بار و ب ر آن بخورد و ستمکاران گفتند جز مردی افسون‌شده را دنبال نمی‌کنید ۸

أَلَمْ يَكُن مِّنكُمْ رَجُلٌ مَّشَاهِدًا لِّمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

بنگر چگونه برای تو م ث لها زدند و گمراه شدند در نتیجه نمی‌توانند راهی بیابند ۹

بَارِكْ بِاللَّهِ ارْجَا حِلَّكَ حِرَامِ دَلِكْ حَتَّى تَبْرِيَّ مِنْ بَيْنِهَا لَا تَبْهَدُ وَيَسِّرْ لَكَ صَوْمًا

بزرگ و خجسته است کسی که اگر بخواهد بهتر از این را برای تو قرار می‌دهد باغهایی که جویبارها از زیر درختان آن روان خواهد بود و برای تو کاخها پدید می‌آورد ۱۰

إِلَّا كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَفَرَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

نه بلکه آنها رستاخیز را دروغ خواندند و برای هر کس که رستاخیز را دروغ خواند آتش سوزان آماده کرده‌ایم ۱۱

إِنَّمَا نَبَايَهُمْ مِنْ مَكَارِمِكُمْ سَمِعُوا لَهَا سَكْرًا وَلَمْ يَشْعُرُوا

چون دوزخ از فاصله‌ای دور آنان را ببیند خشم و خروشی از آن می‌شنوند ۱۲

وَأَدَا الْعَوْلَىٰ لَهَا مَكَانًا مُبِينًا فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ إِنَّكَ بِنَظَرِ رَبِّكَ أَنتَ بَالِغٌ أَلَمٌ

و چون آنان را در تنگنایی از آن به زنجیر کشیده بیندازند آنجاست که مرگ خود را می‌خواهند ۱۳

لَا تَكْفُرْ بِاللَّهِ وَرَبِّكَ إِنَّكَ كُنْتَ تَفْهَمُ

امروز یک بار هلاک خود را نخواهید و بسیار هلاک خود را نخواهید ۱۴

فَلْيَسِّرْ لَكَ حِرَامَ حَبِّ الْبَلَدِ الْكَلْبِ وَعَدِّ الْمَعْمُورِ كَأَنَّ لَكَ حِرَامًا وَمِصْرًا

بگو آیا این عقوبت بهتر است یا بهشت جاویدان که به پرهیزگاران وعده داده شده است که پاداش و سرانجام آنان است ۱۵

لَهُمْ فِيهَا مَا سَاءُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَلَىٰ رَبِّكَ الْحُسْرَىٰ

جاودانه هر چه بخواهند در آنجا دارند پروردگار تو مسؤول تحقق این وعده است ۱۶

وَيَوْمَ يُسْأَلُ سَاءُوا مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

و روزی که آنان را با آنچه به جای خدا می‌پرستند محشور می‌کند پس می‌فرماید آیا شما این بندگان مرا به بیراهه کشانیدید یا خود گمراه

شدند ۱۷

فالوا سهاط ما كار بئنا لانا ر بهك مر دو ط مر اولنا ولكر مسهم وانا هم حن سوا الكر وكابوا فوما بوما

می‌گویند منزهی تو ما را نسزد که جز تو دوستی برای خود بگیریم ولی تو آنان و پدرانشان را برخوردار کردی تا آنجا که یاد تو را فراموش کردند و گروهی هلاک‌شده بودند ۱۸

هك كك بومك نما سولور فما سسطسور صرطا ولا بكرنا ومر بطلم منكم بده عدا نا كبرنا

قطعا خدایانتان در آنچه می‌گفتید شما را تکذیب کردند در نتیجه نه می‌توانید عذاب را از خود دفع کنید و نه خود را یاری نمایید و هر کس از شما شرک ورزد عذابی سهمگین به او می‌چشانیم ۱۹

وما اءسلنا صلح مر المرسلن الا انا بهم لنا كلور الطام و مسورف الا سواج و حنا نككم لصر فه اصنور و كار مك بكرنا

و پیش از تو پیامبران خود را نفرستادیم جز اینکه آنان نیز غذا می‌خوردند و در بازارها راه می‌رفتند و برخی از شما را برای برخی دیگر وسیله آزمایش قرار دادیم آیا شکیبایی می‌کنید و پروردگار تو همواره بیناست ۲۰

وقال الكبر لا نبحور لما نالوا لانا بل علنا الملا كه او نرنا مالكا اسكر و لعلنا هموم و عوا كبرنا

و کسانی که به لقای ما امید ندارند گفتند چرا فرشتگان بر ما نازل نشدند یا پروردگاران را نمی‌بینیم قطعا در مورد خود تکبر ورزیدند و سخت‌سرکشی کردند ۲۱

بوم بومر الملا كه لا سري بومك المومر وسولور حنا موموا

روزی که فرشتگان را ببینند آن روز برای گناهکاران بشارتی نیست و می‌گویند دور و ممنوع آید از رحمت خدا ۲۲

وكه مباله ما عملوا مر عمل فعلناه هنا موموا

و به هر گونه کاری که کرده‌اند می‌پردازیم و آن را چون گ ردی پراکنده می‌سازیم ۲۳

اصحاب الله بومك حنر مسنرنا و احسر مملنا

آن روز جایگاه اهل بهشت بهتر و استراحتگاهشان نیکوتر است ۲۴

و یوم سماع السما بالاسماء ویرا الملاکة یروا

و روزی که آسمان با ابری سپید از هم می شکافت و فرشتگان نزول یابند ۲۵

المط یومک الیج الاحمر وکار یوما علی الکافر عسرا

آن روز فرمانروایی بحق از آن خدای رحمان است و روزی است که بر کافران بسی دشوار است ۲۶

و یوم نصر العالم علی نکه به نول بالیة الیکد مع الرسول سبلا

و روزی است که ستمکار دستهای خود را می گزد و می گوید ای کاش با پیامبر راهی برمی گرفتم ۲۷

یا ولیل لیس لم ینک فلا یا حللا

ای وای کاش فلانی را دوست خود نگرفته بودم ۲۸

لک اکلک عر الکر سک اد حلک وکار السطار لالاسار حدولا

او بود که مرا به گمراهی کشانید پس از آنکه قرآن به من رسیده بود و شیطان همواره فروگذارنده انسان است ۲۹

و قال الرسول یا مدبار فوج الیکد واکا المدبار مهیوما

و پیامبر خدا گفت پروردگارا قوم من این قرآن را رها کردند ۳۰

و کدک حینا کل لیلک عد واکر المرمر وکف ربک هادنا وکبرنا

و این گونه برای هر پیامبری دشمنی از گناهکاران قرار دادیم و همین بس که پروردگارت راهبر و یاور توست ۳۱

و قال الکر کرموا لولا یرا علیة المدبار حمله واکد کک لیسف به فوادک ورنلناه یرسلا

و کسانی که کافر شدند گفتند چرا قرآن یکجا بر او نازل نشده است این گونه ما آن را به تدریج نازل کردیم تا قلبت را به وسیله آن استوار

گردانیم و آن را به آرامی بر تو خواندیم ۳۲

ولا یابوک بمنل الا حنناک بالیج واکحسر یسیرنا

و برای تو م ث لی نیاوردند مگر آنکه ما حق را با نیکوترین بیان برای تو آوردیم ۳۳

الکبر بسرور علی و جوههم الیه هم اولک سرمکانا واکل سسلا

کسانی که به رو درافتاده به سوی جهنم رانده می‌شوند آنان بدترین جای و گم‌ترین راه را دارند ۳۴

ولکنا لسا موسی الکتاب و حلما مبه احاه هادور و دریا

و به یقین ما به موسی کتاب آسمانی عطا کردیم و برادرش هارون را همراه او دستیارش گردانیدیم ۳۵

صلما ادهال الیه الموم الکبر کک یوا نانا ناکم ما هم کک مریا

پس گفتیم هر دو به سوی قومی که نشانه‌های ما را به دروغ گرفتند بروید پس ما آنان را به سختی هلاک نمودیم ۳۶

و قوم یوح لما کک یوا الرسل اعرفاهم و حلما هم الناس انه و اعکدنا لک الممر عدا نا الما

و قوم نوح را آنگاه که پیامبران خدا را تکذیب کردند غرقشان ساختیم و آنان را برای همه مردم عبرتی گردانیدیم و برای ستمکاران عذابی

پر درد آماده کرده‌ایم ۳۷

و ادا و بود و اصحاب الرس و مرونا بر دلک کسرا

و نیز عادیان و ثمودیان و اصحاب رس و نسلهای بسیاری میان این جماعتها را هلاک کردیم ۳۸

و کلا کربنا الیه الامال و کلا برنا سسرا

و برای همه آنان م ث لها زدیم و همه را زیر و زب ر کردیم ۳۹

ولکنا یوا علی المره الیه امطرت مطر السوا طلم کک یوا برهنا بل کک یوا لایر حور سومرا

و قطعا بر شهری که باران بلا بر آن بارانده شد گذشته‌اند مگر آن را ندیده‌اند چرا ولی امید به زنده‌شدن ندارند ۴۰

و ادا ما و کک یوا لایر هکما الیه الیه سسرا الله رسولا

و چون تو را ببینند جز به ریشخندت نگیرند که آیا این همان کسی است که خدا او را به رسالت فرستاده است ۴۱

ار كاد لكنا عر الهنا اولار كندا علها وسوف نعلمو حنر برور الكنا مراكل سنلا

چیزی نمانده بود که ما را از خداپانمان اگر بر آن ایستادگی نمی کردیم منحرف کند و هنگامی که عذاب را می بینند به زودی خواهند دانست چه کسی گمراه تر است ۴۲

امانف مراكل الهه هواه امانف بكور علاه وكنلا

آیا آن کس که هوای نفس خود را معبود خویش گرفته است دیدی آیا می توانی ضامن او باشی ۴۳

ام بفسب ار اكدرهم سمعور او نعلمو ار هم الا كالا نام بل هم اكل سنلا

یا گمان داری که بیشترشان می شنوند یا می اندیشند آنان جز مانند ستوران نیستند بلکه گمراه ترند ۴۴

الم برعالم كلف مراكل ولو سا لعله ساكنا م حنلا السمر علاه دنلا

آیا ندیده‌ای که پروردگارت چگونه سایه را گسترده است و اگر می خواست آن را ساکن قرار می داد آنگاه خورشید را بر آن دلیل گردانیدیم ۴۵

م ففناه الننا ففنا سبرا

سپس آن سایه را اندک اندک به سوی خود بازمی گیریم ۴۶

وهو الكي حل لكم اللال لاسا والنوم سانا و حل الهام سودا

و اوست کسی که شب را برای شما پوششی قرار داد و خواب را مایه آرامشی و روز را زمان برخاستن شما گردانید ۴۷

وهو الكي اوسل الراح سبرا نر كفي رحمة وانزلنا من السماء ماء طهورا

و اوست آن کس که بادها را نویدی پیشاپیش رحمت خویش = باران فرستاد و از آسمان آبی پاک فرود آوردیم ۴۸

لننح به نلکه منا و سمعه مما حنلنا ساما و انا بلسه كنرا

تا به وسیله آن سرزمینی پژمرده را زنده گردانیم و آن را به آنچه خلق کرده‌ایم از دامها و انسانهای بسیار بنوشانیم ۴۹

ولمك صرفناه نهم لك كروا طبع اكدر الناس الا كورما

و قطعاً آن پند را میان آنان گوناگون ساختیم تا توجه پیدا کنند ولی بیشتر مردم جز ناسپاسی نخواستند ۵۰

ولو سئالنا عنك فقل لله بكرنا

و اگر می‌خواستیم قطعاً در هر شهری هشداردهنده‌ای برمی‌انگیختیم ۵۱

فلا تطع الكافرين وجاهدوهم به جهادا كبيرا

پس از کافران اطاعت مکن و با الهام گرفتن از قرآن با آنان به جهادی بزرگ بپرداز ۵۲

وهو الذي مدح النبي هكذا فراد وهما ملء الجحيم جهادا مبيناً

و اوست کسی که دو دریا را موج‌زنان به سوی هم روان کرد این یکی شیرین و گوارا و آن یکی شور و تلخ است و میان آن دو مانع و

حریمی استوار قرار داد ۵۳

وهو الذي خلق من الماء بشرا فجعله نسبا وصهرا وكاريا فكريا

و اوست کسی که از آب بشری آفرید و او را دارای خویشاوندی نسبی و دامادی قرار داد و پروردگار تو همواره تواناست ۵۴

وسكدر من دوز الله ما لا تعلمهم ولا تكفرهم وكار الكافر على دمه طهيرا

و غیر از خدا چیزی را می‌پرستند که نه سودشان می‌دهد و نه زیانشان می‌رساند و کافر همواره در برابر پروردگار خود همپشت شیطان

است ۵۵

وما امرنا الا بالنسب و بكرنا

و تو را جز بشارتگر و بیم‌دهنده نفرستادیم ۵۶

فل ما اسالكم على ما احزنا من سائر انبياء الله من سبلا

بگو بر این رسالت اجری از شما طلب نمی‌کنم جز اینکه هر کس بخواهد راهی به سوی پروردگارش در پیش گیرد ۵۷

و يوكل على الله الذي لا يموت و سبني بعبدة و كعبه به بكرنا عبادا حنينا

و بر آن زنده که نمی‌میرد توکل کن و به ستایش او تسبیح گوی و همین بس که او به گناهان بندگانش آگاه است ۵۸

الذی خلق السماوات والارض وما شهماک سدا نامہ استوی علی العرش الکریم فاسالہ عنک

همان کسی که آسمانها و زمین و آنچه را که میان آن دو است در شش روز آفرید آنگاه بر عرش استیلا یافت رحمتگر عام اوست در باره وی از خبرهای بپرس که می‌داند ۵۹

و ادا فل لهم اسبک والذکر طالوا ما الکریم اسبک لما نامہ و ادا هم هو ما

و چون به آنان گفته شود خدای رحمان را سجده کنید می‌گویند رحمان چیست آیا برای چیزی که ما را بدان فرمان می‌دهی سجده کنیم و بر رمیدنشان می‌افزاید ۶۰

نامک الذی خلق السما و الارض و ما الکریم اسبک لما نامہ و ادا هم هو ما

فرخنده و بزرگوar است آن کسی که در آسمان برجهایی نهاد و در آن چراغ و ماهی نوربخش قرار داد ۶۱

هو الذی خلق اللیل والنهار خلقهم امداد اکر و امداد سکوم

و اوست کسی که برای هر کس که بخواهد عبرت گیرد یا بخواهد سپاسگزاری نماید شب و روز را جانشین یکدیگر گردانید ۶۲

وعاد الکریم سور علی الارض هو ما و ادا حافظهم الهاور طالوا سلاما

و بندگان خدای رحمان کسانی‌اند که روی زمین به نرمی گام برمی‌دارند و چون نادانان ایشان را طرف خطاب قرار دهند به ملایمت پاسخ می‌دهند ۶۳

والکریم سور لربهم سبک و ادا ما

و آنانند که در حال سجده یا ایستاده شب را به روز می‌آورند ۶۴

والکریم سور دنیا صرف عنا عباد جهنم اکر عبادها کر عبادا ما

و کسانی‌اند که می‌گویند پروردگارا عذاب جهنم را از ما بازگردان که عذابش سخت و دایمی است ۶۵

۱۸۴. سفر و معامات

و در حقیقت آن بد قرارگاه و جایگاهی است ۶۶

والذکر اذا سافر لم يمسحوا ولم يمسحوا و كان يركض فواما

و کسانی‌اند که چون انفاق کنند نه و لخرجی می‌کنند و نه تنگ می‌گیرند و میان این دو روش حد وسط را برمی‌گزینند ۶۷

والذکر لا يصوم مع الله الا احرم ولا يهلل بالمسح الا بالله ولا يبرح ولا يمسح الا بالله

و کسانی‌اند که با خدا معبودی دیگر نمی‌خوانند و کسی را که خدا خونس را حرام کرده است جز به حق نمی‌کشند و زنا نمی‌کنند و هر

کس اینها را انجام دهد سزایش را ریافت خواهد کرد ۶۸

كذلك ان كان يوم الفطر و ياكل فيه ما

برای او در روز قیامت عذاب دو چندان می‌شود و پیوسته در آن خوار می‌ماند ۶۹

الا من نادى و عمل كالماتونك بك الله ستانهم حساب و كان الله عموما رحما

مگر کسی که توبه کند و ایمان آورد و کار شایسته کند پس خداوند بدیهایشان را به نیکیها تبدیل می‌کند و خدا همواره آمرزنده مهربان

است ۷۰

و من نادى و عمل كالماتونك بالله ما

و هر کس توبه کند و کار شایسته انجام دهد در حقیقت به سوی خدا بازمی‌گردد ۷۱

والذکر لا يسهو ولا يسهو ولا يسهو ولا يسهو ولا يسهو ولا يسهو

و کسانی‌اند که گواهی دروغ نمی‌دهند و چون بر لغو بگذرند با بزرگواری می‌گذرند ۷۲

والذکر اذا ذكرها بانها مبرها مبرها مبرها مبرها مبرها

و کسانی‌اند که چون به آیات پروردگارشان تذکر داده شوند کر و کور روی آن نمی‌افتند ۷۳

والکبر بعلور دنیا هب لامر اءوا حاء ونا با فءه اعبر وا حنا للمعسر اماما

و کسانی اند که می گویند پروردگارا به ما از همسران و فرزندانمان آن ده که مایه روشنی چشمان ما باشد و ما را پیشوای پرهیزگاران گردان
۷۴

اولئك بءور الءرفه با كءروا و بعلور ففها بءه و سلا ما

اینانند که به پاس آنکه صبر کردند غرقه‌های بهشت را پاداش خواهند یافت و در آنجا با سلام و درود مواجه خواهند شد ۷۵
حالكبر ففها حسب مسءرا و معاما

در آنجا جاودانه خواهند ماند چه خوش قرارگاه و مقامی ۷۶

هل ما ساء كءمءه لولا دءاء كم هء كءمء مسوء بءور لاما

بگو اگر دعای شما نباشد پروردگرم هیچ اعتنایی به شما نمی کند در حقیقت شما به تکذیب پرداخته‌اید و به زودی عذاب بر شما لازم خواهد شد ۷۷

۲۷۵

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الحمد لله الذي ابراه على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجا

ستایش خدایی را که این کتاب آسمانی را بر بنده خود فرو فرستاد و هیچ گونه کژی در آن ننهاد ۱

فما لك يا باسدا سءكءا مر لءه و سءر المومءر الكبر بعلور الكالماء ار لهم اءرا حسنا

کتابی راست و درست تا گناهکاران را از جانب خود به غذایی سخت بیم دهد و مؤمنانی را که کارهای شایسته می کنند نوید بخشد که برای آنان پاداشی نیکوست ۲

ماکبره ساکدا

در حالی که جاودانه در آن بهشت ماندگار خواهند بود ۳

وسم الکبر فالوا ایک الله وکدا

و تا کسانی را که گفته اند خداوند فرزندی گرفته است هشدار دهد ۴

مالهم به مر علم ولا لا ناهم کدر کلمه بدح مر ما فوا هم ار هولور الا کدا

نه آنان و نه پدرانشان به این ادعا دانشی ندارند بزرگ سخنی است که از دهانشان برمی آید آنان جز دروغ نمی گویند ۵

ططک ناح بفسک علی انا دهم ار ام نوموا بهکا الکتب اسما

شاید اگر به این سخن ایمان نیاورند تو جان خود را از اندوه در پیگیری کارشان تباه کنی ۶

انا حطنا ما علی الادمر منه لاهلنا وهم انهم احسر عملا

در حقیقت ما آنچه را که بر زمین است زیوری برای آن قرار دادیم تا آنان را بیازماییم که کدام یک از ایشان نیکوکارترند ۷

وانا بالاعور ما علینا کسکدا حرما

و ما آنچه را که بر آن است قطعا بیابانی بی گیاه خواهیم کرد ۸

ام حسنت ار اصحاب الکهم والرفتم کابوا مر انا اناعنا

مگر پنداشتی اصحاب کهف و رقیم = خفتگان غار لوحه دار از آیات ما شگفت بوده است ۹

اد اوی الله الی الکهم فالوا ما بنا انما مر لکط رحمة وهیه لانا مر انا دسکدا

آنگاه که جوانان به سوی غار پناه جستند و گفتند پروردگار ما از جانب خود به ما رحمتی بخش و کار ما را برای ما به سامان رسان ۱۰

فَدْنَاهُ عَلَىٰ أَعْنَاقِهِمْ وَالْكَهْفَ سَبْرًا كَدًّا

پس در آن غار سالیانی چند بر گوشه‌هایشان پرده زدیم ۱۱

بِمَنْعِهِمْ لَعْنَةُ الْبَاطِنِ لَعْنَةُ الْكٰفِرِ الْمُنٰكِرِ

آنگاه آنان را بیدار کردیم تا بدانیم کدام یک از آن دو دسته مدت درنگشان را بهتر حساب کرده‌اند ۱۲

بِمَنْعِهِمْ لَعْنَةُ الْبَاطِنِ لَعْنَةُ الْكٰفِرِ الْمُنٰكِرِ

ما خبرشان را بر تو درست حکایت می‌کنیم آنان جوانانی بودند که به پروردگارشان ایمان آورده بودند و بر هدایتشان افزودیم ۱۳

وَمَا نُنَادِيهِمْ إِلَّا صَوْرَتَهُمُ اللَّيْلِ وَمَا يُوقِنُونَ إِلَّا صَوْتَهُ

و دل‌هایشان را استوار گردانیدیم آنگاه که به قصد مخالفت با شرک برخاستند و گفتند پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین است جز او

هرگز معبودی را نخواهیم خواند که در این صورت قطعاً ناصواب گفته‌ایم ۱۴

هَؤُلَاءِ قَوْمًا لَّيْسَ لَهُمْ شُرَكَاءُ لِيُذَكَّرُوا

این قوم ما جز او معبودانی اختیار کرده‌اند چرا بر حقانیت آنها برهانی آشکار نمی‌آورند پس کیست ستمکارتر از آن کس که بر خدا دروغ

بندد ۱۵

وَأَدْعَاهُمْ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فِرْعٰوْنُ مَا رَبِّي إِلَّا اللَّهُ وَقَدْ كُنَّا مِن قَبْلِهِ سٰكِرِينَ

و چون از آنها و از آنچه که جز خدا می‌پرستند کناره گرفتید پس به غار پناه جویدید تا پروردگارتان از رحمت خود بر شما بگستراند و برای

شما در کارتان گشایشی فراهم سازد ۱۶

وَبِئْسَ الْمَسْكَنُ الَّذِي كَانُوا يَسْكَنُونَ فِيهِ لَمَّا كَانُوا فِي أَعْيُنِنَا قَدْ كَانُوا فِي شُرَكَائِهِمْ كٰفِرِينَ

بِهٰذَا نَسْتَبِيحُكَ يَا مُنٰكِرِ الْكٰفِرِ الْبٰطِنِ الْكَذِبِ الْمُبِينِ

و آفتاب را می‌بینی که چون برمی‌آید از غارشان به سمت راست مایل است و چون فرو می‌شود از سمت چپ دامن برمی‌چیند در حالی که آنان در جایی فراخ از آن غار قرار گرفته‌اند این از نشانه‌های قدرت خداست خدا هر که را راهنمایی کند او راه‌یافته است و هر که را بی‌راه گذارد هرگز برای او یاری راهبر نخواهی یافت ۱۷

**و یسئروا باطالوا هم رفود و علیهم داک النمر و داک السمال و کلهم باسط دماعه بالوصک لو اطلت علیهم لولت مبهم و ادا
ولملت مبهم معنا**

و می‌پنداری که ایشان بیدارند در حالی که خفته‌اند و آنها را به پهلو راست و چپ می‌گردانیم و سگشان بر آستانه غار دو دست خود را دراز کرده بود اگر بر حال آنان اطلاع می‌یافتی گریزان روی از آنها برمی‌تافتی و از مشاهده آنها آکنده از بیم می‌شدی ۱۸

**و ککاک سناهم لسا لوا سهم فال طابل مبهم کم لسم طالوا لسا بوما اوسر بوم فالوا دمکم اعلم بما لسم فاسوا احکم بودکم هدو ال
المکبه فسطر ابها امک طامام فاکم برع مه و لسطم ولا سسر کم احکا**

و این چنین بیدارشان کردیم تا میان خود از یکدیگر پرسش کنند گوینده‌ای از آنان گفت چقدر مانده‌اید گفتند روزی یا پاره‌ای از روز را مانده‌ایم سرانجام گفتند پروردگارتان به آنچه مانده‌اید دانتر است اینک یکی از خودتان را با این پول خود به شهر بفرستید تا ببیند کدام یک از غذاهای آن پاکیزه‌تر است و از آن غذایی برایتان بیاورد و باید زیرکی به خرج دهد و هیچ کس را از حال شما آگاه نگرداند ۱۹

ابهم ار بطروا علیکم بر حموکم او سکوکم ملهم ولر بلوا ادا اکا

چرا که اگر آنان بر شما دست‌یابند سنگسارتان می‌کنند یا شما را به کیش خود بازمی‌گردانند و در آن صورت هرگز روی رستگاری نخواهید دید ۲۰

**و ککاک اعربا علیهم لعلوا ار و ککاک حج وار الساعه لادب فها ادا سماعور سبهم امهم فعالوا لسا علیهم سنا بادهم اعلم بهم
فالاکبر علوا علی امهم لیکر علیهم مسکا**

و بدین گونه مردم آن دیار را بر حالشان آگاه ساختیم تا بدانند که وعده خدا راست است و در فرا رسیدن قیامت هیچ شکی نیست هنگامی که میان خود در کارشان با یکدیگر نزاع می کردند پس عده‌ای گفتند بر روی آنها ساختمانی بنا کنید پروردگارشان به حال آنان دانانتر است سرانجام کسانی که بر کارشان غلبه یافتند گفتند حتما بر ایشان معبدی بنا خواهیم کرد ۲۱

سَمَوٰلُ رَبِّلّٰهِ سَاطِعٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِٖ وَسَلَّمَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِٖ وَسَلَّمَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِٖ وَسَلَّمَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِٖ وَسَلَّمَ

به زودی خواهند گفت سه تن بودند و چهارمین آنها سگشان بود و می گویند پنج تن بودند و ششمین آنها سگشان بود تیر در تاریکی می اندازند و عده‌ای می گویند هفت تن بودند و هشتمین آنها سگشان بود بگو پروردگرم به شماره آنها آگاه تر است جز اندکی کسی شماره آنها را نمی داند پس در باره ایشان جز به صورت ظاهر جدال مکن و در مورد آنها از هیچ کس جويا مشو ۲۲

وَلَا يَمُرُّ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَلَا يَأْتِيهِ الْمَوْتُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِٖ وَسَلَّمَ

و زنهار در مورد چیزی مگوی که من آن را فردا انجام خواهم داد ۲۳

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِٖ وَسَلَّمَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِٖ وَسَلَّمَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِٖ وَسَلَّمَ

مگر آنکه خدا بخواهد و چون فراموش کردی پروردگارت را یاد کن و بگو امید که پروردگرم مرا به راهی که نزدیکتر از این به صواب است هدایت کند ۲۴

وَلَنُوَلِّعَنَّهُمْ مَّالَهُمْ نَبَاً مَّا هُمْ بِرَٰءِيٍّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِٖ وَسَلَّمَ

و سیصد سال در غارشان درنگ کردند و نه سال نیز بر آن افزودند ۲۵

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِٖ وَسَلَّمَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِٖ وَسَلَّمَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِٖ وَسَلَّمَ

بگو خدا به آنچه درنگ کردند دانانتر است نهان آسمانها و زمین به او اختصاص دارد و چه بینا و شنواست برای آنان یآوری جز او نیست و هیچ کس را در فرمانروایی خود شریک نمی گیرد ۲۶

وَأَلَّا مَا أَوْعَى الْكَلِمَاتِ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ إِلَّا كَمَا نَزَّلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ قَبْلِ مَلَكِكِ

و آنچه را که از کتاب پروردگارت به تو وحی شده است بخوان کلمات او را تغییردهنده‌ای نیست و جز او هرگز پناهی نخواهی یافت ۲۷
وَاصْبِرْ مَعَ الْكُفْرِ بِعَمَلِ دِينِهِمْ بِالْبَدَاهِ وَالْحَيْسَةِ بِكُفْرِهِمْ وَجَهْدِ وَلَا تَكْذِبْ عَلَيْهِمْ بِكُذُوبِهِ الْبَاهِيَةِ وَالْكَافِرِينَ أَكْبْرًا مِنْ عَمَلِهِمْ فَلْيَرْجِ

و با کسانی که پروردگارشان را صبح و شام می‌خوانند و خشنودی او را می‌خواهند شکیبایی پیشه کن و دو دیده‌ات را از آنان برمگیر که زیور زندگی دنیا را بخواهی و از آن کس که قلبش را از یاد خود غافل ساخته‌ایم و از هوس خود پیروی کرده و اساس کارش بر زیاده‌روی است اطاعت مکن ۲۸

وَلِلَّهِ مَرْجِعُ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُجِزِيَ الْمُجْرِمِينَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
و هر چه را که در کتاب پروردگارتان رسیده است پس هر که بخواهد بگردد و هر که بخواهد انکار کند که ما برای ستمگران آتشی آماده کرده‌ایم که سراپرده‌هایش آنان را در بر می‌گیرد و اگر فریادرسی جویند به آبی چون مس گداخته که چهره‌ها را بریان می‌کند یاری می‌شوند و چه بد شرابی و چه زشت جایگاهی است ۲۹

أَلَّا كَرِهَ اللَّهُ لِعِمَلِهِمْ تَرْجِيًّا
و اگر از کارهای شایسته کرده‌اند بدانند که ما پاداش کسی را که نیکوکاری کرده است تباه نمی‌کنیم ۳۰

أَلَّا يَكْفُرَ الْإِنْسَانُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
و آنکه از کارهای شایسته کرده‌اند بدانند که ما پاداش کسی را که نیکوکاری کرده است تباه نمی‌کنیم ۳۰
أَلَّا يَكْفُرَ الْإِنْسَانُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
و آنکه از کارهای شایسته کرده‌اند بدانند که ما پاداش کسی را که نیکوکاری کرده است تباه نمی‌کنیم ۳۰

و آنند که بهشت‌های عدن به ایشان اختصاص دارد که از زیر قصرهاشان جویبارها روان است در آنجا با دستبندهایی از طلا آراسته می‌شوند و جامه‌هایی سبز از پرنیان نازک و حریر ستبر می‌پوشند در آنجا بر سریرها تکیه می‌زنند چه خوش پاداش و نیکو تکیه‌گاهی ۳۱

وَاكْرَبْ لَهُمْ مَلَائِكَةً حَمَلًا لِأَحَدِهِمَا حَمْرًا مَرِيضًا وَمِثْلَهُمَا يَسْرًا وَحَمَلًا لَهَا وَحَمَلًا لَهَا مَرِيضًا

و برای آنان آن دو مرد را مثل بز که به یکی از آنها دو باغ انگور دادیم و پیرامون آن دو باغ را با درختان خرما پوشاندیم و میان آن دو را کشتزاری قرار دادیم ۳۲

كُلَا الْبُسْرَ أَيْ أَكْلَاهَا وَلَمْ يَكَلِّمْهُمَا مَهْلًا مَهْلًا وَهِيَ بَابُ حَلَالِهَا بَعْدَ

هر یک از این دو باغ محصول خود را به موقع می‌داد و از صاحبش چیزی دریغ نمی‌ورزید و میان آن دو باغ نهی روان کرده بودیم ۳۳
وَكَلَّمَهُ بِمَرْفَعِ الْكَاخِ وَهُوَ بِبَابِ الْكَاخِ مَكْمَلًا وَاعْرَبَهُمَا

و برای او میوه فراوان بود پس به رفیقش در حالی که با او گفت و گو می‌کرد گفت مال من از تو بیشتر است و از حیث افراد از تو نیرومندترم ۳۴

وَدَخَلَ حِجْرَهُ وَهُوَ طَائِلٌ لِمَسْئَلَةِ مَا طَارَ فِي سَكِّهِ كَمَا

و در حالی که او به خویشتن ستمکار بود داخل باغ شد و گفت گمان نمی‌کنم این نعمت هرگز زوال پذیرد ۳۵
وَمَا طَارَ السَّاعَةَ فَانْفَعَهُ وَلَمْ يَدْرِكْ الْعَرَبَ لِأَحَدٍ حَتَّى مَاتَ مَعْلًا

و گمان نمی‌کنم که رستاخیز بر پا شود و اگر هم به سوی پروردگارم بازگردانده شوم قطعاً بهتر از این را در بازگشت خواهیم یافت ۳۶
فَاللَّهِ كَاخٌ وَهُوَ بِبَابِ الْكَاخِ حَلْفٌ مَرِيضًا مَرِيضًا مَرِيضًا مَرِيضًا

رفیقش در حالی که با او گفت و گو می‌کرد به او گفت آیا به آن کسی که تو را از خاک سپس از نطفه آفرید آنگاه تو را به صورت مردی درآورد کافر شدی ۳۷

لَكِنَّهُوَ اللَّهُ وَمَا سَرَّكَ بِهِ أَحَدًا

اما من می‌گویم اوست خدا پروردگار من و هیچ کس را با پروردگارم شریک نمی‌سازم ۳۸
وَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ خَلْقًا فَكُنَّا مَسَاكِينًا لِلَّهِ لَا فَوْقَ اللَّهِ إِلَّا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

و یاد کن روزی را که کوهها را به حرکت درمی آوریم و زمین را آشکار و صاف می بینی و آنان را گرد می آوریم و هیچ یک را فرو گذار نمی کنیم ۴۷

وَعَرَّضْنَا عَلَىٰ رِبِّكَ صَالِحًا لِّمَنْ جَاءَكَ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَمَّا كَفَرَ بِيَوْمَ بَدْرٍ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُكَذِّبِينَ

و ایشان به صف بر پروردگارت عرضه می شوند و به آنها می فرماید به راستی همان گونه که نخستین بار شما را آفریدیم باز به سوی ما آمدید بلکه پنداشتید هرگز برای شما موعدی مقرر قرار نخواهیم داد ۴۸

وَوَضَّعْنَا الْكِتَابَ فِي يَدِ الْمُؤْمِنِينَ لَمَّا نَسُوا مَا وَعُودُوا فِي يَوْمِ الْأَحْزَابِ لَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْمَةُ وَرَكِبُوا فِيهَا الْكَلْبَ لَمَّا حَبَسْنَا لَهُمُ الْكَلْبَ لَمَّا جَاءَهُمْ لَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْمَةُ وَرَكِبُوا فِيهَا الْكَلْبَ لَمَّا حَبَسْنَا لَهُمُ الْكَلْبَ لَمَّا جَاءَهُمْ

و کارنامه عمل شما در میان نهاده می شود آنگاه بزهکاران را از آنچه در آن است بیمناک می بینی و می گویند ای وای بر ما این چه نامه ای است که هیچ کار کوچک و بزرگی را فرو نگذاشته جز اینکه همه را به حساب آورده است و آنچه را انجام داده اند حاضر یابند و پروردگار تو به هیچ کس ستم روا نمی دارد ۴۹

وَأَدَّيْنَا لِلْمَلَائِكَةِ أَسْمَاءَ لَدِمْنَ مَكَّةَ لِأَنَّ الْإِنْسَانَ كَارِهُ لِحَالِهِ لَمَّا كَفَرَ فَأَوْتَنَ عَلَيْهِ سَكِينٌ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و یاد کن هنگامی را که به فرشتگان گفتیم آدم را سجده کنید پس همه جز ابلیس سجده کردند که از گروه جن بود و از فرمان پروردگارش سرپیچید آیا با این حال او و نسلش را به جای من دوستان خود می گیرید و حال آنکه آنها دشمن شمايند و چه بد جانشینانی برای ستمگرانند ۵۰

مَا أَشْهَدُكُمْ حُلُقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا حُلُقِ الْمَسْجِدِ وَلَا حُلُقِ الْمَقَابِرِ

من آنان را نه در آفرینش آسمانها و زمین به شهادت طلبیدم و نه در آفرینش خودشان و من آن نیستم که گمراهگران را همکار خود بگیرم ۵۱

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَجُلًا يَشْهَدُ عَلَىٰ أُمَّةٍ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْسِدُونَ

و یاد کن روزی را که خدا می گوید آنهایی را که شریکان من پنداشتید ندا دهید پس آنها را بخوانند ولی اجابتشان نکنند و ما میان آنان ورطه‌ای قرار دهیم ۵۲

وَمَا يَكْفُرُ الْإِنْسَانُ لِمَا نَسَا مِنْ مَوَدِّعِهِمْ سَبَأًا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

و گناهکاران آتش دوزخ را می‌بینند و درمی‌یابند که در آن خواهند افتاد و از آن راه گریزی نیابند ۵۳

وَمَا كَفَرَ الْبَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ قَالُوا لِمَا نَسَا رَبُّنَا قَوْلًا فَيُدْخِلُهُمْ الْجَهَنَّمَ أُولَئِكَ سَاءَ مَا يَصِفُونَ

و به راستی در این قرآن برای مردم از هر گونه مَثَلِی آورديم ولی انسان بیش از هر چیز سر جدال دارد ۵۴

وَمَا كَفَرَ الْبَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ قَالُوا لِمَا نَسَا رَبُّنَا قَوْلًا فَيُدْخِلُهُمْ الْجَهَنَّمَ أُولَئِكَ سَاءَ مَا يَصِفُونَ

و چیزی مانع مردم نشد از اینکه وقتی هدایت به سویشان آمد ایمان بیاورند و از پروردگارش آمرزش بخواهند جز اینکه مستحق شوند تا سنت خدا در مورد عذاب پیشینیان در باره آنان نیز به کار رود یا عذاب رویارویشان بیاید ۵۵

وَمَا كَفَرَ الْبَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ قَالُوا لِمَا نَسَا رَبُّنَا قَوْلًا فَيُدْخِلُهُمْ الْجَهَنَّمَ أُولَئِكَ سَاءَ مَا يَصِفُونَ

و پیامبران خود را جز بشارت‌دهنده و بیم‌رسان گسیل نمی‌داریم و کسانی که کافر شده‌اند به باطل مجادله می‌کنند تا به وسیله آن حق را پایمال گردانند و نشانه‌های من و آنچه را بدان بیم داده شده‌اند به ریشخند گرفتند ۵۶

وَمَا كَفَرَ الْبَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ قَالُوا لِمَا نَسَا رَبُّنَا قَوْلًا فَيُدْخِلُهُمْ الْجَهَنَّمَ أُولَئِكَ سَاءَ مَا يَصِفُونَ

و کیست ستمکارتر از آن کس که به آیات پروردگارش پند داده شده و از آن روی برتافته و دستاورد پیشینه خود را فراموش کرده است ما بر دل‌های آنان پوششهایی قرار دادیم تا آن را درنیابند و در گوشه‌هایشان سنگینی نهادیم و اگر آنها را به سوی هدایت فراخوانی باز هرگز به راه نخواهند آمد ۵۷

وَمَا كَفَرَ الْبَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ قَالُوا لِمَا نَسَا رَبُّنَا قَوْلًا فَيُدْخِلُهُمْ الْجَهَنَّمَ أُولَئِكَ سَاءَ مَا يَصِفُونَ

و پروردگار تو آمرزنده و صاحب رحمت است اگر به جرم آنچه مرتکب شده‌اند آنها را مؤاخذه می‌کرد قطعا در عذاب آنان تعجیل می‌نمود ولی چنین نمی‌کند بلکه برای آنها سر رسیدی است که هرگز از برابر آن راه گریزی نمی‌یابند ۵۸

وَلَا تَعْلَمُ السَّمْعُ مَا تَكْتُمُ الْعَيْنُ وَالْعَيْنُ مَا تَكْتُمُ السَّمْعُ

و مردم آن شهرها چون بیدادگری کردند هلاکشان کردیم و برای هلاکتشان موعدی مقرر داشتیم ۵۹

وَأَدَّاهُنَّ مَوْسَىٰ فَكَذَّبْنَ فَأَخَذْنَاهُم بِأَعْنَاقِهِمْ وَأَنزَلْنَا سُنْبُلًا مِّنَ السَّمَاءِ وَجَاءتْ سَكْبَابٌ

و یاد کن هنگامی را که موسی به جوان همراه خود گفت دست بردار نیستم تا به محل برخورد دو دریا برسم هر چند سالهای سال سیر کنم ۶۰

فَلَمَّا تَخَلَّفُونَهَا جَاءَ يُجَادِلُ الْعَادِيَّةَ لَهُمْ فَأَوَّلَتْ أَعْجَابُهُمْ وَأَنزَلْنَا سُنْبُلًا مِّنَ السَّمَاءِ وَجَاءتْ سَكْبَابٌ

پس چون به محل برخورد دو دریا رسیدند ماهی خودشان را فراموش کردند و ماهی در دریا راه خود را در پیش گرفت و رفت ۶۱

فَلَمَّا جَاءَهَا طَالَ إِتْمَانًا كَانَتَا نَجْمًا مِّنَ النُّجُومِ وَأَنزَلْنَا سُنْبُلًا مِّنَ السَّمَاءِ وَجَاءتْ سَكْبَابٌ

و هنگامی که از آنجا گذشتند موسی به جوان خود گفت غذایمان را بیاور که راستی ما از این سفر رنج بسیار دیدیم ۶۲

فَاللَّذِينَ آمَنُوا أَكْبَرُ أَعْيُنًا عَلَىٰ أَغْصَانِ النَّخْلِ وَمَا يَتَنَاكُثُ فَوْقَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَجَاءتْ سَكْبَابٌ

گفت دیدی وقتی به سوی آن صخره پناه جستیم من ماهی را فراموش کردم و جز شیطان کسی آن را از یاد من نبرد تا به یادش باشم و به طور عجیبی راه خود را در دریا پیش گرفت ۶۳

فَالَّذِينَ كَفَرُوا أَكْبَرُ عَظْمًا فَخَالَسَهُمُ الْعَذَابُ فِي النَّارِ أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ

گفت این همان بود که ما می‌جستیم پس جستجوکنان رد پای خود را گرفتند و برگشتند ۶۴

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِمَّا يَلْعَبُونَ فَمَا كَانُوا يَسْتَعْجِلُونَ عَذَابًا أَلِيمًا

تا بنده‌ای از بندگان ما را یافتند که از جانب خود به او رحمتی عطا کرده و از نزد خود بدو دانشی آموخته بودیم ۶۵

فَاللهُ مُوسَى هَلْ اسْتَطَاعَ عَلَىٰ سُلْمٍ مَّا عَلَّمَهُ وَكَذٰلِكَ

موسی به او گفت آیا تو را به شرط اینکه از بینشی که آموخته شده‌ای به من یاد دهی پیروی کنم ۶۶

فَاللهُ اسْتَطَاعَ مَعَهُ صَبْرًا

گفت تو هرگز نمی‌توانی همپای من صبر کنی ۶۷

وَكَذٰلِكَ اسْتَطَاعَ عَلٰی مَا لَمْ يَحْكُمُ بِهِ حَزْبًا

و چگونه می‌توانی بر چیزی که به شناخت آن احاطه نداری صبر کنی ۶۸

فَاللهُ سَبَّحَهُ اَرْسًا لِّلَّهِ مَا يَرٰ وَاَلَا يَكْفُرُ لَكُمْ اَمْرًا

گفت ان شاء الله مرا شکبیا خواهی یافت و در هیچ کاری تو را نافرمانی نخواهم کرد ۶۹

فَاللهُ اَرْسًا لِّلَّهِ عَرَبِيٌّ حَنِئٌ لِّكُلِّ مَهْدٍ كَرِيًّا

گفت اگر مرا پیروی می‌کنی پس از چیزی سؤال مکن تا خود از آن با تو سخن آغاز کنم ۷۰

فَاَطَاعُوا حَتّٰى اَدَا رَحْمَةُ الرَّحْمٰنِ اَلْحَرَمَ اَلْحَرَامَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

پس رهسپار گردیدند تا وقتی که سوار کشتی شدند وی آن را سوراخ کرد موسی گفت آیا کشتی را سوراخ کردی تا سرنشینانش را غرق

کنی واقعا به کار ناروایی مبادرت ورزیدی ۷۱

فَاللهُ اَرْسًا لِّلَّهِ سَبَّحَهُ مَعَهُ صَبْرًا

گفت آیا نگفتم که تو هرگز نمی‌توانی همپای من صبر کنی ۷۲

فَاللهُ اَرْسًا لِّلَّهِ سَبَّحَهُ مَعَهُ صَبْرًا

موسی گفت به سبب آنچه فراموش کردم مرا مؤاخذه مکن و در کارم بر من سخت مگیر ۷۳

فَاَطَاعُوا حَتّٰى اَدَا رَحْمَةُ الرَّحْمٰنِ اَلْحَرَمَ اَلْحَرَامَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

واما الحداد فکار لاملر ستمرف المکنه وکار بیه کنرلهما وکار ایهوما کالیا فاداد دکار نالیا اسکهما و سیهما کیهما دجه مر دیک و ما

صله عر امدی داک ناول مال سطل عله کنرا

و اما دیوار از آن دو پسر بچه یتیم در آن شهر بود و زیر آن گنجی متعلق به آن دو بود و پدرشان مردی نیکوکار بود پس پروردگار تو خواست آن دو یتیم به حد رشد برسند و گنجینه خود را که رحمتی از جانب پروردگارت بود بیرون آورند و این کارها را من خودسرانه انجام ندادم این بود تاویل آنچه که نتوانستی بر آن شکیبایی ورزی ۸۲

وسالو بک عر دی المرنر کل سالو علامه مه کنرا

و از تو در باره ذوالقرنین می پرسند بگو به زودی چیزی از او برای شما خواهیم خواند ۸۳

لما مکالرف الامر و اساه مر کل سے سنا

ما در زمین به او امکاناتی دادیم و از هر چیزی وسیله‌ای بدو بخشیدیم ۸۴

طبع سنا

تا راهی را دنبال کرد ۸۵

حده ادا بل معرف السمر و حکها معرف عر حمه و حک عکها فوما فلانا ادا المرنر اما ار سکد و اما ار بیک فبهم حسا

تا آنگاه که به غروبگاه خورشید رسید به نظرش آمد که خورشید در چشمه‌ای گل آلود و سیاه غروب می کند و نزدیک آن طایفه‌ای را یافت فرمودیم ای ذوالقرنین اختیار با توست یا عذاب می کنی یا در میانشان روش نیکویی پیش می گیری ۸۶

فالا ما مر کلام مسوف سکده نم بدکاله مه فسکده کدانا کنرا

گفت اما هر که ستم ورزد عذابش خواهیم کرد سپس به سوی پروردگارش بازگردانیده می شود آنگاه او را عذابی سخت خواهد کرد ۸۷

واما ما مر و عمل کالافه حرا المسه و سهولاه مر اما ناسرا

و اما هر که ایمان آورد و کار شایسته کند پاداشی هر چه نیکوتر خواهد داشت و به فرمان خود او را به کاری آسان و خواهیم داشت ۸۸

بماتع سنا

سپس راهی دیگر را دنبال کرد ۸۹

عنه ادا بلع مطاع السمر و حها بلع على قوم لم يبل لهم مر دو بها سدا

تا آنگاه که به جایگاه برآمدن خورشید رسید خورشید را چنین یافت که بر قومی طلوع می کرد که برای ایشان در برابر آن پوششی قرار

نداده بودیم ۹۰

ككط و ككطنا ما ككبه حرا

این چنین می رفت و قطعا به خبری که پیش او بود احاطه داشتیم ۹۱

بماتع سنا

باز راهی را دنبال نمود ۹۲

عنه ادا بلع سر السکر و حک مر دو بهما فوما لا کادور بمهور فولا

تا وقتی به میان دو سد رسید در برابر آن دو سد طایفه ای را یافت که نمی توانستند هیچ زبانی را بفهمند ۹۳

فالوا نادا المر سر ار با حوج و ما حوج مفسد و رف الا در فهل بلع لک حرا على ار يبل سنا و ستم سدا

گفتند ای ذوالقرنین یا جوج و ماجوج سخت در زمین فساد می کنند آیا ممکن است مالی در اختیار تو قرار دهیم تا میان ما و آنان سدی

قرار دهی ۹۴

فالا ما مکة فسد حرا فاعسوه بهوه ا حبل سکم و ستم دما

گفت آنچه پروردگارم به من در آن تمکن داده از کمک مالی شما بهتر است مرا با نیرویی انسانی یاری کنید تا میان شما و آنها سدی

استوار قرار دهیم ۹۵

لایوه در الککک عه ادا ساوی سر الککسر فالوا بهوا عه ادا حله نادا فالایوه اوعه عله حکرا

برای من قطعات آهن بیاورید تا آنگاه که میان دو کوه برابر شد گفت بدمید تا وقتی که آن قطعات را آتش گردانید گفت مس گذاخته برایم بیاورید تا روی آن بریزم ۹۶

مَا اسطاعوا ان يطهروه وما اسطاعوا له سوا

در نتیجه اقوام وحشی نتوانستند از آن مانع بالا روند و نتوانستند آن را سوراخ کنند ۹۷

فاله صادمه مرونه طادحا وعكوه حله دكا وكار وعكوه حما

گفت این رحمتی از جانب پروردگار من است ولی چون وعده پروردگارم فرا رسد آن سد را درهم کوبید و وعده پروردگارم حق است ۹۸

و دكا سكههم يومك يومك لكاكوف عر كا

و در آن روز آنان را رها می‌کنیم تا موج‌آسا بعضی با برخی درآمیزند و همین که در صور دمیده شود همه آنها را گرد خواهیم آورد ۹۹

و عر كا جهنم يومك لكاكوف عر كا

و آن روز جهنم را آشکارا به کافران بنماییم ۱۰۰

الكبر كات اعنهم عا عر دكوي وكاوا لاسطعور سما

به همان کسانی که چشمان بصیرتشان از یاد من در پرده بود و توانایی شنیدن حق نداشتند ۱۰۱

اهسب الكبر عروا مار هكوا عادي مر دونه اولنا انما عكنا جهنم لكاكوف رلا

آیا کسانی که کفر ورزیده‌اند پنداشته‌اند که می‌توانند به جای من بندگانم را سرپرست بگیرند ما جهنم را آماده کرده‌ایم تا جایگاه پذیرایی

کافران باشد ۱۰۲

هل هل سكه بالا حسبر اعمالا

بگو آیا شما را از زیانکارترین مردم آگاه گردانم ۱۰۳

الكبر هل سكههم الهاه الكنا وهم بسنور اهنم بسنور صا

آنان کسانی‌اند که کوشش‌شان در زندگی دنیا به هدر رفته و خود می‌پندارند که کار خوب انجام می‌دهند ۱۰۴

اولئك الذين كفروا بانابهم ولعانه يفتكوا اعمالهم فلا هم لهم يوم القامة وما

آری آنان کسانی‌اند که آیات پروردگارشان و لقای او را انکار کردند در نتیجه اعمالشان تباه گردید و روز قیامت برای آنها قدر و ارزشی نخواهیم نهاد ۱۰۵

ذلك جزاهم جهنم بما كفروا وما يكفوا لآبائهم وسيله هروا

این جهنم سزای آنان است چرا که کافر شدند و آیات من و پیامبرانم را به ریشخند گرفتند ۱۰۶

ار الذين آمنوا و عملوا الصالحات كان لهم جنات الفردوس بولا

بی‌گمان کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند باغهای فردوس جایگاه پذیرایی آنان است ۱۰۷

حالكبر فيها لا صور عنها حولا

جاودانه در آن خواهند بود و از آنجا درخواست انتقال نمی‌کنند ۱۰۸

فلو كان الله مكادا لكلماته من لفظ الله فلان لك كلماته ولو حنا منه مكدا

بگو اگر دریا برای کلمات پروردگارم مرکب شود پیش از آنکه کلمات پروردگارم پایان پذیرد قطعا دریا پایان می‌یابد هر چند نظیرش را به مدد آن بیاوریم ۱۰۹

فلانما اناسر منكم بوحى الينا الهكم اله واحد فمن كان من حوالا منه فاسملا عملا صالحا ولا سركت سادوه به احدا

بگو من هم مثل شما بشری هستم ولی به من وحی می‌شود که خدای شما خدایی یگانه است پس هر کس به لقای پروردگار خود امید دارد باید به کار شایسته بپردازد و هیچ کس را در پرستش پروردگارش شریک نسازد ۱۱۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ

الف لام راء این است آیات کتاب روشنگر ۱

الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ

ما آن را قرآنی عربی نازل کردیم باشد که بیندیشید ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ

ما نیکوترین سرگذشت را به موجب این قرآن که به تو وحی کردیم بر تو حکایت می‌کنیم و تو قطعاً پیش از آن از بی‌خبران بودی ۳

الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ

یاد کن زمانی را که یوسف به پدرش گفت ای پدر من در خواب یازده ستاره را با خورشید و ماه دیدم دیدم آنها برای من سجده می‌کنند ۴

الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ

یعقوب گفت ای پسرک من خوابت را برای برادرانت حکایت مکن که برای تو نیرنگی می‌اندیشند زیرا شیطان برای آدمی دشمنی آشکار

است ۵

وَكُلُّكُمْ رُجُلٌ وَرَبُّكُمُ اللَّهُ الْعَلِيمُ الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ الْباقِ

حکام

و این چنین پروردگارت تو را برمی‌گزیند و از تعبیر خوابها به تو می‌آموزد و نعمتش را بر تو و بر خاندان یعقوب تمام می‌کند همان گونه که
قبلا بر پدران تو ابراهیم و اسحاق تمام کرد در حقیقت پروردگار تو دانای حکیم است ۶

لقد كَرِهَ يَوْسُفُ وَآخُوهُ أَنَاذَ اللَّسَانِ

به راستی در سرگذشت یوسف و برادرانش برای پرسندگان عبرت‌هاست ۷

أَدْعَاوَا لِيُؤَسِّدَ وَآخُوهُ أَحْبَبَ إِلَىٰ مَا مَاتَ بِهِ عَصَىٰ آدَامَ الْأُولَىٰ كَلَامًا مَسْرُومًا

هنگامی که برادران او گفتند یوسف و برادرش نزد پدرمان از ما که جمعی نیرومند هستیم دوست‌داشتنی‌ترند قطعاً پدر ما در گمراهی
آشکاری است ۸

أَهْلُوا يَوْسُفَ وَأَخُوهُ إِذْ كَانُوا فِي مَكَّةَ وَكَوْنُوا مِنْ سَكَنِ قَوْمِ كَالْبُرِّ

یکی گفت یوسف را بکشید یا او را به سرزمینی بیندازید تا توجه پدرتان معطوف شما گردد و پس از او مردمی شایسته باشید ۹

فَالَّذِي فَطَرَ سَمَاءَ سَمَوَاتٍ وَآخُوهُ يَوْسُفُ وَآخُوهُ عَنَابَهُ الْبَيْتِ بِالْمَقْدِسِ كَرَّمَ سَمَاءَ عَالَمِينَ

گوینده‌ای از میان آنان گفت یوسف را مکشید اگر کاری می‌کنید او را در نهانخانه چاه بیفکنید تا برخی از مسافران او را بگیرند ۱۰

فَالَّذِي فَطَرَ سَمَاءَ سَمَوَاتٍ وَآخُوهُ يَوْسُفُ وَآخُوهُ لَمَّا كَانُوا فِي مَكَّةَ

گفتند ای پدر تو را چه شده است که ما را بر یوسف امین نمی‌دانی در حالی که ما خیرخواه او هستیم ۱۱

أَمْسَكَ مِنْهَا عَصَا يَوْسُفَ وَآخُوهُ لَمَّا كَانُوا فِي مَكَّةَ

فردا او را با ما بفرست تا در چمن بگردد و بازی کند و ما به خوبی نگهبان او خواهیم بود ۱۲

فَالَّذِي فَطَرَ سَمَاءَ سَمَوَاتٍ وَآخُوهُ يَوْسُفُ وَآخُوهُ لَمَّا كَانُوا فِي مَكَّةَ

گفت اینکه او را بب رید سخت مرا اندوهگین می‌کند و می‌ترسم از او غافل شوید و گرگ او را بخورد ۱۳

فَالَّذِي فَطَرَ سَمَاءَ سَمَوَاتٍ وَآخُوهُ يَوْسُفُ وَآخُوهُ لَمَّا كَانُوا فِي مَكَّةَ

گفتند اگر گرگ او را بخورد با اینکه ما گروهی نیرومند هستیم در آن صورت ما قطعاً مردمی بی‌مقدار خواهیم بود ۱۴

فَلَمَّا هَمَّ بِذِكْرِ الْوَيْحِ يَدْعُوهُ بَطْنُ الْعَيْبِ وَأَوَّلِيَّاهُ لِيَسْتَأْذِنَهُمْ فَاذْنَبُوا لَهُمْ لَأَسْعُرُوا

پس وقتی او را بردند و همداستان شدند تا او را در نهانخانه چاه بگذارند چنین کردند و به او وحی کردیم که قطعاً آنان را از این کارشان در حالی که نمی‌دانند با خبر خواهی کرد ۱۵

وَأَوَّلِيَّاهُ لِيَسْعُرُوا

و شامگاهان گریان نزد پدر خود باز آمدند ۱۶

فَأَوَّلِيَّاهُ لِيَسْعُرُوا وَرَكَابُ يُسُفَعِكُمْ مَالِكًا بَاطِلًا كَذِبًا وَمَا نَسْتَعْمُرُهُمْ إِلَّا لِأَنَّهُمْ قَانُونَ

گفتند ای پدر ما رفتیم مسابقه دهیم و یوسف را پیش کالای خود نهادیم آنگاه گرگ او را خورد ولی تو ما را هر چند راستگو باشیم باور نمی‌داری ۱۷

وَأَوَّلِيَّاهُ لِيَسْعُرُوا فَالْجَنَّةُ كَذِبًا لِيَسْعُرُوا فَالْجَنَّةُ كَذِبًا لِيَسْعُرُوا فَالْجَنَّةُ كَذِبًا لِيَسْعُرُوا

و پیراهنش را آغشته به خونی دروغین آوردند یعقوب گفت نه بلکه ن فس شما کاری بد را برای شما آراسته است اینک صبری نیکو برای من بهتر است و بر آنچه توصیف می‌کنید خدا یاری‌ده است ۱۸

وَأَوَّلِيَّاهُ لِيَسْعُرُوا فَالْجَنَّةُ كَذِبًا لِيَسْعُرُوا فَالْجَنَّةُ كَذِبًا لِيَسْعُرُوا فَالْجَنَّةُ كَذِبًا لِيَسْعُرُوا

و کاروانی آمد پس آب‌آور خود را فرستادند و دلوش را انداخت گفت مژده این یک پسر است و او را چون کالایی پنهان داشتند و خدا به آنچه می‌کردند دانا بود ۱۹

وَأَوَّلِيَّاهُ لِيَسْعُرُوا فَالْجَنَّةُ كَذِبًا لِيَسْعُرُوا فَالْجَنَّةُ كَذِبًا لِيَسْعُرُوا فَالْجَنَّةُ كَذِبًا لِيَسْعُرُوا

و او را به بهای ناچیزی چند درهم فروختند و در آن بی‌ربغت بودند ۲۰

وقال الذي استدان من مصر لأمه ما أخضع منواه عبي ار يمسا او يهده ولدا وكذا مكالموسمرف الا دصر ولعلمه مر باور

الا حادب والله عالم على امره ولكن اكبر الناس لا علمور

و آن کس که او را از مصر خریده بود به همسرش گفت نیکش بدار شاید به حال ما سود بخشد یا او را به فرزندى اختیار کنیم و بدین گونه ما یوسف را در آن سرزمین مکانت بخشیدیم تا به او تاویل خوابها را بیاموزیم و خدا بر کار خویش چیره است ولى بیشتر مردم نمى دانند ۲۱

ولما بلغ اسده اسناه حكما وعلما وكذا بصرى المهسبر

و چون به حد رشد رسید او را حکمت و دانش عطا کردیم و نیکوکاران را چنین پاداش مى دهیم ۲۲

وما وده اليك هوى سهاجر بهسه وعلما الا بواب وطان هبنا لك طال معاد الله به به احسر منواى الله لا يعلى الطالمور

و آن بانو که وی در خانه اش بود خواست از او کام گیرد و درها را پیاپی چفت کرد و گفت بیا که از آن توام یوسف گفت پناه بر خدا او آقای من است به من جای نیکو داده است قطعا ستمکاران رستگار نمى شوند ۲۳

ولمك همئ به وهم بهالوالار ماى بهار به كلك لصفه عه السو والمسا الله مر عبادنا المهنبر

و در حقیقت آن زن آهنگ وی کرد و یوسف نیز اگر برهان پروردگارش را ندیده بود آهنگ او مى کرد چنین کردیم تا بدی و زشتکاری را از او بازگردانیم چرا که او از بندگان مخلص ما بود ۲۴

واسسما الباب وكف فمعه مر در والماسد هالكى التاد طان ما حرا مر امامد باهظ سو الا الار سبر او عباد الم

و آن دو به سوی در بر یکدیگر سبقت گرفتند و آن زن پیراهن او را از پشت بدرید و در آستانه در آقای آن زن را یافتند آن گفت کیفر کسى که قصد بد به خانواده تو کرده چیست جز اینکه زندانى یا دچار عذابى دردناک شود ۲۵

طاله ما وكنه عر بهسه وسهد ساهد مر اهلها ار طار فمعه فک مر هل فمعه وهومر الكادس

یوسف گفت او از من کام خواست و شاهدهی از خانواده آن زن شهادت داد اگر پیراهن او از جلو چاک خورده زن راست گفته و او از

دروغگویان است ۲۶

وَأَرْكَرَ فَصَكْهَ فَمَرْدَرِ فَكُفْ وَهُوَ مِنَ الْكَادِرِ

و اگر پیراهن او از پشت دریده شده زن دروغ گفته و او از راستگویان است ۲۷

فَلَمَّا مَيَّ فَصَكْهَ فَمَرْدَرِ فَالْأَمْرُ كَكَرَّارِ كَكَرَّ عَطَمِ

پس چون شوهرش دید پیراهن او از پشت چاک خورده است گفت بی شک این از نیرنگ شما زنان است که نیرنگ شما زنان بزرگ است ۲۸

يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنِ هَذَا وَاسْتَسْمِعِي لَكِ بَطْلَانَ كَيْتَ مِنَ الْبَاهِلِيِّ

ای یوسف از این پیشامد روی بگردان و تو ای زن برای گناه خود آموزش بخواه که تو از خطاکاران بوده‌ای ۲۹

وَالْأَمْرُ سَوِيحُ الْمَكْنَهِ أَمْرًا هَلْ يَرَاكَ فَالْأَمْرُ بَعْدَ فَسَمْعِهَا حَتَّى أَلْمَأْمَأَةَ كَلَّالِ مَسْرِ

و دسته‌ای از زنان در شهر گفتند زن عزیز از غلام خود کام خواسته و سخت خاطر خواه او شده است به راستی ما او را در گمراهی آشکاری

می‌بینیم ۳۰

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاتًا وَاتَّكَتْ عَلَيْهِنَّ فَالْمَأْمَأَةُ كَكَرَّارِ كَكَرَّ عَطَمِ

آنکه بهر و فلتر حاسر لله ما هکسا سر اار هکالا ملک کریم

پس چون همسر عزیز از مکرشان اطلاع یافت نزد آنان کسی فرستاد و محفلی برایشان آماده ساخت و به هر یک از آنان میوه و کاردی داد

و به یوسف گفت بر آنان درآی پس چون زنان او را دیدند وی را بس شگرف یافتند و از شدت هیجان دستهای خود را بریدند و گفتند منزه

است خدا این بشر نیست این جز فرشته‌ای بزرگوار نیست ۳۱

فَالْتَفَتْنَا إِلَى الْكَلْبِ الْمَوْتَى وَهُوَ يَلْعَبُ فَمَنْ دَبَّرَ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى وَتِلْكَ آيَاتُ الْكُتُبِ

زلیخا گفت این همان است که در باره او سرزنش می‌کردید آری من از او کام خواستم ولی او خود را نگاه داشت و اگر آنچه را به او دستور

می‌دهم نکند قطعاً زندانی خواهد شد و حتماً از خوارشدگان خواهد گردید ۳۲

فَالْمَأْمَأَةُ كَكَرَّارِ كَكَرَّ عَطَمِ كَكَرَّارِ كَكَرَّ عَطَمِ

یوسف گفت پروردگارا زندان برای من دوست‌داشتنی‌تر است از آنچه مرا به آن می‌خوانند و اگر نیرنگ آنان را از من بازگردانی به سوی آنان خواهم گریبید و از جمله نادانان خواهم شد ۳۳

طسبأ له مه صرفه عنك هر انه هو السمع الطم

پس پروردگارش دعای او را اجابت کرد و نیرنگ آنان را از او بگردانید آری او شنوای داناست ۳۴

مر بك اللهم من ك ما و انا الانا لسببه ع حنر

آنگاه پس از دیدن آن نشانه‌ها به نظرشان آمد که او را تا چندی به زندان افکنند ۳۵

و دخل منه السر فسار فال ك ه ما ع امطه اعصر حمرا و فال الا حرا ع امطه ا حمل فوج ماسه حرا ناكل الطير مه سا سا و له انا نراك

مر المسير

و دو جوان با او به زندان درآمدند روزی یکی از آن دو گفت من خویشتن را به خواب دیدم که انگور برای شراب می‌فشارم و دیگری گفت من خود را به خواب دیدم که بر روی سرم نان می‌برم و پرندگان از آن می‌خورند به ما از تعبیرش خبر ده که ما تو را از نیکوکاران می‌بینیم ۳۶

فال لا ناكما طعام بر طاه الا ناكما سا و له فل ار ناكما دلكما ما عطفه ع ع نكف مة قوم لا نومور بالله وهم بالا حه هم كاهور

گفت غذایی را که روزی شماست برای شما نمی‌آورند مگر آنکه من از تعبیر آن به شما خبر می‌دهم پیش از آنکه تعبیر آن به شما برسد این از چیزهایی است که پروردگارم به من آموخته است من آیین قومی را که به خدا اعتقاد ندارند و منکر آخرتند رها کرده‌ام ۳۷

واسف مة انا ع ابراهم واسبع وسعوب ما كار لانا ر سرك بالله مر عه دلك مر فصل الله علنا و على الناس ولكن اكس الناس لا سكرور

و آیین پدرانم ابراهیم و اسحاق و یعقوب را پیروی نموده‌ام برای ما سزاوار نیست که چیزی را شریک خدا کنیم این از عنایت‌خدا بر ما و بر مردم است ولی بیشتر مردم سپاسگزاری نمی‌کنند ۳۸

نا كلكه السر لانا ناك منصرف حرام بالله الو ك الهام

و آن کس از آن دو زندانی که نجات یافته و پس از چندی یوسف را به خاطر آورده بود گفت مرا به زندان بفرستید تا شما را از تعبیر آن
خبر دهم ۴۵

يوسف ايها الصديق اصابك سبع بمرات سمار باكلهم سبع عهاف وسع سفلاد حصروا حرا ساسا ليل اذ ح الى الناس ليلهم سملور
ای یوسف ای مرد راستگوی در باره این خواب که هفت گاو فربه هفت گاو لاغر آنها را می خورند و هفت خوشه سبز و هفت خوشه خشکیده
دیگر به ما نظر ده تا به سوی مردم برگردم شاید آنان تعبیرش را بدانند ۴۶

قال مدعور سبع سننر دانافما حصك بم فدووف سننله الا فللا مما ناكلور
گفت هفت سال پی در پی می کارید و آنچه را درویدید جز اندکی را که می خورید در خوشه اش واگذارید ۴۷
بملا م سدك لسع سكداد ناكلر ما فكمه لهر الا فللا مما بكنور

آنگاه پس از آن هفت سال سخت می آید که آنچه را برای آن سالها از پیش نهاده اید جز اندکی را که ذخیره می کنید همه را خواهند خورد
۴۸

بملا م سدك عامه سد ساب الناس و فسه سكرور

آنگاه پس از آن سالی فرا می رسد که به مردم در آن سال باران می رسد و در آن آب میوه می گیرند ۴۹

وقال الملك انوبه به فلما حاه الرسول قال اذ ح الى ملك فاساله ما مال النسوه الا ان فطر اكد بهر ارعه بكنه علم

و پادشاه گفت او را نزد من آورید پس هنگامی که آن فرستاده نزد وی آمد یوسف گفت نزد آقای خویش برگرد و از او بپرس که حال آن
زنانی که دستهای خود را بریدند چگونه است زیرا پروردگار من به نیرنگ آنان آگاه است ۵۰

قال ما حنصر اذ داود بر يوسف عن بسه طر حاسر الله ما علما علمه م سو فاك امراه العرب الار حصص الي ان داود به عن بسه
وا به لمر الكادهر

پادشاه گفت وقتی از یوسف کام می خواستید چه منظور داشتید زنان گفتند منزه ست خدا ما گناهی بر او نمی دانیم همسر عزیز گفت
اکنون حقیقت آشکار شد من بودم که از او کام خواستم و بی شک او از راستگویان است ۵۱

و چون آنان را به خوار و بارشان مجهز کرد گفت برادر پدری خود را نزد من آورید مگر نمی بینید که من پیمانہ را تمام می دهم و من بهترین میزبانانم ۵۹

طَارَ لِمَنَانِهِمْ فَفَلَا كَلِمَ عَسَىٰ وَلَا يَرْجُو

پس اگر او را نزد من نیاوردید برای شما نزد من پیمانہ ای نیست و به من نزدیک نشوید ۶۰

طَالُوا سِرًّا وَكَانَ آيَاتُهُمْ لِيَوْمِ السَّاعَةِ

گفتند او را با نیرنگ از پدرش خواهیم خواست و محققا این کار را خواهیم کرد ۶۱

وَطَالَ لَمَنَانِهِمْ حِيلُهُمْ لِيَوْمِ السَّاعَةِ لِيَوْمِ السَّاعَةِ لِيَوْمِ السَّاعَةِ لِيَوْمِ السَّاعَةِ

و یوسف به غلامان خود گفت سرمایه های آنان را در بارهایشان بگذارید شاید وقتی به سوی خانواده خود برمی گردند آن را باز یابند امید که آنان باز گردند ۶۲

طَالَمَا حَسِبُوا أَنَّهُم لَنَالُوا بِرَحْمَةِ رَبِّهِمْ أَجْرًا

پس چون به سوی پدر خود بازگشتند گفتند ای پدر پیمانہ از ما منع شد برادرمان را با ما بفرست تا پیمانہ بگیریم و ما نگهبان او خواهیم بود ۶۳

طَالَ لَمَنَانِهِمْ حِيلُهُمْ لِيَوْمِ السَّاعَةِ لِيَوْمِ السَّاعَةِ لِيَوْمِ السَّاعَةِ لِيَوْمِ السَّاعَةِ

یعقوب گفت آیا همان گونه که شما را پیش از این بر برادرش امین گردانیدم بر او امین سازم پس خدا بهترین نگهبان است و اوست مهربانترین مهربانان ۶۴

طَالَمَا حَسِبُوا أَنَّهُم لَنَالُوا بِرَحْمَةِ رَبِّهِمْ أَجْرًا

و هنگامی که بارهای خود را گشودند دریافتند که سرمایه‌شان بدانها بازگردانیده شده است گفتند ای پدر دیگر چه می‌خواهیم این سرمایه ماست که به ما بازگردانیده شده است قوت خانواده خود را فراهم و برادرمان را نهبانی می‌کنیم و با بردن او یک بار شتر می‌افزاییم و این پیمانۀ اضافی نزد عزیز پیمانۀ‌ای ناچیز است ۶۵

فَالرَّادِ سَلَمَةٌ مَعَكُمْ حَتَّىٰ يُوْرِدَ بِكُمْ مَوْتًا مِّنْ أَلَدِ اللَّهِ لَئِن لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

گفت هرگز او را با شما نخواهم فرستاد تا با من با نام خدا پیمان استواری ببندید که حتما او را نزد من باز آورید مگر آنکه گرفتار حادثه‌ای شوید پس چون پیمان خود را با او استوار کردند یعقوب گفت خدا بر آنچه می‌گوییم وکیل است ۶۶

وَاللَّيْلِ لَا يَكْفِيكُمْ حَلْوَاهُمْ نَابٌ وَاحِدٌ وَكَانَ حَلْوَاهُمْ مَوْتًا مِّنْ أَلَدِ اللَّهِ لَئِن لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
فَلَوْ كُنَّا كَالصُّعْطُورِ

و گفت ای پسران من همه از یک دروازه به شهر در نیایید بلکه از دروازه‌های مختلف وارد شوید و من با این سفارش چیزی از قضای خدا را از شما دور نمی‌توانم داشت فرمان جز برای خدا نیست بر او توکل کردم و توکل‌کنندگان باید بر او توکل کنند ۶۷

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ
لَئِن لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
لَا سُلُورَ

و چون همان گونه که پدرانشان به آنان فرمان داده بود وارد شدند این کار چیزی را در برابر خدا از آنان برطرف نمی‌کرد جز اینکه یعقوب نیازی را که در دلش بود برآورد و بی‌گمان او از برکت آنچه بدو آموخته بودیم دارای دانشی فراوان بود ولی بیشتر مردم نمی‌دانند ۶۸

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ أَوْيَ اللَّهُ إِلَيْهِ فَيَلْبَسُهُمْ جُثَاثًا يُغْلَبُونَ

و هنگامی که بر یوسف وارد شدند برادرش بنیامین را نزد خود جای داد و گفت من برادر تو هستم بنابراین از آنچه برادران می‌کردند غمگین مباش ۶۹

فَمَا جَاهِدْهُمْ بِهِ جَاهِدِ الْمَلَأَةَ مِنَ الْبَنِي إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ لَا يَفْقَهُونَ

پس هنگامی که آنان را به خوار و بارشان مجهز کرد آبخوری را در بار برادرش نهاد سپس به دستور او نداکننده‌ای بانگ درداد ای کاروانیان
قطعا شما دزد هستید ۷۰

قَالَ اَوَاغِلُوا عَلَيَّ مَا دَا بَعْدُ

برادران در حالی که به آنان روی کردند گفتند چه گم کرده‌اید ۷۱

قَالَ اَبَعْدُ كَوَاعِي الْمَلَطِ وَلَمْ يَحْ تَهْ حَمَلٌ سَعْرًا نَاهِ مَعْم

گفتند جام شاه را گم کرده‌ایم و برای هر کس که آن را بیاورد یک بار شتر خواهد بود و متصدی گفت من ضامن آنم ۷۲

قَالَ يَا لَئِذَا لَعَلَّ عَلَمِي مَا حَتَا لِمَسْكِي الْاَلَمِ وَمَا كُنَا سَادِصِر

گفتند به خدا سوگند شما خوب می‌دانید که ما نیامده‌ایم در این سرزمین فساد کنیم و ما دزد نبوده‌ایم ۷۳

قَالَ اَوَا مَا حَرَاوَهَ اَرْ كَلِمَ كَادِر

گفتند پس اگر دروغ بگویند کیفرش چیست ۷۴

قَالَ اَوَا حَرَاوَهَ مَرْ وَحَكْفَ دَحْلَهْ هَوُو حَرَاوَهْ كَكَلْ بَدِي الطَّالِمِر

گفتند کیفرش همان کسی است که جام در بار او پیدا شود پس کیفرش خود اوست ما ستمکاران را این گونه کیفر می‌دهیم ۷۵

فَكَانَا وَعَسِيْمَ هَلِ وَعَا اَحْتَهْ بَمَ اسْبَرِ حَهَامِرْ وَعَا اَحْتَهْ كَكَلْ كَبَا لَوْ سَعْفَ مَا كَارَ لَاحْ كَ اَحَاوَهْ دَرِ الْمَلَطِ الْاَلَا اَرْ سَا اَللهُ رَع

دَحَابْ مَرْ سَا وَهَوِجْ كَلْ دِي عِلْمَ عِلْم

پس یوسف به بازرسی بارهای آنان پیش از بار برادرش پرداخت آنگاه آن را از بار برادرش بنیامین در آورد این گونه به یوسف شیوه

آموختیم چرا که او در آیین پادشاه نمی‌توانست برادرش را بازداشت کند مگر اینکه خدا بخواهد و چنین راهی بدو بنماید درجات کسانی را

که بخواهیم بالا می‌بریم و فوق هر صاحب دانشی دانشوری است ۷۶

قَالَ اَرْ سَرِجَ هَكْ سَرِجَ اَحْ لَهْ مَرْ هَلِ فَا سَرْ هَا بُو سَعْرَ عَسَهْ وَهَمْ تَكْ هَالِهَمْ طَا لَ اَسْمَ سَرْ مَكَا نَا وَ اَللهُ اَعْلَمُ بَمَا كَعْمُور

وَيُولِعُهُم وَفَالِئِنَّ يَاسِعَ عَلَ يَوْسُفَ وَاسْتَفْ عَنَاهُ مِنَ الرِّبِّ هُوَ كَلِمَ

و از آنان روی گردانید و گفت ای دریغ بر یوسف و در حالی که اندوه خود را فرو می خورد چشمانش از اندوه سپید شد ۸۴

طَلُوا بِاللَّهِ مَا بَدَّكَ يَوْسُفَ حَرَّكَاءَ وَكُورٍ مِنَ الْهَالِكِينَ

پسران او گفتند به خدا سوگند که پیوسته یوسف را یاد می کنی تا بیمار شوی یا هلاک گردی ۸۵

فَالِئِنَّ مَا اسْكُوْنَهُ وَحَرَّعَالِئِنَّ وَاللَّهِ مَا اسْلَمُوْر

گفت من شکایت غم و اندوه خود را پیش خدا می برم و از عنایت خدا چیزی می دانم که شما نمی دانید ۸۶

يَا بَنِي آدَهْوَا فَيَسْئُوْرًا مِّنْ يَّوْسُفَ وَآخِئِنَّ وَلَا تَأْسُوْرًا مِّنْ رَّوْحِئِنَّ وَاللَّهِ مَا اسْلَمُوْر الْكَافِرِيْر

ای پسران من بروید و از یوسف و برادرش جستجو کنید و از رحمت خدا نومید مباشید زیرا جز گروه کافران کسی از رحمت خدا نومید

نمی شود ۸۷

طَلَمَا كَلُوْرًا عَلَئِنَّ طَلُوا يَا أَيُّهَا الرِّبِّ مَسَاوَاهِلًا الرِّبِّ وَحَنَّا نَكَاغَهُ مَرَّحًا طَوْفًا لَنَا الْكَلِّ وَبَدَّكَ عَنَّا يَا رَبِّئِنَّ الْبَدَّ الْمَكْرَهُ

پس چون برادران بر او وارد شدند گفتند ای عزیز به ما و خانواده ما آسیب رسیده است و سرمایه ای ناچیز آورده ایم بنابراین پیمانمان را

تمام بده و بر ما تصدق کن که خدا صدقه دهندگان را پاداش می دهد ۸۸

فَالِئِنَّ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا اسْلَمْتُمْ يَوْسُفَ وَآخِئِنَّ مَا اسْلَمْتُمْ حَاهَلُوْر

گفت آیا دانستید وقتی که نادان بودید با یوسف و برادرش چه کردید ۸۹

طَلُوا يَا أَيُّهَا الرِّبِّ يَوْسُفَ فَاَلِئِنَّ يَوْسُفَ وَهَكَآئِنَّ فَكَرَمِئِنَّ عَلَئِنَّ يَا رَبِّئِنَّ وَبَدَّكَ طَارِئِنَّ وَاللَّهِ مَا اسْلَمْتُمْ أَحَدُ الْمَسْتَرِيْر

گفتند آیا تو خود یوسفی گفت آری من یوسفم و این برادر من است به راستی خدا بر ما منت نهاده است بی گمان هر که تقوا و صبر پیشه

کند خدا پاداش نیکوکاران را تبه نمی کند ۹۰

طَلُوا بِاللَّهِ لَمَّا كَلَّمَكَ يَا رَبِّئِنَّ عَلَئِنَّ يَا رَبِّئِنَّ كَالْهَالِكِيْر

گفتند به خدا سوگند که واقعا خدا تو را بر ما برتری داده است و ما خطاکار بودیم ۹۱

قَالَ لَا يَسِرُّكَ عَلِيمُ الْيَوْمِ سَعَىٰ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

یوسف گفت امروز بر شما سرزنشی نیست خدا شما را می‌آمرزد و او مهربانترین مهربانان است ۹۲

أَدْنَىٰ هُوَ أَعْيُنَ عَدُوٍّ حَقِيصٍ وَعِلْمُ غَيْبٍ فَتَعَسَىٰ أُتَىٰ الْأَعْمَىٰ

این پیراهن مرا ببرید و آن را بر چهره پدرم بیفکنید تا بینا شود و همه کسان خود را نزد من آورید ۹۳

وَلَمَّا كَلَبَ الْجِذَامُ آلَ يَاقَانَ بِأَسْفَارِهِمْ وَمَا فِي بُحُورِهِمْ خَيْرٌ مِّمَّا يَكْتُمُونَ

و چون کاروان رهسپار شد پدرشان گفت اگر مرا به کم‌خردی نسبت ندهید بوی یوسف را می‌شنوم ۹۴

قَالَ يَا آلَ كَلْبَةَ الْمَكِئِمِ

گفتند به خدا سوگند که تو سخت در گمراهی دیرین خود هستی ۹۵

يٰۤاَلْمَلِكِ ۙ اِنَّا نَحْنُ الْحَقُّ وَآلُكُمْ عَلٰى الْبُاطِلِ ۗ اِنَّكُمْ لَعَلَّكُمْ لَا تَدْرٰوْنَ

پس چون مژده‌رسان آمد آن پیراهن را بر چهره او انداخت پس بینا گردید گفت آیا به شما نگفتم که بی‌شک من از عنایت خدا چیزهایی

می‌دانم که شما نمی‌دانید ۹۶

قَالَ يَا آلَ كَلْبَةَ الْمَكِئِمِ ۙ اِنَّا نَحْنُ الْحَقُّ وَآلُكُمْ عَلٰى الْبُاطِلِ ۗ اِنَّكُمْ لَعَلَّكُمْ لَا تَدْرٰوْنَ

گفتند ای پدر برای گناهان ما آمرزش خواه که ما خطاکار بودیم ۹۷

قَالَ سَوْفَ نَسْتَعْرِضُكُمْ وَانْتُمْ هِيَ السُّعُودُ الرَّاحِمُونَ

گفت به زودی از پروردگرم برای شما آمرزش می‌خواهم که او همانا آمرزنده مهربان است ۹۸

قَالَ دَعُوا آلَ يَاقَانَ ۙ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ وَمَا يُكْسِرُونَ ۗ اِنَّمَا يَتَّبِعُونَ الْاٰثَرَ الْبَاطِلِ ۗ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ وَمَا يُكْسِرُونَ

پس چون بر یوسف وارد شدند پدر و مادر خود را در کنار خویش گرفت و گفت ان شاء الله با امن و امان داخل مصر شوید ۹۹

و مدح ابو نه على العسر و حرواله سجد و طاب ثوابه هدا با اول روانی من كل من حمله من حفا و ك احسبه ادا حرسه من العسر و حفا
كم من الكوم من سكار مع السطار يسه و ستر احوه ارضه لطف لمانسا نه هو العلم الكرم

و پدر و مادرش را به تخت برنشانید و همه آنان پیش او به سجده درافتادند و یوسف گفت ای پدر این است تعبیر خواب پیشین من به یقین پروردگارم آن را راست گردانید و به من احسان کرد آنگاه که مرا از زندان خارج ساخت و شما را از بیابان کنعان به مصر باز آورد پس از آنکه شیطان میان من و برادرانم را به هم زد بی گمان پروردگار من نسبت به آنچه بخواهد صاحب لطف است زیرا که او دانای حکیم است ۱۰۰

مدح الله من الملك و علمه من با اول الاحاديث طاهر السماوات و الارض انك و ليع الله ساوالا حره بوجه مسلما و الهه بالكلية

پروردگارا تو به من دولت دادی و از تعبیر خوابها به من آموختی ای پدیدآورنده آسمانها و زمین تنها تو در دنیا و آخرت مولای منی مرا مسلمان بمیران و مرا به شایستگان ملحق فرما ۱۰۱

دلك من اتانا العيب بوجه الط و ما كلف لکم ادا حصوصا امهم و هم مسكور

این ماجرا از خبرهای غیب است که به تو وحی می‌کنیم و تو هنگامی که آنان همداستان شدند و نیرنگ می‌کردند نزدشان نبودی ۱۰۲

و ما اكبر الناس ولو حركت نومسور

و بیشتر مردم هر چند آرزومند باشی ایمان آورنده نیستند ۱۰۳

و ما سالهم علىه من احرار هو الا دكر العالم

و تو بر این کار پاداشی از آنان نمی‌خواهی آن قرآن جز پندی برای جهانیان نیست ۱۰۴

و طار من بوجه السماوات و الارض بمرور عليها و هم عنها مسكور

و چه بسیار نشانه‌ها در آسمانها و زمین است که بر آنها می‌گذرند در حالی که از آنها روی برمی‌گردانند ۱۰۵

و ما اومر اكبرهم بالله الا و هم مسكور

و بیشترشان به خدا ایمان نمی‌آورند جز اینکه با او چیزی را شریک می‌گیرند ۱۰۶

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْتَعِيْزُ بِكَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ وَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ وَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ وَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ

آیا ایمنند از اینکه عذاب فراگیر خدا به آنان دررسد یا قیامت در حالی که بی‌خبرند بناگاه آنان را فرا رسد ۱۰۷

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْتَعِيْزُ بِكَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ وَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ وَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ وَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ

بگو این است راه من که من و هر کس پیروی‌ام کرد با بینایی به سوی خدا دعوت می‌کنیم و منزّه است خدا و من از مشرکان نیستم ۱۰۸

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْتَعِيْزُ بِكَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ وَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ وَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ وَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْتَعِيْزُ بِكَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ وَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ وَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ وَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ

و پیش از تو نیز جز مردانی از اهل شهرها را که به آنان وحی می‌کردیم نفرستادیم آیا در زمین نگردیده‌اند تا فرجام کسانی را که پیش از

آنان بوده‌اند بنگرند و قطعا سرای آخرت برای کسانی که پرهیزگاری کرده‌اند بهتر است آیا نمی‌اندیشید ۱۰۹

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْتَعِيْزُ بِكَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ وَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ وَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ وَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ

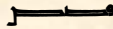
تا هنگامی که فرستادگان ما نومید شدند و مردم پنداشتند که به آنان واقعا دروغ گفته شده یاری ما به آنان رسید پس کسانی را که

می‌خواستیم نجات یافتند ولی عذاب ما از گروه مجرمان برگشت ندارد ۱۱۰

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْتَعِيْزُ بِكَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ وَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ وَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ وَ مِنَ الْاِسْتِغْنَاءِ

به راستی در سرگذشت آنان برای خردمندان عبرتی است سخنی نیست که به دروغ ساخته شده باشد بلکه تصدیق آنچه از کتابهایی است

که پیش از آن بوده و روشنگر هر چیز است و برای مردمی که ایمان می‌آورند رهنمود و رحمتی است ۱۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

طسم

ط ا ، سین ، میم. ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

این است آیات کتاب روشنگر. ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بخشی از گزارش حال موسی و فرعون را برای آگاهی مردمی که ایمان می آورند ، به درستی بر تو می خوانیم: ۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فرعون در سرزمین مصر سر برافراشت ، و مردم آن را طبقه طبقه ساخت طبقه ای از آنان را زبون می داشت: پسرانشان را سر می برید ، و

زنانشان را برای بهره کشی زنده بر جای می گذاشت ، که وی از فسادکاران بود. ۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

و خواستیم بر کسانی که در آن سرزمین فرو دست شده بودند منت نهیم و آنان را پیشوایان مردم گردانیم ، و ایشان را وارث زمین کنیم

۵ ،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

و در زمین قدرتشان دهیم و از طرفی به فرعون و هامان و لشکریانشان آنچه را که از جانب آنان بیمناک بودند ، بنمایانیم. ۶

وَاذْكُرْ آلَٰهَ مُوسَىٰ إِذْ أَسْرَاهُ فَذَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَتَوَلَّىٰ وَوَجَّهْنَا بِنُورِنَا إِلَىٰ سَبِيلِ الْوَسْطَىٰ وَجَعَلْنَاهُ مِنْ أُمَّةٍ أَدْبَارَ الْأَسْبَابِ
و به مادر موسی وحی کردیم که: «او را شیر ده ، و چون بر او بیمناک شدی او را در نیل بینداز ، و مترس و اندوه مدار که ما او را به تو باز می گردانیم و از زمره پیمبرانش قرار می دهیم.» ۷

فَالْمَكَّةَ لِنَاسٍ لَّعَنُوا لَمَّا كَانُوا فِي حَاكِمَةٍ
پس خاندان فرعون ، او را از آب برگرفتند تا سرانجام دشمن جان آنان و مایه اندوهشان باشد. آری ، فرعون و هامان و لشکریان آنها خطاکار بودند. ۸

وَإِنَّمَا أَمْرُهُمْ شُرُكُوتُ الْعِبَادِ وَلَا يُقَالُ لَهُمْ جُنُودٌ فَلَا تُسْعَفُوا
و همسر فرعون گفت: « این کودک نور چشم من و تو خواهد بود. او را مکشید. شاید برای ما سودمند باشد یا او را به فرزندی بگیریم ، ولی آنها خیر نداشتند. ۹

وَإِذْ يَرْوَىٰ فَمَا كَانَ يَدْفَعُهُ فَرَجَاهُ إِلَىٰ مُنْتَهَىٰ الْمَدِينَةِ لَعَلَّ يَسْتَرْفِعُ وَيَحْمِلُ رَأْسَهُ وَلَا يَتَبَوَّأُ مَقَامًا يُسَبِّحُ فِيهِ اللَّهَ فَقِيلَ لَهُ لَا تَجْعَلْ فِي الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
و دل مادر موسی از هر چیز ، جز از فکر فرزند تهی گشت. اگر قلبش را استوار نساخته بودیم تا از ایمان آوردگان باشد ، چیزی نمانده بود که آن راز را افشا کند. ۱۰

وَإِنَّمَا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
و به خواهر موسی گفت: «از پی او برو.» پس او را از دور دید ، در حالی که آنان متوجه نبودند. ۱۱

وَإِنَّمَا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
و از پیش ، شیر دایگان را بر او حرام گردانیده بودیم. پس خواهرش آمد و گفت: «آیا شما را بر خانواده ای راهنمایی کنم که برای شما از وی سرپرستی کنند و خیر خواه او باشند؟» ۱۲

فَرَجَاهُ إِلَىٰ مُنْتَهَىٰ الْمَدِينَةِ لَعَلَّ يَسْتَرْفِعُ وَيَحْمِلُ رَأْسَهُ وَلَا يَتَبَوَّأُ مَقَامًا يُسَبِّحُ فِيهِ اللَّهَ فَقِيلَ لَهُ لَا تَجْعَلْ فِي الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

پس او را به مادرش بازگردانیدیم تا چشمش بدو روشن شود و غم نخورد و بداند که وعده خدا درست است ، ولی بیشترشان نمی دانند.

ولما بلغ اسكده واسوي اسناه حكما وعلما وكذا بدي المستر

و چون به رشد و کمال خویش رسید ، به او حکمت و دانش عطا کردیم ، و نیکوکاران را چنین پاداش می دهیم. ۱۴

**و دخل المكه على حنر عمه من اهلها فوحك فيها حنر بنهار هكاهم سسه وهكاهم عدوه فاساه الكي مر سسه على الكي مر عدوه
فوحده موسى هكاهه فال هكاهم عمل السطار انه عدو مطل من**

و داخل شهر شد بی آنکه مردمش متوجه باشند. پس دو مرد را با هم در زدو خورد یافت: یکی ، از پیروان او و دیگری از دشمنانش بود . آن کس که از پیروانش بود ، بر ضد کسی که دشمن وی بود ، از او یاری خواست. پس موسی مشتی بدو زد و او را کشت. گفت: «این کار شیطان است ، چرا که او دشمنی گمراه کننده و آشکار است.» ۱۵

فال مداعه طائفه نبي طاعه له انه هو العود الحزم

گفت: «پروردگارا ، من بر خویشان ستم کردم ، مرا ببخش.» پس خدا از او درگذشت که وی آمرزنده مهربان است. ۱۶

فال مداعه سمع على فلر اكور طهنا للمدمن

موسی گفت: «پروردگارا به پاس نعمتی که بر من ارزانی داشتی هرگز پشتیبان مجرمان نخواهم بود.» ۱۷

فاصبح في المكه حاميا ندي فادالكى اسنصره بالامر سسره فال له موسى انا لوي من

صبحگاهان در شهر ، بیمناک و در انتظار حادثه ای بود. ناگاه همان کسی که دیروز از وی یاری خواسته بود باز با فریاد از او یاری خواست. موسی به او گفت: «به راستی که تو آشکارا گمراهی.» ۱۸

**فلما اراد ان ينظر الكي هو عدو لهما فال ناموسه اركه ان هلكه كما هلكه فسا بالامر ان يركه الا ان يركه حاميا في الاصر وما
يرك ان يركه من المظنر**

و چون خواست به سوی آنکه دشمن هر دوشان بود حمله آورد ، گفت: «ای موسی ، آیا می خواهی مرا بکشی چنان که دیروز شخصی را کشتی؟ تو می خواهی در این سرزمین فقط زورگو باشی ، و نمی خواهی از اصلاحگران باشی.» ۱۹

و ح ا دخل م ر ا ف ص الم ک ن ه س ع ف ا ل ا م و س ی ا ر الم ل ا ن ا م و ر ب ط ل ل ع ل و ط ط ا ح ر ح ا ل ع ل ط م ر الم ا ح ص ر

و از دورافتاده ترین نقطه شهر ، مردی دوان دوان آمد و گفت: «ای موسی ، سران قوم در باره تو مشورت می کنند تا تو را بکشند. پس از شهر خارج شو. من جدًّا از خیرخواهان توام.» ۲۰

ه ر ح م ه ا ح ا م ا ر ه ب ف ا ل ا م و س ی م ر الم و م ط ا ل م ن ر

موسی ترسان و نگران از آنجا بیرون رفت در حالی که می گفت: «پروردگارا ، مرا از گروه ستمکاران نجات بخش.» ۲۱

و ل م ا ب و ح ه ن ل م ا م ک ب ر ف ا ل ع س م ه ا ر ه ک ی س و ا ل س ل ل

و چون به سوی شهر مدّین رو نهاد با خود گفت: «امید است پروردگارم مرا به راه راست هدایت کند.» ۲۲

و ل م ا و د م ا م ک ب ر و ح ک ع ل ه ا م ه م ر الم ا س ر س م و ر و و ح م ر د و ه م ا م ا س ر ب ک و د ا ر ف ا ل م ا ح ط ن ک م ا ل ل ا ل ا س ع ح ع ب ک و ر ا ل ع ا و ا ب و ا

س ل ع ک ل ر

و چون به آب مدّین رسید ، گروهی از مردم را بر آن یافت که دامهای خود را آب می دادند ، و پشت سرشان دو زن را یافت که گوسفندان خود را دور می کردند. موسی گفت: «منظورتان از این کار چیست؟» گفتند: « ما به گوسفندان خود آب نمی دهیم تا شبانان همگی گوسفندانشان را برگردانند ، و پدر ما پیری سالخورده است.» ۲۳

س ع ه ل ه م ا ب و ل ع ل ا ل ط ه ا ل م ا ل ا م ا ر ل ا ل ع م ر ح ر ه ه

پس برای آن دو ، گوسفندان را آب داد ، آن گاه به سوی سایه برگشت و گفت: «پروردگارا ، من به هر خیری که سویم بفرستی سخت

نیازمندم.» ۲۴

يا اهداهما مبسرة على اسبينا طائف ارا على بكونك لهديك احراما سميت لنا فلما حاه وصر عليه المصير فال لا يعب بود من العود
الكلمة

پس یکی از آن دو زن در حالی که به آزر مگام بر می داشت نزد وی آمد و گفت: «پدرم تو را می طلبد تا تو را به پاداش آب دادن
گوسفندان برای ما، مزد دهد.» و چون موسی نزد او آمد و سرگذشت خود را بر او حکایت کرد، وی گفت: «مترس که از گروه
ستمگران نجات یافتی.» ۲۵

طائف احصاهما با نائف اسما حه ارا حدم من اسما حه العوى الامن

یکی از آن دو دختر گفت: «ای پدر، او را استخدام کن، چرا که بهترین کسی است که استخدام می کنی: هم نیرومند و هم درخور
اعتماد است.» ۲۶

فال على امك ارا اناك احدى ابي هاشم على ارا نا حه طاه حبه طار اسمف عسرامر عكط و ما امك ارا اسع علىك سبكه ارا سا
الله من الطاهر

شعیب گفت: «من می خواهم یکی از این دو دختر خود را که مشاهده می کنی به نکاح تو در آورم، به این شرط که هشت سال برای
من کار کنی، و اگر ده سال را تمام گردانی اختیار با تو است، و نمی خواهم بر تو سخت گیرم، و مرا ان شاء الله از درستکاران خواهی
یافت.» ۲۷

فال دلطيه وسط اما الا حنر كسب فلا عدوار على والله على ما ناول وكيل

موسی گفت: «این قرار داد میان من و تو باشد که هر یک از دو مدت را به انجام رسانیدم، بر من تعدی روا نباشد، و خدا بر آنچه می
گوییم وکیل است.» ۲۸

فلما كعبه موسنا حل وساد ناهله اسر من جانب الطود ناما طالا له امكوا على اسف نادا على انكم مها بندا و حكه من النام لكهم
سكاور

و چون موسی آن مدت را به پایان رسانید و همسرش را همراه برد ، آتشی را از دور در کنار طور مشاهده کرد ، به خانواده خود گفت: « اینجا بمانید ، که من از دور آتشی دیدم ، شاید خبری از آن یا شعله ای آتش برایتان بیاورم ، باشد که خود را گرم کنید.» ۲۹

فلما باناها بودی مر ساطه الوادی الامری الفیه العادکه مر السیده ار ناموسه علی انان الله مد العالمر

پس چون به آن آتش رسید ، از جانب راستِ وادی ، در آن جایگاه مبارک ، از آن درخت ندا آمد که: «ای موسی ، منم ، من ، خداوند ، پروردگار جهانیان.» ۳۰

وار الی عاک فلما ماها نهی کابها حار وله مک بر اوله سمب ناموسه اهل ولا یعد ابط مر الامیر

و فرمود: «عصای خود را بیفکن.» پس چون دید آن مثلِ ماری می جُنبد ، پشت کرد و برنگشت. «ای موسی ، پیش آی و مترس که تو در امانی.» ۳۱

اسلط بکف حاک یخرج سکا مر عد سو و اصم الب حاک مر الیه فکاک برهان مر دک علی فرعون و مله ابهم کابوا فوما فاسفر

«دست خود را به گریبانَت ببر تا سپید بی گزند بیرون بیاید ، و برای رهایی از این هراس بازویت را به خویشتن بچسبان. این دو نشانه دو برهان از جانب پروردگار تو است که باید به سوی فرعون و سران کشور او ببری ، زیرا آنان همواره قومی نافرمانند.» ۳۲

فال مد علی فکک مهم فسا فاحاف ار سلور

گفت: «پروردگارا ، من کسی از ایشان را کشته ام ، می ترسم مرا بکشند. ۳۳

ولح هادور هوا صی من لسانا فاد سلو مد اکف علی احاف ار بک نور

و برادرم هارون از من زبان آورتر است ، پس او را با من به دستگیری گسیل دار تا مرا تصدیق کند ، زیرا می ترسم مرا تکذیب کنند.» ۳۴

فال سسک عکک با حاک و یسل لکما سلطانا ولا سلور انکما بانا انما و مر اسکما العالمور

فرمود: «به زودی بازویت را به وسیله برادرت نیرومند خواهیم کرد و برای شما هر دو ، تسلّطی قرار خواهیم داد که با وجود آیات ما ، به شما دست نخواهند یافت شما و هر که شما را پیروی کند چیره خواهید بود.» ۳۵

فَلَمَّا حَا هِم مَوْسَىٰ بَابَانَ سَبَّاحًا فَاوَلَمَّا هَكَذَا لَا سَهْرَ مَعْنَىٰ وَمَا سَمِعْنَا نَهْدًا لَنَا بَابَانَ لَا وَرَلِر

پس چون موسی آیات روشن ما را برای آنان آورد ، گفتند: «این جز سحری ساختگی نیست و از پدران پیشین خود چنین چیزی نشنیده ایم.» ۳۶

وَ قَالَ مَوْسَىٰ مَهْ اَعْلَمَ مَرْ حَا بِالْهَدَىٰ مَرْ عَكْدَه مَرْ بَكُورَ لَه عَاوَه الْكَادَ مَاه لَا يَهْلِي الْكَالْمُور

و موسی گفت: «پروردگام به حال کسی که از جانب او رهنمودی آورده و نیز کسی که فرجام نیکوی آن سرا برای اوست ، داناتر است. در حقیقت ، ظالمان رستگار نمی شوند.» ۳۷

وَ قَالَ فِرْعَوْنُ يَا اَيُّهَا الْمَلَا مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مَرْ اَلْهَدَىٰ فَاوَكَلَه بَا هَامَارَ عَلَي الْطَرِ فَاحْتَلَه صَدْرَ خَالِيَه اَطْلَعَه اَلْه مَوْسَىٰ وَ اِيَه لَا طَه مَرْ الْكَادَسِر

و فرعون گفت: «ای بزرگان قوم ، من جز خویشتن برای شما خدایی نمی شناسم. پس ای همامان برایم بر گِل آتش بیفروز و برجی بلند برای من بساز ، شاید به حالِ خدای موسی اطلاع یابم ، و من جدا او را از دروغگویان می پندارم.» ۳۸

وَ اسْتَكْبَرَهُ وَ وَ حُوْدَه فَا لَادِرَ سَدْرَ الْهَج وَ طَبَا اَبَهْمَ الْبَالَا بَ حُور

و او و سپاهیانش در آن سرزمین به ناحق سرکشی کردند و پنداشتند که به سوی ما بازگردانیده نمی شوند. ۳۹

فَا حَكَمَاه وَ حُوْدَه فَصَدَقَ نَاهُمْ اَلْمَ فَاطِرَ كَتَبَ كَارَ عَاوَه الْكَالْمُر

تا او و سپاهیانش را فرو گرفتیم و آنان را در دریا افکندیم ، بنگر که فرجام کار ستمکاران چگونه بود. ۴۰

وَ حَتَلَاهُمْ اَبَه مَكُورَ عَلَي الْاَلْمَ وَ يَوْمَ الْاَلْمَامَه لَا سَكُور

و آنان را پیشوایانی که به سوی آتش می خوانند گردانیدیم ، و روز رستاخیز یاری نخواهند شد. ۴۱

وَأَسْأَلُهُمْ هَكَذَا نَتْلُوهُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ هُمْ مِمَّنْ يَعْتَدُونَ

و در این دنیا لعنتی بدرقه نام آنان کردیم و روز قیامت نیز ایشان از جمله زشت رویانند. ۴۲

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ سَمَاءٍ مَا نَكُنَّ نَلْقَاهُ إِلَّا رَاحَةً وَرَهْأً وَمَا نَكُنَّ نَلْقَاهُ إِلَّا رَاحَةً وَرَهْأً وَمَا نَكُنَّ نَلْقَاهُ إِلَّا رَاحَةً وَرَهْأً

و به راستی ، پس از آنکه نسلهای نخستین را هلاک کردیم ، به موسی کتاب دادیم که در بردارنده روشنگری ها و رهنمود و رحمتی برای مردم بود ، امید که آنان پند گیرند. ۴۳

وَمَا كُنْزُ بَابِ الْبَيْتِ إِلَّا مَوَازِينُ الْمَوَازِينِ وَمَا كُنْزُ الْمَوَازِينِ إِلَّا مَوَازِينُ الْمَوَازِينِ

و چون امر پیامبری را به موسی واگذاشتیم ، تو در جانب غربی طور نبودی و از گواهان نیز نبودی. ۴۴

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ إِسْحَاقَ وَيُوسُفَ إِسْحَاقَ وَمَا كُنْزُ الْبَيْتِ إِلَّا مَوَازِينُ الْمَوَازِينِ

لیکن ما نسلهایی پدید آوردیم و عمرشان طولانی شد. و تو در میان ساکنان شهر مدّین مقیم نبودی تا آیات ما را بر ایشان بخوانی ، لیکن ما بودیم که فرستنده پیامبران بودیم. ۴۵

وَمَا كُنْزُ الْبَيْتِ إِلَّا مَوَازِينُ الْمَوَازِينِ وَمَا كُنْزُ الْمَوَازِينِ إِلَّا مَوَازِينُ الْمَوَازِينِ

و آن دم که موسی را ندا در دادیم ، تو در جانب طور نبودی ، ولی این اطلاع تو رحمتی است از پروردگار تو ، تا قومی را که هیچ همداردهنده ای پیش از تو برایشان نیامده است بیم دهی ، باشد که آنان پند پذیرند. ۴۶

وَلَوْلَا إِسْحَاقُ وَيُوسُفُ مَا كُنْزُ الْبَيْتِ إِلَّا مَوَازِينُ الْمَوَازِينِ وَمَا كُنْزُ الْمَوَازِينِ إِلَّا مَوَازِينُ الْمَوَازِينِ

و اگر نبود که وقتی به سزای پیش فرست دستهایشان مصیبتی به ایشان برسد ، بگویند: «پروردگارا ، چرا فرستاده ای به سوی ما نفرستادی تا از احکام تو پیروی کنیم و از مؤمنان باشیم» قطعاً در کیفر آنان شتاب می کردیم . ۴۷

فَلَمَّا حَاسَبْنَا قُلُوبَهُمْ وَكُنَّا فِي صُلْبِهِمْ لَآئِيمَةً وَأَوَّلُ آيَاتِنَا أَن نُّكَفِّرَهُمْ آلِهَهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَيُنَزَّلُنَّ مِنَ السَّمَاءِ نَارًا مُّسْفِلَةً وَّجُوهَهُمْ

پس چون حق از جانب ما برایشان آمد ، گفتند: «چرا نظیر آنچه به موسی داده شد ، به او داده نشده است؟» آیا به آنچه قبلاً به موسی داده شد کفر نورزیدند؟ گفتند: «دو ساحر با هم ساخته اند.» و گفتند: «ما همه را منکریم.» ۴۸

فل قلوبنا کتاب من عند الله هو اهکدی منه ما استه اار کتم کاد هر

بگو: «پس اگر راست می گوئید ، کتابی از جانب خدا بیاورید که از این دو هدایت کننده تر باشد تا پیرویش کنم.» ۴۹

فار ام سبستوا لک فاعلم انما نسور اهوا هم و مر اکل مر ابع هواه سده کی من الله اار الله لا نه کی الموم الطاهر

پس اگر تو را اجابت نکردند ، بدان که فقط هوسهای خود را پیروی می کنند و کیست گمراه تر از آنکه بی راهنمایی خدا از هوش پیروی کند؟ بی تردید خدا مردم ستمگر را راهنمایی نمی کند. ۵۰

ولک وصلنا لهم الموال لعلهم سک دور

و به راستی ، این گفتار را برای آنان پی در پی و به هم پیوسته نازل ساختیم ، امید که آنان پند پذیرند. ۵۱

الکر استاهم الکتاب من فله هم نه نومور

کسانی که قبل از آن ، کتاب آسمانی به ایشان داده ایم ، آنان به قرآن می گروند. ۵۲

وادا یله عنهم فالوا اما نه الهی من دنانا کان فله مسلمبر

و چون بر ایشان فرو خوانده می شود ، می گویند: «بدان ایمان آوردیم که آن درست است و از طرف پروردگار ماست ما پیش از آن هم از تسلیم شوندگان بودیم.» ۵۳

اولیک نومور احرمه من ستر ما کبروا و کد دور بالسه السسه و ما مد فاهم سفور

آنانند که به پاس آنکه صبر کردند و برای آنکه بدی را با نیکی دفع می نمایند و از آنچه روزی شان داده ایم انفاق می کنند ، دو بار پاداش خواهند یافت. ۵۴

وادا سموا الموال کدوا عه و فالوا لنا اعمالنا و کم اعمالکم سلام علیکم لا یسه الماهر

و چون لغوی بشنوند از آن روی برمی تابند و می گویند: «کردارهای ما از آن ما و کردارهای شما از آن شماست. سلام بر شما ، جویای مصاحبت نادانان نیستیم.» ۵۵

ا ط لا بهدی مر احسب و لکر الله بهدی مر سا وهو اعلم بالمهکبر

در حقیقت ، تو هر که را دوست داری نمی توانی راهنمایی کنی ، لیکن خداست که هر که را بخواهد راهنمایی می کند ، و او به راه یافتگان داناتر است. ۵۶

و طالوا ار سع الهدی مسک بسلمه مر ام صنا اولم بکر لهم حرما مایعنه الله بمرات کل سے و در طامر لکنا و لکر اکرهم لا سلور

و گفتند: «اگر با تو از نور هدایت پیروی کنیم ، از سرزمین خود روده خواهیم شد.» آیا آنان را در حرمی امن جای ندادیم که محصولات هر چیزی که رزقی از جانب ماست به سوی آن سرازیر می شود؟ ولی بیشترشان نمی دانند. ۵۷

و کم اهکنا مر فیه بکرمه مسنها فلک مساکهم لم سکر مر سکهم الا فللا و کنا بر الواد بر

و چه بسیار شهرها که هلاکش کردیم ، زیرا زندگی خوش ، آنها را سرمست کرده بود. این است سراهایشان که پس از آنان جز برای عده کمی مورد سکونت قرار نگرفته ، و ماییم که وارث آنان بودیم. ۵۸

و ما کار مک مهک امری حه سکره امها رسولا نلو علمهم انا نانا و ما کما مهک امری الا و اهلهک طالمور

و پروردگار تو هرگز ویرانگر شهرها نبوده است تا پیشتر در مرکز آنها پیامبری برانگیزد که آیات ما را بر ایشان بخواند ، و ما شهرها را تا مردمشان ستمگر نباشند ویران کننده نبوده ایم. ۵۹

و ما او سمر سے فصاع الهاته الکنا و رسنها و ما عدک الله حرمه و ابره افلا سلور

و هر آنچه به شما داده شده است ، کالای زندگی دنیا و زیور آن است ، و لی آنچه پیش خداست بهتر و پایدارتر است مگر نمی اندیشید؟ ۶۰

ا امر و عدکاه و عدک حسنا وهو لافه کمر مسناه فصاع الهاته الکنا تم هو نوم الفنامه مر المهکبر

آیا کسی که وعده نیکو به او داده ایم و او به آن خواهد رسید ، مانند کسی است که از کالای زندگی دنیا بهره مندش گردانیده ایم ولی او روز قیامت از جمله احضارشدگان در آتش است؟ ۶۱

و یوم نادیهم فصول ان سرکله الکر کتم بعمور

و به یاد آور روزی را که آنان را ندا می دهد و می فرماید: «آن شریکان من ، که می پنداشتید کجایند؟» ۶۲

فال الکر حج علیهم الفول منا هول الکر اعونا اعونا هم کما عونا برانا الکر ما کابوا اننا سکرور

آنان که حکم عذاب بر ایشان واجب آمده ، می گویند: «پروردگارا ، اینانند کسانی که گمراه کردیم گمراهشان کردیم هم چنان که خود گمراه شدیم ، از آنان به سوی تو بیزاری می جوئیم ما را نمی پرستیدند بلکه پندار خود را دنبال می کردند .» ۶۳

وفیل ادعوا سرکا کم فکوههم طم سبیسوا لهم وما والکتاب لو ابهم کابوا بهکور

و به آنان گفته می شود: «شریکان خود را فرا خوانید.» پس آنها را می خوانند ولی پاسخشان نمی دهند و عذاب را می بینند و آرزو می کنند که ای کاش هدایت یافته بودند. ۶۴

و یوم نادیهم فصول مادا احکم المرسلر

و روزی را که خدا آنان را ندا درمی دهد و می فرماید: «فرستادگان ما را چه پاسخ دادید؟» ۶۵

صمئ علیهم الا ننا یومئک فهم لا نسا لور

پس در آن روز اخبار بر ایشان پوشیده گردد و از یکدیگر نمی توانند بپرسند. ۶۶

طامر ناب و امر وعمل کالما حصی ار بکور مر المعلر

و اما کسی که توبه کند و ایمان آورد و به کار شایسته پردازد ، امید که از رستگاران باشد. ۶۷

و مد یلو ما سا وینام ما کار لهم الکره سهار الله و یلله عما سکرور

و پروردگار تو هر چه را بخواهد می آفریند و برمی گزیند ، و آنان اختیاری ندارند. منزه است خدا ، و از آنچه با او شریک می گردانند برتر است. ۶۸

وَمَا يَكْفُرُ الْكُفْرُ بِمَا سَلَوٰ

و آنچه را سینه هایشان پوشیده یا آشکار می دارد ، پروردگارت می داند. ۶۹

وَهُوَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحْمٰنُ

و اوست خدا یی که جز او معبودی نیست. در این سرایِ نخستین و در آخرت ، ستایش از آن اوست ، و فرمان ، او راست و به سوی او بازگردانیده می شوید. ۷۰

فَلَمَّا سَمِعَ الرَّحْمٰنُ نوحًا يَدْعُوهُ سَخَّرَ لَهٗ مِصْرًا

بگو: «هان ، چه می پندارید اگر خدا تا روز رستاخیز شب را بر شما جاوید بدارد جز خداوند کدامین معبود برای شما روشنی می آورد؟ آیا نمی شنوید؟» ۷۱

فَلَمَّا سَمِعَ الرَّحْمٰنُ اٰیٰتِ الْكٰفِرِيْنَ اَخْرَجَهُمْ مِّنْ مِّصْرَ لَئِيْلًا

بگو: «هان ، چه می پندارید اگر خدا تا روز قیامت روز را بر شما جاوید بدارد جز خداوند کدامین معبود برای شما شبی می آورد که در آن آرام گیرید ، آیا نمی بینید؟» ۷۲

وَمِمَّا رَحِمْنَا قَوْمًا يَّتَّبِعُونَ اٰیٰتِنَا يَبْغُوْنَ اِلٰهًا غَيْرَ اللّٰهِ

و از رحمتش برایتان شب و روز را قرار داد تا در این یک بیمارامید و در آن یک از فزون بخشی او روزی خود بجوید ، باشد که سپاس بدارید. ۷۳

وَيَوْمَ نَدْعُوهُمْ فَيَجۡتَنِبُونَ

و یاد کن روزی را که ندایشان می کند و می فرماید: «آن شریکان که می پنداشتید کجایند؟» ۷۴

و کسانی که دانش واقعی یافته بودند ، گفتند: «وای بر شما! برای کسی که گرویده و کار شایسته کرده پاداش خدا بهتر است ، و جز شکیبایان آن را نیابند.» ۸۰

هَسْمَاءُ وَكَادَهُ الْأَرْضَ فَمَا كَارَ لَهُ مِنْ فَهٍ سَكْرَةٌ مِنْ دُونَ اللَّهِ وَمَا كَارَ مِنَ الْمَسْكِرِ

آن گاه قارون را با خانه اش در زمین فرو بردیم ، و گروهی نداشت که در برابر عذاب خدا او را یاری کنند و خود نیز نتوانست از خود دفاع کند. ۸۱

وَاصْبِرْ لِكُرْحِ الْعَذَابِ عَلَى مَا كَانُوا لَا يَعْلَمُونَ

و همان کسانی که دیروز آرزو داشتند به جای او باشند ، صبح می گفتند: «وای ، مثل اینکه خدا روزی را برای هر کس از بندگانش که بخواهد گشاده یا تنگ می گرداند ، و اگر خدا بر ما منت نهاده بود ، ما را هم به زمین فرو برده بود وای ، گویی که کافران رستگار نمی گردند.» ۸۲

لَا تَكْفُرْ بِاللَّهِ الْمَوْلَىٰ وَالْمُهَلَّىٰ بِاللَّهِ

آن سرای آخرت را برای کسانی قرار می دهیم که در زمین خواستار برتری و فساد نیستند ، و فرجام خوش از آن پرهیزگاران است. ۸۳

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ كَانُوا سَاقِطِينَ

هر کس نیکی به میان آورد ، برای او پاداشی بهتر از آن خواهد بود ، و هر کس بدی به میان آورد ، کسانی که کارهای بد کرده اند جز سزای آنچه کرده اند نخواهند یافت. ۸۴

إِن يَرَوْا كِسْفًا مِنَ النُّجُومِ فَاصْبِرْ لَهُمْ جُنُودًا غَلِيظَةً

در حقیقت ، همان کسی که این قرآن را بر تو فرض کرد ، یقیناً تو را به سوی وعده گاه بازمی گرداند. بگو: «پروردگرم بهتر می داند چه کس هدایت آورده و چه کس در گمراهی آشکاری است؟» ۸۵

وما كنت برحوا ريلع اليك الكتاب الا رحمة من ربك فلا تكونن طهيدا الكافرين

و تو امیدوار نبودی که بر تو کتاب القا شود ، بلکه این رحمتی از پروردگار تو بود. پس تو هرگز پشتیبان کافران مباش. ۸۶

ولا تكبر على انباء الله ساء ما يريك الكتاب وما يذع اليك ولا تكونن من المسكرين

و البته نباید تو را از آیات خدا بعد از آنکه بر تو نازل شده است باز دارند ، و به سوی پروردگارت دعوت کن ، و زنهار از مشرکان مباش. ۸۷

ولا تكع مع الله الها احدا الا هو كل عه هالك الا وجهه الكرم والله برحور

و با خدا معبودی دیگر مخوان. خدایی جز او نیست. جز ذات او همه چیز نابودشونده است. فرمان از آن اوست. و به سوی او بازگردانیده می

شوید. ۸۸

بسم

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بسم الله الرحمن الرحيم

طاسین این است آیات قرآن و آیات کتابی روشنگر ۱

هکي وسري للمومنين

که مایه هدایت و بشارت برای مؤمنان است ۲

الکبر بسمور الصلاة وبسور الکاه وهم بالا حده هم بوسور

همانان که نماز برپا می‌دارند و زکات می‌دهند و خود به آخرت یقین دارند ۳

ار الكبر لا يومور بالا حره دنالهم اعمالهم فهم سمهور

کسانی که به آخرت ایمان ندارند کردارهایشان را در نظرشان بیاراستیم تا همچنان سرگشته بمانند ۴

اولط الكبر لهم سو الكصاب وهمع الا حره هم الا حسرور

آنان کسانی‌اند که عذاب سخت برای ایشان خواهد بود و در آخرت خود زیانکارترین مردم‌اند ۵

واسط لیلع المرار مر لکر حکم علم

و حقا تو قرآن را از سوی حکیمی دانا دریافت می‌داری ۶

اد طال موسی لاهلای اسن نادا سانکم مها بید او انکم سهاب فسر لکم بطالور

یادکن هنگامی را که موسی به خانواده خود گفت من آتشی به نظرم رسید به زودی برای شما خبری از آن خواهم آورد یا شعله آتشی برای

شما می‌آورم باشد که خود را گرم کنید ۷

طلما حا ها بودی ار بودک مرع الادر مر حولها وسهار الله رب العالمنر

چون نزد آن آمد آوا رسید که خجسته و مبارک گردید آنکه در کنار این آتش و آنکه پیرامون آن است و منزّه است خدا پروردگار جهانیان ۸

ناموسی انه انا الله العزیر الحکم

ای موسی این منم خدای عزیز حکیم ۹

والی عکاک طلما ماها بهد کابها حار فله مک ترا ولم سعب ناموسی لایع لای لایاف لکی المرسلور

و عصایت را بیفکن پس چون آن را همچون ماری دید که می‌جنبد پشت گردانید و به عقب بازنگشت ای موسی مترس که فرستادگان

پیش من نمی‌ترسند ۱۰

الامر طلم مر کل حسنا سک سو طلم عهود محم

لیکن کسی که ستم کرده سپس بعد از بدی نیکی را جایگزین آن گردانیده بداند که من آمرزنده مهربانم ۱۱

وَادِلْ بِكُلِّ حَيْكَةٍ بِسَخِّهَا مَرَّ عَدُوٌّ سَخَّ نَادِيَهُ فَرَعُونَ وَفَوْمَهُ لَبِهُمُ كَابُوا فَوْمًا طَسْمَرُ

و دستت را در گریبان کن تا سپید بی‌عیب بیرون آید اینها از جمله نشانه‌های نه‌گانه‌ای است که باید به سوی فرعون و قومش ببری زیرا که آنان مردمی نافرمانند ۱۲

فَلَمَّا حَا بَهُمُ آيَاتُنَا مَكَرَهُ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

و هنگامی که آیات روشنگر ما به سویشان آمد گفتند این سحری آشکار است ۱۳

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاسْتَعْصَمُوا وَكَلَّمَ اللَّهُ قَارُونَ فَانظُرْ كَيْفَ جَاءَهُ الْمَصْرُ

و با آنکه دل‌هایشان بدان یقین داشت از روی ظلم و تکبر آن را انکار کردند پس ببین فرجام فسادگران چگونه بود ۱۴

وَلَمَّا سَأَلْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ أَعْمَالَهُمَا قَالَ الْيَمُّ لَأَأْتِي أُنُوفَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَاصْلَوْا كَيْفَ يَسْتَجِيبُ الْكَافِرُونَ

و به راستی به داوود و سلیمان دانشی عطا کردیم و آن دو گفتند ستایش‌بخدایی را که ما را بر بسیاری از بندگان باایمانش برتری داده است ۱۵

وَوَدَّ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عِلْمًا مِّنْ عِنْدِ رَبِّي أَنِّي أَخْبَأُ مَضَاجِعَ الْقَوْمِ فَاصْطَلُوا الصَّلَاتِ

و سلیمان از داوود میراث یافت و گفت ای مردم ما زبان پرندگان را تعلیم یافته‌ایم و از هر چیزی به ما داده شده است راستی که این همان امتیاز آشکار است ۱۶

وَ حَسْرَتًا لِّسُلَيْمَانَ خُودِهِ مِمَّا رَاىَ وَالْأَسْرَ وَالطَّرْفَ لِمِمْ بُوْعُورِ

و برای سلیمان سپاهیان از جن و انس و پرندگان جمع‌آوری شدند و برای رژه دسته‌دسته گردیدند ۱۷

حِينَ إِذْ أَسْرَأُوا عَلَىٰ وَادِي النَّيْلِ فَاتَّبَعَ أُمَّةً مِّنْهَا النَّيْلَ إِذْ جَاءُوا مَسَاجِدَكُمْ لَا يُطْمِئِنُّ سُلَيْمَانُ وَخُودُهُ وَهَمَّ لَا يُسْعِرُ

تا آنگاه که به وادی مورچگان رسیدند مورچه‌ای به زبان خویش گفت ای مورچگان به خانه‌هایتان داخل شوید مبادا سلیمان و سپاهیان ندیده و ندانسته شما را پایمال کنند ۱۸

فَسَمِ كَاحْكَامَ فَوْهُلِهَا وَفَالِدِهَا وَمَا مَدَّ يَدَايَهُمْ إِلَى كِتَابِهَا وَمَا مَدَّ يَدَايَهُمْ إِلَى كِتَابِهَا
عَادَاتِ الطَّائِفِ

سلیمان از گفتار او دهان به خنده گشود و گفت پروردگارا در دلم افکن تا نعمتی را که به من و پدر و مادرم ارزانی داشته‌ای سپاس بگذارم و به کار شایسته‌ای که آن را می‌پسندی بپردازم و مرا به رحمت خویش در میان بندگان شایسته‌ها داخل کن ۱۹

وَسَمِعَ الطَّيْرَ إِذْ لَعَنَ لَأَمِيَّ الْهَدْيِ كَرَامٍ مِنَ النَّاسِ

و جویای حال پرندگان شد و گفت مرا چه شده است که هدهد را نمی‌بینم یا شاید از غایبان است ۲۰

لَا عَدُوَّ لَكَ يَا سُبْحَانَ اللَّهِ لَا يَبْهَتُهُ وَابْنُ سُلَيْمَانَ

قطعا او را به غذایی سخت عذاب می‌کنم یا سرش را می‌برم مگر آنکه دلیلی روشن برای من بیاورد ۲۱

فَكَرَّ عَنِ سَبْكِهَا إِذْ لَعَنَ الْهَدْيَ وَابْنُ سُلَيْمَانَ

پس دیری نپایید که هدهد آمد و گفت از چیزی آگاهی یافتم که از آن آگاهی نیافته‌ای و برای تو از سبا گزارشی درست آورده‌ام ۲۲

لَعَنَ وَكَرَّ أَمْرًا مَلَكُهُمْ وَأَوْسَدَ مِنْ طَلْعِهَا عَسْرَ عَظِيمٍ

من آنجا زنی را یافتم که بر آنها سلطنت می‌کرد و از هر چیزی به او داده شده بود و تختی بزرگ داشت ۲۳

وَكَرَّهَا وَمَا سَبَّكَهُ مِنَ السَّمْرِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمِنْ لَهْمِ السُّطَّارِ أَعْمَالَهُمْ فَكَدَّمَهُمْ عَلَى السُّبُلِ فَهَمَّ لَا يَهْدِيَهُمْ

او و قومش را چنین یافتم که به جای خدا به خورشید سجده می‌کنند و شیطان اعمالشان را برایشان آراسته و آنان را از راه راست باز داشته بود در نتیجه به حق راه نیافته بودند ۲۴

لَا يَسْبُكُ وَاللَّهُ كَذِبِي بِحَقِّ الْبَيْتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَلِّمْ مَا يَهْمُورُ وَمَا يَسْلُورُ

آری شیطان چنین کرده بود تا برای خدایی که نهان را در آسمانها و زمین بیرون می‌آورد و آنچه را پنهان می‌دارید و آنچه را آشکار

می‌نمایید می‌داند سجده نکنند ۲۵

اللّٰه لا اله الا هو مد العرش العظم

خدای یکتا که هیچ خدایی جز او نیست پروردگار عرش بزرگ است ۲۶

قال سبط اصفه ام كتب من الكادس

گفت خواهیم دید آیا راست گفته‌ای یا از دروغگویان بوده‌ای ۲۷

اد هب بکلیه هدا طالع الهم بم بول عنهم طابک مادا به حور

این نامه مرا ببر و به سوی آنها بیفکن آنگاه از ایشان روی برتاب پس ببین چه پاسخ می‌دهند ۲۸

قالف نا انبا الملا علی العالی کتاب کرم

ملکه سبا گفت ای سران کشور نامه‌ای ارجمند برای من آمده است ۲۹

انه من سلمان وانه سم الله الاحمر الاحم

که از طرف سلیمان است و مضمون آن این است به نام خداوند رحمتگر مهربان ۳۰

الا علوا علی واولوه مسلط

بر من بزرگی مکنید و مرا از در اطاعت درآیید ۳۱

قالف نا انبا الملا اصفه امی ما كتب طابک امر احنه سهدور

گفت ای سران کشور در کارم به من نظر دهید که بی حضور شما تا به حال کاری را فیصله نداده‌ام ۳۲

قالوا بر اولوا فوه واولوا ناس سکک والامر الط طابکي مادا نامر

گفتند ما سخت نیرومند و دلاوریم ولی اختیار کار با توست بنگر چه دستور می‌دهی ۳۳

قالف ار الملوط ادا د حلوا فوه فاسکوهها و حلوا اعره اهلها اده وککط سلور

ملکه گفت پادشاهان چون به شهری درآیند آن را تباه و عزیزانش را خوار می‌گردانند و این گونه می‌کنند ۳۴

وَلَعَلَّ مَدَسَلَهُ اللّٰهُمَّ يَهْدِكُمْ فَاطِمَةَ بِمَدْرَجِ الْمَدَسَلُورِ

و اینک من ارمغانی به سویشان می فرستم و می نگرم که فرستادگان من با چه چیز بازمی گردند ۳۵

فَلَمَّا جَاءَ سَلْمَانَ قَالَ لِمَكْرُورٍ يَا مَعْ لِمَ جَاءَ إِلَيْكَ اللّٰهُمَّ خَدْمًا نَاكِمًا لِّسَلْمَانَ يَهْدِكُمْ بِمَدْرُورِ

و چون فرستاده نزد سلیمان آمد سلیمان گفت آیا مرا به مالی کمک می دهید آنچه خدا به من عطا کرده بهتر است از آنچه به شما

داده است نه بلکه شما به ارمغان خود شادمانی می نمایید ۳۶

يَا مَعْ اللّٰهُمَّ فَلَسَلَهُمْ يَسُودُ لَا فِيلَ لَهُمْ يَا وَلِيَّهُمْ مِنْهَا آدَلَةٌ وَهُمْ كَاعْرُورِ

به سوی آنان بازگرد که قطعاً سپاهیانی بر سر ایشان می آوریم که در برابر آنها تاب ایستادگی نداشته باشند و از آن دیار به خواری و زبونی

بیرونشان می کنیم ۳۷

فَالْمَلِكُ يَا مَعْ لَمَّا لَمْ يَكُنْ يَسُودُ لَهَا نَاوَةَ مُسَلْمَانَ

سپس گفت ای سران کشور کدام یک از شما تخت او را پیش از آنکه مطیعانه نزد من آیند برای من می آورد ۳۸

فَالْعَرَبُ مِنَ الْهَرَاتِ نَاوَاتُكَ بِفِيلٍ لِّسَلْمَانَ يَوْمَ مَدَامُكَ وَبَعْدَ ذَلِكَ لَمَوْيَ الْأَمْرِ

عفریتی از جن گفت من آن را پیش از آنکه از مجلس خود برخیزی برای تو می آورم و بر این کار سخت توانا و مورد اعتمادم ۳۹

فَالْأَكْبَرُ عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكَلْبِ نَاوَاتُكَ بِفِيلٍ لِّسَلْمَانَ يَوْمَ مَدَامُكَ مَسْمُورًا عِنْدَهُ فَالْهَكَامُ مِنْ فِيلٍ عَنِ لَسَلَوَةَ الْأَسْكَرَامِ الْأَكْبَرِ

وَمِنْ سَكْرٍ فَمَا سَكْرٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْ كَعْبٍ فَارْعَى عَيْنَهُ كَعْبُهُ

کسی که نزد او دانشی از کتاب الهی بود گفت من آن را پیش از آنکه چشم خود را بر هم زنی برایت می آورم پس چون سلیمان آن تخت را

نزد خود مستقر دید گفت این از فضل پروردگار من است تا مرا بیازماید که آیا سپاسگزارم یا ناسپاسی می کنم و هر کس سپاس گزارد تنها

به سود خویش سپاس می گزارد و هر کس ناسپاسی کند بی گمان پروردگارم بی نیاز و کریم است ۴۰

فَالْأَكْرَبُ وَالْأَعْرَبُ سَطْرًا يَهْدِي أَمَّ كُورٍ مِنَ الْكُرَى لَا يَهْدِي كُورِ

گفت تخت ملکه را برایش ناشناس گردانید تا ببینیم آیا پی می‌برد یا از کسانی است که پی نمی‌برند ۴۱

فَلَمَّا جَاءَ هِلَالُ عَسْكَرِ طَالِبٍ هُوَ وَوَسَائِلُهُمْ مِنَ هِلَالِهِمْ وَكَانَ مُسْلِمًا

پس وقتی ملکه آمد بدو گفته شد آیا تخت تو همین گونه است گفت گویا این همان است و پیش از این ما آگاه شده و از در اطاعت درآمدیم ۴۲

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَسْكُرُ مِنْ دُورِ اللَّهِ لَأَنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمِ كَافِرِينَ

و در حقیقت قبلا آنچه غیر از خدا می‌پرستید مانع ایمان او شده بود و او از جمله گروه کافران بود ۴۳

فَلَمَّا دَخَلَ الصَّرْحَ فَلَمَّا دَاخَلَ حَسْبَهُ لَهْ وَكَسَمَتْ عَرَّ سَائِبَهَا طَالِبًا لَمْ يَصْرَحْ بِمَرَدٍ مِنْ قَوْمِهِ طَالِبٌ وَمَنْعَهُ وَاسْلَمَ مَعَ سَلَامٍ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

به او گفته شد وارد ساحت کاخ پادشاهی شو و چون آن را دید برکه‌ای پنداشت و ساقپایش را نمایان کرد سلیمان گفت این کاخی مفروش از آبگینه است ملکه گفت پروردگارا من به خود ستم کردم و اینک با سلیمان در برابر خدا پروردگار جهانیان تسلیم شدم ۴۴

وَلَمَّا دَخَلَ الصَّرْحَ لَمْ يَصْرَحْ بِمَرَدٍ مِنْ قَوْمِهِ طَالِبٌ وَمَنْعَهُ وَاسْلَمَ مَعَ سَلَامٍ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و به راستی به سوی ثمود برادرشان صالح را فرستادیم که خدا را بپرستید پس به ناگاه آنان دو دسته متخاصم شدند ۴۵

طَالِبًا قَوْمَ لَمَّ سَبَّحُوا بِالسَّبْحِ هِلَالِ السَّبْحِ لَوْلَا سَبَّحُوا لِلَّهِ لَآتَيْنَهُمْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ

صالح گفت ای قوم من چرا پیش از جستن نیکی شتابزده خواهان بدی هستیید چرا از خدا آمرزش نمی‌خواهید باشد که مورد رحمت قرار گیرید ۴۶

طَالِبًا طَالِبًا بِكَ وَمِنْ مَعِكَ طَالِبًا كَرَّمَ عَيْدُ اللَّهِ بِلِئَامِهِ قَوْمَ بَعْنُورٍ

گفتند ما به تو و به هر کس که همراه توست شگون بد زدیم گفت سرنوشت خوب و بدتان پیش خداست بلکه شما مردمی هستیید که مورد آزمایش قرار گرفته‌اید ۴۷

و كاري المدينه سهه هط بسك ورفي الادم ولا نكلور

و در آن شهر نه دسته بودند که در آن سرزمین فساد می کردند و از در اصلاح در نمی آمدند ۴۸

طاولا ناسموا بالله لکنه واهله لم لهوار اوله ما سهکنا مهک واهله واکاد فور

با هم گفتند با یکدیگر سوگند بخورید که حتما به صالح و کسانش شبیخون می زنیم سپس به ولی او خواهیم گفت ما در محل قتل

کسانش حاضر نبودیم و ما قطعاً راست می گوییم ۴۹

ومکروا مکروا مکروا مکروا هم لا سعور

و دست به نیرنگ زدند و ما نیز دست به نیرنگ زدیم و خبر نداشتند ۵۰

طاطر کف کار عافه مکرم انادم ناهم و قومهم احسار

پس بنگر که فرجام نیرنگشان چگونه بود ما آنان و قومشان را همگی هلاک کردیم ۵۱

طط نوبهم حاونه ما طلموا ارفی داک لانه لوم سلومر

و این هم خانه های خالی آنهاست به سزای بیدادی که کرده اند قطعاً در این کیفر برای مردمی که می دانند عبرتی خواهد بود ۵۲

واهبنا الکبر امنوا و طابوا سعور

و کسانی را که ایمان آورده و تقوا پیشه کرده بودند رها کردیم ۵۳

ولو طاباد طال لومه انانور الماحسه وانم نکرور

و یاد کن لوط را که چون به قوم خود گفت آیا دیده و دانسته مرتکب عمل ناشایست لوط می شوید ۵۴

انکم لانور الحال سهوه مر دور السابل انم قوم بهلور

آیا شما به جای زنان از روی شهوت با مردها در می آمیزید نه بلکه شما مردمی جهالت پیشه اید ۵۵

صا کار حواک قومه الا ان طاولا حوا ال لوط مر وکم انهم اناس نکلور

ولی پاسخ قومش غیر از این نبود که گفتند خاندان لوط را از شهرتان بیرون کنید که آنها مردمی هستند که به پاکی تظاهر می نمایند ۵۶

ياايهاواهلالامراهفدناهامرالتاجر

پس او و خانواده اش را نجات دادیم جز زنش را که مقدر کردیم از باقی ماندگان در خاکستر آتش باشد ۵۷

وامطرباعلهممطربامسا مطرالمکرم

و بارانی از سجیل بر ایشان فرو باریدیم و باران هشارداده شدگان چه بد بارانی بود ۵۸

فلالمکلهوسلامعلعنادهالکبراصطفیاللهحداماسرکور

بگو سپاس برای خداست و درود بر آن بندگانست که آنان را برگزیده است آیا خدا بهتر است یا آنچه با او شریک می گردانند ۵۹

امرخلعلسماواتوالارضوانزلکممرالسما ما طابنا به حجاج دات بهه ما کار کم ار سوا سیدها الله مع الله بل هم قوم سکور

آیا آنچه شریک می پندارند بهتر است یا آن کس که آسمانها و زمین را خلق کرد و برای شما آبی از آسمان فرود آورد پس به وسیله آن

باغهای بهجت انگیز رویانیدیم کار شما نبود که درختانش را برویانید آیا معبودی با خداست نه بلکه آنان قومی منحرفند ۶۰

امرخلالارضفواماوحلحلالهاانهارماوحللهادواسعوحلنرالکبرحارالله مع الله بل اکبرهم لاسکور

آیا شریکانی که می پندارند بهتر است یا آن کس که زمین را قرارگاهی ساخت و در آن رودها پدید آورد و برای آن کوهها را مانند لنگر قرار

داد و میان دو دریا برزخی گذاشت آیا معبودی با خداست نه بلکه بیشترشان نمی دانند ۶۱

امرینبالمطربادادکاهوکسمالسو وساکم حلما الارض الله مع الله فللا ما سکور

یا کیست آن کس که درمانده را چون وی را بخواند اجابت می کند و گرفتاری را برطرف می گرداند و شما را جانشینان این زمین قرار

می دهد آیا معبودی با خداست چه کم پند می پذیرید ۶۲

امر بهکم فطما الله والهدومر برسل الرناج سوا نر کي وحمه الله مع الله طاله الله عما سکور

یا آن کس که شما را در تاریکیهای خشکی و دریا راه می‌نماید و آن کس که بادهای باران را پیشاپیش رحمتش بشارتگر می‌فرستد آیا معبودی با خداست خدا برتر و بزرگتر است از آنچه با او شریک می‌گردانند ۶۳

اَمْ نَكُنَّا الْمَلِئِكَةَ مَسْجُودًا مِمَّنْ يَدْعُونَ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَالْأَشْجَارِ أَلَّا نَحْنُ اللَّهُ قُلْ هَؤُلَاءِ بَدْعُهُمْ إِنَّمَا كُنَّا كَادِبِينَ

یا آن کس که خلق را آغاز می‌کند و سپس آن را بازمی‌آورد و آن کس که از آسمان و زمین به شما روزی می‌دهد آیا معبودی با خداست بگو اگر راست می‌گویید برهان خویش را بیاورید ۶۴

قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَالسَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالشَّيْءُ بَيْنَهُمَا يُحْسِبُنَ اللَّهُ الْإِلَهَ وَالْمَلَائِكَةَ وَالرُّسُلَ أَلَا اللَّهُ وَحْدَهُ الْقَدِيمُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بگو هر که در آسمانها و زمین است جز خدا غیب را نمی‌شناسند و نمی‌دانند کی برانگیخته خواهند شد ۶۵

قُلْ أَدَّبْتُ الْعِلْمَ بِاللَّهِ وَالْآخِرَةِ لِيَسْهَىٰ سُلُوكُهَا لِلَّهِ عَمَلًا خَالٍ مِنَ الشُّرْكِ وَأَلَّا تَكُونَ لَكُمْ آيَاتٍ يَتَذَكَّرُ أَلَّا تُكْفِرُوا

نه بلکه علم آنان در باره آخرت نارساست نه بلکه ایشان در باره آن تردید دارند نه بلکه آنان در مورد آن کوردلند ۶۶

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَفْقَهُونَ الْعِلْمَ حَتَّىٰ كَلَّمَهُمُ اللَّهُ

و کسانی که کفر ورزیدند گفتند آیا وقتی ما و پدرانمان خاک شدیم آیا حتما زنده از گور بیرون آورده می‌شویم ۶۷

لَقَدْ وَعَدْنَاكَ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ لَا يَخْلُوعُ وَأَنَّكَ أَنتَ الْغَافِلُونَ

در حقیقت این را به ما و پدرانمان قبلا وعده داده‌اند این جز افسانه‌های پیشینیان نیست ۶۸

قُلْ سَبِّحُوا لِلَّهِ مَا كُنْتُمْ سَبِّحُونَ لَهُ فِي الْأَرْضِ مِن دُونِهِ وَاللَّهُ مَعْبُودٌ حَقٌّ

بگو در زمین بگردید و بنگرید فرجام گنه‌پیشگان چگونه بوده است ۶۹

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَفْقَهُونَ الْعِلْمَ حَتَّىٰ كَلَّمَهُمُ اللَّهُ

و بر آنان غم مخور و از آنچه مکر می‌کنند تنگدل مباش ۷۰

وَسَوَّلُوا لَهُ مَا لَمْ يَكُن لَّهُ مِن دُونِهِ عِلْمٌ إِلَّا ذِكْرًا لِذِكْرِهِمْ يَخْلَفُونَ

و می‌گویند اگر راست می‌گویید این وعده کی خواهد بود ۷۱

هل عسى ان يكون مدد لكم نصر الذي سنهون

بگو شاید برخی از آنچه را به شتاب می‌خواهید در پی شما باشد ۷۲

وان يدركو كل على الناس ولكن اقدم لا سكرور

و راستی پروردگارت بر این مردم دارای بخشش است ولی بیشترشان سپاس نمی‌دارند ۷۳

وان يدرك العلم ما بكر صدوهم وما سلور

و در حقیقت پروردگار تو آنچه را در سینه‌هایشان نهفته و آنچه را آشکار می‌دارند نیک می‌داند ۷۴

وامام عاصم السما والارض الا في كتاب مسر

و هیچ پنهانی در آسمان و زمین نیست مگر اینکه در کتابی روشن درج است ۷۵

ان هكاهما ان نصر علمه اسرا نيل اكد الذي هم منه ينلمور

بی‌گمان این قرآن بر فرزندان اسرائیل بیشتر آنچه را که آنان در باره‌اش اختلاف دارند حکایت می‌کند ۷۶

وان به لهدى و رحمة للمومنين

و به راستی که آن رهنمود و رحمتی برای مؤمنان است ۷۷

ان يدرك بعضهم بكمه وهو العربي العالم

در حقیقت پروردگار تو طبق حکم خود میان آنان داوری می‌کند و اوست شکست‌ناپذیر دانا ۷۸

هو كل على الله انك على الحق الماسر

پس بر خدا توکل کن که تو واقعا بر حق آشکاری ۷۹

انك لا تسمع الموت ولا تسمع الصم الكا ادا ولوا كدر

البته تو مردگان را شنوا نمی‌گردانی و این ندا را به کران پشت بگردانند نمی‌توانی بشنوانی ۸۰

وَمَا آتَىٰ بِهَادِيَ الْعَيْبِ عَرَّ كَلَّاهُمْ أَرْسَعِ الْأَمْرِ يَوْمَ نَأْنَأْنَا فِمْ مَسْمُورٍ

و راهبر کوران و بازگرداننده از گمراهی‌شان نیستی تو جز کسانی را که به نشانه‌های ما ایمان آورده‌اند و مسلمانند نمی‌توانی بشنوانی ۸۱

وَأَدَا وَجَّعَ الْعَوْلِ عَلَيْهِمْ إِحْرَاحًا لَهُمْ دَاهٍ مَرَّ الْأَمْرِ بِكَلْمِهِمْ أَرْسَعِ الْأَمْرِ نَأْنَأْنَا لَا يَوْمِ يَوْمِ

و چون قول عذاب بر ایشان واجب گردد جنبنده‌ای را از زمین برای آنان بیرون می‌آوریم که با ایشان سخن گوید که مردم چنانکه باید به

نشانه‌های ما یقین نداشتند ۸۲

يَوْمَ يَسْمَعُ كُلُّ أُمَّةٍ مَوْعِظًا مِّنْ رَبِّكَ نَأْنَأْنَا فِمْ يَوْمِ يَوْمِ

و آن روز که از هر امتی گروهی از کسانی را که آیات ما را تکذیب کرده‌اند محشور می‌گردانیم پس آنان نگاه داشته می‌شوند تا همه به هم

بپیوندند ۸۳

عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَجَاوِزًا لِّمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرَبِّ الْعَالَمِينَ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْبَاقِيَ وَسَطْوًا بِهَا أَلَمْ آتَاكُمْ كِتَابًا كَرِيمًا

تا چون همه کافران ببینند خدا می‌فرماید آیا نشانه‌های مرا به دروغ گرفتید و حال آنکه از نظر علم بدانها احاطه نداشتید آیا در طول حیات

چه می‌کردید ۸۴

وَوَجَّعَ الْعَوْلِ عَلَيْهِمْ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

و به کیفر آنکه ستم کردند حکم عذاب بر آنان واجب گردد در نتیجه ایشان دم برنیازند ۸۵

أَلَمْ يَرْسُفُوا لِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ فَجَاوِزًا لِّمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرَبِّ الْعَالَمِينَ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْبَاقِيَ وَسَطْوًا بِهَا أَلَمْ آتَاكُمْ كِتَابًا كَرِيمًا

آیا ندیده‌اند که ما شب را قرار داده‌ایم تا در آن بیاسایند و روز را روشنی‌بخش گردانیدیم قطعا در این امر برای مردمی که ایمان می‌آورند

مایه‌های عبرت است ۸۶

يَوْمَ يَسْمَعُ الصَّوْتِ فَجَعِلَهُ مَوْعِظَةً مِّنَ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَمْرِ سَاءَ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حُرِّ

و روزی که در صور دمیده شود پس هر که در آسمانها و هر که در زمین است به هراس افتد مگر آن کس که خدا بخواهد و جملگی با زبونی رو به سوی او آورند ۸۷

وَرَى الْمَلَائِكَةُ حَامِكُمْ وَهِيَ تَعْمُرُ السَّمَاءَ صَبَّحَ اللَّهُ الْكَلْبَ الْهَرَّ كُلَّ سَاعَةٍ حَتَّى يَأْتِيَ الْعَمَلُ

و کوهها را می‌بینی و می‌پنداری که آنها بی‌حرکتند و حال آنکه آنها ابرآسا در حرکتند این صنع خدایی است که هر چیزی را در کمال استواری پدید آورده است در حقیقت او به آنچه انجام می‌دهید آگاه است ۸۸

مَرْحَا بِاللَّيْلِ فَكُلَّ حَمَلٍ مِنْهَا وَهِيَ مَرْحَا بِمَنْكَ أَمْرٌ

هر کس نیکی به میان آورد پاداشی بهتر از آن خواهد داشت و آنان از هراس آن روز ایمنند ۸۹

وَمَرْحَا بِاللَّيْلِ فَكُلَّ وَحَوْلَهُمْ الْعَالَمُ هَلْ يَدْرُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و هر کس بدی به میان آورد به رو در آتش دوزخ سرنگون شوند آیا جز آنچه می‌کردید سزا داده می‌شوید ۹۰

إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِيْرَاعُهُمْ ذُرِّيَّتَهُ وَالَّذِينَ لَبَّاهُوا بِاللَّيْلِ وَآمُرُوا بِالْعَدْلِ وَالَّذِينَ هُمْ يُرْتَابُونَ

من مامورم که تنها پروردگار این شهر را که آن را مقدس شمرده و هر چیزی از آن اوست پرستش کنم و مامورم که از مسلمانان باشم ۹۱

وَالَّذِينَ هُمْ يُرْتَابُونَ وَالَّذِينَ هُمْ يُرْتَابُونَ وَالَّذِينَ هُمْ يُرْتَابُونَ

و اینکه قرآن را بخوانم پس هر که راه یابد تنها به سود خود راه یافته است و هر که گمراه شود بگو من فقط از هشداردهندگانم ۹۲

وَلِلَّهِ الْمُلْكُ كُلُّهُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَالَّذِينَ هُمْ يُرْتَابُونَ

و بگو ستایش از آن خداست به زودی آیتش را به شما نشان خواهد داد و آن را خواهید شناخت و پروردگار تو از آنچه می‌کنید غافل

نیست ۹۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْكَافِرُونَ

الف لام راء این است آیات کتاب آسمانی و قرآن روشنگر ۱

دَمَانُونَ الْكَافِرُونَ الْكَافِرُونَ

چه بسا کسانی که کافر شدند آرزو کنند که کاش مسلمان بودند ۲

دَمَانُونَ الْكَافِرُونَ الْكَافِرُونَ

بگذارشان تا بخورند و برخوردار شوند و آرزوها سرگرمشان کند پس به زودی خواهند دانست ۳

وَمَا أَهْلَكَ مِنْ قَوْمٍ إِلَّا وَلَّهُمْ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

و هیچ شهری را هلاک نکردیم مگر اینکه برای آن اجلی معین بود ۴

مَا نَسِيَ مِنْ آيَاتِنَا مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

هیچ امتی از اجل خویش نه پیش می‌افتد و نه پس می‌ماند ۵

وَمَا نَسِيَ مِنْ آيَاتِنَا مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

و گفتند ای کسی که قرآن بر او نازل شده است به یقین تو دیوانه‌ای ۶

لَوْ مَا نَسِيَ مِنْ آيَاتِنَا مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

اگر راست می‌گویی چرا فرشته‌ها را پیش ما نمی‌آوری ۷

ما نزل الملائكة الالانبه وما كانوا اذا مطر

فرشتگان را جز به حق فرو نمی فرستیم و در آن هنگام دیگر مهلت نیابند ۸

انما یرزنا الکره وانا لهما مطر

بی تردید ما این قرآن را به تدریج نازل کرده ایم و قطعاً نگهبان آن خواهیم بود ۹

ولمک اسلامه صلی سح الالولر

و به یقین پیش از تو نیز در گروههای پیشینیان پیامبرانی فرستادیم ۱۰

وما نالهم مر رسول الا كانوا ه سنهور

و هیچ پیامبری برایشان نیامد جز آنکه او را به مسخره می گرفتند ۱۱

ککاک سلعوف طوب المومر

بدین گونه آن استهزا را در دل بزهکاران راه می دهیم ۱۲

لا نومور ه وک حلف سه الالولر

که به او ایمان نمی آورند و راه و رسم پیشینیان پیوسته چنین بوده است ۱۳

ولو صبا علمهم بانام السما فطوا هه سع حور

و اگر دری از آسمان بر آنان می گشودیم که همواره از آن بالا می رفتند ۱۴

لماوا اما سکره اطار بال یر قوم مسودور

قطعاً می گفتند در حقیقت ما چشم‌بندی شده ایم بلکه ما مردمی هستیم که افسون شده ایم ۱۵

ولمک حلفه السما بر حاورناها لالاطر

و به یقین ما در آسمان برجهایی قرار دادیم و آن را برای تماشاگران آراستیم ۱۶

و حطاباها مزل سطرار د حرم

و آن را از هر شیطان رانده شده‌ای حفظ کردیم ۱۷

الا مزل سطرار السمع فانه سهاب مزل

مگر آن کس که دزدیده گوش فرا دهد که شهابی روشن او را دنبال می‌کند ۱۸

والامر مكدناها والمانها وما سببها مزل سطرار مودور

و زمین را گسترانیدیم و در آن کوههای استوار افکندیم و از هر چیز سنجیده‌ای در آن رویانیدیم ۱۹

و حطابکم فها ماسر و مزل سطرار له باده مزل

و برای شما و هر کس که شما روزی‌دهنده او نیستید در آن وسایل زندگی قرار دادیم ۲۰

وار مزل سطرار الا عکابا حرا به وما سببها الا مزل معلوم

و هیچ چیز نیست مگر آنکه گنجینه‌های آن نزد ماست و ما آن را جز به اندازه‌ای معین فرو نمی‌فرستیم ۲۱

واما سطرار الراج لو اجمی فانه لمار السما ما فاسفنا کوه وما سببها مزل باده مزل

و بادها را باردارکننده فرستادیم و از آسمان آبی نازل کردیم پس شما را بدان سیراب نمودیم و شما خزانه‌دار آن نیستید ۲۲

واما بالهریبه و مزل سطرار الواد نور

و بی‌تردید این ماییم که زنده می‌کنیم و می‌میرانیم و ما وارث همه هستیم ۲۳

والله علمنا المسکه مزل مزل و الله علمنا المسنا حبر

و به یقین پیشینیان شما را شناخته‌ایم و آیندگان شما را نیز شناخته‌ایم ۲۴

وار مزل هو بصرهم انه حکم علم

و مسلما پروردگار توست که آنان را محشور خواهد کرد چرا که او حکیم داناست ۲۵

وَلَمَّا آتَا سَارَ مَرَّ كَالْمَاءِ مَرَّ حَمَامٍ مَسْجُورٍ

و در حقیقت انسان را از گلی خشک از گلی سیاه و بدبو آفریدیم ۲۶

وَالْمَاءِ حَمَامَةٍ مَرَّ مَلٍ مَرَّ نَادٍ السَّمُومِ

و پیش از آن جن را از آتشی سوزان و بی‌دود خلق کردیم ۲۷

وَأَدَّاهُم مَّا كَانُ لِلْمَلَكِ عَلَيْهِ خَالِقًا سَرَّامًا مَرَّ كَالْمَاءِ مَرَّ حَمَامٍ مَسْجُورٍ

و یاد کن هنگامی را که پروردگار تو به فرشتگان گفت من بشری را از گلی خشک از گلی سیاه و بدبو خواهم آفرید ۲۸

فَأَدَّاهُم مَّا كَانُ لِلْمَلَكِ عَلَيْهِ خَالِقًا سَرَّامًا مَرَّ كَالْمَاءِ مَرَّ حَمَامٍ مَسْجُورٍ

پس وقتی آن را درست کردم و از روح خود در آن دمیدم پیش او به سجده درافتید ۲۹

فَسَبَّحُوا لِلَّهِ مَلَكٌ كَلِمَاتٍ حَمْدًا مَرَّ حَمَامٍ مَسْجُورٍ

پس فرشتگان همگی یکسره سجده کردند ۳۰

أَلَا أُنَبِّئُكُمْ أَنَّ بَنِي آدَمَ كَانُوا سَرَّامًا مَرَّ كَالْمَاءِ مَرَّ حَمَامٍ مَسْجُورٍ

جز ابلیس که خودداری کرد از اینکه با سجده‌کنندگان باشد ۳۱

فَأَلَّا يَنْبَغِي عَلَيْهِ السُّجُودَ قَالَ أَنَا خَلْقٌ سَرَّامٌ مَرَّ كَالْمَاءِ مَرَّ حَمَامٍ مَسْجُورٍ

فرمود ای ابلیس تو را چه شده است که با سجده‌کنندگان نیستی ۳۲

فَأَلَّا يَنْبَغِي عَلَيْهِ السُّجُودَ قَالَ أَنَا خَلْقٌ سَرَّامٌ مَرَّ كَالْمَاءِ مَرَّ حَمَامٍ مَسْجُورٍ

گفت من آن نیستم که برای بشری که او را از گلی خشک از گلی سیاه و بدبو آفریده‌ای سجده کنم ۳۳

فَأَلَّا يَنْبَغِي عَلَيْهِ السُّجُودَ قَالَ أَنَا خَلْقٌ سَرَّامٌ مَرَّ كَالْمَاءِ مَرَّ حَمَامٍ مَسْجُورٍ

فرمود از این مقام بیرون شو که تو رانده‌شده‌ای ۳۴

وَارِ عَطَا السَّعْيِ يَوْمَ الدُّبْرِ

و تا روز جزا بر تو لعنت باشد ۳۵

فَالْمَطْرُوعِ يَوْمَ السُّعُورِ

گفت پروردگارا پس مرا تا روزی که برانگیخته خواهند شد مهلت ده ۳۶

فَالْمَطْرُوعِ

فرمود تو از مهلت یافتگانی ۳۷

يَوْمَ الْوَعْدِ الْمَعْلُومِ

تا روز و وقت معلوم ۳۸

فَالْمَاءِ الْمَعِينِ لَا يَسِرُّ لَهْمُ الْإِمْرِ وَلَا عَيْبُهُمْ أَحْمَسِرُ

گفت پروردگارا به سبب آنکه مرا گمراه ساختی من هم گناهانشان را در زمین برایشان می‌آرایم و همه را گمراه خواهم ساخت ۳۹

إِلَّا عِتَادُ مَنْهُمْ الْمَلِكِ

مگر بندگان خالص تو از میان آنان را ۴۰

فَالْهَكَامُ صِرَاطِ عَلَى مَسْجِدِهِ

فرمود این راهی است راست که به سوی من منتهی می‌شود ۴۱

إِنَّ عِتَادِي لَسِرُّكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانُ الْإِمْرِ لَسِرُّكَ مِنَ الْوَادِي

در حقیقت تو را بر بندگان من تسلطی نیست مگر کسانی از گمراهان که تو را پیروی کنند ۴۲

وَارِ حَبْمَهُ لِمَوْعِدِهِمْ أَحْمَسِرُ

و قطعاً وعده‌گاه همه آنان دوزخ است ۴۳

لها سسه ابواب لكل باب منهم حد مرسوم

دوزخی که برای آن هفت در است و از هر دری بخشی معین از آنان وارد می‌شوند ۴۴

ار المصرفه حانك وعور

بی‌گمان پرهیزگاران در باغها و چشمه‌ساراند ۴۵

اد حلواها سلام امير

به آنان گویند با سلامت و ایمنی در آنجا داخل شوید ۴۶

ورعنا طيب كدودهم مر عل احوانا على سرد متعابنر

و آنچه کینه و شائبه‌های نفسانی در سینه‌های آنان است برکنیم برادرانه بر تختهایی روبروی یکدیگر نشسته‌اند ۴۷

لا نسهم فيها نكب وما هم منها بعد حر

نه رنجی در آنجا به آنان می‌رسد و نه از آنجا بیرون رانده می‌شوند ۴۸

يك عادي على انا العود الرحم

به بندگان من خبر ده که منم آمرزنده مهربان ۴۹

وار عكاه هو الكاب الالام

و اینکه عذاب من عذابی است دردناک ۵۰

وسهم عن صم ابراهيم

و از مهمانان ابراهیم به آنان خبر ده ۵۱

اد حلوا على فالوا سلاما طال انا مكم و حلور

هنگامی که بر او وارد شدند و سلام گفتند ابراهیم گفت ما از شما بیمناکیم ۵۲

قالوا لا يؤجلنا بسرك سلام علم

گفتند مترس که ما تو را به پسری دانا مژده می‌دهیم ۵۳

قالا سرتوبه علم ار مینه الكره هم سرور

گفت آیا با اینکه مرا پیری فرا رسیده است بشارتم می‌دهید به چه بشارت می‌دهید ۵۴

قالوا سرناک نالو فلا نکر مر المانکر

گفتند ما تو را به حق بشارت دادیم پس از نومیدان مباش ۵۵

قالا و مر سبط مر دحمه ده الا الکاور

گفت چه کسی جز گمراهان از رحمت پروردگارش نومید می‌شود ۵۶

قالا ما حکم انبا المرسلور

سپس گفت ای فرشتگان دیگر کارتان چیست ۵۷

قالوا انما ارسلنا الهم مدمر

گفتند ما به سوی گروه مجرمان فرستاده شده‌ایم ۵۸

الا الا لوط انما لیبوهما حصنر

مگر خانواده لوط که ما قطعاً همه آنان را نجات می‌دهیم ۵۹

الا امراه که ما انبا المر المانکر

جز آتش را که مقدر کردیم او از بازماندگان در عذاب باشد ۶۰

طما حا الا لوط المرسلور

پس چون فرشتگان نزد خاندان لوط آمدند ۶۱

قالا کم قوم مکذور

لوط گفت شما مردمی ناشناس هستید ۶۲

قالوا بل حسابنا ما كانوا منه مدور

گفتند نه بلکه برای تو چیزی آورده‌ایم که در آن تردید می‌کردند ۶۳

وانساک بالغ والصادور

و حق را برای تو آورده‌ایم و قطعا ما راستگویانیم ۶۴

طسرا ناهلک سطح مر اللیل واسع ادناهم ولا نلعنکم احد وامصوا حب نومرور

پس پاسی از شب گذشته خانواده‌ات را حرکت ده و خودت به دنبال آنان برو و هیچ یک از شما نباید به عقب بنگرد و هر جا به شما دستور

داده می‌شود بروید ۶۵

وصنا الله ذلک الامرار دارهولا مقطوع مصیر

و او را از این امر آگاه کردیم که ریشه آن گروه صبحگاهان بریده خواهد شد ۶۶

وحا اهل المکنه سلسرور

و مردم شهر شادی‌کنان روی آوردند ۶۷

قالا ر هولا حنیف ولا مصور

لوط گفت اینان مهمانان منند مرا رسوا مکنید ۶۸

واهو الله ولا برور

و از خدا پروا کنید و مرا خوار نسازید ۶۹

قالوا اولم نهک عن العالمن

گفتند آیا تو را از مهمان کردن مردم بیگانه منع نکردیم ۷۰

فَالهَوْلَا بَلَاءُ اَرْكَمٍ فَاعْلَم

گفت اگر می‌خواهید کاری مشروع انجام دهید اینان دختران منند با آنان ازدواج کنید ۷۱

لَمَرَّ طَا بَهْمَا لَمَسَكَ بَهْمُ سَمُور

به جان تو سوگند که آنان در مستی خود سرگردان بودند ۷۲

طَا حَكَّ بَهْمُ الصَّيْهَ مَسْرُور

پس به هنگام طلوع آفتاب فریاد مرگبار آنان را فرو گرفت ۷۳

مَعَلْنَا عَلَانِهَا سَاطَلَهَا وَا مَطَرًا عَلَیْهَا مَرَّ سَمَل

و آن شهر را زیر و زبر کردیم و بر آنان سنگهایی از سنگ گل بارانیدیم ۷۴

اَرْفَعُ دَلَا لَانَا لَلْمَو سَمَر

به یقین در این کیفر برای هوشیاران عبرت‌هاست ۷۵

وَا بِنَا لَسَمَل مَعَم

و آثار آن شهر هنوز بر سر راهی دایر برجاست ۷۶

اَرْفَعُ دَلَا لَانَا لَلْمَو سَمَر

بی‌گمان در این برای مؤمنان عبرتی است ۷۷

وَا رَا كَارَا صَابَا لَا لَكَا لَمَر

و راستی اهل ایکه ستمگر بودند ۷۸

طَا بَعْمَا مَبْمُ وَا بَهْمَا لَامَام مَسَر

پس از آنان انتقام گرفتیم و آن دو شهر اکنون بر سر راهی آشکاراست ۷۹

وَلَمَّا كَسَبَا زُنُوجَهُمَا لِيُرِيَا

و اهل حجر نیز پیامبران ما را تکذیب کردند ۸۰

وَأَنبَأَهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا عَمِلُوا

و آیات خود را به آنان دادیم ولی از آنها اعراض کردند ۸۱

وَكَاذِبُوا سَعُورًا

و برای خود از کوهها خانه‌هایی می‌تراشیدند که در امان بمانند ۸۲

طَائِفَةٌ لَّهُمْ كَذِبُوا كَذِبًا

پس صبحدم فریاد مرگبار آنان را فرو گرفت ۸۳

فَمَا لَعْنَةُ عَنَّا مَا كَانُوا يَكْسُرُونَ

و آنچه به دست می‌آوردند به کارشان نخورد ۸۴

وَمَا جَعَلْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا نَجْلًا وَإِنَّا لَنَاصِرُونَ

و ما آسمانها و زمین و آنچه را که میان آن دو است جز به حق نیافریده‌ایم و یقیناً قیامت فرا خواهد رسید پس به خوبی صرف نظر کن ۸۵

إِنَّا نَحْنُ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

زیرا پروردگار تو همان آفریننده داناست ۸۶

وَلَمَّا سَأَلْنَا سَمَاوَاتِنَا وَالْأَرْضَ عَنَّا لَوَسَّوْنَا أَنفُسَنَا نَاوَدَٰئِبَ حَتَّىٰ تَخْرُجَ مِنَّا

و به راستی به تو سبیح المثنائی =سوره فاتحه و قرآن بزرگ را عطا کردیم ۸۷

لَا يَكْفُرُ عَنَّا إِلٰهٌ مَّا سَأَلْنَا بِهِ عِبَادَهُمُ الَّذِي قَدَّمُوا عَلَيْنَا لِيُخَاطَبَهُمُ الْكَلِمَةُ

و به آنچه ما دسته‌هایی از آنان = کافران را بدان برخوردار ساخته‌ایم چشم مدوز و بر ایشان اندوه مخور و بال خویش برای مؤمنان فرو گستر

وَلَا تَلْمِزْنَا مَا نَعْمَ اللَّهُ بِالْعَدْلِ

و بگو من همان هشداردهنده آشکارم ۸۹

كَمَا تَلْمِزْنَا عَلَى الْمَعْصِيَةِ

همان گونه که عذاب را بر تقسیم‌کنندگان نازل کردیم ۹۰

الَّذِينَ حَمَلُوا الصَّالٰتِ

همانان که قرآن را جزء جزء کردند به برخی از آن عمل کردند و بعضی را رها نمودند ۹۱

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ

پس سوگند به پروردگارت که از همه آنان خواهیم پرسید ۹۲

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

از آنچه انجام می‌دادند ۹۳

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ وَاعْبُدْ اللَّهَ مَرَّةً

پس آنچه را بدان ماموری آشکار کن و از مشرکان روی برتاب ۹۴

أَلَا كَيْفَ نَحْكُمُ الْمُظَلِمِينَ

که ما شر ریشخندگران را از تو برطرف خواهیم کرد ۹۵

الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَكْثَرُ مِمَّنْ لَا يَدْعُونَ

همانان که با خدا معبودی دیگر قرار می‌دهند پس به زودی حقیقت را خواهند دانست ۹۶

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و قطعاً می‌دانیم که سینه تو از آنچه می‌گویند تنگ می‌شود ۹۷

صَلِّ بِمَكْرَمَةِ مَرْغَبِ السَّاحِرِ

پس با ستایش پروردگارت تسبیح گوی و از سجده‌کنندگان باش ۹۸

وَاعْبُدْ بِطَرَفِ نَيْطِ الْمُنِيرِ

و پروردگارت را پرستش کن تا اینکه مرگ تو فرا رسد ۹۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بریده باد دو دست ابولهیب و مرگ بر او باد ۱

مَا أَعْبَسَ عَهْدَ مَالِهِ وَمَا كَسَبَ

دارایی او و آنچه اندوخت سودش نکرد ۲

سَطَلَهُ نَامُ أَدَادِ لَهَبِ

بزودی در آتشی پرزبانه درآید ۳

وَأَمَّا مَا هِجَاهُ الْبَطْبِ

و زنش آن هیمه‌کش آتش فروز ۴

۵ حکمها حل مر مسد

بر گردنش طنابی از لیف خرماست ۵

هـ

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الح کتاب الحکم انابه به صلوات مر لکر حکم حل

الف لام راء کتابی است که آیات آن استحکام یافته سپس از جانب حکیمی آگاه به روشنی بیان شده است ۱

الا صدوا لا اله الا الله انبکم مه بکر وسر

که جز خدا را نپرستید به راستی من از جانب او برای شما هشداردهنده و بشارتگر ۲

وار اسعروا دکم بم بوالله بکم ماعا حسا ال ا حل مسع و بود کل دی فعل فله وار بولوا طیه ا حاف علمک عکاب بوم

کلر

و اینکه از پروردگارتان آمرزش بخواهید سپس به درگاه او توبه کنید تا اینکه شما را با بهره‌مندی نیکویی تا زمانی معین بهره‌مند سازد و به

هر شایسته نعمتی از کرم خود عطا کند و اگر رویگردان شوید من از عذاب روزی بزرگ بر شما بیمناکم ۳

ال الله مر حکم وهو عله کل سے فدر

بازگشت شما به سوی خداست و او بر هر چیزی تواناست ۴

الا انهم سنور صدوم لسهوا منه الا حتر سسور نابه علم ماسرور وما سنور انه علم کتاب الصدوم

آگاه باشید که آنان دل می‌گردانند و می‌کوشند تا راز خود را از او نهفته دارند آگاه باشید آنگاه که آنان جامه‌هایشان را بر سر می‌کشند خدا آنچه را نهفته و آنچه را آشکار می‌دارند می‌داند زیرا او به اسرار سینه‌ها داناست ۵

و ما من دافع الاصر الا على الله و معها و سلم مسعرا و مسود عنها طرفة كتاب من

و هیچ جنبنده‌ای در زمین نیست مگر اینکه روزیش بر عهده خداست و او قرارگاه و محل مردنش را می‌داند همه اینها در کتابی روشن ثبت است ۶

و هو الذي خلق السماوات و الارض في ستة ايام و كان عرشه على الماء و انزل من السماء ماء فلبث انكم تسوقون من سحابة

الموت ليعول الكبر كبروا ان هكذا لا سيد من

و اوست کسی که آسمانها و زمین را در شش هنگام آفرید و عرش او بر آب بود تا شما را بیازماید که کدام‌یک نیکوکارترید و اگر بگویی شما پس از مرگ برانگیخته خواهید شد قطعا کسانی که کافر شده‌اند خواهند گفت این ادعا جز سحری آشکار نیست ۷

انزل انزل انهم الكذاب الى امة مكدون ليعول ما ينسب الا يوم ناسهم لاسر مكدون انهم و حاج بهم ما كانوا به يستهزون

و اگر عذاب را تا چندگاهی از آنان به تاخیر افکنیم حتما خواهند گفت چه چیز آن را باز می‌دارد آگاه باش روزی که عذاب به آنان برسد از ایشان بازگشتنی نیست و آنچه را که مسخره می‌کردند آنان را فرو خواهد گرفت ۸

انزل انما الا لاسار ما رحمة من دعاهما من انه لنوسر كمود

و اگر از جانب خود رحمتی به انسان بچشانیم سپس آن را از وی سلب کنیم قطعا نومید و ناسپاس خواهد بود ۹

انزل انما دعاه سما سكر ما مسنه ليعول كهد السناد عن انه لمرح يوم

و اگر پس از محنتی که به او رسیده نعمتی به او بچشانیم حتما خواهد گفت گرفتاریها از من دور شد بی‌گمان او شادمان و فخر فروش است ۱۰

الا الا كبر كبروا و عملوا الكالاب اولك لهم معرفة و اح كبر

مگر کسانی که شکیبایی ورزیده و کارهای شایسته کرده‌اند که برای آنان آمرزش و پاداشی بزرگ خواهد بود ۱۱

طَلَبُ بَارِكٍ سِرِّ مَا بَعَثَ الْبُكَاءَ وَكَانَ بِهِ كَدْرٌ كَارِهُوَلَا اَنْزَلَ عَلَيْهِ كِتَابًا وَمَا مَلَكَ اَمَانًا بَدَرَ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ
 و مبادا تو برخی از آنچه را که به سویت وحی می‌شود ترک گویی و سینه‌ات بدان تنگ گردد که می‌گویند چرا گنجی بر او فرو فرستاده
 نشده یا فرشته‌ای با او نیامده است تو فقط هشداردهنده‌ای و خدا بر هر چیزی نگهبان است ۱۲
اَمْ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى قُلْ هُم مِثْلُكُمْ مِمَّنْ بَدَءَ دِيْنًا بِاللّٰهِ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُوْنَ

یا می‌گویند این قرآن را به دروغ ساخته است بگو اگر راست می‌گویید ده سوره بر ساخته شده مانند آن بیاورید و غیر از خدا هر که را
 می‌توانید فرا خوانید ۱۳

طَرِّقُوْهُم مِّنْ مَّوْجِ الْبَحْرِ مِّنْ وَّرَآءِ ظُهُورِهِمْ يُحَافِظُوْنَهُمْ فَاِذَا جَاءُوْهُم مِّنْ وَّرَآءِ ظُهُورِهِمْ فَاصْبِرْ لَهُمْ صَبْرًا مَّثَابًا

پس اگر شما را اجابت نکردند بدانید که آنچه نازل شده است به علم خداست و اینکه معبودی جز او نیست پس آیا شما گردن می‌نهدید ۱۴
مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اَللّٰهِ فَآتَىٰهُم مِّنْ وَّرَآءِ ظُهُورِهِمْ فَاصْبِرْ لَهُمْ صَبْرًا مَّثَابًا

کسانی که زندگی دنیا و زیور آن را بخواهند جزای کارهایشان را در آنجا به طور کامل به آنان می‌دهیم و به آنان در آنجا کم داده نخواهد
 شد ۱۵

اُولٰٓئِكَ لَنْ يَّصْلَبُوْهُمُ الْعَرَبُ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُوْنَ

اینان کسانی هستند که در آخرت جز آتش برایشان نخواهد بود و آنچه در آنجا کرده‌اند به هدر رفته و آنچه انجام می‌داده‌اند باطل گردیده
 است ۱۶

**اَمْرٌ كَارِهُ عَلٰى رَبِّكَ مَرْءٌ مِّنْ ذٰلِكَ فَاجْعَلْ يَدَكَ اُولٰٓئِكَ بِيَمِيْنِكَ اُولٰٓئِكَ لَمْ يَصِلُوْا اِلَيْكَ اَنْ يَّخْبَرُوْكَ بِهِمْ فَاِنْ خَبَرُوْكَ بِهِمْ فَلَا تَكُ
 فِيْ مَرْتَبَةٍ مَّعَهُمْ اِلَّا اَنْ يَّخْبَرُوْكَ بِهِمْ فَاِنْ خَبَرُوْكَ بِهِمْ فَلَا تَكُ فِيْ مَرْتَبَةٍ مَّعَهُمْ اِلَّا اَنْ يَّخْبَرُوْكَ بِهِمْ**

آیا کسی که از جانب پروردگارش بر حجتی روشن است و شاهدی از خویشان او پیرو آن است و پیش از وی نیز کتاب موسی راهبر و مایه رحمت بوده است دروغ می‌بافد آنان که در جستجوی حقیقت‌اند به آن می‌گروند و هر کس از گروه‌های مخالف به آن کفر ورزد آتش وعده‌گاه اوست پس در آن تردید مکن که آن حق است و از جانب پروردگارت آمده است ولی بیشتر مردم باور نمی‌کنند ۱۷

وَمَرَّاطْمُ مِرْأَسِدٍ عَلَى اللَّهِ كَذَابًا أُولَئِكَ سَرُورٌ عَلَىٰ ذٰلِكَ اَلَا لَسَهَ اللّٰهُ عَلَى الطّٰلِطِ

و چه کسی ستمکارتر از آن کس است که بر خدا دروغ بزند آنان بر پروردگارشان دروغ عرضه می‌شوند و گواهان خواهند گفت اینان بودند که بر پروردگارشان دروغ بستند هان لعنت خدا بر ستمگران باد ۱۸

اَلذٰكِرُ يَكْذِبُ عَنِ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَسُوْنَهَا وَاوْحٰهُم بِالْاِحْرٰهٍ هُمْ كٰفِرُوْنَ

همانان که مردم را از راه خدا باز می‌دارند و آن را کج می‌شمارند و خود آخرت را باور ندارند ۱۹

اُولٰٓئِكَ لَمْ يَكُوْنُوْا مَهْدِيْنَ بِالْاَدْمِ وَاكْفٰرُ لَهُمْ مِّنْ دُوْرِ اللّٰهِ مَرَّ اَوْلٰٓئِكَ اَلَمْ يَكْفُرُوْا بِالْكِتٰبِ مَا كٰنُوْا سٰطِرُوْنَ السَّمْعِ وَاكْفٰرُوْا سَرُوْرًا

آنان در زمین در مانده‌کنندگان خدا نیستند و جز خدا دوستانی برای آنان نیست عذاب برای آنان دو چندان می‌شود آنان توان شنیدن حق را نداشتند و حق را نمی‌دیدند ۲۰

اُولٰٓئِكَ الذٰكِرُ حَسْرٰتًا لِّسَهْمٍ وَاظْلَمُوْا عَلَيْهِمْ مَا كٰنُوْا يَكْفُرُوْنَ

اینانند که به خویشتن زیان زده و آنچه را به دروغ بر ساخته بودند از دست داده‌اند ۲۱

لَا اِحْرٰهَ اِيْهِمْ فِى الْاِحْرٰهٍ هُمْ اَلْاَحْسَرُوْنَ

شک نیست که آنان در آخرت زیانکارترند ۲۲

اِنَّ الذٰكِرَ اَمُوْا وَاَعْمَلُوْا الطّٰلِطٰتِ وَاَحْسُوْا اِلٰهَ رَبِّهِمْ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ اللّٰهِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ

بی‌گمان کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده و با فروتنی به سوی پروردگارشان آرام یافتند آنان اهل بهشتند و در آن جاودانه

خواهند بود ۲۳

**وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي حُبَابٌ نَّالَهُ وَلَا أَعْلَمُ النَّبِيَّ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ بِرُدِّي أَعْتَصِمُ لَكُمْ بِرُؤُوسِهِمْ نَّالَهُ حُبَابًا نَّالَهُ أَعْلَمُ بِطَائِفِ
أَنْبِيَئِهِمْ لَعَلَّ الدَّالِمِينَ كَالْفُلَمِينِ**

و به شما نمی‌گویم که گنجینه‌های خدا پیش من است و غیب نمی‌دانم و نمی‌گویم که من فرشته‌ام و در باره کسانی که دیدگان شما به خواری در آنان می‌نگرد نمی‌گویم خدا هرگز خیرشان نمی‌دهد خدا به آنچه در دل آنان است آگاه‌تر است اگر جز این بگویم من در آن صورت از ستمکاران خواهم بود ۳۱

طَائِفًا يَتْرُكُهُمْ يَسَافِرُونَ

گفتند ای نوح واقعا با ما جدال کردی و بسیار هم جدال کردی پس اگر از راستگویانی آنچه را از عذاب خدا به ما وعده می‌دهی برای ما بیاور ۳۲

طَائِفًا يَتْرُكُهُمْ نَّالَهُ سَاءَ مَا يَكْتُمُونَ

گفت تنها خداست که اگر بخواهد آن را برای شما می‌آورد و شما عاجز کننده او نخواهید بود ۳۳

وَلَا يَسْعَىٰ لِي لَدُنَّ رَبِّي أَيُّ شَيْءٍ لَّكَ مِنَ الْبَالِ لَعَلَّكَ تَمْتَلِكُ أَعْيُنَ النَّاسِ وَنَأْيُ الْوَجْهِ يُكْفِيهِمْ وَنَجْوَىٰ الَّذِينَ هُمْ يَلْمُونَ

و اگر بخواهم شما را اندرز دهم در صورتی که خدا بخواهد شما را بیراه گذارد اندرز من شما را سودی نمی‌بخشد او پروردگار شماست و به سوی او باز گردانیده می‌شوید ۳۴

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّجْرِبُونَ

یا در باره قرآن می‌گویند آن را بر بافته است بگو اگر آن را به دروغ سر هم کرده‌ام گناه من بر عهده خود من است ولی من از جرمی که به من نسبت می‌دهید برکنارم ۳۵

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ آلِ يُونُسَ أَنِ اسْمِعْ صَوْتِ رَبِّكَ لَوْ كُنْتَ فَاحِشٌ

و به نوح وحی شد که از قوم تو جز کسانی که تاکنون ایمان آورده‌اند هرگز کسی ایمان نخواهد آورد پس از آنچه می‌کردند غمگین مباش

و اِصْحٰهُ اَلطَّلٰبُ اَعْتٰسًا وَّ حِنًا وَّ لَا يَهْلِكُنِيْ فِى الْاَكْبَرِ طَلُوْا اِيَّهٖمْ مَعْرُوْر

و زیر نظر ما و به وحی ما کشتی را بساز و در باره کسانی که ستم کرده‌اند با من سخن مگوی چرا که آنان غرق شدنی‌اند ۳۷

وِصْحٰهُ اَلطَّلٰبُ وَّ كَلٰمًا مَّعَلٰهٖ مَلَا مَرُّوْمَهٗ سَبْرًا مَهٗ طٰلِبًا رَسِيْرًا مٰا تٰا سَبْرًا مَكْمٌ كَمَا سَبْرًا

و نوح کشتی را می‌ساخت و هر بار که اشرافی از قومش بر او می‌گذشتند او را مسخره می‌کردند می‌گفت اگر ما را مسخره می‌کنید ما نیز

شما را همان گونه که مسخره می‌کنید مسخره خواهیم کرد ۳۸

فَسَوْفَ نَعْلَمُوْر مَرَّ نٰا سَهٗ عَدٰا مَّ يَرْهٗ وَّ يَهْلِكُ عَلَيْهِ عَدٰا مَّ مَعْم

به زودی خواهید دانست چه کسی را غذایی خوارکننده درمی‌رسد و بر او غذایی پایدار فرود می‌آید ۳۹

عَلٰى اَدٰا حٰا اَمْرًا وَّ طٰا اَلنُّوْمَ طَلٰا حَمَلٌ فِىْهَا مَرُّ كَلٌّ وَّ حَرٌّ اَسْرٌ وَّ اَهْلٰكٌ اَلَا مَرُّ سَبْرٌ عَلَيْهِ اَلْعَوْلُ وَّ مَرُّ اَمْرٌ وَّ مَا اَمْرٌ مَّهٗ اَلَا فٰلِل

تا آنگاه که فرمان ما در رسید و تنور فوران کرد فرمودیم در آن کشتی از هر حیوانی یک جفت با کسانت مگر کسی که قبلا در باره او سخن

رفته است و کسانی که ایمان آورده‌اند حمل کن و با او جز عده اندکی ایمان نیاورده بودند ۴۰

و طٰا اَدٰا كُوْا فِىْهَا سَمَّ اَللّٰهِ مَعْرٰا هٰا و مَرَّ سٰا هٰا اَرَبٌ لَعْمُوْدٌ مَّ حَم

و نوح گفت در آن سوار شوید به نام خداست روان شدنش و لنگرانداختنش بی گمان پروردگار من آمرزنده مهربان است ۴۱

فَهٗ يَرْهٗ يَهْمُ مَوْجٌ كَالْمَالِ وَّ نَادِيْ نُوْحٍ اَسْبَهٗ وَّ كٰا رَفِ مَعْرٰا نٰا سَهٗ اَمْكَبٌ مَّ نٰا وَّ لَا يَكْرُ مِ الْكٰا مَر

و آن کشتی ایشان را در میان موجی کوه‌آسا می‌برد و نوح پسرش را که در کناری بود بانگ درداد ای پسرک من با ما سوار شو و با کافران

مباش ۴۲

طٰا سٰا وِيْ اِلٰهٍ حٰنِلٌ سَكِيْمٌ مَّرَّ اَلْمٰا طٰا اَلَا عٰا مَ اَلنُّوْمَ مَرَّ اَمَّا اَللّٰهُ اَلَا مَرُّ مَّ حَمٌ وَّ حٰا لٌ سَهْمًا اَلْمَوْجِ فِكْرٌ مَّرَّ اَلْمَعْرُوْر

گفت به زودی به کوهی پناه می‌جویم که مرا از آب در امان نگاه می‌دارد گفت امروز در برابر فرمان خدا هیچ نگاهدارنده‌ای نیست مگر

کسی که خدا بر او رحم کند و موج میان آن دو حایل شد و پسر از غرق‌شدگان گردید ۴۳

وَهَلْ نَادَىٰ إِلَهُ مَا كَانَ سَمًا أَوْ لَحِيظًا وَعَصَرَ الْمَا وَفِي الْأَمْرِ مَا سَوَّدَ عَلَى الْبُودَىٰ وَهَلْ سَدَّ الْعُورَ الْكَاثِرَ

و گفته شد ای زمین آب خود را فرو بر و ای آسمان از باران خودداری کن و آب فرو کاست و فرمان گزارده شده و کشتی بر جودی قرار گرفت و گفته شد مرگ بر قوم ستمکار ۴۴

وَنَادَىٰ نُوحٌ مِنْهُ فَجَاءَهُ الْمَوْجُ فَجَاءَهُ الْغَمُّ وَارْتَدَّ عَلَى الْخِطَابِ وَأَمَّا الْكَمَرُ

و نوح پروردگار خود را آواز داد و گفت پروردگارا پسر من از کسان من است و قطعا وعده تو راست است و تو بهترین داورانی ۴۵

فَالْبَابُ يُعْرَفُ بِالْمَعْرِفَةِ وَالْمَعْرِفَةُ بِالْعِلْمِ وَالْعِلْمُ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ بِالْحَقِّ

فرمود ای نوح او در حقیقت از کسان تو نیست او دارای کرداری ناشایسته است پس چیزی را که بدان علم نداری از من نخواه من به تو اندرز می‌دهم که مبادا از نادانان باشی ۴۶

فَالْبَابُ يُعْرَفُ بِالْمَعْرِفَةِ وَالْمَعْرِفَةُ بِالْعِلْمِ وَالْعِلْمُ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ بِالْحَقِّ

گفت پروردگارا من به تو پناه می‌برم که از تو چیزی بخواهم که بدان علم ندارم و اگر مرا نیامرزی و به من رحم نکنی از زیانکاران باشم ۴۷

فَالْبَابُ يُعْرَفُ بِالْمَعْرِفَةِ وَالْمَعْرِفَةُ بِالْعِلْمِ وَالْعِلْمُ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ بِالْحَقِّ

گفته شد ای نوح با درودی از ما و برکتهایی بر تو و بر گروههایی که با تو اند فرود آی و گروههایی هستند که به زودی بر خوردارشان می‌کنیم سپس از جانب ما عذابی دردناک به آنان می‌رسد ۴۸

فَالْبَابُ يُعْرَفُ بِالْمَعْرِفَةِ وَالْمَعْرِفَةُ بِالْعِلْمِ وَالْعِلْمُ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ بِالْحَقِّ

این از خبرهای غیب است که آن را به تو وحی می‌کنیم پیش از این نه تو آن را می‌دانستی و نه قوم تو پس شکیباً باش که فرجام نیک از آن تقوای پیشگان است ۴۹

فَالْبَابُ يُعْرَفُ بِالْمَعْرِفَةِ وَالْمَعْرِفَةُ بِالْعِلْمِ وَالْعِلْمُ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ بِالْحَقِّ

و به سوی قوم عاد برادرشان هود را فرستادیم هود گفت ای قوم من خدا را بپرستید جز او هیچ معبودی برای شما نیست شما فقط دروغ پردازید ۵۰

يا قوم لا اسالکم علیہ احد انا احدی الا علی الذی خلقہ افلا تعقلون

ای قوم من برای این رسالت پاداشی از شما درخواست نمی‌کنم پاداش من جز بر عهده کسی که مرا آفریده است نیست پس آیا نمی‌اندیشید ۵۱

ويا قوم اسئعو ما دکم ثم یؤیوا الیہ رسول السما علیکم مکرم ما وردکم فوہ الیہ فوہکم ولا یتولوا مہدمن

و ای قوم من از پروردگارتان آمرزش بخواهید سپس به درگاه او توبه کنید تا از آسمان بر شما بارش فراوان فرستد و نیرویی بر نیروی شما بیفزاید و تبهکارانه روی بر مگردانید ۵۲

فالوا نا ہود ما حسنا سنہ وما یر نامک الہنا عر فوط وما یر لک مو منیر

گفتند ای هود ما دلیل روشنی نیاوردی و ما برای سخن تو دست از خدایان خود بر نمی‌داریم و تو را باور نداریم ۵۳

ار ہول الا اعصاب صر الہنا سو فالعہ اسعد اللہ واسعد والیہ بی ما سکرور

چیزی جز این نمی‌گوییم که بعضی از خدایان ما به تو آسیبی رسانده‌اند گفت من خدا را گواه می‌گیرم و شاهد باشید که من از آنچه جز او شریک وی می‌گیرید بیزارم ۵۴

مر دوہ فکدوہ حسنا ثم لا یطو ر

پس همه شما در کار من نیرنگ کنید و مرا مهلت مدهید ۵۵

لے یو کف علی اللہ منہ و دکم ما مر دابہ الا ہوا حدک باکسنا ار منہ علی صراط مسعمر

در حقیقت من بر خدا پروردگار خودم و پروردگار شما توکل کردم هیچ جنبنده‌ای نیست مگر اینکه او مهار هستی‌اش را در دست دارد به راستی پروردگار من بر راه راست است ۵۶

پار بولوا صد انا لکم ما ادناک به الکم وسهلکم و ما عذکم ولا نکره سننا ارضه علی کل شیء حفظ

پس اگر روی بگردانید به یقین آنچه را که به منظور آن به سوی شما فرستاده شده بودم به شما رسانیدم و پروردگرم قومی جز شما را جانشین شما خواهد کرد و به او هیچ زبانی نمی‌رسانید در حقیقت پروردگرم بر هر چیزی نگاهبان است ۵۷

ولما حاکمنا یثنا هودا والکر اموا منه رحمه ما ویناهم مر عذاب علق

و چون فرمان ما در رسید هود و کسانی را که با او گرویده بودند به رحمتی از جانب خود نجات بخشیدیم و آنان را از عذابی سخت رهانیدیم ۵۸

ولما عاد جدوا بانا دهم وعوادسله واسوا امر کل عام عسک

و این قوم عاد بود که آیات پروردگارش را انکار کردند و فرستادگانش را نافرمانی نمودند و به دنبال فرمان هر زورگوی ستیزه‌جوی رفتند ۵۹

واسوا لیه هده الکنالیه ونوم النامه الالار عاداکروا دهم الالکالاد قوم هود

و سرانجام در این دنیا و روز قیامت لعنت بدرقه راه آنان گردید آگاه باشید که عادیان به پروردگارش کفر ورزیدند هان مرگ بر عادیان قوم هود ۶۰

**ولله نود انا هم کمالا فالنا قوم اعدوا الله مالکم من الة عده هو اساکم من الادر واسعمرکم فیها فاسعروه ثم یووالله ارضه
فرب صلب**

و به سوی قوم ثمود برادرشان صالح را فرستادیم گفت ای قوم من خدا را بپرستید برای شما هیچ معبودی جز او نیست او شما را از زمین پدید آورد و در آن شما را استقرار داد پس از او آمرزش بخواهید آنگاه به درگاه او توبه کنید که پروردگرم نزدیک و اجابت‌کننده است ۶۱

طالوا ناطلیه فک کتب فنام حوا فل هکالانها اار سک ما سک انا وانا ناطلیه سکا ما کعوانا الله مریب

گفتند ای صالح به راستی تو پیش از این میان ما مایه امید بودی آیا ما را از پرستش آنچه پدرانمان می‌پرستیدند باز می‌داری و بی‌گمان ما از آنچه تو ما را بدان می‌خوانی سخت دچار شکیم ۶۲

فَالْقَوْمَ إِذْ تَأْتِيهِمْ آيَاتُ رَبِّهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ فَكَفَرُوا بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ إِذْ كَانُوا فِي شَكٍّ مِنْهُ لَئِنْ كُنَّا إِلَّا لَمَعَادِيبَ يُنْفَخُ عَلَيْهَا الْعَذَابُ الَّذِي لَمْ يَرْجُوا كِتَابَ اللَّهِ إِذْ كَانُوا يَحْسُرُونَ ٦٣

گفت ای قوم من چه بینید اگر در این دعوا بر حجتی روشن از پروردگار خود باشم و از جانب خود رحمتی به من داده باشد پس اگر او را نافرمانی کنم چه کسی در برابر خدا مرا یاری می‌کند در نتیجه شما جز بر زیان من نمی‌افزایید ۶۳

وَالْقَوْمَ إِذْ هَدَاهُمْ نَجْمَهُمْ إِذْ جَاءَهُمُ الْبُرْجَانُ وَالْجَبَابِ ٦٤

و ای قوم من این ماده‌شتر خداست که برای شما پدیده‌ای شگرف است پس بگذارید او در زمین خدا بخورد و آسیبش مرسانید که شما را عذابی زودرس فرو می‌گیرد ۶۴

وَالْقَوْمَ إِذْ هَدَاهُمْ نَجْمَهُمْ إِذْ جَاءَهُمُ الْبُرْجَانُ وَالْجَبَابِ ٦٤

پس آن ماده‌شتر را پی کردند و صالح گفت سه روز در خانه‌هایتان برخوردار شوید این وعده‌ای بی‌دروغ است ۶۵

وَالْقَوْمَ إِذْ هَدَاهُمْ نَجْمَهُمْ إِذْ جَاءَهُمُ الْبُرْجَانُ وَالْجَبَابِ ٦٤

پس چون فرمان ما در رسید صالح و کسانی را که با او ایمان آورده بودند به رحمت خود رهنانیدیم و از رسوایی آن روز نجات دادیم به یقین پروردگار تو همان نیرومند شکست‌ناپذیر است ۶۶

وَالْقَوْمَ إِذْ هَدَاهُمْ نَجْمَهُمْ إِذْ جَاءَهُمُ الْبُرْجَانُ وَالْجَبَابِ ٦٤

و کسانی را که ستم ورزیده بودند آن بانگ مرگبار فرا گرفت و در خانه‌هایشان از پا درآمدند ۶۷

وَالْقَوْمَ إِذْ هَدَاهُمْ نَجْمَهُمْ إِذْ جَاءَهُمُ الْبُرْجَانُ وَالْجَبَابِ ٦٤

گویا هرگز در آن خانه‌ها نبوده‌اند آگاه باشید که ثمودیان به پروردگارشان کفر ورزیدند همان مرگ بر ثمود ۶۸

وَالْقَوْمَ إِذْ هَدَاهُمْ نَجْمَهُمْ إِذْ جَاءَهُمُ الْبُرْجَانُ وَالْجَبَابِ ٦٤

و به راستی فرستادگان ما برای ابراهیم مژده آوردند سلام گفتند پاسخ داد سلام و دیری نپایید که گوساله‌ای بریان آورد ۶۹

وَالْقَوْمَ إِذْ هَدَاهُمْ نَجْمَهُمْ إِذْ جَاءَهُمُ الْبُرْجَانُ وَالْجَبَابِ ٦٤

و چون دید دستهایشان به غذا دراز نمی‌شود آنان را ناشناس یافت و از ایشان ترسی بر دل گرفت گفتند مترس ما به سوی قوم لوط فرستاده شده‌ایم ۷۰

وَامْرَاةَ فَاتِمَةَ فَمَسَرَّهَا مَا سَبَّحَ وَمَرَّ مَا سَبَّحَ سَعُودٌ

و زن او ایستاده بود خندید پس وی را به اسحاق و از پی اسحاق به یعقوب مژده دادیم ۷۱

فَاتِمَةُ نَوِيلَةُ مَا لَكَ وَالْمَعْبُودُ وَهَكَذَا عَلَى سَهَابٍ هَكَذَا عَسَى

همسر ابراهیم گفت ای وای بر من آیا فرزند آورم با آنکه من پیرزنم و این شوهرم پیرمرد است واقعا این چیز بسیار عجیبی است ۷۲

فَالْوَالِئَاتُ يَسْتَسِرْنَ مِنْ أُمَّةٍ اللَّهُ مُحَمَّدٌ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ اللَّهُ حَمْدُكَ حَمْدُكَ

گفتند آیا از کار خدا تعجب می‌کنی رحمت خدا و برکات او بر شما خاندان رسالت باد بی‌گمان او ستوده‌ای بزرگوار است ۷۳

فَلَمَّا دَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعَ وَجَاوَزَ النَّسْرَ بِأَهْلِهِ لُوطٌ

پس وقتی ترس ابراهیم زایل شد و مژده فرزنددار شدن به او رسید در باره قوم لوط با ما به قصد شفاعت چون و چرا می‌کرد ۷۴

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأُولَىٰ مَنصِبٍ

زیرا ابراهیم بردبار و نرمدل و بازگشت‌کننده به سوی خدا بود ۷۵

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَعْرَضَ عَنْ هَآئِهِ فَذَكَرْنَا إِلَيْهِمْ عَذَابَ عَمْرٍؤَ الَّذِي

ای ابراهیم از این چون و چرا روی برتاب که فرمان پروردگارت آمده و برای آنان عذابی که بی‌بازگشت است خواهد آمد ۷۶

وَلَمَّا حَآصَلَ سُلَيْمُوطُ عَسَىٰ بِهِنَّ وَكَانَ يَوْمَ هَآئِهِ مَبْعُوثٌ

و چون فرستادگان ما نزد لوط آمدند به آمدن آنان ناراحت و دستش از حمایت ایشان کوتاه شد و گفت امروز روزی سخت است ۷۷

وَإِنَّا لَنَرَاهُ فِي صَعْقَةٍ مُّؤَلَّمَةٍ مَّرَّةً وَأَنَّا لَمَبْصُورَةٌ كَيْفَ يَسْمَعُ الْإِنسَانُ لَمَّا دُخِلَ

السِّنُّ

و قوم او شتابان به سویش آمدند و پیش از آن کارهای زشت می کردند لوط گفت ای قوم من اینان دختران منند آنان برای شما پاکیزه ترند پس از خدا بترسید و مرا در کار مهمانانم رسوا مکنید آیا در میان شما آدمی عقل رس پیدا نمی شود ۷۸

طَوَّاءُ لَكَ عِلْمٌ مَّا لَكَ نَاطِقٌ مَّرْحُومٌ لَسْتُ مَأْمُورٌ

گفتند تو خوب می دانی که ما را به دخترانت حاجتی نیست و تو خوب می دانی که ما چه می خواهیم ۷۹

طَوَّاءُ لَوْ اِنَّا كُنَّا نَعْلَمُ مَا نَعْمَلُ لَكُنَّا نَعْمَلُ

لوط گفت کاش برای مقابله با شما قدرتی داشتم یا به تکیه گاهی استوار پناه می جستیم ۸۰

طَوَّاءُ اِنَّا لَوِطْنَا نَا دَسْلُ دَكْلَرُ طَوَّاءُ لَكُ فَا سَدَّ نَاهُ لَكُ نَهْطُ مَرَّ لَالِلٌ وَلَا نَلْمُ مَكْمَلًا اَلَا اَمَّا طَا هُ مَكْسَاهَا مَا اَكَا بَهْمُ اَرَّ مَوْعَدُهُم

الْكَيْبِ السَّرِ الْكَيْبِ بَهْرَبُ

گفتند ای لوط ما فرستادگان پروردگار تویم آنان هرگز به تو دست نخواهند یافت پس پاسی از شب گذشته خانواده ات را حرکت ده و هیچ کس از شما نباید واپس بنگرد مگر زنت که آنچه به ایشان رسد به او نیز خواهد رسید بی گمان وعده گاه آنان صبح است مگر صبح نزدیک

نیست ۸۱

طَلَا حَا اَمْرًا حَلَلًا عَالِنَهَا سَا طَلَهَا وَا مَطَّرَا عَالِنَهَا حَادِرًا مَرَّ سَهْلًا مَكْوَدًا

پس چون فرمان ما آمد آن شهر را زیر و زبر کردیم و سنگ پاره هایی از نوع سنگ گلهای لایه لایه بر آن فرو ریختیم ۸۲

مَسُومَةٌ عَدَدٌ مَطَّاهُ مَرَّ طَا لَمَرَّ نَسَدًا

سنگهایی که نزد پروردگارت نشان زده بود و خرابه های آن از ستمگران چندان دور نیست ۸۳

وَاللَّهِ مَكْرًا حَا هُمُ سَيِّئًا طَوَّاءُ نَا قَوْمًا عَدُوًّا لِّاَللَّهِ مَا لَكُم مَّرَّ اَلِهَ عَدُوًّا وَلَا تَعْبُوهَا اَلْمَكَا لَ وَالْمَرْا رَ اَلِ اَمَّا كُمُ بَعْدَ وَا لِهَ اَحَافَ اَلِكُم

عَدَاةً يَوْمَ مَطَّاهُ

و به سوی اهل م دی ن برادرشان شعیب را فرستادیم گفت ای قوم من خدا را بپرستید برای شما جز او معبودی نیست و پیمانہ و ترازو را کم مکنید به راستی شما را در نعمت می بینم ولی از عذاب روزی فراگیر بر شما بیمناکم ۸۴

و ما قوم اوفوا المكالمات والمدار بالمسط ولا ينسوا الناس اسما هم ولا يتواضعوا الا دبر مفسد

و ای قوم من پیمانہ و ترازو را به داد تمام دهید و حقوق مردم را کم مدهید و در زمین به فساد سر بردارید ۸۵

بسم الله حد لكم ان كنتم مؤمنين وما انا عليكم بمعطي

اگر مؤمن باشید باقیمانده حلال خدا برای شما بهتر است و من بر شما نگاهبان نیستم ۸۶

فالوا يا سعيب اصلاط نامرگار نيك ما سدا ناو ناوار بعلق اموالنا ما ساك لا نبل اللهم انك سدا

گفتند ای شعیب آیا نماز تو به تو دستور می دهد که آنچه را پدران ما می پرستیده اند رها کنیم یا در اموال خود به میل خود تصرف نکنیم

راستی که تو بردبار فرزانه ای ۸۷

فالوا قوم اداكم ان كتب على الله من عهده وذمعه منه دما حسنا وما اداكم ان انا انكم عه ان اداكم الا اصلاح ما

اسطبت وما يوفيه الا بالله عليه يوكن والله اسب

گفت ای قوم من ببندیشید اگر از جانب پروردگارم دلیل روشنی داشته باشم و او از سوی خود روزی نیکویی به من داده باشد آیا باز هم از پرستش او دست بردارم من نمی خواهم در آنچه شما را از آن باز می دارم با شما مخالفت کنم و خود مرتکب آن شوم من قصدی جز اصلاح

جامعه تا آنجا که بتوانم ندارم و توفیق من جز به یاری خدا نیست بر او توکل کرده ام و به سوی او باز می گردم ۸۸

و ما قوم لا بد منكم سوا ان نكتم مثل ما اصاب قوم نوح او قوم هود او قوم صالح و ما قوم لوط منكم سدا

و ای قوم من زنهار تا مخالفت شما با من شما را بدانجا نکشانم که بلایی مانند آنچه به قوم نوح یا قوم هود یا قوم صالح رسید به شما نیز

برسد و قوم لوط از شما چندان دور نیست ۸۹

واستعبروا دكم بم يويا الله ان عه دكم و دود

و از پروردگار خود آموزش بخواهید سپس به درگاه او توبه کنید که پروردگار من مهربان و دوستدار بندگان است ۹۰

قَالَ يَا سَعْدُ مَا يَهْدِي كَلِمَاتُ مَا يُولَى وَالْإِطَاعَةُ لِقَبْلِهَا وَالْوَالِدَةُ لِحِمْلِكَ وَمَا نَأَى عَنِكَ سِرٌّ

گفتند ای شعیب بسیاری از آنچه را که می‌گویی نمی‌فهمیم و واقعا تو را در میان خود ضعیف می‌بینیم و اگر عشیره تو نبود قطعا سنگسارت می‌کردیم و تو بر ما پیروز نیستی ۹۱

قَالَ يَا قَوْمِ أَدْعُكُمْ عَلَىٰ عَدْوِكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَيَهْدِيكُمْ لِمَا بَدَّ عَيْنُكُمْ فَأَنْصَبُوا زِينَتَكُمْ وَأَكْلُوا وَشربُوا وَلَا تُسْرِفُوا

گفت ای قوم من آیا عشیره من پیش شما از خدا عزیزتر است که او را پشت‌سر خود گرفته‌اید و فراموشش کرده‌اید در حقیقت پروردگار من به آنچه انجام می‌دهید احاطه دارد ۹۲

وَيَا قَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ عَلَىٰ عَمَلِكُمْ سَوْفَ نَسْفُكُكُمْ نَسْفًا يَوْمَ نَكْفِ بِرُءُوسِكُمْ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ

و ای قوم من شما بر حسب امکانات خود عمل کنید من نیز عمل می‌کنم به زودی خواهید دانست که عذاب رسواکننده بر چه کسی فرود می‌آید و دروغگو کیست و انتظار برید که من هم با شما منتظرم ۹۳

وَلَمَّا حَاسَمْنَا سَعِيدًا وَابْنَ كِنَانَةَ رَحِمَهُمَا وَابْنَةَ الْحَارِثِ طَلَمُوا الْكِبْرَ طَلْمًا الْكَبِيرَ فَاصْبِرُوا لِمَا دَانَكُمْ وَاصْبِرْ

و چون فرمان ما آمد شعیب و کسانی را که با او ایمان آورده بودند به رحمتی از جانب خویش نجات دادیم و کسانی را که ستم کرده بودند فریاد مرگبار فرو گرفت و در خانه‌هایشان از پا درآمدند ۹۴

كُلَّ لَمَسٍ مِّنْهَا لَا يَسْمَعُ كَمَا يَسْمَعُ الْبَشَرُ لِمَا نَشَاءُ اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ

گویی در آن خانه‌ها هرگز اقامت نداشته‌اند همان مرگ بر مردم م‌دی ن همان گونه که نمود هلاک شدند ۹۵

وَلَمَّا دَسَمْنَا مُوسَىٰ وَآلِيَهُ وَاسْلَخُوا فَرَسَهُ

و به راستی موسی را با آیات خود و حجتی آشکار ۹۶

عَلَىٰ فَرَسٍ مَّوَلَّاهُ فَاصْبِرُوا لِمَا مَرَّعُورٌ وَمَا أَمْرُ فَرَسٍ مَّرْكُومٍ

به سوی فرعون و سران قوم وی فرستادیم ولی سران از فرمان فرعون پیروی کردند و فرمان فرعون صواب نبود ۹۷

هَكَم مَوْمَهُ يَوْمَ الْاِنْمَامَةِ فَاَوْدَعَهُمُ الْاِنْدَادُ وَنَسَرَ الْاَوْدَادُ الْاَوْدَادَ

روز قیامت پیشاپیش قومش می‌رود و آنان را به آتش درمی‌آورد و دوزخ چه ورودگاه بدی برای واردان است ۹۸

وَاسْوَأَ لَیْلَهُ هَذِهِ لَیْلَةُ يَوْمِ الْاِنْمَامَةِ نَسَرَ الْاَرْدُ الْاَرْدَ

و در این دنیا و روز قیامت به لعنت بدرقه شدند و چه بد عطایی نصیب آنان می‌شود ۹۹

دَلَّكَ مَرَاتِنَا الْعَرِيَّ سَكَّهَ عَالِقَ مِنْهَا فَاثَمَ وَحَصَّكَ

این از خبرهای آن شهرهاست که آن را بر تو حکایت می‌کنیم بعضی از آنها هنوز بر سر پا هستند و بعضی بر باد رفته‌اند ۱۰۰

وَما طَلَمْنَا هُمْ وَلَكِنْ طَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ فَمَا اَعْتَبَتْ عَنْهُمْ الْاَلِهَةُ لَكِنْ عَوَّرَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَرَّسًا لَمَّا جَا اَمْرًا دَلَّكَ وَما مَادُوهُمْ عَدُوًّا

و ما به آنان ستم نکردیم ولی آنان به خودشان ستم کردند پس چون فرمان پروردگارت آمد خدایانی که به جای خدای حقیقی می‌خواندند

هیچ به کارشان نیامد و جز بر هلاکت آنان نیفزود ۱۰۱

وَكَذَلِكِ اَحْكَمُ دَلَّكَ اِذَا احْكَمَ الْعَرِيَّ وَهِيَ طَالِمَةُ اِرْحَمَكُمُ الْاَلِهَةُ سَكَّهَ

و این گونه بود به قهر گرفتن پروردگارت وقتی شهرها را در حالی که ستمگر بودند به قهر می‌گرفت آری به قهر گرفتن او دردناک و سخت

است ۱۰۲

اِرْفَعِ دَلَّكَ لِاَنْ لَمْ يَحَافِ عَذَابِ الْاِخْرَةِ دَلَّكَ يَوْمَ مَمْنُونٍ لَهَ النَّاسِ وَدَلَّكَ يَوْمَ مَسْهُودٍ

قطعا در این یادآوریها برای کسی که از عذاب آخرت می‌ترسد عبرتی است آن روز روزی است که مردم را برای آن گرد می‌آورند و آن روز

روزی است که جملگی در آن حاضر می‌شوند ۱۰۳

وَما يُوْحِرُهُ الْاِلَّا اِحْلَافُ مَسْهُودٍ

و ما آن را جز تا زمان معینی به تاخیر نمی‌افکنیم ۱۰۴

بوم ناد لا نكلم نفس الا ناديه فمنهم سعة وسعد

روزی است که چون فرا رسد هیچ کس جز به اذن وی سخن نگوید آنگاه بعضی از آنان تیره‌بختند و برخی نیکبخت ۱۰۵

فاما الكبر سقوا في النار لهم فيها قدر وسهيق

و اما کسانی که تیره‌بخت‌شده‌اند در آتش فریاد و ناله‌ای دارند ۱۰۶

خالکبر فيها مادامت السماوات والارض الا ما سا ربك صالحا لمارك

تا آسمانها و زمین برجاست در آن ماندگار خواهند بود مگر آنچه پروردگارت بخواهد زیرا پروردگار تو همان کند که خواهد ۱۰۷

واما الكبر سقوا في النار فيها مادامت السماوات والارض الا ما سا ربك عطا عبدك

و اما کسانی که نیکبخت‌شده‌اند تا آسمانها و زمین برجاست در بهشت جاودانند مگر آنچه پروردگارت بخواهد که این بخششی است که

بریدنی نیست ۱۰۸

فلا تظن مني مما سكت هولاء ما سكتوا الا كما سكت انا وهم من قبل وانا لم افهمهم فكيف افهمهم

پس در باره آنچه آنان =مشرکان می‌پرستند در تردید مباش آنان جز همان گونه که قبلا پدرانشان می‌پرستیدند نمی‌پرستند و ما بهره

ایشان را تمام و ناکاسته خواهیم داد ۱۰۹

ولمك اننا موسى الكتاب فاحلف لله ولولا كلمة سكتت من ربك لعذبناهم لع سكت منه مريد

و به حقیقت ما به موسی کتاب آسمانی دادیم پس در مورد آن اختلاف شد و اگر از جانب پروردگارت وعده‌ای پیشی نگرفته بود قطعا میان

آنها داوری شده بود و بی گمان آنان در باره آن در شکی بهتان‌آمیزند ۱۱۰

وار كلالا لو فهمم ربك اعمالهم انه بما يعملون حذر

و قطعا پروردگارت نتیجه اعمال هر یک را به تمام و کمال به آنان خواهد داد چرا که او به آنچه انجام می‌دهند آگاه است ۱۱۱

فاسهم كما امرت ومن ناد سكت ولا تطوا انه بما يعملون سكت

پس همان گونه که دستور یافته‌ای ایستادگی کن و هر که با تو توبه کرده نیز چنین کند و طغیان نکنید که او به آنچه انجام می‌دهید
بیناست ۱۱۲

و لا تكلوا الى الكفر طمونا همكم الاء وما لكم من دور الله مر اولاء هم لا تكفرون

و به کسانی که ستم کرده‌اند متمایل مشوید که آتش دوزخ به شما می‌رسد و در برابر خدا برای شما دوستانی نخواهد بود و سرانجام یاری
نخواهید شد ۱۱۳

وامم الصلاة طرف الهام و ملاهم اللل ار المساد بهر السناد دك ذكرى الكا كبر

و در دو طرف روز = اول و آخر آن و نخستین ساعات شب نماز را برپا دار زیرا خوبیها بدیها را از میان می‌برد این برای پندگیرندگان پندی
است ۱۱۴

واصد طار الله لا صبح احد الممستر

و شکیبای باش که خدا پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌گرداند ۱۱۵

طولا كار مر المردور مر فلكم اولوا منه بهور عر المساد الا اصر الا فلالا مر ابنا مهم و اصح الكفر طمونا ما ابروا منه و كانوا مدمر

پس چرا از نسلهای پیش از شما خردمندانی نبودند که مردم را از فساد در زمین باز دارند جز اندکی از کسانی که از میان آنان نجاتشان
دادیم و کسانی که ستم کردند به دنبال ناز و نعمتی که در آن بودند رفتند و آنان بزهکار بودند ۱۱۶

وما كار دك لهلط المرى بطام و اهلهما مكلور

و پروردگار تو هرگز بر آن نبوده است که شهرهایی را که مردمش اصلاحگرند به ستم هلاک کند ۱۱۷

ولو سا دك لعل الناس امه واحده ولا يراور متلنر

و اگر پروردگار تو می‌خواست قطعا همه مردم را امت واحدی قرار می‌داد در حالی که پیوسته در اختلافند ۱۱۸

الا مر دم دك و لكلك جههم و مئد كله دك لا ملار جههم مر الله والناس احمر

مگر کسانی که پروردگار تو به آنان رحم کرده و برای همین آنان را آفریده است و وعده پروردگارت چنین تحقق پذیرفته است که البته جهنم را از جن و انس یکسره پر خواهیم کرد ۱۱۹

وَكَلَّا مَنعَ عَلِيمًا مِّنَّا اِلَّا اَن يَّسْئَلَنَّا عَنْ ذَلِكُمْ فَجَمَعْنَا لَكَ الْغَنَىٰ وَالرَّحْمَةَ وَكَلَّمْنَا لَدُنْكَ عَمَّا تَشَاءُ

و هر یک از سرگذشتهای پیامبران خود را که بر تو حکایت می‌کنیم چیزی است که دلت را بدان استوار می‌گردانیم و در اینها حقیقت برای تو آمده و برای مؤمنان اندرز و تذکری است ۱۲۰

وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا لَعْنَةٌ مِّنَّا وَالْعَذَابُ أَلِيمٌ

و به کسانی که ایمان نمی‌آورند بگو بر حسب امکانات خود عمل کنید که ما هم عمل خواهیم کرد ۱۲۱

وَأَسْأَلُكَ يَا مَعْزُومُ

و منتظر باشید که ما نیز منتظر خواهیم بود ۱۲۲

وَاللَّهُ عَسَىٰ أَن يَكُونَ لَكُم مِّنْ دُونِ الْعِبَادِ إِذْ يَأْتِي السَّمَاءَ بِحُجَابٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَيُرِيكَ إِسْفَارًا مِّنْهَا وَتَجِبُ السَّمَاءُ عَلَيْهِ فَتَصَدَّقُ بِهِ وَأَنتَ تَبْصُرُ

و نهان آسمانها و زمین از آن خداست و تمام کارها به او بازگردانده می‌شود پس او را پرستش کن و بر او توکل نمای و پروردگار تو از آنچه انجام می‌دهید غافل نیست ۱۲۳

فهم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ

ما قرآن را در شب قدر نازل کردیم ۱

وما ادراك ما الله العليم

و از شب قدر چه آگاهی کرد ۲

لله العزم حذر من العبد سهو

شب قدر از هزار ماه ارجمندتر است ۳

سر الملائكة والروح فيها نزل من كل اسم

در آن شب فرشتگان با روح به فرمان پروردگارشان برای هر کاری که مقرر شده است فرود آیند ۴

سلامه عن مطلع العبد

آن شب تا دم صبح صلح و سلام است ۵

صحاح

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

حم

حاء میم ۱

والكتاب المبين

سوگند به کتاب روشنگر ۲

انا انزلناه و الله ما يدركه انما كتاب مبين

که ما آن را در شبی فرخنده نازل کردیم زیرا که ما هشداردهنده بودیم ۳

فِيهَا نَزَّلْنَا مُزِقَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ حَقِيمًا

در آن شب هر گونه کاری به نحوی استوار فیصله می‌یابد ۴

أَمْ لَمْ نَكُنْ بِكُم مِّن قَبْلِهِ خَافِيَةً

این کاری است که از جانب ما صورت می‌گیرد ما فرستنده پیامبران بودیم ۵

وَمَا كُنَّا بِعَيْنِكَ فَاعْتَدُوا بِئْسَ مَجْرِمًا

و این رحمتی از پروردگار توست که او شنوای داناست ۶

وَالسَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا لَكُمْ عِندَنَا عِزٌّ

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است اگر یقین دارید ۷

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُم مِّنْ آلَاءِ وَلَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُخْفِي وَيُنْفِثُ

خدایی جز او نیست او زندگی می‌بخشد و می‌میراند پروردگار شما و پروردگار پدران شماست ۸

بَلْ هُمْ كِسْفٌ مِّنَ الْجِبَالِ

ولی نه آنها به شک و شبهه خویش سرگرمند ۹

فَارْمِثْ بَوْمًا مِّنَ السَّمَاءِ كَمَا رَمَيْتَ

پس در انتظار روزی باش که آسمان دودی نمایان برمی‌آورد ۱۰

بِسْمِ الْمَاءِ هَكَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

که مردم را فرو می‌گیرد این است عذاب پر درد ۱۱

وَمَا لَكُم مِّنْ عَذَابٍ إِلَّا مَا كُنْتُمْ

می‌گویند پروردگارا این عذاب را از ما دفع کن که ما ایمان داریم ۱۲

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

آنان را کجا جای پندگرفتن باشد و حال آنکه به یقین برای آنان پیامبری روشنگر آمده است ۱۳

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

پس از او روی برتافتند و گفتند تعلیم‌یافته‌ای دیوانه است ۱۴

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ما این عذاب را اندکی از شما برمی‌داریم ولی شما در حقیقت باز از سر می‌گیرید ۱۵

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

روزی که دست به حمله می‌زنیم همان حمله بزرگ آنگاه ما انتقام‌کشنده‌ایم ۱۶

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

و به یقین پیش از آنان قوم فرعون را بیازمودیم و پیامبری بزرگواریشان آمد ۱۷

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

که به آنان گفت بندگان خدا را به من بسپارید زیرا که من شما را فرستاده‌ایم ۱۸

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

و بر خدا برتری مجوید که من برای شما حجتی آشکار آورده‌ام ۱۹

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

و من به پروردگار خود و پروردگار شما پناه می‌برم از اینکه مرا سنگباران کنید ۲۰

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

و اگر به من ایمان نمی‌آورید پس از من کناره‌گیری کنید

فَكَادِبُكَارِ هَوْلًا قَوْمِ مَرْمُورٍ

پس پروردگار خود را خواند که اینها مردمی گناهکارند

فَأَسْرَسَاتِي لَيْلًا لَكُم مَسْعُورٍ

فرمود بندگانم را شبانه ببر زیرا شما مورد تعقیب واقع خواهید شد

وَأَبْرُكُ الْبَرَّهَوهَا لَكُمْ مَعْرُورٍ

و دریا را هنگامی که آرام است پشت‌سر بگذار که آنان سپاهی غرق‌شدنی‌اند

كَمْ بَرَكُوا مَرْحَاتٍ وَعُورٍ

و چه باغها و چشمه‌سارانی که آنها بعد از خود بر جای نهادند

وَمَدْرُوعٍ وَمَعَامِ كَرِيمٍ

و کشتزارها و جایگاه‌های نیکو

وَسَمَةِ كَابُوهَا فَكَاهِنٍ

و نعمتی که از آن برخوردار بودند

كَلْبًا وَأَوْدَانَهَا فَوْهَامًا حَرِينٍ

آری این چنین بود و آنها را به مردمی دیگر میراث دادیم

فَمَا كُنْهَ عَلِيمُ السَّمَا وَالْأَرْضِ وَمَا كَابُوهَا مَطْرِينٍ

و آسمان و زمین بر آنان زاری نکردند و مهلت نیافتند

وَلَمَّا كُنْهَ السَّمَا وَالْأَرْضِ مَرَّ السَّمَا وَالْأَرْضِ

آنها را جز به حق نیافریده‌ایم لیکن بیشترشان نمی‌دانند ۳۹

لَا يَوْمَ الْمَطَلِ مِنْهَا يَوْمَ الْحَمْرِ

در حقیقت روز جدا سازی موعده همه آنهاست ۴۰

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَوْلَى عِرْ مَوْلَى وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ

همان روزی که هیچ دوستی از هیچ دوستی نمی‌تواند حمایتی کند و آنان یاری نمی‌شوند ۴۱

إِلَّا مَرْحَمَةً مِّنَ اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الرَّحِيمُ

مگر کسی را که خدا رحمت کرده است زیرا که اوست همان ارجمند مهربان ۴۲

لَا رِبْضَةَ الْعَقِيمِ

آری درخت زقوم ۴۳

طَعَامُ الْإِنَّمِ

خوراک گناه پیشه است ۴۴

طَالِمُهَا يَلْعَبُ الْبَطُورِ

چون مس گداخته در شکمها می‌گدازد ۴۵

كَيْلِ الْإِنَّمِ

همانند جوشش آب جوشان ۴۶

حَدْوَةَ طَعَامِهِ إِلَى سِوَا الْإِنَّمِ

او را بگیرد و به میان دوزخش بکشانید ۴۷

يَوْمَ كُنَّا نَقُوعٌ مَّا سَمِعْنَا مِنْ عِبَادِ الْإِنَّمِ

آنگاه از عذاب آب جوشان بر سرش فرو ریزید ۴۸

دعای طائف العرب الکرم

بچش که تو همان ارجمند بزرگواری ۴۹

ار هکاما کلمه به معرور

این است همان چیزی که در باره آن تردید می‌کردید ۵۰

ار المصبره معام امیر

به راستی پرهیزگاران در جایگاهی آسوده اند ۵۱

ع حاد و عور

در بوستانها و کنار چشمه‌سارها ۵۲

لسور مر سکس و اسنر معا نلر

پرنیان نازک و دیبای سستبر می‌پوشند و برابر هم نشسته‌اند ۵۳

ککاک ورو حاهم بود عیر

آری چنین خواهد بود و آنها را با حوریان درشت‌چشم همسر می‌گردانیم ۵۴

کعور فها کل فاکه امیر

در آنجا هر میوه‌ای را که بخواهند آسوده خاطر می‌طلبند ۵۵

لا کعور فها المود الا الموده الا اوله و واهم عکاب الیم

در آنجا جز مرگ نخستین مرگ نخواهند چشید و خدا آنها را از عذاب دوزخ نگاه می‌دارد ۵۶

ملا مر دک دک هو المود الکلم

این بخشی است از جانب پروردگار تو این است همان کامیابی بزرگ ۵۷

فَاِنَّمَا نَسْرَاهُ لِنَاصِكِنَا لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

در حقیقت قرآن را بر زبان تو آسان گردانیدیم امید که پند پذیرند ۵۸

فَاذْكُرُونِي اَنْتُمْ مُرْتَدُونَ

پس مراقب باش زیرا که آنان هم مراقبند ۵۹

س

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

س

یس/یاسین ۱

وَالْعَمَّارِ الْكَلِیْمِ

سوگند به قرآن حکمت آموز ۲

اَلَمْ یَرْسَلْنَا

که قطعا تو از جمله پیامبرانی ۳

عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ

بر راهی راست ۴

سورۃ الاحزاب

و کتابت از جانب آن عزیز مهربان نازل شده است ۵

لَا تَدْرِي مَا يَأْتِيكُم مِّنَ اللَّهِ مِنْ غَيْرِ مُبِينٍ

تا قومی را که پدرانشان بیم‌داده نشدند و در غفلت ماندند بیم‌دهی ۶

لَا تَدْرِي مَا يَأْتِيكُم مِّنَ اللَّهِ مِنْ غَيْرِ مُبِينٍ

آری گفته خدا در باره بیشترشان محقق گردیده است در نتیجه آنها نخواهند گروید ۷

لَا تَدْرِي مَا يَأْتِيكُم مِّنَ اللَّهِ مِنْ غَيْرِ مُبِينٍ

ما در گردنهای آنان تا چانه‌هایشان غلهایی نهاده‌ایم به طوری که سرهایشان را بالا نگاه داشته و دیده فرو هشته‌اند ۸

وَحُلُمٌ مِّنْ أَعْيُنِنَا سَكَرٌ مِّنْ عَمَلِنَا لَوْلَا يُدْرِكُونَ

و ما فراروی آنها سدی و پشت‌سرشان سدی نهاده و پرده‌ای بر چشمان آنان فرو گسترده‌ایم در نتیجه نمی‌توانند ببینند ۹

وَسَوْفَ نَعْلَمُ مَا نَكَّدْتُم مِّنْ أَعْيُنِنَا لَوْلَا يُدْرِكُونَ

و آنان را چه بیم‌دهی و چه بیم‌ندهی به حالشان تفاوت نمی‌کند نخواهند گروید ۱۰

لَا تَدْرِي مَا يَأْتِيكُم مِّنَ اللَّهِ مِنْ غَيْرِ مُبِينٍ

بیم‌دادن تو تنها کسی را سودمند است که کتاب حق را پیروی کند و از خدای رحمان در نهان بترسد چنین کسی را به آمرزش و پاداشی

پر ارزش مژده ده ۱۱

لَا تَدْرِي مَا يَأْتِيكُم مِّنَ اللَّهِ مِنْ غَيْرِ مُبِينٍ

آری ماییم که مردگان را زنده می‌سازیم و آنچه را از پیش فرستاده‌اند با آثار و اعمالشان درج می‌کنیم و هر چیزی را در کارنامه‌ای روشن

برشمرده‌ایم ۱۲

وَاصْرَبْ لَهُمْ مَلَائِكَةً أَكْثَرُ لَدَيْكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

داستان مردم آن شهری را که رسولان بدانجا آمدند برای آنان م ث ل زن ۱۳

إِذْ أَسْلَمْنَا اللَّهُمَّا نِسْرَ فِكَرٍ يَوْمَ هَارٍ بِالنَّبِيِّ إِذْ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ

آنگاه که دو تن سوی آنان فرستادیم ولی آن دو را دروغزن پنداشتند تا با فرستاده سومین آنان را تایید کردیم پس رسولان گفتند ما به

سوی شما به پیامبری فرستاده شده ایم ۱۴

يَا أَيُّهَا مَآئِمَةُ السَّرْمَلَةِ وَمَا نَزَلَ بِالْحَمْرِ مَرْيَسَةَ أَرَأَيْتَ إِلا نَكْبُورُ

ناباوران آن دیار گفتند شما جز بشری مانند ما نیستید و خدای رحمان چیزی نفرستاده و شما جز دروغ نمی پردازید ۱۵

يَا أَيُّهَا مَنَّا سَلَّمَ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ

گفتند پروردگار ما می داند که ما واقعا به سوی شما به پیامبری فرستاده شده ایم ۱۶

وَمَا عَلَيْنَا إِلا الْبَلَاءُ الْمُنِيرُ

و بر ما وظیفه ای جز رسانیدن آشکار پیام نیست ۱۷

يَا أَيُّهَا نَظِيرُ بَنِي إِسْرَائِيلَ لِمَ كَفَرْتُمْ بِرَبِّكُمْ وَلِمَسْكُمُ الْمَوْتُ إِذْ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

پاسخ دادند ما حضور شما را به شگون بد گرفته ایم اگر دست برندارید سنگسارتان می کنیم و قطعا عذاب دردناکی از ما به شما خواهد

رسید ۱۸

يَا أَيُّهَا طَائِفَةُ الْمُؤْمِنِينَ كَيْفَ كُنْتُمْ إِذْ كُنْتُمْ تُؤْمَرُونَ

رسولان گفتند شومی شما با خود شماست آیا اگر شما را پند دهند باز کفر می ورزید نه بلکه شما قومی اسرافکارید ۱۹

وَإِذَا مَرَّ بِكُمْ مَسْجِدُ الْمَكَّةَ مِنْ حَيْثُ سَبَّحْتُمْ يَوْمَ الْمَوْتِ إِذْ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

و در این میان مردی از دورترین جای شهر دوان آمد و گفت ای مردم از این فرستادگان پیروی کنید ۲۰

اَسُوَا مِر لَّا سَالِكُمَا حِرَا وَهَم مَهْدُور

از کسانی که پاداشی از شما نمی‌خواهند و خود نیز بر راه راست قرار دارند پیروی کنید ۲۱

وَعَلَىٰ لَّا اَعْبُدُكَ الْكَافِرُونَ وَاللَّهُ يَهْدِي الْقَوْمَ السَّامِعِينَ

آخر چرا کسی را نپرستم که مرا آفریده است و همه شما به سوی او بازگشت می‌یابید ۲۲

لَا اِيَّاهُمْ يَدْعُونَ وَلِلَّهِ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ السَّمَاوَاتُ كَالسَّمَانِ اَلَّذِي فِيهَا السَّمَكُ الْمَوْتِيُّ اَلَّذِي فِيهَا السَّمَكُ الْحَيُّ اَلَّذِي فِيهَا السَّمَكُ الْمَوْتِيُّ اَلَّذِي فِيهَا السَّمَكُ الْحَيُّ

آیا به جای او خدایانی را بپرستم که اگر خدای رحمان بخواهد به من گزندی برساند نه شفاعتشان به حالم سود می‌دهد و نه می‌توانند مرا

برهانند ۲۳

لَا اِيَّاهُمْ يَدْعُونَ وَلِلَّهِ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ السَّمَاوَاتُ كَالسَّمَانِ

در آن صورت من قطعا در گمراهی آشکاری خواهم بود ۲۴

لَا اِيَّاهُمْ يَدْعُونَ وَلِلَّهِ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ السَّمَاوَاتُ كَالسَّمَانِ

من به پروردگارتان ایمان آوردم اقرار مرا بشنوید ۲۵

لَا اِيَّاهُمْ يَدْعُونَ وَلِلَّهِ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ السَّمَاوَاتُ كَالسَّمَانِ

سرانجام به جرم ایمان کشته شد و بدو گفته شد به بهشت درآی گفت ای کاش قوم من می‌دانستند ۲۶

لَا اِيَّاهُمْ يَدْعُونَ وَلِلَّهِ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ السَّمَاوَاتُ كَالسَّمَانِ

که پروردگارم چگونه مرا آمرزید و در زمره عزیزانم قرار داد ۲۷

لَا اِيَّاهُمْ يَدْعُونَ وَلِلَّهِ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ السَّمَاوَاتُ كَالسَّمَانِ

پس از شهادت وی هیچ سپاهی از آسمان بر قومش فرود نیاوردیم و پیش از این هم فرورفتند نبودیم ۲۸

لَا اِيَّاهُمْ يَدْعُونَ وَلِلَّهِ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ السَّمَاوَاتُ كَالسَّمَانِ

تنها یک فریاد بود و بس و بناگاه همه آنها سرد بر جای فسر شدند ۲۹

يا حَسْرَةَ عَلِيٍّ الْكَافِيَةَ مَا نَابَهُمْ مِنْ دَسْوِئِ الْاِيْمَانِ سُبْحَانَكَ يَاسَهْوَدُور

دریغا بر این بندگان هیچ فرستاده‌ای بر آنان نیامد مگر آنکه او را ریشخند می‌کردند ۳۰

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ بِرَبِّكَ اَنْ تَجْعَلَ لِيْ رِجْلًا يَّجْرِيْ سَوِيًّا وَرِجْلًا يَّجْرِيْ سَوِيًّا

مگر ندیده‌اند که چه بسیار نسلها را پیش از آنان هلاک گردانیدیم که دیگر آنها به سویشان باز نمی‌گردند ۳۱

وَ اَنْ تَجْعَلَ لِيْ رِجْلًا يَّجْرِيْ سَوِيًّا وَرِجْلًا يَّجْرِيْ سَوِيًّا

و قطعاً همه آنان در پیشگاه ما احضار خواهند شد ۳۲

وَ اِنَّهُمْ لَآ يَخْتَفُونَ مِنْكَ شَيْئًا وَّ اِنَّهُمْ لَآ يَخْتَفُونَ مِنْكَ شَيْئًا

و زمین مرده برهانی است برای ایشان که آن را زنده گردانیدیم و دانه از آن برآوردیم که از آن می‌خورند ۳۳

وَ اِنَّهُمْ لَآ يَخْتَفُونَ مِنْكَ شَيْئًا وَّ اِنَّهُمْ لَآ يَخْتَفُونَ مِنْكَ شَيْئًا

و در آن زمین باغهایی از درختان خرما و تاک قرار دادیم و چشمه‌ها در آن روان کردیم ۳۴

لَا تَكُوْنُ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَّعْتَدُ عَلٰى اُمَّةٍ وَّ اِنَّكُمْ لَعِنْدَ رَبِّكُمْ

تا از میوه آن و از کارکرد دستهای خودشان بخورند آیا باز هم سپاس نمی‌گذارند ۳۵

سَبَّارٌ اَلِيْمٌ وَّ اِنَّكُمْ لَعِنْدَ رَبِّكُمْ

پاک‌خدایی که از آنچه زمین می‌رویاند و نیز از خودشان و از آنچه نمی‌دانند همه را نر و ماده گردانیده است ۳۶

وَ اِنَّكُمْ لَعِنْدَ رَبِّكُمْ

و نشانه‌ای دیگر برای آنها شب است که روز را مانند پوست از آن برمی‌کنیم و بناگاه آنان در تاریکی فرو می‌روند ۳۷

وَ اِنَّكُمْ لَعِنْدَ رَبِّكُمْ

و خورشید به سوی قرارگاه ویژه خود روان است تقدیر آن عزیز دانا این است ۳۸

والمع قدناه ما دل حن عا طالع حور المعنم

و برای ماه منزلهایی معین کرده‌ایم تا چون شاخک خشک خوشه خرما برگردد ۳۹

لا السمسر بینه لها ار بک ط المعمر ولا اللل سابغ الهاء و ط لک سبور

نه خورشید را سزد که به ماه رسد و نه شب بر روز پیشی جوید و هر کدام در سپهری شناورند ۴۰

و انه لهم انا حملنا دهمه الملط المسبور

و نشانه‌ای دیگر برای آنان اینکه ما نیاکانشان را در کشتی انباشته سوار کردیم ۴۱

و حملنا لهم من مله ما بک حور

و مانند آن برای ایشان مرکوبهای دیگری خلق کردیم ۴۲

وار سا سرفهم فلا صریع لهم ولا هم بک حور

و اگر بخواهیم غرقشان می‌کنیم و هیچ فریادرسی نمی‌یابند و روی نجات نمی‌بینند ۴۳

الا رحمة ما و ما کمال حنر

مگر رحمتی از جانب ما شامل آنها گردد و تا چندی آنها را برخوردار سازیم ۴۴

و ادا حل لهم اهو ما نر ا بکرم و ما حلکم لکم بر حور

و چون به ایشان گفته شود از آنچه در پیش رو و پشت سر دارید بترسید امید که مورد رحمت قرار گیرید نمی‌شنوند ۴۵

و ما ناهم من انه من انا دهم الا کاوا عنها مع صر

و هیچ نشانه‌ای از نشانه‌های پروردگارش بر آنان نیامد جز اینکه از آن رویگردان شدند ۴۶

و ادا حل لهم اهو ما دهم الله طال اکبر کرم و اکبر اموا طکم مر لو سا الله طعمه ار انم الا لک صلا مبر

و چون به آنان گفته شود از آنچه خدا به شما روزی داده انفاق کنید کسانی که کافر شده‌اند به آنان که ایمان آورده‌اند می‌گویند آیا کسی را بخورانیم که اگر خدا می‌خواست خودش وی را می‌خورانید شما جز در گمراهی آشکاری بیش نیستید ۴۷

وَهُلْ لَكُمْ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكُمْ

و می‌گویند اگر راست می‌گویید پس این وعده عذاب کی خواهد بود ۴۸

مَا سَطُرُوا إِلَّا صِهْرًا وَكَانَ صِهْرًا وَهُمْ يَكْفُرُونَ

جز یک فریاد مرگبار را انتظار نخواهند کشید که هنگامی که سرگرم جدالند غافلگیرشان کند ۴۹

فَلَا يَسْتَسْمِعُونَ وَلَهُمْ آذَانٌ سَوِّمَةٌ

آنگاه نه توانایی وصیتی دارند و نه می‌توانند به سوی کسان خود برگردند ۵۰

وَيَعْبُدُونَ الصُّوْمَ فَادَاءُهَا مِنْ آلِ حَبَابٍ وَنَسْلُورٍ

و در صور دمیده خواهد شد پس بناگاه از گورهای خود شتابان به سوی پروردگار خویش می‌آیند ۵۱

فَالْوَاوِلَاتُ لَنَا وَمِنْ مَعْنَاهُمْ مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَاعٍ الْمَسْجُورِ

می‌گویند ای وای بر ما چه کسی ما را از آرامگاهمان برانگیخت این است همان وعده خدای رحمان و پیامبران راست می‌گفتند ۵۲

أَلَمْ نَكُنْ مِنَ الْآلِ كَتَبْنَا لَهُمُ الْقُرْآنَ وَجَعَلْنَاهُمْ قُرْآنًا فَذُكِرُوا بِهِ

باز هم یک فریاد است و بس و بناگاه همه در پیشگاه ما حاضر آیند ۵۳

فَالْوَاوِلَاتُ لَنَا وَمِنْ مَعْنَاهُمْ مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَاعٍ الْمَسْجُورِ

امروز بر کسی هیچ ستم نمی‌رود جز در برابر آنچه کرده‌اید پاداشی نخواهید یافت ۵۴

أَلَمْ نَكُنْ مِنَ الْآلِ كَتَبْنَا لَهُمُ الْقُرْآنَ وَجَعَلْنَاهُمْ قُرْآنًا فَذُكِرُوا بِهِ

در این روز اهل بهشت کار و باری خوش در پیش دارند ۵۵

هم وادواهم في طلال على الاماط مكنور

آنها با همسرانشان در زیر سایه‌ها بر تختها تکیه می‌زنند ۵۶

لهم فيها فاكهه ولهم ما مكنور

در آنجا برای آنها هر گونه میوه است و هر چه دلشان بخواهد ۵۷

سلام فولاً من دم دحم

از جانب پروردگاری مهربان به آنان سلام گفته می‌شود ۵۸

واما نوالا لوم ابها الممور

و ای گناهکاران امروز از بی گناهان جدا شوید ۵۹

الما عهد الكم باي ادم اار لا سكووا السطار االه كم عدو مسر

ای فرزندان آدم مگر با شما عهد نکرده بودم که شیطان را مپرسید زیرا وی دشمن آشکار شماست ۶۰

وار اعدو هكا صراط مسنم

و اینکه مرا بپرسید این است راه راست ۶۱

ولما كل منكم حلا صبرا ااهم بكو بوا سلور

و او گروهی انبوه از میان شما را سخت گمراه کرد آیا تعقل نمی‌کردید ۶۲

هكده جهنم االه كم بو عدو

این است جهنمی که به شما وعده داده می‌شد ۶۳

اكلوها لوم ما كم بكنور

به جرم آنکه کفر می‌ورزیدید اکنون در آن درآید ۶۴

الوهم ينم على افواههم واكلما اذ بهم و سهد اذ لهم بما كانوا يكسور

امروز بر دهانهای آنان مهر می نهیم و دستهایشان با ما سخن می گویند و پاهایشان بدانچه فراهم می ساختند گواهی می دهند ۶۵

ولو سا اطمنا على اعنهم فاستسوا الصراط على بصور

و اگر بخواهیم هر آینه فروغ از دیدگانشان می گیریم تا در راه کج بر هم پیشی جویند ولی راه راست را از کجا می توانند ببینند ۶۶

ولو سا لمبناهم على مكاتبهم فما استكعوا مكنا ولا بصور

و اگر بخواهیم هر آینه ایشان را در جای خود مسخ می کنیم به گونه ای که نه بتوانند بروند و نه برگردند ۶۷

ومر سمره نكسوف البوا على سطور

و هر که را عمر دراز دهیم او را از نظر خلقت فروکاسته و شکسته گردانیم آیا نمی اندیشند ۶۸

وما علمناه السر وما بينه له اذ هو الا ذكر و مرار من

و ما به او شعر نیاموختیم و در خور وی نیست این سخن جز اندرز و قرآنی روشن نیست ۶۹

لنكدر من كار حنا وبيع الفول على الكاوير

تا هر که را دلی زنده است بیم دهد و گفتار خدا در باره کافران محقق گردد ۷۰

اولم يروا اننا حملناهم مما عملت ايدنا انما فهم لها مالكور

آیا ندیده اند که ما به قدرت خویش برای ایشان چهارپایانی آفریده ایم تا آنان مالک آنها باشند ۷۱

ودلناها لهم صنبا و كوبرهم و منها اكلور

و آنها را برای ایشان رام گردانیدیم از برخی شان سواری می گیرند و از بعضی می خورند ۷۲

ولهم منها ما ع و مسامد افلا سكور

و از آنها سودها و نوشیدنیها دارند پس چرا شکرگزار نیستید ۷۳

وایکدوامر دور الله الله لهم صدور

و غیر از خدای یگانه خدایانی به پرستش گرفتند تا مگر یاری شوند ۷۴

لا سطرور صدوم وهم لهم حک صدور

ولی بتان نمی‌توانند آنان را یاری کنند و آنانند که برای بتان چون سپاهی احضار شده‌اند ۷۵

فلا یط قولهم انا علم ما سرور و ما سلور

پس گفتار آنان تو را غمگین نگرداند که ما آنچه را پنهان و آنچه را آشکار می‌کنند می‌دانیم ۷۶

اولم نالاسار انا حلهام مر طفه طدا هو حکم من

مگر آدمی ندانسته است که ما او را از نطفه‌ای آفریده‌ایم پس بناگاه وی ستیزه‌جویی آشکار شده است ۷۷

و صد لاملای ویسه حله طال مر یفه الکلام وهه دمنم

و برای ما م ث لی آورد و آفرینش خود را فراموش کرد گفت چه کسی این استخوانها را که چنین پوسیده است زندگی می‌بخشد ۷۸

فل یسها الکی اسها اول مره وهو کل حل علم

بگو همان کسی که نخستین بار آن را پدید آورد و اوست که به هر گونه آفرینشی داناست ۷۹

الکی حل کم مر السبر الا حکر ناما طدا نام مه نو صدور

همو که برایتان در درخت سبزه‌فام اخگر نهاد که از آن چون نیازتان افتد آتش می‌افروزید ۸۰

اولس الکی حل السماوات والارض عاده علی اربط ملهم طه وهو الی الا السلام

آیا کسی که آسمانها و زمین را آفریده توانا نیست که باز مانند آنها را بیافریند آری اوست آفریننده دانا ۸۱

ااما مه ادا ااما سسار هولاه کر صدور

چون به چیزی اراده فرماید کارش این بس که می‌گوید باش پس بی‌درنگ موجود می‌شود ۸۲

صهار الكى نكه ملكوت طر سے والله رحور

پس شکوهمند و پاک است آن کسی که ملکوت هر چیزی در دست اوست و به سوی اوست که بازگردانیده می‌شوید ۸۳

سوره

سوره الاحقار

به نام خداوند رحمتگر مهربان

المکذکى حل السواک والادى وحل الطماک والنوم بم الذر کفروا بهم سکاور

ستایش خدایی را که آسمانها و زمین را آفرید و تاریکیها و روشنایی را پدید آورد با این همه کسانی که کفر ورزیده‌اند غیر او را با پروردگار خود برابر می‌کنند ۱

هو الكى حلکم مر طر بم فى الاحلا وحل مسع عکده بم اسم سعور

اوست کسی که شما را از گل آفرید آنگاه مدتی را برای شما عمر مقرر داشت و ا ج ل حتمی نزد اوست با این همه بعضی از شما در قدرت او تردید می‌کنید ۲

هو الله السواک فى الادى سلم سعوم و سعوم و سلم ما سکاور

و او در آسمانها و زمین خداست نهان و آشکار شما را می‌داند و آنچه را به دست می‌آورد نیز می‌داند ۳

وما نالهم مر انه مر انابک بهم الا کابوا عنها سعور

و هیچ نشانه‌ای از نشانه‌های پروردگارشان به سویشان نمی‌آمد مگر آنکه از آن روی بر می‌تافتند ۴

سک کابوا نالها ما هم فسوف نالهم انابا ما کابوا به سعور

آنان حق را هنگامی که به سویشان آمد تکذیب کردند پس به زودی حقیقت خبرهای آنچه را که به ریشخند می گرفتند به آنان خواهد

رسید ۵

**الم بوا کم اهلکام فلهم مر فر مکاهم الادم مکر کم وادسلنا السما عليهم مکراما و حللا الابهاء بدری مر بنهم طاهکاهم
کونهم و اسانامر سکهم و بنا احبر**

آیا ندیده‌اند که پیش از آنان چه بسیار امتها را هلاک کردیم امتهایی که در زمین به آنان امکاناتی دادیم که برای شما آن امکانات را فراهم نکرده‌ایم و بارانهای آسمان را پی در پی بر آنان فرو فرستادیم و رودبارها از زیر شهرهای آنان روان ساختیم پس ایشان را به سزای گناهانشان هلاک کردیم و پس از آنان نسلهای دیگری پدید آوردیم ۶

ولو بنا علی کتابه فطاسر فمسوه ناکبهم لعل الکفر کم و انار هکالا لا سدر مسر

و اگر مکتوبی نوشته بر کاغذ بر تو نازل می کردیم و آنان آن را با دستهای خود لمس می کردند قطعا کافران می گفتند این چیزی جز سحر آشکار نیست ۷

و طالوا لولا انزل علیه مط ولو انزلنا ملکا لک الالام به لا سطور

و گفتند چرا فرشته‌ای بر او نازل نشده است و اگر فرشته‌ای فرود می آوردیم قطعا کار تمام شده بود سپس مهلت نمی یافتند ۸
ولو حللناه ملکا لعلناه رحلا و اللسا علیه ما نلسور

و اگر او را فرشته‌ای قرار می دادیم حتما وی را به صورت مردی در می آوردیم و امر را همچنان بر آنان مشتبه می ساختیم ۹
ولک اسسهری نسل مر علی فهاج بالکفر سبروا منهم ما کونوا به سسهرور

و پیش از تو پیامبرانی به استهزا گرفته شدند پس آنچه را ریشخند می کردند گریبانگیر ریشخندکنندگان ایشان گردید ۱۰
فل سدرولع الادم به اطروا کعب کار عاهه الککسر

بگو در زمین بگردید آنگاه بنگرید که فرجام تکذیب کنندگان چگونه بوده است ۱۱

فل لمر طلع السماوات والارض فل الله كتب على نفسه الرحمة لهمسكم على يوم القامة لا تدب فيه الكبر حسروا انفسهم فهم لا يومنون

بگو آنچه در آسمانها و زمین است از آن کیست بگو از آن خداست که رحمت را بر خویشتن واجب گردانیده است یقینا شما را در روز قیامت که در آن هیچ شکی نیست گرد خواهد آورد خودباختگان کسانی‌اند که ایمان نمی‌آورند ۱۲

وله ما سخر في الليل والنهار وهو السمع العليم

و آنچه در شب و روز آرام و تکاپو دارد از آن اوست و او شنوای داناست ۱۳

فل بعد الله ابدك ولنا طائر السماوات والارض وهو عظيم ولا عظيم فل على امرئ ان ياكل من اكله ولا ياكل من امرئ الا من امره ولا ياكل من امرئ الا من امره

بگو آیا غیر از خدا پدیدآورنده آسمانها و زمین سرپرستی برگزینم و اوست که خوراک می‌دهد و خوراک داده نمی‌شود بگو من مأمورم که نخستین کسی باشم که اسلام آورده است و به من فرمان داده شده که هرگز از مشرکان مباش ۱۴

فل على الحاق ارب عصى من عذاب يوم عظيم

بگو اگر به پروردگرم عصیان ورزم از عذاب روزی بزرگ می‌ترسم ۱۵

مر صرف عنه يومئذ رحمة وذل الموت المبر

آن روز کسی که عذاب از او برگردانده شود قطعاً خدا بر او رحمت آورده و این است همان رستگاری آشکار ۱۶

وار بمسقط الله بكر فلا تأسف له الا هو وار بمسقط الله وهو على كل شيء قدير

و اگر خدا به تو زبانی برساند کسی جز او برطرف کننده آن نیست و اگر خیری به تو برساند پس او بر هر چیزی تواناست ۱۷

وهو العاهد فوج عاده وهو الكرم المبر

و اوست که بر بندگان خویش چیره است و اوست حکیم آگاه ۱۸

فل اي من اكد سهاد فل الله سهكسك وسككم وافرجه على هدا المبر لا يركم به ومن بلغ اسك لسهكوار مع الله الهه احدي فل

لا اسهك فل اما هو اله واحد وانبي مما سركور

بگو گواهی چه کسی از همه برتر است بگو خدا میان من و شما گواه است و این قرآن به من وحی شده تا به وسیله آن شما و هر کس را که این پیام به او برسد هشدار دهم آیا واقعا شما گواهی می‌دهید که در ج نب خدا خدایان دیگری است بگو من گواهی نمی‌دهم بگو او تنها معبودی یگانه است و بی‌تردید من از آنچه شریک او قرار می‌دهید بیزارم ۱۹

الذکر اننا هم الکاتب سعفونه كما سعفور اننا هم الذکر حسروا انهم فهم لا یومنون

کسانی که کتاب آسمانی به آنان داده‌ایم همان گونه که پسران خود را می‌شناسد او = پیامبر را می‌شناسد کسانی که به خود زیان زده‌اند ایمان نمی‌آورند ۲۰

ومر اظلم من اضرى علی الله کذبا و کذب بانابه لا یعلی العالمون

و کیست ستمکارتر از آن کس که بر خدا دروغ بسته یا آیات او را تکذیب نموده بی‌تردید ستمکاران رستگار نمی‌شوند ۲۱

ویوم یسرههم حملاهم هول الذکر اسرکوا ان سرکوا کم الذکر کمه یومنون

و یاد کن روزی را که همه آنان را محشور می‌کنیم آنگاه به کسانی که شرک آورده‌اند می‌گوییم کجا بندگان شما که آنها را شریک خدا می‌پنداشتید ۲۲

ولم یکر منهم الا ان قالوا و الله ربنا ما کما مسرکین

آنگاه عذرشان جز این نیست که می‌گویند به خدا پروردگارمان سوگند که ما مشرک نبودیم ۲۳

انظر کف کذبوا علی انهم و کل عنهم ما کابوا سعفور

بین چگونه به خود دروغ می‌گویند و آنچه برمی‌بافتند از ایشان یاهو شد ۲۴

ومنهم من سماع اللط و حملا علی فلو بهم اذکر ان سعفونه و فوا و ان بر ما کل ان لا یومنون بها حتی اذا حاورک بهادوا بک هول

الذکر کفوا ان هکالا اساطیر الا ولین

کسانی که لقای الهی را دروغ انگاشتند قطعاً زبان دیدند تا آنگاه که قیامت بناگاه بر آنان دررسد می‌گویند ای دریغ بر ما بر آنچه در باره آن کوتاهی کردیم و آنان بار سنگین گناهانشان را به دوش می‌کشند چه بد است باری که می‌کشند ۳۱

وَمَا يُلَاقِيكَ تَالِئًا لَيْسَ لَهُمْ دَلِيلٌ إِلَّا جَهَنَّمَ هَؤُلَاءِ فِيهَا يَكْفُرُونَ

و زندگی دنیا جز بازی و سرگرمی نیست و قطعاً سرای بازپسین برای کسانی که پرهیزگاری می‌کنند بهتر است آیا نمی‌اندیشید ۳۲

فَكُلَّمَا نَزَّلْنَا آيَةً مِّنْ سَمَوَاتِنَا أَنذَرْنَاهُمْ إِذْ كُنُوا كُنُوزًا يَّكْفُرُونَ

به یقین می‌دانیم که آنچه می‌گویند تو را سخت غمگین می‌کند در واقع آنان تو را تکذیب نمی‌کنند ولی ستمکاران آیات خدا را انکار

می‌کنند ۳۳

وَلَمَّا كَذَّبْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِذْ هُوَ آتِيًا بِنُوحٍ وَأَخِي هَارُونَ إِذْ هُمْ يُقَاتِلُونَ

و پیش از تو نیز پیامبرانی تکذیب شدند ولی بر آنچه تکذیب شدند و آزار دیدند شکیبایی کردند تا یاری ما به آنان رسید و برای کلمات

خدا هیچ تغییردهنده‌ای نیست و مسلماً اخبار پیامبران به تو رسیده است ۳۴

وَإِذْ كَذَّبْنَا عَدَّيْنًا مِّنْ آلِ عَادٍ إِذْ هُمَا فِي سَفَاةٍ مِّنْ أَمْرٍ لَّهُمَا نَارٌ يَّحْتَرِقَانِ

مِنَ الْجِبَالِ

و اگر اعراض کردن آنان از قرآن بر تو گران است اگر می‌توانی ن قبی در زمین یا نردبانی در آسمان بجویی تا معجزه‌ای دیگر برایشان

بیاوری پس چنین کن و اگر خدا می‌خواست قطعاً آنان را بر هدایت گرد می‌آورد پس زنه‌ار از نادانان مباش ۳۵

إِنَّمَا سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَمَوَاتٍ مِّنْ سَمَوَاتٍ وَمَا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِنَا

تنها کسانی دعوت تو را اجابت می‌کنند که گوش شنوا دارند و اما مردگان را خداوند در قیامت بر خواهد انگیخت سپس به سوی او

بازگردانیده می‌شوند ۳۶

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

و گفتند چرا معجزه‌ای از جانب پروردگارش بر او نازل نشده است بگو بی‌تردید خدا قادر است که پدیده‌ای شگرف فرو فرستد لیکن بیشتر آنان نمی‌دانند ۳۷

وَمَا مَرَدَا فِي الْأَرْضِ وَلَا فِتْنَةٌ يَخْلُقُهَا إِلَّا آمُرُكُمْ بِمَا كَرِهْتُم بِمَنْعِهِمْ

و هیچ جنبنده‌ای در زمین نیست و نه هیچ پرنده‌ای که با دو بال خود پرواز می‌کند مگر آنکه آنها نیز گروه‌هایی مانند شما هستند ما هیچ چیزی را در کتاب لوح محفوظ فروگذار نکرده‌ایم سپس همه به سوی پروردگارشان محشور خواهند گردید ۳۸

وَالَّذِينَ كَفَرُوا نَجِسِينَ فِي أَعْيُنِنَا وَبَدَّلْنَاهُم بِآيَاتِنَا كَذِبًا لِيَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُمْ يَكْفُرُونَ

و کسانی که آیات ما را دروغ پنداشتند در تاریکیهای کفر کر و لالند هر که را خدا بخواهد گمراهش می‌گذارد و هر که را بخواهد بر راه راست قرارش می‌دهد ۳۹

فَلِإِن مَّرَدُّكُمْ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى الْمَوْلَىٰ جَنَّةٍ مُّغْرَبَةٍ

بگو به نظر شما اگر عذاب خدا شما را دررسد یا رستاخیز شما را دریابد اگر راست‌گویید کسی غیر از خدا را می‌خوانید ۴۰

فَلِإِن مَّرَدُّكُمْ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى الْمَوْلَىٰ جَنَّةٍ مُّغْرَبَةٍ

نه بلکه تنها او را می‌خوانید و اگر او بخواهد رنج و بلا را از شما دور می‌گرداند و آنچه را شریک او می‌گردانید فراموش می‌کنید ۴۱

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَرَادُوا الْخُرُوجَ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ فَسَاءَ صَعْلًا لَهُمْ

و به یقین ما به سوی امتهایی که پیش از تو بودند پیامبرانی فرستادیم و آنان را به تنگی معیشت و بیماری دچار ساختیم تا به زاری و خاکساری درآیند ۴۲

فَوَلَّىٰ آدَامُ مِنْهَا وَكَانَ صَعْلًا لَّهُمْ

پس چرا هنگامی که عذاب ما به آنان رسید تضرع نکردند ولی حقیقت این است که دل‌هایشان سخت‌شده و شیطان آنچه را انجام می‌دادند برایشان آراسته است ۴۳

فَلَا سَوَاءٌ مَا ذَكَرُوا بِهِ بَلْ هِيَ آيَاتُهُمْ أَنْبَاءٌ جَاءَتْهُمْ أَوْ بَآئِنَاتٌ لِيُنذِرُوا أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَاصْبِرْ لَهُمْ صَبْرًا مَسْمُوعًا

پس چون آنچه را که بدان پند داده شده بودند فراموش کردند درهای هر چیزی از نعمتها را بر آنان گشودیم تا هنگامی که به آنچه داده شده بودند شاد گردیدند ناگهان گریبان آنان را گرفتیم و یکباره نومید شدند ۴۴

صَلِّ عَلَى رَأْسِهِمْ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّ رَأْسَ الْكُفْرَانِ بَدَنُ مُحَمَّدٍ

پس ریشه آن گروهی که ستم کردند برکنده شد و ستایش برای خداوند پروردگار جهانیان است ۴۵

فَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ سَيُفْعِلُ اللَّهُ بِهِمْ خَيْرًا وَاللَّهُ خَبِيرٌ

بگو به نظر شما اگر خدا شنوایی شما و دیدگانتان را بگیرد و بر دلهایتان مهر نهد آیا غیر از خدا کدام معبودی است که آن را به شما بازپس

دهد بنگر چگونه آیات خود را گوناگون بیان می‌کنیم سپس آنان روی برمی‌تابند ۴۶

فَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ سَيُفْعِلُ اللَّهُ بِهِمْ خَيْرًا وَاللَّهُ خَبِيرٌ

بگو به نظر شما اگر عذاب خدا ناگهان یا آشکارا به شما برسد آیا جز گروه ستمگران کسی هلاک خواهد شد ۴۷

وَمَا نُرْسِلُ الْمَلَائِكَةَ بِاللُّغَةِ الَّتِي يَلْمُونَ إِلَّا لِيُنذِرُوا أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَاصْبِرْ لَهُمْ صَبْرًا مَسْمُوعًا

و ما پیامبران خود را جز بشارتگر و هشداردهنده نمی‌فرستیم پس کسانی که ایمان آورند و نیکوکاری کنند بیمی بر آنان نیست و

اندوهگین نخواهند شد ۴۸

وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ أَهْلُ الْبُخْلِ فَاصْبِرْ لَهُمْ صَبْرًا مَسْمُوعًا

و کسانی که آیات ما را دروغ انگاشتند به سزای آنکه نافرمانی می‌کردند عذاب به آنان خواهد رسید ۴۹

فَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ سَيُفْعِلُ اللَّهُ بِهِمْ خَيْرًا وَاللَّهُ خَبِيرٌ

صَلِّ عَلَى رَأْسِهِمْ

بگو به شما نمی‌گویم گنجینه‌های خدا نزد من است و غیب نیز نمی‌دانم و به شما نمی‌گویم که من فرشته‌ام جز آنچه را که به سوی من وحی می‌شود پیروی نمی‌کنم بگو آیا نابینا و بینا یکسان است آیا تفکر نمی‌کنید ۵۰

وَاذْكُرْ بِالذِّكْرِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ إِلَهُاتِكُمْ إِلهٌ كَمَا تَعْبُدُونَ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ مِنْ دُونِهِ وَلَاحِقٌ لَكُمْ بِهِ عَذَابُ الْعَذَابِ

و به وسیله این قرآن کسانی را که بیم دارند که به سوی پروردگارشان محشور شوند هشدار ده چرا که غیر او برای آنها یار و شفیع نیست باشد که پروا کنند ۵۱

وَالذِّكْرُ الْكَلِمَةُ الْكَلِيمَةُ الَّتِي يَنْصُرُ بِهَا الْغَنِي وَالْفَقِيرَ وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِنَ النُّجُومِ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ إِنَّكَ أَنتَ الْعَقِيلُ

و کسانی را که پروردگار خود را بامدادان و شامگاهان می‌خوانند در حالی که خشنودی او را می‌خواهند مران از حساب آنان چیزی بر عهده تو نیست و از حساب تو نیز چیزی بر عهده آنان نیست تا ایشان را برانی و از ستمکاران باشی ۵۲

وَكَلِمَاتٍ مَّا تَكْتُمُونَ لَعَنَ اللَّهُ مَن كَتَمَهُمْ وَمَا كَلَّمَ اللَّهُ عَالِمًا بِالْغَيْبِ

و بدین گونه ما برخی از آنان را به برخی دیگر آزمودیم تا بگویند آیا اینانند که از میان ما خدا بر ایشان منت نهاده است آیا خدا به حال سپاسگزاران داناتر نیست ۵۳

وَأَذِّنْ صَوْرًا مُّذَوِّنًا يَنبِئُ بِالسَّاعَةِ وَأَذِّنْ صَوْرًا مُّذَوِّنًا يَنبِئُ بِالسَّاعَةِ وَأَذِّنْ صَوْرًا مُّذَوِّنًا يَنبِئُ بِالسَّاعَةِ

و چون کسانی که به آیات ما ایمان دارند نزد تو آیند بگو درود بر شما پروردگارتان رحمت را بر خود مقرر کرده که هر کس از شما به نادانی کار بدی کند و آنگاه به توبه و صلاح آید پس وی آمرزنده مهربان است ۵۴

وَكَلِمَاتٍ مَّا تَكْتُمُونَ لَعَنَ اللَّهُ مَن كَتَمَهُمْ وَمَا كَلَّمَ اللَّهُ عَالِمًا بِالْغَيْبِ

و این گونه آیات خود را به روشنی بیان می‌کنیم تا راه و رسم گناهکاران روشن شود ۵۵

فل لعنه الله اعد الكبر بغير من دور الله فل لا يح اهوا كم فك طائف ادا و ما نامر المهكبر

بگو من نهی شده‌ام که کسانی را که شما غیر از خدا می‌خوانید بپرستم بگو من از هوسهای شما پیروی نمی‌کنم و گر نه گمراه شوم و از راه‌یافتگان نباشم ۵۶

فل لعنه على من عه و كذبه ما سئلور به ار الكرم الا لله نصر البق وهو حد الماطر

بگو من از جانب پروردگارم دلیل آشکاری همراه دارم ولی شما آن را دروغ پنداشتید و آنچه را به شتاب خواستار آنید در اختیار من نیست فرمان جز به دست خدا نیست که حق را بیان می‌کند و او بهترین داوران است ۵۷

فل لو ار عكی ما سئلور به امع الامر لله و سكم و الله اعلم بالظالمين

بگو اگر آنچه را با شتاب خواستار آنید نزد من بود قطعاً میان من و شما کار به انجام رسیده بود و خدا به حال ستمکاران داناتر است ۵۸
و عكده معاني السنه لا سلمها الا هو و علم طبع الد و والده و ما سمط مر و رفه الا سلمها و لا حنه طلمات الارض و لا مطب و لا ناسر الاف

كاتب مقرر

و کلیدهای غیب تنها نزد اوست جز او کسی آن را نمی‌داند و آنچه در خشکی و دریاست می‌داند و هیچ برگی فرو نمی‌افتد مگر اینکه آن را می‌داند و هیچ دانه‌ای در تاریکیهای زمین و هیچ تر و خشکی نیست مگر اینکه در کتابی روشن ثبت است ۵۹

وهو الذي يوافق بالليل و علم ما حرم بالنهاه بم سكم فله لعنه اجل مسعه بم الله مر حكمه بم سكم بم سكم بما كتم سئلور

و اوست کسی که شبانگاه روح شما را به هنگام خواب می‌گیرد و آنچه را در روز به دست آورده‌اید می‌داند سپس شما را در آن بیدار می‌کند تا هنگامی معین به سر آید آنگاه از گشت شما به سوی اوست سپس شما را به آنچه انجام می‌داده‌اید آگاه خواهد کرد ۶۰

وهو العاهر و روح عاده و رسل علمه حنه ادا حا احكم المود بوجه مسلمانا وهم لا يمرطور

و اوست که بر بندگان قاهر و غالب است و نگهبانانی بر شما می‌فرستد تا هنگامی که یکی از شما را مرگ فرا رسد فرشتگان ما جانش بستانند در حالی که کوتاهی نمی‌کنند ۶۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آلِهِ الْإِطْلَاقِيَّةِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْبَاقِيَّةِ

آنگاه به سوی خداوند مولای بحقشان برگردانیده شوند آگاه باشید که داوری از آن اوست و او سریعترین حسابربان است ۶۲

قُلْ مَن يَكْفُرْ فَإِنَّ اللَّهَ ذُو الْعَرْشِ الْعَظِيمِ الَّذِي لَا يُنَالُهُ الْبَصَرُ وَهُوَ يَكُونُ فِي سَمَاءٍ مُّسْتَوِيَةٍ يُرِيدُ السَّمَاءَ الْوُجُوهَ لَعَلَّ يَكْفُرُونَ

بگو چه کسی شما را از تاریکیهای خشکی و دریا می‌رهاند در حالی که او را به زاری و در نهن می‌خوانید که اگر ما را از این مهلکه برهاند البته از سپاسگزاران خواهیم بود ۶۳

قُلْ اللَّهُ يَكْفُرُ بِالْمُشْرِكِينَ وَلَكِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

بگو خداست که شما را از آن تاریکیها و از هر اندوهی می‌رهاند باز شما شرک می‌ورزید ۶۴

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ صَمٌّ وَبَصَرٌ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ لَيْسَ لَهُ كُفٌ يَكْفُرُ

بگو او تواناست که از بالای سرتان یا از زیر پاهایتان عذایی بر شما بفرستد یا شما را گروه گروه به هم اندازد و دچار تفرقه سازد و عذاب بعضی از شما را به بعضی دیگر بچشاند بنگر چگونه آیات خود را گوناگون بیان می‌کنیم باشد که آنان بفهمند ۶۵

وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قَوْمِ لُوطٍ وَإِنَّهُمْ لَمِنَ الْأَعْدَاءِ

و قوم تو آن قرآن را دروغ شمردند در حالی که آن بر حق است بگو من بر شما نگهبان نیستم ۶۶

لَقَدْ نَادَيْنَاكَ يَا رَبَّنَا بِعِبَادِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَكْفُرُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

برای هر خبری هنگام وقوع است و به زودی خواهید دانست ۶۷

وَأَدَّاهُنَّ نَجْمٌ كَانُوا بِهِ يَسْتَفْتُونَ

و چون ببینی کسانی به قصد تخطئه در آیات ما فرو می‌روند از ایشان روی برتاب تا در سخنی غیر از آن درآیند و اگر شیطان تو را در این باره به فراموشی انداخت پس از توجه دیگر با قوم ستمکار منشین ۶۸

و ما علی الکبر نعور من حسابهم من عی و لکن ذکری اللهم نعور

و چیزی از حساب آنان = ستمکاران بر عهده کسانی که پروای خدا دارند نیست لیکن تذکر دادن لازم است باشد که از استهزا پرهیز کنند ۶۹

و در الکبر ای ک و ما ذنبهم لیا اولهوا و عریهم الی انما الذک و ذکر به ان سل نفس ما کسفت لیس لها من ذور الله اوله ولا سمع وار سکا کل عدل لا یوحک منها اولیک الکبر اسلوا ما کسوا لهم سراب من حتمه و عذاب الیم ما کابوا کعور

و کسانی را که دین خود را به بازی و سرگرمی گرفتند و زندگی دنیا آنان را فریفته است رها کن و مردم را به وسیله این قرآن اندرز ده مبادا کسی به کیفر آنچه کسب کرده به هلاکت افتد در حالی که برای او در برابر خدا یاری و شفاعتگری نباشد و اگر برای رهایی خود هر گونه فدیهای دهد از او پذیرفته نگردد اینانند که به سزای آنچه کسب کرده‌اند به هلاکت افتاده‌اند و به کیفر آنکه کفر می‌ورزیدند شرابی از آب جوشان و عذابی پر درد خواهند داشت ۷۰

کل ما کعور من ذور الله ما لا یسما ولا یکرنا و بد علی اعما بنا سکا د هکما ان الله کالکی استهو به الساکین فی الادر حدار له اصحاب کعور به علی الهکی اسما کل ار هکی الله هو الهکی و امرنا السلام لرد العالمین

بگو آیا به جای خدا چیزی را بخوانیم که نه سودی به ما می‌رساند و نه زبانی و آیا پس از اینکه خدا ما را هدایت کرده از عقیده خود بازگردیم مانند کسی که شیطانها او را در بیابان از راه به در برده‌اند و حیران بر جای مانده است برای او یارانی است که وی را به سوی هدایت می‌خوانند که به سوی ما بیا بگو هدایت خداست که هدایت واقعی است و دستور یافته‌ایم که تسلیم پروردگار جهانیان باشیم ۷۱

وار اسموا الصلاه و امروه و هو الکی الله یسرور

و اینکه نماز برپا دارید و از او بترسید و هم اوست که نزد وی محشور خواهید گردید ۷۲

وهو الذي خلق السماوات والارض بالحق ويوم يقول اخرجكم من هذه الارض يوم ينفخ في الصور عالم السب والسهاد وهو الحكيم المتدبر

و او کسی است که آسمانها و زمین را به حق آفرید و هر گاه که می گوید باش بی درنگ موجود شود سخنش راست است و روزی که در صور دمیده شود فرمانروایی از آن اوست داننده غیب و شهود است و اوست حکیم آگاه ۷۳

و ادعانا ابراهيم لانه امدنا بهك احسانا لله على امارا و فومطه صلال مسر

و یاد کن هنگامی را که ابراهیم به پدر خود آزر گفت آیا بتان را خدایان خود می گیری من همانا تو و قوم تو را در گمراهی آشکاری می بینم ۷۴

و كذالك نبى ابراهيم ملكوت السماوات والارض ولنكور من المومنين

و این گونه ملکوت آسمانها و زمین را به ابراهیم نمایاندم تا از جمله یقین کنندگان باشد ۷۵

فلما حر عليه الليل مائى صوكنا قال هكاعه فلما اطل قال لا احب الا اهلنا

پس چون شب بر او پرده افکند ستاره ای دید گفت این پروردگار من است و آنگاه چون غروب کرد گفت غروب کنندگان را دوست ندارم ۷۶

فلما مائى المم نادى قال هكاعه فلما اطل قال لئام بهكعع لاقون من الموم المائلن

و چون ماه را در حال طلوع دید گفت این پروردگار من است آنگاه چون ناپدید شد گفت اگر پروردگارم مرا هدایت نکرده بود قطعا از گروه گمراهان بودم ۷۷

فلما مائى الشمس نادى قال هكاعه هكاعه فلما اطل قال فوم على نى مما مسكور

پس چون خورشید را برآمده دید گفت این پروردگار من است این بزرگتر است و هنگامی که افول کرد گفت ای قوم من من از آنچه برای خدا شریک می سازید بیزارم ۷۸

على وجه الذي خلق السماوات والارض حننا و ما انا من المسكرن

من از روی اخلاص پاکدلانه روی خود را به سوی کسی گردانیدم که آسمانها و زمین را پدید آورده است و من از مشرکان نیستم ۷۹

و احاه قومه قال ايها جوف الله وقد هدار ولا احاف ما سركور به الا اار سا عه سنا وسع عه كل عه علماء افلا تكفور

و قومش با او به ستیزه پرداختند گفت آیا با من در باره خدا محاجه می‌کنید و حال آنکه او مرا راهنمایی کرده است و من از آنچه شریک او می‌سازید بیمی ندارم مگر آنکه پروردگارم چیزی بخواهد علم پروردگارم به هر چیزی احاطه یافته است پس آیا متذکر نمی‌شوید ۸۰

و كلم احاف ما سرکم ولا يها فور انكم ما سرکم بالله مالم نزل به عليكم سلطانا فای المدهنر ااح بالامر ان كنتم تعلمون

و چگونه از آنچه شریک خدا می‌گردانید بترسم با آنکه شما خود از اینکه چیزی را شریک خدا ساخته‌اید که خدا دلیلی در باره آن بر شما نازل نکرده است نمی‌هراسید پس اگر می‌دانید کدام یک از ما دو دسته به ایمنی سزاوارتر است ۸۱

الکبر امون اولم نلسوا انما بهم نكلم اولك لهم الامر وهم مهكور

کسانی که ایمان آورده و ایمان خود را به شرک نیالوده‌اند آنان راست ایمنی و ایشان راه‌یافتگانند ۸۲

ولك حسنا انما هم على قومه نوح دعوات من سا اار نك حکم عالم

و آن حجت ما بود که به ابراهیم در برابر قومش دادیم درجات هر کس را که بخواهیم فرا می‌بریم زیرا پروردگار تو حکیم داناست ۸۳

ووهنا له اسع وسعوت كلا هکنا ووا هکنا من هل وم درنه داوود وسلمان وایوب ووسف وموسى وهادور وککاک بدي المسير

و به او اسحاق و یعقوب را بخشیدیم و همه را به راه راست درآوردیم و نوح را از پیش راه نمودیم و از نسل او داوود و سلیمان و ایوب و

یوسف و موسی و هارون را هدایت کردیم و این گونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم ۸۴

و درنا وینع وعیسه والناس كل من الکالتر

و زکریا و یحیی و عیسی و الیاس را که همه از شایستگان بودند ۸۵

واسماعیل والنسح ونوسر ولوطا وکلا کلنا على العالمر

و اسماعیل و یسع و یونس و لوط که جملگی را بر جهانیان برتری دادیم ۸۶

ومر انانهم ودرناهم واحوا بهم واحسانهم وهکناهم على صراط مستقیم

و این خجسته کتابی است که ما آن را فرو فرستادیم و کتابهایی را که پیش از آن آمده تصدیق می کند و برای اینکه مردم امام القری =مکه و کسانی را که پیرامون آنند هشدار دهی و کسانی که به آخرت ایمان می آورند به آن قرآن نیز ایمان می آورند و آنان بر نمازهای خود مراقبت می کنند ۹۲

وَمَرِاطِم مَرِاضِي عَلَي اللّٰهِ كُنَا وَاوَالِ اَوْحِيَ اِلَيْهِ وَاوَحِيَ اِلَيْهِ وَاوَحِيَ اِلَيْهِ وَاوَحِيَ اِلَيْهِ وَاوَحِيَ اِلَيْهِ
وَالْمَلَائِكَةُ بَاسْطُوْا اَيْدِيَهُمْ اِذْ حُوُوْا اِلَيْكُمْ اَلْوَم يَوْمَ يَكُوْبُ اَلْهُوْرُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُوْنَ عَلَي اللّٰهِ عَزَّ وَاَجَلُ وَاَكْتُمُ عَن اَبَا نَه
سَكْرُوْر

و کیست ستمکارتر از آن کس که بر خدا دروغ می بندد یا می گوید به من وحی شده در حالی که چیزی به او وحی نشده باشد و آن کس که می گوید به زودی نظیر آنچه را خدا نازل کرده است نازل می کنم و کاش ستمکاران را در گردابهای مرگ می دیدی که فرشتگان به سوی آنان دستهایشان را گشوده اند و نهیب می زنند جانهایتان را بیرون دهید امروز به سزای آنچه بناحق بر خدا دروغ می بستید و در برابر آیات او تکبر می کردید به عذاب خوارکننده کیفر می یابید ۹۳

وَالَّذِي كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَنَسُوْنَهَا نَسْوًا لّٰكُفْرِهِمْ اَلْوَم يَوْمَ يَكُوْبُ اَلْهُوْرُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُوْنَ عَلَي اللّٰهِ عَزَّ وَاَجَلُ وَاَكْتُمُ عَن اَبَا نَه
سَكْرُوْر

و همان گونه که شما را نخستین بار آفریدیم اکنون نیز تنها به سوی ما آمده اید و آنچه را به شما عطا کرده بودیم پشت سر خود نهاده اید و شفیعانی را که در کار خودتان شریکان خدا می پنداشتید با شما نمی بینیم به یقین پیوند میان شما بریده شده و آنچه را که می پنداشتید از دست شما رفته است ۹۴

اِنَّ اللّٰهَ طَالِيَ الْبِيْطِ وَاَلْوَيْ يَرْجِعُ اِلَيْهِ مَن اَلْمَنَ وَاَلْمَنَ مَن اَلْمَنَ مَن اَلْمَنَ مَن اَلْمَنَ مَن اَلْمَنَ مَن اَلْمَنَ مَن اَلْمَنَ مَن اَلْمَنَ

خدا شکافنده دانه و هسته است زنده را از مرده و مرده را از زنده بیرون می آورد چنین ست خدای شما پس چگونه از حق منحرف می شوید

طَالِيَ الْاَصْحَابِ وَاَلْوَيْ يَرْجِعُ اِلَيْهِ مَن اَلْمَنَ وَاَلْمَنَ مَن اَلْمَنَ مَن اَلْمَنَ مَن اَلْمَنَ مَن اَلْمَنَ مَن اَلْمَنَ مَن اَلْمَنَ

هموست که شکافنده صبح است و شب را برای آرامش و خورشید و ماه را وسیله حساب قرار داده این اندازه‌گیری آن توانای داناست ۹۶

وهو الذي حمل لكم اليوم ليهلكوا بهاء طلمات الله واليه من صلات الاناب لعموم سلور

و اوست کسی که ستارگان را برای شما قرار داده تا به وسیله آنها در تاریکیهای خشکی و دریا راه یابید به یقین ما دلایل خود را برای گروهی که می‌دانند به روشنی بیان کرده‌ایم ۹۷

وهو الذي اساسكم من نهر واحد مستمر ومستودع من صلات الاناب لعموم معهور

و او همان کسی است که شما را از یک تن پدید آورد پس برای شما قرارگاه و محل امانتی مقرر کرد بی‌تردید ما آیات خود را برای مردمی که می‌فهمند به روشنی بیان کرده‌ایم ۹۸

وهو الذي انزل من السماء ماء طوحنا به نيات كل من طوحنا به حصدا يرحم منه حنا من اكله ومن الهبل من طلعها فوار دانه و حنا من اعاب والربور والرمار مستها وعد مساه باطروا ال بمره ادا امر وسه ارف دلكم لاناب لعموم بومور

و اوست کسی که از آسمان آبی فرود آورد پس به وسیله آن از هر گونه گیاه برآوردیم و از آن گیاه جوانه سبزی خارج ساختیم که از آن دانه‌های مترامی برمی‌آوریم و از شکوفه رخت‌خرما خوشه‌هایی است نزدیک به هم و نیز باغهایی از انگور و زیتون و انار همانند و غیر همانند خارج نمودیم به میوه آن چون ثمر دهد و به طرز رسیدنش بنگرید قطعا در اینها برای مردمی که ایمان می‌آورند نشانه‌هاست ۹۹

وحلوا لله سرکا الهلر وحلمهم وحرفوا له نبر و نيات سر علم سهاه و طاله عما بصور

و برای خدا شریکانی از جن قرار دادند با اینکه خدا آنها را خلق کرده است و برای او بی هیچ دانشی پسران و دخترانی تراشیدند او پاک و برتر است از آنچه وصف می‌کنند ۱۰۰

كبح السماوات والارض على كور له ولد ولم يكر له صاحبه و خلق كل من هو بكل من علم

پدیدآورنده آسمانها و زمین است چگونه او را فرزندی باشد در صورتی که برای او همسری نبوده و هر چیزی را آفریده و اوست که به هر چیزی داناست ۱۰۱

دکم الله دکم لا اله الا هو حالو کل سے فاعکوه وهو علی کل سے وکل

این است خدا پروردگار شما هیچ معبودی جز او نیست آفریننده هر چیزی است پس او را بپرستید و او بر هر چیزی نگهبان است ۱۰۲
لا دکه الا کاه وهو بکد الا کاه وهو اللطیف البصر

چشمها او را در نمی یابند و اوست که دیدگان را در می یابد و او لطیف آگاه است ۱۰۳

فکاه کم بکاه من دکم من کاه فکاهه و من عی صلیها و ما انا علیکم بکاه

به راستی رهنمودهایی از جانب پروردگارتان برای شما آمده است پس هر که به دیده بصیرت بنگرد به سود خود او و هر کس از سر بصیرت ننگرد به زیان خود اوست و من بر شما نگهبان نیستم ۱۰۴

و ککاه بکاه الا انا و لعلوا دکنه و لکنه لعلوا سلمور

و این گونه آیات خود را گوناگون بیان می کنیم تا مبادا بگویند تو درس خوانده ای و تا اینکه آن را برای گروهی که می دانند روشن سازیم ۱۰۵

اسع ما افعی الکر مر دکل لا اله الا هو و اعصر عر المسکر

از آنچه از پروردگارت به تو وحی شده پیروی کن هیچ معبودی جز او نیست و از مشرکان روی بگردان ۱۰۶

ولو سا الله ما اسرکوا و ما حطاط علیهم حکمک و ما انک علیهم بوکل

و اگر خدا می خواست آنان شرک نمی آوردند و ما تو را بر ایشان نگهبان نکرده ایم و تو وکیل آنان نیستی ۱۰۷

ولا تسوا الکفر بکفر من دکر الله فیسوا الله عکوا سکر علم ککاه و ما کل ما ه عملهم بماله دهم من حکهم فیسوا ما کابوا سلمور

و آنهایی را که جز خدا می خوانند دشنام مدهید که آنان از روی دشمنی و به نادانی خدا را دشنام خواهند داد این گونه برای هر امتی کردارشان را آراستیم آنگاه بازگشت آنان به سوی پروردگارشان خواهد بود و ایشان را از آنچه انجام می دادند آگاه خواهد ساخت ۱۰۸

و اسماوا بالله حکمک ما بهم لکر ما به لکر من بهال انما الا انا عک الله و ما سکر ما بها ادا جا لا بوکفر

او مر کار منا فاحسانه و حمانه بود ما نسیه بوف الناس کمر ملوف الطمات لیس با دج منها کدک در لکافر ما کا بوا سلور
 آیا کسی که مرده‌اش گردانیدیم و برای او نوری پدید آوردیم تا در پرتو آن در میان مردم راه برود چون کسی است که گویی
 گرفتار در تاریکی‌هاست و از آن بیرون آمدنی نیست این گونه برای کافران آنچه انجام می‌دادند زینت داده شده است ۱۲۲
و کدک حلیای کل فیه اکام مدمنها لکروا فیهما و ما مکروا الا بانفسهم و ما سعروا

و بدین گونه در هر شهری گناهکاران بزرگش را می‌گماریم تا در آن به نیرنگ پردازند ولی آنان جز به خودشان نیرنگ نمی‌زنند و درک
 نمی‌کنند ۱۲۳

و ادعا بهم انه فالو ال بومر حه بوف مل ما بوفه مسل الله الله اعلم حسب یسل رساله سکتب الکر احر موا صام عک الله
و کدک سکتب ما کا بوا مکروا

و چون آیتی برایشان بیاید می‌گویند هرگز ایمان نمی‌آوریم تا اینکه نظیر آنچه به فرستادگان خدا داده شده است به ما نیز داده شود خدا
 بهتر می‌داند رسالتش را کجا قرار دهد به زودی کسانی را که مرتکب گناه شدند به سزای آنکه نیرنگ می‌کردند در پیشگاه خدا خواری و
 شکنجه‌ای سخت خواهد رسید ۱۲۴

فمر بد الله ان بهکده سرح کدکه لاسلام و مر بد ان بکده یسل کدکه صفا حرا کا ما بکدک السما کدک یسل الله ال حسر علی
الکر لا بومور

پس کسی را که خدا بخواهد هدایت نماید دلش را به پذیرش اسلام می‌گشاید و هر که را بخواهد گمراه کند دلش را سخت تنگ می‌گرداند
 چنانکه گویی به زحمت در آسمان بالا می‌رود این گونه خدا پلیدی را بر کسانی که ایمان نمی‌آورند قرار می‌دهد ۱۲۵
و هکذا صراطک مستقیم و صفا الا اناب لوم بکدک

و راه راست پروردگارت همین است ما آیات خود را برای گروهی که پند می‌گیرند به روشنی بیان نموده‌ایم ۱۲۶
لهم داد السلام عکده هم و هو ولهم ما کا بوا سلور

برای آنان نزد پروردگارشان سرای عافیت است و به پاداش آنچه انجام می‌دادند او یارشان خواهد بود ۱۲۷

و یوم یسرههم حصنا بامسر الهی فک استکدرهم من الالسر و قال اولئکه هم من الالسر دنا استمع سکنه سکر و نسا احلنا الکی الحلف لانا لانا
مواکم حالکدر فیها الا ما سنا الله ار دیک حکم علم

و یاد کن روزی را که همه آنان را گرد می‌آورد و می‌فرماید ای گروه جنیان از آدمیان پیروان فراوان یافتید و هواخواهان آنها از نوع انسان می‌گویند پروردگارا برخی از ما از برخی دیگر بهره برداری کرد و به پایانی که برای ما معین کردی رسیدیم خدا می‌فرماید جایگاه شما آتش است در آن ماندگار خواهید بود مگر آنچه را خدا بخواد که خود تخفیف دهد آری پروردگار تو حکیم داناست ۱۲۸

و کذا یوله سکر الطالمر سکا ما کاوا کسور

و این گونه برخی از ستمکاران را به کیفر آنچه به دست می‌آوردند سرپرست برخی دیگر می‌گردانیم ۱۲۹

بامسر الهی و الالسر اله ناکم مسل مکم سکر علیک و سکر و کم لفا بومکم هکذا طوا سهدک علیک سنا و عدبهم الیناد الکتبا
و سهدک و علیک سهدکم سنا ما کاوا کافر

ای گروه جن و انس آیا از میان شما فرستادگانی برای شما نیامدند که آیات مرا بر شما بخوانند و از دیدار این روزتان به شما هشدار دهند گفتند ما به زبان خود گواهی دهیم که آری آمدند و زندگی دنیا فریشتان داد و بر ضد خود گواهی دادند که آنان کافر بوده‌اند ۱۳۰

کذا ار لم سکر دیک مهلت الوری بطلم و اهلها عا طور

این اتمام حجت بدان سبب است که پروردگار تو هیچ گاه شهرها را به ستم نابوده نکرده در حالی که مردم آن غافل باشند ۱۳۱

و کل دما حد مما عملوا و ما دیک سافل عما سعلور

و برای هر یک از این دو گروه از آنچه انجام داده‌اند در جزا مراتبی خواهد بود و پروردگارت از آنچه می‌کنند غافل نیست ۱۳۲

و دیک الیینه دو ال حمه ار سا که همک و سهلم من سکر ما سنا کما اساکم من دمه قوم احرر

و پروردگار تو بی‌نیاز و رحمتگر است اگر بخواهد شما را می‌برد و پس از شما هر که را بخواهد جانشین شما می‌کند همچنانکه شما را از نسل گروهی دیگر پدید آورده است ۱۳۳

ار ما بعددور لا ب و ما اسم بهدر

قطعا آنچه به شما وعده داده می‌شود آمدنی است و شما درمانده‌کنندگان خدا نیستید ۱۳۴

هل با قوم اعلموا على ما كنتم على عامل فسوف سلوم من بكون له عاقبه الصادق له لا يعلو الطالمور

بگو ای قوم من هر چه مقدر شما هست انجام دهید من هم انجام می‌دهم به زودی خواهید دانست که فرجام نیکوی آن سرای از آن کیست آری ستمکاران رستگار نمی‌شوند ۱۳۵

و حلوا لله ما دما من الرب والاسام بكتا فالوا هدا لله بعهمم وهك السركا بنا ما كار لسركا بهم فلا بطل الله و ما كار لله فهو بطل الله سرکا بهم سا ما بكمور

و مشرکان برای خدا از آنچه از کشت و دامها که آفریده است سهمی گذاشتند و به پندار خودشان گفتند این ویژه خداست و این ویژه بتان ما پس آنچه خاص بتان‌شان بود به خدا نمی‌رسید ولی آنچه خاص خدا بود به بتان‌شان می‌رسید چه بد داوری می‌کنند ۱۳۶

و كذا من لكدر من المسركن هل اولادهم سرکا بهم لردوهم وللسوا عليهم دينهم ولو سا الله ما صلوه كدوهم و ما بهدرور

و این گونه برای بسیاری از مشرکان بتان‌شان کشتن فرزندان‌شان را آراستند تا هلاکشان کنند و دینشان را بر آنان مشتبه سازند و اگر خدا می‌خواست چنین نمی‌کردند پس ایشان را با آنچه به دروغ می‌سازند رها کن ۱۳۷

و طالوا هدا سار و حرب جلا بكمها الا من سا بعهمم و اسام حرمه طهوها و اسام لا كدور اسم الله عليها اصرا عليه سبههم بما كانوا بهدرور

و به زعم خودشان گفتند اینها دامها و کشتزارهای ممنوع است که جز کسی که ما بخواهیم نباید از آن بخورد و دامهایی است که سوار شدن بر پشت آنها حرام شده است و دامهایی داشتند که هنگام ذبح نام خدا را بر آنها نمی بردند به صرف افترا بر خدا به زودی خدا آنان را به خاطر آنچه افترا می بستند جزا می دهد ۱۳۸

و قالوا طاف بطور هكده الا سام حاله كودنا و مدم على اءوا حنا و ار بكر ملكه فهم فبه سر كا سدر بهم و صهم انه حكم علم

و گفتند آنچه در شکم این دامهاست اختصاص به مردان ما دارد و بر همسران ما حرام شده است و اگر آن جنین مرده باشد همه آنان از زن و مرد در آن شریکند به زودی خدا توصیف آنان را سزا خواهد داد زیرا او حکیم داناست ۱۳۹

فك حسرا لكر فلوا اولادهم سفها سدر علم و حرموا ما دم فهم الله افرا على الله فك طوا و ما كا بوا مهكبر

کسانی که از روی بی خردی و نادانی فرزندان خود را کشته اند و آنچه را خدا روزیشان کرده بود از راه افترا به خدا حرام شمرده اند سخت زیان کردند آنان به راستی گمراه شده و هدایت نیافته اند ۱۴۰

وهو الكى اسبا حنا و عرو ساد و عرو ساد و الهل و الهمع منطاكه و الينور و المار منساها و عرو ساد طوا مر بمره اءا اءرو و ابوا حنه يوم حطاه و لا سرفوا الله لا سرف السرفر

و اوست کسی که باغهایی با داربست و بدون داربست و خرما بن و کشتزار با میوه های گوناگون آن و زیتون و انار شبیه به یکدیگر و غیر شبیه پدید آورد از میوه آن چون ثمر داد بخورید و حق بینوایان از آن را روز بهره برداری از آن بدهید ولی زیاده روی نکنید که او

اسرافکاران را دوست ندارد ۱۴۱

ومر الا سام حموه و مر سا طوا ما دم فهم الله ولا نسوا حطوا و السطار انه لكم عدو مسر

و نیز از دامها حیوانات بارکش و حیوانات کرک و پشم دهنده را پدید آورد از آنچه خدا روزیتان کرده است بخورید و از پی گامهای شیطان مروید که او برای شما دشمنی آشکار است ۱۴۲

بما به اءوا حنه مر الكار اسر و مر المر اسر فل الكبر حرم ام الا ستر اما ما سملك على اءام الا ستر نوءه سلم ار كتم كاد ستر

هشت فرد آفرید و بر شما حلال کرد از گوسفند دو تا و از بز دو تا بگو آیا خدا نرهای آنها را حرام کرده یا ماده را یا آنچه را که رحم آن دو ماده در بر گرفته است اگر راست می‌گویید از روی علم به من خبر دهید ۱۴۳

**ومر الابل اسر و مر الهمر اسر هل الذکر حرم ام الاسر اما استمف علیه ام حرام الاسر ام کتم سهدا اد و کادم الله بهدا
فمر اطلم ممر اهدی علی الله کذ بالکل الناس سدر علم ار الله لا بهدی العوم الطلمتر**

و از شتر دو و از گاو دو بگو آیا خدا نرهای آنها را حرام کرده یا ماده‌ها را یا آنچه را که رحم آن دو ماده در بر گرفته است آیا وقتی خداوند شما را به این تحریم سفارش کرد حاضر بودید پس کیست ستمکارتر از آنکس که بر خدا دروغ بزند تا از روی نادانی مردم را گمراه کند آری خدا گروه ستمکاران را راهنمایی نمی‌کند ۱۴۴

**هل لا حکف ما اوحی الله مد ما علی طلمه الا ار بکور مسه او د ما مسو ح او لم حدره طاه و حسر او و مسما اهل لدر الله به فمر اسطر
عربای ولا عاد طار د ط عمو د حرم**

بگو در آنچه به من وحی شده است بر خورنده‌ای که آن را می‌خورد هیچ حرامی نمی‌یابم مگر آنکه مردار یا خون ریخته یا گوشت‌خوک باشد که اینها همه پلیدند یا قربانیی که از روی نافرمانی به هنگام ذبح نام غیر خدا بر آن برده شده باشد پس کسی که بدون سرکشی و زیاده‌خواهی به خوردن آنها ناچار گردد قطعا پروردگار تو آمرزنده مهربان است ۱۴۵

**و علی الذکر هادوا حرم اکل ذی طلمه و مر الهمر و الهم حرمنا علیهم سبوهما الا ما حملت طهوهما او الهوانا او ما اخلط سطم د لک
حرباهم سبهم و ما بالکاد فور**

و بر یهودیان هر حیوان چنگال‌داری را حرام کردیم و از گاو و گوسفند پیه آن دو را بر آنان حرام کردیم به استثنای پیه‌هایی که بر پشت آن دو یا بر روده‌هاست یا آنچه با استخوان درآمیخته است این تحریم را به سزای ستم‌کردنشان به آنان کیفر دادیم و ما البته راستگوییم ۱۴۶

طار کذ بوک فعل د کم دو د حمه و اسسه ولا ترد ناسه عر العوم الهمدتر

ای پیامبر پس اگر تو را تکذیب کردند بگو پروردگار شما دارای رحمتی گسترده است و با این حال عذاب او از گروه مجرمان بازگردانده نخواهد شد ۱۴۷

سَمِعُوا الْكُفْرَ اسْرِكُوا لَوْ سَأَلَ اللَّهُ مَا اسْرَكُوا وَلَا اِنَابُوا وَلَا حَرَمًا مَرَّ سَعًا كَلِمَاتٍ كَرِيْمٍ مَرْفَعًا لَمْ يَسْمَعْ لَهَا عَذَابًا
مَرَّ عِلْمٌ مَعْرُوحَةٌ لِنَا اَنْ نَسْعُرَ اِلَّا اَلطَّرِيقَ وَارْتَمَى اِلَّا بِرُكُوعٍ

کسانی که شرک آوردند به زودی خواهند گفت اگر خدا می‌خواست نه ما و نه پدرانمان شرک نمی‌آوردیم و چیزی را خودسرانه تحریم نمی‌کردیم کسانی هم که پیش از آنان بودند همین گونه پیامبران خود را تکذیب کردند تا عقوبت ما را چشیدند بگو آیا نزد شما دانشی هست که آن را برای ما آشکار کنید شما جز از گمان پیروی نمی‌کنید و جز دروغ نمی‌گویید ۱۴۸

قُلْ فَلِلَّهِ الْغَنِيُّ لِلَّهِ وَلَوْ سَأَلَ الْكُفْرَ اسْرِكُوا لَوْ سَأَلَ اللَّهُ مَا اسْرَكُوا وَلَا اِنَابُوا وَلَا حَرَمًا مَرَّ سَعًا كَلِمَاتٍ كَرِيْمٍ مَرْفَعًا لَمْ يَسْمَعْ لَهَا عَذَابًا

بگو برهان رسا ویژه خداست و اگر خدا می‌خواست قطعاً همه شما را هدایت می‌کرد ۱۴۹

قُلْ لَمْ يَسْمَعْ كَلِمَاتٍ كَرِيْمٍ مَرْفَعًا لَمْ يَسْمَعْ لَهَا عَذَابًا وَلَا اسْرِكُوا لَوْ سَأَلَ اللَّهُ مَا اسْرَكُوا وَلَا اِنَابُوا وَلَا حَرَمًا مَرَّ سَعًا كَلِمَاتٍ كَرِيْمٍ مَرْفَعًا لَمْ يَسْمَعْ لَهَا عَذَابًا
بِالْحَرَمِ وَهَمَّ بِرَبِّهِمْ سَعُلُورٌ

بگو گواهان خود را که گواهی می‌دهند به اینکه خدا اینها را حرام کرده بیاورید پس اگر هم شهادت دادند تو با آنان شهادت مده و هوسهای کسانی را که آیات ما را تکذیب کردند و کسانی که به آخرت ایمان نمی‌آورند و معبودان دروغین را با پروردگارشان همتا قرار می‌دهند پیروی مکن ۱۵۰

قُلْ سَأَلُوا اَنْ اَنْزِلَ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا اسْرِكُوا بِهِ سَنَاءً وَنَالُوا الْكُفْرَ اِحْسَانًا وَلَا يَسْمَعُونَ لَكُمْ اِنْ اَنْزَلْتُمْ عَلَيْهِمْ نَزْلًا مِمَّنْ سَاءَ مَا يَكْتُمُونَ
اَلْمَوْحِشَ مَا كَتَمُوهُمَا وَنَالُوا اَلنَّاسَ اِلَيْهِ حَرَمًا اِلَّا نَالُوْهُ دَاكِرًا مَّرَّ سَعًا مَرَّ عِلْمٌ مَعْرُوحَةٌ لِنَا اَنْ نَسْعُرَ اِلَّا اَلطَّرِيقَ وَارْتَمَى اِلَّا بِرُكُوعٍ

بگو بیایید تا آنچه را پروردگارتان بر شما حرام کرده برای شما بخوانم چیزی را با او شریک قرار مدهید و به پدر و مادر احسان کنید و فرزندان خود را از بیم تنگدستی مکشید ما شما و آنان را روزی می‌رسانیم و به کارهای زشت چه علنی آن و چه پوشیده‌اش نزدیک مشوید و ن‌فسی را که خدا حرام گردانیده جز بحق مکشید اینهاست که خدا شما را به انجام دادن آن سفارش کرده است باشد که بیندیشد ۱۵۱

وَلَا تَعْبُدُوا مَا آتَاكُمُ السَّمْعُ إِلَّا بِاللَّهِ أَحْسَرَ مِنْهُ لَا تَدْرِي لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الصَّٰغِرِينَ وَالْمُرَارِقِ الْكَلْبِ وَالْمَدْمُومِ الْبَاطِلِ لَا تَكْفُرُ بِمَا آتَاكُمُ اللَّهُ فَتَكُونُوا مِمَّنْ يَلْعَنُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

و به مال یتیم جز به نحوی هر چه نیکوتر نزدیک مشوید تا به حد رشد خود برسد و پیمانۀ و ترازو را به عدالت تمام بپیمایید هیچ کس را جز به قدر توانش تکلیف نمی‌کنیم و چون به داوری یا شهادت سخن گویند دادگری کنید هر چند در باره خویشاوند شما باشد و به پیمان خدا وفا کنید اینهاست که خدا شما را به آن سفارش کرده است باشد که پند گیرید ۱۵۲

وَأَرْحَمَ الرَّحِمِينَ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتَامَىٰ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَالْعَهْدَ أَوْفَىٰ وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ لِلَّهِ فَإِنَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

و بدانید این است راه راست من پس از آن پیروی کنید و از راه‌های دیگر که شما را از راه وی پراکنده می‌سازد پیروی مکنید اینهاست که خدا شما را به آن سفارش کرده است باشد که به تقوا گرایید ۱۵۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقْوَاهُ ۖ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ لِلَّهِ فَإِنَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

آنگاه به موسی کتاب دادیم برای اینکه نعمت را بر کسی که نیکی کرده است تمام کنیم و برای اینکه هر چیزی را بیان نماییم و هدایت و رحمتی باشد امید که به لقای پروردگارش ایمان بیاورند ۱۵۴

وَهَذَا كِتَابُنَا أَنزَلْنَاهُ بِالْحَقِّ وَأَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ إِذْ عَاهَدْتُمْ وَالْعَهْدَ أَوْفَىٰ ۗ وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ لِلَّهِ فَإِنَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

و این خجسته کتابی است که ما آن را نازل کردیم پس از آن پیروی کنید و پرهیزگاری نمایید باشد که مورد رحمت قرار گیرید ۱۵۵

أَلَمْ نَجْعَلْ لَكَ آيَاتِنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ ۖ وَاللَّهُ يَخْتَارُ مَا يَشَاءُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

تا نگویند کتاب آسمانی تنها بر دو طایفه پیش از ما نازل شده و ما از آموختن آنان بی‌خبر بودیم ۱۵۶

او يقولو انما ارادنا ان ناكلها حتى ناكلها منكم وهدى ورحمة فمن اطعم من كذب بان الله وكذب
عنها سعدى الكبر فكفور عن اناسو الكذاب ما كانوا يكفون

یا نگویید اگر کتاب بر ما نازل می شد قطعاً از آنان هدایت یافته تر بودیم اینک حجتی از جانب پروردگارتان برای شما آمده و رهنمود و
رحمتی است پس کیست ستمکارتر از آن کس که آیات خدا را دروغ پندارد و از آنها روی گرداند به زودی کسانی را که از آیات ما روی
می گردانند به سبب همین اعراضشان به عذابی سخت مجازات خواهیم کرد ۱۵۷

هل سطور الا ان بانهم الملاكه اولياء من اولياء نصر انان من لا يبع نفسا بما بها لم يضر من هل او
كسرتع انما بها حدما هل اسطور انما سطور

آیا جز این انتظار دارند که فرشتگان به سویشان بیایند یا پروردگارت بیاید یا پاره‌ای از نشانه‌های پروردگارت بیاید اما روزی که پاره‌ای از
نشانه‌های پروردگارت پدید آید کسی که قبلاً ایمان نیاورده یا خیری در ایمان آوردن خود به دست نیاورده ایمان آوردنش سود نمی‌بخشد
بگو منتظر باشید که ما هم منتظریم ۱۵۸

ان الكبر و فوا دهم و كانوا سائلين منهم عيسى انما امرهم على الله ثم سئهم ما كانوا سطور

کسانی که دین خود را پراکنده ساختند و فرقه فرقه شدند تو هیچ گونه مسؤول ایشان نیستی کارشان فقط با خداست آنگاه به آنچه انجام
می‌دادند آگاهشان خواهد کرد ۱۵۹

من حا بالنسبه فله عسر انما لها و من حا بالنسبه فلا يدرى الا ملها وهم لا يظلمون

هر کس کار نیکی بیاورد ده برابر آن پاداش خواهد داشت و هر کس کار بدی بیاورد جز مانند آن جزا نیابد و بر آنان ستم نرود ۱۶۰

هل يبيع هكلاء و يبيع على صراط مستقيم دنيا فما مله ابراهيم حننا وما طار من المسجد

بگو آری پروردگارم مرا به راه راست هدایت کرده است دینی پایدار آیین ابراهیم حق‌گرای و او از مشرکان نبود ۱۶۱

هل ان صلاه و سبكه و مياي و مطبه لله من انما امر

بگو در حقیقت نماز من و سایر عبادات من و زندگی و مرگ من برای خدا پروردگار جهانیان است ۱۶۲

لا سربط له و سربط امره و انما اول المسلمین

که او را شریکی نیست و بر این کار دستور یافته‌ام و من نخستین مسلمانم ۱۶۳

قل اعذر الله لیس دنا و هو مد کل شیء ولا یسب کل نفس الا علیها ولا یرد و اوده و مد احرى بماله دیکم مد حکم ۱۶۴

بالمور

بگو آیا جز خدا پروردگاری بجویم با اینکه او پروردگار هر چیزی است و هیچ کس جز بر زیان خود گناهی انجام نمی‌دهد و هیچ باربرداری بار گناه دیگری را بر نمی‌دارد آنگاه از گشت‌شما به سوی پروردگارتان خواهد بود پس ما را به آنچه در آن اختلاف می‌کردید آگاه خواهد کرد

۱۶۴

وهو الذی حکم خلاف الامم و وضع سبکم فوج سب دماح لستوکم ما انکم اربک سربح السماء و ان به لعمود محم

و اوست کسی که شما را در زمین جانشین یکدیگر قرار داد و بعضی از شما را بر برخی دیگر به درجاتی برتری داد تا شما را در آنچه به

شما داده است بیازماید آری پروردگار تو زودکیفر است و هم او بس آمرزنده مهربان است ۱۶۵

سا

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الحمد لله الذی له مالک السماء و مالک الارض و له المکرم الا حره و هو الیکرم الممد

سپاس خدایی را که آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست و در آخرت نیز سپاس از آن اوست و هم اوست سنجیده‌کار آگاه ۱

سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا اَدَمُ وَمَا بِرَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَمَا بِرَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَمَا بِرَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ

آنچه در زمین فرو می‌رود و آنچه از آن بر می‌آید و آنچه از آسمان فرو می‌شود و آنچه در آن بالا می‌رود همه را می‌داند و اوست مهربان
آمرزنده ۲

وَإِلَّا كُنْتُمْ كَفُورًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَعْلَمُونَ وَيَقُولُ الْكَاذِبُ كَذِبًا
وَإِلَّا كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

و کسانی که کافر شدند گفتند رستاخیز برای ما نخواهد آمد بگو چرا سوگند به پروردگارم که حتما برای شما خواهد آمد همان دانای نهانها
که هموزن ذره‌ای نه در آسمانها و نه در زمین از وی پوشیده نیست و نه کوچکتر از آن و نه بزرگتر از آن است مگر اینکه در کتابی روشن
درج شده است ۳

لَقَدْ كُنْتُمْ يَوْمًا عَمَلًا كَاتِبِينَ

تا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند به پاداش رساند آنانند که آمرزش و روزی خوش برایشان خواهد بود ۴

وَإِلَّا كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

و کسانی که در ابطال آیات ما کوشش می‌ورزند که ما را درمانده کنند برایشان عذابی از بلایی دردناک باشد ۵

وَيَقُولُ الْكَاذِبُ كَذِبًا وَيَقُولُ الْكَاذِبُ كَذِبًا

و کسانی که از دانش بهره یافته‌اند می‌دانند که آنچه از جانب پروردگارت به سوی تو نازل شده حق است و به راه آن عزیز ستوده‌صفت
راهبری می‌کند ۶

وَإِلَّا كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

و کسانی که کفر ورزیدند گفتند آیا مردی را به شما نشان دهیم که شما را خبر می‌دهد که چون کاملاً متلاشی شدید باز قطعا در آفرینشی
جدید خواهید بود ۷

اَعِدِّي عَلَيَّ يَا اللهُ كَمَا مَدَدْتَهُ لِي فِي حَرْبِ الْكُفْرِ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ الْكَافِرُونَ وَالصَّلَاةُ الْكُفْرُ

آیا این مرد بر خدا دروغی بسته یا جنونی در اوست نه بلکه آنان که به آخرت ایمان ندارند در عذاب و گمراهی دور و درازند ۸
اَلَمْ يَرَوْا اَنَّ مَا نَزَّلْنَاهُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ اَنْ سَاءَ بِسَمْعِهِمْ اَوْ سَمِعَتْ عَلَيْهِمْ كَسَمًا مِنَ السَّمَاءِ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ

عَدُوًّا

آیا به آنچه از آسمان و زمین در دسترسشان و پشت سرشان است ننگریسته‌اند اگر بخواهیم آنان را در زمین فرو می‌بریم یا پاره‌سنگهایی از آسمان بر سرشان می‌افکنیم قطعا در این تهدید برای هر بنده توبه‌کاری عبرت است ۹

وَلَكِنْ اَسَدًا اَوْ دَابَّةً مَّا فَصَلْنَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ وَمَا نَزَّلْنَاهُ اِلَيْكَ

و به راستی داوود را از جانب خویش مزیتی عطا کردیم و گفتیم ای کوهها با او در تسبیح خدا همصدا شوید و ای پرندگان هماهنگی کنید و آهن را برای او نرم گردانیدیم ۱۰

اِنَّ اَعْمَالَ السَّاعِدِينَ وَكَرَمَ السُّرُورِ وَعَمَلُوا طَائِفَاتٍ مَّا سَعُرُوا بَصِيرَةَ

که زره‌های فراخ بساز و حلقه‌ها را درست اندازه‌گیری کن و کار شایسته کنید زیرا من به آنچه انجام می‌دهید بینایم ۱۱
وَلَسَلَّمْنَا إِلَيْهِ عُدْوَةً سَهْرًا وَمَا حَا سَهْرًا وَسَلَّمْنَا لَهُ عِنْدَ الْفَطْرِ وَمِنَ الْاَرْضِ مِمَّا سَعَلَ نَبِيًّا كَيْفَ نَادَى بِهِ وَمِنَ رِجْلِ مَهْمُومٍ عَرَا مَاءً كَيْفَ مَرَّ عَذَابُ

السُّعْرِ

و باد را برای سلیمان رام کردیم که رفتن آن بامداد یک ماه و آمدنش شبانگاه یک ماه راه بود و معدن مس را برای او خوب و روان گردانیدیم و برخی از جن به فرمان پروردگارش پیش او کار می‌کردند و هر کس از آنها از دستور ما سر برمی‌تافت از عذاب سوزان به او می‌چشانیدیم ۱۲

سَعُرُوا لَهُ مَا سَأَلَ مِنْ مَّاءٍ نَزَلَ وَحَمَارٌ كَالْبُحَارِ وَكَرَمَ السَّاعِدِينَ وَعَمَلُوا اِلَّا دَاوُدَ سَكْرًا وَهَلَلُ مِنَ عَذَابِ السُّعُورِ

تا گفتند پروردگارا میان منزلهای سفرهایمان فاصله انداز و بر خویشتن ستم کردند پس آنها را برای آیندگان موضوع حکایتها گردانیدیم و سخت تارومارشان کردیم قطعا در این ماجرا برای هر شکیبای سپاسگزاری عبرتهاست ۱۹

وَلَمْ يَكُ عَلَيهِمْ اِتِّسَارُ كَيْفَ فَاتَّسَوْهُ اِلَّا وَرِعًا مِّنَ الْمُؤْمِنِ

و قطعا شیطان گمان خود را در مورد آنها راست یافت و جز گروهی از مؤمنان بقیه از او پیروی کردند ۲۰

وَمَا كَانُوا عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ حَتّٰى يَمُوتُوْا وَهُمْ اَصْحٰبُ جَهَنَّمَ

و شیطان را بر آنان تسلطی نبود جز آنکه کسی را که به آخرت ایمان دارد از کسی که در باره آن در تردید است باز شناسیم و پروردگار تو بر هر چیزی نگاهبان است ۲۱

فَلِاَدْعٰى الْكٰفِرِ دَعْوٰى مِّنْ دُوْرِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ مَعَالٰى دُوْرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا لِهٰمْ مِّنْهُم مِّنْ حٰكِمٍ

بگو کسانی را که جز خدا معبود خود پنداشته‌اید بخوانید هموزن ذره‌ای نه در آسمانها و نه در زمین مالک نیستند و در آن دو شرکتی ندارند و برای وی از میان آنان هیچ پشتیبانی نیست ۲۲

وَلَا يَنْفَعُ السَّمٰعَةَ عِندَ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِیْ اٰمَنَ بِرَبِّهِمْ فَلَوْ اَنَّ مَا دَاوُدُ لَمْ يَكُ مَلِكًا وَهٰؤُلَاءِ لَكٰنُ

و شفاعتگری در پیشگاه او سود نمی‌بخشد مگر برای آن کس که به وی اجازه دهد تا چون هراس از دل‌هایشان برطرف شود می‌گویند پروردگارتان چه فرمود می‌گویند حقیقت و هموست بلندمرتبه و بزرگ ۲۳

فَلَمَّا رَدَّكُمْ مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ فَلِیْ اِنَّ اللّٰهَ وَاَنَّ اٰنَا كَمِیْلَةٌ هٰکِی اَوْفٰی حَلٰلٍ مِّنْ

بگو کیست که شما را از آسمانها و زمین روزی می‌دهد بگو خدا و در حقیقت یا ما یا شما بر هدایت یا گمراهی آشکاریم ۲۴

فَلِیْ لَا سَلٰوٰرَ عَمَّا اَحْرَمُوْا وَلَا سَلٰوٰرَ عَمَّا سَعَلُوْا

بگو شما از آنچه ما مرتکب شده‌ایم بازخواست نخواهید شد و ما نیز از آنچه شما انجام می‌دهید بازخواست نخواهیم شد ۲۵

فَلِیْ یَمْحُ سَلٰوٰتِنَا مِمَّا نَمْنَعُ نَسَا نَالِیْ وَهٰؤُلَاءِ لَمَّا نَحِ الْعَلَمِ

بگو پروردگاران ما و شما را جمع خواهد کرد سپس میان ما به حق داوری می کند و اوست داور دانا ۲۶

قل ارفع الذکر المہتم بہ سرکا کلاب هو اللہ العزیز الہکم

بگو کسانی را که به عنوان شریک به او ملحق گردانیده‌اید به من نشان دهید چنین نیست بلکه اوست خدای عزیز حکیم ۲۷

وما اسلاط الا کافہ الناس سدا و کرا و کرا اکثر الناس لا سلور

و ما تو را جز به سمت بشارتگر و هشداردهنده برای تمام مردم نفرستادیم لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند ۲۸

وہولور عہ ہذا الوعدار کلم طاد ہر

و می‌گویند اگر راست می‌گویید این وعده چه وقت است ۲۹

قل لکم مہاد بوم لا سنا حور عہ ساعہ ولا سہک مور

بگو میعاد شما روزی است که نه ساعتی از آن پس توانید رفت و نه پیشی توانید جست ۳۰

وقال الذکر کفر وال بوم ہذا العمار ولا بالکی ہر کہ ولو ہی اذ الطامور موفور عکد ہم بح سہم اللہ سکر المول ہول

الذکر اسکتھوا الذکر اسکتھوا لولا انہم لکانا مومنین

و کسانی که کافر شدند گفتند نه به این قرآن و نه به آن توراتی که پیش از آن است هرگز ایمان نخواهیم آورد و ای کاش بیدادگران را هنگامی که در پیشگاه پروردگارشان از داشت‌شده‌اند می‌دیدید که چگونه برخی از آنان با برخی دیگر جدل و گفتگو می‌کنند کسانی که

زیردست بودند به کسانی که ریاست و برتری داشتند می‌گویند اگر شما نبودید قطعا ما مؤمن بودیم ۳۱

قال الذکر اسکتھوا الذکر اسکتھوا لہر ککد نامہ عر الہدی سکا دا جا کم بل کلم ہد مہر

کسانی که ریاست و برتری داشتند به کسانی که زیردست بودند می‌گویند مگر ما بودیم که شما را از هدایت پس از آنکه به سوی شما آمد

بازداشتیم نه بلکه خودتان گناہکار بودید ۳۲

**وقال الكبير استصعبوا الكبير استصعبوا بل مكر اللذ والهاماد نامروناار بكم بالله وبصل له انكادوا اسروا الكاهه لماراوا
الكاهه وحلانا الاعلاله اعناج الكبر كعروا هل يدور الا ما كابوا سلور**

و کسانی که زبردست بودند به کسانی که ریاست و برتری داشتند می‌گویند نه بلکه نیرنگ شب و روز شما بود آنگاه که ما را وادار می‌کردید که به خدا کافر شویم و برای او همتیانی قرار دهیم و هنگامی که عذاب را ببینند پشیمانی خود را آشکار کنند و در گردنهای کسانی که کافر شده‌اند غلها می‌نهییم آیا جز به سزای آنچه انجام می‌دادند می‌رسند ۳۳

وما ادسلله فیه مر بکر الا طالع مرفوها انما اسلامه به کافور

و ما در هیچ شهری هشداردهنده‌ای نفرستادیم جز آنکه خوشگذرانان آنها گفتند ما به آنچه شما بدان فرستاده شده‌اید کافریم ۳۴

وطالوا بمر اکبر اموالا و اولادها و ما بمر بکتر

و گفتند ما دارایی و فرزندانمان از همه بیشتر است و ما عذاب نخواهیم شد ۳۵

فل ارعه نسط الدرع لمر سا و هکده و لکر اکبر الناس لا سلور

بگو پروردگار من است که روزی را برای هر کس که بخواهد گشاده یا تنگ می‌گرداند لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند ۳۶

وما اموالکم ولا اولادکم یالک بمرکم عکنا لعل الا مر امر وعمل کالها فاولک لهم حرا الصغ ما عملوا وهمه الرطاب امور

و اموال و فرزندانتان چیزی نیست که شما را به پیشگاه ما نزدیک گرداند مگر کسانی که ایمان آورده و کار شایسته کرده باشند پس برای آنان دو برابر آنچه انجام داده‌اند پاداش است و آنها در غرفه‌های بهشتی آسوده خاطر خواهند بود ۳۷

والکبر سبورف انانما حبر اولک الکاب مکرور

و کسانی که در ابطال آیات ما می‌کوشند که ما را به خیال خود در مانده کنند آنانند که در عذاب احضار می‌شوند ۳۸

فل ارعه نسط الدرع لمر سا مر عاده و هکده و ما ابعهم مر سے فهو بلمه وهو حد الدار هبر

بگو در حقیقت پروردگار من است که روزی را برای هر کس از بندگانش که بخواهد گشاده یا برای او تنگ می‌گرداند و هر چه را انفاق کردید عوضش را او می‌دهد و او بهترین روزی دهندگان است ۳۹

وَيَوْمَ نَسُفُهُمْ جَمِيعًا مِمَّنْ هُوَ لِلْمَلَائِكَةِ اهْوَا اَنَا كُمْ كَابُوَا سَكُوْر

و یاد کن روزی را که همه آنان را محشور می‌کند آنگاه به فرشتگان می‌فرماید آیا اینها بودند که شما را می‌پرستیدند ۴۰

طَاوُوا سَهَابًا اَنْتُمْ وَاَنْتُمْ دُوْبُهُمْ لَمْ كَابُوَا سَكُوْر اَللّٰهُ اَكْبَرُ هُمْ مَوْمُوْر

می‌گویند منزهی تو سرپرست ما تویی نه آنها بلکه جنیان را می‌پرستیدند بیشترشان به آنها اعتقاد داشتند ۴۱

طَاوُوْمَ لَا يَلْمُكُمْ لَعْنَةُ وَاَنْتُمْ اَصْحَابُ طَاوُوْمَ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ كُمْ نَهَا كَبُوْر

اکنون برای یکدیگر سود و زبانی ندارید و به کسانی که ستم کرده‌اند می‌گوییم بچشید عذاب آتشی را که آن را دروغ می‌شمردید ۴۲

وَاَدَا اَطْلَعُوْا عَلَيْهِمْ اَنَا اَنَا سَاكِبُ طَاوُوْمًا هَكَذَا اَلَا اَلَا اَطْلَعُوْا مَعْرِي وَاَطْلَعُوْا اَللّٰهُ اَكْبَرُ

كَبُوْر اَللّٰهُ اَكْبَرُ لَمَّا حَاهُم اَرَهَكَ اَلَا سَبُوْا سَبُوْر

و چون آیات تابناک ما بر آنان خوانده می‌شود می‌گویند این جز مردی نیست که می‌خواهد شما را از آنچه پدرانتان می‌پرستیدند باز دارد و

نیز می‌گویند این جز دروغی برافته نیست و کسانی که به حق چون به سویشان آمد کافر شدند می‌گویند این جز افسونی آشکار نیست ۴۳

وَمَا اَنَا نَسَاهُمْ مَرَّ كَبُوْر كَبُوْر نَهَا وَاَنَا سَلَمًا اَللّٰهُ اَكْبَرُ مَرَّ كَبُوْر

و ما کتابهایی به آنان نداده بودیم که آن را بخوانند و پیش از تو هشداردهنده‌ای به سویشان نفرستاده بودیم ۴۴

وَكَبُوْر اَللّٰهُ اَكْبَرُ مَرَّ كَبُوْر وَاَنَا سَلَمًا اَللّٰهُ اَكْبَرُ مَرَّ كَبُوْر

و کسانی که پیش از اینان بودند نیز تکذیب کردند در حالی که اینان به ده یک آنچه بدیشان داده بودیم نرسیده‌اند آری فرستادگان مرا

دروغ شمردند پس چگونه بود کیفر من ۴۵

طَلَبُوا اَطْلَعُوْكُمْ نُوَا حَكَوْر اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَاَنَا سَلَمًا اَللّٰهُ اَكْبَرُ مَرَّ كَبُوْر

بگو من فقط به شما یک اندرز می‌دهم که دو دو و به تنهایی برای خدا به پا خیزید سپس بیندیشید که رفیق شما هیچ گونه دیوانگی ندارد
او شما را از عذاب سختی که در پیش است جز هشداردهنده‌ای بیش نیست ۴۶

قل ما سالکم من احد فهو لكم ارحم الا على الله وهو على كل شيء شهيد

بگو هر مزدی که از شما خواستم آن از خودتان مزد من جز بر خدا نیست و او بر هر چیزی گواه است ۴۷

قل ارحم ربكم بالله علام الغيوب

بگو بی‌گمان پروردگارم حقیقت را القا می‌کند اوست دانای نهانها ۴۸

قل يا اهل البیت ما کان علیکم من الذنوب شيء و ما کان علیکم من الحزن شيء الا ما کان علی قلوبکم و ما کان علیکم من الخوف شيء و ما کان علیکم من الجوع شيء و ما کان علیکم من البس و ما کان علیکم من الحر و ما کان علیکم من البرد شيء و ما کان علیکم من الخوف و ما کان علیکم من الجوع و ما کان علیکم من البس و ما کان علیکم من الحر و ما کان علیکم من البرد شيء

بگو حق آمد و دیگر باطل از سر نمی‌گیرد و بر نمی‌گردد ۴۹

قل ارحم ربكم بالله علام الغيوب

بگو اگر گمراه شوم فقط به زیان خود گمراه شده‌ام و اگر هدایت‌یابم این از برکت چیزی است که پروردگارم به سویم وحی می‌کند که
اوست‌شنوای نزدیک ۵۰

ولو يرد اعداءكم فلا تقواهم و احذوا من مكارمهم

و ای کاش می‌دیدید هنگامی را که کافران وحشت‌زده‌اند آنجا که راه‌گریزی نمانده است و از جایی نزدیک گرفتار آمده‌اند ۵۱

و قالوا اما نه و انزلناهم من مكارمهم

و می‌گویند به او ایمان آوردیم و چگونه از جایی چنین دور دست یافتن به ایمان برای آنان میسر است ۵۲

و قد كفروا به من قبل و هم قور بالهدى من مكارمهم

و حال آنکه پیش از این منکر او شدند و از جایی دور به نادیده تیر تهمت می‌افکندند ۵۳

و حلل بنهم و شر ما سئور كما حل باسئورهم من قبل انهم كانوا على سلك مذبذب

و میان آنان و میان آنچه به آرزو می‌خواستند حایلی قرار می‌گیرد همان گونه که از دیرباز با امثال ایشان چنین رفت زیرا آنها نیز در دودلی سختی بودند ۵۴

ح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بگو به من وحی شده است که تنی چند از جنیان گوش فرا داشتند و گفتند راستی ما قرآنی شگفت‌آور شنیدیم ۱

يَهْدِي إِلَى الْبَيْتِ الْحَرَامِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُوا

که به راه راست هدایت می‌کند پس به آن ایمان آوردیم و هرگز کسی را شریک پروردگاران قرار نخواهیم داد ۲

وَأَنَّ لِلَّهِ الْبَيْتَ الْحَرَامَ الَّذِي فِيهِ كُنَّا نَعْبُدُ

و اینکه او پروردگار والای ما همسر و فرزندی اختیار نکرده است ۳

وَأَنَّ اللَّهَ سَمِعَ كُلَّ شَيْءٍ

و شگفت آنکه کم خرد ما در باره خدا سخنانی یاهه می‌سراید ۴

وَأَنَّ اللَّهَ سَمِعَ كُلَّ شَيْءٍ

و ما پنداشته بودیم که انس و جن هرگز به خدا دروغ نمی‌بندند ۵

وَأَنَّ اللَّهَ سَمِعَ كُلَّ شَيْءٍ

و مردانی از آدمیان به مردانی از جن پناه می‌بردند و بر سرکشی آنها می‌افزودند ۶

و ابره طوبى كما طهر ابر لر بسب الله احد ا

و آنها نیز آن گونه که شما پنداشته‌اید گمان بردند که خدا هرگز کسی را زنده نخواهد گردانید ۷

و انما المسما هو حكايا هائل حرسا سكبنا وسهنا

و ما بر آسمان دست یافتیم و آن را پر از نگهبانان توانا و تیرهای شهاب یافتیم ۸

و انما كنا نعدك مهامعك للسمع فمر سمع الار بكاه سهانا دكدا

و در آسمان برای شنیدن به کمین می‌نشستیم اما اکنون هر که بخوهد به گوش باشد تیر شهابی در کمین خود می‌یابد ۹

و انما لكى اسرامك بمرق الامر ام امد بهم دهم دسدا

و ما درست نمی‌دانیم که آیا برای کسانی که در زمینند بدی خواسته شده یا پروردگارشان برایشان هدایت خواسته است ۱۰

و انما الطلور وما دور دلك كاطرايع فددا

و از میان ما برخی درستکارند و برخی غیر آن و ما فرقه‌هایی گوناگونیم ۱۱

و انما طنا ابر سبر الله الامر ولر سبره هربا

و ما می‌دانیم که هرگز نمی‌توانیم در زمین خدای را به ستوه آوریم و هرگز او را با گریز خود درمانده نتوانیم کرد ۱۲

و انما لاسمنا الهكى امانه به فمر يوم نه فلا يهاق بسا ولا رهبا

و ما چون هدایت را شنیدیم بدان گرویدیم پس کسی که به پروردگار خود ایمان آورد از کمی پاداش و سختی بیم ندارد ۱۳

و انما المسلمور وما العاسطور فمر اسلم فاولك بروسا دسدا

و از میان ما برخی فرمانبردار و برخی از ما منحرفند پس کسانی که به فرمانند آنان در جستجوی راه درستند ۱۴

و انما العاسطور فكاوا لبهم حطبا

ولی منحرفان هیزم جهنم خواهند بود ۱۵

وَالْوَاسِعُونَ عَلَى الطَّرِيقِ لَا يَسْمَعُونَ مَا كَذَبُوا

و اگر مردم در راه درست پایداری ورزند قطعا آب گوارایی بدیشان نوشانیم ۱۶

لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ

تا در این باره آنان را بیازماییم و هر کس از یاد پروردگار خود دل بگرداند وی را در قید غذایی روزافزون درآورد ۱۷

وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ فَلْيُنذِرُوا بآيَاتِ اللَّهِ الْحَقِيقَاتِ

و مساجد ویژه خداست پس هیچ کس را با خدا بخوانید ۱۸

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الْغَنَىٰ

و همین که بنده خدا برخاست تا او را بخواند چیزی نمانده بود که بر سر وی فرو افتند ۱۹

لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَمَّاكِهِمْ

بگو من تنها پروردگار خود را می خوانم و کسی را با او شریک نمی گردانم ۲۰

لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَمَّاكِهِمْ

بگو من برای شما اختیار زیان و هدایتی را ندارم ۲۱

لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَمَّاكِهِمْ

بگو هرگز کسی مرا در برابر خدا پناه نمی دهد و هرگز پناهگاهی غیر از او نمی یابم ۲۲

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُوَ الْغَنِيُّ

وظیفه من تنها ابلاغی از خدا و رساندن پیامهای اوست و هر کس خدا و پیامبرش را نافرمانی کند قطعا آتش دوزخ برای اوست و جاودانه

در آن خواهند ماند ۲۳

عنه اذا ما واما ما بوعكور فسسلطور مر اصعب نادرا وامل عددا

باش تا آنچه را وعده داده می‌شوند ببینند آنگاه دریابند که یاور چه کسی ضعیف‌تر و کدام یک شماره‌اش کمتر است ۲۴

فل ار ادمي افسد ما بوعكور ام بسل لهه امكا

بگو نمی‌دانم آنچه را که وعده داده شده‌اید نزدیک است یا پروردگارم برای آن زمانی نهاده است ۲۵

عالم السب فلا ظهر على عه احدا

دانای نهران است و کسی را بر غیب خود آگاه نمی‌کند ۲۶

الا مر ادمي مر رسول فانه سلك مر تر بكنه ومر حلهه مدكا

جز پیامبری را که از او خشنود باشد که در این صورت برای او از پیش رو و از پشت سرش نگاهبانانی بر خواهد گماشت ۲۷

لعلم ار فك اللوم مسالات دهم واحاط مالكمهم واحك كل سے عددا

تا معلوم بدارد که پیامهای پروردگار خود را رسانیده‌اند و خدا بدانچه نزد ایشان است احاطه دارد و هر چیزی را به عدد شماره کرده است

۲۸

۴۲۴

بواسر

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الربك انك انت الهمم

الف لام راء این است آیات کتاب حکمت آموز ۱

یا کار الناس عیان او حیثا علی دخل منهم ان اذکم الناس وسر الذکر امنوا ان لهم حکم صلی علیکم فاما الکافر ان هذا الساح
متر

آیا برای مردم شگفت آور است که به مردی از خودشان وحی کردیم که مردم را بیم ده و به کسانی که ایمان آورده‌اند مژده ده که برای آنان نزد پروردگارش سابقه نیک است کافران گفتند این مرد قطعاً افسونگری آشکار است ۲

ان دکم الله الذی خلق السماوات والارض سه نام به استوی علی العرش که الام ما من سفع الا مر سکا دبه دکم الله دکم
طعدوه افلا تکرور

پروردگار شما آن خدایی است که آسمانها و زمین را در شش هنگام آفرید سپس بر عرش استیلا یافت کار آفرینش را تدبیر می کند شفاعتگری جز پس از اذن او نیست این است خدا پروردگار شما پس او را بپرستید آیا پند نمی گیرید ۳

الله محکم حمضا و عدل الله حماه تکا الیج به سکه لهری الذکر امنوا و عملوا الطالبا بالفسط والذکر کفر والهم سراب مر
حکم و عدل الله بما کانوا کفرور

بازگشت همه شما به سوی اوست وعده خدا حق است هموست که آفرینش را آغاز می کند سپس آن را باز می گرداند تا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند به عدالت پاداش دهد و کسانی که کفر ورزیده‌اند به سزای کفرشان شربتی از آب جوشان و عذابی پر درد خواهند داشت ۴

هو الذی حمل السمیر صبا والعمر یوما و کرمه ما دل لعموا عد السیر والسمیر ما خلق الله دلک الا نالی و کل الا نام لعموم سلومر
اوست کسی که خورشید را روشنایی بخشید و ماه را تابان کرد و برای آن منزلهایی معین کرد تا شماره سالها و حساب را بدانید خدا اینها را جز به حق نیافریده است نشانه‌های خود را برای گروهی که می دانند به روشنی بیان می کند ۵

ان فی اختلاف اللیل والنهار و ما خلق الله السماوات والارض لا ان لعموم سلومر

به راستی در آمد و رفت شب و روز و آنچه خدا در آسمانها و زمین آفریده برای مردمی که پروا دارند دلایلی آشکار است ۶

ار الكبر لا تحور لما نودكوا بالهناك الدنيا واظلموا بها والكبر هم عن اناس عاظور

کسانی که امید به دیدار ما ندارند و به زندگی دنیا دل خوش کرده و بدان اطمینان یافته‌اند و کسانی که از آیات ما غافلند ۷

اولك ما وهم بالاد بما كانوا يكسور

آنان به کیفر آنچه به دست می‌آوردند جایگاهشان آتش است ۸

ار الكبر امنوا و عملوا الصالحات بهد بهم دهم بامانهم بدي مر بهم الا بهاء حاد العتم

کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند پروردگارشان به پاس ایمانشان آنان را هدایت می‌کند به باغهای پر ناز و نعمت که از زیر

پای آنان نهرها روان خواهد بود در خواهند آمد ۹

دعواهم فيها سبحانك اللهم و يستهم فيها سلام واحد دعواهم ار الحمد لله رب العالمن

نیایش آنان در آنجا سبحانک اللهم = خدایا تو پاک و منزهی و درودشان در آنجا سلام است و پایان نیایش آنان این است که الحمد لله رب

العالمین = ستایش ویژه پروردگار جهانیان است ۱۰

ولو سهل الله الناس السر اسئالهم بالدر لعل اللهم اهلهم فكم الكبر لا تحور لما ياف طناهم سمور

و اگر خدا برای مردم به همان شتاب که آنان در کار خیر می‌طلبند در رساندن بلا به آنها شتاب می‌نمود قطعا اجلشان فرا می‌رسید پس

کسانی را که به دیدار ما امید ندارند در طغیانشان رها می‌کنیم تا سرگردان بمانند ۱۱

و اذا مس الاسار الكركنا لله او فاكنا او فاما فلما كسما عه كره مر كار لم كعنا له كره مسه ككنا در المرصرر ما كانوا

سعلور

و چون انسان را آسیبی رسد ما را به پهلوی خوابیده یا نشسته یا ایستاده می‌خواند و چون گرفتاریش را برطرف کنیم چنان می‌رود که گویی

ما را برای گرفتاریی که به او رسیده نخوانده است این گونه برای اسرافکاران آنچه انجام می‌دادند زینت داده شده است ۱۲

ولك اهلكنا العور مر فكم لما ظلموا و ما هم مسلهم بالناك و ما كانوا لوموا ككنا بدي العوم العدمر

وما كان الناس الا امة واحدة فاحملوا ولولا كلمة سخط من ربكم لانهن امة واحدة بملور

و مردم جز یک امت نبودند پس اختلاف پیدا کردند و اگر وعده‌ای از جانب پروردگارت مقرر نگشته بود قطعا در آنچه بر سر آن با هم اختلاف می‌کنند میانشان داوری می‌شد ۱۹

وبملور اولوا اهل اعلمه انه من ربه صل اما العبد لله فانظر و اعلم معكم من المنظر

و می‌گویند چرا معجزه‌ای از جانب پروردگارش بر او نازل نمی‌شود بگو غیب فقط به خدا اختصاص دارد پس منتظر باشید که من هم با شما از منتظرانم ۲۰

و اذا ادعانا الناس رحمة من ربك صرنا مستهم اذا لهم مكرنا فاننا قل الله اسرع مكرنا و سلنا بكم من مكرنا

و چون مردم را پس از آسیبی که به ایشان رسیده است رحمتی بچشانیم بناگاه آنان را در آیات ما نیرنگی است بگو نیرنگ خدا سریع‌تر است در حقیقت فرستادگان = فرشتگان ما آنچه نیرنگ می‌کنید می‌نویسند ۲۱

هو الذي سخركم الله والبرق اذا كرمه المطر و حذر بهم نبع طسه و هو حوا بها ما بها مع عاصف و ما هم الموح من كل مكار و طوبوا بهم احط بهم دعوا الله مكنر له الكبر لير ايتنا من هده لكون من الساكن

او کسی است که شما را در خشکی و دریا می‌گرداند تا وقتی که در کشتیها باشید و آنها با بادی خوش آنان را بربند و ایشان بدان شاد شوند بناگاه بادی سخت بر آنها وزد و موج از هر طرف بر ایشان تازد و یقین کنند که در محاصره افتاده‌اند در آن حال خدا را پاکدلانه می‌خوانند که اگر ما را از این ورطه برهانی قطعا از سپاسگزاران خواهیم شد ۲۲

فلما اتاهم اذا هم يسوفون الا دصر صدر اليها الناس اما نكم على انكم مناع الينا ان كنا نر لنا من حكمه فستكم بما كنتم بملور

پس چون آنان را رهناید ناگهان در زمین بناحق سرکشی می‌کنند ای مردم سرکشی شما فقط به زیان خود شماست شما بهره زندگی دنیا را می‌طلبید سپس بازگشت شما به سوی ما خواهد بود پس شما را از آنچه انجام می‌دادید باخبر خواهیم کرد ۲۳

یا ما ملئ الجاهلنا كما ملئناه من السما فاحط به ناد الاصر مما ناكل الناس والاسامع اذا احكوا الاصر وحرفها وارسل
و طر اهلها انهم فادور عليها انما باللا او بهادما وعلماها حصدا كار لم سر بالامر ككك بكل الابان لموم بمرور

در حقیقت م ث ل زندگی دنیا بسان آبی است که آن را از آسمان فرو ریختیم پس گیاه زمین از آنچه مردم و دامها می خورند با آن درآمیخت تا آنگاه که زمین پیرایه خود را برگرفت و آراسته گردید و اهل آن پنداشتند که آنان بر آن قدرت دارند شبی یا روزی فرمان ویرانی ما آمد و آن را چنان در دیده کردیم که گویی دیروز وجود نداشته است این گونه نشانه‌های خود را برای مردمی که اندیشه می‌کنند به روشنی بیان می‌کنیم ۲۴

والله بصواله داد السلام و بهدی مر سا الله صراط مستقیم

و خدا شما را به سرای سلامت فرا می‌خواند و هر که را بخواهد به راه راست هدایت می‌کند ۲۵

للكبر احسوا الله و ما دة ولا نرهم صر و لا دله اولك اصحاب الله هم فيها خالدون

برای کسانی که کار نیکو کرده‌اند نیکویی بهشت و زیاده بر آن است چهره‌هایشان را غباری و ذلتی نمی‌پوشاند اینان اهل بهشتند و در آن جاودانه خواهند بود ۲۶

**والكبر كسوا الساتر حرا سسه بملها و بههم دله مالهم مر الله مر عاصم كانا اعسف و حوهم فطما مر اللل مكلما اولك
اصحاب الله هم فيها خالدون**

و کسانی که مرتکب بدیها شده‌اند بدانند که جزای هر بدی مانند آن است و خواری آنان را فرو می‌گیرد در مقابل خدا هیچ حمایتگری برای ایشان نیست گویی چهره‌هایشان با پاره‌ای از شب تار پوشیده شده است آنان همدم آتشند که در آن جاودانه خواهند بود ۲۷

و يوم يسرههم حمصا هم هول لكبر اسرکوا ماکم انهم و سرکوا کم و بلنا سهرم و طال سرکوا هم ما کتم انما اسرکوا

و یاد کن روزی را که همه آنان را گرد می‌آوریم آنگاه به کسانی که شرک ورزیده‌اند می‌گوییم شما و شریکانتان بر جای خود باشید پس میان آنها جدایی می‌افکنیم و شریکان آنان می‌گویند در حقیقت شما ما را نمی‌پرستیدید ۲۸

فكف الله شهدا ثنا وبتكم ار كاعر عبادكم لافلر

و گواهی خدا میان ما و میان شما بس است به راستی ما از عبادت شما بی خبر بودیم ۲۹

هالک تلو کل بصر ما اسلامه و دوا لاله الله مولا هم الهی و کل عنهم ما كانوا بصدور

آنجاست که هر کسی آنچه را از پیش فرستاده است می‌آزماید و به سوی خدا مولای حقیقی خود بازگردانیده می‌شوند و آنچه به دروغ

برمی‌ساخته‌اند از دستشان به در می‌رود ۳۰

فل من ردوكم من السما والارض امر بملک السمع والابصار و من بصر علی من المنه و بصر المنه من علی و من بصر الامم مسعولور الله

صل اوله بصور

بگو کیست که از آسمان و زمین به شما روزی می‌بخشد یا کیست که حاکم بر گوشها و دیدگان است و کیست که زنده را از مرده بیرون

می‌آورد و مرده را از زنده خارج می‌سازد و کیست که کارها را تدبیر می‌کند خواهند گفت خدا پس بگو آیا پروا نمی‌کنید ۳۱

فدکم الله دکم الهی فمادا سک الهی الا الصلا لطله بصدور

این است خدا پروردگار حقیقی شما و بعد از حقیقت جز گمراهی چیست پس چگونه از حق بازگردانیده می‌شوید ۳۲

کدک حمت کلنک دط علی الکبر مسعوا لاهم لا بومبور

این گونه سخن پروردگارت بر کسانی که نافرمانی کردند به حقیقت پیوست چرا که آنان ایمان نمی‌آورند ۳۳

فل هل من سرکاکم من نکا الهی بک سکد فل الله نکا الهی بک سکد طله بومبور

بگو آیا از شریکان شما کسی هست که آفرینش را آغاز کند و سپس آن را برگرداند بگو خداست که آفرینش را آغاز می‌کند و باز آن را

برمی‌گرداند پس چگونه از حق بازگردانیده می‌شوید ۳۴

فل هل من سرکاکم من بهدی علی الهی فل الله بهدی الهی احر سع امر لا بهدی الا ار بهدی فعالکم کف بکمور

بگو آیا از شریکان شما کسی هست که به سوی حق رهبری کند بگو خداست که به سوی حق رهبری می‌کند پس آیا کسی که به سوی حق رهبری می‌کند سزاوارتر است مورد پیروی قرار گیرد یا کسی که راه نمی‌نماید مگر آنکه خود هدایت‌شود شما را چه شده چگونه داوری می‌کنید ۳۵

وما نعلم الا ظننا ان الظن لا يغني عن الحق شيئا ان الله علم بما نعملون

و بیشترشان جز از گمان پیروی نمی‌کنند ولی گمان به هیچ وجه آدمی را از حقیقت بی‌نیاز نمی‌گرداند آری خدا به آنچه می‌کنند داناست ۳۶

وما كان هذا المرار ان يهدي من دونه الله ولكن يصعب العدي نرى كنهه ويصل الكتاب لا يدفنه من رب العالمين

و چنان نیست که این قرآن از جانب غیر خدا و به دروغ ساخته شده باشد بلکه تصدیق کننده آنچه پیش از آن است می‌باشد و توضیحی از آن کتاب است که در آن تردیدی نیست و از پروردگار جهانیان است ۳۷

انهم يقولون انهم لم ينزلنا سورة بل اتيناهم باياتنا وادعوا من استظلم من دونه الله ان كنتم صادقين

یا می‌گویند آن را به دروغ ساخته است بگو اگر راست می‌گویید سوره‌ای مانند آن بیاورید و هر که را جز خدا می‌توانید فرا خوانید ۳۸

بل كنوا بما لم ينزلوا سورة بل اتيناهم باياتنا وادعوا من استظلم من دونه الله ان كنتم صادقين

بلکه چیزی را دروغ شمردند که به علم آن احاطه نداشتند و هنوز تاویل آن برایشان نیامده است کسانی هم که پیش از آنان بودند همین گونه پیامبران‌شان را تکذیب کردند پس بنگر که فرجام ستمگران چگونه بوده است ۳۹

ومنهم من يؤمن به ومنهم من لا يؤمن به وادعوا من استظلم من دونه الله ان كنتم صادقين

و از آنان کسی است که بدان ایمان می‌آورد و از آنان کسی است که بدان ایمان نمی‌آورد و پروردگار تو به حال فسادگران داناتر است ۴۰

وان كنتم صادقين بل كنوا بما لم ينزلوا سورة بل اتيناهم باياتنا وادعوا من استظلم من دونه الله ان كنتم صادقين

و اگر تو را تکذیب کردند بگو عمل من به من اختصاص دارد و عمل شما به شما اختصاص دارد شما از آنچه من انجام می‌دهم غیر مسؤولید و من از آنچه شما انجام نمی‌دهید غیر مسؤولم ۴۱

وَمَهْمُ مَرِ سَمْعُورِ الْبَطَانَةِ سَمِعَ الْكَلِمَ وَلَوْ كَانُوا لَا يَسْمَعُونَ

و برخی از آنان کسانی‌اند که به تو گوش فرا می‌دهند آیا تو کران را هر چند در نیابند شنوا خواهی کرد ۴۲

وَمَهْمُ مَرِ سَطْرِ الْبَطَانَةِ يَهْدِي الْعَيْبَةَ وَلَوْ كَانُوا لَا يَسْمَعُونَ

و از آنان کسی است که به سوی تو می‌نگرد آیا تو نابینایان را هر چند نبینند هدایت توانی کرد ۴۳

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

خدا به هیچ وجه به مردم ستم نمی‌کند لیکن مردم خود بر خویشان ستم می‌کنند ۴۴

يَوْمَ يَسْأَلُهُمْ كَارِمٌ لِمَ كَانُوا لَا يَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ مِّنَ الْيَوْمِ إِذْ هُمْ فِي حَسْرِ الْكَلْبِ كَذَبُوا لَهَا إِنَّ اللَّهَ وَمَا كَانُوا يَهْتَكِرُونَ

و روزی که آنان را گرد می‌آورد گویی جز به اندازه ساعتی از روز درنگ نکرده‌اند با هم اظهار آشنایی می‌کنند قطعاً کسانی که دیدار خدا را دروغ شمردند زیان کردند و به حقیقت راه نیافتند ۴۵

وَأَمَّا رِبِّيُّكَ سَوَّرَ الْإِنسَانَ مِن سُوءِ الْوَجْهِ أَن يَنْظُرَ إِلَىٰ مَا يَسْمُرُونَ

و اگر پاره‌ای از آنچه را که به آنان وعده می‌دهیم به تو بنمایانیم یا تو را بمیرانیم در هر دو صورت بازگشتشان به سوی ماست سپس خدا بر آنچه می‌کنند گواه است ۴۶

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ وَكَرِهُوا لِمَا يُسْمِعُوهُمْ يُنصِتُونَ لِمَا نَدَّوْا بِهِمْ وَكَمْ طَائِفَاتٍ لِّمَا هُمْ كَاذِبُونَ

و هر امتی را پیامبری است پس چون پیامبرشان بیاید میانشان به عدالت داوری شود و بر آنان ستم نرود ۴۷

وَسَوَّلُوا لَهُمُ الْكُفْرَ وَالشِّرْكَ الْمُبْتَدِعَ وَمَا يَكْفُرُ بِهِ أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَئِن لَّمْ يَدْرَأُوا بِهِ لَخَالِطُوا فِيهِ إِسْرَارًا وَمَا يَشْعُرُونَ

و می‌گویند اگر راست می‌گویند این وعده چه وقت است ۴۸

يا ايها الناس فكما نعمة من ربكم وسما اطلق الصدور وهدي ورحمة للمؤمنين

ای مردم به یقین برای شما از جانب پروردگارتان اندرزی و درمانی برای آنچه در سینه‌هاست و رهنمود و رحمتی برای گروندگان به خدا آمده است ۵۷

قل بكل الله ورحمته فكل ما هو حرام مما بهم شور

بگو به فضل و رحمت خداست که مؤمنان باید شاد شوند و این از هر چه گرد می‌آورند بهتر است ۵۸

قل اما انتم ما انزلنا الله لكم من دمع فسلمه حراما وحلالا قل الله ادر لكم على الله بعدور

بگو به من خبر دهید آنچه از روزی که خدا برای شما فرود آورده چرا بخشی از آن را حرام و بخشی را حلال گردانیده‌اید بگو آیا خدا به شما اجازه داده یا بر خدا دروغ می‌بندید ۵۹

وما طر الكبر بعدور على الله الكذب يوم النمامه ان الله لكوصل على الناس ولكم اكرههم لا سكرور

و کسانی که بر خدا دروغ می‌بندند روز رستاخیز چه گمان دارند در حقیقت خدا بر مردم دارای بخشش است ولی بیشترشان سپاسگزاری نمی‌کنند ۶۰

وما نكور في سار وما نلو منه من فرار ولا سطور من عمل الا كما علمكم سهودا اد بهطور فبه وما سرب عر دك من مهال ددوف الا در ولا في السما ولا اصبر من دك ولا اكره الا في كتاب مسر

و در هیچ کاری نباشی و از سوی او =خدا هیچ آیه‌ای از قرآن نخوانی و هیچ کاری نکنید مگر اینکه ما بر شما گواه باشیم آنگاه که بدان مبادرت می‌ورزید و هم‌وزن ذره‌ای نه در زمین و نه در آسمان از پروردگار تو پنهان نیست و نه کوچکتر و نه بزرگتر از آن چیزی نیست مگر اینکه در کتابی روشن درج شده است ۶۱

الا انزلنا الله لا خوف عليهم ولا هم يحورون

آنگاه باشید که بر دوستان خدا نه بیمی است و نه آنان اندوهگین می‌شوند ۶۲

الکبر اتموا وکابوا شعور

همانان که ایمان آورده و پرهیزگاری ورزیده‌اند ۶۳

لهم السرمع الهناه الکناوع الاحره لا تکمل لکلام الله داک هو العود العظیم

در زندگی دنیا و در آخرت مؤدبه برای آنان است وعده‌های خدا را تبدیلی نیست این همان کامیابی بزرگ است ۶۴

ولا یرک قولهم ار العره لله حملا هو السمع العظیم

سخن آنان تو را غمگین نکند زیرا عزت همه از آن خداست او شنوای داناست ۶۵

الا ار لله مرف السماوات ومرف الادر وما سع الکبر سکور مر دور الله سرکا ار شعور الا الطر وار هم الا بصور

آگاه باش که هر که و هر چه در آسمانها و هر که و هر چه در زمین است از آن خداست و کسانی که غیر از خدا شریکانی را می‌خوانند از

آنها پیروی نمی‌کنند اینان جز از گمان پیروی نمی‌کنند و جز گمان نمی‌برند ۶۶

هو الکی حل لکم اللیل لسکوا لله والیهاء مصر ارف داک لاناب لهم سمعور

اوست کسی که برای شما شب را قرار داد تا در آن بیارامید و روز را روشن گردانید بی گمان در این امر مردمی که می‌شنوند

نشانه‌هایی است ۶۷

طالوا ینک الله ولکا سباهه هو العیه له مای السماوات وطای الادر ار عککم مر سلطان بهکما اقولور علی الله ما لا سلور

گفتند خدا فرزندی برای خود اختیار کرده است منزله است او او بی‌نیاز است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست شما را بر

این ادعا حجتی نیست آیا چیزی را که نمی‌دانید به دروغ بر خدا می‌بندید ۶۸

طر ار الکبر بعدور علی الله الکر لا سلور

بگو در حقیقت کسانی که بر خدا دروغ می‌بندند رستگار نمی‌شوند ۶۹

مناعی الکنا هم النام همهم هم کهمم الکاب السکرک ما کابوا سکور

بهره‌ای اندک در دنیا دارند سپس بازگشتشان به سوی ماست آنگاه به سزای آنکه کفر می‌ورزیدند عذاب سخت به آنان می‌چشانیم ۷۰
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ يَا نوح انبأ انك قد كفرت فانك فاسق مبين
بكر امرکم عليكم عهه بم افصوا لعل ولا تطروا

و خبر نوح را بر آنان بخوان آنگاه که به قوم خود گفت ای قوم من اگر ماندن من در میان شما و اندرز دادن من به آیات خدا بر شما گران آمده است بدانید که من بر خدا توکل کرده‌ام پس در کارتان با شریکان خود همداستان شوید تا کارتان بر شما ملتبس ننماید سپس در باره من تصمیم بگیرید و مهلتم ندهید ۷۱

فانزلنا من السماء ماء فاصحوا لعل لا تكوننن من اهل النار

و اگر روی گردانیدید من مزدی از شما نمی‌طلبم پاداش من جز بر عهده خدا نیست و مامورم که از گردن‌نهندگان باشم ۷۲

فكذبوا و لم يؤمنوا و لم يهتدوا و لم يهدوا و لم ينجوا و لم يخلصوا و لم يفرجوا و لم يفرجوا و لم يفرجوا

پس او را تکذیب کردند آنگاه وی را با کسانی که در کشتی همراه او بودند نجات دادیم و آنان را جانشین تبه‌کاران ساختیم و کسانی را که آیات ما را تکذیب کردند غرق کردیم پس بنگر که فرجام بیم‌داده‌شدگان چگونه بود ۷۳

فما كان لعل فماتوا و لم ينجوا و لم يخلصوا و لم يفرجوا و لم يفرجوا و لم يفرجوا

آنگاه پس از وی رسولانی را به سوی قومشان برانگیختیم و آنان دلایل آشکار برایشان آوردند ولی ایشان بر آن نبودند که به چیزی که قبلا آن را دروغ شمرده بودند ایمان بیاورند این گونه ما بر دلهای تجاوزکاران مهر می‌نهمیم ۷۴

فما كان لعل فماتوا و لم ينجوا و لم يخلصوا و لم يفرجوا و لم يفرجوا

سپس بعد از آنان موسی و هارون را با آیات خود به سوی فرعون و سران قوم وی فرستادیم ولی آنان گردنکشی کردند و گروهی تبه‌کار بودند ۷۵

فما كان لعل فماتوا و لم ينجوا و لم يخلصوا و لم يفرجوا و لم يفرجوا

و قال موسى يا قوم ان كنتم امنتم بالله فلتنه يوكلوا ان كنتم مسلمين

و موسی گفت ای قوم من اگر به خدا ایمان آورده‌اید و اگر اهل تسلیمید بر او توکل کنید ۸۴

فوالوا على الله يوكلنا و بنا لا يمشا فنه العوم الكالمن

پس گفتند بر خدا توکل کردیم پروردگارا ما را برای قوم ستمگر وسیله آزمایش قرار مده ۸۵

و بنا نه حنط من العوم الكالمن

و ما را به رحمت خویش از گروه کافران نجات ده ۸۶

و او حنا على موسى و احنه ان يو العوم كما مصر نو نا و احلوا نو كم فله و اعنوا الصلاه و سر المومنين

و به موسی و برادرش وحی کردیم که شما دو تن برای قوم خود در مصر خانه‌هایی ترتیب دهید و سراهایتان را رو به روی هم قرار دهید و

نماز برپا دارید و مؤمنان را مژده ده ۸۷

و قال موسى دننا انا رب فرعون و ملاه دننه و اموالا فرعون الينا انكنا دننا لنطوا عن سننك دننا اطمر على اموالهم و اسكد على فلو بهم

فلا يو مو ا على نو الكاب الاله

و موسی گفت پروردگارا تو به فرعون و اشرافش در زندگی دنیا زیور و اموال داده‌ای پروردگارا تا خلق را از راه تو گمراه کنند پروردگارا

اموالشان را نابود کن و آنان را دل سخت گردان که ایمان نیاورند تا عذاب دردناک را ببینند ۸۸

قال فك احسن دعوكما فاسعنا ولا تنار سنن الكبر لا سلوم

فرمود دعای هر دوی شما پذیرفته شد پس ایستادگی کنید و راه کسانی را که نمی‌دانند پیروی مکنید ۸۹

و حاو دننا على اسرنا بل اله فاسهم فرعون و حوده سنا و عوا على ادا ادمه العوم قال امنف انه لا اله الا الكى امنف نه نو

اسرنا بل و انامر المسلمن

و فرزندان اسرائیل را از دریا گذراندیم پس فرعون و سپاهیانش از روی ستم و تجاوز آنان را دنبال کردند تا وقتی که در شرف غرق شدن قرار گرفت گفت ایمان آوردم که هیچ معبودی جز آنکه فرزندان اسرائیل به او گرویده‌اند نیست و من از تسلیم‌شدگانم ۹۰

الار وک عطف هل وکتب مر الممکن

اکنون در حالی که پیش از این نافرمانی می‌کردی و از تباهکاران بودی ۹۱

طالوم نبط نبط لکور لمر حطک انه وار کتبا مر الناس عر انا لاطور

پس امروز تو را با زره زرین خودت به بلندی ساحل می‌افکنیم تا برای کسانی که از پی تو می‌آیند عبرتی باشد و بی‌گمان بسیاری از مردم از نشانه‌های ما غافلند ۹۲

ولک یوا یایع اسرائیل موا کک و مده فاهم مر الطناب فما انا حلو احنه جا هم العلم ار دیک نهم یوم الفنامه فما کابوا فیه بطنفور

به راستی ما فرزندان اسرائیل را در جایگاه‌های نیکو منزل دادیم و از چیزهای پاکیزه به آنان روزی بخشیدیم پس به اختلاف نپرداختند مگر پس از آنکه علم برای آنان حاصل شد همانا پروردگار تو در روز قیامت در باره آنچه بر سر آن اختلاف می‌کردند میانشان داوری خواهد کرد ۹۳

ار کتیرف سگ ما انا لالک فاسال الکبر برور الکتاب مر فطک لک ک ط الیج مر دیک فلا کور مر الممدبر

و اگر از آنچه به سوی تو نازل کرده‌ایم در تردیدی از کسانی که پیش از تو کتاب آسمانی می‌خواندند بپرس قطعاً حق از جانب پروردگارت به سوی تو آمده است پس زنه‌ار از تردیدکنندگان مباش ۹۴

ولا نکور مر الکبر کابوا نانا الله فکور مر الماسبر

و از کسانی که آیات ما را دروغ پنداشتند مباش که از زیانکاران خواهی بود ۹۵

ار الکبر حنن علمه کلمه دیک لا یومور

در حقیقت کسانی که سخن پروردگارت بر آنان تحقق یافته ایمان نمی‌آورند ۹۶

ولو حابهم كل الله على رسوا الكتاب الالام

هر چند هر گونه آیتی برایشان بیاید تا وقتی که عذاب دردناک را ببینند ۹۷

ولو لا كان فيه امن فمها انما بها الا قوم يونس لما امنوا كسفنا عنهم عذاب الجحيم والناس وهم على حذر

چرا هیچ شهری نبود که اهل آن ایمان بیاورد و ایمانش به حال آن سود بخشد مگر قوم یونس که وقتی در آخرین لحظه ایمان آوردند

عذاب رسوایی را در زندگی دنیا از آنان برطرف کردیم و تا چندی آنان را برخوردار ساختیم ۹۸

ولو سا مكل لامر مرف الا امر كلهم مما ساء فانك نكده الناس على نكوبوا موسم

و اگر پروردگار تو می خواست قطعا هر که در زمین است همه آنها یکسر ایمان می آوردند پس آیا تو مردم را ناگزیر می کنی که بگردند ۹۹

وما كان لهنس ان يوم الا نادر الله ويعل الله حس على الكبر لا سعور

و هیچ کس را نرسد که جز به اذن خدا ایمان بیاورد و خدا بر کسانی که نمی اندیشند پلیدی را قرار می دهد ۱۰۰

كل بطر وما مادي السماء والارض وما على الا اناب والكد عر قوم لا نومور

بگو بنگرید که در آسمانها و زمین چیست ولی نشانه ها و هشدارها گروهی را که ایمان نمی آورند سود نمی بخشد ۱۰۱

فهل سطرور الا مثل انام الكبر حلو ما من هلهم كل فاطر وما على معكم من المطر

پس آیا جز مانند روزهای کسانی را که پیش از آنان درگذشتند انتظار می برند بگو انتظار برید که من نیز با شما از منتظرانم ۱۰۲

مرفع مسلا والكبر اموا ككل كما علنا بهي المومس

سپس فرستادگان خود و کسانی را که گرویدند می رهانیم زیرا بر ما فریضه است که مؤمنان را نجات دهیم ۱۰۳

كل با انها الناس ان كرمه سط من حبه فلا اعك الكبر سكر من دور الله ولكر اعك الله الكي سوطكم وامر ان كور من

المومس

بگو ای مردم اگر در دین من تردید دارید پس بدانید که من کسانی را که به جای خدا می‌پرستید نمی‌پرستم بلکه خدایی را می‌پرستم که جان شما را می‌ستاند و دستور یافته‌ام که از مؤمنان باشم ۱۰۴

وَأَرْأَىٰ وَجْهَ اللَّهِ جَنَّاتٍ وَأَنْهَارٍ مِنَ الْمَرْكَبِ

و به من دستور داده شده است که به دین حنیف روی آور و زنه‌ار از مشرکان مباش ۱۰۵

وَأَنْبِئْهُمْ بِذُنُوبِهِمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و به جای خدا چیزی را که سود و زیانی به تو نمی‌رساند مخوان که اگر چنین کنی در آن صورت قطعاً از جمله ستمکارانی ۱۰۶

وَأَنْبِئْهُمْ بِذُنُوبِهِمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و اگر خدا به تو زیانی برساند آن را برطرف‌کننده‌ای جز او نیست و اگر برای تو خیری بخواهد بخشش او را ردکننده‌ای نیست آن را به هر کس از بندگانش که بخواهد می‌رساند و او آمرزنده مهربان است ۱۰۷

وَأَنْبِئْهُمْ بِذُنُوبِهِمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

بگو ای مردم حق از جانب پروردگارتان برای شما آمده است پس هر که هدایت‌یابد به سود خویش هدایت می‌یابد و هر که گمراه گردد به زیان خود گمراه می‌شود و من بر شما نگهبان نیستم ۱۰۸

وَأَنْبِئْهُمْ بِذُنُوبِهِمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و از آنچه بر تو وحی می‌شود پیروی کن و شکیب‌باش تا خدا میان تو و آنان داوری کند و او بهترین داوران است ۱۰۹

اعراف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

المصر

الف لام میم صاد ۱

كُنَّا نَدْعُوهُ بِاللَّهِ فَلَمْ يَكُنْ يَدْعُوهُ فَكُنَّا نَدْعُوهُ بِاللَّهِ

کتابی است که به سوی تو فرو فرستاده شده است پس نباید در سینه تو از ناحیه آن تنگی باشد تا به وسیله آن هشدار دهی و برای مؤمنان

پندی باشد ۲

لَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَدْعُوا بِاللَّهِ وَرَبِّكُمْ فَتَدْعُوا بِاللَّهِ وَرَبِّكُمْ

آنچه را از جانب پروردگارتان به سوی شما فرو فرستاده شده است پیروی کنید و جز او از معبودان دیگر پیروی نکنید چه اندک پند

می گیرید ۳

وَكَمْ مِنْ قَوْمٍ لَدَعُوا آلَهُمْ لَكُمْ وَآلَهُمْ فَلْيُقْضَىٰ لَهُمْ فَاذْكُرُوا

و چه بسیار شهرها که مردم آن را به هلاکت رسانیدیم و در حالی که به خواب شبانگاهی رفته یا نیمروز غنوده بودند عذاب ما به آنها رسید

۴

فَمَا ظَنُّكُمْ فَذَكِّرُوا نَارَ اللَّهِ لَكُمْ فَذَكِّرُوا نَارَ اللَّهِ لَكُمْ

و هنگامی که عذاب ما بر آنان آمد سخنشان جز این نبود که گفتند راستی که ما ستمکار بودیم ۵

فَلْيَسِّرْ لَكُمْ سُبُلَ الْبِرِّ فَتَسِّرْ لَكُمْ سُبُلَ الْبِرِّ

پس قطعا از کسانی که پیامبران به سوی آنان فرستاده شده‌اند خواهیم پرسید و قطعا از خود فرستادگان نیز خواهیم پرسید ۶

فلمصر عليهم سلام وما كنا عاشر

و از روی دانش به آنان گزارش خواهیم داد و ما از احوال آنان غایب نبوده‌ایم ۷

والودر يومك الحج مصر بعلمه موادمه فاوليك هم المعلوم

و در آن روز سنجش اعمال درست است پس هر کس میزانهای عمل او گران باشد آنان خود رستگارانند ۸

ومر حنف موادمه فاوليك الذکر حسروا انهم بما كانوا نانا ناطلمور

و هر کس میزانهای عمل او سبک باشد پس آنانند که به خود زیان زده‌اند چرا که به آیات ما ستم کرده‌اند ۹

ولمک مکامه الا در و حلناکم فيها ما ناسر فللا ما سکور

و قطعا شما را در زمین قدرت عمل دادیم و برای شما در آن وسایل معیشت نهادیم اما چه کم سپاسگزاری می‌کنید ۱۰

ولمک حلناکم بم کورناکم بم فلنا للملاکه اسکد والادم فسکد والالا ناسر لم کر مر الساکر

و در حقیقت شما را خلق کردیم سپس به صورتگری شما پرداختیم آنگاه به فرشتگان گفتیم برای آدم سجده کنید پس همه سجده کردند

جز ابلیس که از سجده‌کنندگان نبود ۱۱

فال ما مک الا سیک داد امرک فالانا حرمه حلفه مر نام و حلفه مر طر

فرمود چون تو را به سجده امر کردم چه چیز تو را باز داشت از اینکه سجده کنی گفت من از او بهترم مرا از آتشی آفریدی و او را از گل

آفریدی ۱۲

فال فاهک مها فاکور لکار سکد مها فاحر لاک مر الطاکر

فرمود از آن مقام فرو شو تو را نرسد که در آن جایگاه تکبر نمایی پس بیرون شو که تو از خوارشدگانی ۱۳

فال فاطره الی یوم سسور

**فلاهما سرور فلما داتا السيرة بكد لهما سو انهما وطعما بكمار عليهما من ومع اليه واداهما ديهما الم انهما عر بلكما السيرة واطر
لكما ار السطار لكما عدو منر**

پس آن دو را با فریب به سقوط کشانید پس چون آن دو از میوه آن درخت ممنوع چشیدند برهنگی هایشان بر آنان آشکار شد و به چسبانیدن برگهای درختان بهشت بر خود آغاز کردند و پروردگارشان بر آن دو بانگ بر زد مگر شما را از این درخت منع نکردم و به شما نگفتم که در حقیقت شیطان برای شما دشمنی آشکار است ۲۲

فالا دنا طلما انهما و ارام سرور لانا و رحمانا کونر مر الماسرر

گفتند پروردگارا ما بر خویشان ستم کردیم و اگر بر ما نبخشایی و به ما رحم نکنی مسلما از زیانکاران خواهیم بود ۲۳

فالاهطوا سكم لاسر عدو و لكم فالارض مسعر و ماع الاله حنر

فرمود فرود آید که بعضی از شما دشمن بعضی دیگرید و برای شما در زمین تا هنگامی معین قرارگاه و برخورداری است ۲۴

فالصها بصور و صها بصور و منها بص حور

فرمود در آن زندگی می‌کنید و در آن می‌میرید و از آن برانگیخته خواهید شد ۲۵

بایس ادم فکانرنا علیکم لانا سو ادم و مسا و لاسر العوی داک حد داک مر انا الله لعلهم بکرم

ای فرزندان آدم در حقیقت ما برای شما لباسی فرو فرستادیم که عورت‌های شما را پوشیده می‌دارد و برای شما زینتی است ولی بهترین جامه لباس تقوا است این از نشانه‌های قدرت خداست باشد که متذکر شوند ۲۶

بایس ادم لا یسکم السطار كما اخرج اوبکم مر اليه برع عنهما لانا سو انهما لانه براکم هو و صله مر حنر لا بر و هم انا حننا

الساتر اولنا لکبر لا بومور

ای پیامبر بگو زیورهایی را که خدا برای بندگانش پدید آورده و نیز روزیهای پاکیزه را چه کسی حرام گردانیده بگو این نعمتها در زندگی دنیا برای کسانی است که ایمان آورده‌اند و روز قیامت نیز خاص آنان می‌باشد این گونه آیات خود را برای گروهی که می‌دانند به روشنی بیان می‌کنیم ۳۲

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ الْمُفْرَسَةَ مَا كَلَّمَ مَهَا وَمَا ظَنَّرَ وَاللَّامِ وَاللَّامِ وَاللَّامِ سِرِّهَا وَاللَّامِ سِرِّهَا وَاللَّامِ سِرِّهَا وَاللَّامِ سِرِّهَا وَاللَّامِ سِرِّهَا وَاللَّامِ سِرِّهَا

بگو پروردگار من فقط زشتکاریها را چه آشکارش باشد و چه پنهان و گناه و ستم ناحق را حرام گردانیده است و نیز اینکه چیزی را شریک خدا سازید که دلیلی بر حقانیت آن نازل نکرده و اینکه چیزی را که نمی‌دانید به خدا نسبت دهید ۳۳

وَكُلُّ مَا جَاءَ بِذَلِكَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

و برای هر امتی اجلی است پس چون اجلشان فرا رسد نه می‌توانند ساعتی آن را پس اندازند و نه پیش ۳۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقْوَاهُ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

ای فرزندان آدم چون پیامبرانی از خودتان برای شما بیایند و آیات مرا بر شما بخوانند پس هر کس به پرهیزگاری و صلاح گراید نه بیمی بر آنان خواهد بود و نه اندوهگین می‌شوند ۳۵

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ

و کسانی که آیات ما را دروغ انگاشتند و از پذیرش آنها تکبر ورزیدند آنان همدم آتشند و در آن جاودانند ۳۶

مَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ لَنُدْخِلَنَّهُ فِي النَّارِ لِمَا كَفَرَ بِهِ وَسَيُجْزَىٰ بِمَا كَفَرَ

بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ لَنُدْخِلَنَّهُ فِي النَّارِ لِمَا كَفَرَ بِهِ وَسَيُجْزَىٰ بِمَا كَفَرَ

پس کیست ستمکارتر از آن کس که بر خدا دروغ بندد یا آیات او را تکذیب کند اینان کسانی هستند که نصیبشان از آنچه مقرر شده به ایشان خواهد رسید تا آنگاه که فرشتگان ما به سراغشان بیایند که جانشان بستانند می‌گویند آنچه غیر از خدا می‌خواندید کجاست می‌گویند از چشم ما ناپدید شدند و علیه خود گواهی می‌دهند که آنان کافر بودند ۳۷

فَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ أَنَا أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ أَنَا أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

می‌فرماید در میان امت‌هایی از جن و انس که پیش از شما بوده‌اند داخل آتش شوید هر بار که امتی در آتش درآید همکیشان خود را لعنت کند تا وقتی که همگی در آن به هم پیوندند آنگاه پیروانشان در باره پیشوایانشان می‌گویند پروردگارا اینان ما را گمراه کردند پس دو برابر عذاب آتش به آنان بده خدا می‌فرماید برای هر کدام عذاب دو چندان است ولی شما نمی‌دانید ۳۸
وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ أَنَا أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

و پیشوایانشان به پیروانشان می‌گویند شما را بر ما امتیازی نیست پس به سزای آنچه به دست می‌آوردید عذاب را بچشید ۳۹
إِنَّ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ أَنَا أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
در حقیقت کسانی که آیات ما را دروغ شمردند و از پذیرفتن آنها تکبر ورزیدند درهای آسمان را برایشان نمی‌گشایند و در بهشت در نمی‌آیند مگر آنکه شتر در سوراخ سوزن داخل شود و بدینسان بزهکاران را کیفر می‌دهیم ۴۰
لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاسِقٌ كُلَّ يَوْمٍ يَكْفُلُونَ

برای آنان از جهنم بستری و از بالایشان پوشش‌هاست و این‌گونه بیدادگران را سزا می‌دهیم ۴۱

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ أَنَا أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند هیچ کسی را جز به قدر توانش تکلیف نمی‌کنیم آنان همدم بهشتند که در آن جاودانند ۴۲

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ أَنَا أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند هیچ کسی را جز به قدر توانش تکلیف نمی‌کنیم آنان همدم بهشتند که در آن جاودانند ۴۲

و هر گونه کینه‌ای را از سینه‌هایشان می‌زداییم از زیر قصرهای‌شان نهرها جاری است و می‌گویند ستایش خدایی را که ما را بدین راه هدایت نمود و اگر خدا ما را رهبری نمی‌کرد ما خود هدایت نمی‌یافتیم در حقیقت فرستادگان پروردگار ما حق را آوردند و به آنان ندا داده می‌شود که این همان بهشتی است که آن را به پاداش آنچه انجام می‌دادید میراث یافته‌اید ۴۳

**وَادِيَ اَصْحَابِ الْاَنْهَادِ اَنْهَادٌ مَّا وَعَدْنَا بِمَا جَاهِلُوا وَحَدَّثْنَا مَا وَعَدَكُمْ حَقًّا فَالْوَالُونَ عَدُوٌّ لَكُمْ فَارْتَدُّوا عَنْكُمْ وَارْتَدَّ عَنْكُمْ الْاَلْحَادُ
عَلَى الْكَاذِبِينَ**

و بهشتیان دوزخیان را آواز می‌دهند که ما آنچه را پروردگارمان به ما وعده داده بود رست یافتیم آیا شما نیز آنچه را پروردگارتان وعده کرده بود راست و درست یافتید می‌گویند آری پس آواز دهنده‌ای میان آنان آواز درمی‌دهد که لعنت خدا بر ستمکاران باد ۴۴

الَّذِينَ يَكْفُرُونَ عَنِ النَّبِيِّ ذَاتِ الْاَنْفُسِ الْاَلْحَادِ بِمَا نَزَّلْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ كَرِيمٌ

همنان که مردم را از راه خدا باز می‌دارند و آن را کج می‌خواهند و آنها آخرت را منکرند ۴۵

**وَسَيُجَازِيهِمْ فِي الْعَذَابِ الْاَلْحَادُ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ
وَالَّذِينَ يَكْفُرُونَ عَنِ النَّبِيِّ ذَاتِ الْاَنْفُسِ الْاَلْحَادِ بِمَا نَزَّلْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ كَرِيمٌ**

و میان آن دو گروه حایلی است و بر اعراف مردانی هستند که هر یک از آن دو دسته را از سیمایشان می‌شناسند و بهشتیان را که هنوز وارد آن نشده ولی بدان امید دارند آواز می‌دهند که سلام بر شما ۴۶

وَاذْكُرْ فَاكِهَةَ الْاَلْحَادِ بِمَا نَزَّلْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ كَرِيمٌ

و چون چشمانشان به سوی دوزخیان گردانیده شود می‌گویند پروردگارا ما را در زمره گروه ستمکاران قرار مده ۴۷

وَالَّذِينَ يَكْفُرُونَ عَنِ النَّبِيِّ ذَاتِ الْاَنْفُسِ الْاَلْحَادِ بِمَا نَزَّلْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ كَرِيمٌ

و اهل اعراف مردانی را که آنان را از سیمایشان می‌شناسند ندا می‌دهند و می‌گویند جمعیت شما و آن همه گردنکشی که می‌کردید به حال شما سودی نداشت ۴۸

اَهْوَىٰ اَلَّذِينَ يَكْفُرُونَ عَنِ النَّبِيِّ ذَاتِ الْاَنْفُسِ الْاَلْحَادِ بِمَا نَزَّلْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ كَرِيمٌ

در حقیقت پروردگار شما آن خدایی است که آسمانها و زمین را در شش روز آفرید سپس بر عرش جهانداری استیلا یافت روز را به شب که شتابان آن را می طلبد می پوشاند و نیز خورشید و ماه و ستارگان را که به فرمان او رام شده‌اند پدید آورد آگاه باش که عالم خلق و امر از آن اوست فرخنده خدایی است پروردگار جهانیان ۵۴

ادعوا لکم بصرعاه حنه انه لا یب الیکر

پروردگار خود را به زاری و نهانی بخوانید که او از حدگذرندگان را دوست نمی‌دارد ۵۵

ولا یسکون الی الامر سکاحا و ادعوه حو طوطی مبارک محمد الله رب المیسر

و در زمین پس از اصلاح آن فساد مکنید و با بیم و امید او را بخوانید که رحمت خدا به نیکوکاران نزدیک است ۵۶

وهو الکی رسول الراج سراجی و حنه حه ادا اطف سها با سها سها لک من فایرله نه الیا طار حنه نه کل المراد ککاک

بصرع الموه لکم بکفور

و اوست که بادها را پیشاپیش باران رحمتش مژده‌رسان می‌فرستد تا آن گاه که ابرهای گرانبار را بردارند آن را به سوی سرزمینی مرده برانیم و از آن باران فرود آوریم و از هر گونه میوه‌ای از خاک برآوریم بدینسان مردگان را نیز از قبرها خارج می‌سازیم باشد که شما متذکر شوید ۵۷

واللک الطیب بصرع ناه نادر نه والکی حبه لا بصرع الا بکاک ککاک بکفور الانا بکفور الموم سکفور

و زمین پاک و آماده گیاهش به اذن پروردگارش برمی‌آید و آن زمینی که ناپاک و نامناسب است گیاهش جز اندک و بی‌فایده بر نمی‌آید این گونه آیات خود را برای گروهی که شکر می‌گزارند گونه‌گون بیان می‌کنیم ۵۸

لک اسلنا بو حلال مومه هالنا موم اعکوا الله مالکم من اله عبره علی ا حاف عاکم عکاک بوم عکاکم

همانا نوح را به سوی قومش فرستادیم پس گفت ای قوم من خدا را بپرستید که برای شما معبودی جز او نیست من از عذاب روزی سترگ بر شما بیمناکم ۵۹

قال الملا من قومه اننا لاطع حلال منر

سران قومش گفتند واقعا ما تو را در گمراهی آشکاری می بینیم ۶۰

قال يا قوم لسره ضلاله ولكن رسول رب العالمنر

گفت ای قوم من هیچ گونه گمراهی در من نیست بلکه من فرستاده‌ای از جانب پروردگار جهانیانم ۶۱

انلكم رسالا براه واسع لكم واعلم من الله ما لا تعلمونر

پیامهای پروردگارم را به شما می‌رسانم و اندرزتان می‌دهم و چیزهایی از خدا می‌دانم که شما نمی‌دانید ۶۲

اوهم انرا كما ذكر من ذكر من دخل منكم لسركم وللسوا وللكم برحمونر

آیا تعجب کردید که بر مردی از خودتان پندی از جانب پروردگارتان برای شما آمده تا شما را بیم دهد و تا شما پرهیزگاری کنید و باشد

که مورد رحمت قرار گیرید ۶۳

فكسوه فاهناه والكر موعه الطل واعرفا الكبر ككسوا بانا اناهم كانوا قوما عننر

پس او را تکذیب کردند و ما او و کسانی را که با وی در کشتی بودند نجات دادیم و کسانی را که آیات ما را دروغ پنداشتند غرق کردیم زیرا

آنان گروهی کوردل بودند ۶۴

والله عاد اناهم هودا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من الهه غيره افلا تعونر

و به سوی عاد برادرشان هود را فرستادیم گفت ای قوم من خدا را بپرستید که برای شما معبودی جز او نیست پس آیا پرهیزگاری

نمی‌کنید ۶۵

قال الملا الكبر كسروا من قومه اننا لاطع سباهه واننا لاطع من الكادنر

سران قومش که کافر بودند گفتند در حقیقت ما تو را در نوعی سفاهت می‌بینیم و جدا تو را از دروغگویان می‌پنداریم ۶۶

قال يا قوم لسره سباهه ولكن رسول رب العالمنر

گفت ای قوم من در من سفاهتی نیست ولی من فرستاده‌ای از جانب پروردگار جهانیانم ۶۷

اللهم رسالاً و ما بالکم ناصی الامر

پیامهای پروردگارم را به شما می‌رسانم و برای شما خیر خواهی امینم ۶۸

اوعیتم ان احمکم منکم علی حدکم وادکروا اذ حکم حکما من بعد قوم نوح و ما ذکر فی الباقی بسطه

فادکروا لا اله الا الله اللکم بعلور

آیا تعجب کردید که بر مردی از خودتان پندی از جانب پروردگارتان برای شما آمده تا شما را هشدار دهد و به خاطر آورید زمانی را که خداوند شما را پس از قوم نوح جانشینان آنان قرار داد و در خلقت بر قوت شما افزود پس نعمتهای خدا را به یاد آورید باشد که رستگار

شوید ۶۹

قالوا احسانک الله و حده و کرم ما کار سک انوارنا ما سک انوار کتب من الصادقین

گفتند آیا به سوی ما آمده‌ای که تنها خدا را بپرستیم و آنچه را که پدرانمان می پرستیدند رها کنیم اگر راست می‌گویی آنچه را به ما وعده می‌دهی برای ما بیاور ۷۰

قال فذوق عذابکم من دکر محسر و عصب اهدا لویفیه اسما سمنو هاتمه و انادکم ما نزل الله بهامر سلطان فاطم و اعلمکم من

المطربین

گفت راستی که عذاب و خشمی سخت از پروردگارتان بر شما مقرر گردیده است آیا در باره نامهایی که خود و پدرانتان برای بتها نامگذاری کرده‌اید و خدا بر حقانیت آنها برهانی فرو نفرستاده با من مجادله می‌کنید پس منتظر باشید که من هم با شما از منتظرانم ۷۱

فاینه و الکبر منه بر حبه ما و طعنا دانه الکبر کدوا نانا و ما کاوا مومنین

پس او و کسانی را که با او بودند به رحمتی از خود رها کردیم و کسانی را که آیات ما را دروغ شمردند و مؤمن نبودند ریشه‌کن کردیم ۷۲

آنگاه زمین‌لرزه آنان را فرو گرفت و در خانه هایشان از پا درآمدند ۷۸

قوله عنهم وقال يا قوم لقد انا لكم رسال من ربكم فاعلموا ان لا اله الا الله

پس صالح از ایشان روی برتافت و گفت ای قوم من به راستی من پیام پروردگارم را به شما رساندم و خیر شما را خواستم ولی شما خیرخواهان و نصیحتگران را دوست نمی‌دارید ۷۹

ولو طراد قال لعمري اننا لانا منكم بهما من الامر

و لوط را فرستادیم هنگامی که به قوم خود گفت آیا آن کار زشتی را مرتکب می‌شوید که هیچ کس از جهانیان در آن بر شما پیشی نگرفته است ۸۰

يا قوم لا اله الا الله سوه من دوز الناس بل اسم قوم مسرفون

شما از روی شهوت به جای زنان با مردان درمی‌آمیزید آری شما گروهی تجاوزکارید ۸۱

وما كان جواب قوم الا ان قالوا لا حوهم من فونكم انهم اناس بطغون

ولی پاسخ قومش جز این نبود که گفتند آنان را از شهرتان بیرون کنید زیرا آنان کسانی‌اند که به پاکی تظاهر می‌کنند ۸۲

فايناه واهله الا اماماه كانه من الناس

پس او و خانواده‌اش را غیر از زنش که از زمره باقیمانندگان در خاکستر مواد گوگردی بود نجات دادیم ۸۳

وامطرنا عليهم مطرا فاطر كعبه كان عاصه المدين

و بر سر آنان بارشی از مواد گوگردی بارانیدیم پس ببین فرجام گنهکاران چسان بود ۸۴

ويل من احاهم سينا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره فكلوا مما كرم الله لكم من ذكوا فوفوا الكيل والتمرار ولا تبسوا الناس

اسما هم ولا يفسدوا في الاصل سدا اصلا جهادكم حد لكم ان كنتم مومنين

و قال الملا الكبر كفروا من قومه ليرأسهم سعيا لكم اذا لاسرور

و سران قومش که کافر بودند گفتند اگر از شعیب پیروی کنید در این صورت قطعا زیانکارید ۹۰

طحاكم بهم الرحمة طحاكموا في دادم حاتم

پس زمین لرزه آنان را فرو گرفت و در خانه‌هایشان از پا درآمدند ۹۱

الكبر ككروا سعيا كرام سوا فيها الكبر ككروا سعيا كانوا هم الماسرير

کسانی که شعیب را تکذیب کرده بودند گویی خود در آن دیار سکونت نداشتند کسانی که شعیب را تکذیب کرده بودند خود همان

زیانکاران بودند ۹۲

قولهم و قال يا قوم لعدا لکم مسا لا حرمه و صعد لکم فکف اسع علی قوم کافر

پس شعیب از ایشان روی برتافت و گفت ای قوم من به راستی که پیامهای پروردگرم را به شما رسانیدم و پندتان دادم دیگر چگونه بر

گروهی که کافرند دریغ بخورم ۹۳

وما اذسلنا في قومه من آيات الا لا يحقنا اهلها بالاسا والکرا اللهم بصرور

و در هیچ شهری پیامبری نفرستادیم مگر آنکه مردمش را به سختی و رنج دچار کردیم تا مگر به زاری درآیند ۹۴

هم بکلام کار السله المسه حن عموها و طالوا فک مس انا بالکرا والکرا طحاكم بهم سه وهم لا سعور

آنگاه به جای بدی = بلا نیکی = نعمت قرار دادیم تا انبوه شدند و گفتند پدران ما را هم مسلما به حکم طبیعت رنج و راحت می‌رسیده است

پس در حالی که بی خبر بودند بناگاه گریبان آنان را گرفتیم ۹۵

ولو ار اهل المرى امنوا و امنوا المها عليهم بکاد مر السما والارض ککروا طحاكم بهم ما كانوا کسور

و اگر مردم شهرها ایمان آورده و به تقوا گراییده بودند قطعا برکاتی از آسمان و زمین برایشان می‌گشودیم ولی تکذیب کردند پس به کیفر

دستاوردها گریبان آنان را گرفتیم ۹۶

اَطْمِرْ اَهْلَ الْعَرَبِ اِنَّهُمْ نَاسٌ نَاقِصُونَ

آیا ساکنان شهرها ایمن شده‌اند از اینکه عذاب ما شامگاهان در حالی که به خواب فرو رفته‌اند به آنان برسد ۹۷

اَوَامِرْ اَهْلَ الْعَرَبِ اِنَّهُمْ نَاسٌ كَذِبٌ وَهُمْ يَلْمِزُونَ

و آیا ساکنان شهرها ایمن شده‌اند از اینکه عذاب ما نیمروز در حالی که به بازی سرگرمند به ایشان دررسد ۹۸

اَطْمِنُوا مَكَرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمُرُ مَكَرَ اللَّهِ إِلَّا الْاَلْوَمُ الْاَلْسَفُورُ

آیا از مکر خدا خود را ایمن دانستند با آنکه جز مردم زیانکار کسی خود را از مکر خدا ایمن نمی‌داند ۹۹

اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَدْعُونَ الْاِلٰهَ مِنْ دُونِهَا لَوْ سِواهُمْ لَكُلٌّ مِنْهُمْ لِيَصْرِفُوا عَنْهُ سُلُوْبَهُمْ فَيَسْمَعُوا رِجْا جَنَابِ مُلْكِهِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

مگر برای کسانی که زمین را پس از ساکنان پیشین آن به ارث می‌برند باز ننموده است که اگر می‌خواستیم آنان را به کیفر گناهانشان

می‌رساندیم و بر دلهایشان مهر می‌نهادیم تا دیگر نشنوند ۱۰۰

بَلَىٰ الْعَرَبُ يَعْزُبُ عَنْ رَبِّهَا وَلَكِنَّ حَاجَتَهُمْ إِلَىٰ الْمَسْجِدِ الْمَكِّيِّ لِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ لَئِنِ جَاءَ مِنْكُمْ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ فَكَانَ عَلَيْكُمْ يُنَادُوا بِمُحَمَّدٍ بِاَسْمَاءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

این شهرهاست که برخی از خبرهای آن را بر تو حکایت می‌کنیم در حقیقت پیامبرانشان دلایل روشن برایشان آوردند اما آنان به آنچه قبلاً

تکذیب کرده بودند باز ایمان نمی‌آوردند این گونه خدا بر دلهای کافران مهر می‌نهد ۱۰۱

وَمَا وَكَلْنَا لَدْعُوهُمْ مِنْ دُونِ آلِ إِبْرٰهٖمَ اِلٰهًا كَمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

و در بیشتر آنان عهدی استوار نیافتیم و بیشترشان را جدا نافرمان یافتیم ۱۰۲

يٰۤاَيُّهَا مَوْسٰى اِنَّا جَعَلْنَاكَ كَاسَ سُرٍّ مُمِيزًا فَاتَّقِ اللَّهَ لَعَلَّكَ تُتَّقَىٰ وَتُنَزِّلُ عَلَيْكَ مَنَاسِكًا مِنْ رَبِّكَ فَتَكْتَبَ لَكَ رَبُّكَ حَسَنًا سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

آنگاه بعد از آنان موسی را با آیات خود به سوی فرعون و سران قومش فرستادیم ولی آنها به آن آیات کفر ورزیدند پس بین فرجام مفسدان

چگونه بود ۱۰۳

وَطَالَ مَوْسٰى اَلْعُرْسَ وَرَعِبَ عَلَيْهِ مَسْرُورًا فَاتَّقِ اللَّهَ لَعَلَّكَ تُتَّقَىٰ وَتُنَزِّلُ عَلَيْكَ مَنَاسِكًا مِنْ رَبِّكَ فَتَكْتَبَ لَكَ رَبُّكَ حَسَنًا سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

و موسی گفت ای فرعون بی تردید من پیامبری از سوی پروردگار جهانیانم ۱۰۴

حَمِيْعٌ عَلٰى رَاٰى اَعْوَابِ عَلٰى اللّٰهِ اِلَّا اَلْبَغْيُ فَكُنْكُمْ سَلْمًا مِّنْ دُونِ مَدِيْنَةٍ مِّنْ اَسْرَائِيْلَ

شایسته است که بر خدا جز سخن حق نگوییم من در حقیقت دلیلی روشن از سوی پروردگارتان برای شما آورده‌ام پس فرزندان اسرائیل را همراه من بفرست ۱۰۵

فَاَلَّا رَكِبْتَ كُنْتُمْ بِاَهْلِكَ اَعْوَابًا مِّنْ اَسْرَائِيْلَ

فرعون گفت اگر معجزه‌های آورده‌ای پس اگر راست می‌گویی آن را ارائه بده ۱۰۶

فَاَلَيْسَ لَكَ اَعْوَابٌ مِّنْ دُونِ مَدِيْنَةٍ مِّنْ اَسْرَائِيْلَ

پس موسی عصایش را افکند و بناگاه اژدهایی آشکار شد ۱۰۷

وَمَدِيْنَةٍ مِّنْ دُونِ مَدِيْنَةٍ مِّنْ اَسْرَائِيْلَ

و دست خود را از گریبان بیرون کشید و ناگهان برای تماشاگران سپید و درخشنده بود ۱۰۸

فَاَلَا اِنَّكَ اِلَّا نَجْمٌ سَاطِعٌ فِى سَمٰوٰتٍ دٰخِرٰتٍ

سران قوم فرعون گفتند بی‌شک این مرد ساحری داناست ۱۰۹

فَاَلَا اِنَّكَ اِلَّا نَجْمٌ سَاطِعٌ فِى سَمٰوٰتٍ دٰخِرٰتٍ

می‌خواهد شما را از سرزمینتان بیرون کند پس چه دستور می‌دهید ۱۱۰

فَاَلَا اِنَّكَ اِلَّا نَجْمٌ سَاطِعٌ فِى سَمٰوٰتٍ دٰخِرٰتٍ

گفتند او و برادرش را بازداشت کن و گردآورندگانی را به شهرها بفرست ۱۱۱

فَاَلَا اِنَّكَ اِلَّا نَجْمٌ سَاطِعٌ فِى سَمٰوٰتٍ دٰخِرٰتٍ

تا هر ساحر دانیایی را نزد تو آرند ۱۱۲

وَحَا السَّيِّدَةَ وَفَعُورَ طَالُوَارِ لَالَا حَرَامَارِ كَا بِرِ التَّالِيَرِ

و ساحران نزد فرعون آمدند و گفتند آیا اگر ما پیروز شویم برای ما پاداشی خواهد بود ۱۱۳

طَالِ سَمِ وَ اَكْمَ لَمِرِ المَعْرِ بِرِ

گفت آری و مسلما شما از مقربان دربار من خواهید بود ۱۱۴

طَالُوَا نَامُوْسِي اَمَا اَرِ يَلْفِي وَ اَمَا اَرِ نَكُورِ بِرِ المَلْعِنِ

گفتند ای موسی آیا تو می‌افکنی و یا اینکه ما می‌افکنیم ۱۱۵

طَالِ المَوْا طَمَا المَوْا سَبِي وَ اَعْبَرِ التَّاسِرِ وَ اَسْبَدِ هَبُو هَمِ وَ حَا وَ اَسْبَدِ عَطَمِ

گفت شما بیفکنید و چون افکندند دیدگان مردم را افسون کردند و آنان را به ترس انداختند و سحری بزرگ در میان آوردند ۱۱۶

وَ اَوْ حَسَا لِي مَوْسِي اَرِ اَلِي عَطَا طَا لِي لِي لَمِ مَ اَنَا فَا كُورِ

و به موسی وحی کردیم که عصایت را بینداز پس انداخت و اژدها شد و ناگهان آنچه را به دروغ ساخته بودند فرو بلعید ۱۱۷

مَوْحِ اَلِي وَ نَطَلِ مَا كَانُوا سَمُورِ

پس حقیقت آشکار گردید و کارهایی که می‌کردند باطل شد ۱۱۸

صَلُّوا هَا لَطِ وَ اَهْلُوا كَا عَرِ بِرِ

و در آنجا مغلوب و خوار گردیدند ۱۱۹

وَ اَلْفِي السَّيِّدَةَ سَا حَرِ بِرِ

و ساحران به سجده درافتادند ۱۲۰

طَالُوَا اَمَا نَرَمِ التَّالِيَرِ

و گفتند به پروردگار جهانیان ایمان آوردیم ۱۲۱

د- موسی و هارون

پروردگار موسی و هارون ۱۲۲

قال فرعون ائمتهم به فل ان ادر کم ان هذا لکم مکر موسی لکن حوا منہا اهلها سوف سلور

فرعون گفت آیا پیش از آنکه به شما رخصت دهم به او ایمان آوردید قطعا این نیرنگی است که در شهر به راه انداخته‌اید تا مردمش را از آن

بیرون کنید پس به زودی خواهید دانست ۱۲۳

لا طغر انکم و ما حکم من خلاف به لا طغر احسن

دستها و پاهایتان را یکی از چپ و یکی از راست خواهیم برید سپس همه شما را به دار خواهیم آویخت ۱۲۴

قالوا ان الله دنا معلور

گفتند ما به سوی پروردگارمان باز خواهیم گشت ۱۲۵

و ما نعم ما الا ان امانا با اننا دنا فرعی علنا کننا و بوفا مسلمین

و تو جز برای این ما را به کیفر نمی‌رسانی که ما به معجزات پروردگارمان وقتی برای ما آمد ایمان آوردیم پروردگارا بر ما شکیبایی فرو ریز

و ما را مسلمان بمیران ۱۲۶

و قال الملأ من قوم فرعون انکم موسی و قومه لفسدوا فی الادم و کذب و الھک قال سئل اننا ہم و سئبے سا ہم و اننا و قوھم طھرور

و سران قوم فرعون گفتند آیا موسی و قومش را رها می‌کنی تا در این سرزمین فساد کنند و موسی تو و خدایانت را رها کند فرعون گفت

بزودی پسرانشان را می‌کشیم و زنانشان را زنده نگاه می‌داریم و ما بر آنان مسلطیم ۱۲۷

قال موسی لعمومہ استعینوا بالله و اکبروا ان الادم لله بود ہما من سا من عبادہ و اننا ہما للمعبر

موسی به قوم خود گفت از خدا یاری جویند و پایداری ورزید که زمین از آن خداست آن را به هر کس از بندگانش که بخواهد می‌دهد و

فرجام نیک برای پرهیزگاران است ۱۲۸

طالوا اودنا من قبل ان ناسا و من بعد ما حسنا فال عسى ان يكون لكم من بعدكم اولاد منكم و لا تعلمون

قوم موسی گفتند پیش از آنکه تو نزد ما بیایی و حتی بعد از آنکه به سوی ما آمدی مورد آزار قرار گرفتیم گفت امید است که پروردگارتان دشمن شما را هلاک کند و شما را روی زمین جانشین آنان سازد آنگاه بنگرد تا چگونه عمل می‌کنید ۱۲۹

والله اعلم بالاعراض و انزلنا من السماء ماء فاصبر مع قومك و لا يمشي الا على ارجلكم و لا تأخذوا الا بيديكم و لا يمشي الا على ارجلكم و لا تأخذوا الا بيديكم

و در حقیقت ما فرعونیان را به خشکسالی و کمبود محصولات دچار کردیم باشد که عبرت گیرند ۱۳۰

طالوا هم انهم طالوا لانه و انهم سبوا موسى و من معه الا ما طارهم عند الله و لكن اكرمهم لا تعلمون

پس هنگامی که نیکی و نعمت به آنان روی می‌آورد می‌گفتند این برای شایستگی خود ماست و چون گزندی به آنان می‌رسید به موسی و همراهانش شگون بد می‌زدند آگاه باشید که سرچشمه بدشگونی آنان تنها نزد خداست که آنان را به بدی اعمالشان کیفر می‌دهد لیکن

بیشترشان نمی‌دانستند ۱۳۱

و طالوا مهما بانا به من الله ليعذبا بها فما لظنهم

و گفتند هر گونه پدیده شگرفی که به وسیله آن ما را افسون کنی برای ما بیاوری ما به تو ایمان آورنده نیستیم ۱۳۲

فادسنا عليهم الطوفان و الملعون و الغمر و الصاعقه و الادم و انما مفضلات فاسكنوا و طالوا قومهم

پس بر آنان طوفان و ملخ و کنه ریز و غوکها و خون را به صورت نشانه‌هایی آشکار فرستادیم و باز سرکشی کردند و گروهی بدکار بودند ۱۳۳

ولما وضع عليهم العذاب طالوا ما موسى اذع لنا ربنا بعد ان كرمنا انما حر لومنا لظنهم انهم سبوا موسى

و هنگامی که عذاب بر آنان فرود آمد گفتند ای موسی پروردگارت را به عهدی که نزد تو دارد برای ما بخوان اگر این عذاب را از ما برطرف کنی حتماً به تو ایمان خواهیم آورد و بنی‌اسرائیل را قطعاً با تو روانه خواهیم ساخت ۱۳۴

فاما كرمنا عنهم انما حر لومنا انهم سبوا موسى

و چون عذاب را تا سررسیدی که آنان بدان رسیدند از آنها برداشتیم باز هم پیمان‌شکنی کردند ۱۳۵

فانما منهم فاعرفاهم في النام باهم كد بوا نانا و كانوا عنها عاقر

سرانجام از آنان انتقام گرفتیم و در دریا غرقشان ساختیم چرا که آیات ما را تکذیب کردند و از آنها غافل بودند ۱۳۶

**واوردنا العوم الكبر كانوا مستصغور مسامح الادم و ماديها الى نادكها ومنه كلمك ملك المسنة على سراسيل ما كروا ودمنا
ما كار صبح فرعون و قومه و ما كانوا سرسور**

و به آن گروهی که پیوسته تضعیف می شدند بخشهای باختر و خاوری سرزمین فلسطین را که در آن برکت قرار داده بودیم به میراث عطا کردیم و به پاس آنکه صبر کردند وعده نیکوی پروردگارت به فرزندان اسرائیل تحقق یافت و آنچه را که فرعون و قومش ساخته و افراشته بودند ویران کردیم ۱۳۷

و حاورنا سراسيل الله كانوا على قوم سكفور على اصنام لهم فالوا ناموسه احل لنا الها كما لهم الهه طال انكم قوم بهلور

و فرزندان اسرائیل را از دریا گذراندیم تا به قومی رسیدند که بر پرستش بتهای خویش همت می گماشتند گفتند ای موسی همان گونه که برای آنان خدایانی است برای ما نیز خدایی قرار ده گفت راستی شما نادانی می کنید ۱۳۸

ار هوللا مسر ما هم فيه و باطل ما كانوا سلور

در حقیقت آنچه ایشان در آنند نابود و زایل و آنچه انجام می دادند باطل است ۱۳۹

فالاعمال الله انكم الها و هو صلکم على العالمن

گفت آیا غیر از خدا معبودی برای شما بجویم با اینکه او شما را بر جهانیان برتری داده است ۱۴۰

و ادایناکم من ال فرعون سوموکم سو الکات سلور انا کم و سلور سا کم و علی دکم بلا مر دکم عظم

و یاد کن هنگامی را که شما را از فرعونیان نجات دادیم که شما را سخت شکنجه می کردند پسرانان را می کشتند و زنانتان را زنده باقی

می گذاشتند و در این برای شما آزمایش بزرگی از جانب پروردگارتان بود ۱۴۱

و اعک ناموسه بلا نر الله و انماها مسر هم معاد نه اد سر لله و طال موسی لاجه هامور ا حلیفه فوفه و ا علی و لا یح سئل المسکر

و با موسی سی شب وعده گذاشتیم و آن را با ده شب دیگر تمام کردیم تا آنکه وقت معین پروردگارش در چهل شب به سر آمد و موسی هنگام رفتن به کوه طور به برادرش هارون گفت در میان قوم من جانشینم باش و کار آنان را اصلاح کن و راه فسادگران را پیروی مکن ۱۴۲
**ولما حاموسه لمانانا وكلمه ده فال مد امة اطر النك فال لار بر اة ولكر اطر الى اللل فال اسعر مگاه وسوف بر اة فلما ليله ده اللل حله
 دكا وحر موسی صفا فلما اطاق فال سهاك بنف النك وانا اول المومنین**

و چون موسی به میعاد ما آمد و پروردگارش با او سخن گفت عرض کرد پروردگارا خود را به من بنمای تا بر تو بنگرم فرمود هرگز مرا نخواهی دید لیکن به کوه بنگر پس اگر بر جای خود قرار گرفت به زودی مرا خواهی دید پس چون پروردگارش به کوه جلوه نمود آن را ریز ریز ساخت و موسی بیهوش بر زمین افتاد و چون به خود آمد گفت تو منزهی به درگاهت توبه کردم و من نخستین مؤمنانم ۱۴۳
فال ناموسه اية اصطفاك على الناس رسالاه و كلامه هك ما اسط وكر مر الساکبر

فرمود ای موسی تو را با رسالتها و با سخن گفتنم با تو بر مردم روزگار برگزیدم پس آنچه را به تو دادم بگیر و از سپاسگزاران باش ۱۴۴
وكسنا لوقه الالواح مر كل سے موعظه و بمصلا كل سے هكها هوه و امر قومك با حكوها با حسنها سادكم داد الفاسفر

و در الواح تورات برای او در هر موردی پندی و برای هر چیزی تفصیلی نگاشتیم پس فرمودیم آن را به جد و جهد بگیر و قوم خود را وادار کن که بهترین آن را فرا گیرند به زودی سرای نافرمانان را به شما می نمایم ۱۴۵
**ساکرف عر اية الكبر نكرو في الامر سدر الي وار روا كل انه لا يوموا بها وار روا سئل الرسد لا يهكوه سئلا وار روا سئل
 الي هكوه سئلا لك باهم كد روا با نانا و كانوا عنها عا فطر**

به زودی کسانی را که در زمین بناحق تکبر می ورزند از آیاتم رویگردان سازم به طوری که اگر هر نشانه ای را از قدرت من بنگرند بدان ایمان نیاورند و اگر راه صواب را ببینند آن را برنگزینند و اگر راه گمراهی را ببینند آن را راه خود قرار دهند این بدان سبب است که آنان آیات ما را دروغ انگاشته و غفلت ورزیدند ۱۴۶

والكبر كد روا با نانا ولما الا حره حطف اعمالهم هل برور الا ما كانوا سملور

و کسانی که آیات ما و دیدار آخرت را دروغ پنداشتند اعمالشان تباه شده است آیا جز در برابر آنچه می‌کردند کیفر می‌بینند ۱۴۷

وَأَيُّ قَوْمٍ مُّوسَىٰ مِنْ قَوْمِهِمْ إِذْ قَالَ لَهُمْ فَلْيَقُولُوا لِلَّهِ حَسْبَ الْهَدْيِ لَمَّا كَانُوا فِي الْوَادِي الْأَخْضَرِ

و قوم موسی پس از عزیمت او از زیورهای خود مجسمه گوساله‌ای برای خود ساختند که صدای گاو داشت آیا ندیدند که آن گوساله با ایشان سخن نمی‌گوید و راهی بدانها نمی‌نماید آن را به پرستش گرفتند و ستمکار بودند ۱۴۸

وَمَا سَمِعُوا لَيْسَ لَهُمْ سَمْعٌ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَمِينَ

و چون انگشت ندامت گزیدند و دانستند که واقعا گمراه شده‌اند گفتند اگر پروردگار ما به ما رحم نکند و ما را نبخشاید قطعا از زیانکاران خواهیم بود ۱۴۹

وَمَا رَحِمَ مُوسَىٰ إِذْ قَالَ لِأَسْمَاءَ فَاتَّبِعْنِي فَإِنَّهُ خَيْرٌ لِمَنْ يَرْتَّبِعَنِي أَوَلَمْ يَرَوْا أَنِّي مَخْدُونٌ فَاسْتَقْبَلُوا عَلَيْهِمُ وَمَا يَذَّكَّرُونَ

أَلَمْ يَرَوْا أَنِّي مَخْدُونٌ فَاسْتَقْبَلُوا عَلَيْهِمُ وَمَا يَذَّكَّرُونَ

و چون موسی خشمناک و اندوهگین به سوی قوم خود بازگشت گفت پس از من چه بد جانشینی برای من بودید آیا بر فرمان پروردگارتان پیشی گرفتید و الواح را افکند و موی سر برادرش را گرفت و او را به طرف خود کشید هارون گفت ای فرزند مادرم این قوم مرا ناتوان یافتند و چیزی نمانده بود که مرا بکشند پس مرا دشمن شاد مکن و مرا در شمار گروه ستمکاران قرار مده ۱۵۰

فَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ لَأُولِي عَذَابٍ أَلِيمٍ

موسی گفت پروردگارا من و برادرم را بیامرز و ما را در پناه رحمت خود درآور و تو مهربانترین مهربانانی ۱۵۱

أَلَمْ يَرَوْا أَنِّي مَخْدُونٌ فَاسْتَقْبَلُوا عَلَيْهِمُ وَمَا يَذَّكَّرُونَ

آری کسانی که گوساله را به پرستش گرفتند به زودی خشمی از پروردگارشان و ذلتی در زندگی دنیا به ایشان خواهد رسید و ما این گونه دروغ‌پردازان را کیفر می‌دهیم ۱۵۲

وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ لَأُولِي عَذَابٍ أَلِيمٍ

ولی کسانی که مرتکب گناهان شدند آنگاه توبه کردند و ایمان آوردند قطعا پروردگار تو پس از آن آمرزنده مهربان خواهد بود ۱۵۳

وَمَا سَكَنَ عَرْمُوسَةَ الْكَلْبِ أَحَدٌ إِلَّا لَوَّحَ فِي سَهْمَيْهَا هَدًى وَرَحْمَةً لِّكُلِّ نَفْسٍ نَدَّتْ رِجْلَهَا سَبْحًا

و چون چشم موسی فرو نشست الواح را برگرفت و در رونویس آن برای کسانی که از پروردگارشان بیمناک بودند هدایت و رحمتی بود ۱۵۴

وَإِنَّمَا نَسْنَأُ غَمَّهُمْ تَهْنِئَةً وَنُفِثْنَا بِهِمْ رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُ الْقُرْآنَ وَالْحَنُوكَ الَّذِي يَصِفُ

كُلَّ شَيْءٍ حَسْبًا لِلَّذِينَ هُم بِآيَاتِنَا لَا يَحْكُمُونَ

و موسی از میان قوم خود هفتاد مرد برای میعاد ما برگزید و چون زلزله آنان را فرو گرفت گفت پروردگارا اگر می‌خواستی آنان را و مرا پیش از این هلاک می‌ساختی آیا ما را به سزای آنچه کم‌خردان ما کرده‌اند هلاک می‌کنی این جز آزمایش تو نیست هر که را بخواهی به

وسیله آن گمراه و هر که را بخواهی هدایت می‌کنی تو سرور مایی پس ما را بیمارز و به ما رحم کن و تو بهترین آمرزندگان ۱۵۵

وَإِنَّمَا نَسْنَأُ غَمَّهُمْ تَهْنِئَةً وَنُفِثْنَا بِهِمْ رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُ الْقُرْآنَ وَالْحَنُوكَ الَّذِي يَصِفُ

كُلَّ شَيْءٍ حَسْبًا لِلَّذِينَ هُم بِآيَاتِنَا لَا يَحْكُمُونَ

و برای ما در این دنیا نیکی مقرر فرما و در آخرت نیز زیرا که ما به سوی تو بازگشته‌ایم فرمود عذاب خود را به هر کس بخواهم می‌رسانم و رحمتم همه چیز را فرا گرفته است و به زودی آن را برای کسانی که پرهیزگاری می‌کنند و زکات می‌دهند و آنان که به آیات ما ایمان

می‌آورند مقرر می‌دارم ۱۵۶

الَّذِينَ هُم بِآيَاتِنَا لَا يَحْكُمُونَ

وَإِنَّمَا نَسْنَأُ غَمَّهُمْ تَهْنِئَةً وَنُفِثْنَا بِهِمْ رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُ الْقُرْآنَ وَالْحَنُوكَ الَّذِي يَصِفُ

كُلَّ شَيْءٍ حَسْبًا لِلَّذِينَ هُم بِآيَاتِنَا لَا يَحْكُمُونَ

همانان که از این فرستاده پیامبر درس نخوانده که نام او را نزد خود در تورات و انجیل نوشته می‌یابند پیروی می‌کنند همان پیامبری که آنان را به کار پسندیده فرمان می‌دهد و از کار ناپسند باز می‌دارد و برای آنان چیزهای پاکیزه را حلال و چیزهای ناپاک را بر ایشان حرام

می‌گرداند و از دوش آنان قید و بندهایی را که بر ایشان بوده است برمی‌دارد پس کسانی که به او ایمان آوردند و بزرگش داشتند و یاریش کردند و نوری را که با او نازل شده است پیروی کردند آنان همان رستگارانند ۱۵۷

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ خَشِئْتُ لَكُمْ هُدًى مِنَ اللَّهِ فَاسْتَمِعُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ أَلِيمٌ عَلِيمٌ

بگو ای مردم من پیامبر خدا به سوی همه شما هستم همان خدایی که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست هیچ معبودی جز او نیست که زنده می‌کند و می‌میراند پس به خدا و فرستاده او که پیامبر درس‌نخوانده‌ای است که به خدا و کلمات او ایمان دارد بگروید و او را پیروی کنید امید که هدایت شوید ۱۵۸

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى إِذِ اعْتَمَدُوا نَارًا فَبُذِلُوا

و از میان قوم موسی جماعتی هستند که به حق راهنمایی می‌کنند و به حق داوری می‌نمایند ۱۵۹

وَقَدْ آتَيْنَا لُقْيَانَ عِيسَى ذِكْرًا إِذْ قَامَ عَلَيْهَا فَعَرَّهَا يَتِيمًا ذَكَرْنَاكَ اللَّهُ مَدِينًا كَانُوا بِآيَاتِنَا أَكْفَرًا

و آنان را به دوازده عشیره که هر یک امتی بودند تقسیم کردیم و به موسی وقتی قومش از او آب خواستند وحی کردیم که با عصایت بر آن تخته سنگ بزن پس از آن دوازده چشمه جوشید هر گروهی آبشخور خود را بشناخت و ابر را بر فراز آنان سایبان کردیم و گزناگین و بلدرچین بر ایشان فرو فرستادیم از چیزهای پاکیزه‌ای که روزیتان کرده‌ایم بخورید و بر ما ستم نکردند لیکن بر خودشان ستم می‌کردند ۱۶۰

وَادْعُوا لِقَاءِ رَبِّكُمْ فِي هَذِهِ أَمَا لِلظَّالِمِينَ نَارٌ

و یاد کن هنگامی را که بدیشان گفته شد در این شهر سکونت گزینید و از آن هر جا که خواستید بخورید و بگویید خداوند گناهان ما را فرو ریز و سجده‌کنان از دروازه شهر درآید تا گناهان شما را بر شما ببخشاییم و به زودی بر اجر نیکوکاران بیفزاییم ۱۶۱

فَلْيَاذِكْرُوا رَبَّهُمْ فَمَا لَكُمْ لِذُنُوبِكُمْ بِعِلْمِ اللَّهِ غَافِلِينَ

پس کسانی از آنان که ستم کردند سخنی را که به ایشان گفته شده بود به سخن دیگری تبدیل کردند پس به سزای آنکه ستم می‌ورزیدند عذابی از آسمان بر آنان فرو فرستادیم ۱۶۲

وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْعَذَابِ الَّذِي كَانُوا يَدْعُونَ بِهِ إِذْ كَانُوا يَكْفُرُونَ يَا سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

و از اهالی آن شهری که کنار دریا بود از ایشان جویا شو آنگاه که به حکم روز شنبه تجاوز می‌کردند آنگاه که روز شنبه آنان ماهیهایشان روی آب می‌آمدند و روزهای غیر شنبه به سوی آنان نمی‌آمدند این گونه ما آنان را به سبب آنکه نافرمانی می‌کردند می‌آزمودیم ۱۶۳

وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْعَذَابِ الَّذِي كَانُوا يَدْعُونَ بِهِ إِذْ كَانُوا يَكْفُرُونَ

و آنگاه که گروهی از ایشان گفتند برای چه قومی را که خدا هلاک‌کننده ایشان است یا آنان را به عذابی سخت عذاب خواهد کرد پند می‌دهید گفتند تا معذرتی پیش پروردگارتان باشد و شاید که آنان پرهیزگاری کنند ۱۶۴

فَمَا سَوَاءَ مَا يَدْعُونَ بِهِ إِذْ كَانُوا يَكْفُرُونَ يَا سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

پس هنگامی که آنچه را بدان تذکر داده شده بودند از یاد بردند کسانی را که از کار بد باز می‌داشتند نجات دادیم و کسانی را که ستم کردند به سزای آنکه نافرمانی می‌کردند به عذابی شدید گرفتار کردیم ۱۶۵

فَمَا عَسَا عَرِمُوا عَذَابَ اللَّهِ الَّذِي كَانُوا يَدْعُونَ بِهِ إِذْ كَانُوا يَكْفُرُونَ

و چون از آنچه از آن نهی شده بودند سرپیچی کردند به آنان گفتیم بوزینگانی رانده‌شده باشید ۱۶۶

وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْعَذَابِ الَّذِي كَانُوا يَدْعُونَ بِهِ إِذْ كَانُوا يَكْفُرُونَ

و یاد کن هنگامی را که پروردگارت اعلام داشت که تا روز قیامت بر آنان =یهودیان کسانی را خواهد گماشت که بدیشان عذاب سخت بچشانند آری پروردگار تو زودکیفر است و همو آمرزنده بسیار مهربان است ۱۶۷

وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْعَذَابِ الَّذِي كَانُوا يَدْعُونَ بِهِ إِذْ كَانُوا يَكْفُرُونَ

و آنان را در زمین به صورت گروه‌هایی پراکنده ساختیم برخی از آنان درستکارند و برخی از آنان جز اینند و آنها را به خوشیها و ناخوشیها آزمودیم باشد که ایشان بازگردند ۱۶۸

هَلْفٌ مِّنْ سَكْرَةٍ مِّنْ يَوْمِ الْكَلْبِ بِأَكْثَرِ عَرَضٍ هَذَا لِأَنَّ يَوْمَ الْكَلْبِ سَكْرَةٌ لَنَا وَارْتَابَهُمْ عَرَضٌ مِّنْهُ نَحْنُ وَهُوَ كَمَا عَلَّمَهُمْ مَتَاعِ الْكَلْبِ أَرَأَيْتُمْ لَوْ عَلَّمَهُ اللَّهُ الْإِنْسَانَ وَدَسَّوْا مَا فِيهِ وَالْكَافِرُ إِذَا حَرَّ سَعُورًا فَلَا سَعُورَ

آنگاه بعد از آنان جانشینانی وارث کتاب آسمانی شدند که متاع این دنیای پست را می‌گیرند و می‌گویند بخشیده خواهیم شد و اگر متاعی مانند آن به ایشان برسد باز آن را می‌ستانند آیا از آنان پیمان کتاب آسمانی گرفته نشده که جز به حق نسبت به خدا سخن نگویند با اینکه آنچه را که در آن کتاب است آموخته‌اند و سرای آخرت برای کسانی که پروا پیشه می‌کنند بهتر است آیا باز تعقل نمی‌کنید ۱۶۹

وَالَّذِينَ يَمْسُكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَطَاعُوا أَلْوَالَيَهُمْ أَتَانَا لَا تَصِحُّ لَهُمُ الْمَطْلَبُ

و کسانی که به کتاب آسمانی چنگ درمی‌زنند و نماز برپا داشته‌اند بدانند که ما اجر درستکاران را تباه نخواهیم کرد ۱۷۰

وَأَدْنَىٰ أُولَئِكَ مَوْجُودٌ كَانُوا يَكْفُرُونَ وَكَانُوا يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ

و یاد کن هنگامی را که کوه طور را بر فرازشان سایبان آسا برافراشتیم و چنان پنداشتند که کوه بر سرشان فرو خواهد افتاد و گفتیم آنچه را که به شما داده‌ایم به جد و جهد بگیرید و آنچه را در آن است به یاد داشته باشید شاید که پرهیزگار شوید ۱۷۱

وَأَذَانٌ مِّنَ رَبِّكَ إِذْ مَنَعْنَا الْمُكْفِرِينَ الْعَذَابَ وَأَنذَرْنَا قُرْآنًا فَاسِدًا يُسِفُّ الْوُجوهَ وَأَنذَرْنَا قُرْآنًا فَاسِدًا يُسِفُّ الْوُجوهَ وَأَنذَرْنَا قُرْآنًا فَاسِدًا يُسِفُّ الْوُجوهَ

و هنگامی را که پروردگارت از پشت فرزندان آدم ذریه آنان را برگرفت و ایشان را بر خودشان گواه ساخت که آیا پروردگار شما نیستیم

گفتند چرا گواهی دادیم تا مبادا روز قیامت بگویید ما از این امر غافل بودیم ۱۷۲

أَوَلَمْ نَجْعَلِ لَهُمُ آلًا إِذْ يَقُولُ نَحْنُ نَحْنُ الْبَارِئُونَ وَأَنذَرْنَا قُرْآنًا فَاسِدًا يُسِفُّ الْوُجوهَ وَأَنذَرْنَا قُرْآنًا فَاسِدًا يُسِفُّ الْوُجوهَ

یا بگویند پدران ما پیش از این مشرک بوده‌اند و ما فرزندان پس از ایشان بودیم آیا ما را به خاطر آنچه باطل اندیشان انجام داده‌اند هلاک می‌کنی ۱۷۳

وَكَلِمَاتُ الْمَلَائِكَةِ وَالنَّبِيِّينَ وَلَوِ احْتَمَلَ الْمَوْتُونَ

و اینگونه آیات خود را به تفصیل بیان می‌کنیم و باشد که آنان به سوی حق بازگردند ۱۷۴

وَاللَّهُ يَسْمَعُ الْغَوَّامَاتِ مِنَ الْغَابِ

و خبر آن کس را که آیات خود را به او داده بودیم برای آنان بخوان که از آن عاری گشت آنگاه شیطان او را دنبال کرد و از گمراهان شد ۱۷۵

وَلَوْ سَنَرْتُمْ أَنَّهَا لَأَنْجَلْتُمُ الْغُرَابَ لَغَابُوا فِي غُرَابٍ فَاحْتَمَلْتُمْ أَوْ لَنْ يَخْتَلِفَ أَعْيُنُ النَّاسِ عَنْ عَمَلِكُمْ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

كَلِمَاتٍ لِيُحْذِرَكُمْ وَأَعْلَىٰ لِلْغُرَابِ عِلْمُهُمْ

و اگر می‌خواستیم قدر او را به وسیله آن آیات بالا می‌بردیم اما او به زمین = دنیا گرایید و از هوای ن فس خود پیروی کرد از این رو داستانش چون داستان سگ است که اگر بر آن حمله‌ور شوی زبان از کام برآورد و اگر آن را رها کنی باز هم زبان از کام برآورد این م ث ل آن گروهی است که آیات ما را تکذیب کردند پس این داستان را برای آنان حکایت کن شاید که آنان بیندیشند ۱۷۶

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ الْقَوْمَ لَو كَانُوا يَحْكُمُونَ

چه زشت است داستان گروهی که آیات ما را تکذیب و به خود ستم می‌نمودند ۱۷۷

مَنْ يَشَاءِ اللَّهُ فَعَلْهُ وَإِنَّمَا يُوَفَّىٰ الصَّادِقِينَ أَجْرَهُمْ بِحَسَبِ عَمَلِهِمْ

هر که را خدا هدایت کند او راه یافته است و کسانی را که گمراه نماید آنان خود زیانکارانند ۱۷۸

وَلَقَدْ دَرَسْنَا لَكُمْ آيَاتِنَا فِي الْأَنْبِيَاءِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

و در حقیقت بسیاری از جنیان و آدمیان را برای دوزخ آفریده‌ایم چرا که دل‌هایی دارند که با آن حقایق را دریافت نمی‌کنند و چشمانی دارند که با آنها نمی‌بینند و گوش‌هایی دارند که با آنها نمی‌شنوند آنان همانند چهارپایان بلکه گمراه‌ترند آری آنها همان غافل‌ماندگانند ۱۷۹

وَاللّٰهُ اَسْمَاُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ وَالْجَمَلِ وَالْشَّجَرِ وَالْحَبِّ وَالْحَبِّ وَالْحَبِّ وَالْحَبِّ

و نام‌های نیکو به خدا اختصاص دارد پس او را با آنها بخوانید و کسانی را که در مورد نام‌های او به کژی می‌گیرند رها کنید زودا که به سزای آنچه انجام می‌دادند کیفر خواهند یافت ۱۸۰

وَمَنْ حَمَلَهَا فَهِيَ تِلْكَ الْجِبَالُ وَالْجَمَلُ وَالشَّجَرُ وَالْحَبُّ

و از میان کسانی که آفریده‌ایم گروهی هستند که به حق هدایت می‌کنند و به حق داور می‌نمایند ۱۸۱

وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكْرُوهُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكْرُوهُ

و کسانی که آیات ما را تکذیب کردند به تدریج از جایی که نمی‌دانند گریبانشان را خواهیم گرفت ۱۸۲

وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكْرُوهُ

و به آنان مهلت می‌دهم که تدبیر من استوار است ۱۸۳

وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكْرُوهُ

آیا نیندیشیده‌اند که هم‌نشین آنان هیچ جنونی ندارد او جز هشداردهنده‌ای آشکار نیست ۱۸۴

وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكْرُوهُ

آیا در ملکوت آسمانها و زمین و هر چیزی که خدا آفریده است ننگریسته‌اند و اینکه شاید هنگام مرگشان نزدیک شده باشد پس به کدام

سخن بعد از قرآن ایمان می‌آورند ۱۸۵

وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكْرُوهُ

هر که را خداوند گمراه کند برای او هیچ رهبری نیست و آنان را در طغیانشان سرگردان وا می‌گذارد ۱۸۶

سألوک عن الساعة انار مدساها فل انما علمها عندك الله ولكن اكدر الناس لا يعلمون
حرف عنها فل انما علمها عندك الله ولكن اكدر الناس لا يعلمون

از تو در باره قیامت می پرسند که وقوع آن چه وقت است بگو علم آن تنها نزد پروردگار من است جز او هیچ کس آن را به موقع خود آشکار
نمی گرداند این حادثه بر آسمانها و زمین گران است جز ناگهان به شما نمی رسد باز از تو می پرسند گویا تو از زمان وقوع آن آگاهی بگو علم
آن تنها نزد خداست ولی بیشتر مردم نمی دانند ۱۸۷

فل لا املکم الله ولا صرا الا ما سأل الله ولو کنتم اعلم الغیب لا سئکم من الغیب وما یسئ السوا ان انما لا یکره سئالهم يوم یور

بگو جز آنچه خدا بخواهد برای خودم اختیار سود و زیانی ندارم و اگر غیب می دانستم قطعا خیر بیشتری می اندوختم و هرگز به من آسیبی
نمی رسید من جز بیم دهنده و بشارتگر برای گروهی که ایمان می آورند نیستم ۱۸۸

هو الکی حلفکم من نفس واحد و حمل منها و حملها لیسکر الیها فلما سئها حملها حلفا فصرک به فلما سئها دعوا الله ربها لیسئها
کمالا لیسئها من الساکین

اوست آن کس که شما را از ن فس واحدی آفرید و جفت وی را از آن پدید آورد تا بدان آرام گیرد پس چون آدم با او حوا درآمیخت باردار
شد باری سبک و چندی با آن بار سبک گذرانید و چون سنگین بار شد خدا پروردگار خود را خواندند که اگر به ما فرزندی شایسته عطا
کنی قطعا از سپاسگزاران خواهیم بود ۱۸۹

فلما سئها کمالا حلفا له سرکا فلما سئها ما هیال الله عما سئکون

و چون به آن دو فرزندی شایسته داد در آنچه خدا به ایشان داده بود برای او شریکانی قرار دادند و خدا از آنچه با او شریک می گردانند برتر
است ۱۹۰

اسئکون ما لا یلغ سئنا و هم یعلمون

آیا موجوداتی را با او شریک می گردانند که چیزی را نمی آفرینند و خودشان مخلوقند ۱۹۱

ولا تسكفور لهم بصر ولا اسمهم بصرور

و نمی‌توانند آنان را یاری کنند و نه خویشان را یاری دهند ۱۹۲

وار بصرهم على الهدي لا تسوكم سوا علمكم ادعوهم باسم كامور

و اگر آنها را به راه هدایت فراخوانید از شما پیروی نمی‌کنند چه آنها را بخوانید یا خاموش بمانید برای شما یکسان است ۱۹۳

ار الكبر بصرور من دور الله عباد امانكم فدعوهم فليسوا لكم ار كتم كادفر

در حقیقت کسانی را که به جای خدا می‌خوانید بندگان امثال شما هستند پس آنها را در گرفتاریها بخوانید اگر راست می‌گویید باید شما

را اجابت کنند ۱۹۴

الهم امل بصور بهام لهم انك تسكفور بهام لهم ادا ر سمعور بهامل ادعوا سر كا كم به ككور فلا

سكفور

آیا آنها پاهایی دارند که با آن راه بروند یا دستهایی دارند که با آن کاری انجام دهند یا چشمهایی دارند که با آن بنگرند یا گوشهایی دارند

که با آن بشنوند بگو شریکان خود را بخوانید سپس در باره من حيله به کار برید و مرا مهلت مدهید ۱۹۵

ار ولي الله الهدي بل الكان وهو نوله الكالبر

بی‌تردید سرور من آن خدایی است که قرآن را فرو فرستاده و همو دوستدار شایستگان است ۱۹۶

والكبر بصرور من دونه لا تسكفور بصرهم ولا اسمهم بصرور

و کسانی را که به جای او می‌خوانید نمی‌توانند شما را یاری کنند و نه خویشان را یاری دهند ۱۹۷

وار بصرهم على الهدي لا سمعوا و بهام سكفور الك و هم لا بصرور

و اگر آنها را به راه هدایت فراخوانید نمی‌شنوند و آنها را می‌بینی که به سوی تو می‌نگرند در حالی که نمی‌بینند ۱۹۸

كك العو و امم بالعرف و اعرض عن الباهلر

گذشت پیشه کن و به کار پسندیده فرمان ده و از نادانان رخ برتاب ۱۹۹

و اما سخط مر السطار بع فاستك بالله انه سماع علم

و اگر از شیطان وسوسه‌ای به تو رسد به خدا پناه ب ر زیرا که او شنوای داناست ۲۰۰

ار الكبر اهو ادا مسهم طائف مر السطار بكر و افا هم منصرف

در حقیقت کسانی که از خدا پروا دارند چون وسوسه‌ای از جانب شیطان بدیشان رسد خدا را به یاد آورند و بناگاه بینا شوند ۲۰۱

وا حوا بهم بك و بهمع الله لم لا منصرف

و یارانشان آنان را به گمراهی می کشانند و کوتاهی نمی کنند ۲۰۲

و ادا لم باهم ناه فالو اولو لا احسها حل اما ساع ما به حله مر عه هكا كاه مر دم وهكي و دحه لوم نومور

و هر گاه برای آنان آیاتی نیاوری می گویند چرا آن را خود برنگزیدی بگو من فقط آنچه را که از پروردگارم به من وحی می شود پیروی

می کنم این قرآن رهنمودی است از جانب پروردگار شما و برای گروهی که ایمان می آورند هدایت و رحمتی است ۲۰۳

و ادا في الفهار فاستموا له و استصوا لکم برحومر

و چون قرآن خوانده شود گوش بدان فرا دارید و خاموش مانید امید که بر شما رحمت آید ۲۰۴

و ادا كرم طع بسط بكره و حنه و دور الهه مر الهول بالكو و الا كالا ولا بكر مر الطافير

و در دل خویش پروردگارت را بامدادان و شامگاهان با تضرع و ترس بی صدای بلند یاد کن و از غافلان مباش ۲۰۵

ار الكبر عك لا سكرور عر عناه به و سبه و له سكرور

به یقین کسانی که نزد پروردگار تو هستند از پرستش او تکبر نمی ورزند و او را به پاکی می ستایند و برای او سجده می کنند ۲۰۶

حاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

حم

حاء میم ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فرو فرستادن این کتاب از جانب خدای ارجمند داناست ۲

عَافِكَ رَبُّهُ وَفَاطِلَ الْيَوْمِ سَكَبَ الْمَعَادِ فِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ اللَّهُ الْمَكْرُ

که گناه بخش و توبه پذیر و سخت کیفر و فراخ نعمت است خدایی جز او نیست بازگشت به سوی اوست ۳

مَا يَدْرِي أَمَّا اللَّهُ إِلَّا الْكُفْرُ كَرُمًا فَلَا يَسْمَعُ لَهُمْ فِي الْيَوْمِ

جز آنهایی که کفر ورزیدند کسی در آیات خدا ستیزه نمی کند پس رفت و آمدشان در شهرها تو را دستخوش فریب نگرداند ۴

كَذَّبَ عَلَيْهِمْ قَوْمٌ يَكْفُرُ إِلَّا جُودًا وَأَلَّا يَحْمِلُوا كَثْرَ الْوِزْرِ عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

کار عباد

پیش از اینان قوم نوح و بعد از آنان دسته های مخالف دیگر به تکذیب پرداختند و هر امتی آهنگ فرستاده خود را کردند تا او را بگیرند و

به وسیله باطل جدال نمودند تا حقیقت را با آن پایمال کنند پس آنان را فرو گرفتم آیا چگونه بود کیفر من ۵

وَكَلَّا حَمَلْنَا كَأْسَ الْمَيِّطِ الْمَخَالِغَ كَرُمًا فَلَا يَحْمِلُوا كَثْرَ الْوِزْرِ عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

و بدین سان فرمان پروردگارت در باره کسانی که کفر ورزیده بودند به حقیقت پیوست که ایشان همدمان آتش خواهند بود ۶

**الکبر بملور العیس و مر حوله سبور بمک دهم و نومور نه و سسور الکبر اموا دنا و سست کل یسه رحمه و علما طاعمر الکبر نابوا
واسوا سناک و فهم عکاب الهم**

کسانی که عرش خدا را حمل می کنند و آنها که پیرامون آنند به سپاس پروردگارشان تسبیح می گویند و به او ایمان دارند و برای کسانی که گرویده اند طلب آموزش می کنند پروردگارا رحمت و دانش تو بر هر چیز احاطه دارد کسانی را که توبه کرده و راه تو را دنبال کرده اند ببخش و آنها را از عذاب آتش نگاه دار ۷

دنا و اد کلهم حناک عکر یاله و عک بهم و مر کلج مر انا بهم و امو اجم و دنا بهم اناک انف العبر الهم

پروردگارا آنان را در باغهای جاوید که وعده شان داده ای با هر که از پدران و همسران و فرزندان شان که به صلاح آمده اند داخل کن زیرا تو خود ارجمند و حکیمی ۸

و فهم السناک و مر یح السناک نومک فک رحمه و دلک هو العود الهم

و آنان را از بدیها نگاه دار و هر که را در آن روز از بدیها حفظ کنی البته رحمتش کرده ای و این همان کامیابی بزرگ است ۹

ار الکبر کفروا نادور لعمد الله اکبر مر معکم افسکم اد کعور الال انمار فکفور

کسانی که کافر بوده اند مورد ندا قرار می گیرند که قطعاً دشمنی خدا از دشمنی شما نسبت به همدیگر سخت تر است آنگاه که به سوی ایمان فرا خوانده می شدید و انکار می ورزیدید ۱۰

طوا دنا ما ناسر و احسانا سر طاعرها کوننا فهل الاله حروخ مر سبل

می گویند پروردگارا دو بار ما را به مرگ رسانیدی و دو بار ما را زنده گردانیدی به گناهانمان اعتراف کردیم پس آیا راه بیرون شدنی از آتش

هست ۱۱

دلکم ناه اداک الاله و حکه کفوم وار سرت نه نوموا طاکم الله الهم الکبر

این کیفی از آن روی برای شماس که چون خدا به تنهایی خوانده می‌شد کفر می‌ورزیدید و چون به او شرک آورده می‌شد آن را باور می‌کردید پس امروز فرمان از آن خدای والای بزرگ است ۱۲

هو الكي بيكم انا و سركم من السما و ما و ما تكذرا الامر بس

اوست آن کس که نشانه‌های خود را به شما می‌نمایاند و برای شما از آسمان روزی می‌فرستد و جز آن کس که توبه‌کار است کسی پند نمی‌گیرد ۱۳

طاعوا الله ملصير له الكبر ولو كره الكافور

پس خدا را پاکدلانه فرا خوانید هر چند ناباوران را ناخوش افتد ۱۴

دفع الكرمات دو العسر بفع الروح مر امه على مر سا مر عاده لسك يوم اللاح

بالا برنده درجات خداوند عرش به هر کس از بندگانش که خواهد آن روح = فرشته را به فرمان خویش می‌فرستد تا مردم را از روز ملاقات با خدا بترساند ۱۵

يوم هم نادور لايه على الله مهمه امر المط النوم لله الواك الهام

آن روز که آنان ظاهر گردند چیزی از آنها بر خدا پوشیده نمی‌ماند امروز فرمانروایی از آن کیست از آن خداوند یکتای قهار است ۱۶

النوم بعد كل نسر ما كسب لا طم النوم ار الله سرح المساب

امروز هر کسی به موجب آنچه انجام داده است کیفی می‌یابد امروز ستمی نیست آری خدا زودشمار است ۱۷

واكدهم يوم الاده اذ الملوك كى اليا حر كاطمير مال الكالمير مر حمم ولا سمن طاع

و آنها را از آن روز قریب‌الوقوع بترسان آنگاه که جانها به گلوگاه می‌رسد در حالی که اندوه خود را فرو می‌خورند برای ستمگران نه یاری است و نه شفاعتگری که مورد اطاعت باشد ۱۸

سلم خانه الاعر و ما يفع الكوم

خدا نگاههای دزدانه و آنچه را که دلها نهان می‌دارند می‌داند ۱۹

وَاللّٰهُ يَخْفَىٰ الْكِبْرِيَا وَكَعُورٍ مِّنْ دُونِهِ لَا يَخْفَىٰ عَنِ اللّٰهِ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

و خداست که به حق داوری می‌کند و کسانی را که در برابر او می‌خوانند عاجزند و به چیزی داوری نمی‌کنند در حقیقت خداست که خود شنوای بیناست ۲۰

اَوَلَمْ يَسْمَعْ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ كَرِهَ اللّٰهُ الْكِبْرِيَا وَكَعُورًا كَثِيرًا سَخِطَ اللّٰهُ عَلَى الْاَصْحَابِ الّٰلِهِي الَّذِي كَفَرُوا وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

آیا در زمین نگردیده‌اند تا ببینند فرجام کسانی که پیش از آنها زیسته‌اند چگونه بوده است آنها از ایشان نیرومندتر بوده و آثار پایدارتری در روی زمین از خود باقی گذاشتند با این همه خدا آنان را به کیفر گناهانشان گرفتار کرد و در برابر خدا حمایتگری نداشتند ۲۱

ذٰلِكَ نَجْزِي الْمُكْفِرِيْنَ اَللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

این کیفر از آن روی بود که پیامبرانشان دلایل آشکار برایشان می‌آوردند ولی آنها انکار می‌کردند پس خدا گریبان آنها را گرفت زیرا او نیرومند سخت‌کیفر است ۲۲

وَلَمَّا سَأَلْنَا مٰوِيَةَ عَنْ سُلَيْمٰنَ

و به یقین موسی را با آیات خود و حجتی آشکار فرستادیم ۲۳

اَللّٰهُ يَخْفَىٰ الْكِبْرِيَا وَكَعُورٍ مِّنْ دُونِهِ لَا يَخْفَىٰ عَنِ اللّٰهِ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

به سوی فرعون و هامان و قارون اما آنان گفتند افسونگری شیاد است ۲۴

فَلَمَّا حٰمَىٰ هٰمٰنُ رَاٰ اٰتِیَاتِ اللّٰهِ فَاسْتَوٰى سَاوِیَةً وَّكَفَرٰ بِالْحَقِیْقَةِ اَللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

پس وقتی حقیقت را از جانب ما برای آنان آورد گفتند پسران کسانی را که با او ایمان آورده‌اند بکشید و زنانشان را زنده بگذارید ولی نیرنگ کافران جز در گمراهی نیست ۲۵

وَالْفِرْعَوْنَ ذُو الْأَيْمَانِ إِذْ قَالَ لِلرَّحْمَةِ الرَّحْمَانِ إِنِّي أَكْبَرُ فَلَتَقْتُلِ الْفِرْعَوْنَ

و فرعون گفت مرا بگذارید موسی را بکشم تا پروردگارش را بخواند من می ترسم آیین شما را تغییر دهد یا در این سرزمین فساد کند ۲۶

وَالْفِرْعَوْنَ ذُو الْأَيْمَانِ إِذْ قَالَ لِلرَّحْمَةِ الرَّحْمَانِ إِنِّي أَكْبَرُ فَلَتَقْتُلِ الْفِرْعَوْنَ

و موسی گفت من از هر متکبری که به روز حساب عقیده ندارد به پروردگار خود و پروردگار شما پناه برده ام ۲۷

وَالْفِرْعَوْنَ ذُو الْأَيْمَانِ إِذْ قَالَ لِلرَّحْمَةِ الرَّحْمَانِ إِنِّي أَكْبَرُ فَلَتَقْتُلِ الْفِرْعَوْنَ

وَالْفِرْعَوْنَ ذُو الْأَيْمَانِ إِذْ قَالَ لِلرَّحْمَةِ الرَّحْمَانِ إِنِّي أَكْبَرُ فَلَتَقْتُلِ الْفِرْعَوْنَ

و مردی مؤمن از خاندان فرعون که ایمان خود را نهان می داشت گفت آیا مردی را می کشید که می گوید پروردگار من خداست و مسلما

برای شما از جانب پروردگارتان دلایل آشکاری آورده و اگر دروغگو باشد دروغش به زیان اوست و اگر راستگو باشد برخی از آنچه به شما

وعدده می دهد به شما خواهد رسید چرا که خدا کسی را که افراطکار دروغزن باشد هدایت نمی کند ۲۸

وَالْفِرْعَوْنَ ذُو الْأَيْمَانِ إِذْ قَالَ لِلرَّحْمَةِ الرَّحْمَانِ إِنِّي أَكْبَرُ فَلَتَقْتُلِ الْفِرْعَوْنَ

ای قوم من امروز فرمانروایی از آن شماست و در این سرزمین مسلطید ولی چه کسی ما را از بلای خدا اگر به ما برسد حمایت خواهد کرد

فرعون گفت جز آنچه می بینم به شما نمی نمایم و شما را جز به راه راست راهبر نیستم ۲۹

وَالْفِرْعَوْنَ ذُو الْأَيْمَانِ إِذْ قَالَ لِلرَّحْمَةِ الرَّحْمَانِ إِنِّي أَكْبَرُ فَلَتَقْتُلِ الْفِرْعَوْنَ

و کسی که ایمان آورده بود گفت ای قوم من من از روزی مثل روز دسته های مخالف خدا بر شما می ترسم ۳۰

وَالْفِرْعَوْنَ ذُو الْأَيْمَانِ إِذْ قَالَ لِلرَّحْمَةِ الرَّحْمَانِ إِنِّي أَكْبَرُ فَلَتَقْتُلِ الْفِرْعَوْنَ

از سرنوشتی نظیر سرنوشت قوم نوح و عاد و ثمود و کسانی که پس از آنها آمدند و گرنه خدا بر بندگان خود ستم نمی خواهد ۳۱

وَالْفِرْعَوْنَ ذُو الْأَيْمَانِ إِذْ قَالَ لِلرَّحْمَةِ الرَّحْمَانِ إِنِّي أَكْبَرُ فَلَتَقْتُلِ الْفِرْعَوْنَ

و ای قوم من من بر شما از روزی که مردم یکدیگر را به یاری هم ندا درمی دهند بیم دارم ۳۲

یوم یولور مکدیر مالکم مر الله مر عاکم و مر نکل الله فعاله مر هاد

روزی که پشت‌کنان به عنف بازمی‌گردید برای شما در برابر خدا هیچ حمایتگری نیست و هر که را خدا گمراه کند او را راهبری نیست ۳۳
**ولک حاکم یوسف مر فیل بالساد فماله مر سکا ما حاکم به حاکم ادا هاک فلیم لر سبب الله مر سکه و سولا ککاک نکل الله مر هو
مسرف مر باب**

و به یقین یوسف پیش از این دلایل آشکار برای شما آورد و از آنچه برای شما آورد همواره در تردید بودید تا وقتی که از دنیا رفت گفتید
خدا بعد از او هرگز فرستاده‌ای را برنخواهد انگیخت این گونه خدا هر که را افراطگر شکاک است بی راه می‌گذارد ۳۴

الکبر باد لورق انا الله سدر سلطان انا هم کدر معنا ک الله و ک الکبر انا کک کک طبع الله علی کل قلب متکبر حلام

کسانی که در باره آیات خدا بدون حجتی که برای آنان آمده باشد مجادله می‌کنند این ستیزه در نزد خدا و نزد کسانی که ایمان آورده‌اند
مایه عداوت بزرگی است این گونه خدا بر دل هر متکبر و زورگویی مهر می‌نهد ۳۵

و فال فرعون باهامار انزل کدر حلقه ابلح الالساد

و فرعون گفت ای هامان برای من کوشکی بلند بساز شاید من به آن راهها برسم ۳۶

الساد السماوات فاطلح الاله موسی و الی لاطه کادنا و ککاک مر لفرعون سو عمله و ککبر السبل و ما کک فرعون الاله باب

راههای دستیابی به آسمانها تا از خدای موسی اطلاع حاصل کنم و من او را سخت دروغپرداز می‌پندارم و این گونه برای فرعون زشتی
کارش آراسته شد و از راه راست بازماند و نیرنگ فرعون جز به تباهی نینجامید ۳۷

و فال الکی امر با قوم اسور اهدکم سبل الالساد

و آن کس که ایمان آورده بود گفت ای قوم من مرا پیروی کنید تا شما را به راه درست هدایت کنم ۳۸

با قوم انا هکده الاله الک نامع و ار الا حرقه دام الاله

ای قوم من این زندگی دنیا تنها کالایی ناچیز است و در حقیقت آن آخرت است که سرای پایدار است ۳۹

مر عمل سنه فلا بدی الا ملها و مر عمل کالها مر ذکر او علی و هو مومر فاولیک که حلور الهه در فور انها سه حساب

هر که بدی کند جز به مانند آن کیفر نمی‌یابد و هر که کار شایسته کند چه مرد باشد یا زن در حالی که ایمان داشته باشد در نتیجه آنان داخل بهشت می‌شوند و در آنجا بی حساب روزی می‌یابند ۴۰

و با فور عالی اذکوعه عالی الهه و کوعه عالی الهه

و ای قوم من چه شده است که من شما را به نجات فرا می‌خوانم و شما مرا به آتش فرا می‌خوانید ۴۱

کوعه لاکره بالله و اسرک به ما لسلک به علم و انان اذکوعه عالی الهه در العاد

مرا فرا می‌خوانید تا به خدا کافر شوم و چیزی را که بدان علمی ندارم با او شریک گردانم و من شما را به سوی آن ارجمند آمرزنده دعوت می‌کنم ۴۲

لا حرم انما کوعه الله لاسر له کوعه الکنا و لاف الاحره وار مردن الله وار المسره هم احباب اللام

آنچه مرا به سوی آن دعوت می‌کنید به ناچار نه در دنیا و نه در آخرت درخور خواندن نیست و در حقیقت برگشت ما به سوی خداست و افراتگران همدمان آتشند ۴۳

مسک کور ما فوالکم و افوص امری عالی الهه وار الله کعبه بالناد

پس به زودی آنچه را به شما می‌گویم به یاد خواهید آورد و کارم را به خدا می‌سپارم خداست که به حال بندگان خود بیناست ۴۴

فوطه الله سناک ما کروا و حاج باله فرور سو الکاب

پس خدا او را از عواقب سوء آنچه نیرنگ می‌کردند حمایت فرمود و فرعونیان را عذاب سخت فرو گرفت ۴۵

النام سر کور علیها کوا و عسا و نوم نوم الساعه اذ حلوا الاله فرور اسک الکاب

اینک هر صبح و شام بر آتش عرضه می‌شوند و روزی که رستاخیز بر پا شود فریاد می‌رسد که فرعونیان را در سخت‌ترین انواع عذاب درآورد ۴۶

وَادِّهَا حَوْفَ النَّارِ فَمَوْلَا الصَّمَاءِ الْكَبْرِ اسْكُرُوا مَا كَانَكُمْ سَاهِلًا ثُمَّ مَسُورًا عَنَّا كَمَا مَرَّ النَّارُ

و آنگاه که در آتش شروع به آوردن حجت می‌کنند زبردستان به کسانی که گردنکش بودند می‌گویند ما پیرو شما بودیم پس آیا می‌توانید پاره‌ای از این آتش را از ما دفع کنید ۴۷

فَالْكَبْرِ اسْكُرُوا مَا كَانِ فِيهَا رَأَى اللَّهَ فَكُ حَكْمُ نَبِيِّ النَّارِ

کسانی که گردنکشی می‌کردند می‌گویند اکنون همه ما در آن هستیم خداست که میان بندگان خود داوری کرده است ۴۸

وَاللَّهِ يَكْفُرُ بِاللَّاهِلِينَ هَهُمْ مَا دَعَا دَعْوَاهُمْ عَنَّا وَمَا رَأَى الْكَافِرَ

و کسانی که در آتشند به نهبانان جهنم می‌گویند پروردگارتان را بخوانید تا یک روز از این عذاب را به ما تخفیف دهد ۴۹

فَالْوَالِدُ الْأُولَىٰ بِمَا كَانَتْ تَدْعُوهُنَّ وَالْوَالِدُ الْأُولَىٰ وَالْوَالِدُ الْأُولَىٰ

می‌گویند مگر پیامبرانتان دلایل روشن به سوی شما نیاوردند می‌گویند چرا می‌گویند پس بخوانید ولی دعای کافران جز در بیراهه نیست ۵۰

بِالنَّبِيِّ دَسَلْنَا وَالْكَبْرِ اسْكُرُوا فِي الْيَوْمِ الْكَافِرِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي الْيَوْمِ الْكَافِرِينَ

در حقیقت ما فرستادگان خود و کسانی را که گروه‌ده‌اند در زندگی دنیا و روزی که گواهان برپای می‌ایستند قطعا یاری می‌کنیم ۵۱

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَكَدُهُمْ وَلَهُمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ سُو الْكَافِرِ

همان روزی که ستمگران را پوزش‌طلبی‌شان سود نمی‌دهد و برای آنان لعنت است و برایشان بدفرج‌امی آن سرای است ۵۲

وَلَمَّا كَانَتْ مَوْسَىٰ الْهَدْيَ وَالْوَالِدُ الْأُولَىٰ وَالْوَالِدُ الْأُولَىٰ

و قطعا موسی را هدایت دادیم و به فرزندان اسرائیل تورات را به میراث نهادیم ۵۳

هَدْيَ وَدَعْوَىٰ الْأُولَىٰ وَالْوَالِدُ الْأُولَىٰ

که رهنمود و یادکردی برای خردمندان است ۵۴

فَأَصْبَحُوا رَأَى اللَّهَ حَقًّا وَسَمِعُوا لَدُنْكَ وَسَمِعُوا لَدُنْكَ وَالْوَالِدُ الْأُولَىٰ

پس صبر کن که وعده خدا حق است و برای گناهت آمرزش بخواه و به سپاس پروردگارت شامگاهان و بامدادان ستایشگر باش ۵۵

ار الكبر بادلوفع انان الله سر سلطان انانهم ارفع كدوهم الا كد ما هم نالنه فاسك الله انه هو السمع الصبر

در حقیقت آنان که در باره نشانه‌های خدا بی‌آنکه حجتی برایشان آمده باشد به مجادله برمی‌خیزند در دل‌هایشان جز بزرگنمایی نیست و آنان به آن بزرگی که آرزویش را دارند نخواهند رسید پس به خدا پناه جوی زیرا او خود شنوای بیناست ۵۶

لله السماوات والارض اكرم من خلق الناس ولكم الناس لا تعلمون

قطعا آفرینش آسمانها و زمین بزرگتر و شکوهمندتر از آفرینش مردم است ولی بیشتر مردم نمی‌دانند ۵۷

وما نسوي الا عصف والصبر والكبر امنوا وعملوا الصالحات ولا المصه فلان ما كدور

و نابینا و بینا یکسان نیستند و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند نیز با مردم بدکار یکسان نیستند چه اندک پند می‌پذیرید ۵۸

ار الساعة لا اله الا الله ولكم الناس لا تعلمون

در حقیقت رستاخیز قطعا آمدنی است در آن تردیدی نیست ولی بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند ۵۹

وطال دكم ادعوه اسهب لكم ار الكبر سكبور عر عاوه سكبور همم دا حبر

و پروردگارتان فرمود مرا بخوانید تا شما را اجابت کنم در حقیقت کسانی که از پرستش من کبر می‌ورزند به زودی خوار در دوزخ درمی‌آیند ۶۰

الله الكي حل لكم اللل لسكوا لله والهاد مكم ار الله كدو فصل على الناس ولكم الناس لا سكبور

خدا همان کسی است که شب را برای شما پدید آورد تا در آن آرام بگیرید و روز را روشنی‌بخش قرار داد آری خدا بر مردم بسیار

صاحب‌تفضل است ولی بیشتر مردم سپاس نمی‌دارند ۶۱

دكم الله دكم حاله كل سے لا اله الا هو طه بوفكور

این است خدا پروردگار شما که آفریننده هر چیزی است خدایی جز او نیست پس چگونه از او بازگردانیده می‌شوید ۶۲

او همان کسی است که زنده می‌کند و می‌میراند و چون به کاری حکم کند همین قدر به آن می‌گوید باش بی‌درنگ موجود می‌شود ۶۸

الم نزلنا الذکر بادلوفی انام الله لعل ینصرو

آیا کسانی را که در ابطال آیات خدا مجادله می‌کنند ندیده‌ای که تا کجا از حقیقت انحراف حاصل کرده‌اند ۶۹

الذکر کذوبا بالکتاب و ما انا سلنا به رسالنا صوف ینصرون

کسانی که کتاب خدا و آنچه را که فرستادگان خود را بدان گسیل داشته‌ایم تکذیب کرده‌اند به زودی خواهند دانست ۷۰

اد الاعلاله اعانهم و السلسل سبور

هنگامی که غلها در گردنهایشان افتاده و با زنجیرها کشانیده می‌شوند ۷۱

فی الهمم مع الاله سبور

در میان جوشاب و آنگاه در آتش برافروخته می‌شوند ۷۲

هم هل لهم انر ما کلم نسرکور

آنگاه به آنان گفته می‌شود آنچه را در برابر خدا با او شریک می‌ساختید کجایند ۷۳

مر دور الله فالوا صلوا عا بل لم یکر بکعور هل سنا ککلط ککل الله الکاور

می‌گویند گمشان کردیم بلکه پیشتر هم ما چیزی را نمی‌خواندیم این گونه خدا کافران را بی‌راه می‌گذارد ۷۴

ککم ما کلم مع حور فی الادر سر الی و ما کلم مع حور

این عقوبت به سبب آن است که در زمین به ناروا شادی و سرمستی می‌کردید و بدان سبب است که سخت به خود می‌نازیدید ۷۵

اد خلوا ابواب جهنم حالکبر صها فسر منوی المنکبر

از درهای دوزخ درآیید در آن جاودان بمانید چه بد است جای سرکشان ۷۶

فانکرار و کالله حج فاما نرک سکر الی سکهم او یوسف طالنا نحرور

و چون پیامبرانشان دلایل آشکار برایشان آوردند به آن چیز مختصری از دانش که نزدشان بود خرسند شدند و سرانجام آنچه به ریشخند می گرفتند آنان را فروگرفت ۸۳

فَلَمَّا دَاوَا بِأَسَاطِيرِ الْأُمَمِ إِذْ هُؤَلَاءِ هُتِفُوا أُنْزِلًا فَذُكِّرُوا بِاللَّهِ وَنُحْيُوا بِالْكِتَابِ الْمُسْتَقِيمِ

پس چون سختی عذاب ما را دیدند گفتند فقط به خدا ایمان آوردیم و بدانچه با او شریک می گردانیدیم کافریم ۸۴

فَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ لِمَا دَاوُوا بِأَسَاطِيرِ الْأُمَمِ إِلَّا مَذَلَّةٌ لَّيْلًا وَحِجَابٌ مُسْتَقِيمٌ

ولی هنگامی که عذاب ما را مشاهده کردند دیگر ایمانشان برای آنها سودی نداد نت خداست که از دیرباز در باره بندگانش چنین جاری شده و آنجاست که ناباوران زیان کرده اند ۸۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

حم

حاء ، میم. ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وحی نامه ای است از جانب خدای رحمتگر مهربان. ۲

كِتَابٌ مُبِينٌ لِّرَبِّكَ فَاتَّقِ اللَّهَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

کتابی است که آیات آن ، به روشنی بیان شده. قرآنی است به زبان عربی برای مردمی که می دانند. ۳

سَلَامٌ وَكَرَامَةٌ لِعَدْوِ الْعَدُوِّ لَا يَسْمَعُونَ

بشارتگر و هشداردهنده است. و لی بیشتر آنان رویگردان شدند ، در نتیجه چیزی را نمی شنوند. ۴

وَطَالُوا فُلُوقًا بِأَيْدِيهِمْ مَا كَفَرُوا بِاللَّهِ وَفِي آدَانَا وَرُؤُسِنَا وَبَطْنِنَا مَا نَعْمَلُ إِنَّا عَامِلُونَ

و گفتند: «دل‌های ما از آنچه ما را به سوی آن می خوانی سخت محجوب و مهجور است. و در گوش‌های ما سنگینی و میان ما و تو پرده ای است پس تو کار خود را بکن ما هم کار خود را می کنیم.» ۵

فَلَا تَأْمَنُوا بِلِسَانِكُمْ بِنُوحِ اللَّهِ إِنَّمَا الْهَمُّ بِاللَّهِ وَالْحُكْمُ لِلَّهِ وَالسَّمْعُ لِلَّهِ وَاللُّبُّ لِلْمَسْكِينِ

بگو: «من ، بشری چون شمایم ، جز اینکه به من وحی می شود که خدای شما خدایی یگانه است. پس مستقیماً به سوی او بشتابید و از او آمرزش بخواهید. و وای بر مشرکان.» ۶

الْكِبْرُ لَا يُوَفِّرُ الْكَافِرَ وَهُوَ بِالْآخِرَةِ هَمٌّ كَافِرُونَ

همان کسانی که زکات نمی دهند و آنان که به آخرت ناپاورند. ۷

إِنَّ الْكِبْرَ أَمْرٌ وَعَمَلٌ وَالْكَافِرُ لَهُمْ آخِرُ مَمَرٍ

کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند آنان را پاداشی بی پایان است. ۸

فَلَا تَكْفُرُوا بِاللَّهِ حَتَّىٰ تَحْكُمَ الْأَرْضَ لَهَا تَكْفُرًا كَمَا كَفَرْتُمْ بِاللَّهِ

بگو: «آیا این شمايید که واقعاً به آن کسی که زمین را در دو هنگام آفرید ، کفر می ورزید و برای او همتیانی قرار می دهید؟ این است پروردگار جهانیان.» ۹

وَحُلِّفْنَا مَوَاسِيْرَ مَوَاقِفِهَا وَنَادِيَهَا وَكَلِمَاتِهَا وَفِيهَا نَوَاصِيْرُهَا وَفِيهَا نَوَاصِيْرُهَا وَفِيهَا نَوَاصِيْرُهَا

و در زمین ، از فراز آن لنگرآسا کوه ها نهاد و در آن خیر فراوان پدید آورد ، و مواد خوراکی آن را در چهار روز اندازه گیری کرد که برای خواهندگان ، درست و متناسب با نیازهایشان است. ۱۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَالَّذِي جَعَلَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ وَالَّذِي يَحْيِي الْمَوْتَى وَالَّذِي يَخْتَارُ مَا يَشَاءُ وَيُخْتَارُ

سپس آهنگِ آفرینشِ آسمان کرد، و آن بخاری بود. پس به آن و به زمین فرمود: «خواه یا ناخواه بیايید.» آن دو گفتند: «فرمان پذیر آمدیم.» ۱۱

فَكَرِهَتْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا وَأَصْلَبَ عَلَيْهَا وَجْهَ رَبِّهَا فَكَرِهَتْ

پس آنها را به صورت هفت آسمان، در دو هنگام مقرر داشت و در هر آسمانی کار مربوط به آن را وحی فرمود، و آسمان این دنیا را به چراغها آذین کردیم و آن را نیک نگاه داشتیم این است اندازه گیری آن نیرومند دانا. ۱۲

فَكَرِهَتْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا وَأَصْلَبَ عَلَيْهَا وَجْهَ رَبِّهَا فَكَرِهَتْ

پس اگر روی برتافتند بگو: «شما را از آذر خشی چون آذر خش عاد و ثمود بر حذر داشتیم.» ۱۳

فَكَرِهَتْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا وَأَصْلَبَ عَلَيْهَا وَجْهَ رَبِّهَا فَكَرِهَتْ

چون فرستادگان ما از پیش رو و از پشت سرشان بر آنان آمدند و گفتند: «زنهار، جز خدا را مپرسید»، گفتند: «اگر پروردگار ما می خواست، قطعاً فرشتگانی فرومی فرستاد، پس ما به آنچه بدان فرستاده شده اید کافریم.» ۱۴

فَكَرِهَتْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا وَأَصْلَبَ عَلَيْهَا وَجْهَ رَبِّهَا فَكَرِهَتْ

و اما عادیان، به ناحق، در زمین سر برافراشتند و گفتند: «از ما نیرومندتر کیست؟» آیا ندانسته اند که آن خدایی که خلقشان کرده خود از ایشان نیرومندتر است؟ و در نتیجه آیات ما را انکار می کردند. ۱۵

فَكَرِهَتْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا وَأَصْلَبَ عَلَيْهَا وَجْهَ رَبِّهَا فَكَرِهَتْ

پس بر آنان تنبادهای توفنده در روزهایی شوم فرستادیم تا در زندگی دنیا عذاب رسوایی را بدانان بچشانیم و قطعاً عذاب آخرت رسواکننده تر است و آنان یاری نخواهند شد. ۱۶

فَكَرِهَتْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا وَأَصْلَبَ عَلَيْهَا وَجْهَ رَبِّهَا فَكَرِهَتْ

و اما ثمودیان: پس آنان را راهبری کردیم و لی کوردلی را بر هدایت ترجیح دادند ، پس به کیفر آنچه مرتکب می شدند صاعقه عذاب خفت آور آنان را فروگرفت. ۱۷

وینا الکبر امووا وکابوا سمور

و کسانی را که ایمان آورده بودند و پروا می داشتند رهانیدیم. ۱۸

و یوم یسرا عدا الله الی الناد ف هم یومعور

و یاد کن روزی را که دشمنان خدا به سوی آتش گردآورده و بازداشت و دسته دسته تقسیم می شوند. ۱۹

حی ادا ما حاووا سهد علیهم سمعهم واکادهم و حاوهم ما کابوا سمور

تا چون بدان رسند ، گوششان و دیدگانشان و پوستشان به آنچه می کرده اند ، بر ضدشان گواهی دهند. ۲۰

و طالوا لیلودهم لم سهد به علینا فالوا اظلمنا الله الی اظلم کل سے وهو حکم اول مره والله به حور

و به پوست بدن خود می گویند: «چرا بر ضد ما شهادت دادید؟» می گویند: «همان خدایی که هر چیزی را به زبان درآورده ما را گویا گردانیده است ، و او نخستین بار شما را آفرید و به سوی او برگردانیده می شوید.» ۲۱

وما کم سلاور ار سهد علیکم سمعکم ولا اظلمکم ولا حاوکم و لکن طسم ار الله لا علم کبر ما سمور

و شما از اینکه مبادا گوش و دیدگان و پوستتان بر ضد شما گواهی دهند گناهانتان را پوشیده نمی داشتید لیکن گمان داشتید که خدا بسیاری از آنچه را که می کنید نمی داند. ۲۲

و دکم طکم الی طسم بکم ادا کم فاکبم مر الماسر

و همین بود گماتتان که درباره پروردگارتان بردید شما را هلاک کرد و از زیانکاران شدید. ۲۳

طر کبر و اظلم منوی لهم وار سستوا فما هم مر الماسر

پس اگر شکیبایی نمایند جایشان در آتش است و اگر از در پوزش درآیند مورد اجابت قرار نمی گیرند. ۲۴

وَصَلِّهِمْ فَرِيحًا وَرَسُوهُمْ فِرَارًا وَجُنُودَهُمْ مَخِرَّاتٍ وَاسْرِعْ لَهُمْ عَذَابَ أَلِيمٍ
 و برای آنان دمسازانی گذاشتیم ، و آنچه در دسترس ایشان و آنچه در پی آنان بود در نظرشان زیبا جلوه دادند و فرمان عذاب در میان
 امتهایی از جنّ و انس که پیش از آنان روزگار به سر برده بودند ، بر ایشان واجب آمد ، چرا که آنها زیانکاران بودند. ۲۵
وَإِلَّا كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

و کسانی که کافر شدند گفتند: «به این قرآن گوش دهید و سخن لغو در آن اندازید ، شاید شما پیروز شوید.» ۲۶
وَإِلَّا كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

و قطعاً کسانی را که کافر شده اند عذابی سخت می چشانیم و حتماً آنها را به بدتر از آنچه می کرده اند جزا می دهیم. ۲۷
إِنَّمَا كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

آری ، سزای دشمنان خدا همان آتش است که در آن ، منزل همیشگی دارند. این جزا به کیفر آن است که نشانه های ما را انکار می
 کردند. ۲۸

وَإِلَّا كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

و کسانی که کفر ورزیدند گفتند: «پروردگارا ، آن دو گمراه گری از جنّ و انس که ما را گمراه کردند به ما نشان ده تا آنها را زیر
 قدمهایمان بگذاریم تا زبون شوند.» ۲۹

إِنَّمَا كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

در حقیقت ، کسانی که گفتند: «پروردگار ما خداست» سپس ایستادگی کردند ، فرشتگان بر آنان فرود می آیند و می گویند: «هان ، بیم
 مدارید و غمین مباشید ، و به بهشتی که وعده یافته بودید شاد باشید. ۳۰

إِنَّمَا كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

وَمِنَ آيَاتِهِ الَّتِي لَا يَرَى الْاَدْرَاسَ حَاسِبَةً فَذَاقُوا عَذَابَهَا الْمَالِكُ وَرَفَعْنَا لَكُمْ ذِكْرَهَا لِيُنَظِرَ الْاَلَمَةَ الَّتِي كُنْتُمْ فِيهَا وَتَكُونَ لَكُمْ آيَةً لِكُلِّ مَعْتَدٍ

و از دیگر نشانه های او این است که تو زمین را فسرده می بینی و چون باران بر آن فروریزیم به جنبش درآید و بردمَد. آری ، همان کسی که آن را زندگی بخشید قطعاً زنده کننده مردگان است. در حقیقت ، او بر هر چیزی تواناست. ۳۹

اِنَّ الْاَكْبَرَ بِالذِّكْرِ لَافْضَحًا وَاِنَّا لَنَعْلَمُ الْاَسْرَارَ لَئِنِ عَلِمْتَ اَلَّذِي لَمْ يَلْمِزْكَ مِنْ شَيْءٍ فَذَرِكْ

کسانی که در فهم و ارائه آیات ما کژ می روند بر ما پوشیده نیستند. آیا کسی که در آتش افکنده می شود بهتر است یا کسی که روز قیامت آسوده خاطر می آید؟ هر چه می خواهید بکنید که او به آنچه انجام می دهید بیناست. ۴۰

اِنَّ الْاَكْبَرَ كَرِيمٌ وَاَلَّذِي لَمْ يَلْمِزْكَ مِنْ شَيْءٍ فَذَرِكْ

کسانی که به این قرآن چون بدیشان رسید کفر ورزیدند به کیفر خود می رسند و به راستی که آن کتابی ارجمند است. ۴۱

لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ الْمَلِكُ الْمُنْتَهَى وَاَلَّذِي لَمْ يَلْمِزْكَ مِنْ شَيْءٍ فَذَرِكْ

از پیش روی آن و از پشت سرش باطل به سویی نمی آید و وحی نامه ای است از حکیمی ستوده صفات . ۴۲

مَا اَلَا اللهُ الْاَلَا مَا فَضَّلَ لِمَنْ يَشَاءُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاَلَّذِي لَمْ يَلْمِزْكَ مِنْ شَيْءٍ فَذَرِكْ

به تو جز آنچه به پیامبران پیش از تو گفته شده است گفته نمی شود. به راستی که پروردگار تو دارای آمرزش و دارنده کیفری پردرد است. ۴۳

وَلَوْ حِطَّتْ سَمَوَاتُ السَّمَاوَاتِ اِلَّا فَطِنَ الْاَلَمَةَ الْاَلَمَةَ وَاَلَّذِي لَمْ يَلْمِزْكَ مِنْ شَيْءٍ فَذَرِكْ

عَمَّ اَوَّلُ الْاَلَمَةَ الْاَلَمَةَ وَاَلَّذِي لَمْ يَلْمِزْكَ مِنْ شَيْءٍ فَذَرِكْ

و اگر این کتاب را قرآنی غیر عربی گردانیده بودیم ، قطعاً می گفتند: «چرا آیه های آن روشن بیان نشده؟ کتابی غیر عربی و مخاطب آن عرب زبان؟» بگو: «این کتاب برای کسانی که ایمان آورده اند رهنمود و درمانی است ، و کسانی که ایمان نمی آورند در گوشه ایشان

سنگینی است و قرآن بر ایشان نامفهوم است ، و گویی آنان را از جایی دور ندا می دهند! ۴۴

وَلَا تَسْتَعْجِلْ بِالْاَنْزَالِ فَذَرِكْ وَاَلَّذِي لَمْ يَلْمِزْكَ مِنْ شَيْءٍ فَذَرِكْ

و به راستی موسی را کتاب تورات دادیم ، پس در آن اختلاف واقع شد ، و اگر از جانب پروردگارت فرمان مهلت سبقت نگرفته بود ، قطعاً میانشان داوری شده بود و در حقیقت آنان درباره آن به شکی سخت دچارند. ۴۵

مِرْعَلِ كَالِهَاتِنِهٖ وَمِرْسَا صَلَٰهَاتِهٖا وَمَا دَلَّ عَلَىٰ سَبِيْهِ

هر که کار شایسته کند ، به سود خود اوست و هر که بدی کند ، به زیان خود اوست ، و پروردگار تو به بندگان خود ستمکار نیست. ۴۶

اَللّٰهُ يَدْعُوۡا سَاعَهٗ وَمَا يَشْعُرُ مِنْ مَّعْرَبٍ مِّنْ اَكْصَاۡمِهَآ وَمَا يَدْعُوۡهُمۡ لِيَّعْلَمَ مِنْ اَيِّ مَدِيْنَةٍ هَآءِٓ اِلَآ اَدْبَارُ مَا مَا مِمَّنۡ سَبَّحۡتُ

دانستن هنگام رستاخیز فقط منحصر به اوست ، و میوه ها از غلافهایشان بیرون نمی آیند و هیچ ماده ای بار نمی گیرد و بار نمی گذارد مگر آنکه او به آن علم دارد. و روزی که خدا آنان را ندا می دهد: «شریکان من کجایند؟» می گویند: «با بانگ رسا به تو می گوئیم که هیچ گواهی از میان ما نیست.» ۴۷

وَكُلَّ عِبَادٍ مَّا كَانُوا كَاكِبُرٍ مِّنۡ قَبْلِ وَاكْبُرُوا مَالَهُمْ مِّنۡ مَّعْرَبٍ

و آنچه را که در دنیا می پرستیدند از آنها غایب است و یقین می کنند که راه فراری برایشان نیست ۴۸

اَلَا سَمِعَ الْاِنۡسَانَ مِمَّا دَعَا الْاِلٰهَآءَ مَسۡرُوۡۤسٍ وَاۡسَرُوۡۤسٍ

انسان از طلب خیر خسته نمی شود اما همینکه دچار شر می گردد بزودی ناامید و مایوس می شود ۴۹

وَلَمَّا دَعَاۤهُمۡ رَحِمَهُۥ مَمَّآرُ مَسۡرُوۡۤسٍ لِّقَوْلِ هٰٓءِٓ اِلَآ مَا اَطَرُ السَّاعَةِ طَمَعَهُۥ وَلَمَّا رَحِمَهُۥ اَلۡعَمۡیُ اِلَآ اَنَّهٗ لَیْسَ بِطَسۡرٍ اَلۡكَبِرِ كَمَرۡوَا مَآ عَمَلُوۡۤا وَاَلۡكَبِرِ مِمَّنۡ عَدَاۤءُ عٰلَمٍ

و اگر بعد از بلایی که به او رسیده رحمتی از ناحیه خودبه او بچشانیم ، هرآینه می گوید: این خیر از ناحیه خودم است و من اصلاً گمان نمی کنم قیامتی برپا شود و به فرض اگر هم من بسوی پروردگارم بازگردانده شوم ، همانا برایم نیکی و عاقبت خیر خواهد بود، پس بزودی کافران را به آنچه می کردند خیر می دهیم و به آنها عذابی شدید می چشانیم ۵۰

وَاَدۡاۡاۡ سَمَاعِلِ الْاَسۡاۡرِ اَعۡرَضَ وَاۡیۡ بِاَسۡهٖ وَاَدۡاۡ مَسۡرُوۡۤسٍ وَاَدۡاۡ عَرۡصِ

وزمانیکه به انسان نعمتی بدهیم ، روی می گرداند و دوری می کند و وقتی به شری مبتلا می شود دعاهایی طولانی دارد ۵۱

ط ل ا د ا ن م ا ر ک ا ر م ر ع ک ا ل ل ه م ک ف ر م ن ه م ر ا ک ل م ر ه و ع س ع ا ع س ک

بگو مرا خبر دهید، اگر حقیقتا این قرآن از ناحیه خدا باشد و شما به آن کفر ورزیده باشید، دراین صورت چه کسی گمراهتر است از کسانی که در اختلافی شدید و عمیق قرار گرفته اند؟ ۵۲

س د ه م ا ا ی ا ی ا ل ا ط ا ع و ع ا ن س ه م ح م س ر ل ه م ا ه ا ل ی ا و ل م ک ف ر ط ا ه ع ل م ک ل س ع س ه ک

بزودی آیات خود را هم در آفاق و هم در نفوسشان به آنها نشان خواهیم داد تا آشکار شود که قرآن حق است ، آیا این شهادت برای پروردگار تو کافی نیست که او ناظر و گواه بر هر چیز است ؟ ۵۳

ا ل ا ا ن ه م م د ه م ر ل ا د ه م ا ل ا ا ه ک ل س ع م ط

آگاه باش که اینها در مساله معاد در شکنند و بدان که خدا بر هر چیزی احاطه دارد ۵۴

م ح ر ف

ب س م ا ل ه ا ل ر ح م ن ا ل ر ح ی م

به نام خداوند رحمتگر مهربان

ح م

حاء میم ۱

و ا ل ک ا ب ا ل م س ر

سوگند به کتاب روشنگر ۲

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ما آن را قرآنی عربی قرار دادیم باشد که بیندیشید ۳

وَأَنَّ أَوَّلَ الْكِتَابِ لَكُنَّا لَهُ حَكَمٌ

و همانا که آن در کتاب اصلی = لوح محفوظ به نزد ما سخت والا و پر حکمت است ۴

لَا تَقْرَأُ مِنْهَا عِلْمًا أَنْ تَمْنُنَ مِنْهَا كَرِهَ اللَّهُ لِقَوْمٍ أَلْفِتُوا سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

آیا به صرف اینکه شما قومی منحرفید باید قرآن را از شما باز داریم ۵

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ

و چه بسا پیامبرانی که در میان گذشتگان روانه کردیم ۶

وَمَا نُنَبِّئُكَ بِمَا لَمْ يَنْزَلْ بِهِ كِتَابٌ يَكْفُرُونَ

و هیچ پیامبری به سوی ایشان نیامد مگر اینکه او را به ریشخند می گرفتند ۷

فَالْحَاقُّ أَضَلُّ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا شِدْقَهُمْ وَصَلَّوْا فِي الصُّلْبِ سِلْسِلَةً

و نیرومندتر از آنان را به هلاکت رسانیدیم و سنت پیشینیان تکرار شد ۸

وَلَقَدْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَعَلَّهُمْ يَحْكُمُونَ

و اگر از آنان بپرسی آسمانها و زمین را چه کسی آفریده قطعاً خواهند گفت آنها را همان قادر دانا آفریده است ۹

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

همان کسی که این زمین را برای شما گهواره‌ای گردانید و برای شما در آن راهها نهاد باشد که راه یابید ۱۰

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

و آن کس که آبی به اندازه از آسمان فرود آورد پس به وسیله آن سرزمینی مرده را زنده گردانیدیم همین گونه از گورها بیرون آورده می‌شوید ۱۱

والکي حلج الادواح طها وحل لکم مر الفلظ والاسام ما رکور

و همان کسی که جفتها را یکسره آفرید و برای شما از کشتیها و دامها وسیله‌ای که سوار شوید قرار داد ۱۲

انسووا علی طهوه بم بکروا سمه دکم اداسوتم علیه و هووا سهار الکي سبر لنا هکما وما کانه معسر

تا بر پشت آنها قرار گیرید پس چون بر آنها برنشستید نعمت پروردگار خود را یاد کنید و بگویید پاک است کسی که این را برای ما رام کرد و گرنه ما را یارای رام‌ساختن آنها نبود ۱۳

وانالک دنا لمعلور

و به راستی که ما به سوی پروردگاران باز خواهیم گشت ۱۴

وحلوا له مر عاده حر لار الاسار لکوره مبر

و برای او بعضی از بندگان خدا را جزئی چون فرزند و شریک قرار دادند به راستی که انسان بس ناسپاس آشکار است ۱۵

ام اهدک مما یلیق بناک واکفاکم بالنس

آیا از آنچه می‌آفریند خود دخترانی برگرفته و به شما پسران را اختصاص داده است ۱۶

وادا سرا حکهم نما کرب للاحمر منلاطل و حهه مسودا وهو کظم

و چون یکی از آنان را به آنچه به خدای رحمان نسبت می‌دهد خبر دهند چهره او سیاه می‌گردد در حالی که خشم و تاسف خود را فرو می‌خورد ۱۷

او مر سلیک اللله وهو الکام عد مبر

آیا کسی را شریک خدا می‌کنند که در زر و زیور پرورش یافته و در هنگام مجادله بیانش غیر روشن است ۱۸

و حلوا الملاکه الذکر هم عناد الذحر ابانا اسهدکوا حلهم سکتب سهاد بهم وسالور

و فرشتگانی را که خود بندگان رحمانند مادینه و دختران او پنداشتند آیا در خلقت آنان حضور داشتند گواهی ایشان به زودی نوشته می‌شود و از آن پرسیده خواهند شد ۱۹

و طالوا لوسا الذحر ما عکناهم مالهم بکلم مر علم ار هم الا بککور

و می‌گویند اگر خدای رحمان می‌خواست آنها را نمی‌پرستیدیم آنان به این دعوی دانشی ندارند و جز حدس نمی‌زنند ۲۰

ام اساهم کنا ما مر فله فهم به مستسکور

آیا به آنان پیش از آن قرآن کتابی داده‌ایم که بدان تمسک می‌جویند ۲۱

بل طالوا لانا و حکنا انا ناعله و انا علیه انادهم مهکور

نه بلکه گفتند ما پدران خود را بر آیینی یافتیم و ما هم با پی گیری از آنان راه یافتگانیم ۲۲

و حکلم ما اسلامر طلقه و به مر بکر الا طالمرفو هانا و حکنا انا ناعله و انا علیه انادهم مهکور

و بدین گونه در هیچ شهری پیش از تو هشداردهنده‌ای نفرستادیم مگر آنکه خوشگذرانان آن گفتند ما پدران خود را بر آیینی و راهی یافته‌ایم و ما از پی ایشان راهسپریم ۲۳

فالاولو حکمنا هادی و ما و حکم علیه انا کم طالوا لانا ما اسلامر به کاور

گفت هر چند هدایت کننده‌تر از آنچه پدران خود را بر آن یافته‌اید برای شما بیاورم گفتند ما نسبت به آنچه بدان فرستاده شده‌اید کافریم ۲۴

طاسما منهم فاطر کتب کار کافه المککس

پس از آنان انتقام گرفتیم پس بنگر فرجام تکذیب‌کنندگان چگونه بوده است ۲۵

و اد طال انراهم لاسه و فومه لاسه ما سکور

و چون ابراهیم به ناپدری خود و قومش گفت من واقعا از آنچه می‌پرستید بیزارم ۲۶

الا الٰه و فطره فانه سهد بر

مگر از آن کس که مرا پدید آورد و البته او مرا راهنمایی خواهد کرد ۲۷

و جعلها كلمه باقره عمه لعلهم بر محور

و او آن را در پی خود سخنی جاویدان کرد باشد که آنان به توحید بازگردند ۲۸

بل مسند هولاء وانا هم خلق هم الی و رسول منبر

بلکه اینان و پدرانشان را بر خوداری دادم تا حقیقت و فرستاده‌ای آشکار به سویشان آمد ۲۹

ولما هم الی طالوا هکما سجد وانا به کافر

و چون حقیقت به سویشان آمد گفتند این افسونی است و ما منکر آنیم ۳۰

و طالوا لولا بل هکما العمار علی دخل مر العدر من عظم

و گفتند چرا این قرآن بر مردی بزرگ از آن دو شهر فرود نیامده است ۳۱

اهم بفسور دحمه دیک بر فسمنا نهم منسهم فی الهنا الکا و صفا سگهم فوج نصر در حاجت لیک سگهم سکا سیرنا و دحمه دیک حرم ما

بمخور

آیا آنانند که رحمت پروردگارت را تقسیم می‌کنند ما وسایل معاش آنان را در زندگی دنیا میانشان تقسیم کرده‌ایم و برخی از آنان را از نظر درجات بالاتر از بعضی دیگر قرار داده‌ایم تا بعضی از آنها بعضی دیگر را در خدمت گیرند و رحمت پروردگار تو از آنچه آنان می‌اندوزند بهتر

است ۳۲

ولولا ان نکور الناس اناه و احکة لبعنا لمر کفر ناله حمر لنو بهم سمعنا مر فیه و معادج علیها بطهور

و اگر نه آن بود که همه مردم در انکار خدا امتی واحد گردند قطعا برای خانه‌های آنان که به خدای رحمان کفر می‌ورزیدند سقفها و

نردبانهایی از نقره که بر آنها بالا روند قرار می‌دادیم ۳۳

و فرعون در میان قوم خود ندا درداد و گفت ای مردم کشور من آیا پادشاهی مصر و این نهرها که از زیر کاخهای من روان است از آن من نیست پس مگر نمی بینید ۵۱

امانا حرم هكالكى هو مهر ولا كاد سر

آیا نه من از این کس که خود بی مقدار است و نمی تواند درست بیان کند بهترم ۵۲

فولالایه علیه اسوده مردها و حاه الملائکه معر سر

پس چرا بر او دستبندهایی زرین آویخته نشده یا با او فرشتگانی همراه نیامده اند ۵۳

طاسیهم فومه طاعونه ابهم كابوا فوما طاسعیر

پس قوم خود را سبک مغز یافت و آنان را فریفت و اطاعتش کردند چرا که آنها مردمی منحرف بودند ۵۴

طمااسمونا انعمنا مبهم طاعفناهم ااحمیر

و چون ما را به خشم درآوردند از آنان انتقام گرفتیم و همه آنان را غرق کردیم ۵۵

هسلناهم سلما و ملالا حرم

و آنان را پیشینه‌ای بد و عبرتی برای آیندگان گردانیدیم ۵۶

ولما كرت انار مریم ملالا ادا فومك مه ككور

و هنگامی که در مورد پسر مریم مثالی آورده شد بناگاه قوم تو از آن سخن هلهله درانداختند و اعراض کردند ۵۷

وطالوا انالهننا حرام هو ما كرتوه لك الا حلال بل هم قوم خصمور

و گفتند آیا معبودان ما بهترند یا او آن مثال را جز از راه جدل برای تو نزدند بلکه آنان مردمی جدل پیشه‌اند ۵۸

ار هو الا عك اسما علیه و حلناه ملالیع اسرا سل

عیسی جز بنده‌ای که بر وی منت نهاده و او را برای فرزندان اسرائیل سرمشق و آیتی گردانیده‌ایم نیست ۵۹

وَلَوْ سَأَلْنَا مِنْكُمْ مَا كَفَى الْإِدْرَ بِلَهْوَر

و اگر بخواهیم قطعا به جای شما فرشتگانی که در روی زمین جانشین شما گردند قرار دهیم ۶۰

وَأَهْلُ لَعْنَةِ السَّاعَةِ فَلَا يَمُوتُ بَهَا وَلَا يَمُوتُ هَكَذَا كَمَا مَسْتَعْم

و همانا آن نشانه‌ای برای فهم رستاخیز است پس زنده‌ها در آن تردید مکن و از من پیروی کنید این است راه راست ۶۱

وَلَا يَكْفِيكُمْ السُّطَارُ أَهْلُكُمْ عَدُوٌّ مَسْر

و مبادا شیطان شما را از راه به در برد زیرا او برای شما دشمنی آشکار است ۶۲

وَلَمَّا حَاسِبُكَ النَّاسُ مَا لَكَ مِنْهُمْ تَالِكُهُمْ وَلَا تَرَى لَكُمْ سِرًّا كَيْ يَتْلَمُوهُ فَهَبْ فَأَسْوَأَ اللَّهُ وَاطَّسُوهُ

و چون عیبی دلایل آشکار آورد گفت به راستی برای شما حکمت آوردم و تا در باره بعضی از آنچه در آن اختلاف می‌کردید برایتان توضیح

دهم پس از خدا بترسید و فرمانم ببرید ۶۳

إِنَّ اللَّهَ هُوَ عَدُوٌّ لَكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَكَذَا كَمَا مَسْتَعْم

در حقیقت خداست که خود پروردگار من و پروردگار شماست پس او را بپرستید این است راه راست ۶۴

فَاعْتَلِفْ أَلْحَادًا مَرَّ سَهْمًا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ النَّارِ

تا آنکه از میانشان احزاب دست به اختلاف زدند پس وای بر کسانی که ستم کردند از عذاب روزی دردناک ۶۵

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ يَأْتِيَهُمْ سَهْوَةً لِيَفْهَرُوا

آیا جز این انتظار می‌برند که رستاخیز در حالی که حدس نمی‌زنند ناگهان بر آنان در رسد ۶۶

إِلَّا الْخَلَاءَ يَوْمَ يُسْفَعُونَ فِي الْأَخْدَانِ

در آن روز یاران جز پرهیزگاران بعضی‌شان دشمن بعضی دیگرند ۶۷

بِأَعْيَادِ الْأَحْزَابِ يَوْمَ تَأْتِي سِيفُ الْوَالِدِ وَالْأُمِّ بَدْرُور

ای بندگان من امروز بر شما بیمی نیست و غمگین نخواهید شد ۶۸

الذکر امنوا بانا وکابوا مسلمین

همان کسانی که به آیات ما ایمان آورده و تسلیم بودند ۶۹

ادخلوا الجنة انا وانا هم واکرم بقدور

شما با همسرانتان شادمانه داخل بهشت شوید ۷۰

نکاف عنهم نكاف من دهب واکوا و صها ما ستهه الا نسر وک الا عبر وانا هم صها حالک و

سینههایی از طلا و جامههایی در برابر آنان می گردانند و در آنجا آنچه دلها آن را بخواهند و دیدگان را خوش آید هست و شما در آن

جاودانید ۷۱

وکل الله الی اور نموها ما کتم سلور

و این است همان بهشتی که به پاداش آنچه می کردید میراث یافتید ۷۲

کم صها ما کته کته منها ناکور

در آنجا برای شما میوههایی فراوان خواهد بود که از آنها می خورید ۷۳

ار المدمرک عکاب جهنم حالک و

بی گمان مجرمان در عذاب جهنم ماندگارند ۷۴

لا نعد عنهم و هم لله ملسور

عذاب از آنان تخفیف نمی یابد و آنها در آنجا نومیدند ۷۵

وما کلمناهم و لکر کابوا هم الکالم

و ما بر ایشان ستم نکردیم بلکه خود ستمکار بودند ۷۶

و نادوا مالک انصر علنا مک فال انکم ماکور

و فریاد کشند ای مالک بگو پروردگارت جان ما را بستاند پاسخ دهد شما ماندگارید ۷۷

لک حناکم بالبع و لکر انکم للبع کاهور

قطعا حقیقت را برایتان آوردیم لیکن بیشتر شما حقیقت را خوش نداشتید ۷۸

ام انمو اماما فاما مدمور

یا در کاری ابرام ورزیده‌اند ما نیز ابرام می‌ورزیم ۷۹

ام بسور انالا سمع سرهم و هواهم طه و سلناک بهم نکور

آیا می‌پندارند که ما راز آنها و نجوایشان را نمی‌شنویم چرا و فرشتگان ما پیش آنان حاضرند و ثبت می‌کنند ۸۰

فل ان کار للاحمر و لک فانا اول الناکر

بگو اگر برای خدای رحمان فرزندی بود خود من نخستین پرستندگان بودم ۸۱

سهار دد السماوات و الارض دد النور عما نکور

پروردگار آسمانها و زمین و پروردگار عرش از آنچه وصف می‌کنند منزّه است ۸۲

فد هم بوعوا و بلسوا حبه بلقوا بومهم الکی بوعور

پس آنان را رها کن تا در یابوه‌گویی خود فرو روند و بازی کنند تا آن روزی را که بدان وعده داده می‌شوند دیدار کنند ۸۳

وهو الکی ف السما اله و ف الارض اله وهو الکم العالم

و اوست که در آسمان خداست و در زمین خداست و هموست سنجیده‌کار دانا ۸۴

و ساد الکی له ملک السماوات و الارض و ما سنها و عکده علم الساعة و الله به حور

و خجسته است کسی که فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است از آن اوست و علم قیامت پیش اوست و به سوی او برگردانیده می‌شوید ۸۵

و لا تملط الكبر بظنور من دونه السماعه الا من سهك بالبع وهم سلور

و کسانی که به جای او می‌خوانند و می‌پرستند اختیار شفاعت ندارند مگر آن کسانی که آگاهانه به حق گواهی داده باشند ۸۶

ولنر سالهم من حلهم لعلوا الله طه بوفور

و اگر از آنان بررسی چه کسی آنان را خلق کرده مسلما خواهند گفت خدا پس چگونه از حقیقت بازگردانیده می‌شوند ۸۷

و لله باد بارهولا قوم لا بومور

و گوید ای پروردگار من اینها جماعتی‌اند که ایمان نخواهند آورد ۸۸

طاهي عنهم و حل سلام فسوف سلور

و خدا فرمود از ایشان روی برتاب و بگو به سلامت پس زودا که بدانند ۸۹

احقاف

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

حم

حاء میم ۱

سور الكاف من الله العزيز الحكيم

و یوم سحر الذکر کفر و علی اللاد ادهم طناکم فی حاکم الذنا و اسمعتم بها فالنوم بدور عذاب الهور ما کنتم سکتور فی

الادس سحر البیع و ما کنتم مسمور

و آن روز که آنهایی را که کفر ورزیده‌اند بر آتش عرضه می‌دارند به آنان می‌گویند نعمتهای پاکیزه خود را در زندگی دنیایتان خودخواهانه صرف کردید و از آنها برخوردار شدید پس امروز به سزای آنکه در زمین بناحق سرکشی می‌نمودید و به سبب آنکه نافرمانی می‌کردید به عذاب خفت‌آور کیفر می‌یابید ۲۰

و ادکر الحاداد اداکم فومه بالا حواء و مک حلف الکرمر بر سر که و مر حله الا سک و الا لا الله علی الحواف علیکم عذاب یوم عظام

و برادر عادبان را به یاد آور آنگاه که قوم خویش را در ریگستان بیم داد در حالی که پیش از او و پس از او نیز قطعا هشداردهندگان گذشته بودند که جز خدا را میپرستید واقعا من بر شما از عذاب روزی هولناک می‌ترسم ۲۱

فالوا احسنا لافکار الیهنا فاننا ما سکنا ار کف مر الطادفر

گفتند آیا آمده‌ای که ما را از خدایانمان برگردانی پس اگر راست می‌گویی آنچه به ما وعده می‌دهی بر سرمان بیاور ۲۲

فالانما التلم عبد الله و انکم ما ادسلن به و لکن اداکم فوما بهلور

گفت آگاهی فقط نزد خداست و آنچه را بدان فرستاده شده‌ام به شما می‌رسانم ولی من شما را گروهی می‌بینم که در جهل اصرار می‌ورزید ۲۳

فما داهه عاد کما مسئل اودنهم فالوا هدا عادص مطر نابل هو ما استسلم به منیع هها عذاب التلم

پس چون آن عذاب را به صورت ابری روی‌آورنده به سوی وادیهای خود دیدند گفتند این ابری است که بارش‌دهنده ماست هود گفت نه بلکه همان چیزی است که به شتاب خواستارش بودید بادی است که در آن عذابی پر درد نهفته است ۲۴

کدر کل یس نامر دها فاکهوا لا بری الا مساکهم کلط بری العوم المبرمر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

حم

حاء میم ۱

عسع

عین سین قاف ۲

كَلِمَاتٍ يُوحى الْبَاطِنَ وَاللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

این گونه خدای نیرومند حکیم به سوی تو و به سوی کسانی که پیش از تو بودند وحی می کند ۳

لَهُ مَقَادِ السَّمَاوَاتِ وَمَقَادِ الْأَرْضِ وَهُوَ الْبَاطِنُ الْعَظِيمُ

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست و او بلندمرتبه بزرگ است ۴

كَلِمَاتٍ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

چیزی نمانده که آسمانها از فرازشان بشکافند و حال آنکه فرشتگان به سپاس پروردگارشان تسبیح می گویند و برای کسانی که در زمین

هستند آمرزش می طلبند آگاه باش در قیقت خداست که آمرزنده مهربان است ۵

وَاللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَاللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

و کسانی که به جای او دوستانی برای خود گرفته اند خدا بر ایشان نگهبان است و تو بر آنان گمارده نیستی ۶

وَكَلِمَاتٍ أَوْحَى الْبَاطِنَ وَاللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَاللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

سهیل بها الذکر لا یومور بها الذکر امنوا مسعور منها و سلمور انہا الی الا ان الذکر ما ورفع الساعولہ صلا سکر
 کسانی که به آن ایمان ندارند شتابزده آن را می‌خواهند و کسانی که ایمان آورده‌اند از آن هراسناکند و می‌دانند که آن حق است بدان که
 آنان که در مورد قیامت تردید می‌ورزند قطعاً در گمراهی دور و درازی‌اند ۱۸

اللہ لکلم سادہ برع مر سا وهو الفوی العرب

خدا نسبت به بندگانش مهربان است هر که را بخواهد روزی می‌دهد و اوست نیرومند غالب ۱۹
 مر کار نیک حد الا حره بد لوف حره و مر کار نیک حد الکنا بو به منها و ما لوف الا حره مر کسب
 کسی که کشت آخرت بخواهد برای وی در کشته‌اش می‌افزاییم و کسی که کشت این دنیا را بخواهد به او از آن می‌دهیم ولی در آخرت او
 را نصیبی نیست ۲۰

ام لهم سرکا سرعوا لهم مر الذکر ما لم نادر به الله ولولا کلمه العطل لکس سهم وار الطالمز لهم عذاب الم

آیا برای آنان شریکانی است که در آنچه خدا بدان اجازه نداده برایشان بنیاد آیینی نهاده‌اند و اگر فرمان قاطع در باره تأخیر عذاب در کار
 نبود مسلماً میانشان داوری می‌شد و برای ستمکاران شکنجه‌ای پر درد است ۲۱

**بی الطالمز مسعور ما کسوا وهو و اع بوم والذکر امنوا و عملوا الطالمز و کاد الیاد لهم ما سا و مر عک دهم دک هو
 العطل الکبر**

در قیامت ستمگران را از آنچه انجام داده‌اند هراسناک می‌بینی و جزای عملشان به آنان خواهد رسید و کسانی که ایمان آورده و کارهای
 شایسته کرده‌اند در باغهای بهشتند آنچه را بخواهند نزد پروردگارشان خواهند داشت این است همان فضل عظیم ۲۲

**دک الذی کسب الله عاده الذکر امنوا و عملوا الطالمز ل لا سالکم علیه احرا الا المودع الفوی و مر برف حسبه بد لوف بها
 حسنا ر الله عود سکود**

این همان پاداشی است که خدا بندگان خود را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند بدان مژده داده است بگو به ازای آن رسالت پاداشی از شما خواستار نیستم مگر دوستی در باره خویشاوندان و هر کس نیکی به جای آورد و طاعتی اندوزد برای او در ثواب آن خواهیم افزود قطعا خدا آمرزنده و قدرشناس است ۲۳

ام هولور اهدی علی الله کما نر سا الله ینم علی طلق و ینعی الله الناطل و ینعی الی کلماته انه علم ککات الکرد

آیا می‌گویند بر خدا دروغی بسته است پس اگر خدا بخواهد بر دلت مهر می‌نهد و خدا باطل را محو و حقیقت را با کلمات خویش پا برجا می‌کند اوست که به راز دلها داناست ۲۴

وهو الکی ینزل التوبه عن عباده و ینوعر السناک و ینعم ما ینعولور

و اوست کسی که توبه را از بندگان خود می‌پذیرد و از گناهان درمی‌گذرد و آنچه می‌کنید می‌داند ۲۵

و ینیب الکر امنوا و عملوا الصالحات و یدکهم من فضله و الکافور لهم عذاب سکد

و درخواست کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند اجابت می‌کند و از فضل خویش به آنان زیاده می‌دهد ولی برای کافران عذاب سختی خواهد بود ۲۶

ولو سطر الله الرمد لعماله الالمر و لکر برل بکر ما سا انه سادده حکر بکر

و اگر خدا روزی را بر بندگانش فراخ گرداند مسلما در زمین سر به عصیان برمی‌دارند لیکن آنچه را بخواهد به اندازه‌ای که مصلحت است فرو می‌فرستد به راستی که او به حال بندگان آگاه بیناست ۲۷

وهو الکی برل التوبه من سک ما فطوا و ینسر رحمة و هو الکر الهمک

و اوست کسی که باران را پس از آنکه مردم نومید شدند فرود می‌آورد و رحمت خویش را می‌گسترده و هموست سرپرست ستوده ۲۸

و مر انانه حل السماوات و الالمر و ما ینب فها من دانه و هو علی حمهم ادا سا ککر

و از نشانه‌های قدرت اوست آفرینش آسمانها و زمین و آنچه از انواع جنبنده در میان آن دو پراکنده است و او هرگاه بخواهد بر گردآوردن آنان تواناست ۲۹

وَمَا آتَاكُم مِّن مَّكْرٍ فَلَا كَيْدَ لَكُم مِّنْهُ عَرَضٌ

و هر گونه مصیبتی به شما برسد به سبب دستاورد خود شماست و خدا از بسیاری درمی‌گذرد ۳۰

وَمَا آتَاكُم مِّنْ بَرَكَةٍ فَلَاحِدٌ مِّنْهُم مَّا يَكْفُرُ بِاللَّهِ مَرْءٌ لَّا يَكْفُرُ

و شما در زمین درمانده کننده خدا نیستید و جز خدا شما را سرپرست و یاور نیست ۳۱

وَمِن آيَاتِ الْاٰلِهٰتِ الْاَلٰه كَالْاَعْلَامِ

و از نشانه‌های او سفینه‌های کوه‌آسا در دریاست ۳۲

اِنَّ سَاسِكُمْ اِلَيْهِ فِطْرَتٌ مَّا خَلَقَكُم مِّنْ نَّفْسٍ اَوْ ذَكَرَ لَكُمْ سُوْرًا

اگر بخواهد باد را ساکن می‌گرداند و سفینه‌ها بر پشت آب متوقف می‌مانند قطعا در این امر برای هر شکیبای شکرگزاری نشانه‌هاست ۳۳

اَوْ يَوْمَ نَبِّئُوا سَفَرًا لَّا يَكْفُرُ

یا به سزای آنچه کشتی‌نشینان مرتکب شده‌اند هلاکشان کند ولی از بسیاری درمی‌گذرد ۳۴

وَسَلَّمَ لَكُمْ مِنْ اَدْوَابِ الْاِنْسَانِ مِمَّا يَكْفُرُ بِاللَّهِ مَرْءٌ لَّا يَكْفُرُ

و تا آنان که در آیات ما مجادله می‌کنند بدانند که ایشان را روی گریزی نیست ۳۵

فَمَا اَوْسَمُ مِّنْ سَمِيٍّ فَمَنْعَ الْاِنْسَانِ اَلْحَدَّ مِمَّا يَكْفُرُ بِاللَّهِ حُرْمًا لِّكُلِّ اُمَّةٍ مِّنْهُم مَّنْ يَكْفُرُ

و آنچه به شما داده شده برخورداری و کالای زندگی دنیاست و آنچه پیش خداست برای کسانی که گرویده‌اند و به پروردگارشان اعتماد

دارند بهتر و پایدارتر است ۳۶

وَالَّذِي يَكْفُرُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ سَخِرَ مِمَّا يَمُوْدُ

و کسانی که از گناهان بزرگ و زشتکاریها خود را به دور می‌دارند و چون به خشم درمی‌آیند درمی‌گذرند ۳۷

والکبر اسبابها والبره واطموا الصلاه وامنهم سویدی ستم و معاصده فاهم سطور

و کسانی که ندای پروردگارشان را پاسخ مثبت داده و نماز برپا کرده‌اند و کارشان در میانشان مشورت است و از آنچه روزیشان داده‌ایم انفاق می‌کنند ۳۸

والکبر اذا اصابهم الله هم سطور

و کسانی که چون ستم بر ایشان رسد یاری می‌جویند و به انتقام بر می‌خیزند ۳۹

وحرا سسه سسه ملها صر عما واطلی فاحره علی الله انه لا یب الطالمبر

و جزای بدی مانند آن بدی است پس هر که درگذرد و نیکوکاری کند پاداش او بر عهده خداست به راستی او ستمگران را دوست نمی‌دارد ۴۰

ولمر انصر سک طلمه فاولک ما علیهم مر سئل

و هر که پس از ستم دیدن خود یاری جوید و انتقام گیرد راه نکوهشی بر ایشان نیست ۴۱

اما اسئل علی الکبر طلمور الناس وسورف الامر سد الی اولک لهم عذاب اللم

راه نکوهش تنها بر کسانی است که به مردم ستم می‌کنند و در روی زمین به ناحق سر برمی‌دارند آنان عذابی دردناک در پیش خواهند داشت ۴۲

ولمر صر وعمر ار دلک لمر عدم الاموم

و هر که صبر کند و درگذرد مسلما این خویشتن داری حاکی از اراده قوی در کارهاست ۴۳

ومر کمال الله فاهه مر ولمر سکه وبری الطالمبر لما واما الکتاب سولور هل علی مدد مر سئل

و هر که را خدا بی‌راه گذارد پس از او یار و یآوری نخواهد داشت و ستمگران را می‌بینی که چون عذاب را بنگرند می‌گویند آیا راهی برای برگشتن به دنیا هست ۴۴

وما كان لرسار بكلمه الله الا وحيا او من وراء حجاب او نزل رسولا فوه ناديه ما ساء له على حكمه

و هیچ بشری را نرسد که خدا با او سخن گوید جز از راه وحی یا از فراسوی حجابی یا فرستاده‌ای بفرستد و به اذن او هر چه بخواهد وحی نماید آری اوست بلندمرتبه سنجیده کار ۵۱

و كذالك او حنا الطرح و حامر امرنا ما كتب بكمي ما الكتاب ولا الامار و لكن حملناه يوما بهدي به مر سا مر عبادنا و ابط لهدي على صراط مستقيم

و همین گونه روحی از امر خودمان به سوی تو وحی کردیم تو نمی دانستی کتاب چیست و نه ایمان کدام است ولی آن را نوری گردانیدیم که هر که از بندگان خود را بخواهیم به وسیله آن راه می نماییم و به راستی که تو به خوبی به راه راست هدایت می کنی ۵۲

صراط الله الذي له طوع السماوات و طوع الارض الا على الله نصر الامور

راه همان خدایی که آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست هشدار که همه کارها به خدا بازمی گردد ۵۳

هم

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بسم الكتاب من الله العزيز الحكيم

نازل شدن این کتاب از جانب خدای شکست ناپذیر سنجیده کار است ۱

انا انزلنا الكتاب بالحق طوعا و كرها لا يملكه الا الذين

ما این کتاب را به حق به سوی تو فرود آوردیم پس خدا را در حالی که اعتقاد خود را برای او خالص کننده‌ای عبادت کن ۲

**لا اله الا الله والحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
سليمان بن عبد الله بن محمد بن عبد الله بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نضر بن معد بن عدنان**

آگاه باشید آیین پاک از آن خداست و کسانی که به جای او دوستانی برای خود گرفته‌اند به این بهانه که ما آنها را جز برای اینکه ما را هر چه بیشتر به خدا نزدیک گردانند نمی‌پرستیم البته خدا میان آنان در باره آنچه که بر سر آن اختلاف دارند داوری خواهد کرد در قیقت خدا آن کسی را که دروغ پرداز ناسپاس است هدایت نمی‌کند ۳

لو امد الله ان يهلككم ولا يصطفيكم مما خلق الله الا الله اعلم الغيوب

اگر خدا می‌خواست برای خود فرزندی بگیرد قطعا از میان آنچه خلق می‌کند آنچه را می‌خواست برمی‌گزید منزه است او اوست خدای یگانه قهار ۴

خلق السماوات والارض بالغ يوم الليل على النهار ويوم النهار على الليل وسيد السموات والارض كل يوم لا اله الا هو العزيز الغفار

آسمانها و زمین را به حق آفرید شب را به روز درمی‌پیچد و روز را به شب درمی‌پیچد و آفتاب و ماه را تسخیر کرد هر کدام تا مدتی معین روانند آگاه باش که او همان شکست‌ناپذیر آمرزنده است ۵

خلقكم من نفس واحدة ثم جعل منها ارجاء لكم من الاسباب ما شاء الله وما لا يشاء الله ولا يتولى الامر الا الله هو السميع العليم

شما را از نفسی واحد آفرید سپس جفتش را از آن قرار داد و برای شما از دامها هشت قسم پدید آورد شما را در شکمهای مادرانتان آفرینشی پس از آفرینشی دیگر در تاریکیهای سه گانه م شیمه و رحم و شکم خلق کرد این است خدا پروردگار شما فرمانروایی و حکومت مطلق از آن اوست خدایی جز او نیست پس چگونه و کجا از حق برگردانیده می‌شوید ۶

ان الله يمشي بينكم ولا يبصر احدكم ولا يورد احدكم من احد ارجاءكم ولا يورد احدكم من احد ارجاءكم ولا يورد احدكم من احد ارجاءكم ولا يورد احدكم من احد ارجاءكم

اگر کفر ورزید خدا از شما سخت بی‌نیاز است و برای بندگان کفران را خوش نمی‌دارد و اگر سپاس دارید آن را برای شما می‌پسندد و هیچ بردارنده‌ای بار گناه دیگری را بر نمی‌دارد آنگاه بازگشت شما به سوی پروردگارتان است و شما را به آنچه می‌کردید خبر خواهد داد که او به راز دلها داناست ۷

وَادْعُ الْإِنْسَانَ بِدَعْوَتِهِ مَسْئَلَهُ إِنَّ دَعْوَةَ اللَّهِ مِنْهُ أَوْجِبُ وَأَعْلَى لَلَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ لَأَصْحَابُ الْمَاءِ الْغَيْرِ الْمُبِينِ

و چون به انسان آسیبی رسد پروردگارش را در حالی که به سوی او بازگشت‌کننده است می‌خواند سپس چون او را از جانب خود نعمتی عطا کند آن مصیبتی را که در رفع آن پیشتر به درگاه او دعا می‌کرد فراموش می‌نماید و برای خدا همتیانی قرار می‌دهد تا خود و دیگران را از راه او گمراه گرداند بگو به کفرت اندکی برخوردار شو که تو از اهل آتشی ۸

أَمْ هُوَ طَائِفًا فِي الْأَنْبَاءِ فَأُولَئِكَ مَخْلُوعَاتُ اللَّهِ أُولَئِكَ يُشْرِكُونَ وَاللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ

آیا چنین کسی بهتر است یا آن کسی که او در طول شب در سجده و قیام اطاعت خدا می‌کند و از آخرت می‌ترسد و رحمت پروردگارش را امید دارد بگو آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند تنها خردمندانند که پندپذیرند ۹

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ أَخْرَجَهُمْ مِنَ الْعْرَابِ إِلَى الْأَرْضِ الْمَوْعُودَةِ وَكَانَ تَوَكُّلُهُمْ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

بگو ای بندگان من که ایمان آورده‌اید از پروردگارتان پروا بدارید برای کسانی که در این دنیا خوبی کرده‌اند نیکی خواهد بود و زمین خدا فراخ است بی‌تردید شکیبایان پاداش خود را بی‌حساب و به تمام خواهند یافت ۱۰

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ أَخْرَجَهُمْ مِنَ الْعْرَابِ إِلَى الْأَرْضِ الْمَوْعُودَةِ وَكَانَ تَوَكُّلُهُمْ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

بگو من مأمورم که خدا را در حالی که آیینم را برای او خالص گردانیده‌ام بپرستم ۱۱

وَأَعِظُكُمْ عَلَى اتِّقَاءِ اللَّهِ يَتَّقِ اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَيُعَذِّبُ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَاللَّهُ مَخْلُوعَاتُ اللَّهِ

و مأمورم که نخستین مسلمانان باشم ۱۲

فلعلی احافار عصفوه عذاب يوم عظيم

بگو من اگر به پروردگارم عصیان ورزم از عذاب روزی هولناک می ترسم ۱۳

فللله اعلم بالصالحات

بگو خدا را می پرستم در حالی که دینم را برای او بی آرایش می گردانم ۱۴

طاعوا ما سئم من دونه فلار الماسر الکبر حسروا ما سئوم واهلهم يوم النمامه الا ذلک هو المسمار الممر

پس هر چه را غیر از او می خواهید بپرستید ولی به آنان بگو زیانکاران در حقیقت کسانی اند که به خود و کسانشان در روز قیامت زیان

رسانده اند آری این همان خسران آشکار است ۱۵

لهم من فوفهم طالمر المادومر بهم طال ذلک یوف الله به عاده با عاده طاعور

آنها از بالای سرشان چترهایی از آتش خواهند داشت و از زیر پایشان نیز طبقه‌هایی آتشین است این کیفری است که خدا بندگان را به

آن بیم می دهد ای بندگان من از من بترسید ۱۶

والکبر احضوا الطاعور ار سکوها وانا بوالله الله لهم السری مسر عباد

ولی آنان که خود را از طاغوت به دور می دارند تا مبدا او را بپرستند و به سوی خدا بازگشته اند آنان را مژده باد پس بشارت ده به آن

بنندگان من که ۱۷

الکبر سسمور المول مسور احسنه اولک الکبر هکاهم الله واولک هم اولوا الالاب

به سخن گوش فرامی دهند و بهترین آن را پیروی می کنند اینانند که خدایشان راه نموده و اینانند همان خردمندان ۱۸

امر حو عله کلمه الکتاب طائف سک مرف الماد

پس آیا کسی که فرمان عذاب بر او واجب آمده کجا روی رهایی دارد آیا تو کسی را که در آتش است می رهانی ۱۹

لکر الکبر اسهوا دهم لهم عرف مر فوفها عرف منه یری مر یلها الا بهاد وک الله لا یلم الله المصاد

لیکن کسانی که از پروردگارشان پروا داشتند برای ایشان غرفه‌هایی است که بالای آنها غرفه‌هایی دیگر بنا شده است نهرها از زیر آن روان است وعده خداست خدا خلاف وعده نمی‌کند ۲۰

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُ عَلَيْكَ اِيْمَانًا وَّ اَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُ عَلَيْكَ اِيْمَانًا وَّ اَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُ عَلَيْكَ اِيْمَانًا

مگر ندیده‌ای که خدا از آسمان آبی فرود آورد پس آن را به چشمه‌هایی که در طبقات زیرین زمین است راه داد آنگاه به وسیله آن کشتزاری را که رنگهای آن گوناگون است بیرون می‌آورد سپس خشک می‌گردد آنگاه آن را زرد می‌بینی سپس خاشاکش می‌گرداند قطعا در این دگرگونیها برای صاحبان خرد عبرتی است ۲۱

اَللّٰهُمَّ سَبِّحْهُ بِمَا كُنْتُ عَلَيْكَ اِيْمَانًا وَّ اَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُ عَلَيْكَ اِيْمَانًا

پس آیا کسی که خدا سینه‌اش را برای پذیرش اسلام گشاده و در نتیجه برخوردار از نوری از جانب پروردگارش می‌باشد همانند فرد تاریکدل است پس وای بر آنان که از سخت‌دلی یاد خدا نمی‌کنند اینانند که در گمراهی آشکارند ۲۲

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُ عَلَيْكَ اِيْمَانًا وَّ اَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُ عَلَيْكَ اِيْمَانًا

خدا زیباترین سخن را به صورت کتابی متشابه متضمن وعده و وعید نازل کرده است آنان که از پروردگارشان می‌هراسند پوست بدنشان از آن به لرزه می‌افتد سپس پوستشان و دلشان به یاد خدا نرم می‌گردد این است هدایت‌خدا هر که را بخواهد به آن راه نماید و هر که را خدا گمراه کند او را راهبری نیست ۲۳

اَللّٰهُمَّ سَبِّحْهُ بِمَا كُنْتُ عَلَيْكَ اِيْمَانًا وَّ اَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُ عَلَيْكَ اِيْمَانًا

پس آیا آن کس که به جای دستها با چهره خود گزند عذاب را روز قیامت دفع می‌کند مانند کسی است که از عذاب ایمن است و به ستمگران گفته می‌شود آنچه را که دستاوردتان بوده است بچشید ۲۴

كذبت الكبر من علمهم فانهم الكذاب من حيث لا شعور

کسانی هم که پیش از آنان بودند به تکذیب پرداختند و از آنجا که حدس نمی‌زدند عذاب برایشان آمد ۲۵

فاداهم الله العرفى الهنا والكنا والكتاب الاحر اكد لو كانوا سلمور

پس خدا در زندگی دنیا رسوایی را به آنان چشاندید و اگر می‌دانستند قطعا عذاب آخرت بزرگتر است ۲۶

ولمك صرنا للناس هدا الممار من كل مثل لعلمهم تكذور

و در این قرآن از هر گونه مث لی برای مردم آوردیم باشد که آنان پندگیرند ۲۷

فرا اعدنا عدى عوج لعلمهم شعور

قرآنی عربی بی‌هیچ کژی باشد که آنان راه تقوا پویند ۲۸

كذب الله ملا دخلا فنه سركا مساكسور ودخلا سلما حل هل سنوار ملا المكد لله بل اكدهم لا سلمور

خدا مث لی زده است مردی است که چند خواجه ناسازگار در مالکیت او شرکت دارند و هر یک او را به کاری می‌گمارند و مردی است که

تنها فرمانبر یک مرد است آیا این دو در مث ل یکسانند سپاس خدای را نه بلکه بیشترشان نمی‌دانند ۲۹

اك مئد وانهم منور

قطعا تو خواهی مرد و آنان نیز خواهند مرد ۳۰

هم اكهم يوم الامامة كدكم بصمور

سپس شما روز قیامت پیش پروردگارتان مجادله خواهید کرد ۳۱

همر اكلم معر كد على الله وكذب بالكذ و ادما ه النسرف جهنم منوى الكافر

پس کیست ستمگرتر از آن کس که بر خدا دروغ بست و سخن راست را چون به سوی او آمد دروغ پنداشت آیا جای کافران در جهنم

نیست ۳۲

والدی جا بالکدی وکدی به اولنگ هم المصور

و آن کس که راستی آورد و آن را باور نمود آنانند که خود پرهیزگاراند ۳۳

لهم ما سافر عندهم دلك حرام المسير

برای آنان هر چه بخوانند پیش پروردگارشان خواهد بود این است پاداش نیکوکاران ۳۴

لکفر الله عنهم اسوأ الکی عملوا ویرثهم احرهم باحسر الکی کانوا سعلور

تا خدا بدترین عملی را که کرده‌اند از ایشان بزدايد و آنان را به بهترین کاری که می‌کرده‌اند پاداش دهد ۳۵

النس الله کافر عنده و یوفو کمال الکر من دونه و من کمال الله فعاله من هاد

آیا خدا کفایت‌کننده بنده‌اش نیست و کافران تو را از آنها که غیر اویند می‌ترسانند و هر که را خدا گمراه گرداند برایش راهبری نیست ۳۶

و من بهک الله فعاله من کمال النس الله سرودی انعام

و هر که را خدا هدایت کند گمراه‌کننده‌ای ندارد مگر خدا نیست که نیرومند کیفرخواه است ۳۷

ولنر سالهم من خلق السماوات والارض لنعلم ان الله جل افراهم ما کعور من دور الله ار اما کله الله کدر هل هر کاسعاد صره او

اما کله نه حمه هل هر ممسکات و حمه هل حصه الله علیه توکل الملوک اور

و اگر از آنها بپرسی چه کسی آسمانها و زمین را خلق کرده قطعاً خواهند گفت خدا بگو همان چه تصور می‌کنید اگر خدا بخواهد صدمه‌ای به

من برساند آیا آنچه را به جای خدا می‌خوانید می‌توانند صدمه او را برطرف کنند یا اگر او رحمتی برای من اراده کند آیا آنها می‌توانند

رحمتش را بازدارند بگو خدا مرا بس است اهل توکل تنها بر او توکل می‌کنند ۳۸

هل با قوم اعلموا علیه ما کنتم علیه عامل فسوف سعلور

بگو ای قوم من شما بر حسب امکانات خود عمل کنید من نیز عمل می‌کنم پس به زودی خواهید دانست ۳۹

من ناسه عکاب یرنه و یهل علیه عکاب معتم

اولا ان الذين ظلموا ظلموا الا انهم حسبوا انهم لا يفتكوا به من سوء العذاب يوم القيامة وكنالهم من الله ما لم يظنوا بسوء
و اگر آنچه در زمین است یکسره برای کسانی که ظلم کرده‌اند باشد و نظیرش نیز با آن باشد قطعا همه آن را برای رهایی خودشان از
سختی عذاب روز قیامت خواهند داد و آنچه تصورش را نمی‌کردند از جانب خدا بر ایشان آشکار می‌گردد ۴۷

وكنالهم سبأ ما كسبوا و حاق بهم ما كانوا به يستهزئون
و نتیجه گناهی که مرتکب شده‌اند برایشان ظاهر می‌شود و آنچه را که بدان ریشخند می‌کردند آنها را فرا می‌گیرد ۴۸

فدا مس الا سار كرددنا به اذا حولناه سمه ما قال اما او سه على علم بله منه ولكر اكرهم لا سلمور
و چون انسان را آسیبی رسد ما را فرا می‌خواند سپس چون نعمتی از جانب خود به او عطا کنیم می‌گوید تنها آن را به دانش خود یافته‌ام نه
چنان است بلکه آن آزمایشی است ولی بیشترشان نمی‌دانند ۴۹

فك طالها الذين من ظلمهم فما اعى عنهم ما كانوا يكسبون

قطعا کسانی که پیش از آنان بودند نیز این سخن را گفتند و آنچه به دست آورده بودند کاری برایشان نکرد ۵۰
فكاهم سبأ ما كسبوا والذين ظلموا من هولاء سبأهم سبأ ما كسبوا وما هم به يهتدون

تا آنکه کیفر آنچه مرتکب شده بودند بدیشان رسید و کسانی از این گروه که ستم کرده‌اند به زودی نتایج سوء آنچه مرتکب شده‌اند بدیشان
خواهد رسید و آنان درمانده‌کننده ما نیستند ۵۱

اولم يعلموا ان الله بسط الرمح لهم سا و بعد ما رى دلك الا ناد لهم يومئذ

آیا ندانسته‌اند که خداست که روزی را برای هر کس که بخواهد گشاده یا تنگ می‌گرداند قطعا در این اندازه‌گیری برای مردمی که ایمان
دارند نشانه‌هایی از حکمت است ۵۲

فلنا عبادي الذين اسرفوا على انفسهم لا يهتولوا من رحمة الله ان الله سهر الكون حسبا به هو العوالم الرحم

و خدا کسانی را که تقوا پیشه کرده‌اند به پاس کارهایی که مایه رستگاری‌شان بوده نجات می‌دهد عذاب به آنان نمی‌رسد و غمگین نخواهند گردید ۶۱

اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكَلِيمٌ

خدا آفریدگار هر چیزی است و اوست که بر هر چیز نگهبان است ۶۲

لَهُ مَعَالِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْكَرُورِ مَا نَادَىٰ اللَّهُ أَوْلَادَهُمْ الْيَاسِرِينَ

کلیدهای آسمان و زمین از آن اوست و کسانی که نشانه‌های خدا را انکار کردند آنانند که زیانکارانند ۶۳

كُلٌّ أَصْحَابُ اللَّهِ نَادَىٰ لَهُمْ أَعْبَادُهَا الْيَاسِرِينَ

بگو ای نادانان آیا مرا وادار می‌کنید که جز خدا را بپرستم ۶۴

وَلَمَّا وَجَّهَ النَّبِيُّ وَآلُهُ إِلَىٰ الْمَدِينَةِ لَمْ تَلَمَّ الْفِرْعَوْنَ وَلَا كُوفِرُوا مَعَ الْكَافِرِينَ

و قطعاً به تو و به کسانی که پیش از تو بودند وحی شده است اگر شرک ورزی حتماً کردارت تباه و مسلماً از زیانکاران خواهی شد ۶۵

كُلٌّ أَصْحَابُ اللَّهِ وَكُلٌّ مِّنَ الْكَافِرِينَ

بلکه خدا را بپرست و از سپاسگزاران باش ۶۶

وَمَا كَفَرْنَا بِهِ حَتَّىٰ نُنَادَىٰ رَبَّنَا بِالسَّمَاوَاتِ مَطْوَاةٍ وَتَمَّتْ سَهَابًا بِحَمَلٍ لِّمَنْ عَمِيَ السَّرَّوْرُ

و خدا را آنچنان که باید به بزرگی نشناخته‌اند و حال آنکه روز قیامت زمین یکسره در قبضه قدرت اوست و آسمانها در پیچیده به دست

اوست او منزّه است و برتر است از آنچه با وی شریک می‌گردانند ۶۷

وَيَعْقِبُ الْغُورَ مَعَهُ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَمِنْهُ الْأَرْضُ وَالْأَرْضُ مَعَهُ فَحَسْبُ الْوَجْدِ

و در صور دمیده می‌شود پس هر که در آسمانها و هر که در زمین است بیهوش درمی‌افتد مگر کسی که خدا بخواهد سپس بار دیگر در آن

دمیده می‌شود و بناگاه آنان بر پای ایستاده می‌نگرند ۶۸

وَأَسْرَفَ الْأَمْصِرَ يُرْوِدُهُمَا وَجْهَ الْكَافِرِ وَالسَّهْدَا وَفِي سَهْمِ النَّبِيِّ هُمَ لَا يَطْمَئِنُّونَ

و زمین به نور پروردگارش روشن گردد و کارنامه اعمال در میان نهاده شود و پیامبران و شاهدان را بیاورند و میانشان به حق داوری گردد و مورد ستم قرار نگیرند ۶۹

وَوَيْتٌ كُلِّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَعْمَلُونَ

و هر کسی نتیجه آنچه انجام داده است به تمام بیابد و او به آنچه می کنند داناتر است ۷۰

وَسَبِّحْ لِلذَّكْرِ كَمَدْرَأَيْلِهِ جَهَنَّمَ مِمَّا رَآهَ آدَامُ وَآبَاؤُهُ مَا هُمْ بِأَعْيُنِنَا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَصْنَعُونَ

وَسَمِعَ رِجَالًا مِمَّنْ هُمْ أَهْلُ الْبَيْتِ يُحَدِّثُونَ كَلِمَاتٍ لَعَلَّ الْكَافِرِينَ

و کسانی که کافر شده اند گروه گروه به سوی جهنم رانده شوند تا چون بدان رسند درهای آن به رویشان گشوده گردد و نگهبانانش به آنان گویند مگر فرستادگانی از خودتان بر شما نیامدند که آیات پروردگارتان را بر شما بخوانند و به دیدار چنین روزی شما را هشدار دهند گویند چرا ولی فرمان عذاب بر کافران واجب آمد ۷۱

فَلْيَدْعُوا بِآبَائِهِمْ كَمَا دَعَوْا بِآبَائِهِمْ سِوَى الْمَكَرِبِ

و گفته شود از درهای دوزخ درآیید جاودانه در آن بمانید و چه بد جایی است جای سرکشان ۷۲

وَسَبِّحْ لِلذَّكْرِ كَمَدْرَأَيْلِهِ جَهَنَّمَ مِمَّا رَآهَ آدَامُ وَآبَاؤُهُ مَا هُمْ بِأَعْيُنِنَا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَصْنَعُونَ

و کسانی که از پروردگارشان پروا داشته اند گروه گروه به سوی بهشت سوق داده شوند تا چون بدان رسند و درهای آن به رویشان گشوده گردد و نگهبانان آن به ایشان گویند سلام بر شما خوش آمدید در آن درآیید و جاودانه بمانید ۷۳

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَصْنَعُونَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَصْنَعُونَ

و گویند سپاس خدایی را که وعده اش را بر ما راست گردانید و سرزمین بهشت را به ما میراث داد از هر جای آن باغ پهناور که خواهیم جای می گزینیم چه نیک است پاداش عمل کنندگان ۷۴

نوح گفت پروردگارا من قوم خود را شب و روز دعوت کردم ۵

فلم ندهم دعاه الا هارما

و دعوت من جز بر گریزشان نیفزود ۶

فلم نكلم دعوبهم لسعر لهم حلولا اكا سهم ادا بهم واسسوا باهم واکروا واسكروا اسكارما

و من هر بار که آنان را دعوت کردم تا ایشان را بیمارزی انگشتانشان را در گوشه‌هایشان کردند و ردای خویشان بر سر کشیدند و اصرار

ورزیدند و هر چه بیشتر بر کبر خود افزودند ۷

فلم نكلم دعوبهم جهارما

سپس من آشکارا آنان را دعوت کردم ۸

فلم نكلم اعلى لهم واسرود لهم اسراما

باز من به آنان اعلام نمودم و در خلوت و پوشیده نیز به ایشان گفتم ۹

فلم ناسعروا ركم انه كار عمارما

و گفتم از پروردگارتان آمرزش بخواهید که او همواره آمرزنده است ۱۰

فلم نسل السما عليكم مكرما

تا بر شما از آسمان باران پی در پی فرستد ۱۱

فلم نكدم ناموالا و نر و نسل لكم حناب و نسل لكم اهارما

و شما را به اموال و پسران یاری کند و برایتان باغها قرار دهد و نهرها برای شما پدید آورد ۱۲

مالكم لا نر حور لله وطارما

شما را چه شده است که از شکوه خدا بیم ندارید ۱۳

وعد حکم اطوارا

و حال آنکه شما را مرحله به مرحله خلق کرده است ۱۴

الم بوا کف حیو الله سبع سماوات کانا

مگر ملاحظه نکرده‌اید که چگونه خدا هفت آسمان را تو بر تو آفریده است ۱۵

و حیو القمر فیه نورما و حیو الشمس سراجا

و ماه را در میان آنها روشنایی بخش گردانید و خورشید را چون چراغی قرار داد ۱۶

والله لاسکم من الادم نانا

و خداست که شما را مانند گیاهی از زمین رویانید ۱۷

ثم سککم فیهما و یر حکم احراجا

سپس شما را در آن بازمی‌گرداند و بیرون می‌آورد بیرون آوردنی عجیب ۱۸

والله حیو لکم الادم ساجا

و خدا زمین را برای شما فرشی گسترده ساخت ۱۹

لسکوا مہا سئلا مہا جا

تا در راههای فراخ آن بروید ۲۰

قالا بوح مد اہم عیوہ و اسوا مر لم یردہ مالہ و ولکہ الا حساوا

نوح گفت پروردگارا آنان نافرمانی من کردند و کسی را پیروی نمودند که مال و فرزندش جز بر زیان وی نیفزود ۲۱

و مکروا مکرا کابا

و دست به نیرنگی بس بزرگ زدند ۲۲

الف لام راء کتابی است که آن را به سوی تو فرود آوردیم تا مردم را به اذن پروردگارشان از تاریکیها به سوی روشنایی بیرون آوری به سوی راه آن شکست ناپذیر ستوده ۱

اللّٰهُ الَّذِي لَهُ مَلِكُ السَّمَاوَاتِ وَمَلِكُ الْأَرْضِ وَمَلِكُ الْكَوْكَبِ مَرَّ عَذَابٍ سَدِيدٍ

خدایی که آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست و وای بر کافران از عذابی سخت ۲

الَّذِينَ سَبُّوا اللَّهَ عَمَّا عَلَّمَهُمْ الْأَحْرَافَ وَيَكْفُرُونَ عَنِ سُنَنِ اللَّهِ وَسِعَ بِهَا عَوَالِمَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَالْجِبَالِ وَالْأَنْهَارِ وَالْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَالْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَالْجَنَّةِ وَالنَّارِ

همانان که زندگی دنیا را بر آخرت ترجیح می دهند و مانع راه خدا می شوند و آن را کج می شمارند آنانند که در گمراهی دور و درازی هستند ۳

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا لِيُعَلِّمَ الْبَشَرَهُمْ كَلِمَاتٍ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي الْقُلُوبِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

و ما هیچ پیامبری را جز به زبان قومش نفرستادیم تا حقایق را برای آنان بیان کند پس خدا هر که را بخواهد بی راه می گذارد و هر که را بخواهد هدایت می کند و اوست ارجمند حکیم ۴

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْخَسِ الْقَارُونَ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِالْعَهْدِ فَلْيَبْتَهِمْ وَأَلْقِ فِي الْيَمِّ طِينًا

و در حقیقت موسی را با آیات خود فرستادیم و به او فرمودیم که قوم خود را از تاریکیها به سوی روشنایی بیرون آور و روزهای خدا را به آنان یادآوری کن که قطعا در این یادآوری برای هر شکیبای سپاسگزاری عبرتهاست ۵

وَأَلْقِ فِي الْيَمِّ طِينًا وَلَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي الْمَصْرِ ثَلَاثًا يَوْمًا ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّكُمْ فَخَرَجْتُمْ رِجَالًا وَلَقَدْ هَمَمْتُمْ أَنْ تَعْبُدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَاتٍ فَإِذَا جَاءَتْكُمْ غُرُوبُ السُّنَنِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

و به خاطر بیاور هنگامی را که موسی به قوم خود گفت نعمت خدا را بر خود به یاد آورید آنگاه که شما را از فرعونیان رهانید همانان که بر شما عذاب سخت روا می داشتند و پسرانتان را سر می بریدند و زنانتان را زنده می گذاشتند و در این امر برای شما از جانب پروردگارتان

آزمایشی بزرگ بود ۶

وَادِ نَادِرٍ مِّنْكُمْ لَنْ يَكُونَ لَكُمْ وَلِيًّا كَفِرًا لَّكُمْ لَسَدِيدٌ

و آنگاه که پروردگارتان اعلام کرد که اگر واقعا سپاسگزاری کنید نعمت شما را افزون خواهیم کرد و اگر ناسپاسی نمایید قطعاً عذاب من سخت خواهد بود ۷

وَإِلَّا مَوْسَىٰ إِذْ كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَمَنَعَ النَّاسَ مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْحَرَامِ عَلَيْهِ سَاعَتَهُ

و موسی گفت اگر شما و هر که در روی زمین است همگی کافر شوید بی گمان خدا بی نیاز ستوده صفات است ۸

إِلَّا نَادِيَهُمْ بِآيَاتِنَا لَوْلَا أَنَا لَكُنَّا رَبَّهُمْ وَأَنَّا لَمَبْهُوتُونَ

لَمَّا كَفَرْنَا بَعْدَ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَأَنَّا لَمَنَّادُونَ

آیا خبر کسانی که پیش از شما بودند قوم نوح و عاد و ثمود و آنانکه بعد از ایشان بودند و کسی جز خدا از آنان آگاهی ندارد به شما نرسیده است فرستادگانشان دلایل آشکار برایشان آوردند ولی آنان دستهایشان را به نشانه اعتراض بر دهانهایشان نهادند و گفتند ما به آنچه شما بدان ماموریت دارید کافریم و از آنچه ما را بدان می خوانید سخت در شکیم ۹

فَالَّذِينَ هُمْ يُعْبَدُونَ أَغْوَيْنَا بِهِمْ مَا رَكِبُوا فِئْرَانُونَ

أَلَمْ نَجْعَلِ لَهُمُ آلَةً

پیامبرانشان گفتند مگر در باره خدا پدید آورنده آسمانها و زمین تردیدی هست او شما را دعوت می کند تا پاره ای از گناهانتان را بر شما ببخشاید و تا زمان معینی شما را مهلت دهد گفتند شما جز بشری مانند ما نیستید می خواهید ما را از آنچه پدرانمان می پرستیدند باز دارید پس برای ما حجتی آشکار بیاورید ۱۰

فَالَّذِينَ هُمْ يُعْبَدُونَ أَغْوَيْنَا بِهِمْ مَا رَكِبُوا فِئْرَانُونَ

أَلَمْ نَجْعَلِ لَهُمُ آلَةً

پیامبرانشان به آنان گفتند ما جز بشری مثل شما نیستیم ولی خدا بر هر یک از بندگان که بخوهد منت می‌نهد و ما را نرسد که جز به اذن خدا برای شما حجتی بیاوریم و مؤمنان باید تنها بر خدا توکل کنند ۱۱

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَكَرِهْنَا اسْتِغَاثَةَ اللَّهِ فَمَا كُنَّا نَنْتَوَكَّلُ عَلَيْهِ اللَّهُ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلِينَ

و چرا بر خدا توکل نکنیم و حال آنکه ما را به راه‌هایمان رهبری کرده است و البته ما بر آزاری که به ما رساندید شکیبایی خواهیم کرد و توکل‌کنندگان باید تنها بر خدا توکل کنند ۱۲

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ جَزَاءٌ بِمَا كَفَرُوا حَسْبُ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

و کسانی که کافر شدند به پیامبرانشان گفتند شما را از سرزمین خودمان بیرون خواهیم کرد مگر اینکه به کیش ما بازگردید پس پروردگارشان به آنان وحی کرد که حتما ستمگران را هلاک خواهیم کرد ۱۳

وَلَسْئِيرُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي آتٍ مُّهِينٍ

و قطعاً شما را پس از ایشان در آن سرزمین سکونت خواهیم داد این برای کسی است که از ایستادن در محشر به هنگام حساب در پیشگاه من بترسد و از تهدیدم بیم داشته باشد ۱۴

وَأَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي سَهْلٍ الْأَنْصَارِيَّةُ

و پیامبران از خدا گشایش خواستند و سرانجام هر زورگوی لجوجی نومید شد ۱۵

مَنْ يَدْعُنَا إِلَى ضَلَالٍ مَّا نَسْتَجِيبُ لَهُ شَيْئًا وَلَا يَدْعُنَا إِلَى الْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ حَدِّ ذِكْرِكَ الْخَالِفِينَ

آن کس که دوزخ پیش روی اوست و به او آبی چرکین نوشانده می‌شود ۱۶

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ جَزَاءٌ بِمَا كَفَرُوا حَسْبُ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

آن را جرعه جرعه می‌نوشد و نمی‌تواند آن را فرو برد و مرگ از هر جانبی به سوی می‌آید ولی نمی‌میرد و عذابی سنگین به دنبال دارد ۱۷

مَنْ يَدْعُنَا إِلَى ضَلَالٍ مَّا نَسْتَجِيبُ لَهُ شَيْئًا وَلَا يَدْعُنَا إِلَى الْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ حَدِّ ذِكْرِكَ الْخَالِفِينَ

م ث ل کسانی که به پروردگار خود کافر شدند کردارهایشان به خاکستری می ماند که بادی تند در روزی طوفانی بر آن بوزد از آنچه به دست آورده اند هیچ بهره ای نمی توانند برد این است همان گمراهی دور و دراز ۱۸

الم نزل الله على السماوات والارض بالحق انزلناكم وما بالحق حذركم

آیا در نیافته ای که خدا آسمانها و زمین را به حق آفریده اگر بخواهد شما را می برد و خلق تازه ای می آورد ۱۹

وما دلک علی الله سرور

و این کار بر خدا دشوار نیست ۲۰

ویرموا لله حمتا قال الصبا للکر اسکتروا انا کانکم سافهرا انهم مسور عامر عذاب الله من سب طواوا لو هکنا الله لهدکناکم

سوا علنا احرام صرنا مالنا من مصر

و همگی در برابر خدا ظاهر می شوند پس ناتوانان به گردنکشان می گویند ما پیروان شما بودیم آیا چیزی از عذاب خدا را از ما دور می کنید می گویند اگر خدا ما را هدایت کرده بود قطعاً شما را هدایت می کردیم چه بی تابی کنیم چه صبر نماییم برای ما یکسان است ما را راه

گریزی نیست ۲۱

وقال السطار لما فی الامم ان الله وعدکم وعد الحق ووعدکم ما حاتمکم وما کان علیکم من سلطان الا ان دعویکم فاستهملکم فلا تلوموه ولوموا انفسکم ما انا انکم بمصرح علی کفرک ما اسرکم من قبل ان الظالمین لهم عذاب الله

و چون کار از کار گذشت و داوری صورت گرفت شیطان می گوید در حقیقت خدا به شما وعده داد وعده راست و من به شما وعده دادم و با شما خلاف کردم و مرا بر شما هیچ تسلطی نبود جز اینکه شما را دعوت کردم و اجابت نمودید پس مرا ملامت نکنید و خود را ملامت کنید من فریادرس شما نیستم و شما هم فریادرس من نیستید من به آنچه پیش از این مرا در کار خدا شریک می دانستید کافرم آری

ستمکاران عذابی پردرد خواهند داشت ۲۲

وادخل الکر امنوا و عملوا الصالحات حاد بری من یسها الا بهاء حالکر فیها نادر دهم یسهم فیها سلام

و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند به بهشت‌هایی درآورده می‌شوند که از زیر درختان آن جویبارها روان است که به اذن پروردگارش در آنجا جاودانه به سر می‌برند و درودشان در آنجا سلام است ۲۳

الم بر کعبه کبرئیه صلی الله علیه و آله و سلم

آیا ندیدی خدا چگونه م ث ل زده سخنی پاک که مانند درختی پاک است که ریشه‌اش استوار و شاخه‌اش در آسمان است ۲۴

بسم الله الرحمن الرحیم

میخواش را هر دم به اذن پروردگارش می‌دهد و خدا م ث لها را برای مردم می‌زند شاید که آنان پند گیرند ۲۵

و صلوات الله علیهم

و م ث ل سخنی ناپاک چون درختی ناپاک است که از روی زمین کنده شده و قراری ندارد ۲۶

بسم الله الرحمن الرحیم

خدا کسانی را که ایمان آورده‌اند در زندگی دنیا و در آخرت با سخن استوار ثابت می‌گرداند و ستمگران را بی‌راه می‌گذارد و خدا هر چه بخواهد انجام می‌دهد ۲۷

الم بر کعبه کبرئیه صلی الله علیه و آله و سلم

آیا به کسانی که شکر نعمت خدا را به کفر تبدیل کردند و قوم خود را به سرای هلاکت درآوردند ننگریستی ۲۸

بسم الله الرحمن الرحیم

در آن سرای هلاکت که جهنم است و در آن وارد می‌شوند و چه بد قرارگاهی است ۲۹

و صلوات الله علیهم

و برای خدا ماندهایی قرار دادند تا مردم را از راه او گمراه کنند بگو بر خوردار شوید که قطعاً بازگشت شما به سوی آتش است ۳۰

بسم الله الرحمن الرحیم

به آن بندگانم که ایمان آورده‌اند بگو نماز را بر پا دارند و از آنچه به ایشان روزی داده‌ایم پنهان و آشکارا انفاق کنند پیش از آنکه روزی فرا رسد که در آن نه داد و ستدی باشد و نه دوستی ۳۱

اللّٰهُ الَّذِي جَلَّى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَارَبُّ السَّمَاءِ مَا طَرَحَ بِهِ مِنَ الْمَرَاتِ دَعَاكُمْ وَسِعَ لَكُمْ الْفَلَاحُ لِيُرِيَنَّ فِي الْيَوْمِ الْآخِرِ وَسِعَ لَكُمْ الْآلَاءَ

خداست که آسمانها و زمین را آفرید و از آسمان آبی فرستاد و به وسیله آن از میوه‌ها برای شما روزی بیرون آورد و کشتی را برای شما رام گردانید تا به فرمان او در دریا روان شود و رودها را برای شما مسخر کرد ۳۲

وَسِعَ لَكُمْ السَّمْسُ وَالْقَمَرُ دَعَاكُمْ وَاللَّيْلُ وَالنَّهَارُ

و خورشید و ماه را که پیوسته روانند برای شما رام گردانید و شب و روز را نیز مسخر شما ساخت ۳۳

وَأَنَّا كَرَّمُكُمْ مِنْ كُلِّ مَسَاجِدٍ وَارَبُّكُمْ سَمِعَ اللَّهُ لَكُمْ هَوَاهُ أَلَّا تَسْأَلَ لَكُمْ كِفَاةً

و از هر چه از او خواستید به شما عطا کرد و اگر نعمت خدا را شماره کنید نمی‌توانید آن را به شمار درآورد قطعاً انسان ستم‌پیشه ناسپاس است ۳۴

وَأَدْعَاةَ الْإِبْرَاهِيمَ دَعَا حِلَّ هَذَا التَّكْوِينِ وَارَبُّكُمْ الْوَاقِعُ

و یاد کن هنگامی را که ابراهیم گفت پروردگارا این شهر را ایمن گردان و مرا و فرزندانم را از پرستیدن بتان دور دار ۳۵

دَعَا نَهْرَ الْكَلْبِ كَلْبًا مِنْ النَّاسِ فَمِنْ بَيْنِهِ فَارْتَفَعَتْ مِنْ عَطَاةِ فَاطِمَةَ عَمْرٍو دَعَاكُمْ

پروردگارا آنها بسیاری از مردم را گمراه کردند پس هر که از من پیروی کند بی‌گمان او از من است و هر که مرا نافرمانی کند به یقین تو آمرزنده و مهربانی ۳۶

دَعَا لِي أَسْكِنُ مِنْ دُونِهِ بِنَادٍ عِنْدِي دَعَا عِنْدَ سَبْطِ الْمَرْمُومِ دَعَا لِعَمْرٍو الْكَلْبَةَ فَاحْتَلَّ بِهَا كَهْرَمَانَ النَّاسِ يَهْوَى اللَّهُمَّ وَأَدْعَاةَ مَرِّ
الْمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَسْكُرُونَ

پروردگارا من یکی از فرزندانم را در دره‌ای بی کشت نزد خانه محترم تو سکونت دادم پروردگارا تا نماز را به پا دارند پس دل‌های برخی از مردم را به سوی آنان گرایش ده و آنان را از محصولات مورد نیازشان روزی ده باشد که سپاسگزاری کنند ۳۷

دَنَا بِطَلْمٍ مَا يَفِيءُ وَمَا تَطْرُقُ مَا يَفِيءُ عَلَى اللَّهِ مِنْ سَعْيِ الْأَدْمِيِّ وَلَا فِ السَّمَاءِ

پروردگارا بی گمان تو آنچه را که پنهان می‌داریم و آنچه را که آشکار می‌سازیم می‌دانی و چیزی در زمین و در آسمان بر خدا پوشیده نمی‌ماند ۳۸

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكُفْرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ عِبَادَ اللَّهِ لَشَاكِرُونَ

سپاس خدای را که با وجود سالخوردگی اسماعیل و اسحاق را به من بخشید به راستی پروردگار من شنونده دعاست ۳۹

دَنَا حَتَّىٰ مَعَمُ الْكَلَامِ وَمِنْ دَرَجَةِ دَنَا وَهَبَ لِي دَنَا

پروردگارا مرا برپادارنده نماز قرار ده و از فرزندان من نیز پروردگارا و دعای مرا بپذیر ۴۰

دَنَا أَعْمَلَ وَلَوْ أَلَكِي وَاللَّوْمُ مِثْرُ يَوْمٍ يَوْمَ الْحِسَابِ

پروردگارا روزی که حساب برپا می‌شود بر من و پدر و مادرم و بر مؤمنان ببخشای ۴۱

وَلَا يَسْتُرُ اللَّهُ عَافِيًا عَمَّا سَعَى الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ سَهِرٍ فَيَذَلُ الْأَلْبَابُ

و خدا را از آنچه ستمکاران می‌کنند غافل مپندار جز این نیست که کیفر آنان را برای روزی به تاخیر می‌اندازد که چشمها در آن خیره می‌شود ۴۲

مَهْطَبِطٍ مَعْنَى دَوْسِهِمْ لَا تَرَى اللَّهُ طَرَفَهُمْ وَأَعْيُنُهُمْ هَوَا

شتابان سر برداشته و چشم بر هم نمی‌زنند و از وحشت دل‌هایشان تهی است ۴۳

وَإِنَّكَ دَالِمٌ النَّاسِ يَوْمَ نَأْتِيهِمُ الْكَلْبَاتُ فَهِيَ الْكَلْبَاتُ كَلِمَاتُ دَنَا حَرَامًا لِحَالِ فَرْسِهِ دَعْوَتُكَ وَسِعَ الرِّسْلُ أَوَّلَهُ كَوْنًا أَوْ آخِرَتَهُ مِنْ هَلْ مَا لَكَ مِنْ دَوْلٍ

و مردم را از روزی که عذاب بر آنان می‌آید بترسان پس آنان که ستم کرده‌اند می‌گویند پروردگارا ما را تا چندی مهلت بخش تا دعوت تو را پاسخ گوئیم و از فرستادگان تو پیروی کنیم به آنان گفته می‌شود مگر شما پیش از این سوگند نمی‌خوردید که شما را فناایی نیست ۴۴

وَسَكُنْتُمْ مَسَاكِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَفَنَسِيحُ كُفْرًا كُنْتُمْ صَالِحِينَ وَمَا لَكُمْ أَلْمَانًا

و در سرراهی کسانی که بر خود ستم روا داشتند سکونت گزیدید و برای شما آشکار گردید که با آنان چگونه معامله کردیم و م ث لها برای شما زدیم ۴۵

وَكَمْ مَكْرًا مَكْرَهُمْ وَعَسَىٰ لِلَّهِ مَكْرُهُمْ وَأَن تَكُونَ مِنَ الْخَالِقِينَ

و به یقین آنان نیرنگ خود را به کار بردند و جزای مکرشان با خداست هر چند از مکرشان کوهها از جای کنده می‌شد ۴۶

فَلَا يَسْتَرْسِئُ اللَّهُ مَبْعَدًا وَعَسَىٰ أَن يَنْزِلَ إِلَيْكَ لِكُلِّ إِلَهٍ آيَاتٌ

پس مپندار که خدا وعده خود را به پیامبرانش خلاف می‌کند که خدا شکست‌ناپذیر انتقام‌گیرنده است ۴۷

وَمَا يَكْفُرُ الْإِنسَانُ إِلَّا لِنَفْسِهِ إِنَّهُ كَانَ آلِفًا مَّآءًا

روزی که زمین به غیر این زمین و آسمانها به غیر این آسمانها مبدل گردد و مردم در برابر خدای یگانه قهار ظاهر شوند ۴۸

وَلِيَّ الْمَدِينَةِ بَوْمًا مَّعْرُوفًا إِلَىٰ الْعَقَدِ

و گناهکاران را در آن روز می‌بینی که با هم در زنجیرها بسته شده‌اند ۴۹

سِرًّا بَلَّغَهُمُ مِنَ الْعِلْمِ أَن قَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ تَلَا هَٰذَا

تن پوشه‌ایشان از قطران است و چهره‌هایشان را آتش می‌پوشاند ۵۰

لَقَدْ يَلْقَىٰ اللَّهُ كُلَّ يَوْمًا الَّذِينَ يُكْفِرُونَ بِآيَاتِهِ وَيَسْتَكْبِرُونَ

تا خدا به هر کس هر چه به دست آورده است جزا دهد که خدا زودشمار است ۵۱

هَكَذَا يَلْعَلُ النَّاسُ عَلَىٰ أَعْقَابِهِمْ خَالِدِينَ أَلَمْ يَكُن لَّهُمْ آيَاتٌ أَن يَأْتِيَهُمُ الرَّاغِبِينَ

این قرآن ابلاغی برای مردم است تا به وسیله آن هدایت شوند و بدان بیم یابند و بدانند که او معبودی یگانه است و تا صاحبان خرد پند گیرند ۵۲

فاطر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ خَالِقِ الْمَلَائِكَةِ سَلَامًا أُولَى الْأَحْيَاءِ وَالْمَيِّتِ وَالْبَاقِ وَرَبِّكَ الْبَلِغِ مَا نَسَا رَأَى اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
سپاس خدای را که پدیدآورنده آسمان و زمین است و فرشتگان را که دارای بالهای دوگانه و سه گانه و چهارگانه اند پیام آورنده قرار داده

است در آفرینش هر چه بخواهد می افزاید زیرا خدا بر هر چیزی تواناست ۱

مَا يَتَّبِعُ اللَّهُ لِنَاسٍ مِنْهُمْ مَنْ يَخْتَرِكُ لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ وَلَا يَخْتَرِكُ لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ وَلَا يَخْتَرِكُ لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ وَلَا يَخْتَرِكُ

هر رحمتی را که خدا برای مردم گشاید بازدارنده ای برای آن نیست و آنچه را که باز دارد پس از باز گرفتن گشاینده ای ندارد و اوست همان شکست ناپذیر سنجیده کار ۲

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ادْعُوا سَمَاءَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقِ عَبْدٍ اللَّهُ يَرْفَعُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ طَهُرَ بِنُورِكُمْ

ای مردم نعمت خدا را بر خود یاد کنید آیا غیر از خدا آفریدگاری است که شما را از آسمان و زمین روزی دهد خدایی جز او نیست پس چگونه از حق انحراف می یابید ۳

وَأَرْكَبُكُمْ سَحَابًا وَبِالْبُرُوجِ وَاللَّهُ يَخْتَرِكُ لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ وَلَا يَخْتَرِكُ لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ وَلَا يَخْتَرِكُ لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ وَلَا يَخْتَرِكُ

و اگر تو را تکذیب کنند قطعا پیش از تو هم فرستادگانی تکذیب شدند و همه کارها به سوی خدا بازگردانیده می‌شود ۴

يا ايها الناس ارعدوا لله حيا فلا يحق لكم الهاء الدنيا ولا يحق لكم بالله العهود

ای مردم همانا وعده خدا حق است زنده تا این زندگی دنیا شما را فریب ندهد و زنده تا شیطان فریبنده شما را در باره خدا نفریبید ۵

ار السطار لكم عدو فاهدوه عدوا اما عدوه لكونوا من اصحاب السعد

در حقیقت شیطان دشمن شماست شما نیز او را دشمن بگیرید او فقط دار و دسته خود را می‌خواند تا آنها از یاران آتش باشند ۶

الذکر کمروا لهم عذاب سديد والذکر اموا وعلوا الصالحات لهم سعرة واح كس

کسانی که کفر ورزیده‌اند عذابی سخت خواهند داشت و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند برای آنان آمرزش و پاداشی بزرگ

است ۷

لا امر دبر له سو عمله فانه حسا فان الله بكل من سا و بهدي من سا فلا يذهب بهسط عليهم حسرات ار الله علام بما تصور

آیا آن کس که زشتی کردارش برای او آراسته شده و آن را زیبا می‌بیند مانند مؤمن نیکوکار است خداست که هر که را بخواهد بی‌راه می‌گذارد و هر که را بخواهد هدایت می‌کند پس مبادا به سبب حسرت‌های گوناگون بر آنان جانت از کف برود قطعا خدا به آنچه می‌کند

داناست ۸

والله الذي ادخل الرياح فسد سبابا فسماه الله لك منق فاحسنا به الا امر سكر موبها كلك السود

و خدا همان کسی است که باده‌ها را روانه می‌کند پس باده‌ها ابری را برمی‌انگیزند و ما آن را به سوی سرزمینی مرده راندیم و آن زمین را

بدان وسیله پس از مرگش زندگی بخشیدیم رستاخیز نیز چنین است ۹

من كان يدرك العرة والله العرة حمما لله بصدق الكلم الطيب والعمل الصالح يرضه والذکر بمرور السنات لهم عذاب سديد ومكر

اولئك هو نود

هر کس سربلندی می‌خواهد سربلندی یکسره از آن خداست سخنان پاکیزه به سوی او بالا می‌رود و کار شایسته به آن رفعت می‌بخشد و کسانی که با حيله و مکر کارهای بد می‌کنند عذابی سخت خواهند داشت و نیرنگشان خود تباه می‌گردد ۱۰

**والله حلکم من ربانم من طفه بم حلکم ادوا حاد ما یمل من اینه ولا یص الا سلمه وما سمر من معمر ولا یضر من عمره الا فی کتاب الله
دلت علی الله سر**

و خداست که شما را از خاکی آفرید سپس از نطفه‌ای آنگاه شما را جفت جفت گردانید و هیچ مادینه‌ای بار نمی‌گیرد و بار نمی‌نهد مگر به علم او و هیچ سالخورده‌ای عمر دراز نمی‌یابد و از عمرش کاسته نمی‌شود مگر آنکه در کتابی مندرج است در حقیقت این کار بر خدا آسان است ۱۱

**وما سنوی الهمار هکاء کربان سابع سراه وهکاملی الحاح و من کل ناکور لهما طرنا و سهر حور حله نلسو نهانوی الملط هه
مواحد لیسوا من طفه وللمکم سکور**

و دو دریا یکسان نیستند این یک شیرین تشنگی‌زدا و نوشیدنش گواراست و آن یک شور تلخ‌مزه است و از هر یک گوشتی تازه می‌خورید و زیوری که آن را بر خود می‌پوشید بیرون می‌آورید و کشتی را در آن موج‌شکاف می‌بینی تا از فضل او روزی خود را جستجو کنید و امید که سپاس بگزارید ۱۲

**بولی اللیله الهام و بولی الهام اللیل و سدر السمر و الممر کل بیری لا حل مفعه داکم الله دکره له الملط واکبر سکور من دوه ما
ملکور من طفه**

شب را به روز درمی‌آورد و روز را به شب درمی‌آورد و آفتاب و ماه را تسخیر کرده است که هر یک تا هنگامی معین روانند این است خدا پروردگار شما فرمانروایی از آن اوست و کسانی را که بجز او می‌خوانید مالک پوست هسته خرمایی هم نیستند ۱۳

ار سکوره لا سمعوا دعا کم ولو سمعوا ما سها بوالکم و یوم العنامه سکور سرکم ولا یسط مل حنه

اگر آنها را بخوانید دعای شما را نمی‌شنوند و اگر فرضاً بشنوند اجابتتان نمی‌کنند و روز قیامت شرک شما را انکار می‌کنند و هیچ کس چون خدای آگاه تو را خبردار نمی‌کند ۱۴

يا ايها الناس اسم الله على الله والله هو الله المجد

ای مردم شما به خدا نیازمندید و خداست که بی‌نیاز ستوده است ۱۵

ار ساكهم وادبهم

و اگر بخواهد شما را می‌ب‌رد و خلقی نو بر سر کار می‌آورد ۱۶

وما دل على الله سر

و این امر برای خدا دشوار نیست ۱۷

ولا ترم وادبه ودره ودره ودره وار كع مهله ال حملها لا يمل مه سه ولو كان ذا قوة اما كذالك يسهوون بهم بالنسب واطموا بالصلاه

ومر كع فانما كع لفسه وعل الله المصد

و هیچ بارب درازنده‌ای بار گناه دیگری را بر نمی‌دارد و اگر گرانباری دیگری را به یاری به سوی بارش فرا خواند چیزی از آن برداشته نمی‌شود هر چند خویشاوند باشد تو تنها کسانی را که از پروردگارشان در نهان می‌ترسند و نماز برپا می‌دارند هشدار می‌دهی و هر کس پاکیزگی جوید تنها برای خود پاکیزگی می‌جوید و فرجام کارها به سوی خداست ۱۸

وما سنوي الا عه والصد

و نابینا و بینا یکسان نیستند ۱۹

ولا الطاماد ولا النور

و نه تیرگیها و روشنایی ۲۰

ولا الطل ولا البرود

و نه سایه و گرمای آفتاب ۲۱

و ما سنوي الا حنا ولا الاموات ار الله سمع مر سا وما انت بسمع مرع الفود

و زندگان و مردگان یکسان نیستند خداست که هر که را بخواهد شنوا می‌گرداند و تو کسانی را که در گورهایند نمی‌توانی شنوا سازی ۲۲
ار اف الا کر

تو جز هشداردهنده‌ای بیش نیستی ۲۳

انا ما سناک بالیو سدا و کرا وار مر امه الا خلاها کر

ما تو را بحق به سم ت بشارتگر و هشداردهنده گسیل داشتیم و هیچ امتی نبوده مگر اینکه در آن هشداردهنده‌ای گذشته است ۲۴

وار کک یو کک کک الکر مر فلهم حا بهم مسلهم بالناس و بالکر و بالکتاب المکر

و اگر تو را تکذیب کنند قطعا کسانی که پیش از آنها بودند نیز به تکذیب پرداختند پیامبران‌شان دلایل آشکار و نوشته‌ها و کتاب روشن برای آنان آوردند ۲۵

مر احد الکر کمر و افکر کار کر

آنگاه کسانی را که کافر شده بودند فرو گرفتم پس چگونه بود کیفر من ۲۶

الم بر ار الله ار لمر السما ما طر حنا به نمراد مطلقا الوابها و مر الخال حد نصر و حمر مصلح الوابها و عراب سو د

آیا ندیده‌ای که خدا از آسمان آبی فرود آورد و به وسیله آن میوه‌هایی که رنگهای آنها گوناگون است بیرون آوردیم و از برخی کوهها راهها و رگه‌های سپید و گلگون به رنگهای مختلف و سیاه پر رنگ آفریدیم ۲۷

و مر الناس و الدواب و الا سام مصلح الواب ککط اما یسی الله مر عباد و العالم ار الله کر عمو د

و از مردمان و جانوران و دامها که رنگهایشان همان گونه مختلف است پدید آوردیم از بندگان خدا تنها دانیانند که از او می‌ترسند آری خدا ارجمند آمرزنده است ۲۸

اِنَّ الْكَبْرَ بِلَوْزِ كِتَابِ اللّٰهِ وَاَطْمُوْا الصَّلَاةَ وَاَسْمُوْا مَا دَرَسْتُمْ سِرًّا وَّعَلَّا يَكُوْنُ رَحُوْرًا يَّادُ الرَّسُوْلِ

در حقیقت کسانی که کتاب خدا را می‌خوانند و نماز برپا می‌دارند و از آنچه بدیشان روزی داده‌ایم پنهان و آشکارا انفاق می‌کنند امید به تجارتی بسته‌اند که هرگز زوال نمی‌پذیرد ۲۹

لَوْ فَهِمُ اَحْوَدِهِمْ وَاَرَدَكُم مِّنْ فَتْنَةٍ اِنَّكُمْ لَعَمُوْدٌ

تا پاداششان را تمام بدیشان عطا کند و از فزون‌بخشی خود در حق آنان بیفزاید که او آمرزنده حق‌شناس است ۳۰

وَالَّذِيْ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ مِّنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ فَالْمَا سِرَّكَ يَّارَ اللّٰهِ سَكْرَةً لِّسَانٍ

و آنچه از کتاب به سوی تو وحی کرده‌ایم خود حق و تصدیق‌کننده کتابهای پیش از آن است قطعاً خدا نسبت به بندگانش آگاه بیناست ۳۱

يَمْ اُوْدُ يَا الْكِتَابَ الْكَبْرَ اَصْطَفَيْنَا مِّنْ عِبَادِنَا فَهِيْمٌ طَالَمَ لَيْسَ وَمِنْهُمْ سَابِقُ الْاَلْبَابِ اِنَّ اللّٰهَ دَلِيْلٌ هُوَ الْفَطْرُ الْكَبِيْرُ

سپس این کتاب را به آن بندگان خود که آنان را برگزیده بودیم به میراث دادیم پس برخی از آنان بر خود ستمکارند و برخی از ایشان میانه‌رو و برخی از آنان در کارهای نیک به فرمان خدا پیشگامند و این خود توفیق بزرگ است ۳۲

حَنَادٌ عَرَبٌ بَكَ حُلُوْبَهَا بِلَوْزِ فِيْهَا مِّنْ اَسَاوِدٍ مِّنْ دَهَبٍ وَّلَوْلَا اَوْلَا سَهْمٌ فِيْهَا حَرَمٌ

در بهشت‌های همیشگی که به آنها در خواهند آمد در آنجا با دستبندهایی از زر و مروارید زیور یابند و در آنجا جامه‌شان پ رنجان خواهد بود ۳۳

وَطَالُوْا اِلَيْكَ اللّٰهَ الَّذِيْ اَدَّاهُ عَنَّا الْحَرَمَ اِنَّ رَبَّنَا لَعَمُوْدٌ

و می‌گویند سپاس خدایی را که اندوه را از ما بزدود به راستی پروردگار ما آمرزنده و حق‌شناس است ۳۴

الَّذِيْ اَحْلَا دَا دَا الْعَمَامَةَ مِّنْ فَتْنَةٍ لَا يَمْسَا فِيْهَا كَيْدٌ وَلَا يَمْسَا فِيْهَا لُؤْلُؤٌ

همان خدایی که ما را به فضل خویش در سرای ابدی جای داد در اینجا رنجی به ما نمی‌رسد و در اینجا درماندگی به ما دست نمی‌دهد ۳۵

وَالَّذِيْ كَفَرُوْا اِلَيْهِمْ اِنَّهُمْ لَآ يَمْنَعُهُمْ فِتْنَةٌ وَّيَا دُوْلَةَ اِيْمَانٍ كَذَبُوْا وَاَلَيْكُمْ اَلَمُ

و با سوگندهای سخت خود به خدا سوگند یاد کردند که اگر هرآینه هشداردهنده‌ای برای آنان بیاید قطعا از هر یک از امتهای دیگر راه‌یافته‌تر شوند ولی چون هشداردهنده‌ای برای ایشان آمد جز بر نفرتشان نیفزود ۴۲

اَسْتَعِازُ بِاللّٰهِ وَالْاِسْتِغَاثَةُ بِاللّٰهِ وَالْاِسْتِغَاثَةُ بِاللّٰهِ وَالْاِسْتِغَاثَةُ بِاللّٰهِ وَالْاِسْتِغَاثَةُ بِاللّٰهِ
بِوَلّٰ

انگیزه این کارشان فقط گردنکشی در روی زمین و نیرنگ زشت بود و نیرنگ زشت جز دامن صاحبش را نگیرد پس آیا جز سنت و سرنوشت‌شوم پیشینیان را انتظار می‌برند و هرگز برای سنت خدا دگرگونی نخواهی یافت ۴۳

اَوَّلُ سِرِّهِ بِاللّٰهِ وَالْاِسْتِغَاثَةُ بِاللّٰهِ وَالْاِسْتِغَاثَةُ بِاللّٰهِ وَالْاِسْتِغَاثَةُ بِاللّٰهِ
اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

آیا در زمین نگردیده‌اند تا فرجام کار کسانی را که پیش از ایشان زیسته و نیرومندتر از ایشان بودند بنگرند و هیچ چیز نه در آسمانها و نه در زمین خدا را درمانده نکرده است چرا که او همواره دانای تواناست ۴۴

وَلَوْ يَؤُوحُ اِلَّا اِلٰهَ النَّاسِ مَا كَسَبُوا مَا يَرْكَبُونَ
و اگر خدا مردم را به سزای آنچه انجام داده‌اند مؤاخذه می‌کرد هیچ جنبنده‌ای را بر پشت زمین باقی نمی‌گذاشت ولی تا مدتی معین مهلتشان می‌دهد و چون اجلشان فرا رسد خدا به کار بندگان بیناست ۴۵

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الم

الف لام میم ۱

عَلَّمَ الرَّوْمَ

رومیان شکست خوردند ۲

عَ اَحَدِ الْاَصْرِ هَمَّ مَرَّكَ عَلَيْهِمْ سَعْلَوْر

در نزدیکترین سرزمین ولی بعد از شکستشان در ظرف چند سالی به زودی پیروز خواهند گردید ۳

عَ نَحْ سَبْرَ لِّلَّهِ الْاَمْرُ مِمَّا قَلَّ مِنْكُمْ لَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ

فرجام کار در گذشته و آینده از آن خداست و در آن روز است که مؤمنان از یاری خدا شاد می گردند ۴

بِسْمِ اللّٰهِ نَحْمَدُكَ يَا حَمْدُ

هر که را بخواهد یاری می کند و اوست شکست ناپذیر مهربان ۵

وَعَدَ اللّٰهُ لَآ يَهْدِي اللّٰهُ وَعْدَهُ وَاَكْرَمُ النَّاسِ لَاسْمٰوْر

وعده خداست خدا وعده اش را خلاف نمی کند ولی بیشتر مردم نمی دانند ۶

سَلَوْر طَاهِرًا مِّنَ النَّارِ الْاَكْبَرِ هَمَّ عَ اَطَوْر

از زندگی دنیا ظاهری را می شناسند و حال آنکه از آخرت غافلند ۷

اَوَّلَهُمْ سَعْدًا فِيْ اَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَارْتَبَعْنَاهُمْ نَارًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ لَكَوْر

آیا در خودشان به تفکر نپرداخته اند خداوند آسمانها و زمین و آنچه را که میان آن دو است جز به حق و تا هنگامی معین نیافریده است و با

این همه بسیاری از مردم لقای پروردگارشان را سخت منکرند ۸

**اولم سدرولع الاولم فطرولم كلف كار عافه الكبر من فلهم كابوا اسك مهم فوه وانا اولم و عمرها اكبر مما عمرها
و حاهم دسلهم بالناس فما كار الله لظلمهم ولكر كابوا انهم بظلمور**

آیا در زمین نگردیده‌اند تا ببینند فرجام کسانی که پیش از آنان بودند چگونه بوده است آنها بس نیرومندتر از ایشان بودند و زمین را زیر و رو کردند و بیش از آنچه آنها آبادش کردند آن را آباد ساختند و پیامبرانشان دلایل آشکار برایشان آوردند بنابراین خدا بر آن نبود که بر ایشان ستم کند لیکن خودشان بر خود ستم می‌کردند ۹

ثم كار عافه الكبر اساولم السواي ار كك بوا نانا الله وكابوا بها سهرور

آنگاه فرجام کسانی که بدی کردند بسی بدتر بود چرا که آیات خدا را تکذیب کردند و آنها را به ریشخند می‌گرفتند ۱۰

الله نكنا الملو ثم سكره ثم الله نر حور

خداست که آفرینش را آغاز و سپس آن را تجدید می‌کند آنگاه به سوی او بازگردانیده می‌شوید ۱۱

ويوم نهم الساعة نلس المهرور

و روزی که قیامت برپا شود مجرمان نومید می‌گردند ۱۲

ولم بكر لهم من سركا بهم سفا وكابوا سركا بهم كافر

و برای آنان از شریکانشان شفیعیانی نیست و خود منکر شریکان خود می‌شوند ۱۳

ويوم نهم الساعة يومك بهرور

و روزی که رستاخیز برپا گردد آن روز مردم پراکنده می‌شوند ۱۴

فاما الكبر امنوا و عملوا الكالاب فهمه و كنه بهرور

اما کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند در گلستانی شادمان می‌گردند ۱۵

واما الكبر كفروا وكك بوا نانا اولم الا حره فاولطف الكاب مصرور

و اما کسانی که کافر شده و آیات ما و دیدار آخرت را به دروغ گرفته‌اند پس آنان در عذاب حاضر آیند ۱۶

فَسَهَارِ اللّٰهَ حَرِّ مَسُورٍ وَ حَرِّ مَطُورٍ

پس خدا را تسبیح گوئید آنگاه که به عصر درمی‌آیید و آنگاه که به بامداد درمی‌شوید ۱۷

وَالْمَكْرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَسَاوَجَرِّ مَطُورٍ

و ستایش از آن اوست در آسمانها و زمین و شامگاهان و وقتی که به نیمروز می‌رسید ۱۸

بِرَحْمَةِ اللَّهِ مِنْ الْمُنْتَهَى مِنَ الْأَرْضِ سَكُومًا وَ كَلْبًا بِرَحْوٍ

زنده را از مرده بیرون می‌آورد و مرده را از زنده بیرون می‌آورد و زمین را بعد از مرگش زنده می‌سازد و بدین گونه از گورها بیرون آورده

می‌شوید ۱۹

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ بِرَحْمَةٍ مِنْ رَبِّهِمْ يُبْرِئُونَ الْبَشَرَ وَأَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ بِعَذَابٍ مِنْ رَبِّهِمْ يُضَلِّقُونَ الْوُجُوهُ

و از نشانه‌های او این است که شما را از خاک آفرید پس بناگاه شما به صورت بشری هر سو پراکنده شدید ۲۰

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ بِرَحْمَةٍ مِنْ رَبِّهِمْ يُبْرِئُونَ الْبَشَرَ وَأَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ بِعَذَابٍ مِنْ رَبِّهِمْ يُضَلِّقُونَ الْوُجُوهُ

و از نشانه‌های او اینکه از نوع خودتان همسرانی برای شما آفرید تا بدانها آرام گیرید و میانتان دوستی و رحمت نهاد آری در این نعمت

برای مردمی که می‌اندیشند قطعا نشانه‌هایی است ۲۱

وَمِنْ آيَاتِهِ حُلُقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخِلَافِ السَّمَكِ وَالْوَالِدِ دَلِيلَ الْبَالِغِ

و از نشانه‌های قدرت او آفرینش آسمانها و زمین و اختلاف زبانهای شما و رنگهای شماسست قطعا در این امر نیز برای دانشوران نشانه‌هایی

است ۲۲

وَمِنْ آيَاتِهِ مَا مَكَّمُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالسَّاعَةِ مِنْ فَكْرِ الْبَالِغِ دَلِيلَ الْبَالِغِ سَمْعُورٍ

يا ارحم الراحمين اللهم صل على محمد و آل محمد و على اهل بيته و سلم

نه این چنین نیست بلکه کسانی که ستم کرده‌اند بدون هیچ گونه دانشی هوسهای خود را پیروی کرده‌اند پس آن کس را که خدا گمراه کرده چه کسی هدایت می‌کند و برای آنان یاورانی نخواهد بود ۲۹

يا محمد و آله و سلم اللهم صل على محمد و آل محمد و على اهل بيته و سلم

پس روی خود را با گرایش تمام به حق به سوی این دین کن با همان سرشتی که خدا مردم را بر آن سرشته است آفرینش خدای تغییرپذیر نیست این است همان دین پایدار ولی بیشتر مردم نمی‌دانند ۳۰

يا محمد و آله و سلم اللهم صل على محمد و آل محمد و على اهل بيته و سلم

به سوی تو توبه برید و از او پروا بدارید و نماز را برپا کنید و از مشرکان مپاشید ۳۱

يا محمد و آله و سلم اللهم صل على محمد و آل محمد و على اهل بيته و سلم

از کسانی که دین خود را قطعه قطعه کردند و فرقه فرقه شدند هر حزبی بدانچه پیش آنهاست دلخوست شدند ۳۲

يا محمد و آله و سلم اللهم صل على محمد و آل محمد و على اهل بيته و سلم

و چون مردم را زبانی رسد پروردگار خود را در حالی که به درگاه او توبه می‌کنند می‌خوانند و آنگاه که از جانب خود رحمتی به آنان چشائید بناگاه دسته‌ای از ایشان به پروردگارشان شرک می‌آورند ۳۳

يا محمد و آله و سلم اللهم صل على محمد و آل محمد و على اهل بيته و سلم

بگذار تا به آنچه بدانها عطا کرده‌ایم کفران ورزند بگو برخوردار شوید زودا که خواهید دانست ۳۴

يا محمد و آله و سلم اللهم صل على محمد و آل محمد و على اهل بيته و سلم

یا مگر حجتی بر آنان نازل کرده‌ایم که آن حجت در باره آنچه با خدا شریک می‌گردانیده‌اند سخن می‌گوید ۳۵

يا محمد و آله و سلم اللهم صل على محمد و آل محمد و على اهل بيته و سلم

و چون مردم را رحمتی بچشانیم بدان شاد می گردند و چون به سزای آنچه دستاورد گذشته آنان است صدمه‌ای به ایشان برسد بناگاه نومید می شوند ۳۶

اولم بوالله نسط الرمح لمر سا وهدم ارف دلك لانا لوم نومور

آیا ندانسته‌اند که این خداست که روزی را برای هر کس که بخواهد فراخ یا تنگ می گرداند قطعا در این امر برای مردمی که ایمان می آورند عبرت‌هاست ۳۷

طاب دال ارفه حبه و المسكر و ابر السبل دلك حد الكبر بركور و حه الله و اولك هم المملور

پس حق خویشاوند و تنگدست و در راه‌مانده را بده این انفاق برای کسانی که خواهان خشنودی خدایند بهتر است و اینان همان رستگارانند ۳۸

وما اسم من دال ارفه اموال الناس فلا یرو عك الله و ما اسم من دكاه بركور و حه الله و اولك هم المصفور

و آنچه به قصد ربا می‌دهید تا در اموال مردم سود و افزایش بردارد نزد خدا فزونی نمی‌گیرد ولی آنچه را از زکات در حالی که خشنودی خدا را خواستارید دادید پس آنان همان فزونی‌یافتگاند و مضاعف می‌شود ۳۹

الله الكی حلكم بم دكم بم بلكم هل مر سركاكم مر بعل مر دكم مر سے سباهه و ایل عمار سركور

خدا همان کسی است که شما را آفرید سپس به شما روزی بخشید آنگاه شما را می‌میراند و پس از آن زنده می‌گرداند آیا در میان شریکان شما کسی هست که کاری از این قبیل کند منزّه است او و برتر است از آنچه با وی شریک می‌گردانند ۴۰

طهر المسافر الی و الی ما کسفت اکی الناس لکهم نصر الکی عملوا لهم بحور

به سبب آنچه دستهای مردم فراهم آورده فساد در خشکی و دریا نمودار شده است تا سزای بعضی از آنچه را که کرده‌اند به آنان بچشانند باشد که بازگردند ۴۱

هل سدو لک الامص طاب و ا کف کار عافه الکبر مر هل کار اکدهم مسرک

بگو در زمین بگردید و بنگرید فرجام کسانی که پیشتر بوده و بیشترشان مشرک بودند چگونه بوده است ۴۲

فَاعْمُرُوا صِلُوا الْكِبْرَانَ وَالصَّالِحِينَ بِمَا كَسَبُوا وَاللَّهُ يَوْمَئِذٍ عَاصِمٌ

پس به سوی این دین پایدار روی بیاور پیش از آنکه روزی از جانب خدا فرا رسد که برگشت‌ناپذیر باشد و در آن روز مردم دسته دسته می‌شوند ۴۳

مَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ مَا كَسَبَ وَاللَّهُ يَوْمَئِذٍ عَاصِمٌ

هر که کفر ورزد کفرش به زیان اوست و کسانی که کار شایسته کنند فرجام نیک را به سود خودشان آماده می‌کنند ۴۴

لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ مَنْ صَالِحٌ لَنْ يَكُونَ كَافِرًا

تا خدا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند به فضل خویش پاداش دهد که او کافران را دوست نمی‌دارد ۴۵

وَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَإِنَّ إِلَهَهُ لَشَدِيدٌ مُعَذِّبٌ

و از نشانه‌های او این است که بادهای بشارت‌آور را می‌فرستد تا بخشی از رحمتش را به شما بچشاند و تا کشتی به فرمانش روان گردد و تا از فضل او روزی بجویید و امید که سپاسگزاری کنید ۴۶

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ

و در حقیقت پیش از تو فرستادگانی به سوی قومشان گسیل داشتیم پس دلایل آشکار برایشان آوردند و از کسانی که مرتکب جرم شدند انتقام گرفتیم و یاری کردن مؤمنان بر ما فرض است ۴۷

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ

خدا همان کسی است که بادهای او را می‌فرستد و ابری برمی‌انگیزد و آن را در آسمان هر گونه بخواهد می‌گستراند و انبوهش می‌گرداند پس می‌بینی باران از لابلای آن بیرون می‌آید و چون آن را به هر کس از بندگانش که بخواهد رسانید بناگاه آنان شادمانی می‌کنند ۴۸

وَار كَابُوا مِنْ فِيلٍ أُرْسِلَ عَلَيْهِمْ مِنْ فَيْلِهِ لَمَلِكُنْ

و قطعاً پیش از آنکه بر ایشان فرو ریزد آری پیش از آن سخت نومید بودند ۴۹

طَابَ لِيَوْمِ الْيَوْمِ بِمَا كُنَّا فِيهِ وَاللَّهِ كَمَا نَحْنُ الْيَوْمَ وَهُوَ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

پس به آثار رحمت خدا بنگر که چگونه زمین را پس از مرگش زنده می‌گرداند در حقیقت هم اوست که قطعاً زنده‌کننده مردگان است و

اوست که بر هر چیزی تواناست ۵۰

وَلِرَبِّكَ الشُّكْرُ أَكْبَرُ

و اگر بادی آفت‌زا بفرستیم و کشت خود را زردشده ببینند قطعاً پس از آن کفران می‌کنند ۵۱

طَابَ لِيَوْمِ الْيَوْمِ بِمَا كُنَّا فِيهِ وَاللَّهِ كَمَا نَحْنُ الْيَوْمَ وَهُوَ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

و در حقیقت تو مردگان را شنوا نمی‌گردانی و این دعوت را به کران آنگاه که به ادبار پشت می‌گردانند نمی‌توانی بشنوانی ۵۲

وَمَا نَفْعُ الْيَدِ الْعِيْفِ عَنْ ذُلِّ آلِهِمْ أَوْ سَمْعِ آلِهِمْ أَوْ بَصَرِ آلِهِمْ أَوْ حَلْمِ آلِهِمْ أَوْ حُلْمِ آلِهِمْ أَوْ حُلْمِ آلِهِمْ أَوْ حُلْمِ آلِهِمْ

و تو کوران را از گمراهی‌شان به راه نمی‌آوری تو تنها کسانی را می‌شنوانی که به آیات ما ایمان می‌آورند و خود تسلیمند ۵۳

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ وَاللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ وَاللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ وَاللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ

خداست آن کس که شما را ابتدا ناتوان آفرید آنگاه پس از ناتوانی قوت بخشید سپس بعد از قوت ناتوانی و پیری داد هر چه بخواهد

می‌آفریند و هموست دانای توانا ۵۴

وَيَوْمَ نَبْعَثُ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ جَارِيَةٍ مِنْ تَحْتِهَا أَنْهَارٌ مِنْ نَهْرٍ جَارِيٍّ يَنْبَغِي لَهُمْ مِنْ تَحْتِهَا أَنْهَارٌ مِنْ نَهْرٍ جَارِيٍّ يَنْبَغِي لَهُمْ مِنْ تَحْتِهَا أَنْهَارٌ مِنْ نَهْرٍ جَارِيٍّ

و روزی که رستخیز بر پا شود مجرمان سوگند یاد می‌کنند که جز ساعتی بیش درنگ نکرده‌اند در دنیا هم این گونه به دروغ کشانیده

می‌شدند ۵۵

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ مَوَازٍ مِنْ حديدٍ يَنْبَغِي لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ مَوَازٍ مِنْ حديدٍ يَنْبَغِي لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ مَوَازٍ مِنْ حديدٍ يَنْبَغِي لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ مَوَازٍ مِنْ حديدٍ

ولی کسانی که دانش و ایمان یافته‌اند می‌گویند قطعا شما به موجب آنچه در کتاب خداست تا روز رستاخیز مانده‌اید و این روز رستاخیز است ولی شما خودتان نمی‌دانستید ۵۶

فَوَلِّكَ لَا يَهْدِيكَ اللَّهُ وَلَا يَهْدِيكَ سُبُلَ الْبُاطِلِ

و در چنین روزی دیگر پوزش آنان که ستم کرده‌اند سود نمی‌بخشد و بازگشت به سوی حق از آنان خواسته نمی‌شود ۵۷

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

و به راستی در این قرآن برای مردم از هر گونه م ث لی آوردیم و چون برای ایشان آیه‌ای بیاوری آنان که کفر ورزیده‌اند حتما خواهند گفت شما جز بر باطل نیستید ۵۸

كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَ اللَّهِ بِسَعْدٍ أَوْ نَجْدٍ

این گونه خدا بر دل‌های کسانی که نمی‌دانند مهر می‌نهد ۵۹

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

پس صبر کن که وعده خدا حق است و زنهار تا کسانی که یقین ندارند تو را به سبکسری و اندارند ۶۰

—

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الم

الف لام میم ۱

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الَّذِي كَرَّمَ

نازل شدن این کتاب که هیچ جای شک در آن نیست از طرف پروردگار جهانهاست ۲

وَالَّذِي هُوَ يُخَبِّرُ عِبَادَهُ

آیا می‌گویند آن را بریافته است نه چنین است بلکه آن حق و از جانب پروردگار توست تا مردمی را که پیش از تو بیم‌دهنده‌ای برای آنان نیامده است هشدار دهی امید که راه یابند ۳

وَالَّذِي يَخْتَفِرُ فِي السَّمَاوَاتِ

خدا کسی است که آسمانها و زمین و آنچه را که میان آن دو است در شش هنگام آفرید آنگاه بر عرش قدرت استیلا یافت برای شما غیر از او سرپرست و شفاعتگری نیست آیا باز هم پند نمی‌گیرید ۴

وَالَّذِي يَخْتَفِرُ فِي السَّمَاوَاتِ

کار جهان را از آسمان گرفته تا زمین اداره می‌کند آنگاه نتیجه و گزارش آن در روزی که مقدارش آن چنان که شما آدمیان برمی‌شمارید هزار سال است به سوی او بالا می‌رود ۵

وَالَّذِي يَخْتَفِرُ فِي السَّمَاوَاتِ

اوست دانای نهان و آشکار که شکوهمند مهربان است ۶

وَالَّذِي يَخْتَفِرُ فِي السَّمَاوَاتِ

همان کسی که هر چیزی را که آفریده است نیکو آفریده و آفرینش انسان را از گل آغاز کرد ۷

وَالَّذِي يَخْتَفِرُ فِي السَّمَاوَاتِ

همچون کسی که هر چیزی را که آفریده است نیکو آفریده و آفرینش انسان را از گل آغاز کرد ۷

و حنا مهم اینه بهدور نامر بالما کنروا و کابوا نانا نوبور

و چون شکیبایی کردند و به آیات ما یقین داشتند برخی از آنان را پیشوایانی قرار دادیم که به فرمان ما مردم را هدایت می‌کردند ۲۴

ار دگ هو بکل سهم نوم العنامه فاما کابوا فنه بکلور

در حقیقت پروردگار تو خود روز قیامت در آنچه با یکدیگر در باره آن اختلاف می‌کردند میانشان داوری خواهد کرد ۲۵

اولم بهد لهم کم اهلکامر فلهم مر الفور مسورک مساکهم ارف داک لانا ا افلا سمور

آیا برای آنان روشن نگردیده که چه بسیار نسلها را پیش از آنها نابود گردانیدیم که اینان در سراهایشان راه می‌روند قطعا در این امر

عبرت‌هاست مگر نمی‌شنوند ۲۶

اولم بوا نانا سوع الما الال الادر الود صرح به در ما نکل مه اسامهم و اسهم افلا بکور

آیا ننگریسته‌اند که ما باران را به سوی زمین بایر می‌رانیم و به وسیله آن کشته‌ای را برمی‌آوریم که دامهایشان و خودشان از آن می‌خورند

مگر نمی‌بینند ۲۷

و بکلور عه هک الملی ار کلم کاد فیر

و می‌پرسند اگر راست می‌گویید این پیروزی شما چه وقت است ۲۸

فل نوم الملی لایع الکر کوروا انماهم ولا هم سطور

بگو روز پیروزی ایمان کسانی که کافر شده‌اند سود نمی‌بخشد و آنان مهلت نمی‌یابند ۲۹

طدصر عهم و اسط انهم مسطور

پس از ایشان روی برتاب و منتظر باش که آنها نیز در انتظارند ۳۰

مومنون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

فَكَاطِلِ الْمُؤْمِنِينَ

به راستی که مؤمنان رستگار شدند ۱

وَالكُفْرِهِمْ صَالِحِينَ

همانان که در نمازشان فروتنند ۲

وَالكُفْرِهِمْ صَالِحِينَ

و آنان که از بیهوده رویگردانند ۳

وَالكُفْرِهِمْ صَالِحِينَ

و آنان که زکات می‌پردازند ۴

وَالكُفْرِهِمْ صَالِحِينَ

و کسانی که پاکدامنند ۵

وَالكُفْرِهِمْ صَالِحِينَ

مگر در مورد همسرانشان یا کنیزانی که به دست آورده‌اند که در این صورت بر آنان نکوهشی نیست ۶

وَالكُفْرِهِمْ صَالِحِينَ

پس هر که فراتر از این جوید آنان از حد درگذرندگانند ۷

والکبر هم لامانهم وعهدهم ماعور

و آنان که امانتها و پیمان خود را رعایت می کنند ۸

والکبر هم علی کلوا نهم بماطور

و آنان که بر نمازهایشان مواظبت می نمایند ۹

اولیک هم الواد نور

آنانند که خود وارثانند ۱۰

الکبر نور المدوس هم فیها حالکور

همانان که بهشت را به ارث می برند و در آنجا جاودان می مانند ۱۱

ولک حلما الالاسار مر سلاله مر کطر

و به یقین انسان را از عصاره‌ای از گل آفریدیم ۱۲

مر حلماه بطورع مراد مکر

سپس او را به صورت نطفه‌ای در جایگاهی استوار قرار دادیم ۱۳

مر حلماه النطفه عامه یعلما النطفه مکسه یعلما المکسه عکاما فکسو نا الکلام لهما مر اسما نه حلما احر فسادک الله احسر الالهاتر

آنگاه نطفه را به صورت علقه درآوردیم پس آن علقه را به صورت مضغه گردانیدیم و آنگاه مضغه را استخوانهایی ساختیم بعد استخوانها را

با گوشتی پوشانیدیم آنگاه جنین را در آفرینشی دیگر پدید آوردیم آفرین باد بر خدا که بهترین آفرینندگان است ۱۴

مر ما کم سک داک لمتور

بعد از این مراحل قطعا خواهید مرد ۱۵

مر ما کم نوم العمامه سبور

آنگاه شما در روز رستاخیز برانگیخته خواهید شد ۱۶

وَلَمَّا فَوَّكُم مِّن سَبْعِ طَرَائِقٍ وَمَا كُنْزُ اللَّيْلِ عَاطِرٍ

و به راستی ما بالای سر شما هفت راه آسمانی آفریدیم و از کار آفرینش غافل نبوده‌ایم ۱۷

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسُكَّرْنَا لَهُ الْإِذْقَ وَأَنزَلْنَا لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ لَحْمًا مَّحْلُومًا

و از آسمان آبی به اندازه معین فرود آوردیم و آن را در زمین جای دادیم و ما برای از بین بردن آن مسلماً تواناییم ۱۸

فَأَسْبَاغًا لَّكُمْ مِنَ الْمَاءِ لِيُنظِفَ وَرِيشَكُمْ وَنَجَّىٰكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ الَّتِي كُنتُمْ فِيهَا تُكْفَرُونَ

پس برای شما به وسیله آن باغهایی از درختان خرما و انگور پدیدار کردیم که در آنها برای شما میوه‌های فراوان است و از آنها می‌خورید ۱۹

وَسِدْرَةً لَّكُمْ فِيهَا تَأْكُلُونَ لَبَنًا عَذْبًا وَعَسَلًا

و از طور سینا درختی برمی‌آید که روغن و نان خورشیدی برای خوردن‌گان است ۲۰

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ لَكُمْ مَاءً حَلِيقًا فَاحْتَضِرُوا الْآيَاتِ الْكُبْرَىٰ

و البته برای شما در دامهای گله درس عبرتی است از شیری که در شکم آنهاست به شما می‌نوشانیم و برای شما در آنها سودهای فراوان

است و از آنها می‌خورید ۲۱

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ لَكُمْ سُبْحَانَ مَحَلٍّ لِّمَن يَرْتَدُّ إِلَيْهُِم بِرِئْسَتِهِمْ فِئْتَانًا يَنزِيلُ فِيهَا كُفْرًا تَلْفَاهَا السُّفُهَانُ

و بر آنها و بر کشتیها سوار می‌شوید ۲۲

وَلَمَّا كَسَبْنَا قُرْبَانَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ لَأَكْلٍ لَّكُمْ وَنُزُلًا مِّنَ السَّمَاءِ وَكُنَّا صَوَابًا

و به یقین نوح را به سوی قومش فرستادیم پس به آنان گفت ای قوم من خدا را بپرستید شما را جز او خدایی نیست مگر پروا ندارید ۲۳

فَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالْحُرْمَانَ الْعَظِيمَ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

سپس بعد از آنان نسلهایی دیگر پدید آوردیم ۳۱

فادسنا فهيم رسولنا منهم ارا عكوا الله مالكم مر الله عده افلا تعور

و در میانشان پیامبری از خودشان روانه کردیم که خدا را بپرستید جز او برای شما معبودی نیست آیا سر پرهیزگاری ندارید ۳۲

وقال الملا مر فومه الكبر كمر ووا كك بوا بلما الا حره و ابر فاهم في الهاه الك تا ما هك االا سر ملكم ناكل ما ناكلور منه و سرر ما

سور

و اشراف قومش که کافر شده و دیدار آخرت را دروغ پنداشته بودند و در زندگی دنیا آنان را مرفه ساخته بودیم گفتند این مرد جز بشری

چون شما نیست از آنچه می خورید می خورد و از آنچه می نوشید می نوشد ۳۳

ولتر اطعمه سرا ملكم اكم ادا لاسرور

و اگر بشری مثل خودتان را اطاعت کنید در آن صورت قطعا زیانکار خواهید بود ۳۴

اسكم اكم ادا منم و كنم برنا و اعطاما اكم مر حور

آیا به شما وعده می دهد که وقتی مرید و خاک و استخوان شدید باز شما از گور زنده بیرون آورده می شوید ۳۵

هنهاد هنياد لما بوعدور

و ه چه دور است آنچه که وعده داده می شوید ۳۶

اربه الا حنا تا الك تا مور و هتا و ما بر سور

جز این زندگانی دنیای ما چیزی نیست می میریم و زندگی می کنیم و دیگر برانگیخته نخواهیم شد ۳۷

ار هو الا محل اهدى على الله كك تا و ما بر له سور

او جز مردی که بر خدا دروغ می بندد نیست و ما به او اعتقاد نداریم ۳۸

قال مر اكه ما ككور

گفت پروردگارا از آن روی که مرا دروغزن خواندند یاریم کن ۳۹

فَا لِمَا ظَلَمْتَ لِي فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ

فرمود به زودی سخت پشیمان خواهند شد ۴۰

فَاذْكُرْ نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكَ إِذْ أَنْقَذَكَ مِنَ الْعَمَلِ السَّيِّئِ

پس فریاد مرگبار آنان را به حق فرو گرفت و آنها را چون خاشاکی که بر آب افتد گردانیدیم دور باد از رحمت خدا گروه ستمکاران ۴۱

فَمَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ لَكُمُ الْيَوْمَ

آنگاه پس از آنان نسلهای دیگری پدید آوردیم ۴۲

مَا سَأَلَكَ مَا خَلَقْنَا وَإِنَّا لَمَّا كَوْنُ

هیچ امتی نه از اجل خود پیشی می‌گیرد و نه باز پس می‌ماند ۴۳

فَمَا سَأَلَكَ مَا خَلَقْنَا وَإِنَّا لَمَّا كَوْنُ مَا نَحْنُ بِمُحْسَبِيْنَ

باز فرستادگان خود را پیاپی روانه کردیم هر بار برای هدایت امتی پیامبرش آمد او را تکذیب کردند پس ما امتهای سرکش را یکی پس از

دیگری آوردیم و آنها را مایه عبرت و زبانه مردم گردانیدیم دور باد از رحمت خدا مردمی که ایمان نمی‌آورند ۴۴

فَمَا سَأَلَكَ مَا خَلَقْنَا وَإِنَّا لَمَّا كَوْنُ مَا نَحْنُ بِمُحْسَبِيْنَ

سپس موسی و برادرش هارون را با آیات خود و حاجتی آشکار فرستادیم ۴۵

فَمَا سَأَلَكَ مَا خَلَقْنَا وَإِنَّا لَمَّا كَوْنُ مَا نَحْنُ بِمُحْسَبِيْنَ

به سوی فرعون و سران قوم او ولی تکبر نمودند و مردمی گردنکش بودند ۴۶

فَمَا سَأَلَكَ مَا خَلَقْنَا وَإِنَّا لَمَّا كَوْنُ مَا نَحْنُ بِمُحْسَبِيْنَ

پس گفتند آیا به دو بشر که مثل خود ما هستند و طایفه آنها بندگان ما می‌باشند ایمان بیاوریم ۴۷

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهَاجِرِينَ

در نتیجه آن دو را دروغزن خواندند پس از زمره هلاک شدگان گشتند ۴۸

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

و به یقین ما به موسی کتاب آسمانی دادیم باشد که آنان به راه راست روند ۴۹

وَخَلَقْنَا لِرَبِّهِمْ وَأُمَّهُنَّ مِنْهُنَّ نِسَاءً كَمَا جَعَلْنَا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ دِينَهُمْ

و پسر مریم و مادرش را نشانه‌ای گردانیدیم و آن دو را در سرزمین بلندی که جای زیست و دارای آب زلال بود جای دادیم ۵۰

لِيُحْكُمُوا فِيكُمْ بِطَلَمُوتٍ مِمَّا بَدَّلْنَا فِيكُمْ وَبِمَا كُنَّا نَمُوتُ بِهَا

ای پیامبران از چیزهای پاکیزه بخورید و کار شایسته کنید که من به آنچه انجام می‌دهید دانایم ۵۱

وَأَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ يَدْعُوا إِلَىٰ أُمَّةٍ نَحْنُ نَعْتَدُ لَهُمْ

و در حقیقت این امت شمامست که امتی یگانه است و من پروردگار شمایم پس از من پروا دارید ۵۲

أَنْ يَدْعُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ وَنَدْعُهُمْ وَأَنْ يَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلْيُغْفِرْ لَهُمْ رَبِّي أَعْلَمُ بِذُنُوبِهِمْ

تا کار دینشان را میان خود قطعه قطعه کردند و دسته دسته شدند هر دسته‌ای به آنچه نزدشان بود دل خوش کردند ۵۳

فَكَذَّبُوهُمُ فَكَانُوا مِنَ الْمُهَاجِرِينَ

پس آنها را در ورطه گمراهی‌شان تا چندی واگذار ۵۴

لِيَسْتَوِيَ أَعْيُنُ النَّاسِ وَيَعْلَمُوا أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ سَوَاءٌ

آیا می‌پندارند که آنچه از مال و پسران که بدیشان مدد می‌دهیم ۵۵

سَاءَ لِمَنْ يَدْرُسُ الْعِلْمَ مِنَ الْمَرْغَبَاتِ

از آن روی است که می‌خواهیم به سودشان در خیرات شتاب ورزیم نه بلکه نمی‌فهمند ۵۶

ار الكبر هم من حسنه دهم مسفور

در حقیقت کسانی که از بیم پروردگارشان هراسانند ۵۷

والکبر هم ناناک دهم نومور

و کسانی که به نشانه‌های پروردگارشان ایمان می‌آورند ۵۸

والکبر هم دهم لاسرکور

و آنان که به پروردگارشان شرک نمی‌آورند ۵۹

والکبر نومور ما ابوا وطوبهم وحله ابهم عاک دهم ماحور

و کسانی که آنچه را دادند در راه خدا می‌دهند در حالی که دل‌هایشان ترسان است و می‌دانند که به سوی پروردگارشان باز خواهند گشت ۶۰

اولک سامعورف المبراک وهم لها ساهور

آنانند که در کارهای نیک شتاب می‌ورزند و آنانند که در انجام آنها سبقت می‌جویند ۶۱

ولا تکلم بمساالا وسعها ولدنا کتاب بطی نالی وهم لا بطلمور

و هیچ کس را جز به قدر توانش تکلیف نمی‌کنیم و نزد ما کتابی است که به حق سخن می‌گوید و آنان مورد ستم قرار نخواهند گرفت ۶۲

ار طوبهمف عمره مر هکما ولهم اعمال مر دور داک هم لها عامور

نه بلکه دل‌های آنان از این حقیقت در غفلت است و آنان غیر از این گناهان کردارهایی دیگر دارند که به انجام آن مبادرت می‌ورزند ۶۳

حک ادا اکنا مرفهم بالکتاب ادا هم بادور

تا وقتی خوشگذرانان آنها را به عذاب گرفتار ساختیم بناگاه به زاری درمی‌آیند ۶۴

لا بادوا لوم اکم ما لا سرور

امروز زاری نکنید که قطعا شما از جانب ما یاری نخواهید شد ۶۵

فد كائنا لايملكن ان يملكونكم فكنتم على اعقابكم مكفور

در حقیقت آیات من بر شما خوانده می‌شد و شما بودید که همواره به قهقرا می‌رفتید ۶۶

مستكبرين به سامرا بهر دور

در حالی که از پذیرفتن آن تکبر می‌ورزیدید و شب هنگام در محافل خود بدگویی می‌کردید ۶۷

اطم بکروا المولانا ما هم مالنا ما هم الاولنا

آیا در عظمت این سخن نیندیشیده‌اند یا چیزی برای آنان آمده که برای پدران پیشین آنها نیامده است ۶۸

ام لم سفوا رسولهم فهم له مکفور

یا پیامبر خود را درست نشناخته و لذا به انکار او پرداخته‌اند ۶۹

ام رسولون به حبه بل ما هم نالین واکرمهم للین کامهون

یا می‌گویند او جنونی دارد نه بلکه او حق را برای ایشان آورده ولی بیشترشان حقیقت را خوش ندارند ۷۰

ولو ابع الین ما هوامهم لمسکد السماوات والارض ومن بهر بل انما هم بکرمهم فهم عن کرمهم مکفور

و اگر حق از هوسهای آنها پیروی می‌کرد قطعاً آسمانها و زمین و هر که در آنهاست تباه می‌شد نه بلکه یادنامه‌شان را به آنان داده‌ایم ولی

آنها از پیروی یادنامه خود رویگردانند ۷۱

ام سالهم حرا بهراج دیک حرو هو حنرالامهون

یا از ایشان مزدی مطالبه می‌کنی و مزد پروردگارت بهتر است و اوست که بهترین روزی‌دهندگان است ۷۲

واک لکوههم الی صراط مستقیم

و در حقیقت این تویی که جدا آنها را به راه راست می‌خوانی ۷۳

وار الکبر لا یومنون بالاحد عن الصراط لاکفور

و به راستی کسانی که به آخرت ایمان ندارند از راه درست سخت منحرفند ۷۴

ولو رحمتهم و كسفا ما بهم من عدل لولا ان طاعتهم سهو

و اگر ایشان را ببخشاییم و آنچه از صدمه بر آنان وارد آمده است برطرف کنیم در طغیان خود کوردلانه اصرار می‌ورزند ۷۵

ولقد احکناهم بالکتاب فما استکابوا ربهم وما نکرعور

و به راستی ایشان را به عذاب گرفتار کردیم ولی نسبت به پروردگارشان فروتنی نکردند و به زاری درنیامدند ۷۶

حق احکناهم با نادانان عذاب سکد احکناهم من ملسور

تا وقتی که دری از عذاب دردناک بر آنان گشودیم بناگاه ایشان در آن حال نومید شدند ۷۷

وهو الکی اسالکم السمع والابصار والافکة فلبلا ما سکور

و اوست آن کس که برای شما گوش و چشم و دل پدید آورد چه اندک سپاسگزارید ۷۸

وهو الکی دما کرم الارض والله یسرور

و اوست آن کس که شما را در زمین پدید آورد و به سوی اوست که گرد آورده خواهید شد ۷۹

وهو الکی یمنه و یمنه وله اختلاف اللیل والنهار افا سعلور

و اوست آن کس که زنده می‌کند و می‌میراند و اختلاف شب و روز از اوست مگر نمی‌اندیشید ۸۰

بل طالوا مثل ما طال الاولور

نه بلکه آنان نیز مثل آنچه پیشینیان گفته بودند گفتند ۸۱

طالوا کما منا و کما بنا و عطا ما انما لم سور

گفتند آیا چون بمیریم و خاک و استخوان شویم آیا واقعا باز ما زنده خواهیم شد ۸۲

لقد سکنا بر و انما و انما هم کل ار هکالا اساطیر الاولور

درست همین را قبلا به ما و پدرانمان وعده دادند این جز افسانه‌های پیشینیان چیزی نیست ۸۳

فل لمر الادمم وم منها ار كنم سلومر

بگو اگر می‌دانید بگوئید زمین و هر که در آن است به چه کسی تعلق دارد ۸۴

سملور لله فل افلا بكم سور

خواهند گفت به خدا بگو آیا عبرت نمی‌گیرید ۸۵

فل مر دم السماوات السبع ودم الارض العظم

بگو پروردگار آسمانهای هفتگانه و پروردگار عرش بزرگ کیست ۸۶

سملور لله فل افلا سمور

خواهند گفت خدا بگو آیا پرهیزگاری نمی‌کنید ۸۷

فل مر بكم ملكوت كل سے وهو بكم ولا يبارك الله ار كنم سلومر

بگو فرمانروایی هر چیزی به دست کیست و اگر می‌دانید کیست آنکه او پناه می‌دهد و در پناه کسی نمی‌رود ۸۸

سملور لله فل طه سمور

خواهند گفت خدا بگو پس چگونه دستخوش افسون شده‌اید ۸۹

فل اننا هم بالحق وانهم لكانمور

نه بلکه حقیقت را بر ایشان آوردیم و قطعاً آنان دروغگویند ۹۰

ما ايك الله مر ولك وما كار مسمر الله اداك هب كل الله ما خلق وعلما سكمم على سكر سهار الله عما سمور

خدا فرزندی اختیار نکرده و با او معبودی دیگر نیست و اگر جز این بود قطعاً هر خدایی آنچه را آفریده بود باخود می‌برد و حتماً بعضی از

آنان بر بعضی دیگر تفوق می‌جستند منزه است خدا از آنچه وصف می‌کنند ۹۱

عالم الصب والسهاده هبال عما سرکور

دانای نهن و آشکار و برتر است از آنچه با او شریک می گردانند ۹۲

فل مد اما بره ما بوعور

بگو پروردگارا اگر آنچه را که از عذاب به آنان وعده داده شده است به من نشان دهی ۹۳

مد فلا یطیر فی الموم الطامر

پروردگارا پس مرا در میان قوم ستمکار قرار مده ۹۴

و اما علی ار ربک ما سکهم لعا دور

و به راستی که ما تواناییم که آنچه را به آنان وعده داده ایم بر تو بنمایانیم ۹۵

ادع یا اللهم احسر السله بر اعلم بما یصور

بدی را به شیوه ای نیکو دفع کن ما به آنچه وصف می کنند داناتریم ۹۶

و فل مد اعود بک مر هماد الساطر

و بگو پروردگارا از وسوسه های شیطانها به تو پناه می برم ۹۷

و اعود بک مد ار یصور

و پروردگارا از اینکه آنها به پیش من حاضر شوند به تو پناه می برم ۹۸

حده ادا ما احکم الموم فال مد اصور

تا آنگاه که مرگ یکی از ایشان فرا رسد می گوید پروردگارا مرا باز گردانید ۹۹

لیله اعمل کالما فما ربک کلا انها کلمه هو فابلها ومر و ما هم مد مع الی نوم سبور

شاید من در آنچه وانهادهم کار نیکی انجام دهم نه چنین است این سخنی است که او گوینده آن است و پشاپیش آنان برزخی است تا روزی که برانگیخته خواهند شد ۱۰۰

فَاذْكُرُوا الْيَوْمَ الَّذِي كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ

پس آنگاه که در صور دمیده شود دیگر میانشان نسبت خویشاوندی وجود ندارد و از حال یکدیگر نمی پرسند ۱۰۱

فَمَنْ كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

پس کسانی که کفه میزان اعمال آنان سنگین باشد ایشان رستگارانند ۱۰۲

وَمَنْ كَانَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

و کسانی که کفه میزان اعمالشان سبک باشد آنان به خویشتن زیان زده و همیشه در جهنم می مانند ۱۰۳

لَهُمْ فِيهَا نِسَاءٌ مُطَهَّرَاتٌ

آتش چهره آنها را می سوزاند و آنان در آنجا ترش رویند ۱۰۴

لَهُمْ فِيهَا دَرَاهِمٌ كَثِيرَةٌ

آیا آیات من بر شما خوانده نمی شد و همواره آن را مورد تکذیب قرار نمی دادید ۱۰۵

وَمَا كُنْتُمْ بِمُعْذِرِينَ

می گویند پروردگارا شقاوت ما بر ما چیره شد و ما مردمی گمراه بودیم ۱۰۶

وَمَا كُنْتُمْ بِمُعْذِرِينَ

پروردگارا ما را از اینجا بیرون بر پس اگر باز هم به بدی برگشتیم در آن صورت ستمگر خواهیم بود ۱۰۷

فَاذْكُرُوا الْيَوْمَ الَّذِي كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ

می فرماید بروید در آن گم شوید و با من سخن مگویید ۱۰۸

یا ه کار فرج مر عادی بولور دسا اما طعمرانا و احما و انب حد الر احمر

در حقیقت دسته‌ای از بندگان من بودند که می‌گفتند پروردگارا ایمان آوردیم بر ما ببخشای و به ما رحم کن که تو بهترین مهربانی ۱۰۹

طایب بوهم سیدنا حنی اسو کم د کزی و کتم مهم بکهور

و شما آنان = مؤمنان را به ریشخند گرفتید تا با این کار یاد مرا از خاطرتان بردند و شما بر آنان می‌خندیدید ۱۱۰

علی حدبهم اللوم نما کنروا ابهم هم العا بوز

من هم امروز به پاس آنکه صبر کردند بدانان پاداش دادم آری ایشانند که رستگارانند ۱۱۱

قال کم لسم فی الا مر عدد سیر

می‌فرماید چه مدت به عدد سالها در زمین ماندید ۱۱۲

قالوا لسا بوما و سکر بوم طاسال التادیر

می‌گویند یک روز یا پاره‌ای از یک روز ماندیم از شما گران خود بپرس ۱۱۳

قالا لسم الا فللا لو اکم کتم سلمور

می‌فرماید جز اندکی درنگ نکردید کاش شما می‌دانستید ۱۱۴

ایهسبم انما حلفاکم عسا و اکم التالا بکهور

آیا پنداشتید که شما را بیهوده آفریده‌ایم و اینکه شما به سوی ما بازگردانیده نمی‌شوید ۱۱۵

قالا لله الملط الیغ لا اله الا هو مد العسر الکرم

پس والاست خدا فرمانروای برحق خدایی جز او نیست اوست پروردگار عرش گرانمایه ۱۱۶

ومر کعی مع الله الها احد لا بهار له به طابما حسابه عدک ده لاه لا علی الکفور

و هر کس با خدا معبود دیگری بخواند برای آن برهانی نخواهد داشت و حسابش فقط با پروردگارش می‌باشد در حقیقت کافران رستگار نمی‌شوند ۱۱۷

وَلِلّٰهِ اَعْرَافُ سَمٰوٰتٍ وَّ اَعْرَافُ اَرْضٍ

و بگو پروردگارا ببخشای و رحمت کن که تو بهترین بخشاینده‌گانی ۱۱۸

ط

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بگو پناه می‌برم به پروردگار سپیده دم ۱

مَرْسَمًا حَلِیْمًا

از شر آنچه آفریده ۲

وَمَرْسَمًا عَاصِمًا

و از شر تاریکی چون فراگیرد ۳

وَمَرْسَمًا نَاصِمًا

و از شر دمنندگان افسون در گره‌ها ۴

وَمَرْسَمًا حَاسِمًا

و از شر هر حسود آنگاه که حسد ورزد ۵

نام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بگو پناه می‌برم به پروردگار مردم ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پادشاه مردم ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

معبود مردم ۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

از شر وسوسه‌گر نهانی ۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آن کس که در سینه‌های مردم وسوسه می‌کند ۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اسا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

اَعْدِدْ لِلنَّاسِ حِسَابَهُمْ وَهَمَّكَ عَمَلَهُمْ عَزَّوَجَلَّ

برای مردم وقت حسابشان نزدیک شده است و آنان در بی‌خبری رویگردانند ۱

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ دُخَانٍ مِنْ دُخَانٍ مِنْكَ يَا اللَّهُ اسْمِعُوهُ وَهَمَّكَ عَزَّوَجَلَّ

هیچ پند تازه‌ای از پروردگارشان نیامد مگر اینکه بازی‌کنان آن را شنیدند ۲

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْمُ اللَّهِ الْكَبِيرِ طَلَمُوا هَلْ هَكَذَا لَا سِرَّ مَلِكُمْ أَفَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ

در حالی که دل‌پایشان مشغول است و آنانکه ستم کردند پنهانی به نجوا برخاستند که آیا این مرد جز بشری مانند شماست آیا دیده و

دانسته به سوی سحر می‌روید ۳

فَالْعَمَلُ بِعَمَلِ الْفُلُوكِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمْعُ الْعَلِيمُ

پیامبر گفت پروردگارم هر گفتاری را در آسمان و زمین می‌داند و اوست‌شنوای دانا ۴

بَلْ قَالُوا لَئِن كُنَّا لَنَرَاهُ لَفِي هَيْدٍ أَوْ سَاجِدٍ مُقْنِنٍ قَالُوا نَبَاهُ كَمَا نَسْلُ الْآلَاءِ

بلکه گفتند خوابهای شوریده است نه بلکه آن را برافته بلکه او شاعری است پس همان گونه که برای پیشینیان هم عرضه شد باید برای ما

نشانه‌ای بیاورد ۵

ما ماتم فلهم مر فیه اهلکنا لهم يوم نور

قبل از آنان نیز مردم هیچ شهری که آن را نابود کردیم به آیات ما ایمان نیاوردند پس آیا اینان به معجزه ایمان می‌آورند ۶

وما ادلسنا قط الا مالا نوحه اللهم فاسالوا اهل الکفر انکم لا تعلمون

و پیش از تو نیز جز مردانی را که به آنان وحی می‌کردیم گسیل نداشتیم اگر نمی‌دانید از پژوهندگان کتابهای آسمانی بپرسید ۷

وما حللناهم حسدا لا یاطور الطامر وما کابوا خالکیر

و ایشان را جسدی که غذا نخورند قرار ندادیم و جاویدان هم نبودند ۸

یم کک فاهم الوعک فایناهم ومر سا واهلکنا المسدیر

سپس وعده خود به آنان را راست گردانیدیم و آنها و هر که را خواستیم نجات دادیم و افراطکاران را به هلاکت رسانیدیم ۹

لکنا لکما لکم کانا فیه ذکرکم افلا تعلمون

در حقیقت ما کتابی به سوی شما نازل کردیم که یاد شما در آن است آیا نمی‌اندیشید ۱۰

و کم فکما مر فیه کانب طامره و انسا ناسکها فوما احرر

و چه بسیار شهرها را که مردمش ستمکار بودند در هم شکستیم و پس از آنها قومی دیگر پدید آوردیم ۱۱

فلما احسوا ناسنا ادا هم منها برککور

پس چون عذاب ما را احساس کردند بناگاه از آن می‌گریختند ۱۲

لا برککورا و اءحسوا لاله ما ابرهم فیه و مساککم لکم سالور

هان مگر یزید و به سوی آنچه در آن متنعم بودید و به سوی سراهایتان بازگردید باشد که شما مورد پرسش قرار گیرید ۱۳

طالوا اءدبنا لانا کاکالمر

گفتند ای وای بر ما که ما واقعا ستمگر بودیم ۱۴

فما دناك بلط دعواهم عنك حناهم حصكنا حامدك

سخنشان پیوسته همین بود تا آنان را دروشده بی جان گردانیدیم ۱۵

وما حلما السما والارض وما سهما لاعسر

و آسمان و زمین و آنچه را که میان آن دو است به بازیچه نیافریدیم ۱۶

لو ادنا نار نكد لهنوا لایكنا به مر لكانار كنا طاعنار

اگر می خواستیم بازیچه‌ای بگیریم قطعا آن را از پیش خود اختیار می کردیم ۱۷

بل نكدف نالعی علی الناظر فكمه طدا هو ما هی و لکم الوابل ما نكفور

بلکه حق را بر باطل فرو می افکنیم پس آن را در هم می شکنند و بناگاه آن نابود می گردد وای بر شما از آنچه وصف می کنید ۱۸

وله من فی السماوات والارض ومن عکده لا سكرور عر عاده ولا سكرور

و هر که در آسمانها و زمین است برای اوست و کسانی که نزد اویند از پرستش وی تکبر نمی ورزند و در مانده نمی شوند ۱۹

سكور اللیل والنهار لا سكرور

شبانه روز بی آنکه سستی ورزند نیایش می کنند ۲۰

ام ایكوا الهه من الارض هم سكرور

آیا برای خود خدایانی از زمین اختیار کرده اند که آنها مردگان را زنده می کنند ۲۱

لو كان سهما الهه الا الله لفسكنا صهار الله من الارض عما نكفور

اگر در آنها = زمین و آسمان جز خدا خدایانی دیگر وجود داشت قطعا زمین و آسمان تباه می شد پس منزه است خدا پروردگار عرش از آنچه

وصف می کنند ۲۲

لا سالا عما نكفور هم سالور

در آنچه خدا انجام می‌دهد چون و چرا راه ندارد ولی آنان =انسانها سؤال خواهند شد ۲۳

ام ايك و امر دونه الهه فل هاوا برهاكم هكادكر مرع و دكر مرع فل اكدهم لا سلور الي فهم مع صور

آیا به جای او خدایانی برای خود گرفته‌اند بگو برهانتان را بیاورید این است یادنامه هر که با من است و یادنامه هر که پیش از من بوده نه بلکه بیشترشان حق را نمی‌شناسند و در نتیجه از آن رویگرداندند ۲۴

وما ادسلنا من فلک مر رسول الا نوحه الله لا اله الا الله اعكور

و پیش از تو هیچ پیامبری نفرستادیم مگر اینکه به او وحی کردیم که خدایی جز من نیست پس مرا بپرستید ۲۵

و طالوا ايك الر حمر و لك اسبابه فل عباد مكرمور

و گفتند خدای رحمان فرزندی اختیار کرده منزله است او بلکه فرشتگان بندگانی ارجمندند ۲۶

لا تسعوه به بالمول وهم نامره سلور

که در سخن بر او پیشی نمی‌گیرند و خود به دستور او کار می‌کنند ۲۷

سلم ما تر اكدهم وما حلهم ولا تسعور الا امر اذك وهم مر حسله مسعور

آنچه فراروی آنان و آنچه پشت سرشان است می‌داند و جز برای کسی که خدا رضایت دهد شفاعت نمی‌کنند و خود از بیم او هراسانند ۲۸

ومر فل منهم اع اله مر دونه فلک بره جهم كلك برى الطالمر

و هر کس از آنان بگوید من نیز جز او خدایی هستم او را به دوزخ کیفر می‌دهیم آری سزای ستمکاران را این گونه می‌دهیم ۲۹

اوله بر الكر كروا ار السماوات والارض كاتادها فصعهاها و حلما مر اما كل يسه عا فلا نومور

آیا کسانی که کفر ورزیدند ندانستند که آسمانها و زمین هر دو به هم پیوسته بودند و ما آن دو را از هم جدا ساختیم و هر چیز زنده‌ای را از

آب پدید آوردیم آیا باز هم ایمان نمی‌آورند ۳۰

و حلما ع الا در و ناسه ار كدهم و حلما فصعهاها كاسلا لهم بهكور

و در زمین کوههایی استوار نهادیم تا مبدا زمین آنان =مردم را بجنباند و در آن راههایی فراخ پدید آوردیم باشد که راه یابند ۳۱

و حننا السما سمعنا معوطا وهم عن انانها معصور

و آسمان را سقفی محفوظ قرار دادیم ولی آنان از مطالعه در نشانه‌های آن اعراض می‌کنند ۳۲

وهو الذي حل لي الليل والنهار والسمس والعمر كل في فلك سنور

و اوست آن کسی که شب و روز و خورشید و ماه را پدید آورده است هر کدام از این دو در مداری معین شناورند ۳۳

وما حننا لسمر فلك الالك اطار من فهم المالكور

و پیش از تو برای هیچ بشری جاودانگی در دنیا قرار ندادیم آیا اگر تو از دنیا بروی آنان جاویدانند ۳۴

كل نفس داعه الموت و نلوكم بالسرو والبر فيه والنا نر حور

هر نفسی چشنده مرگ است و شما را از راه آزمایش به بد و نیک خواهیم آزمود و به سوی ما بازگردانیده می‌شوید ۳۵

و ادنا ما كبر كبروا ان يهك ويط الا هو ما هك الكي بكر الهكم وهم بكر الاحمر هم كافرور

و کسانی که کافر شدند چون تو را ببینند فقط به مسخره‌ات می‌گیرند و می‌گویند آیا این همان کس است که خدایانتان را به بدی یاد

می‌کند در حالی که آنان خود یاد خدای رحمان را منکرند ۳۶

حلي الا سار من عيل سادكم اطار فلا سنهور

انسان از شتاب آفریده شده است به زودی آیاتم را به شما نشان می‌دهم پس عذاب را به شتاب از من نخواهید ۳۷

وهو لورعه هك الو عكار كرم كادعير

و می‌گویند اگر راست می‌گویید این وعده قیامت کی خواهد بود ۳۸

لو علم الكبر كبروا ان لا كفور عن و حوههم الناد ولا عن طهوههم ولا هم سكرور

کاش آنان که کافر شده‌اند می‌دانستند آنگاه که آتش را نه از چهره‌های خود و نه از پشتشان باز نمی‌توانند داشت و خود مورد حمایت قرار نمی‌گیرند چه حالی خواهند داشت ۳۹

بَلْ نُنَبِّئُكُمْ أَنَّ كِبَارَهُمْ فَاسِقٌ خَالِدٌ فِيهَا وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ أَلَمَ يُرَوْا

بلکه آتش به طور ناگهانی به آنان می‌رسد و ایشان را بهت‌زده می‌کند به گونه‌ای که نه می‌توانند آن را برگردانند و نه به آنان مهلت داده می‌شود ۴۰

وَأَلَمَ أَتَيْتُمُ الْمَدْيَنَ وَاللُّدَّ وَالصَّالِبِينَ وَالْمُدَجِجِينَ مِن بَيْنِ يَدَيْكُمْ وَمَوَالِئَهُمْ أَتَيْتُمُ

و مسلماً پیامبران پیش از تو نیز مورد ریشخند قرار گرفتند پس کسانی که آنان را مسخره می‌کردند سزای آنچه که آن را به ریشخند می‌گرفتند گریبانگیرشان شد ۴۱

بَلْ مَن بَدَّلَ كُفْرًا بِنُوحٍ عَلِيًّا كَمَا نَبَّأْنَاهُ لَقَدْ كُنَّا فَاعِلِينَ

بگو چه کسی شما را شب و روز از عذاب رحمان حفظ می‌کند نه بلکه آنان از یاد پروردگارشان رویگردانند ۴۲

أَلَمْ نَجْعَلِ لَهُمُ آلَةً إِذْ كَفَرُوا فَذُنُوبُهُمْ عَلَيْهِمْ وَأَنبِئْهُمْ أَلَهُمُ الْعَذَابُ أَلِيمٌ

۳۴ آیا برای آنان خدایانی غیر از ماست که از ایشان حمایت کنند آن خدایان نه می‌توانند خود را یاری کنند و نه از جانب ما یاری شوند ۴۳

بَلْ مَسَّ هُولَاءِ إِيَّاهُمْ إِذْ كَفَرُوا فَذُنُوبُهُمْ عَلَيْهِمْ وَأَنبِئْهُمْ أَلَهُمُ الْعَذَابُ أَلِيمٌ

نه بلکه اینها و پدرانشان را برخوردار کردیم تا عمرشان به درازا کشید آیا نمی‌بینند که ما می‌آییم و زمین را از جوانب آن فرو می‌کاهیم آیا باز هم آنان پیروزند ۴۴

بَلْ مَسَّ هُولَاءِ إِيَّاهُمْ إِذْ كَفَرُوا فَذُنُوبُهُمْ عَلَيْهِمْ وَأَنبِئْهُمْ أَلَهُمُ الْعَذَابُ أَلِيمٌ

بگو من شما را فقط به وسیله وحی هشدار می‌دهم ولی چون کران بیم داده شوند دعوت را نمی‌شنوند ۴۵

وَأَنبِئْهُمْ أَنَّ عَذَابَ ذِي الْقُلُوبِ الْأَعْمَى لَهُمْ جَزَاءً بِمَا كَانُوا عَمَوْا

و اگر شمه‌ای از عذاب پروردگارت به آنان برسد خواهند گفت ای وای بر ما که ستمکار بودیم ۴۶
وَصَحَّ الْمَوَادِرَ الْمَسْطَرَّةَ لِنَوْمِ الْعَالَمَةِ فَلَا تَكْظِمُ بَعْضُ سِنَانِهَا كَارِ مَنَالِ حَتَّىٰ مَرَّ حَرْدُهَا بِهَا وَكَيْفَ يَا حَاسِبِينَ
و ترازوهای داد را در روز رستاخیز می‌نهیم پس هیچ کس در چیزی ستم نمی‌بیند و اگر عمل هموزن دانه خردلی باشد آن را می‌آوریم و
کافی است که ما حسابرس باشیم ۴۷

وَلَمَّا سَأَلْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْمَرْفَاعَ وَكُنَّا وَدَعَا الْمَمْنَعِ

و در حقیقت به موسی و هارون فرقان دادیم و کتابشان برای پرهیزگاران روشنایی و اندرزی است ۴۸
الْكِبْرَ بِسُورِ دِهْمِ نَالِئِمْ وَهَمَّ مَرَّ السَّاعَةِ مَسْمُورِ

همان کسانی که از پروردگارشان در نهم می‌ترسند و از قیامت هراسناکند ۴۹
وَهَكَذَا دَرَّ مَنَاطِطَ الْبَرِّ لِنَاءِ طَائِفَةٍ مَكْرُورِ

و این کتاب که آن را نازل کرده‌ایم پندی خجسته است آیا باز هم آن را انکار می‌کنید ۵۰
وَلَمَّا سَأَلْنَا إِبْرَاهِيمَ دَسْكَهَ مَرَّ فِئْلِ وَكَانَ نَهَ الْعَالَمِ

و در حقیقت پیش از آن به ابراهیم رشد فکری‌اش را دادیم و ما به شایستگی او دانا بودیم ۵۱
إِدَّالَ طَالِ لَانَهُ وَفَوْمَهُ مَا هَكَذَا لِنَا بِلِ الْعَالَمِ لَهَا كَاكُورِ

آنگاه که به پدر خود و قومش گفت این مجسمه‌هایی که شما ملازم آنها شده‌اید چیستند ۵۲
طَالُوا وَحَدَّ نَالَانَا نَالَهَا كَاكُورِ

گفتند پدران خود را پرستندگان آنها یافتیم ۵۳

طَالُ لَمَكُ كَسَمَ نَالَمَ وَنَا نَا وَكَمَفِ صِلَالِ مَسْرِ

گفت قطعاً شما و پدرانتان در گمراهی آشکاری بودید ۵۴

قالوا احسنا بالله ما انت من الاعسر

گفتند آیا حق را برای ما آورده‌ای یا تو از شوخی‌کنندگان ۵۵

قال بل منكم من السماوات والارض والارض والارض والارض

گفت نه بلکه پروردگارتان پروردگار آسمانها و زمین است همان کسی که آنها را پدید آورده است و من بر این واقعیت از گواهانم ۵۶

والله لا اكفر اصنامكم سكار بولوا مكبر

و سوگند به خدا که پس از آنکه پشت کردید و رفتید قطعا در کار بتانتان تدبیری خواهم کرد ۵۷

يعلمهم حدا الا لا اكفر الله ببحور

پس آنها را جز بزرگترشان را ریز ریز کرد باشد که ایشان به سراغ آن بروند ۵۸

قالوا من صل هكنا بالهنا لمر العالم

گفتند چه کسی با خدایان ما چنین معامله‌ای کرده که او واقعا از ستمکاران است ۵۹

قالوا سمعنا بك دم نعال له ابراهيم

گفتند شنیدیم جوانی از آنها به بدی یاد می‌کرد که به او ابراهیم گفته می‌شود ۶۰

قالوا فانوا به على اعسر الناس لعلهم سهو

گفتند پس او را در برابر دیدگان مردم بیاورید باشد که آنان شهادت دهند ۶۱

قالوا انت صل هكنا بالهنا لمر ابراهيم

گفتند ای ابراهیم آیا تو با خدایان ما چنین کردی ۶۲

قال بل صل كبرهم هكنا فاسالوهم ان كانوا سطور

گفت نه بلکه آن را این بزرگترشان کرده است اگر سخن می‌گویند از آنها بپرسید ۶۳

و حوالا افسهم فالوا انكم انتم الكالمور

پس به خود آمده و به یکدیگر گفتند در حقیقت شما ستمکارید ۶۴

ثم بکسوا علی رؤوسهم لحد علمنا ما هو لا بظهور

سپس سرافکنده شدند و گفتند قطعا دانسته‌ای که اینها سخن نمی‌گویند ۶۵

فالا انکدور من دور الله ما لا بکم سننا ولا بکم

گفت آیا جز خدا چیزی را می‌پرستید که هیچ سود و زیانی به شما نمی‌رساند ۶۶

اولکم ولما سکور من دور الله افلا سلور

اف بر شما و بر آنچه غیر از خدا می‌پرستید مگر نمی‌اندیشید ۶۷

فالوا حرموه وانکروا الهکم انکم فاعلمر

گفتند اگر کاری می‌کنید او را بسوزانید و خدایانتان را یاری دهید ۶۸

فانا اناد کوه ردنا وسلا ما علی انراهم

گفتیم ای آتش برای ابراهیم سرد و بی‌آسیب باش ۶۹

وامادوا به ککاهملاهم الا حسبر

و خواستند به او نیرنگی بزنند ولی آنان را زیانکارترین مردم قرار دادیم ۷۰

وسناه ولو طلاله الا امر ناله نامکنا صها النامر

و او و لوط را برای رفتن به سوی آن سرزمینی که برای جهانیان در آن برکت نهاده بودیم رهانیدیم ۷۱

دوهنا له اسبع وسعوت ناهله وکلا حسنا طالمر

و اسحاق و یعقوب را به عنوان نعمتی افزون به او بخشودیم و همه را از شایستگان قرار دادیم ۷۲

وَحَلَلْنَاهُمْ أَنَسَهُ بَعْدَ ذَٰلِكَ وَأَنَّا نَالُوا الْكَاهِنَ وَكَانُوا لَنَا عَاكِفِينَ

و آنان را پیشوایانی قرار دادیم که به فرمان ما هدایت می کردند و به ایشان انجام دادن کارهای نیک و برپاداشتن نماز و دادن زکات را وحی کردیم و آنان پرستنده ما بودند ۷۳

وَلَوْ كُنَّا نَسَاهُ حِكْمًا وَعِلْمًا وَنَسَاهُ مَرَّاتٍ كَثِيرًا سَمِعَ الْيَهُودَ كَايِبًا يَوْمَ سُوِّفَ السَّمِيرِ

و به لوط حکمت و دانش عطا کردیم و او را از آن شهری که مردمش کارهای پلید جنسی می کردند نجات دادیم به راستی آنها گروه بد و منحرفی بودند ۷۴

وَأَدْحَاوُوهٖ مَحْمِلًا مِّنَ الْعَالِيَةِ

و او را در رحمت خویش داخل کردیم زیرا او از شایستگان بود ۷۵

وَبِوَحْيٍ نَّادِي مِّنْ جِلِّ طَسْبِيْنًا لِّهٖ فَيَسَّوْهُ وَآهَلَهُ مِّنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ

و نوح را یاد کن آنگاه که پیش از سایر پیامبران ندا کرد پس ما او را اجابت کردیم و وی را با خانواده اش از بلای بزرگ رهانیدیم ۷۶

وَصَرَّاهُ مِنَ الْعَوْمِ الْعَدِيِّ كَذَبُوا نَابًا أَنَا نَاهُمْ كَايِبًا يَوْمَ سُوِّفَ السَّمِيرِ

و او را در برابر مردمی که نشانه های ما را به دروغ گرفته بودند پیروزی بخشیدیم چرا که آنان مردم بدی بودند پس همه ایشان را غرق کردیم ۷۷

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْتَارُ مِنَ الرِّبِّ إِذْ نَسَفَ فِيهِ عَمَ الْعَوْمِ وَكَانَ لَكُمْهُم سَاهِدِينَ

و داوود و سلیمان را یاد کن هنگامی که در باره آن کشتزار که گوسفندان مردم شب هنگام در آن چریده بودند داوری می کردند و ما شاهد داوری آنان بودیم ۷۸

وَمَهْمَاهَا سُلَيْمَانَ وَكَانَ لَنَا حِكْمًا وَعِلْمًا وَسِعْرًا مِّنْ دَاوُدَ إِذْ نَالُوا السَّمِيرَ وَكَانَ طَاعِنِينَ

پس آن داوری را به سلیمان فهمانیدیم و به هر یک از آن دو حکمت و دانش عطا کردیم و کوهها را با داوود و پرندگان به نیایش واداشتیم و ما کننده این کار بودیم ۷۹

وعلماه کسه لوسر لکم لیککم مر ناسکم فهل لکم سادور

و به داوود فن زره سازی آموختیم تا شما را از خطرات جنگتان حفظ کند پس آیا شما سپاسگزارید ۸۰

ولسلمان الیه عاکفه بصری نامر علیه الاصر علیه نادکاهها وکنا کل سے عالمتر

و برای سلیمان تندباد را رام کردیم که به فرمان او به سوی سرزمینی که در آن برکت نهاده بودیم جریان می‌یافت و ما به هر چیزی دانا بودیم ۸۱

ومر الساطن مر سوکور له وسمور له عملا دور دلا وکالهم حاکنر

و برخی از شیاطین بودند که برای او غواصی و کارهایی غیر از آن می‌کردند و ما مراقب حال آنها بودیم ۸۲

وايود ناد نادى ده لک مسه الکر وائت لکم الراحنر

و ایوب را یاد کن هنگامی که پروردگارش را ندا داد که به من آسیب رسیده است و تویی مهربانترین مهربانان ۸۳

فاسئنا له فکسما ما به مر صر وائنا اهله وائلهم معهم رحمة مر عکنا وکری الکانر

پس دعای او را اجابت نمودیم و آسیب وارده بر او را برطرف کردیم و کسان او و نظیرشان را همراه با آنان مجدداً به وی عطا کردیم تا رحمتی از جانب ما و عبرتی برای عبادت‌کنندگان باشد ۸۴

واسماعیل وادرس وکالکفل کل مر الکانر

و اسماعیل و ادريس و ذوالکفل را یاد کن که همه از شکیبایان بودند ۸۵

وادحناهم رحمتنا بهم مر الکانر

و آنان را در رحمت خود داخل نمودیم چرا که ایشان از شایستگان بودند ۸۶

وذا النور اذ ذهب ما كان فطر ارا ر بعدد عليه فادى في الطمان ارا لا اله الا انت سبحانك انى كنت من العالمين
و ذوالنون را یاد کن آنگاه که خشمگین رفت و پنداشت که ما هرگز بر او قدرتی نداریم تا در دل تاریکیها ندا درداد که معبودی جز تو نیست منزهی تو راستی که من از ستمکاران بودم ۸۷

طسیناه ویناه من الهم وکذلک یس المومنین

پس دعای او را برآورده کردیم و او را از اندوه رهانیدیم و مؤمنان را نیز چنین نجات می‌دهیم ۸۸

وذكرنا اذ نادى من دله دلا بصره فدنا وانف حد الوادین

و زکریا را یاد کن هنگامی که پروردگار خود را خواند پروردگارا مرا تنها مگذار و تو بهترین ارث بر ندگانی ۸۹

طسیناه ووهیناه یس واکلناه روحه الهم کابوا سامور فی البیت وکعبنا دعنا ووهینا وکابوا لیا حسیر

پس دعای او را اجابت نمودیم و یحیی را بدو بخشیدیم و همسرش را برای او شایسته و آماده حمل کردیم زیرا آنان در کارهای نیک شتاب می‌نمودند و ما را از روی رغبت و بیم می‌خواندند و در برابر ما فروتن بودند ۹۰

والله احصی فرحها فیهما فیهما روحا وحقا وحقا لها وانهما له العالمین

و آن زن را یاد کن که خود را پاکدامن نگاه داشت و از روح خویش در او دمیدیم و او و پسرش را برای جهانیان آیتی قرار دادیم ۹۱

ار هده امکم امه واحده وانا امکم طعکور

این است امت شما که امتی یگانه است و منم پروردگار شما پس مرا بپرستید ۹۲

وهبطوا امهم نهم کل النما حور

ولی دینشان را میان خود پاره پاره کردند همه به سوی ما باز می‌گردند ۹۳

فمر سل من الالباب وهو موم فلا کفرار لسهه وانا له کاتور

پس هر که کارهای شایسته انجام دهد و مؤمن هم باشد برای تلاش او ناسپاسی نخواهد بود و ماییم که به سود او ثبت می‌کنیم ۹۴

و حرام علی فریه اهلکاتها لهم لا بحسور

و بر مردم شهری که آن را هلاک کرده‌ایم بازگشتشان به دنیا حرام است ۹۵

عن ادا صنف با حوج و ما حوج وهم من کل حدک بسلور

تا وقتی که یاجوج و ماجوج راهشان گشوده شود و آنها از هر پشته‌ای بتازند ۹۶

و اصره الوعد الی مادلعه ساحه اسام الکبر کبروا با و نلما فک کبابه عمله من هکابل کناطالمر

و وعده حق نزدیک گردد ناگهان دیدگان کسانی که کفر ورزیده‌اند خیره می‌شود و می‌گویند ای وای بر ما که از این روز در غفلت بودیم

بلکه ما ستمگر بودیم ۹۷

اکرم و ما سکور من دور الله حسب جهیم لایم لها و اردور

در حقیقت شما و آنچه غیر از خدا می‌پرستید هیضم دوزخید شما در آن وارد خواهید شد ۹۸

لو کار هو لا الهه ما و ردوها و کل فیها حالکور

اگر اینها خدایانی واقعی بودند در آن وارد نمی‌شدند و حال آنکه جملگی در آن ماندگارند ۹۹

لهم فیها و فر وهم فیها لا سمسور

برای آنها در آنجا ناله‌ای زار است و در آنجا چیزی نمی‌شنوند ۱۰۰

ار الکبر سعتف لهم ما المیسع اولط عنها مسکور

بی‌گمان کسانی که قبلا از جانب ما به آنان وعده نیکو داده شده است از آن آتش دور داشته خواهند شد ۱۰۱

لا سمسور حسسها و هم فی ما استهنئ افسهم حالکور

صدای آن را نمی‌شنوند و آنان در میان آنچه دل‌هایشان بخواهد جاودانند ۱۰۲

لا برهم المرع الا کبر و نلما هم الملا که هکابل و کمک الک و کتم بو سکور

دلهره بزرگ آنان را غمگین نمی‌کند و فرشتگان از آنها استقبال می‌کنند و به آنان می‌گویند این همان روزی است که به شما وعده می‌دادند ۱۰۳

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّبٍ لِّلْكِبِّ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ حَلْقٍ سَكَنٍ وَعَدَلْنَا مَا كُنَّا نَعْمُرُ

روزی که آسمان را همچون در پیچیدن صفحه نامه‌ها در می‌پیچیم همان گونه که بار نخست آفرینش را آغاز کردیم دوباره آن را باز می‌گردانیم وعده‌ای است بر عهده ما که ما انجام‌دهنده آنیم ۱۰۴

وَلَمَّا كَتَبْنَا الرُّسُومَ لَكُمُ فِي الْأَمْصَارِ لِيَذُرَ بِالْعِلَالِ

و در حقیقت در زبور پس از تورات نوشتیم که زمین را بندگان شایسته ما به ارث خواهند برد ۱۰۵

لِيَذُرَ الْبَلَّاءَ لِيُكْفِرَ

به راستی در این امور برای مردم عبادت‌پیشه ابلاغی حقیقی است ۱۰۶

وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

و تو را جز رحمتی برای جهانیان نفرستادیم ۱۰۷

قُلْ إِنَّمَا أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَهَلْ لَّكُمْ مَسْلُومٌ

بگو جز این نیست که به من وحی می‌شود که خدای شما خدایی یگانه است پس آیا مسلمان می‌شوید ۱۰۸

أَمْ لَكُمْ آلِهَةٌ سِوَا وَرَادِيَ آمُرُكُمْ سَكَنًا مَّا يُوْعَدُونَ

پس اگر روی برتافتند بگو به همه شما به طور یکسان اعلام کردم و نمی‌دانم آنچه وعده داده شده‌اید آیا نزدیک است یا دور ۱۰۹

إِنَّهُ سَلَّمَ إِلَهُكُمْ مَّا يُوْعَدُونَ

آری او سخن آشکار را می‌داند و آنچه را پوشیده می‌دارید می‌داند ۱۱۰

وَإِنَّمَا يُوْعَدُ الْغَايِبِينَ

و نمی‌دانم شاید آن برای شما آزمایشی و تا چند گاهی وسیله برخورداری باشد ۱۱۱

قال رب احکم بالحق و ربنا الله حمير المسكين على ما يظنور

گفت پروردگارا خودت به حق داوری کن و به رغم آنچه وصف می‌کنید پروردگار ما همان بخشایشگر دستگیر است ۱۱۲

—

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الم

الف لام میم ۱

الحسب الناس ان يتركوا ان يقولوا آمنا وهم لا يظنور

آیا مردم پنداشتند که تا گفتند ایمان آوردیم رها می‌شوند و مورد آزمایش قرار نمی‌گیرند ۲

ولمك فيما اكبر من علمهم فاعلم الله اكبر صك فوا ولسلم الكادير

و به یقین کسانی را که پیش از اینان بودند آزمودیم تا خدا آنان را که راست گفته‌اند معلوم دارد و دروغگویان را نیز معلوم دارد ۳

ام حسب الكبر سعلور السناك ان سسونا سا ما يظنور

آیا کسانی که کارهای بد می‌کنند می‌پندارند که بر ما پیشی خواهند جست چه بد داوری می‌کنند ۴

مر كار به حولما الله فار احل الله لاد وهو السمع العليم

کسی که به دیدار خدا امید دارد بداند که اجل او از سوی خدا آمدنی است و وست‌شنوای دانا ۵

وَمَرَّ حَاهِدٌ فَأَمَّا بِهَا هَدَىٰ لَهَا لَيْسَ عَنِ الْعَالَمِ

و هر که بکوشد تنها برای خود می‌کوشد زیرا خدا از جهانیان سخت بی‌نیاز است ۶

وَالكِبْرَ أَمْوًا وَعَمَلًا وَالطَّالِبَاتِ لِكُمْ عَنْهُمْ سِتَانَهُمْ وَلَهُنَّ مِنْكُمْ مَا كُنَّ كَانُوا سَعْلًا

و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند قطعاً گناهانشان را از آنان می‌زداییم و بهتر از آنچه می‌کردند پاداششان می‌دهیم ۷

وَوَصَّيْنَا الْإِسْرَافِيَّةَ وَوَالِدَيْهَا إِذِ الْوَالِدُ كَمَا كَانُوا سَعْلًا

و به انسان سفارش کردیم که به پدر و مادر خود نیکی کند ولی اگر آنها با تو درکوشند تا چیزی را که بدان علم نداری با من شریک

گردانی از ایشان اطاعت مکن سرانجامتان به سوی من است و شما را از حقیقت آنچه انجام می‌دادید باخبر خواهیم کرد ۸

وَالكِبْرَ أَمْوًا وَعَمَلًا وَالطَّالِبَاتِ لِكُمْ عَنْهُمْ سِتَانَهُمْ

و کسانی که گرویده و کارهای شایسته کرده‌اند البته آنان را در زمره شایستگان درمی‌آوریم ۹

وَمَرَّ النَّاسُ مِنْ بَعْدِ مَا نَالَهُ فَأَدَّى فِي اللَّهِ حُلَّ فَنَالَهُ النَّاسُ كَمَا كَانُوا سَعْلًا وَاللَّهِ مَا كَانُوا سَعْلًا وَاللَّهُ مَا كَانُوا سَعْلًا

كَذَلِكَ الْعَالَمِ

و از میان مردم کسانی‌اند که می‌گویند به خدا ایمان آورده‌ایم و چون در راه خدا آزار کشند آزمایش مردم را مانند عذاب خدا قرار می‌دهند

و اگر از جانب پروردگارت پیروزی رسد حتما خواهند گفت ما با شما بودیم آیا خدا به آنچه در دل‌های جهانیان است داناتر نیست ۱۰

وَاللَّهِ مَا كَانُوا سَعْلًا وَاللَّهُ مَا كَانُوا سَعْلًا

و قطعاً خدا کسانی را که ایمان آورده‌اند می‌شناسد و یقیناً منافقان را نیز می‌شناسد ۱۱

وَاللَّهِ مَا كَانُوا سَعْلًا وَاللَّهُ مَا كَانُوا سَعْلًا

و کسانی که کافر شده‌اند به کسانی که ایمان آورده‌اند می‌گویند راه ما را پیروی کنید و گناهانتان به گردن ما ولی چیزی از گناهانشان را

به گردن نخواهند گرفت قطعاً آنان دروغگویند ۱۲

وَلَيْسَ لِبَارِئِئِهَا مَالٌ وَلَا نَفْسٌ وَلَا عَمَلٌ وَلَا نِعْمَةٌ وَلَا كَيْفٌ عَمَّا يَشَاءُ وَيَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ دُخَانًا وَسُحَابًا أَسْفِلًا فَظًا كَالْفِهْرِ الْمَدِيدِ

و قطعاً بارهای گران خودشان و بارهای گران دیگر را با بارهای گران خود بر خواهند گرفت و مسلماً روز قیامت از آنچه به دروغ برمی‌بستند پرسیده خواهند شد ۱۳

وَلَمَّا دَسَلْنَا إِلَهُ آلِ الْفِرْعَوْنَ أَهْلَ لُوطٍ نَجْتِيهِمْ مِنْ دُونِ آلِهِمْ فَأَوْفَى أَيْمَانُكَ يَوْمَ الَّذِي كُنْتُمْ بِالْحَمِيمِ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ أَمْرَهُمْ بِبَعْضٍ الْفِرْعَوْنُ وَالْحَمِيمُ وَقَوْمُ لَهُمْ أَسْمَاءُ وَسُرُرٌ وَعَرْسٌ وَمِمَّنْ مِنْهُمْ نَكَهُنَّ الْأُحْمَامُ فَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِي كَفَرْنَا مِنْهُمْ آيَاتِنَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

و به راستی نوح را به سوی قومش فرستادیم پس در میان آنان نهصد و پنجاه سال درنگ کرد تا طوفان آنها را در حالی که ستمکار بودند فرا گرفت ۱۴

طَائِفَةٌ مِمَّنْ كَفَرُوا فَسَاءَ لِمِثْلِهِمْ عَذَابٌ مُّذَقُوا لَقَدْ جِئْتُمُوهُمْ مِنْ دُونِ مَا هُمْ بِيَاكِلِينَ

و او را با کشتی‌نشینان برهانی‌دیم و آن سفینه را برای جهانیان عبرتی گردانیدیم ۱۵

وَأَبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَهُ شَرِكٌ وَإِنِّي أَخَافُ كَيْفَ تُصَلِّونَ

و یاد کن ابراهیم را چون به قوم خویش گفت خدا را بپرستید و از او پروا بدارید اگر بدانید این کار برای شما بهتر است ۱۶

أَلَمْ نَكْفُرْكَ مِنَ الْإِنْسَانِ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَيْرُ الْوَالِدِ عَلَيْهِ وَإِنِّي أَخَافُ كَيْفَ تُحَادِّثُونَ

وَأَسْكُرُ وَاللَّهُ تَجْوِرٌ

واقعا آنچه را که شما سوای خدا می‌پرستید جز بتانی بیش نیستند و دروغی برمی‌سازید در حقیقت کسانی را که جز خدا می‌پرستید اختیار روزی شما را در دست ندارند پس روزی را پیش خدا بجوئید و او را بپرستید و وی را سپاس گوئید که به سوی او بازگردانیده می‌شوید ۱۷

وَأَرْسَلْنَا نُوحًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اسْكُرُوا لِلَّهِ إِنِّي أَخَافُ كَيْفَ تُصَلِّونَ

و اگر تکذیب کنید قطعاً امتهای پیش از شما هم تکذیب کردند و بر پیامبر خدا جز ابلاغ آشکار وظیفه‌ای نیست ۱۸

أَلَمْ نَكْفُرْكَ مِنَ اللَّهِ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اسْكُرُوا لِلَّهِ إِنِّي أَخَافُ كَيْفَ تُصَلِّونَ

آیا ندیده‌اند که خدا چگونه آفرینش را آغاز می‌کند سپس آن را باز می‌گرداند در حقیقت این کار بر خدا آسان است ۱۹

ووهنا له اسبع وسعوب وحلای دمه النبوه والکتاب وسانه الاحرف الذبا وایرف الاحرف لمر الکالمتر

و اسحاق و یعقوب را به او عطا کردیم و در میان فرزندانش پیامبری و کتاب قرار دادیم و در دنیا پاداشش را به او بخشیدیم و قطعا او در آخرت نیز از شایستگان خواهد بود ۲۷

ولو کلامه لاله لوموه ماکم لاناور الفاحسه ما سنعمک بهامر احکم مر العالمتر

و یاد کن لوط را هنگامی که به قوم خود گفت شما به کاری زشت می پردازید که هیچ یک از مردم زمین در آن کار بر شما پیشی نگرفته است ۲۸

ماکم لاناور الاحال و مطور السبل و باورف بادکم المنکر فما کار حواب فومه الا اار فالوا لانا سکام الله ار کتب مر الصادق

آیا شما با مردها درمی آمیزید و راه توالد و تناسل را قطع می کنید و در محافل انس خود پلیدکاری می کنید ولی پاسخ قومش جز این نبود که گفتند اگر راست می گویی عذاب خدا را برای ما بیاور ۲۹

قال دماکرمه علی القوم المفسکر

لوط گفت پروردگارا مرا بر قوم فسادکار غالب گردان ۳۰

ولما حاد مسلما ابراهیم بالنسری فالوا لانا مهکواهل هکده المره اار اهلها کابوا کالمتر

و چون فرستادگان ما برای ابراهیم مژده آوردند گفتند ما اهل این شهر را هلاک خواهیم کرد زیرا مردمش ستمکار بوده اند ۳۱

قال اار فهالوطا فالوا بر اعلم بر فهالنبیه واهله الا امراته کابف مر العالمتر

گفت لوط نیز در آنجاست گفتند ما بهتر می دانیم چه کسانی در آنجا هستند او و کسانی را جز زنش که از باقی ماندگان در خاکستر آتش است حتما نجات خواهیم داد ۳۲

ولما اار حاد مسلما لوطا سیه بهم وکام بهم دما و فالوا لایهف ولا بر انا مهوک واهلک الا امراتک کابف مر العالمتر

و هنگامی که فرستادگان ما به سوی لوط آمدند به علت حضور ایشان ناراحت شد و دستش از حمایت آنها کوتاه گردید گفتند مترس و غم مدار که ما تو و خانوادهات را جز زنت که از باقی ماندگان در خاکستر آتش است حتما می رهانیم ۳۳

اِنَّا مَنعَلُوهُم اَعْلٰی اَهْلِ عَدُوِّهِمْ مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ اِنَّا كٰنُوْا مُبْصِرُوْنَ

ما بر مردم این شهر به سزای فسقی که می کردند عذابی از آسمان فرو خواهیم فرستاد ۳۴

وَلَمَّا رَاكَ اِنْجَابًا مِّنْ عَدُوِّكَ اَنْجَبْنٰهُ لَعَلَّكَ تَتَّقُوْنَ

و از آن شهر سوخته برای مردمی که می اندیشند نشانه ای روشن باقی گذاشتیم ۳۵

وَلَمَّا مَكَرَ الْجَاهِلُ سَيْبًا مِّنْ اَعْيُنِنَا جَعَلْنٰهَا لِقَوْمٍ اٰخَرٍ لَّا يَشْكُرُوْنَ

و به سوی مردم م دی ن برادرشان شعیب را فرستادیم گفت ای قوم من خدا را بپرستید و به روز بازپسین امید داشته باشید و در زمین سر به فساد برمدارید ۳۶

فَكَذَّبُوْهُ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ اِنَّكَ بِاَعْيُنِنَا وَاَنْتَ بِرَبِّكَ خٰبِرٌ

پس او را دروغگو خواندند و زلزله آنان را فرو گرفت و بامدادان در خانه هایشان از پا درآمدند ۳۷

وَعَادًا وَاِمْبُؤْسًا لِّمَنْ كَفَرَ بِنِعْمَتِ رَبِّهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ اِلٰی رَبِّهِمْ اِنَّمَا اتَّخَذْتُم مَّا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ

و عاد و ثمود را نیز هلاک نمودیم قطعاً فرجام آنان از سزاهایشان بر شما آشکار گردیده است و شیطان کارهایشان را در نظرشان بیاراست و از راه بازشان داشت با آنکه در کار دنیا بینا بودند ۳۸

وَقَارُونَ وَاٰسِفُوْنَ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا يَّسُوْءُوْنَ اَلْاَعْمٰلَ اِنَّهُمْ كَانُوْا سٰغِيْنَ

و قارون و فرعون و هامان را هم هلاک کردیم و به راستی موسی برای آنان دلایل آشکار آورد ولی آنها در آن سرزمین سرکشی نمودند و با این همه بر ما پیشی نجستند ۳۹

فلا احد ياتك به فيهم من ادسا عليه احسا ومنهم من احده الكبه ومنهم من حسفا به الادر ومنهم من اعرفا وما كان الله لظلمهم ولا يركبوا العسهم ظلمور

و هر یک از ایشان را به گناهش گرفتار عذاب کردیم از آنان کسانی بودند که بر سر ایشان بادی همراه با شن فرو فرستادیم و از آنان کسانی بودند که فریاد مرگبار آنها را فرو گرفت و برخی از آنان را در زمین فرو بردیم و بعضی را غرق کردیم و این خدا نبود که بر ایشان ستم کرد بلکه خودشان بر خود ستم می کردند ۴۰

مل الكبر ايكو امر دور الله اولنا كمل السكوت ايكو ساوار اوهر السو لسن السكوت لو كابو اسلمور

داستان کسانی که غیر از خدا دوستانی اختیار کرده اند همچون عنکبوت است که با آب دهان خود خانه ای برای خویش ساخته و در حقیقت اگر می دانستند سست ترین خانه ها همان خانه عنکبوت است ۴۱

ار الله سلم ما كعور من دونه مر سے وهو العبد الحكيم

خدا می داند هر آنچه را که جز او می خوانند و هم اوست شکست ناپذیر سنجیده کار ۴۲

ولك الاموال كبرها الناس وما فعلها الا بالامور

و این م ث لها را برای مردم می زنیم ولی جز دانشوران آنها را در نیابند ۴۳

حلي الله السماوات والارض بالي ارك دل لانه للمومنين

خداوند آسمانها و زمین را به حق آفرید قطعا در این آفرینش برای مؤمنان عبرتی است ۴۴

ابل ما اوحى اليك من الكتاب وامر الصلاة ارك الصلاة بيه عر المساء والمكرو لك در الله اكبر والله سلم ما كعور

آنچه از کتاب به سوی تو وحی شده است بخوان و نماز را برپا دار که نماز از کار زشت و ناپسند باز می دارد و قطعا یاد خدا بالاتر است و خدا می داند چه می کنید ۴۵

**ولا يادوا اهل الكتاب الا باليهما احسن الا الذين ظلموا منهم و قولوا اما نالذي اربنا لنا و اربنا لكم و الهما و الهكم واحد و غير له
مسلمون**

و با اهل کتاب جز به شیوه‌ای که بهتر است مجادله نکنید مگر با کسانی از آنان که ستم کرده‌اند و بگویید به آنچه به سوی ما نازل شده و آنچه به سوی شما نازل گردیده ایمان آوردیم و خدای ما و خدای شما یکی است و ما تسلیم اویمیم ۴۶

و كذلك اربنا انك الكتاب فاذكر اننا انما نالنا الا الظالمون

و همچنین ما قرآن را بر تو نازل کردیم پس آنان که بدیشان کتاب داده‌ایم بدان ایمان می‌آورند و از میان اینان کسانی‌اند که به آن می‌گروند و جز کافران کسی آیات ما را انکار نمی‌کند ۴۷

و ما كنت ظاهرا منهم الا بالكتاب و لا يظلمكم احد الا بالكتاب و لا يظلمكم احد الا بالكتاب

و تو هیچ کتابی را پیش از این نمی‌خواندی و با دست راست خود کتابی نمی‌نوشتی و گر نه باطل‌اندیشان قطعا به شک می‌افتادند ۴۸

بل هو انما نالنا انما نالنا الا الظالمون

بلکه قرآن آیاتی روشن در سینه‌های کسانی است که علم الهی یافته‌اند و جز ستمگران منکر آیات ما نمی‌شوند ۴۹

و قالوا لولا انزلنا عليه انما نالنا انما نالنا الا الظالمون

و گفتند چرا بر او از جانب پروردگارش نشانه‌هایی معجزه‌آسا نازل نشده است بگو آن نشانه‌ها پیش خداست و من تنها هشداردهنده‌ای آشکارم ۵۰

اولم يعلم اننا انما نالنا انما نالنا الا الظالمون

آیا برای ایشان بس نیست که این کتاب را که بر آنان خوانده می‌شود بر تو فرو فرستادیم در حقیقت در این کار برای مردمی که ایمان دارند رحمت و یادآوری است ۵۱

قل لله انما نالنا انما نالنا الا الظالمون و الله اولم يعلم انما نالنا انما نالنا الا الظالمون

بگو کافی است خدا میان من و شما شاهد باشد آنچه را که در آسمانها و زمین است می‌داند و آنان که به باطل گرویده و خدا را انکار کرده‌اند همان زیانکارانند ۵۲

وَسَيَلْبُوكَ بِالْكَافِ وَلَوْلَا اِحْلَاسُكَ لَمَا هَمَّ الْكَافُ وَلَا نَسْتَهُمْ سَهْوَهُمْ لَا يَسْعُرُونَ

و از تو به شتاب درخواست عذاب الهی را دارند و اگر سرآمدی معین نبود قطعا عذاب به آنان می‌رسید و بی‌آنکه خبردار شوند غافلگیرشان می‌کرد ۵۳

سَيَلْبُوكَ بِالْكَافِ وَارْجَمَهُمُ لَمَنْطَهُ بِالْكَافِرِ

و شتابزده از تو عذاب می‌خواهند و حال آنکه جهنم قطعا بر کافران احاطه دارد ۵۴

يَوْمَ نَسْأَلُهُمُ الْكَافِ مَرَّ فَوْقَهُمْ وَمَرَّ بِنَدَامِهِمْ وَسُؤْلُهُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

آن روز که عذاب از بالای سر آنها و از زیر پاهایشان آنها را فرو گیرد و خدا می‌فرماید نتیجه آنچه را می‌کردید بچشید ۵۵

بِأَعْيَادِكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِرَبِّكُمْ وَأَسْعَفَ طَائِفًا مِّنْكُمْ

ای بندگان من که ایمان آورده‌اید زمین من فراخ است تنها مرا بپرستید ۵۶

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

هر نفسی چشنده مرگ است آنگاه به سوی ما بازگردانیده خواهید شد ۵۷

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِّنْ غَيْرِهَا مَالًا وَلَنَنضِلَّنَّهُمْ

و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند قطعاً آنان را در غرفه‌هایی از بهشت جای می‌دهیم که از زیر آنها جویها روان است

جاودان در آنجا خواهند بود چه نیکوست پاداش عمل‌کنندگان ۵۸

الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَلَىٰ رُءُوسِهِمْ سُحُورٌ

همان کسانی که شکیبایی ورزیده و بر پروردگارشان توکل نموده‌اند ۵۹

و کافر مر دانه لا یمل مدفها الله ردفها واناکم وهو السمع الطلم

و چه بسیار جاندارانی که نمی‌توانند متحمل روزی خود شوند خداست که آنها و شما را روزی می‌دهد و اوست شنوای دانا ۶۰

ولیر سالهم مر حلج السماوات والارض وسیر السمیر والمعد لعلول الله طایع بوفکور

و اگر از ایشان بپرسی چه کسی آسمانها و زمین را آفریده و خورشید و ماه را چنین رام کرده است حتما خواهند گفت الله پس چگونه از

حق بازگردانیده می‌شوند ۶۱

الله بسط الدرع لمر سا مر عاده وهدله ار الله کل یسه علم

خدا بر هر کس از بندگانش که بخواهد روزی را گشاده می‌گرداند و یا بر او تنگ می‌سازد زیرا خدا به هر چیزی داناست ۶۲

ولیر سالهم مر نرل مر السما ما طاحت به الارض مر سک مو بهالعلول الله فل الیمک لله بل اکدهم لا سلور

و اگر از آنان بپرسی چه کسی از آسمان آبی فرو فرستاده و زمین را پس از مرگش به وسیله آن زنده گردانیده است حتما خواهند گفت الله

بگو ستایش از آن خداست با این همه بیشترشان نمی‌اندیشند ۶۳

وما هکده الهاه الکنا الالهو ولیب وار الکاد الا حوله الیوار لو کابوا سلور

این زندگی دنیا جز سرگرمی و بازیچه نیست و زندگی حقیقی همانا در سرای آخرت است ای کاش می‌دانستند ۶۴

فاداکتولای العلط دعوا الله مکنصر له الکنر فلما باهم علی الاراداهم سرکور

و هنگامی که بر کشتی سوار می‌شوند خدا را پاکدلانه می‌خوانند ولی چون به سوی خشکی رساند و نجاتشان داد بناگاه شرک می‌ورزند ۶۵

لکمر وانا ما اناهم ولکنموا صوف سلور

بگذار تا به آنچه بدیشان داده‌ایم انکار آورند و بگذار تا بر خوردار شوند زودا که بدانند ۶۶

اولم نر وانا کنا حرما مانا و نطق الناس مر حولهم افا لاطل بومور و نسمه الله لکمرور

آیا ندیده‌اند که ما برای آنان حرمی امن قرار دادیم و حال آنکه مردم از حوالی آنان ربه‌ده می‌شوند آیا به باطل ایمان می‌آورند و به نعمت خدا کفر می‌ورزند ۶۷

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ صَدَّىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا وَأَعْتَدَ لِلْكَافِرِينَ
و کیست ستمکارتر از آن کس که بر خدا دروغ بزند یا چون حق به سوی او آید آن را تکذیب کند آیا جای کافران در جهنم نیست ۶۸

وَالْكَافِرِينَ هَٰؤُلَاءِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ سِنَانًا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْعَاقِبِينَ
و کسانی که در راه ما کوشیده‌اند به یقین راه‌های خود را بر آنان می‌نماییم و در حقیقت خدا با نیکوکاران است ۶۹

م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي آتَانَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ شَاكِرِينَ ۗ

الف لام میم راء این است آیات کتاب و آنچه از جانب پروردگارت به سوی تو نازل شده حق است ولی بیشتر مردم نمی‌گروند ۱

اللَّهُ الَّذِي مَخَّرَ لَنَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ لَاقِدِينَ ۗ لَوْلَا دَعَاكُمْ رَبُّنَا إِلَىٰ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خدا همان کسی است که آسمانها را بدون ستونهایی که آنها را ببینید برافراشت آنگاه بر عرش استیلا یافت و خورشید و ماه را رام گردانید هر کدام برای مدتی معین به سیر خود ادامه می‌دهند خداوند در کار آفرینش تدبیر می‌کند و آیات خود را به روشنی بیان می‌نماید امید که شما به لقای پروردگارتان یقین حاصل کنید ۲

وهو الذي مك الاصر وحمل فيها وما سعى وما بهاد ما من كل التمرد حمل فيها وحسن من سعى الليل الهاد ارف ذلك لاناد لوم سكرور

و اوست کسی که زمین را گسترانید و در آن کوهها و رودها نهاد و از هر گونه میوه‌ای در آن جفت جفت قرار داد روز را به شب می‌پوشاند قطعا در این امور برای مردمی که تفکر می‌کنند نشانه‌هایی وجود دارد ۳

وهي الاصر قطع منها وما من احباب من احباب ورمع وبعيل صوار وبعيد صوار سعة ما واحك وبعيل سها على سرف الاطل ار
في ذلك لاناد لوم سكرور

و در زمین قطعاتی است کنار هم و باغهایی از انگور و کشتزارها و درختان خرما چه از یک ریشه و چه از غیر یک ریشه که با یک آب سیراب می‌گردند و با این همه برخی از آنها را در میوه از حیث مزه و نوع و کیفیت بر برخی دیگر برتری می‌دهیم بی‌گمان در این امر نیز برای مردمی که تعقل می‌کنند دلایل روشنی است ۴

وار سهد صهد فولهم ابا كابرانا انالفة حلج حدك اوليك الكبر كروا ربهم واوليك الاعلاله اعافهم واوليك احباب
الباد هم فيها حالكور

و اگر عجب داری عجب از سخن آنان = کافران است که آیا وقتی خاک شدیم به راستی در آفرینش جدیدی خواهیم بود اینان همان کسانی که به پروردگارشان کفر ورزیده‌اند و در گردنهایشان زنجیرهاست و آنان همدم آتشند و در آن ماندگار خواهند بود ۵

وسسهاوليك بالنسبه قبل المسبه وكد حلف من فلولهم المبلاد وار دك اكو ومعرفه الناس على طلهم وار دك لسدك السماء

و پیش از رحمت شتابزده از تو عذاب می‌طلبند و حال آنکه پیش از آنان بر کافران عقوبتها رفته است و به راستی پروردگار تو نسبت به مردم با وجود ستمشان بخشایشگر است و به یقین پروردگار تو سخت‌گیر است ۶

وهول الكبر كروا والاولا انرا على انه من ده اما انك منكر ولكل قوم هاد

و آنان که کافر شده‌اند می‌گویند چرا نشانه‌ای آشکار از طرف پروردگارش بر او نازل نشده است ای پیامبر تو فقط هشداردهنده‌ای و برای هر قومی رهبری است ۷

الله سلم ما يصل كل على وما سخر الارحام وما بر داد وكل سے عده بمعداد

خدا می‌داند آنچه را که هر ماده‌ای در رحم بار می‌گیرد و نیز آنچه را که رحمها می‌کاهند و آنچه را می‌افزایند و هر چیزی نزد او اندازه‌ای دارد ۸

عالم البصير والسهاده الكبر العالم

دانای پنهان و آشکار و بزرگ بلندمرتبه است ۹

سوا منكم من اسر العول و من جهد به و من هو مسبه بالليل و ساد بالهيا

برای او یکسان است کسی از شما سخن خود را پنهان کند و کسی که آن را فاش گرداند و کسی که خویشتن را به شب پنهان دارد و در روز آشکارا حرکت کند ۱۰

له معان من نر که و من حله بمطوبه من امر الله ان الله لا سدا هوم حله سدا ما باهسهم و ادا ادا الله هوم سوا فلا مرد له و ما لهم من دونه من وال

برای او فرشتگانی است که پی در پی او را به فرمان خدا از پیش رو و از پشت سرش پاسداری می‌کنند در حقیقت خدا حال قومی را تغییر نمی‌دهد تا آنان حال خود را تغییر دهند و چون خدا برای قومی آسیبی بخواهد هیچ برگشتی برای آن نیست و غیر از او حمایتگری برای آنان نخواهد بود ۱۱

هو الذي يرکم النرج حوا و طما و سبه الساب العالم

اوست کسی که برق را برای بیم و امید به شما می‌نماید و ابرهای گرانبار را پدیدار می‌کند ۱۲

وسبغ الرعد بمده و الملائکه من حمله و رسل الصواعق و صاب بها من سا و هم باد لورع الله و هو سدا العالم

رعد به حمد او و فرشتگان جملگی از بیمش تسبیح می‌گویند و صاعقه‌ها را فرو می‌فرستند و با آنها هر که را بخواهد مورد اصابت قرار می‌دهد در حالی که آنان در باره خدا مجادله می‌کنند و او سخت کیفر است ۱۳

برای کسانی که پروردگارشان را اجابت کرده‌اند پاداش بس نیکوست و کسانی که وی را اجابت نکرده‌اند اگر سراسر آنچه در زمین است و مانند آن را با آن داشته باشند قطعاً آن را برای بازخرید خود خواهند داد آنان به سختی بازخواست‌شوند و جایشان در دوزخ است و چه بد جایگاهی است ۱۸

اَهِرْ سَلْمًا نَا اِلٰهَ الْكَرِْمِ هُوَ اَعْمَامُنَا كَرَامًا لَوْلَا اِلٰهَانَا

پس آیا کسی که می‌داند آنچه از جانب پروردگارت به تو نازل شده حقیقت دارد مانند کسی است که کوردل است تنها خردمندانند که عبرت می‌گیرند ۱۹

اَلْكَرِْمُ يُوَفِّرُ سَهْمًا لِّلَّهِ وَلَا يَمْكُرُ الْمَتَاعَ

همانان که به پیمان خدا وفادارند و عهد او را نمی‌شکنند ۲۰

وَالْكَرِْمُ يَطْوِرُ مَا مَرَّ بِاللَّهِ نَهَارًا يُوَكِّلُ دِيْنَهُمْ وَيَهَيِّئُ لَهُمُ السَّالْمَ

و آنان که آنچه را خدا به پیوستنش فرمان داده می‌پیوندند و از پروردگارشان می‌ترسند و از سختی حساب بیم دارند ۲۱

وَالْكَرِْمُ يَكْرَهُ السَّيْءَ وَيَهَيِّئُ لَهُمُ السَّلَامَ اُولٰٓئِكَ اَلَمْ يَجْعَلْ لَّهِمُ عَهْدَ الْكَرَامِ

و کسانی که برای طلب خشنودی پروردگارشان شکیبایی کردند و نماز برپا داشتند و از آنچه روزیشان دادیم نهان و آشکارا انفاق کردند و بدی را با نیکی می‌زدایند ایشان راست فرجام خوش سرای باقی ۲۲

حَتّٰى يَكُوْنُ عَدُوْرُكُمْ حِلُوْبًا وَمَرْءٌ مِّنْ اٰتَانِهِمْ وَاَمْرًا مِّنْهُمْ وَاَلْمَلٰٓئِكَةُ يَكُوْنُ حِلُوْرًا عَلَيْهِمْ مَّرْطَبًا

همان بهشتی‌های عدن که آنان با پدرانشان و همسرانشان و فرزندان‌شان که درستکارند در آن داخل می‌شوند و فرشتگان از هر دری بر آنان درمی‌آیند ۲۳

سَلَامٌ عَلَيْهِمْ يَوْمَ هُمْ فِيْ حِلْوٰٓئِهِمُ الْمَقٰٓمِ

و به آنان می‌گویید درود بر شما به پاداش آنچه صبر کردید راستی چه نیکوست فرجام آن سرای ۲۴

والذکر بصور عهد الله من سجد مناها وبصطور ما امر الله به ان يركع ويسجد وفي الاصل اولئك لهم الله ولهم سوء العذاب

و کسانی که پیمان خدا را پس از بستن آن می شکنند و آنچه را خدا به پیوستن آن فرمان داده می گسلند و در زمین فساد می کنند بر ایشان لعنت است و بد فرجامی آن سرای ایشان راست ۲۵

الله ينطق الرديع لمرسا وبصكروم حوا بالهناك الكتاب وما الهناك الكتاب في الاخرة الا ما عني

خدا روزی را برای هر که بخواهد گشاده یا تنگ می گرداند ولی آنان به زندگی دنیا شاد شده اند و زندگی دنیا در برابر آخرت جز بهره ای ناچیز نیست ۲۶

وهول الذکر كفروا لولا انزل الله اه من دمه فل ان الله ينزل من ساء وبهدي الله من اناب

و کسانی که کافر شده اند می گویند چرا از جانب پروردگارش معجزه ای بر او نازل نشده است بگو در حقیقت خداست که هر کس را بخواهد بی راه می گذارد و هر کس را که به سوی او بازگردد به سوی خود راه می نماید ۲۷

الذکر امنوا وبطمن طوبهم بذكر الله الا بذكر الله بطمن الطوب

همان کسانی که ایمان آورده اند و دلهایشان به یاد خدا آرام می گیرد آگاه باش که با یاد خدا دلها آرامش می یابد ۲۸

الذکر امنوا وعلوا الصالحات طوبه لهم وحسن مآب

کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند خوشا به حالشان و خوش سرانجامی دارند ۲۹

كذلك امسناط في امه فك حلت من صلها امم لتلو عليهم الكي او حنا الطوب وهم بكمور بالحر طر هو من لا اله الا هو عليه يوكت

والله مآب

بدین گونه تو را در میان امتی که پیش از آن امتهایی روزگار به سر بردند فرستادیم تا آنچه را به تو وحی کردیم بر آنان بخوانی در حالی که آنان به خدای رحمان کفر می ورزند بگو اوست پروردگار من معبودی بجز او نیست بر او توکل کرده ام و بازگشت من به سوی اوست ۳۰

ولو ان فرسانا سجدت به الينا لولا فضلنا لنكونن من الادميين **وَلَا يَخْلُقُ الْاِنْسَانَ اِلَّا مِنْ عَلَقٍ ۗ لَئِنْ لَمْ يَكُنْ لَنَا حِسَابٌ لَّآ اَعْتَدْنَا لِهَيْبَتِكَ الْاِنْسَانَ اِلَّا كَالْعِهْنِ ۗ لَوْلَا اِنَّكَ لَكُنْتَ عَذَابًا مُّهِينًا ۗ وَالْاِنْسَانَ شَقِيحًا ۗ**

و اگر قرآنی بود که کوهها بدان روان می‌شد یا زمین بدان قطعه قطعه می‌گردید یا مردگان بدان به سخن درمی‌آمدند باز هم در آنان اثر نمی‌کرد نه چنین است بلکه همه امور بستگی به خدا دارد آیا کسانی که ایمان آورده‌اند ندانسته‌اند که اگر خدا می‌خواست قطعا تمام مردم را به راه می‌آورد و کسانی که کافر شده‌اند پیوسته به سزای آنچه کرده‌اند مصیبت کوبنده‌ای به آنان می‌رسد یا نزدیک خانه‌هایشان فرود می‌آید تا وعده خدا فرا رسد آری خدا وعده خود را خلاف نمی‌کند ۳۱

وَلَعَلَّ اسْتَهْدَىٰ رَسُوْلًا مِّنْ قَبْلِكَ فَمَلِكًا مِّنْ قَبْلِكَ لَمْ يَكُنْ لَكَ رِجْءٌ ۗ

و بی‌گمان فرستادگان پیش از تو نیز مسخره شدند پس به کسانی که کافر شده بودند مهلت دادم آنگاه آنان را به کیفر گرفتم پس چگونه بود کیفر من ۳۲

اَمْ يَحْسَبُوْنَ اَنْ يَّجْعَلُوْا لِحُكْمِنَا سُلٰتٰنًا ۗ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْاِنْسَانُ عَنّٰى طٰغٰوْتِهٖٓ سَأَلْعَمَّ اَعْيُنُهُمْ اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِٗٓ لَكٰنًا كٰرِهًا ۗ

آیا کسی که بر هر شخصی بدانچه کرده است مراقب است مانند کسی است که از همه جا بی‌خبر است و برای خدا شریکانی قرار دادند بگو نامشان را ببرید آیا او را به آنچه در زمین است و او نمی‌داند خبر می‌دهید یا سخنی سطحی و میان‌تهی می‌گویید چنین نیست بلکه برای کسانی که کافر شده‌اند نیرنگشان آراسته شده و از راه حق بازداشته شده‌اند و هر که را خدا بی‌راه گذارد رهبری نخواهد داشت ۳۳

لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۗ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْاِنْسَانُ عَنّٰى طٰغٰوْتِهٖٓ سَأَلْعَمَّ اَعْيُنُهُمْ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكٰرِهٌ ۗ

برای آنان در زندگی دنیا عذابی است و قطعا عذاب آخرت دشوارتر است و برای ایشان در برابر خدا هیچ نگهدارنده‌ای نیست ۳۴
مَلِكًا ۗ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْاِنْسَانُ عَنّٰى طٰغٰوْتِهٖٓ سَأَلْعَمَّ اَعْيُنُهُمْ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكٰرِهٌ ۗ

وصف بهشتی که به پرهیزگاران وعده داده شده این است که از زیر درختان آن نهرها روان است میوه و سایه‌اش پایدار است این است فرجام کسانی که پرهیزگاری کرده‌اند و فرجام کافران آتش دوزخ است ۳۵

والذين آمنوا وعملوا الصالحات هم اجرنا ولن ينحسروا هم هم اجرنا ولن ينحسروا هم هم اجرنا ولن ينحسروا هم هم اجرنا ولن ينحسروا

و کسانی که به آنان کتاب آسمانی داده‌ایم از آنچه به سوی تو نازل شده شاد می‌شوند و برخی از دسته‌ها کسانی هستند که بخشی از آن را انکار می‌کنند بگو جز این نیست که من مأمورم خدا را بپرستم و به او شرک نورزم به سوی او می‌خوانم و بازگشتم به سوی اوست ۳۶

وكل من عمل صالحا فلنأجره لا يردوناهم سوا مما عملوا هم هم اجرنا ولن ينحسروا هم هم اجرنا ولن ينحسروا

و بدین سان آن قرآن را فرمانی روشن نازل کردیم و اگر پس از دانشی که به تو رسیده باز از هوسهای آنان پیروی کنی در برابر خدا هیچ دوست و حمایتگری نخواهی داشت ۳۷

والذين آمنوا وعملوا الصالحات هم هم اجرنا ولن ينحسروا هم هم اجرنا ولن ينحسروا هم هم اجرنا ولن ينحسروا هم هم اجرنا ولن ينحسروا

و قطعا پیش از تو نیز رسولانی فرستادیم و برای آنان زنان و فرزندان قرار دادیم و هیچ پیامبری را نرسد که جز به اذن خدا معجزه‌ای بیاورد برای هر زمانی کتابی است ۳۸

هو الله ما ساء وعدكم ان الكتاب

خدا آنچه را بخواهد محو یا اثبات می‌کند و اصل کتاب نزد اوست ۳۹

وار ما نرى سركم انما علمت اللع وعلمنا المساء

و اگر پاره‌ای از آنچه را که به آنان وعده می‌دهیم به تو بنمایانیم یا تو را بمیرانیم جز این نیست که بر تو رساندن پیام است و بر ما حساب آنان ۴۰

اولم يرسلناهم انما علمت اللع وعلمنا المساء

آیا ندیده‌اند که ما همواره می‌آییم و از اطراف این زمین می‌کاهیم و خداست که حکم می‌کند برای حکم او باز دارنده‌ای نیست و او به سرعت حسابرسی می‌کند ۴۱

وَمَكَرَ الْكٰفِرِمْ فَاٰلِهْمُ ۞ اَلْمَكْرَ حَمَلًا عَلٰمًا مَا يَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسِعْلَمُ الْكٰفِرَ لَمْ يَحْطِ الْكٰفِرَ

و به یقین کسانی که پیش از آنان بودند نیرنگ کردند ولی همه تدبیرها نزد خداست آنچه را که هر کسی به دست می‌آورد می‌داند و به زودی کافران بدانند که فرجام آن سرای از کیست ۴۲

وَسُوْرَ الْكٰفِرِمْ كَهْرًا وَاَلْسَفَ مَرَسَلًا ۞ كَعْبُ ۞ اَللّٰهُ سَهْدًا لِّبَنِيْهِمْ وَنَسَمُ وَاَمْرًا عَدُوًّا لِّعِلْمِ الْكٰفِرِمْ

و کسانی که کافر شدند می‌گویند تو فرستاده نیستی بگو کافی است خدا و آن کس که نزد او علم کتاب است میان من و شما گواه باشد ۴۳

ح

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۞ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهِ وَاٰلِهٖمْ سَلَامًا

ای مردم از پروردگار خود پروا کنید چرا که زلزله رستاخیز امری هولناک است ۱

يَوْمَ نَبْذِبُنَا كَلِمًا كَلِمًا مَّرْكُومَةً عَلٰى كَلِمَةٍ وَاَنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۞ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِهِ وَاٰلِهٖمْ سَلَامًا

روزی که آن را ببینید هر شیردهنده‌ای آن را که شیر می‌دهد از ترس فرو می‌گذارد و هر آبستنی بار خود را فرو می‌نهد و مردم را مست می‌بینی و حال آنکه مست نیستند ولی عذاب خدا شدید است ۲

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَدْعُ لِيْلِ اللّٰهِ سِرًّا وَاَعْلَمُ سِرَّهُمْ كَلِمًا سَطْوًا مَّرْكُومَةً

و برخی از مردم در باره خدا بدون هیچ علمی مجادله می کنند و از هر شیطان سرکشی پیروی می نمایند ۳

کتاب علیه الله من یولاه فانه نطفه ونهک به الله عذاب السعیر

بر شیطان مقرر شده است که هر کس او را به دوستی گیرد قطعاً او وی را گمراه می سازد و به عذاب آتشش می کشاند ۴

یا ایها الناس انکم مرفق من الله فانما حلماکم من ربکم انکم من نطفه تم من علقه تم من مکینه مبلعه وعند مبلعه لیسر لکم وبعرفه الامحار ما

ساعی الی اجل مسیعه تم بعد حکم طملا تم لیسوا اسکم ومنکم من یوفی ومنکم من یدعی الی اعدال الله لکن لا یعلم من سکنه سنا ویری

الامراض هاکم فادع الی الله ما اهدکم وادع الی الله ما اهدکم وادع الی الله ما اهدکم

ای مردم اگر در باره برانگیخته شدن در شکید پس بدانید که ما شما را از خاک آفریده ایم سپس از نطفه سپس از علقه آنگاه از مضغه دارای

خلقت کامل و احیاناً خلقت ناقص تا قدرت خود را بر شما روشن گردانیم و آنچه را اراده می کنیم تا مدتی معین در رحمها قرار می دهیم

آنگاه شما را به صورت کودک برون می آوریم سپس حیات شما را ادامه می دهیم تا به حد رشدتان برسید و برخی از شما زودرس می میرد و

برخی از شما به غایت پیروی می رسد به گونه ای که پس از دانستن بسی چیزها چیزی نمی داند و زمین را خشکیده می بینی ولی چون آب

بر آن فرود آوریم به جنبش درمی آید و نمو می کند و از هر نوع رستنیهای نیکو می رویاند ۵

ذلک نزل الله هو الیج وانه یبینه الموت وانه علی کل شیء قدیر

این قدرت نماینده بدن سبب است که خدا خود حق است و اوست که مردگان را زنده می کند و هم اوست که بر هر چیزی تواناست ۶

وار الساعه الله لا ید فیها وار الله یسد مرفق الموت

و هم آنکه رستاخیز آمدنی است و شکی در آن نیست و در حقیقت خداست که کسانی را که در گورهایند برمی انگیزد ۷

ومن الناس من یدعی الی الله سدا علم ولا هدی ولا کتاب منه

و از میان مردم کسی است که در باره خدا بدون هیچ دانش و بی هیچ رهنمود و کتاب روشنی به مجادله می پردازد ۸

یلع عطفه لیسر عن سئل الله لوف الی کنا حری وکفه یوم الامامه عذاب الیوم

و بدین گونه قرآن را به صورت آیاتی روشنگر نازل کردیم و خداست که هر که را بخواهد راه می‌نماید ۱۶

ار الکبر اماوالکبر هادوا والکاسر والکادی والهموس والکبر اسرکوا ار الله یفعل سبهم یوم القیامه ار الله علی کل شیء

کسانی که ایمان آوردند و کسانی که یهودی شدند و صابئی‌ها و مسیحیان و زرتشتیان و کسانی که شرک ورزیدند البته خدا روز قیامت میانشان داوری خواهد کرد زیرا خدا بر هر چیزی گواه است ۱۷

الهم یرار الله سجده مرفع السموات ومرفع الارض والسمس والعمد والیوم واللیال والسر والکواکب وکسیر الناس وکسیر جمیع الخلق ویر الله فماله من مکرم ار الله یفعل ما یشاء

آیا ندانستی که خداست که هر کس در آسمانها و هر کس در زمین است و خورشید و ماه و تمام ستارگان و کوهها و درختان و جنبندگان و بسیاری از مردم برای او سجده می‌کنند و بسیاری‌اند که عذاب بر آنان واجب شده است و هر که را خدا خوار کند او را گرامی‌دارنده‌ای نیست چرا که خدا هر چه بخواهد انجام می‌دهد ۱۸

هکذا حصار الحصوات بهم فاکبر کبروا فکفتم لهم نواب من نادکم من فوج رؤسهم العلم

این دو گروه دشمنان یکدیگرند که در باره پروردگارشان با هم ستیزه می‌کنند و کسانی که کفر ورزیدند جامه‌هایی از آتش برایشان بریده شده است و از بالای سرشان آب جوشان ریخته می‌شود ۱۹

یکدر به ماء یطو بهم والولود

آنچه در شکم آنهاست با پوست بدنشان بدان گذاخته می‌گردد ۲۰

وله معامر حکک

و برای وارد کردن ضربت بر سر آنان گرزهایی آهنین است ۲۱

کلما امدادوا ار به حوا منها من عم اعکوا وکوا فوا عکاب الیوم

هر بار بخواهند از شدت غم از آن بیرون روند در آن باز گردانیده می‌شوند که هان بچشید عذاب آتش سوزان را ۲۲

يا الله بك حل الكبر امونا وعلموا الطالبا حاتم بدي من ينها الاله بلور هها م ساو م دهب ولولوا ولا سهم فيها حرم

خدا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند در باغهایی که از زیر درختان آن نهرها روان است درمی‌آورد در آنجا با دستبندهایی از طلا و مروارید آراسته می‌شوند و لباسشان در آنجا از پرنیان است ۲۳

وهو اعلى الطيب من العول وهو اعلى صراط المصعد

و به گفتار پاک هدایت می‌شوند و به سوی راه خدای ستوده هدایت می‌گردند ۲۴

يا الكبر كرموا وصدور عر سبل الله والمسجد الحرام الذي حلتاه للناس سوا الكعبة فيه والنادومر بده الله بالهد بظلم بده م

عذاب الله

بی‌گمان کسانی که کافر شدند و از راه خدا و مسجد الحرام که آن را برای مردم اعم از مقیم در آنجا و بادیه‌نشین یکسان قرار داده‌ایم جلو گیری می‌کنند و نیز هر که بخواهد در آنجا به ستم از حق منحرف شود او را از عذابی دردناک می‌چشانیم ۲۵

واد بوا بالاناهم مكار اللئيم ان لا سرطه سنا وظهره للكامر والكامر والرخ السبود

و چون برای ابراهیم جای خانه را معین کردیم بدو گفتیم چیزی را با من شریک مگردان و خانه‌ام را برای طواف‌کنندگان و قیام‌کنندگان و رکوع‌کنندگان و سجده‌کنندگان پاکیزه دار ۲۶

وادرف الناس بالله ناوط محالا وعل كل كامر ناصر من كل م عبي

و در میان مردم برای ادای حج بانگ برآور تا زایران پیاده و سوار بر هر شتر لاغری که از هر راه دوری می‌آیند به سوی تو روی آورند ۲۷

لسهد وامناع لهم وکروا اسم الله انام معلوما على ما دهم من بهمه الا نام فكلوا منها واطعموا الناس المصد

تا شاهد منافع خویش باشند و نام خدا را در روزهای معلومی بر دامهای زبان‌بسته‌ای که روزی آنان کرده است ببرند پس از آنها بخورید و به درمانده مستمند بخورانید ۲۸

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَ لَوْ فَوَا بَدُوهُمْ وَ لَطُو فَوَا بِاللّٰهِ الرَّحِیْمِ

سپس باید آلودگی خود را بزدايند و به نذرهای خود وفا کنند و بر گرد آن خانه کهن = کعبه طواف به جای آورند ۲۹
ذَلِكُمْ وَ مَرَّ سَطْرُ حَرَمِ اللّٰهِ فَهُوَ حَرَمٌ لَّهِ وَ اَحْبَبُ لَكُمْ الْاَسْمَاءُ الْاَلَا مَلِیْلَةَ عَلَیْكُمْ فَاحْسَبُوا الْحَسْرَ مِنَ الْاَوْبَارِ وَ اَحْسَبُوا فَوَا بِاللّٰهِ

این است آنچه مقرر شده و هر کس مقررات خدا را بزرگ دارد آن برای او نزد پروردگارش بهتر است و برای شما دامها حلال شده است
مگر آنچه بر شما خوانده می شود پس از پلیدی بتها دوری کنید و از گفتار باطل اجتناب ورزید ۳۰

حَمَّا لِلّٰهِ عَدُوٌّ مَسْرُورٌ وَ مَرَّ سَطْرُ اللّٰهِ فَكَمَا حَرَمَ السَّمَا وَ صَطْرَهُ الْكَلْبُ وَ بَهْوَى بِهِ الرَّیْفِ مَكَارِ سَبْعِیْنِ

در حالی که گروندگان خالص به خدا باشید نه شریک گیرندگان برای او و هر کس به خدا شرک ورزد چنان است که گویی از آسمان فرو
افتاده و مرغان شکاری او را ربوده اند یا باد او را به جایی دور افکنده است ۳۱

ذَلِكُمْ وَ مَرَّ سَطْرُ سَعَادِ اللّٰهِ فَابْهَامُ بَهْوَى الْاَلْوَابِ

این است فرایض خدا و هر کس شعایر خدا را بزرگ دارد در حقیقت آن حاکی از پاکی دلهاست ۳۲

لَكُمْ فِیْهَا مَا مَخَّ اِلَیْهِ اَحِلٌّ مِمَّا فِی الْمَلَاِکِ الْاَلِیِّ

برای شما در آن دامها تا مدتی معین سودهایی است سپس جایگاه قربانی کردن آنها و سایر فرایض در خانه کهن = کعبه است ۳۳

وَ كَلَّامَهُ حَمَلًا مَسْکَانَ لَكَ وَ اَسْمُ اللّٰهِ عَلَیْ مَا دَفَعَهُمْ مِنْ بَهْمَةِ الْاَسَامِ فَالْهَكْمُ اَلَهُ وَ اَحْكُ فَلَهُ اَسْلَمُوا وَ سِرَّ الْمَسْرِ

و برای هر امتی مناسکی قرار دادیم تا نام خدا را بر دامهای زبان بسته ای که روزی آنها گردانیده یاد کنند پس بدانید که خدای شما خدایی
یگانه است پس به فرمان او گردن نهید و فروتنان را بشارت ده ۳۴

الْكَرْبُ اِدَا دَرَ اللّٰهُ وَ اَحْبَبُ فَوَيْهِمْ وَ الْكَلْبُ بَرَّ عَلَی مَا اَكَابَهُمْ وَ الْمَنْعَةُ الْاَلَا وَ مِمَّا دَفَعَهُمْ سَمْعُورِ

همانان که چون نام خدا یاد شود دلهایشان خشیت یابد و آنان که بر هر چه بر سرشان آید صبر پیشه گانند و برپا دارندگان نمازند و از آنچه
رویشان داده ایم انفاق می کنند ۳۵

**والذکر حملها لکم مر سبحان الله لکم فيها حد فادکروا اسم الله علیها کما فادوا حنث حیو بها فکلوها منها واطعموها الفاح والمسد
کذاک سبحانها لکم لکم سکرو**

و شتران فربه را برای شما از جمله شعایر خدا قرار دادیم در آنها برای شما خیر است پس نام خدا را بر آنها در حالی که برپای ایستاده‌اند
بب رید و چون به پهلو درغلتیدند از آنها بخورید و به تنگدست سائل و به بینوای غیر سائل بخورانید این گونه آنها را برای شما رام کردیم
امید که شکرگزار باشید ۳۶

ارنا الله لومها و لادما و لکر ناله العوی منکم کذاک سبحانها لکم لکمروا الله علی ما هکاکم و سر الممسر

هرگز نه گوشت‌های آنها و نه خون‌هایشان به خدا نخواهد رسید ولی این تقوای شماست که به او می‌رسد این گونه خداوند آنها را برای شما
رام کرد تا خدا را به پاس آنکه شما را هدایت نموده به بزرگی یاد کنید و نیکوکاران را مژده ده ۳۷

ارنا الله کما عر الذکر اموار الله لا یبطل حوار کوم

قطعا خداوند از کسانی که ایمان آورده‌اند دفاع می‌کند زیرا خدا هیچ خیانتکار ناسپاسی را دوست ندارد ۳۸

اد الذکر بانور ناهم کلموا وار الله علی کرم لکر

به کسانی که جنگ بر آنان تحمیل شده رخصت جهاد داده شده است چرا که مورد ظلم قرار گرفته‌اند و البته خدا بر پیروزی آنان سخت
تواناست ۳۹

الذکر احر حوامر دادمه سد حج الا ار بولوا دنا الله ولو لادع الله الناس کرم لکم من کوا مع و کوا و مساک

ککر فیها اسم الله ککرا و لکسر الله مر ککره ار الله لعی عرب

همان کسانی که بناحق از خانه‌هایشان بیرون رانده شدند آنها گناهی نداشتند جز اینکه می‌گفتند پروردگار ما خداست و اگر خدا بعضی از
مردم را با بعض دیگر دفع نمی‌کرد صومعه‌ها و کلیساها و کنیسه‌ها و مساجدی که نام خدا در آنها بسیار برده می‌شود سخت ویران می‌شد و
قطعا خدا به کسی که دین او را یاری می‌کند یاری می‌دهد چرا که خدا سخت نیرومند شکست‌ناپذیر است ۴۰

الذکر ان مکاتیب الادر اماموا الصلاه و انوا الرکاه و امرها بالمعروف و نهوا عن المنکر و الله اعلم الامور

همان کسانی که چون در زمین به آنان توانایی دهیم نماز برپا می‌دارند و زکات می‌دهند و به کارهای پسندیده وامی‌دارند و از کارهای ناپسند باز می‌دارند و فرجام همه کارها از آن خداست ۴۱

وار بکرم لوط صد کذب فلهم قوم نوح و عاد و موث

و اگر تو را تکذیب کنند قطعا پیش از آنان قوم نوح و عاد و ثمود نیز به تکذیب پرداختند ۴۲

و قوم ابراهیم و قوم لوط

و نیز قوم ابراهیم و قوم لوط ۴۳

و اصحاب مکه و کعبه موسی فامکن الکافر بما حک بهم فصم کار بکر

و همچنین اهل مدین و موسی تکذیب شد پس کافران را مهلت دادم سپس گریبان آنها را گرفتم بنگر عذاب من چگونه بود ۴۴

فکار من و نه اهلکاه و نه طالمه و نه حاد به علی عرو سها و نه مطاله و کرم مسک

و چه بسیار شهرها را که ستمکار بودند هلاکشان کردیم و اینک آن شهرها سقفهایش فرو ریخته است و چه بسیار چاههای متروک و

کوشکهای افراشته را ۴۵

العلم بسروا الادر فکور لهم فلو بسعور بها و ادادار سمعور بها فانها لا یسع الا کفار و کرم یسع الملور بالقره الکور

آیا در زمین گردش نکرده‌اند تا دلهایی داشته باشند که با آن بیندیشند یا گوشهایی که با آن بشنوند در حقیقت چشمها کور نیست لیکن دلهایی که در سینه‌هاست کور است ۴۶

و سبیلو ک بالکاب و لری بلع الله و عده وار بوما عک م کالم سه ما سکور

و از تو با شتاب تقاضای عذاب می‌کنند با آنکه هرگز خدا وعده‌اش را خلاف نمی‌کند و در حقیقت یک روز از قیامت نزد پروردگارت مانند

هزار سال است از آنچه می‌شمرد ۴۷

و کابر من فربه امانت لها فیه طالعہ ہم احکبها و الله اعلم

و چه بسا شهری که مهلتش دادم در حالی که ستمکار بود سپس گریبان آن را گرفتم و فرجام به سوی من است ۴۸

قل یا ایها الناس انما انکم بکر منیر

بگو ای مردم من برای شما فقط هشدار دهنده‌ای آشکارم ۴۹

طاکبر امنوا و عملوا الصالحات لهم معده و مدح خیرم

پس آنان که گرویده و کارهای شایسته کرده‌اند آمرزش و روزی نیکو برای ایشان خواهد بود ۵۰

و اکبر سوعی انما ما حبر اولک اصحاب الیم

و کسانی که در تخطئه آیات ما می‌کوشند و به خیال خود عاجز کنندگان ما هستند آنان اهل دوزخند ۵۱

وما ادعانا من قبلک من سول ولا نذیر الا ادعنا لعلنا نعلم الله ما فی السطور فی امسه فسی الله ما فی السطور ہم حکم الله انابه و الله اعلم حکم

و پیش از تو نیز هیچ رسول و پیامبری را نفرستادیم جز اینکه هر گاه چیزی تلاوت می‌نمود شیطان در تلاوتش القای شبهه می‌کرد پس

خدا آنچه را شیطان القا می‌کرد محو می‌گردانید سپس خدا آیات خود را استوار می‌ساخت و خدا دانای حکیم است ۵۲

لعل ما فی السطور فیه لکبر فی فلو بهم مدح و الماسنه فلو بهم و ار طاکبر لعل سماع بعد

تا آنچه را که شیطان القا می‌کند برای کسانی که در دل‌هایشان بیماری است و نیز برای سنگدلان آزمایشی گرداند و ستمگران در ستیزه‌ای

بس دور و درازند ۵۳

و لعل اکبر او بوالعلم انه الی من مدح فو منوا به فیه لکبر فلو بهم و ار الله لهداکر امنوا لعل کما مستعم

و تا آنان که دانش یافته‌اند بدانند که این قرآن حق است و از جانب پروردگار توست و بدان ایمان آورند و دل‌هایشان برای او خاضع گردد و

به راستی خداوند کسانی را که ایمان آورده‌اند به سوی راهی راست راهبر است ۵۴

ولا یرالاکر کفر و لعل فربه مه کله بانهم الساعه سهه او بانهم عکاب نوم عمم

ولی کسانی که کفر ورزیده‌اند همواره از آن در تردیدند تا بناگاه قیامت برای آنان فرا رسد یا عذاب روزی بدفرجام به سراغشان بیاید ۵۵

الطُّبُّ يَوْمَئِذٍ بِكُمْ نِفْهُمُ فَالْكُفْرُ اَمْوَاغٌ عَلَيَّ حَتَّاءُ السَّمِ

در آن روز پادشاهی از آن خداست میان آنان داوری می‌کند و در نتیجه کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند در باغهای پرناز و نعمت خواهند بود ۵۶

وَالْكُفْرُ كَعُرْوَا وَكَعُرْوَا نَابَاتَانِ طَوَّلَتْ لِهِنَّ عَذَابَ مَهْرٍ

و کسانی که کفر ورزیده و نشانه‌های ما را دروغ پنداشته‌اند برای آنان عذابی خفت‌آور خواهد بود ۵۷

وَالْكُفْرُ هَادِرٌ لِي سَبِيلُ اللَّهِ ثُمَّ فَيُلَوِّأُ مَا بَوَّأَ لَدُنْهُمْ اللَّهُ مَرَّطًا حَسْبًا وَارِثًا لِلَّهِ وَارِثًا لِلَّهِ وَارِثًا لِلَّهِ

و آنان که در راه خدا مهاجرت کرده‌اند و آنگاه کشته شده یا مرده‌اند قطعاً خداوند به آنان رزقی نیکو می‌بخشد و راستی این خداست که بهترین روزی‌دهندگان است ۵۸

لَكَ حَلِيمٌ مَكْحَلًا بِرُكُوبِهِ وَارِثًا لِلَّهِ لَعَلَّامٌ حَلِيمٌ

آنان را به جایگاهی که آن را می‌پسندند در خواهد آورد و شک نیست که خداوند دانایی بردبار است ۵۹

دَلَّكَ وَمِنْ عَاقِبَتِهِ نَمَلٌ مَا عَوْفَهُ بِهِ يَمِينُهُ عَلَيْهِ لِكْرَهُ بِاللَّهِ اَرِثًا لِلَّهِ لَعَلَّامٌ عَمُودٌ

آری چنین است و هر کس نظیر آنچه بر او عقوبت رفته است دست به عقوبت زند سپس مورد ستم قرار گیرد قطعاً خدا او را یاری خواهد کرد چرا که خدا بخشایشگر و آمرزنده است ۶۰

دَلَّكَ نَارُ اللَّهِ بَوْلِيهِ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيَوْلِيهِ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَارِثًا لِلَّهِ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

این بدان سبب است که خدا شب را در روز درمی‌آورد و روز را نیز در شب درمی‌آورد و خداست که شنوای بیناست ۶۱

دَلَّكَ نَارُ اللَّهِ هُوَ الْوَالِي وَارِثًا مَا كَعُورٌ مَرْدُودٌ هُوَ الْبَاطِلُ وَارِثًا لِلَّهِ هُوَ الْبَاطِلُ الْكَبِيرُ

آری این بدان سبب است که خدا خود حق است و آنچه به جای او می‌خوانند آن باطل است و این خداست که والا و بزرگ است ۶۲

الم نزل الله انزلنا من السماء ماء فصبنا عليه الاصر فصبره ان الله لطف خلد

آیا ندیده‌ای که خدا از آسمان آبی فرو فرستاد و زمین سرسبز گردید آری خداست که دقیق و آگاه است ۶۳

له طوف السماء واحد و طوف الاصر ان الله لهو الخبير الخبير

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست و در حقیقت این خداست که خود بی‌نیاز ستودهدصفات است ۶۴

الم نزل الله سبحانه على الاصر و المصط السما ان نع على الاصر الا ناده ان الله بالناس لرووف رحيم

آیا ندیده‌ای که خدا آنچه را در زمین است به نفع شما رام گردانید و کشتیها در دریا به فرمان او روانند و آسمان را نگاه می‌دارد تا مبادا بر

زمین فرو افتد مگر به اذن خودش باشد در حقیقت خداوند نسبت به مردم سخت رئوف و مهربان است ۶۵

وهو الذي احاطكم به منكم ان الاسرار لعهود

و اوست که شما را زندگی بخشید سپس شما را می‌میراند و باز زندگی نو می‌دهد حقا که انسان سخت ناسپاس است ۶۶

لكل امه حلالا منسكاهم باسكوه فلا تبارك على الامم و ادع الى دك اكل ليله هكي مسعوم

برای هر امتی مناسبی قرار دادیم که آنها بدان عمل می‌کنند پس نباید در این امر با تو به ستیزه برخیزند به راه پروردگارت دعوت کن زیرا

تو بر راهی راست قرار داری ۶۷

وان حاد لوط هبل الله اعلم بما سمعور

و اگر با تو مجادله کردند بگو خدا به آنچه می‌کنید داناتر است ۶۸

الله يحكم بينكم يوم الماناه فما كنتم منه بظالمور

خدا روز قیامت در مورد آنچه با یکدیگر در آن اختلاف می‌کردید داوری خواهد کرد ۶۹

الم سلم ان الله سلم طوف السماء و الاصر ان دك على الله سيد

آیا ندانسته‌ای که خداوند آنچه را در آسمان و زمین است می‌داند اینها همه در کتابی مندرج است قطعا این بر خدا آسان است ۷۰

وَسُورٍ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَهُمْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَالٌ لَّهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصْرِ

و به جای خدا چیزی را می‌پرستند که بر تایید آن حجتی نازل نکرده و بدان دانشی ندارند و برای ستمکاران یابوری نخواهد بود ۷۱
**وَادْعَايَلَهُمْ إِنَّا إِنَّمَا نَسَاءٌ سَرَفٌ وَ حُوهٌ الْكِبْرُ كَعَمَلِ الْمَكْرُ بِكَادُورِ سَطُورِ الْكِبْرِ سَلُورِ عِلْمِهِمَ إِنَّا إِنَّمَا قُلُوبٌ لَّا نَسْمَعُ مِنْ دَلَمِ النَّادِ
وَعَدَاهَا اللَّهُ الْكِبْرِ كَعَمَلِ وَسْرِ الْمَكْرِ**

و چون آیات روشن ما بر آنان خوانده می‌شود در چهره کسانی که کفر ورزیده‌اند اثر انکار را تشخیص می‌دهی چیزی نمانده که بر کسانی که آیات ما را برایشان تلاوت می‌کنند حمله‌ور شوند بگو آیا شما را به بدتر از این خبر دهم همان آتش است که خدا آن را به کسانی که کفر ورزیده‌اند وعده داده و چه بد سرانجامی است ۷۲

**يَا أَيُّهَا النَّاسُ كَرِهْنَا لَكُمْ أَسْمَاءَ هَاتِيهَا لِمَا وَلُوا بِهِنَّ وَأُولُوا حِمْلِهَا وَأَوَّارٍ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَذَّبْتُمْ فَلَا تَسْمَعُونَ مِنْه
صَعْفُ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ**

ای مردم م ت ل ی زده شد پس بدان گوش فرا دهید کسانی را که جز خدا می‌خوانید هرگز حتی مگسی نمی‌آفرینند هر چند برای آفریدن آن اجتماع کنند و اگر آن مگس چیزی از آنان برباید نمی‌توانند آن را بازپس گیرند طالب و مطلوب هر دو ناتوانند ۷۳

مَا فَكَّرَ وَمَا لَ اللَّهِ حَيٌّ فَكَّرَهُ أَرَأَيْتَ لَ اللَّهِ لَهْوَى عَرَبٍ

قدر خدا را چنانکه در خور اوست نشناختند در حقیقت خداست که نیرومند شکست‌ناپذیر است ۷۴

اللَّهُ يَصْطَلِعُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ رِسَالًا وَمِنَ النَّاسِ أَرَأَيْتَ لَ اللَّهِ سَمِعَ يَكْفُرُ

خدا از میان فرشتگان رسولانی برمی‌گزیند و نیز از میان مردم بی‌گمان خدا شنوای بیناست ۷۵

سَلَامٌ مَّا نَسَرَ الْكِبْرُهُمْ وَمَا حَلَفَهُمْ وَإِنَّ لَ اللَّهِ رَاحَ الْاَلَامُودِ

آنچه در دسترس آنان و آنچه پشت‌سرشان است می‌داند و همه کارها به خدا بازگردانیده می‌شود ۷۶

يَا أَيُّهَا الْكِبْرُ إِنَّمَا مَوَدُّكُمْ وَأَسْكِنُكُمْ وَأَعْبُدُكُمْ وَمَا أَصْلُوا إِلَيْكُمْ يَطْلُورُ

هک ی و حمه المهنر

که برای نیکوکاران رهنمود و رحمتی است ۳

الکبر سمنور الصلاة و یونور الراه و هم بالا حره هم یونور

همان کسانی که نماز برپا می‌دارند و زکات می‌دهند و هم ایشانند که به آخرت یقین دارند ۴

اولیک علی هکی مر مبهوم و اولیک هم المملور

آنانند که از جانب پروردگارشان از هدایت برخوردارند و ایشانند که رستگارانند ۵

ومر الناس مر سدری لهو الکتب لصل علی سئل الله سر علم و سکهها و اولیک لهم عذاب مهتر

و برخی از مردم کسانی‌اند که سخن بیهوده را خریدارند تا مردم را بی‌هیچ دانشی از راه خدا گمراه کنند و راه خدا را به ریشخند گیرند
برای آنان عذابی خوارکننده خواهد بود ۶

و ادایک علیک انما اولیک مسکرا کار ام ستمها کارف ادسه و مر اسره سکاب الم

و چون آیات ما بر او خوانده شود با نخوت روی برمی‌گرداند چنانکه گویی آن را نشنیده یا گویی در گوشه‌هایش سنگینی است پس او را از
عذابی پر درد خبر ده ۷

ار الکبر امیوا و عملوا الکالاب لهم حجاب العنم

در حقیقت کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند باغهای پر نعمت خواهند داشت ۸

حاکبر منها و عد الله حما و هو المریر الکرم

که در آن جاودان می‌مانند و عده خداست که حق است و هموست شکست‌ناپذیر سنجیده‌کار ۹

حلج السماوات سر عمک و بها و الفرف الامر و ما سار منکم و سب فهام کل دانه و انزلنا من السماء ما ناسا فهام کل روح

کرم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ای پسرک من اگر عمل تو هموزن دانه خ ردلی و در تخته‌سنگی یا در آسمانها یا در زمین باشد خدا آن را می‌آورد که خدا بس دقیق و آگاه است ۱۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ای پسرک من نماز را برپا دار و به کار پسندیده وادار و از کار ناپسند باز دار و بر آسیبی که بر تو وارد آمده است شکبیا باش این حاکی از عزم و اراده تو در امور است ۱۷

وَلَا تَصْرَفْ كَلِمَاتِكَ إِلَّا بِاللَّهِ و از مردم به نخوت رخ برمتاب و در زمین خرامان راه مرو که خدا خودپسند لافزن را دوست نمی‌دارد ۱۸

وَأَصْرَفْ مَسْأَلَتَكَ إِلَّا بِاللَّهِ و در راه رفتن خود میانه‌رو باش و صدایت را آهسته‌ساز که بدترین آوازه‌بانگ خران است ۱۹

إِنَّمَا يَرْجُو الْفَيْءَ مِنَ اللَّهِ و لا کاد منیر

آیا ندانسته‌اید که خدا آنچه را که در آسمانها و آنچه را که در زمین است مسخر شما ساخته و نعمتهای ظاهر و باطن خود را بر شما تمام کرده است و برخی از مردم در باره خدا بی‌آنکه دانش و رهنمود و کتابی روشن داشته باشند به مجادله برمی‌خیزند ۲۰

وَأَدَا قَلْبُهُمْ لَمَّا رَأَوْهُ كِرْهًا و چون به آنان گفته شود آنچه را که خدا نازل کرده پیروی کنید می‌گویند نه بلکه آنچه که پدرانمان را بر آن یافته‌ایم پیروی می‌کنیم آیا

هر چند شیطان آنان را به سوی عذاب سوزان فرا خواند ۲۱

وَمِنْهُمْ مَن يَخْتَصِمُ عَلَىٰ أَصْنُفٍ مِّنَ الْأَشْجَارِ

و هر کس خود را در حالی که نیکوکار باشد تسلیم خدا کند قطعا در ریسمان استوارتری چنگ درزده و فرجام کارها به سوی خداست ۲۲
وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَرْجِعُ كُفْرَهُ إِلَى اللَّهِ عَدْلًا وَلَا يَكْفُرُ

و هر کس کفر ورزد نباید کفر او تو را غمگین گرداند بازگشتشان به سوی ماست و به حقیقت آنچه کرده‌اند آگاهشان خواهیم کرد در حقیقت خدا به راز دلها داناست ۲۳

بِمَعْرِفَتِهِ فَلَا يَمَسُّهُ فِي أُولَئِكَ

ما آنان را اندکی برخوردار می‌سازیم سپس ایشان را در عذابی پر فشار درمانده می‌کنیم ۲۴

وَلَنْ نَسْأَلَهُمْ فِي حَرْبِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَعْنَةَ اللَّهِ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ

و اگر از آنها بپرسی چه کسی آسمانها و زمین را آفریده است مسلما خواهند گفت خدا بگو ستایش از آن خداست ولی بیشترشان نمی‌دانند ۲۵

لِلَّهِ مَلِكُ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ اللَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ

آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست در حقیقت خدا همان بی‌نیاز ستوده‌صفت است ۲۶

وَلَوْ سَئَلْتَهُمْ مَنْ سَخَّرَ لَهُمُ الْوَالِدَ بَعْدَ مَوْتِهِمْ لَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

و اگر آن چه درخت در زمین است قلم باشد و دریا را هفت دریای دیگر به یاری آید سخنان خدا پایان نپذیرد قطعا خداست که شکست‌ناپذیر حکیم است ۲۷

مَا حُكِمَ وَلَا سَكَمَ إِلَّا كَقَوْلِ اللَّهِ سَمِعَ عَدُوَّ

آفرینش و برانگیختن شما در نزد ما جز مانند آفرینش یک تن نیست که خدا شنوای بیناست ۲۸

إِلَهُكُمْ اللَّهُ يَتَّبِعُ النَّوْءَ وَيُؤْتِي النَّوْءَ اللَّيْلَ وَسَبَّحَ السَّمْسُ وَالْقَمَرُ كُلٌّ بِرُؤْيَا اللَّهِ مَا سَمِعُوا حَسْرَةً

آیا ندیده‌ای که خدا شب را در روز درمی‌آورد و روز را نیز در شب درمی‌آورد و آفتاب و ماه را تسخیر کرده است که هر یک تا وقت معلومی روانند و نیز خدا به آنچه می‌کنید آگاه است ۲۹

حائه

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

حم

حاء میم ۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فرو فرستادن این کتاب از جانب خدای ارجمند سنجیده کار است ۲

بِسْمِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

به راستی در آسمانها و زمین برای مؤمنان نشانه‌هایی است ۳

وَعِزِّ عَرْشِ عَالَمِیْنِ ۝ اِنَّ اِلٰهَکُمْ وَاِلٰهَ اَبۡنَآءِکُمْ وَرِجَالِکُمُ الَّذِیۡنَ کَفَرُوۡا هُوَ ۝

و در آفرینش خودتان و آنچه از انواع جنبنده‌ها پراکنده می‌گرداند برای مردمی که یقین دارند نشانه‌هایی است ۴

وَاٰخِرُ کَلِمٰتِ هٰذِهِۦٓ اَنَّ اِلٰهَکُمْ وَاِلٰهَ اَبۡنَآءِکُمْ وَاِلٰهَ کُلِّ شَیْءٍ هُوَ ۝

و نیز در پیاپی آمدن شب و روز و آنچه خدا از روزی از آسمان فرود آورده و به وسیله آن زمین را پس از مرگش زنده گردانیده است و

همچنین در گردش بادها به هر سو برای مردمی که می‌اندیشند نشانه‌هایی است ۵

لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۝ اِلٰهٌۭ یُّحِیُّ الْمَوْتِیۡنَ ۝ اِنَّ اِلٰهَکُمْ وَاِلٰهَ اَبۡنَآءِکُمْ هُوَ ۝

اینهاست آیات خدا که به راستی آن را بر تو می‌خوانیم پس بعد از خدا و نشانه‌های او به کدام سخن خواهند گروید ۶

وَلَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۝

وای بر هر دروغزن گناه‌پیشه ۷

سبحان الله على ما كرم مسكنا كار له سمعها فسرده سكات الم

که آیات خدا را که بر او خوانده می‌شود می‌شنود و باز به حال تکبر چنانکه گویی آن را نشنیده است سماجت می‌ورزد پس او را از عذابی پردرد خبر ده ۸

و اذا علم من انا سنا ايكها هروا اولك لهم عذاب مهتر

و چون از نشانه‌های ما چیزی بداند آن را به ریشخند می‌گیرد آنان عذابی خفت‌آور خواهند داشت ۹

مر وما هم جهنم ولا ينص عنهم ما كنوا سنا ولا ما ايكوا من دور الله اولنا ولهم عذاب عظيم

پیشاپیش آنها دوزخ است و نه آنچه را اندوخته و نه آن دوستانی را که غیر از خدا اختیار کرده‌اند به کارشان می‌آید و عذابی بزرگ خواهند داشت ۱۰

هكاهكي والكر كهروا باناد دهم لهم عذاب مر دحر الم

این رهنمودی است و کسانی که آیات پروردگارشان را انکار کردند بر ایشان عذابی دردناک از پلیدی است ۱۱

الله الكي سيدكم الله ليري العلق لله نامره ولسوا مر فله وللكم سكرور

خدا همان کسی است که دریا را به سود شما رام گردانید تا کشتیها در آن به فرمانش روان شوند و تا از فزون بخشی او روزی خویش را طلب نمایید و باشد که سپاس دارید ۱۲

وسيدكم ملك السماوات و ملك الارض حماه ارف دك لا ناد لهم بهكرور

و آنچه را در آسمانها و آنچه را در زمین است به سود شما رام کرد همه از اوست قطعا در این امر برای مردمی که می‌اندیشند نشانه‌هایی است ۱۳

فللكر امنوا سكرور الكر لا رحرور انام الله ليري فوما لنا كابوا كسور

به کسانی که ایمان آورده‌اند بگو تا از کسانی که به روزهای پیروزی خدا امید ندارند درگذرند تا خدا هر گروهی را به سبب آنچه مرتکب می‌شده‌اند به مجازات رساند ۱۴

مِنْ عَمَلِكُمْ لَكُمْ فِيهَا مَوَازِينٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

هر که کاری شایسته کند به سود خود اوست و هر که بدی کند به زیانش باشد سپس به سوی پروردگارتان برگردانیده می‌شوید ۱۵

وَلِكُلِّ قَوْمٍ نَبَأٌ لَّيْلًا وَاللَّهُ يَخْتَارُ

و به یقین فرزندان اسرائیل را کتاب تورات و حکم و پیامبری دادیم و از چیزهای پاکیزه روزیشان کردیم و آنان را بر مردم روزگار برتری دادیم ۱۶

وَأَنبَأَهُمْ أَنَّهَا مَأْوَاكُمُ الْمَوْتَىٰ وَكُلُّ قَوْمٍ لَّيْلًا مَّا كَانُوا يَفْعَلُونَ

و دلایل روشنی در امر دین به آنان عطا کردیم و جز بعد از آنکه علم برایشان حاصل آمد آن هم از روی رشک و رقابت میان خودشان دستخوش اختلاف نشدند قطعا پروردگارت روز قیامت میانشان در باره آنچه در آن اختلاف می‌کردند داوری خواهد کرد ۱۷

مِنْ حَقِّكَ عَلَىٰ سَرَسَةٍ مِّنَ الْأُمَمِ فَأَسْبِغْ لَهُمُ الْبِرَّ وَأَلْزَمْ الْكِبْرَ لِلْعُلَمَاءِ

سپس تو را در طریقه آیینی که ناشی از امر خداست نهادیم پس آن را پیروی کن و هوسهای کسانی را که نمی‌دانند پیروی مکن ۱۸

لَهُمْ فِي سَبْعِينَ أَلْفًا سَنَةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

آنان هرگز در برابر خدا از تو حمایت نمی‌کنند و به هیچ وجه به کار تو نمی‌آیند و ستمگران بعضی‌شان دوستان بعضی دیگرند و خدا یار پرهیزگاران است ۱۹

هَكَذَا نَصَرْنَا لَكُمْ فِيهَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْفَاسِقِينَ

این کتاب برای مردم بینش‌بخش و برای قومی که یقین دارند رهنمود و رحمتی است ۲۰

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يَأْتُواكُمْ بِالْحَقِّ وَالْحَقَّ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

آیا کسانی که مرتکب کارهای بد شده‌اند پنداشته‌اند که آنان را مانند کسانی قرار می‌دهیم که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند به طوری که زندگی آنها و مرگشان یکسان باشد چه بد داوری می‌کنند ۲۱

و حلّی الله السماوات والارض والیوم ولیدی کل نفس بما کسبت وهم لا یظلمون

و خدا آسمانها و زمین را به حق آفریده است و تا هر کسی به موجب آنچه به دست آورده پاداش یابد و آنان مورد ستم قرار نخواهند گرفت ۲۲

اوراث من ایك الله هو اءه و اءه الله على علم و حرم على سمعه و فله و حل على بصره عساوه فمن بهكده من سء الله اءلا بءكروء

پس آیا دیدی کسی را که هوس خویش را معبود خود قرار داده و خدا او را دانسته گمراه گردانیده و بر گوش او و دلش مهر زده و بر دیده‌اش پرده نهاده است آیا پس از خدا چه کسی او را هدایت خواهد کرد آیا پند نمی‌گیرید ۲۳

ءالوا ما لهم الا حنانا الءنا نموء و بنا و ما بهلكننا الا الءه و ما لهم بءلك من علم ار هم الا بظور

و گفتند غیر از زندگانی دنیای ما چیز دیگری نیست می‌میریم و زنده می‌شویم و ما را جز طبیعت هلاک نمی‌کند ولی به این مطلب هیچ دانشی ندارند و جز طریق گمان نمی‌سپرنند ۲۴

ءاء الءه علمه اءنا بءاء ما كر حءهم الا ار ءالوا انوا اءنا اءار كءم كاءهءر

و چون آیات روشن ما بر آنان خوانده شود دلیلشان همواره جز این نیست که می‌گویند اگر راست می‌گویید پدران ما را حاضر آورید ۲۵

ءل الله بءلكم بم بءلكم بم بءلكم الءه بوم الءامه لا رب ءه و لءر كءر الءس لا بظور

بگو خداست که شما را زندگی می‌بخشد سپس می‌میراند آنگاه شما را به سوی روز رستاخیز که تردیدی در آن نیست گرد می‌آورد ولی بیشتر مردم این را نمی‌دانند ۲۶

ءاله ملك السماوات والارض بوم بوم الءاعه بومك بءس المظور

و فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداست و روزی که رستاخیز بر پا شود آن روز است که باطل‌اندیشان زیان خواهند دید ۲۷

ءرءى كل امه حاءه كل امه بءءه الءه كائنا الءوم بءور ما كءم بظور

و هر امتی را به زانو در آمده می بینی هر امتی به سوی کارنامه خود فراخوانده می شود و بدیشان می گویند آنچه را می کردید امروز پاداش می یابید ۲۸

هَكَذَا كُنَّا نَطْلُقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ اِنَّا كُنَّا نَسْتَسْمِعُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

این است کتاب ما که علیه شما به حق سخن می گوید ما از آنچه می کردید نسخه بر می داشتیم ۲۹

فَاَمَّا الْكِرَامُ بَنُو آدَمَ وَ الْعَمَلَاءُ السَّالِفُونَ فَكَرَّمَهُمْ رَبُّهُمْ وَ رَحِمَهُمْ دَلِيلٌ هُوَ الْفَوْزُ الْمُنِيرُ

و اما کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند پس پروردگارشان آنان را در جوار رحمت خویش داخل می گرداند این همان کامیابی آشکار است ۳۰

وَ اَمَّا الْكِرَامُ كَرِيمًا فَهُمْ بَنُو آدَمَ وَ الْعَمَلَاءُ السَّالِفُونَ فَكَرَّمَهُمْ رَبُّهُمْ وَ رَحِمَهُمْ فَوْزٌ مُّبِينٌ

و اما کسانی که کافر شدند بدانها می گویند پس مگر آیات من بر شما خوانده نمی شد ولی تکبر نمودید و مردمی بدکار بودید ۳۱

وَ اَمَّا الْفِتْنَةُ فَالْحَقُّ وَ الْحَقُّ لَا يَبْتَلِي الْكٰفِرَ وَ الْكٰفِرَ لَا يَكْفُرُ بِمَا كَفَرَ وَ الْكٰفِرُ لَا يَكْفُرُ بِمَا كَفَرَ وَ الْكٰفِرُ لَا يَكْفُرُ بِمَا كَفَرَ وَ الْكٰفِرُ لَا يَكْفُرُ بِمَا كَفَرَ وَ الْكٰفِرُ لَا يَكْفُرُ بِمَا كَفَرَ

و چون گفته شد وعده خدا راست است و شکی در رستخیز نیست گفتید ما نمی دانیم رستخیز چیست جز گمان نمی ورزیم و ما یقین نداریم ۳۲

وَ كَالَّذِينَ سَأَلُوا عَنْ نِعْمَةِ رَبِّهِمْ هِيَ كَالغَيْظِ الْمُبِينِ

و حقیقت بدیهایی که کرده اند بر آنان پدیدار می شود و آنچه را که بدان ریشخند می کردند آنان را فرو می گیرد ۳۳

وَ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالَّذِينَ عَمِلُوا خَيْرًا لَّوْلَى أُولَئِكَ لَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا حَقَّ تِلْكَ الْوَعْدِ فَعَلَيْكُمْ نِعْمَتُ اللَّهِ عَظِيمًا

و گفته شود همان گونه که دیدار امروزتان را فراموش کردید امروز شما را فراموش خواهیم کرد و جایگاهتان در آتش است و برای شما یاورانی نخواهد بود ۳۴

لَكُمْ نِعْمَةٌ مِنَ اللَّهِ وَ هِيَ كَثِيرَةٌ لِّذِي النُّعْمِ فَذُنِبُهُمْ وَ لَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا حَقَّ تِلْكَ الْوَعْدِ فَعَلَيْكُمْ نِعْمَتُ اللَّهِ عَظِيمًا

این بدان سبب است که شما آیات خدا را به ریشخند گرفتید و زندگی دنیا فریبتان داد پس امروز نه از این آتش بیرون آورده می‌شوند و نه عذرشان پذیرفته می‌گردد ۳۵

والله المکرم السماوات والارض والالعالمین

پس سپاس از آن خداست پروردگار آسمانها و پروردگار زمین پروردگار جهانیان ۳۶

والله الکرم السماوات والارض وهو العزیز الحکم

و در آسمانها و زمین بزرگی از آن اوست و اوست شکست‌ناپذیر سنجیده‌کار ۳۷

بسم

بسم الله الرحمن الرحیم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بسم الله فلا سهل ولا عسير

هان امر خدا در رسیدن پس در آن شتاب مکنید او منزّه و فراتر است از آنچه با وی شریک می‌سازند ۱

سوال الملائکه بالروح من امره علی من ساء له عاقبه ان لا اله الا الله لا اله الا الله لا اله الا الله

فرشتگان را با روح به فرمان خود بر هر کس از بندگان که بخواید نازل می‌کند که بیم دهید که معبودی جز من نیست پس از من پروا

کنید ۲

الحی السماوات والارض بالحق عا سیر عویر

آسمانها و زمین را به حق آفریده است او فراتر است از آنچه با وی شریک می‌گردانند ۳

حلی الا سار من بکمه فادسا هو حکم من

انسان را از نطفه‌ای آفریده است آنگاه ستیزه‌جویی آشکار است ۴

والاسام حلها لکم منها دف و مناع و منها ناکلور

و چارپایان را برای شما آفرید در آنها برای شما وسیله گرمی و سودهایی است و از آنها می‌خورید ۵

ولکم منها حمل حر برهور و حر سحرور

و در آنها برای شما زیبایی است آنگاه که آنها را از چراگاه برمی‌گردانید و هنگامی که آنها را به چراگاه می‌برید ۶

و یمل افعالکم لکم کونوا لله الا سبغ الا نهر ار دکم لرووف رحم

و بارهای شما را به شهری می‌ب‌رند که جز با مشقت بدن‌ها بدان نمی‌توانستید برسید قطعا پروردگار شما رئوف و مهربان است ۷

والهبل والعال والهدل کونها و یلع ما لا سلمور

و اسبان و استران و خران را آفرید تا بر آنها سوار شوید و برای شما تجملی باشد و آنچه را نمی‌دانید می‌آفریند ۸

و علی الله فک السبل و منها حار و لو سا لهداکم احسن

و نمودن راه راست بر عهده خداست و برخی از آن راهها کژ است و اگر خدا می‌خواست مسلما همه شما را هدایت می‌کرد ۹

هو الکی اربا مر السما ما لکم منه سراب و منه سیر فیه ستمور

اوست کسی که از آسمان آبی فرود آورد که آب آشامیدنی شما از آن است و رویدنی‌هایی که رمه‌های خود را در آن می‌چرانید نیز از آن

است ۱۰

سب لکم به الدرع والرتور والهبل والاعاب و مر کل النماذ ارفه داط لاه اموم بکفور

به وسیله آن کشت و زیتون و درختان خرما و انگور و از هر گونه محصولات دیگر برای شما می‌رویانند قطعا در اینها برای مردمی که اندیشه

می‌کنند نشانه‌ای است ۱۱

وَسِعَ لَكُمْ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالسَّمَرُ وَالْعَمْرُ وَالْيَوْمُ مَسِيرَاتُكُمْ وَأَمْرٌ بِكُمْ دَلِيلٌ لَا تَأْتِي لَكُمْ سَعُورٌ

و شب و روز و خورشید و ماه را برای شما رام گردانید و ستارگان به فرمان او مسخر شده‌اند مسلما در این امور برای مردمی که تعقل می‌کنند نشانه‌هاست ۱۲

وَمَا دُمَّ لَكُمْ إِلَّا مَصْرُفٌ مِمَّا لَوْلَاهُ أَرْبَعٌ دَلِيلٌ لَا يَهْدِي لَكُمْ بَدْرٌ

و همچنین آنچه را در زمین به رنگهای گوناگون برای شما پدید آورد مسخر شما ساخت بی‌تردید در این امور برای مردمی که پند می‌گیرند نشانه‌ای است ۱۳

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْوَلَدَ مِنْ دُونِ أَيْدِيكُمْ وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَخَّرَ بِهٖ لَكُمْ الْأَنْجَامَ ۗ لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ

و اوست کسی که دریا را مسخر گردانید تا از آن گوشت تازه بخورید و پیرایه‌ای که آن را می‌پوشید از آن بیرون آورید و کشتیها را در آن شکافنده آب می‌بینی و تا از فضل او بجویید و باشد که شما شکر گزارید ۱۴

وَالْعَمْرُ الْأَمْرُ وَالسَّمَرُ السَّمَرُ وَالنَّهَارُ وَاللَّيْلُ وَالسَّمَرُ السَّمَرُ

و در زمین کوههایی استوار افکند تا شما را نجنباند و رودها و راهها قرار داد تا شما راه خود را پیدا کنید ۱۵

وَعَلَّمَ الْكَلِمَاتَ الْأَلْفَ وَمَا يَدْرُسُ

و نشانه‌هایی دیگر نیز قرار داد و آنان به وسیله ستاره قطبی راه‌یابی می‌کنند ۱۶

أَمْرٌ بِكُمْ لَا يَهْدِي لَكُمْ بَدْرٌ

پس آیا کسی که می‌آفریند چون کسی است که نمی‌آفریند آیا پند نمی‌گیرید ۱۷

وَأَرْسَلْنَا سَمَاقًا لَّا يَبْصُرُهَا عَيْنٌ

و اگر نعمتهای خدا را شماره کنید آن را نمی‌توانید بشمارید قطعاً خدا آمرزنده مهربان است ۱۸

وَأَلَّا يَكْفُرُوا بِاللَّهِ عِندَ الْمَوْتِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و خدا آنچه را که پنهان می‌دارید و آنچه را که آشکار می‌سازید می‌داند ۱۹

والكبر بكم من دور الله لا يلمور سنا وهم يلمور

و کسانی را که جز خدا می‌خوانند چیزی نمی‌آفرینند در حالی که خود آفریده می‌شوند ۲۰

اموات عدا حنا وما سرور نار سرور

مردگانند نه زندگان و نمی‌دانند کی برانگیخته خواهند شد ۲۱

الهكم اله واحد فالكبر لا يومور بالا حره طو بهم مكره وهم مسكرو

معبود شما معبودی است یگانه پس کسانی که به آخرت ایمان ندارند دلپایشان انکارکننده حق است و خودشان متکبرند ۲۲

لا حرم نار الله سلم ما سرور وما سلور انه لا يبت المسكرو

شک نیست که خداوند آنچه را پنهان می‌دارند و آنچه را آشکار می‌سازند می‌داند و او گردنکشان را دوست نمی‌دارد ۲۳

وادا هل لهم مادا ارا دكم طوا اساطير الاولر

و چون به آنان گفته شود پروردگارتان چه چیز نازل کرده است می‌گویند افسانه‌های پیشینیان است ۲۴

للملوا اومادهم كامله يوم العلامه وم اوماد الكبر بكم علم الا سا ما برور

تا روز قیامت بار گناهان خود را تمام بردارند و نیز بخشی از بار گناهان کسانی را که ندانسته آنان را گمراه می‌کنند آگاه باشید چه بد باری

را می‌کشند ۲۵

فك مكر الكبر من فلهم طيه الله سناهم من الفواك هير عليهم السمف من فوفهم وانا هم الكا مر حب لا سرور

پیش از آنان کسانی بودند که مکر کردند ولی خدا از پایه بر بنیانشان زد در نتیجه از بالای سرشان سقف بر آنان فرو ریخت و از آنجا که

حدس نمی‌زدند عذاب به سراغشان آمد ۲۶

هم يوم العلامه بههم وهول نار سر طيه الكبر كتم سافور فهم فال الكبر اووا العلم ار الهو واليوم والسو على الكا مبر

سپس روز قیامت آنان را رسوا می کند و می گوید کجایند آن شریکان من که در باره آنها با پیامبران مخالفت می کردید کسانی که به آنان علم داده شده است می گویند در حقیقت امروز رسوایی و خواری بر کافران است ۲۷

الذکر یو طاهم الملائکه طالعهم فالقوا السلام ما کنا نسل من سول الله علم بما کنتم تعملون

همانان که فرشتگان جانشان را می گیرند در حالی که بر خود ستمکار بوده اند پس از در تسلیم درمی آیند و می گویند ما هیچ کار بدی نمی کردیم آری خدا به آنچه می کردید داناست ۲۸

فادخلوا ابواب جهنم حالکون فيها فليس منوی المتکبرین

پس از درهای دوزخ وارد شوید و در آن همیشه بمانید و حقا که چه بد است جایگاه متکبران ۲۹

وفیل الذکر ابوعا مادا لارل مکم فالوا حدی الذکر احسوا فی هکذا الذکر حسبه ولکما الاخره حد ولعزم کما المعتر

و به کسانی که تقوا پیشه کردند گفته شود پروردگارتان چه نازل کرد می گویند خوبی برای کسانی که در این دنیا نیکی کردند پاداش نیکویی است و قطعا سرای آخرت بهتر است و چه نیکوست سرای پرهیزگاران ۳۰

حانک عکر یک حلونها بدی مر بنها الا بهاد لهم فيها ما سادور ککک بدی الله المعتر

بهشتهای عدن که در آن داخل می شوند رودها از زیر درختان آنها روان است در آنجا هر چه بخواهند برای آنان فراهم است خدا این گونه پرهیزگاران را پاداش می دهد ۳۱

الذکر یو طاهم الملائکه طسیر یولور سلام علمک ما دخلوا الله ما کنتم تعملون

همان کسانی که فرشتگان جانشان را در حالی که پاکند می ستانند و به آنان می گویند درود بر شما باد به پاداش آنچه انجام می دادید به بهشت درآیید ۳۲

هل سطرور الا ار باهم الملائکه اولیة امر دیک ککک حل الذکر مر صلهم وما ظلمهم الله ولکر کاوا ا همهم سطرور

آیا کافران جز این که فرشتگان جانستان به سویشان آیند یا فرمان پروردگارت دایر بر عذابشان دررسد انتظاری می‌برند کسانی که پیش از آنان بودند نیز این گونه رفتار کردند و خدا به ایشان ستم نکرد بلکه آنان به خود ستم می‌کردند ۳۳

فَاكْبِرْ سُبْحَانَ مَا عَمَلُوا وَمَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

پس کیفر بدیهایی که کردند به آنان رسید و آنچه مسخره‌اش می‌کردند آنان را فرا گرفت ۳۴

وَقَالَ الْكَاذِبُ اسْكُرُوا لِي يَا اللَّهُ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
إِلَّا إِلَٰهَ الْمَسْرِ

و کسانی که شرک ورزیدند گفتند اگر خدا می‌خواست نه ما و نه پدرانمان هیچ چیزی را غیر از او نمی‌پرستیدیم و بدون حکم او چیزی را حرام نمی‌شمردیم پیش از آنان نیز چنین رفتار کردند ولی آیا جز ابلاغ آشکار بر پیامبران وظیفه‌ای است ۳۵

وَلَكِنْ سَيَكْفُرُوا بِكَ لَئِنْ رَجَعُوا إِلَى اللَّهِ وَاسْتَوَىٰ الطَّاغُوتُ فَمَنْ هُدِيَ اللَّهُ فَمَنْ هَدَىٰ اللَّهُ وَمَنْ ضَلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مَدِينًا
فَاتَّبِعُوا كُفْرًا فَاصْبِرْ إِلَىٰ حُكْمِ الْمَلِكِ

و در حقیقت در میان هر امتی فرستاده‌ای برانگیختیم تا بگوید خدا را بپرستید و از طاغوت = فریبگر بپرهیزید پس از ایشان کسی است که خدا او را هدایت کرده و از ایشان کسی است که گمراهی بر او سزاوار است بنابراین در زمین بگردید و ببینید فرجام تکذیب‌کنندگان چگونه بوده است ۳۶

إِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ الْكَوْكَبِ عَلَيْهِمْ يُرْسِلْنَا عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَكِ الْكَبِيرِ

اگر چه بر هدایت آنان حرص ورزی ولی خدا کسی را که فرو گذاشته است هدایت نمی‌کند و برای ایشان یاری‌کنندگانی نیست ۳۷

وَاسْمِعُوا يَا اللَّهُ حُكْمَ اللَّهِ لِيَعْلَمُوا أَنَّهُمْ لَا يَكْفُرُونَ

و با سخت‌ترین سوگندهایشان بخدا سوگند یاد کردند که خدا کسی را که می‌میرد بر نخواهد انگیخت آری انجام این وعده بر او حق است لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند ۳۸

لَسْرَ اِهْمَ اَلْكَى يَنْتَلُوْرَ فِهْ وَاَسْلَمَ اَلْكَىرَ كَرَمَ وَا اِهْمَ كَاوَا كَا دِيْرَ

تا خدا آنچه را در مورد آن اختلاف دارند برای آنان توضیح دهد و تا کسانی که کافر شده‌اند بدانند که آنها خود دروغ می‌گفته‌اند ۳۹

اِمَا فَوَلَا لِيْ اِدَا اَدْبَاهُ اَرَبُوْلَهُ كَرِ هَكَوْر

ما وقتی چیزی را اراده کنیم همین قدر به آن می‌گوییم باش بی‌درنگ موجود می‌شود ۴۰

وَاَلْكَىرَ هَا حَرْوِيْ اَللّٰهُ مَرَكَمَا طَلَمُوَا لِيُوْ سَهْمَ اَلْكَىرَ اَحْسَهْ وَا حَرْوَا اَحْرَا اَحْرَا لُو كَاوَا سَلْمُوْر

و کسانی که پس از ستم‌پدگی در راه خدا هجرت کرده‌اند در این دنیا جای نیکویی به آنان می‌دهیم و اگر بدانند قطعا پاداش آخرت

بزرگتر خواهد بود ۴۱

اَلْكَىرَ كَرَمَ وَا عَلَ دِيْهْمَ سُو كُوْر

همنان که صبر نمودند و بر پروردگارشان توکل می‌کنند ۴۲

وَمَا اَدَسْلَامَ مَرَكَمَا اَلَا رَحَالَا رُوْعَ اَللّٰهُ فَاَسَا لُوَا اَهْلَ اَلْكَىرَا كَرَمَ لَا سَلْمُوْر

و پیش از تو هم جز مردانی که بدیشان وحی می‌کردیم گسیل نداشتیم پس اگر نمی‌دانید از پژوهندگان کتابهای آسمانی جويا شوید ۴۳

بَا لَسَاكُ وَا لَرَبِّ وَا رَلَا اَلْكَىرَ لَلْاَسْرِ مَا رَلَا اَللّٰهُ وَا لِيْهْمَ سَهْ كَرَمَ

زیرا آنان را با دلایل آشکار و نوشته‌ها فرستادیم و این قرآن را به سوی تو فرود آوردیم تا برای مردم آنچه را به سوی ایشان نازل شده است

توضیح دهی و امید که آنان بیندیشند ۴۴

اَطْمَرُ اَلْكَىرَ مَكْرَمَا اَلْسَلَاكُ اَرَبَسْمَ اَللّٰهُ هَمَّ اَلْاَدْرِ اَوَا بَا نِهْمَا اَلْكَىرَا مَر حَبَّ لَا سَهْ كَرَمَ

آیا کسانی که تدبیرهای بد می‌اندیشند ایمن شدند از اینکه خدا آنان را در زمین فرو ببرد یا از جایی که حدس نمی‌زنند عذاب برایشان

بیاید ۴۵

اَوَا حَا كَرَمَ سَهْ سَلْمُوْرَ فَمَا هَمَّ سَهْ كَرَمَ

یا در حال رفت و آمدشان گریبان آنان را بگیرد و کاری از دستشان برنیاید ۴۶

اِذَا حَكَمَ عَلَيَّ يَوْمَ تَارِكُمْ لَرَوْوَفَ رَحِمَ

یا آنان را در حالی که وحشت زده‌اند فرو گیرد همانا پروردگار شما رؤوف و مهربان است ۴۷

اُولَئِكَ يَوْمَئِذٍ مَالِكٌ لَّهِ مَرْسَعٌ مِّنْ عَطَايَاهُ عَنَ الْاَمْرِ وَالسَّمَاوَاتِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَهُم دَاخِرُونَ

آیا به چیزهایی که خدا آفریده است ننگریسته‌اند که چگونه سایه‌هایشان از راست و از جوانب چپ می‌گردد و برای خدا در حال فروتنی سر

بر خاک می‌سایند ۴۸

وَاللَّهُ سَبَّحُكَ السَّمَاوَاتُ وَطَرَفُ الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین از جنبندگان و فرشتگان است برای خدا سجده می‌کنند و تکبر نمی‌ورزند ۴۹

يَا قَوْمِ رَبِّكُمْ رَبُّ فَوْقَهُمْ وَمَغْشُورٌ مَّا يُؤْمَرُونَ

از پروردگارشان که حاکم بر آنهاست می‌ترسند و آنچه را مامورند انجام می‌دهند ۵۰

وَمَا لِلَّهِ لَا يَشْكُو الْهَرَسُ إِنَّمَا هُوَ الْوَاحِدُ فَذُنُوبُهُمْ

و خدا فرمود دو معبود برای خود مگیرید جز این نیست که او خدایی یگانه است پس تنها از من بترسید ۵۱

وَالَهُ طَرَفُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الْكِبْرُ وَإِكْبَانًا صَبْرًا اللَّهُ تَعَالَى

و آنچه در آسمانها و زمین است از آن اوست و آیین پایدار نیز از آن اوست پس آیا از غیر خدا پروا دارید ۵۲

وَمَا لَكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ مِّنْ اللَّهِ تَعَالَى إِذْ مَادَاكُمْ بِالضَّرِّ فَظَلْتُمْ يَادُورَ

و هر نعمتی که دارید از خداست سپس چون آسیبی به شما رسد به سوی او روی می‌آورید و می‌نالید ۵۳

يَا مَادَا كَسَبَ الصَّرِّ إِذْ مَادَاكُمْ مِنْكُمْ رَبُّكُمْ سَرَّحُونَ

و چون آن آسیب را از شما برطرف کرد آنگاه گروهی از شما به پروردگارشان شرک می‌ورزند ۵۴

لِكُمْ وَابْنَاهُمْ فَصَلُّوا وَسَلِّمُوا عَلَيْهِمْ

بگذار تا آنچه را به ایشان عطا کرده‌ایم ناسپاسی کنند اکنون برخوردار شوید ولی زودا که بدانید ۵۵

وَيَسْأَلُ لِمَ لَا يُعْزَمُ وَاللَّهُ لَسَاءٌ عِمَّا كُنْتُمْ تُعْرَفُونَ

و از آنچه به ایشان روزی دادیم نصیبی برای آن خدایانی که نمی‌دانند چیست می‌نهند به خدا سوگند که از آنچه به دروغ برمی‌بافتید حتما

سؤال خواهید شد ۵۶

وَيَسْأَلُ لِمَ لَا يُعْزَمُ وَاللَّهُ لَسَاءٌ عِمَّا كُنْتُمْ تُعْرَفُونَ

و برای خدا دخترانی می‌پندارند منزه است او و برای خودشان آنچه را میل دارند قرار می‌دهند ۵۷

وَأَدَا سِرًّا كَهُمْ يَأْتِيهِمْ أَصْحَابُ الْأَنْبَاءِ وَمَا يَشْعُرُونَ

و هر گاه یکی از آنان را به دختر مزده آورند چهره‌اش سیاه می‌گردد در حالی که خشم و اندوه خود را فرو می‌خورد ۵۸

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

از بدی آنچه بدو بشارت داده شده از قبیله خود روی می‌پوشاند آیا او را با خواری نگاه دارد یا در خاک پنهانش کند و چه بد داوری

می‌کنند ۵۹

لَا يَنْصُرُهُمْ فِيهَا رَبٌّ لِيَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

وصف زشت برای کسانی است که به آخرت ایمان ندارند و بهترین وصف از آن خداست و اوست ارجمند حکیم ۶۰

وَلَوْ يَرَوْنَ كَثِيرًا مِّنْ عَذَابِكُمْ يُؤْمِنُونَ فَغَاثِقْتُمْ إِلَيْهِمْ مُّغْتَابِقِينَ

و اگر خداوند مردم را به سزای ستمشان مؤاخذه می‌کرد جنبنده‌ای بر روی زمین باقی نمی‌گذاشت لیکن کیفر آنان را تا وقتی معین بازپس

می‌اندازد و چون اجلشان فرا رسد ساعتی آن را پس و پیش نمی‌توانند افکنند ۶۱

وَيَسْأَلُ لِمَ لَا يُعْزَمُ وَاللَّهُ لَسَاءٌ عِمَّا كُنْتُمْ تُعْرَفُونَ

و چیزی را که خوش نمی‌دارند برای خدا قرار می‌دهند و زبانشان دروغ‌پردازی می‌کند که سرانجام نیکو از آن ایشان است حقا که آتش برای آنان است و به سوی آن پیش فرستاده خواهند شد ۶۲

بِاللّٰهِ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَىٰ اُمَّةٍ مِّنْ قَوْمٍ لَّهُمُ السُّنَّارُ اَعْمَالُهُمْ هُوَ وَلَهُمُ النَّوْمُ وَلَهُمْ عَذَابُ النَّوْمِ

سوگند به خدا که به سوی امتهای پیش از تو رسولانی فرستادیم اما شیطان اعمالشان را برایشان آراست و امروز هم سرپرستشان هموست و برایشان عذابی دردناک است ۶۳

وَمَا لَنَا لِعَذَابِ الْكَافِرِ الْاَلَسْرِ لَهْمُ الْكُفْرِ اِحْلَامًا فَهٖ وَهٰكِیْ وَرَحْمَةٌ لِّمَنْ يُّؤْمِنُ

و ما این کتاب را بر تو نازل نکردیم مگر برای اینکه آنچه را در آن اختلاف کرده‌اند برای آنان توضیح دهی و آن برای مردمی که ایمان می‌آورند رهنمود و رحمتی است ۶۴

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالسَّمَاوَاتِ خَاتَمِ الْاَدْوَانِ سَكْمِ بَهَائِرِ دَلِیْلِ لَّاهِ لَعْنَةُ سَمْعُوْرٍ

و خدا از آسمان آبی فرود آورد و با آن زمین را پس از پژمردنش زنده گردانید قطعا در این امر برای مردمی که شنوایی دارند نشانه‌ای است ۶۵

وَارَكْمِ الْاَسْمَادِ سَمْعِمْ مَطْفِیْ طَوْبَهُمْ نَبْرُ فَرْدِ وَدَمِ لَنَا خَالِطًا سَاوَا لِّلْاَسْمَادِ

و در دامها قطعا برای شما عبرتی است از آنچه در لابلای شکم آنهاست از میان سرگین و خون شیری ناب به شما می‌نوشانیم که برای نوشندگان گواراست ۶۶

وَمِنْ اَعْرَابِ الْاَهْلِ وَالْاَعْرَابِ سَكْرٌ مَّهْ سَكْرًا وَرَمَّ حَسْبًا رَفِیْ دَلِیْلِ لَّاهِ لَعْنَةُ سَعُوْرٍ

و از میوه درختان خرما و انگور باده مستی‌بخش و خوراکی نیکو برای خود می‌گیرید قطعا در اینها برای مردمی که تعقل می‌کنند نشانه‌ای است ۶۷

وَاَفِیْ دَلِیْلِ الْاَهْلِ اَرَاكُمِ مِّنَ الْاَهْلِ نَوَاوِمِ السَّیْرِ وَمَا سَعُوْرٍ

كرد الله ملا عبد الملو كالا بعدد على سے و مر در فاه ما در ما حسنا فهو سعو منه سرا و جهرا هل سنو و ر الحمد لله بل اكدر هم لا سلو و ر
خدا م ث لی میزند بنده ای است ز خرید که هیچ کاری از او بر نمی آید آیا او با کسی که به وی از جانب خود روزی نیکو داده ایم و او از آن در نهان و آشکار انفاق می کند یکسان ست سپاس خدای راست نه بلکه بیشترشان نمی دانند ۷۵

و كرد الله ملا د حنر احكها اكم لا بعدد على سے و هو كل على مولا ه اسما و حهه لا ناد بعد هل سنو و هو و مر نامر بالكل و هو على كرا ط مسهم

و خدا م ث لی دیگر میزند دو مردند که یکی از آنها لال است و هیچ کاری از او بر نمی آید و او سر بار خداوند گارش می باشد هر جا که او را می فرستد خیری به همراه نمی آورد آیا او با کسی که به عدالت فرمان می دهد و خود بر راه راست است یکسان است ۷۶

والله عبد السماوات والارض وما امر الساعة الا طبع الصراط هو امر الله على كل سے كدر

و نهان آسمانها و زمین از آن خداست و کار قیامت جز مانند یک چشم بر هم زدن یا نزدیکتر از آن نیست زیرا خدا بر هر چیزی تواناست ۷۷

والله احكم مر بطور امهاكم لا سلو و سنا و حل اكم السمع والابصار والافعه لکم سكر و ر

و خدا شما را از شکم مادرانتان در حالی که چیزی نمی دانستید بیرون آورد و برای شما گوش و چشمها و دلها قرار داد باشد که سپاسگزاری کنید ۷۸

الم بر و اعلى الطير مسبحا حو السما ما مسكر الا الله ارفع دك لا ناد لوم و م و ر

آیا به سوی پرندگانی که در فضای آسمان رام شده اند ننگریسته اند جز خدا کسی آنها را نگاه نمی دارد راستی در این قدرت نمایی برای مردمی که ایمان می آورند نشانه هایی است ۷۹

والله حل اكم مر بوكم سكا و حل اكم مر حود الا سار بو نا سبهو بها نوم طكم و نوم افاكم و مر ا صوا فها و ا و ا رها و اسما ها انا و ما ا ل حنر

و مانند آن زنی که رشته خود را پس از محکم بافتن یکی یکی از هم می‌گسست مباحثید که سوگندهای خود را میان خویش وسیله فریب و تقلب سازید به خیال این که گروهی از گروه دیگر در داشتن امکانات افزونترند جز این نیست که خدا شما را بدین وسیله می‌آزماید و روز قیامت در آنچه اختلاف می‌کردید قطعاً برای شما توضیح خواهد داد ۹۲

وَلَوْ سَأَلَ اللَّهُ بِعَلْمِ آدَمَ مَا كَفَرْتُمْ وَلَقَدْ رَفَعْنَا إِلَىٰ رَبِّهِمْ كُتُبَ آدَمَ وَلَقَدْ نَافَخْنَا إِلَيْهِ ذُرِّيَّتَهُمْ فَلَيَلَآئِيكُمُ اللَّيْلُ مِنَّا أَلَمْ نَكُنْ بِعِلْمِكُمْ سَمُورًا

و اگر خدا می‌خواست قطعاً شما را امتی واحد قرار می‌داد ولی هر که را بخواهد بپراه و هر که را بخواهد هدایت می‌کند و از آنچه انجام می‌دادید حتما سؤال خواهید شد ۹۳

وَلَا يَهْدِي اللَّهُ الْبَاطِلِينَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمُ الْحَسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

و زنها سوگندهای خود را دستاویز تقلب میان خود قرار مدهید تا گامی بعد از استواریش بلغزد و شما به سزای آنکه مردم را از راه خدا باز داشته‌اید دچار شکنجه شوید و برای شما عذابی بزرگ باشد ۹۴

وَلَا يَسْتَوِي السُّعْيَةُ وَالْبَاطِلُ أَلَسْنَا بِآلِهَةٍ قَدِيمَةٍ ذَاتِ أَعْيُنٍ عَالِمَةٍ إِنَّا كُنَّا بِمَا تَعْمَلُونَ

و پیمان خدا را به بهای ناچیزی مفروشید زیرا آنچه نزد خداست اگر بدانید همان برای شما بهتر است ۹۵

مَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فاعْبُدُوا اللَّهَ وَارْحَمُوا أُمَّهَاتِكُمْ وَالْهَيْكَلُ الَّذِي كَانُوا يُعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فاعْبُدُوا اللَّهَ وَارْحَمُوا أُمَّهَاتِكُمْ وَارْحَمُوا أُمَّهَاتِكُمْ وَارْحَمُوا أُمَّهَاتِكُمْ وَارْحَمُوا أُمَّهَاتِكُمْ

آنچه پیش شماست تمام می‌شود و آنچه پیش خداست پایدار است و قطعاً کسانی را که شکیبایی کردند به بهتر از آنچه عمل می‌کردند پاداش خواهیم داد ۹۶

مَنْ عَمِلْ كَالْحَمْدِ فَاعْمَلْ بِحَسَنَاتِهِ لِيَكُونَ مِنَ الْمُتَّقِينَ

هر کس از مرد یا زن کار شایسته کند و مؤمن باشد قطعاً او را با زندگی پاکیزه‌ای حیات حقیقی بخشیم و مسلماً به آنان بهتر از آنچه انجام می‌دادند پاداش خواهیم داد ۹۷

طَاعُوا اللَّهَ وَطَاعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

پس چون قرآن می‌خوانی از شیطان مطرود به خدا پناه بر ۹۸

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ السَّامِيَةِ السَّعْيَةِ

چرا که او را بر کسانی که ایمان آورده‌اند و بر پروردگارشان توکل می‌کنند تسلطی نیست ۹۹

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ السَّامِيَةِ السَّعْيَةِ

تسلط او فقط بر کسانی است که وی را به سرپرستی برمی‌گیرند و بر کسانی که آنها به او =خدا شرک می‌ورزند ۱۰۰

وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ السَّامِيَةِ السَّعْيَةِ

و چون حکمی را به جای حکم دیگر بیاوریم و خدا به آنچه به تدریج نازل می‌کند دانایتر است می‌گویند جز این نیست که تو دروغ‌بافی نه

بلکه بیشتر آنان نمی‌دانند ۱۰۱

فَلْيَايِسُوا مِنَ الْكُفْرِ الْكَبْرِ اَمَّا هَدْيٌ وَسِرٌّ لِّلْمُسْلِمِيْنَ

بگو آن را روح القدس از طرف پروردگارت به حق فرود آورده تا کسانی را که ایمان آورده‌اند استوار گرداند و برای مسلمانان هدایت و

بشارتی است ۱۰۲

وَلَمَّا سَلَّمَ اَبُو بَكْرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَرَّ لِسَانَهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

و نیک می‌دانیم که آنان می‌گویند جز این نیست که بشری به او می‌آموزد نه چنین نیست زیرا زبان کسی که این نسبت را به او می‌دهند

غیر عربی است و این قرآن به زبان عربی روشن است ۱۰۳

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ السَّامِيَةِ السَّعْيَةِ

در حقیقت کسانی که به آیات خدا ایمان ندارند خدا آنان را هدایت نمی‌کند و برایشان عذابی دردناک است ۱۰۴

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ السَّامِيَةِ السَّعْيَةِ

تنها کسانی دروغ‌پردازی می‌کنند که به آیات خدا ایمان ندارند و آنان خود دروغ‌گویانند ۱۰۵

مر کفر بالله مر سک اما نه الامر احده و فله مظهر بالانوار و لکن مر سرخ بالکفر کدر ما صلهم عصب مر الله ولهم عذاب عظيم
هر کس پس از ایمان آوردن خود به خدا کفر ورزد غذایی سخت خواهد داشت مگر آن کس که مجبور شده ولی قلبش به ایمان اطمینان
دارد لیکن هر که سینه‌اش به کفر گشاده گردد خشم خدا بر آنان است و برایشان عذابی بزرگ خواهد بود ۱۰۶

ذکات بانهم استهوا المناهکنا علی الاحره وار الله لایهکی العوم الکافر

زیرا آنان زندگی دنیا را بر آخرت برتری دادند و هم اینکه خدا گروه کافران را هدایت نمی‌کند ۱۰۷

اولک الکفر طبع الله علی قلوبهم و سمعهم و ابصارهم و اولک هم العاقور

آنان کسانی‌اند که خدا بر دلها و گوش و دیدگان‌شان مهر نهاده و آنان خود غافل‌اند ۱۰۸

لا حرم بانهم الاحره هم الماسور

شک نیست که آنها در آخرت همان زیانکارانند ۱۰۹

ما ار مک الکفرها حرام سک ما صوا تم جاهک و اکتروا ار مک سکها لعمود رحیم

با این حال پروردگار تو نسبت به کسانی که پس از آن همه زجر کشیدن هجرت کرده و سپس جهاد نمودند و صبر پیشه ساختند

پروردگارت نسبت به آنان بعد از آن همه مصایب قطعا آمرزنده و مهربان است ۱۱۰

یوم یانک کل نفس یادی لک نفسها و یوف کل نفس ما عمنک و هم لا یظلمور

یاد کن روزی را که هر کس می‌آید و از خود دفاع می‌کند و هر کس به آنچه کرده بی‌کم و کاست پاداش می‌یابد و بر آنان ستم نمی‌رود

۱۱۱

و کدر الله ملا و به کانب اما نه مکمنه بانها دمها دمکام کل مکار کفرد باسم الله فادافها الله لئاس الموع و الیوف بما کابوا

بکفور

و خدا شهری را م‌ث‌ل زده است که امن و امان بود و روزیش از هر سو فراوان می‌رسید پس ساکنانش نعمتهای خدا را ناسپاسی کردند و

خدا هم به سزای آنچه انجام می‌دادند طعم گرسنگی و هراس را به مردم آن چشانید ۱۱۲

وَلَمَّا حَا هَم دَسُو لَمِيهَم فَكَدُوهُ فَحَدَّ هَم اَلْكَدَابُ وَهَم طَالَمُور

و به یقین فرستاده‌ای از خودشان برایشان آمد اما او را تکذیب کردند پس در حالی که ظالم بودند آنان را عذاب فرو گرفت ۱۱۳

فَكَلُوا مِمَّا رَمَدَكُمْ اَللّٰهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاسْكُرُوا سَمِيًّا اَللّٰهُ اَر كَتَم اَنَابَهُ سَكُور

پس از آنچه خدا شما را روزی کرده است حلال و پاکیزه بخورید و نعمت خدا را اگر تنها او را می‌پرستید شکر گزارید ۱۱۴

اَمَّا حَرَم عَلَيَّكَ الْمَيْتَةَ وَالْمَرْوَةَ وَلَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ مَّا سَلَّمْتُمْ عَلَيْهِم بِرِزْقِ اَللّٰهِ عَمُو دَحْم

جز این نیست که خدا مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را که نام غیر خدا بر آن برده شده حرام گردانیده است با این همه هر کس که

به خوردن آنها ناگزیر شود و سرکش و زیاده‌خواه نباشد قطعاً خدا آمرزنده مهربان است ۱۱۵

وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَلْكُفْرُ هَذَا حَلَالًا وَهَذَا حَرَامٌ لِّعَدُوِّكُمْ عَلَيَّ اَللّٰهُ اَلْكُفْرُ اَر اَلْكُفْرُ اَر اَلْكُفْرُ لَا يَحِلُّوْر

و برای آنچه زبان شما به دروغ می‌پردازد مگویید این حلال است و آن حرام تا بر خدا دروغ بندید زیرا کسانی که بر خدا دروغ می‌بندند

رستگار نمی‌شوند ۱۱۶

مَنْعَ فَيْلٍ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ

ایشان راست اندک بهره‌ای ولی عذابشان پر درد است ۱۱۷

وَ عَلَيَّ اَلْكُفْرُ هَذَا حَرَامٌ مَّا فَسَخْنَا عَلَيَّكَ مَرْ فَيْلٌ وَمَا طَلَمْنَا هَمٌ وَلَكِنْ طَاوَا اَسْمَهُمُ طَالَمُور

و بر کسانی که یهودی شدند آنچه را قبلاً بر تو حکایت کردیم حرام گردانیدیم و ما بر آنان ستم نکردیم بلکه آنها به خود ستم می‌کردند

۱۱۸

مَر اَر دِيكَ اَلْكُفْرُ عَمَلُو اَلْسُو بَهَالَهُ مَر نَابُو اَمَر سَكْدِيكَ وَ اَكَلُو اَر دِيكَ مَر سَكَا لِعَمُو دَحْم

با این همه پروردگار تو نسبت به کسانی که به نادانی مرتکب گناه شده سپس توبه کرده و به صلاح آمده‌اند البته پروردگارت پس از آن

آمرزنده مهربان است ۱۱۹

اِنَّ اِبْرَاهِيْمَ كَارِءًا مِّنْ اٰمَنَّا ۗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَبِيْكَ مُحَمَّدٍ

به راستی ابراهیم پیشوایی مطیع خدا و حق‌گرای بود و از مشرکان نبود ۱۲۰

سَاحِرًا ۗ لَا يَمْلِكُ اِلَّا مَا يَشَاءُ ۗ وَهَدَاكَ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيْمًا

و نعمت‌های او را شکرگزار بود خدا او را برگزید و به راهی راست هدایتش کرد ۱۲۱

وَ اَنبَاؤُكَ اَلْكِتَابُ حَسْبُهُ ۗ وَ اَنبَاؤُكَ اِلَّا حَرَمٌ لِّمَنْ اَتَاكَ

و در دنیا به او نیکویی و نعمت دادیم و در آخرت نیز از شایستگان خواهد بود ۱۲۲

يَوْمَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ اَنْ تَعْبُدَ اِلَّا اِبْرَاهِيْمَ ۗ حَسْبًا وَا مَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ

سپس به تو وحی کردیم که از آیین ابراهیم حق‌گرای پیروی کن چرا که او از مشرکان نبود ۱۲۳

اِنَّمَا حَرَّمَ اَلْبَشَرُ عَلٰى اَلْكُفْرِ اَلْحَلُوْلَ وَ اَلْحَرَامَ ۗ وَ اِنْ اَبْرَاهِيْمَ كَانَتْ اُمَّةً مِّنْ اُمَّةٍ

بزرگداشت شنبه بر کسانی که در باره آن اختلاف کردند مقرر گردید و قطعاً پروردگارت روز رستاخیز میان آنها در باره چیزی که در مورد

آن اختلاف می‌کردند داوری خواهد کرد ۱۲۴

اَدْعُ اِلَى سَبِيْلِ رَبِّكَ ۗ اَلْمَوْعِظَةُ اَلْحَسَنَةُ ۗ وَ اَدْعُهُمْ اِلَى الْاِسْلَامِ ۗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَبِيْكَ مُحَمَّدٍ

با حکمت و اندرز نیکو به راه پروردگارت دعوت کن و با آنان به شیوه‌ای که نیکوتر است مجادله‌ نمای در حقیقت پروردگار تو به حال کسی

که از راه او منحرف شده داناتر و او به حال راه‌یافتگان نیز داناتر است ۱۲۵

وَ اِنْ اَبْرَاهِيْمَ كَانَتْ اُمَّةً مِّنْ اُمَّةٍ ۗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَبِيْكَ مُحَمَّدٍ

و اگر عقوبت کردید همان گونه که مورد عقوبت قرار گرفته‌اید متجاوز را به عقوبت رسانید و اگر صبر کنید البته آن برای شکیبایان بهتر

است ۱۲۶

وَ اَصْدِقُ مَا كُنْتُ اِلَّا بِاللّٰهِ ۗ وَ لَا يَمُرُّ عَلَيْهِمْ وَ لَا يَطْرُقُ عَلَيْهِمْ مَا يَكْفُرُونَ

و صبر کن و صبر تو جز به توفیق خدا نیست و بر آنان اندوه مخور و از آنچه نیرنگ می‌کنند دل تنگ مدار ۱۲۷

بار الله مع الکبر **یا عوا واکبر هم مسبور**

در حقیقت خدا با کسانی است که پروا داشته‌اند و با کسانی است که آنها نیکوکارند ۱۲۸

ملک

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بسم الله الرحمن الرحيم وهو على كل شيء قدير

بزرگوار و خجسته است آنکه فرمانروایی به دست اوست و او بر هر چیزی تواناست ۱

الذي خلق الموت والحيات لعلكم تاعلمون وهو العزيز الغفور

همانکه مرگ و زندگی را پدید آورد تا شما را بیازماید که کدامتان نیکوکارترید و اوست ارجمند آمرزنده ۲

الذي خلق سبع سماوات طافا ما ترى خلق الرحمن من سواء طامع الصد هل ترى من فطور

همان که هفت آسمان را طبقه طبقه بیافرید در آفرینش آن خدای بخشایشگر هیچ گونه اختلاف و تفاوتی نمی‌بینی بازبنگر آیا خلل و

نقصانی می‌بینی ۳

من امح الصد كبر سلف الط الصد حاسا وهو حسد

باز دوباره بنگر تا نگاهت زبون و درمانده به سویت بازگردد ۴

ولم يكن من السما كذنا بكاتبين و حملناها دحوما للساطر واعبدناهم عباد السعير

و در حقیقت آسمان دنیا را با چراغهایی زینت دادیم و آن را مایه طرد شیاطین = قوای مزاحم گردانیدیم و برای آنها عذاب آتش فروزان آماده کرده‌ایم ۵

والذکر کفرها بهم عذاب جهنم و نسر المصیر

و کسانی که به پروردگارشان انکار آوردند عذاب آتش جهنم خواهند داشت و چه بد سرانجامی است ۶

ادالوا لها سمعوا لها سهما فیه یعود

چون در آنجا افکنده شوند از آن خروشی می‌شنوند در حالی که می‌جوشد ۷

کاد یمر من السط كلما لقی فیها فوج سالهم حدیثها ألم ناکم بکر

نزدیک است که از خشم شکافته شود هر بار که گروهی در آن افکنده شوند نگاهبانان آن از ایشان پرسند مگر شما را هشدار دهنده‌ای

نیامد ۸

قالوا لیل فکنا ناکر فکنا و فلما نزل الله مر سے ار اسم الاف کلال کسر

گویند چرا هشدار دهنده‌ای به سوی ما آمد ولی تکذیب کردیم و گفتیم خدا چیزی فرو نفرستاده است شما جز در گمراهی بزرگ نیستید ۹

و قالوا لو کنا سمعنا لول ما کلفنا کفای السعیر

و گویند اگر شنیده و پذیرفته بودیم یا تعقل کرده بودیم در میان دوزخیان نبودیم ۱۰

فاعدوا بک بهم فیما لا یحیون السعیر

پس به گناه خود اقرار می‌کنند و مرگ باد بر اهل جهنم ۱۱

ار الذکر یسور بهم بالنسب لهم معره واحد کسر

کسانی که در نهان از پروردگارشان می‌ترسند آنان را آمرزش و پاداشی بزرگ خواهد بود ۱۲

واسر و اولکم او احر و ا به انه علم ککاد الکوم

و اگر سخن خود را پنهان دارید یا آشکارش نمایید در حقیقت وی به راز دلها آگاه است ۱۳

الا تعلم من حلوه هو الطيف الهنيء

آیا کسی که آفریده است نمی‌داند با اینکه او خود باریک بین آگاه است ۱۴

هو الذي جعل لكم الابرار دلو لا فامسوا في ما كتبوا من ربه والله السوء

اوست کسی که زمین را برای شما رام گردانید پس در فراخنای آن رهسپار شوید و از روزی خدا بخورید و رستاخیز به سوی اوست ۱۵

لا اثم من عرف السما را ريسف بكم الابرار فادله بمود

آیا از آن کس که در آسمان است ایمن شده‌اید که شما را در زمین فرو برد پس بناگاه زمین به تپیدن افتد ۱۶

ام اثم من عرف السما را برسل عليكم حاصبا مستعمور كلف بكد

یا از آن کس که در آسمان است ایمن شده‌اید که بر سر شما تندبادی از سنگریزه فرو فرستد پس به زودی خواهید دانست که بیم دادن

من چگونه است ۱۷

ولمك كذب الكذب من فلهم فكيف كار بكد

و پیش از آنان نیز کسانی به تکذیب پرداختند پس عذاب من چگونه بود ۱۸

اولم يروا الى الطير فوههم كطاف وبصر ما نمسكهم الا الابرار له بكل عيب بكد

آیا در بالای سرشان به پرندگان ننگریسته‌اند که گاه بال می‌گسترند و گاه بال می‌آندند جز خدای رحمان کسی آنها را نگاه نمی‌دارد او به هر

چیزی بیناست ۱۹

ام هك الذي هو حد لكم بكم من دور الابرار الكافور الابرار عود

یا آن کسی که خود برای شما چون سپاهی است که یاریتان می‌کند جز خدای رحمان کیست کافران جز گرفتار فریب نیستند ۲۰

ام هك الذي يردكم الابرار من ربه بل لولاه عود و عود

یا کیست آن که به شما روزی دهد اگر خدا روزی خود را از شما باز دارد نه بلکه در سرکشی و نفرت پافشاری کردند ۲۱

اَمْرٍ مِّنْ مَّكَالٍ وَجَهْ اِهْدِي اَمْرٍ مِّنْ سَوَاعِدٍ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

پس آیا آن کس که نگونسار راه می‌پیماید هدایت‌یافته تر است یا آن کس که ایستاده بر راه راست می‌رود ۲۲

قُلْ هُوَ الَّذِي اَسْلَمَكُمْ وَحَمِلَ كُفْرَ السَّعْيِ وَالْاِكْفَامِ وَالْاَلْفَاكِ فَلَوْلَا مَا سَكَّرَ

بِغَوَاوِسْتِ اَنْ كَسَّ كَمَا رَا پدید آورده و برای شما گوش و دیدگان و دلها آفریده است چه کم سپاسگزاری ۲۳

قُلْ هُوَ الَّذِي دَمَّكُمْ بِالْاَمْرِ وَاللَّهِ بِسُرُورٍ

بگو اوست که شما را در زمین پراکنده کرده و به نزد او ست که گرد آورده خواهید شد ۲۴

وَسَوَّلَ لَكُمْ هَذَا الْوَعْدَ الَّذِي كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

و می‌گویند اگر راست می‌گویید این وعده کی خواهد بود ۲۵

قُلْ اِنَّمَا اَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ وَاِنَّمَا اَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

بگو علم آن فقط پیش خداست و من صرفاً هشدار دهنده‌ای آشکارم ۲۶

فَلَمَّا رَاوْهُ لَمَلَهُ سُلْطَانٌ مِّنْ رَّبِّهِ فَاذْبَعْهُ فَاذْبَعْهُ فَاذْبَعْهُ

و آنگاه که آن لحظه موعود را نزدیک ببینند چهره‌های کسانی که کافر شده‌اند در هم رود و گفته شود این است همان چیزی که آن را فرا

می‌خواندید ۲۷

قُلْ اِنَّمَا اَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ وَاللَّهُ مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ

بگو به من خبر دهید اگر خدا مرا و هر که را با من است هلاک کند یا ما را مورد رحمت قرار دهد چه کسی کافران را از عذابی پر درد پناه

خواهد داد ۲۸

قُلْ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْمَوْتَ وَحَيَاةً وَمَا تَعْلَمُونَ اِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

بگو اوست خدای بخشایشگر به او ایمان آوردیم و بر او توکل کردیم و به زودی خواهید دانست چه کسی است که خود در گمراهی آشکاری است ۲۹

قل اداناهم ارا اصبی ما وکم عوما فر باکم ما معر

بگو به من خبر دهید اگر آب آشامیدنی شما به زمین فرو رود چه کسی آب روان برایتان خواهد آورد ۳۰

بسم

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الکر کرموا وکدوا عر سئل الله اطل اعمالهم

کسانی که کفر ورزیدند و مردم را از راه خدا باز داشتند خدا اعمال آنان را تباه خواهد کرد ۱

والکر اموا وعلوا الطالک واموا ما دل علیه محمد وهو الی مر دهم کرمهم سناهم واطلی الهم

و آنان که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند و به آنچه بر محمد ص نازل آمده گرویده‌اند که آن خود حق و از جانب پروردگارشان

است خدا نیز بدیهایشان را زدود و حال و روزشان را بهبود بخشید ۲

دلک نار الکر کرموا سوا لاطل وار الکر اموا سوا الی مر دهم کدک کدک الله لاسر امالههم

این بدان سبب است که آنان که کفر ورزیدند از باطل پیروی کردند و کسانی که ایمان آوردند از همان حق که از جانب پروردگارشان است

پیروی کردند این گونه خدا برای بیداری مردم مثالهایشان را می‌زند ۳

فَاذْكُرُوا الْكُفْرَ كَمَا كُفِرَ بِكُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِكُمْ فَكُفِرُوا بِكُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِكُمْ فَكُفِرُوا بِكُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِكُمْ فَكُفِرُوا بِكُمْ

سُبْحَانَ اللَّهِ لَا تَبْدِيلَ لَهُمْ وَلَا يَكُونُ لَهُمْ عِزٌّ وَلَا كِبَارٌ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ

پس چون با کسانی که کفر ورزیده‌اند برخورد کنید گردنهایشان را بزنید تا چون آنان را در کشتار از پای درآوردید پس اسیران را استوار در بند کشید سپس یا بر آنان منت نهید و آزادشان کنید و یا فدیه و عوض از ایشان بگیرید تا در جنگ اسلحه بر زمین گذاشته شود این است دستور خدا و اگر خدا می‌خواست از ایشان انتقام می‌کشید ولی فرمان پیکار داد تا برخی از شما را به وسیله برخی دیگر بیازماید و کسانی که در راه خدا کشته شده‌اند هرگز کارهایشان را ضایع نمی‌کند ۴

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ

به زودی آنان را راه می‌نماید و حالشان را نیکو می‌گرداند ۵

وَكَلَّمَ اللَّهُ عَادَ إِثْرَ آلِ هَارُونَ فَتَبَسَّوْا سَائِرِينَ فِي آلِهِمْ وَنَادَى مِنْ فِيْهِمْ الْكَافِرِينَ

و در بهشتی که برای آنان وصف کرده آنان را درمی‌آورد ۶

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا لِلَّهِ كُلَّ رُكْعَةٍ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْتَضُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ حَتَّىٰ تَخْرُجُوا مِنَ الدِّينِ حَتَّىٰ تَرْضَىٰ لِنَفْسِكُمْ إِذَا خَرَجْتُمْ مِنَ الدِّينِ تَرْضَىٰ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر خدا را یاری کنید یاریتان می‌کند و گامهایتان را استوار می‌دارد ۷

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَسَاءَ لَهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و کسانی که کفر ورزیدند نگونساری بر آنان باد و خدا اعمالشان را برباد داد ۸

ذَلِكُمْ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

این بدان سبب است که آنان آنچه را خدا نازل کرده است خوش نداشتند و خدا نیز کارهایشان را باطل کرد ۹

أَلَمْ يَسْأَلُوا اللَّهَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ آيَاتٍ مِنْ سَمَوَاتِهِمْ لِيُرَوْا فِيهَا لَئِنْ لَمْ يَأْتِ الْبُرْجَانَاتُ بِآيَاتٍ مِنْ رَبِّهِمْ لَيَحْتَسِبَنَّ أَنْ يَكُونَ مِنْ آيَاتِهِمْ

و منهم من سمع النطق اذا خرجوا من عبك فاولوا الذبح او بوا السلم مادا فال اما اولك الذبح طلع الله على طوبهم واسوا
اهوا هم

و از میان منافقان کسانی‌اند که در ظاهر به سخنان تو گوش می‌دهند ولی چون از نزد تو بیرون می‌روند به دانش یافتگان می‌گویند هم
اکنون چه گفت اینان همانانند که خدا بر دل‌هایشان مهر نهاده است و از هوسهای خود پیروی کرده‌اند ۱۶

والذبح اهکوامادهم هکي واناهم سواهم

ولی آنان که به هدایت گراییدند خدا آنان را هر چه بیشتر هدایت بخشید و توفیق پرهیزگاری‌شان داد ۱۷

فهل بطور الا لالساعه ان باهم سه هکي اسراطها طيه لهم اداناهم دکرهم

آیا کافران جز این انتظار می‌برند که رستاخیز به ناگاه بر آنان فرا رسد و علامات آن اینک پدید آمده است پس اگر رستاخیز بر آنان دررسد
دیگر کجا جای اندرزشان است ۱۸

طاعم الله لا اله الا الله واسمعه لک تک واللومس والمومات والله سلم معلمکم ومنواکم

پس بدان که هیچ معبودی جز خدا نیست و برای گناه خویش آموزش جوی و برای مردان و زنان با ایمان طلب مغفرت کن و خداست که
فرجام و مآل هر یک از شما را می‌داند ۱۹

**وهول الذبح اموا لولا لرف سوره فادان لرف سوره مکمه و دکر فيها الفال دانب الذرف طوبهم مدس بطور النطق المرس
عله مر المود طوله لهم**

و کسانی که ایمان آورده‌اند می‌گویند چرا سوره‌ای در باره جهاد نازل نمی‌شود اما چون سوره‌ای صریح نازل شد و در آن نام کارزار آمد
آنان که در دل‌هایشان مرضی هست مانند کسی که به حال بیهوشی مرگ افتاده به تو می‌نگرند ۲۰

طاعه و قول معروف فاداعرم الامه طو صک فوا الله لکار خدا لهم

ولی فرمان‌پذیری و سخنی شایسته برایشان بهتر است و چون کار به تصمیم کشد قطعا خیر آنان در این است که با خدا راستدل باشند ۲۱

فهل عسى ان يولتم ان يسكنوا في الارض ويسقطوا امامكم

پس ای منافقان آیا امید بستید که چون از خدا برگشتید یا سرپرست مردم شدید در روی زمین فساد کنید و خویشاوندیهای خود را از هم بگسلید ۲۲

اولئك الذين لبسوا لله فاكهمم واعى اناهم

اینان همان کسانیاند که خدا آنان را لعنت نموده و گوش دل ایشان را ناشنوا و چشمهایشان را نابینا کرده است ۲۳

اولئك الذين امرهم ان ياتواهم

آیا به آیات قرآن نمی‌اندیشند یا مگر بر دل‌هایشان قفلهایی نهاده شده است ۲۴

ان الذين امنوا على ادبارهم من سكرهم الهدي السكار سوا لهم واعى لهم

بی‌گمان کسانی که پس از آنکه راه هدایت بر آنان روشن شد به حقیقت پشت کردند شیطان آنان را فریفت و به آرزوهای دور و درازشان انداخت ۲۵

ذلك انهم قالوا الذين كرهوا ما نزل الله سخطكم في امره والله سوا لهم

چرا که آنان به کسانی که آنچه را خدا نازل کرده خوش نمی‌داشتند گفتند ما در کار مخالفت تا حدودی از شما اطاعت خواهیم کرد و خدا از همداستانی آنان آگاه است ۲۶

فكيف اذا يوفهم الملائكة بربور و حوهم و ادناهم

پس چگونه تاب می‌آورند وقتی که فرشتگان عذاب جانشان را می‌ستانند و بر چهره و پشت آنان تازیانه می‌نوازند ۲۷

ذلك انهم اسوا ما اسبط الله و كرهوا صوابه فاحط اعمالهم

زیرا آنان از آنچه خدا را به خشم آورده پیروی کرده‌اند و خرسندیش را خوش نداشتند پس اعمالشان را باطل گردانید ۲۸

ان حسب الذين فلوهم من ربهم ان يرضى الله انصاهم

آیا کسانی که در دل‌هایشان مرضی هست پنداشتند که خدا هرگز کینه آنان را آشکار نخواهد کرد ۲۹

وَلَوْ سَاءَ لَمَا كُفِرْتُمْ فَسَمِعْتُمْ وَلَسْتُمْ فِي لُبِّ الْعَالَمِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ أَعْمَالِكُمْ

و اگر بخواهیم قطعا آنان را به تو می‌نمایانیم در نتیجه ایشان را به سیمای حقیقی‌شان می‌شناسی و از آهنگ سخن به حال آنان پی خواهی برد و خداست که کارهای شما را می‌داند ۳۰

وَلَنَلُو كُمْ حَيْثُ نَعْلَمُ الْمَاهِكِينَ مِنْكُمْ وَالظَّالِمِينَ وَنَلُو أَعْمَالَكُمْ

و البته شما را می‌آزماییم تا مجاهدان و شکیبایان شما را باز شناسانیم و گزارش‌های مربوط به شما را رسیدگی کنیم ۳۱

إِنَّ الْكُفْرَ كُفْرًا وَكَذَّبُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَسَافُوا الرَّسُولَ مِنْكُمْ مَا نَسُوا لَكُمْ لِيُرْضُوا وَاللَّهُ سَبِيحٌ وَسَبِّحُ أَعْمَالِكُمْ

کسانی که کافر شدند و مردم را از راه خدا باز داشتند و پس از آنکه راه هدایت بر آنان آشکار شد با پیامبر خدا در افتادند هرگز به خدا گزندی نمی‌رسانند و به زودی خدا کرده‌هایشان را تباه خواهد کرد ۳۲

مَا لَكُمْ أَنْ تَقُولُوا نَحْنُ مُسْلِمُونَ وَاللَّهُ وَرَثَةُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَعْمَالَكُمْ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید خدا را اطاعت کنید و از پیامبر او نیز اطاعت نمایید و کرده‌های خود را تباه نکنید ۳۳

إِنَّ الْكُفْرَ كُفْرًا وَكَذَّبُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا يُولُوا لَهُمْ جَدًّا فَلَيْسَ اللَّهُ لَكُمْ

آنان که کفر ورزیدند و مانع راه خدا شدند سپس در حال کفر مردند هرگز خدا از آنان در نخواهد گذشت ۳۴

وَلَا يَهْدِيهِمْ إِلَى السَّلَامِ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَكُونَ أَعْمَالَكُمْ

پس سستی نوزید و کافران را به آشتی مخوانید که شما برترید و خدا با شماست و از ارزش کارهایتان هرگز نخواهد کاست ۳۵

إِنَّمَا الْإِنْيَاءُ كَذَّبْتُمْ وَلَهُوَ وَارٍ بَوْمُوا وَنَعُوا بَوْمَكُمْ أَوْ كُمْ وَلَا سَأَلَكُمْ أَمْوَالَكُمْ

زندگی این دنیا لهو و لعبی بیش نیست و اگر ایمان بیاورید و پروا بدارید خدا پاداش شما را می‌دهد و امواتان را در عوض نمی‌خواهد ۳۶

إِنَّ سَأَلَكُمْ بِهَا مِنْكُمْ نَهَلُوا وَبَدَحَ أَعْمَالَكُمْ

اگر اموال شما را بخواهد و به اصرار از شما طلب کند بخل می‌ورزید و کینه‌های شما را برملا می‌کند ۳۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ هُمْ يُعْتَبِرُ سُلَيْمَانَ إِذْ قَالَ لِلَّهِ صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي وَاللَّهِ إِنِّي كُنْتُ لَمِنَ الْفٰلِقِينَ

شما همان مردمی هستید که برای انفاق در راه خدا فرا خوانده شده‌اید پس برخی از شما بخل می‌ورزند و هر کس بخل ورزد تنها به زیان خود بخل ورزیده و گرنه خدا بی‌نیاز است و شما نیازمندید و اگر روی برتابید خدا جای شما را به مردمی غیر از شما خواهد داد که مانند شما نخواهند بود ۳۸

سوره

سوره الاحقاف

به نام خداوند رحمتگر مهربان

سَالُوا عَنِ الْاٰمَالِ فَلِاٰمَالِ اللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ طٰهُرًا اللّٰهُ وَاَطِيعُوا اٰمَالَ اللّٰهِ وَرَسُوْلَهُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ

ای پیامبر از تو در باره غنایم جنگی می‌پرسند بگو غنایم جنگی اختصاص به خدا و فرستاده او دارد پس از خدا پروا دارید و با یکدیگر سازش نمایید و اگر ایمان دارید از خدا و پیامبرش اطاعت کنید ۱

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰتٰهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا مِّنْ سَمٰوٰتٍ وَّاَرْضٍ وَعَبَدُوْهُ اُوْلٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ

مؤمنان همان کسانی‌اند که چون خدا یاد شود دل‌هایشان بترسد و چون آیات او بر آنان خوانده شود بر ایمانشان بیفزاید و بر پروردگار خود توکل می‌کنند ۲

الَّذِيْنَ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لِّهٖ مَخْرَجًا

همانان که نماز را به پا می‌دارند و از آنچه به ایشان روزی داده‌ایم انفاق می‌کنند ۳

اولئك هم المؤمنون جملهم درجات عند ربهم ومعههم رزقهم

آنان هستند که حقا مؤمنند برای آنان نزد پروردگارشان درجات و آمرزش و روزی نیکو خواهد بود ۴

كما احتسب من سبق اليه وارثه من المؤمنون الصادقون

همان گونه که پروردگارت تو را از خانات به حق بیرون آورد و حال آنکه دسته‌ای از مؤمنان سخت کراهت داشتند ۵

يادلو بطرف اليه كما سار كما ساروا الى الموت وهم سطور

با تو در باره حق بعد از آنکه روشن گردید مجادله می‌کنند گویی که آنان را به سوی مرگ می‌رانند و ایشان بدان می‌نگرند ۶

وادسكنهم الله احدي الطائفتين اليه كننكم الله ان يعي اليه تكلمه ويطع دابر

الكافرين

و به یاد آورید هنگامی را که خدا یکی از دو دسته کاروان تجارته قریش یا سپاه ابوسفیان را به شما وعده داد که از آن شما باشد و شما

دوست داشتید که دسته بی‌سلاح برای شما باشد ولی خدا می‌خواست حق =اسلام را با کلمات خود ثابت و کافران را ریشه‌کن کند ۷

لبي اليه ويطل الناطل ولو كره الممدون

تا حق را ثابت و باطل را نابود گرداند هر چند بزهکاران خوش نداشته باشند ۸

ادسبونكم فاستجاب لكم على ممدكم نالكم من الملايكه مردفين

به یاد آورید زمانی را که پروردگار خود را به فریاد می‌طلبید پس دعای شما را اجابت کرد که من شما را با هزار فرشته پیاپی یاری

خواهم کرد ۹

وما حمله الله الا بسرى واطمن به فلو كره وما انكر الا من عند الله ان الله عبره حكم

و این وعده را خداوند جز نویدی برای شما قرار نداد و تا آنکه دل‌های شما بدان اطمینان یابد و پیروزی جز از نزد خدا نیست که خدا شکست ناپذیر و حکیم است ۱۰

ادعسکم العاصر امانه منه و نزل علیکم من السماء ما لظہرکم به و کذب عنکم محر السطار و لربط علی قلوبکم و سننہ به الافکام
به یاد آورید هنگامی را که خدا خواب سبک آرامش بخشی که از جانب او بود بر شما مسلط ساخت و از آسمان بارانی بر شما فرو ریزانید تا شما را با آن پاک گرداند و وسوسه شیطان را از شما بزداید و دل‌هایتان را محکم سازد و گام‌هایتان را بدان استوار دارد ۱۱

ادعویحی مطیع الملائک علیکم فسیوا الکبر اموما سلیم فی طوبی الکبر کبروا الرعب فاکبروا فی الاعیان و اکبروا مهم
کل سار

هنگامی که پروردگارت به فرشتگان وحی می‌کرد که من با شما هستم پس کسانی را که ایمان آورده‌اند ثابت‌قدم بدارید به زودی در دل کافران وحشت خواهد افکند پس فراز گردن‌ها را بزنیید و همه سرانگشتان‌شان را قلم کنید ۱۲

ذلک ناهم ساقوا لله ورسوله و من ساقوا لله ورسوله طار الله سکر العباد

این کیفر بدان سبب است که آنان با خدا و پیامبر او به مخالفت برخاستند و هر کس با خدا و پیامبر او به مخالفت برخیزد قطعا خدا سخت کیفر است ۱۳

ذلکم فکوه و ار الکافر عذاب الابد

این عذاب دنیا را بچشید و بدانید که برای کافران عذاب آتش خواهد بود ۱۴

یا ایها الکبر اموما ادا لکم الکبر کبروا محافلا بولهم الابدان

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هر گاه در میدان نبرد به کافران برخورد کردید که به سوی شما روی می‌آورند به آنان پشت نکنید ۱۵

و من بولهم بومکد نره الا منیر طالعنا او منیر طالعیه فیه صدقنا سکت من الله و ما واه جهنم و نسر المکدر

و اگر خدا در آنان خیری می‌یافت قطعاً شنوایشان می‌ساخت و اگر آنان را شنوا می‌کرد حتماً باز به حال اعراض روی برمی‌تافتند ۲۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْمِعُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ لَهْتَدُوا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چون خدا و پیامبر شما را به چیزی فرا خواندند که به شما حیات می‌بخشد آنان را اجابت کنید و بدانید که خدا میان آدمی و دلش حایل می‌گردد و هم در نزد او محشور خواهید شد ۲۴

وَأَمَّا فِتْنَةُ آلِ عِصْرَ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْكُفْرِ وَالْعِلْمِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و از فتنه‌ای که تنها به ستمکاران شما نمی‌رسد بترسید و بدانید که خدا سخت کیفر است ۲۵

وَأَذِّنْ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفْرِ وَاللَّيْلِ وَالنَّجْوَى وَالرَّكْعَاتِ وَالْحَمْدِ لِلَّهِ عِندَ الْحَمْدِ

و به یاد آورید هنگامی را که شما در زمین گروهی اندک و مستضعف بودید می‌ترسیدید مردم شما را برابند پس خدا به شما پناه داد و شما را به یاری خود نیرومند گردانید و از چیزهای پاک به شما روزی داد باشد که سپاسگزاری کنید ۲۶

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يُوَفِّقُ اللَّهُ الْكُفْرَ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید به خدا و پیامبر او خیانت مکنید و نیز در امانتهای خود خیانت نورزید و خود می‌دانید که نباید خیانت کرد

۲۷

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا آمَنُوا بِمَوْلَىٰ وَوَالِدًا كَرِيمًا

و بدانید که اموال و فرزندان شما وسیله آزمایش شما هستند و خداست که نزد او پاداشی بزرگ است ۲۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَرْسَلْنَاكُمْ رَحْمَةً مِنَ اللَّهِ وَابْتَغُوا الْوَجْهَ لِلدِّينِ الْمَعْلُومِ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر از خدا پروا دارید برای شما نیروی تشخیص حق از باطل قرار می‌دهد و گناهانتان را از شما می‌زداید و

شما را می‌آموزد و خدا دارای بخشش بزرگ است ۲۹

وَأَذِّنْ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفْرِ وَاللَّيْلِ وَالنَّجْوَى وَالرَّكْعَاتِ وَالْحَمْدِ لِلَّهِ عِندَ الْحَمْدِ

و یاد کن هنگامی را که کافران در باره تو نیرنگ می کردند تا تو را به بند کشند یا بکشند یا از مکه اخراج کنند و نیرنگ می زدند و خدا تدبیر می کرد و خدا بهترین تدبیرکنندگان است ۳۰

وَادْعَايِلَهُ عَلَيْهِمْ اٰنَا يَا طٰلُوَا فَا سَمْعٰلُوَا سَا لَمٰلَا مَلْ هَدَا اَر هَدَا اَلَا اَسَا طَرِ اَلَا وَا لِر

و چون آیات ما بر آنان خوانده شود می گویند به خوبی شنیدیم اگر می خواستیم قطعاً ما نیز همانند این را می گفتیم این جز افسانه‌های پیشینیان نیست ۳۱

وَاد طٰلُوَا اَللّٰهُمَّ اَر كَار هَدَا هُوَ اَلِج مَر عَد كَ طَامَطَر عَلٰنَا جَاه مَر السَّمَا وَا نَا سَكَا ب اَلَم

و یاد کن هنگامی را که گفتند خدایا اگر این کتاب همان حق از جانب توست پس بر ما از آسمان سنگهایی بباران یا عذابی دردناک بر سر ما بیاور ۳۲

وَمَا كَار اَللّٰهُ لَكُم وَا نَف وَا هُم وَا كَار اَللّٰهُ مَك بَهُمْ وَا هُم سَمْعُ وَا ر

ولی تا تو در میان آنان هستی خدا بر آن نیست که ایشان را عذاب کند و تا آنان طلب آمرزش می کنند خدا عذاب کننده ایشان نخواهد بود ۳۳

وَمَا اَلَم اَلَا سَك بَهُمْ اَللّٰهُ وَا هُم بَكُ وَا ر عَر اَلْمَسِيك اَلدَّام وَا مَا كَار وَا اَوْلَا وَا ر اَوْلَا وَا اَلَا اَلْمَعُ وَا لِكُر اَكْر هُم لَا سَمُ وَا ر

چرا خدا در آخرت عذابشان نکند با اینکه آنان مردم را از زیارت مسجدالحرام باز می دارند در حالی که ایشان سرپرست آن نباشند چرا که سرپرست آن جز پرهیزگاران نیستند ولی بیشترشان نمی دانند ۳۴

وَمَا كَار كَلَا بَهُمْ عَد اَلنَّب اَلَا مَكَا وَا كَرِهَ وَا كَرِهَ وَا اَلْكَات مَا كَلِم بَكُ وَا ر

و نمازشان در خانه خدا جز سوت کشیدن و کف زدن نبود پس به سزای آنکه کفر می ورزیدید این عذاب را بچشید ۳۵

اَر اَلْكُر كَرُوَا سَمُ وَا هُم اَلْمَك وَا عَر سَل اَللّٰهُ فَا سَمِعُوَا هُم بَكُ وَا هُم حَسْرَه بَم سَمُ وَا لِكُر كَرُوَا اَللّٰهُ هُم بَسْمُ وَا ر

بی گمان کسانی که کفر ورزیدند اموال خود را خرج می کنند تا مردم را از راه خدا بازدارند پس به زودی همه آن را خرج می کنند و آنگاه حسرتی بر آنان خواهد گشت سپس مغلوب می شوند و کسانی که کفر ورزیدند به سوی دوزخ گردآورده خواهند شد ۳۶

لنذر الله الحسب من الطيب ويحل الحسب على من كفر فكمه حمصا فيسوف جهنم اولئك هم الماسرون

تا خدا ناپاک را از پاک جدا کند و ناپاکها را روی یکدیگر نهد و همه را متراکم کند آنگاه در جهنم قرار دهد اینان همان زیانکارانند ۳۷

قل للذين كفروا ان تنهوا عن فعلهم ما لكم سلام و ان سؤدوا فكم من الله الا و ان

به کسانی که کفر ورزیده اند بگو اگر بازایستند آنچه گذشته است برایشان آمرزیده می شود و اگر بازگردند به یقین سنت خدا در مورد

پیشینیان گذشت ۳۸

و طابوهم على لا يكرهه و يكرهون الذين كفروا ان تنهوا عن الله بما سعوا به

و با آنان بجنگید تا فتنه ای بر جای نماند و دین یکسره از آن خدا گردد پس اگر از کفر بازایستند قطعا خدا به آنچه انجام می دهند بیناست

۳۹

و ان يولوا فاعلموا ان الله مولاكم سم المولى و سم الصادق

و اگر روی برتافتند پس بدانید که خدا سرور شماست چه نیکو سرور و چه نیکو یاور است ۴۰

و اعلموا انما اعلمهم من الله حمصه و الاسود و لذي الفرس و اللب و الماسك و ان السيل و ان كرم امم الله و ما انزلنا على عبدنا و ان

المرط و انم اللب المصار و الله على كل شيء قدير

و بدانید که هر چیزی را به غنیمت گرفتید یک پنجم آن برای خدا و پیامبر و برای خویشاوندان او و یتیمان و بینوایان و در راهماندگان است اگر به خدا و آنچه بر بنده خود در روز جدایی حق از باطل روزی که آن دو گروه با هم روبرو شدند نازل کردیم ایمان آورده اید و خدا

بر هر چیزی تواناست ۴۱

ان انتم بالكونه و اننا و هم بالكونه العوى و الركب اسئل منكم لو نواكتم لا نعلم من المتباد و لكن ان الله امرنا ان

لنهلك من هلك عن بينة و من هلك عن غيب و ان الله لسمع علم

آنگاه که شما بر دامنه نزدیکتر کوه بودید و آنان در دامنه دورتر کوه و سواران دشمن پایین‌تر از شما موضع گرفته بودند و اگر با یکدیگر وعده گذارده بودید قطعا در وعده‌گاه خود اختلاف می‌کردید ولی چنین شد تا خداوند کاری را که انجام‌شدنی بود به انجام رساند و تا کسی که باید هلاک شود با دلیلی روشن هلاک گردد و کسی که باید زنده شود با دلیلی واضح زنده بماند و خداست که در حقیقت‌شنوای دانا است ۴۲

اد ربکم اللہ ما مط فللا ولو اما کم کننا المسلم ولنا عم فی الامم ولکر اللہ سلم لہ علم بکاد الکوم

ای پیامبر یاد کن آنگاه را که خداوند آنان = سپاه دشمن را در خوابت به تو اندک نشان داد و اگر ایشان را به تو بسیار نشان می‌داد قطعا سست می‌شدید و حتما در کار جهاد منازعه می‌کردید ولی خدا شما را به سلامت داشت چرا که او به راز دلها دانا است ۴۳

واد ربکم هم اد التسم فی اعکم فللا و مالکم اعنهم لکم اللہ اما کار معولا و لیل اللہ رح الاموم

و آنگاه که چون با هم برخورد کردید آنان را در دیدگان شما اندک جلوه داد و شما را نیز در دیدگان آنان کم نمودار ساخت تا خداوند کاری را که انجام‌شدنی بود تحقق بخشد و کارها به سوی خدا بازگردانده می‌شود ۴۴

ما بها الذر اموا ادا المم فیه فاسوا و اذروا اللہ کننا لکم معلوم

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چون با گروهی برخورد می‌کنید پایداری ورزید و خدا را بسیار یاد کنید باشد که رستگار شوید ۴۵

واطموا اللہ و رسوله ولا تادعوا ففسلوا و کهد مہکم و اصدوا اللہ مع الطابیر

و از خدا و پیامبرش اطاعت کنید و با هم نزاع نکنید که سست شوید و مهابت‌شما از بین برود و صبر کنید که خدا با شکیبایان است ۴۶

ولا یکووا کالذیر حر حوامر دادهم بطرا و ما الناس و یکور عر سئل اللہ و اللہ ما معلوم منط

و مانند کسانی مباشید که از خانه‌هایشان با حالت‌سرمستی و به صرف نمایش به مردم خارج شدند و مردم را از راه خدا باز می‌داشتند و خدا به آنچه می‌کنند احاطه دارد ۴۷

وَادِدْر لَهُمُ السُّكَّرَ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا عَالَمَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَعَلَىٰ حَادِثِكُمْ فَلَمَّا رَأَىٰ ذَٰلِكَ الْمَسَارِكُ عَلَىٰ عَمَلِهِ وَقَالَ لَيْتَ بِي مَكَمَ
لَيْتَ بِي مَا لِي أَلَا يَرَوْنَ لِي مَا أَحْبَبْتُ **اللَّهُ وَاللَّهُ سُبْحَانَ الْعَالَمِينَ**

و یاد کن هنگامی را که شیطان اعمال آنان را برایشان بیاراست و گفت امروز هیچ کس از مردم بر شما پیروز نخواهد شد و من پناه شما هستم پس هنگامی که دو گروه یکدیگر را دیدند شیطان به عقب برگشت و گفت من از شما بیزارم من چیزی را می‌بینم که شما نمی‌بینید من از خدا بیمناکم و خدا سخت کیفر است ۴۸

أَدْعُوا الْمَأْمُورَ وَالْمَنْعَةَ فَوَيْلٌ لِّمَنْ دَعَاهُمُ وَمَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

آنگاه که منافقان و کسانی که در دل‌هایشان بیماری بود می‌گفتند اینان =مؤمنان را دینشان فریفته است و هر کس بر خدا توکل کند بداند که در حقیقت خدا شکست‌ناپذیر حکیم است ۴۹

وَلَوْ بَرِيءٌ مِّنْ ذَٰلِكَ النَّاسِ كَرِهُوا الْمَلَائِكَةَ يُرَوِّعُ وَحُوهُمْ وَأَدْنَاهُمْ وَذَوُو الْعَادَاتِ الْبَرِيءِ

و اگر ببینی آنگاه که فرشتگان جان کافران را می‌ستانند بر چهره و پشت آنان می‌زنند و گویند عذاب سوزان را بچشید ۵۰
ذَلِكُمْ بِمَا كُفَرْتُمْ بِاللَّهِ لَنِسْ بِطَلَامِ الْعَسْكَرِ

این کیفر دستاوردهای پیشین شماست و گر نه خدا بر بندگان خود ستمکار نیست ۵۱

كَلِمَاتٌ مِّنْ قَوْلِهِمْ كَرِهُوا نَانَ اللَّهِ فَاحْكُم بِنُورِ اللَّهِ كَيْتُوهُمْ أَرَأَىٰ لِقَاءِ سُبْحَانَ الْعَالَمِينَ

رفتارشان مانند رفتار خاندان فرعون و کسانی است که پیش از آنان بودند به آیات خدا کفر ورزیدند پس خدا به سزای گناهانشان گرفتارشان کرد آری خدا نیرومند سخت کیفر است ۵۲

ذَلِكُمْ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُعْتَادًا لِّعِبَادِهِ السُّعْيَ وَمَا كَانَ لَهُمْ عَلَيْهِ سِرْوَانٌ مَّا بَانَ لَهُمْ وَأَرَأَىٰ لِقَاءِ سَمْعِ الْعَالَمِينَ

این کیفر بدان سبب است که خداوند نعمتی را که بر قومی ارزانی داشته تغییر نمی‌دهد مگر آنکه آنان آنچه را در دل دارند تغییر دهند و خدا شنوای داناست ۵۳

كذاب ال فرعون والذين من اولاهم كذبوا باياتهم فاهلكاهم وكفروا بما لا يعبرون وقل يا ايها الذين

رفتاری چون رفتار فرعونیان و کسانی که پیش از آنان بودند که آیات پروردگارشان را تکذیب کردند پس ما آنان را به سزای گناهانشان

هلاک و فرعونیان را غرق کردیم و همه آنان ستمکار بودند ۵۴

ار سرالذوات عك الله الذين كفروا فهم لا يؤمنون

بی تردید بدترین جنبنندگان پیش خدا کسانی‌اند که کفر ورزیدند و ایمان نمی‌آورند ۵۵

الذين كفروا هم شر من بعضهم على بعض لا يعلمون الا ما ارادوا ان يكونوا من قبلهم لا يعلمون الا ما ارادوا ان يكونوا من قبلهم

همانان که از ایشان پیمان گرفتگی ولی هر بار پیمان خود را می‌شکنند و از خدا پروا نمی‌دارند ۵۶

فاما يعلمهم في الحرب فسرد بهم من خلفهم لعلهم يكفرون

پس اگر در جنگ بر آنان دست‌یافتی با عقوبت آنان کسانی را که در پی ایشانند تارومار کن باشد که عبرت گیرند ۵۷

واما يا ايها الذين كفروا فانك اللهم على سوادنا لا اله الا انت

و اگر از گروهی بیم خیانت داری پیمانشان را به سویشان بینداز تا طرفین به طور یکسان بدانند که پیمان گسسته است زیرا خدا خائنان را

دوست نمی‌دارد ۵۸

ولا يسر الذين كفروا سعيوا اليهم لا يسرور

و زنهار کسانی که کافر شده‌اند گمان نکنند که پیشی جسته‌اند زیرا آنان نمی‌توانند ما را درمانده کنند ۵۹

واعذوا لهم ما استلظمتم من قوه ومن داباط الحيل نهوون به عذوا لله وعذوكم واخر من دعوهم لا تعلمونهم الله يعلمهم وما نسفوا من بينه

في سبيل الله يوفى النعم وانتم لا تعلمون

و هر چه در توان دارید از نیرو و اسبهای آماده بسیج کنید تا با این تدارکات دشمن خدا و دشمن خودتان و دشمنان دیگری را جز ایشان که شما نمی‌شناسیدشان و خدا آنان را می‌شناسد بترسانید و هر چیزی در راه خدا خرج کنید پاداشش به خود شما بازگردانیده می‌شود و بر شما ستم نخواهد رفت ۶۰

وَارْحَبُوا السَّلَامَ فَاحْبِبْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و اگر به صلح گراییدند تو نیز بدان گرای و بر خدا توکل نما که او شنوای داناست ۶۱

وَارْبِكُوا أَرْبَعًا مِائَةً هُوَ الْكَيْدُ بَصْرَةَ وَالْمُؤْمِنِ

و اگر بخواهند تو را بفریبند یاری خدا برای تو بس است همو بود که تو را با یاری خود و مؤمنان نیرومند گردانید ۶۲

وَالْفِتْنَةُ تَلُوهُمْ لَوْ لَا مَعْتَدُ طَائِفَةُ الْأَمْصَرِ حِمَا مَا أَلْفَتُ بَنُو بَهْمَةَ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ سَهْمًا عَدَبَ حَكِيمٌ

و میان دلهایشان الفت انداخت که اگر آنچه در روی زمین است همه را خرج می‌کردی نمی‌توانستی میان دلهایشان الفت برقرار کنی ولی خدا بود که میان آنان الفت انداخت چرا که او توانای حکیم است ۶۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْكُنُوا أَسْوَاقَ الْمَدِينِ

ای پیامبر خدا و کسانی از مؤمنان که پیرو تواند تو را بس است ۶۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِصْنَكُمْ مِنَ الْمَدِينِ وَغَرَابِطُهَا وَمَثَاظَ الْعَدُوِّ وَأَنْتُمْ كَمَا كُنْتُمْ وَارْتَدُوا عَلَى أَعْقَابِكُمْ

سَمْعُورٍ

ای پیامبر مؤمنان را به جهاد برانگیز اگر از میان شما بیست تن شکبیا باشند بر دویست تن چیره می‌شوند و اگر از شما یکصد تن باشند بر هزار تن از کافران پیروز می‌گردند چرا که آنان قومی‌اند که نمی‌فهمند ۶۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِصْنَكُمْ مِنَ الْمَدِينِ وَغَرَابِطُهَا وَمَثَاظَ الْعَدُوِّ وَأَنْتُمْ كَمَا كُنْتُمْ وَارْتَدُوا عَلَى أَعْقَابِكُمْ

کسانی که ایمان آورده و هجرت کرده‌اند و در راه خدا با مال و جان خود جهاد نموده‌اند و کسانی که مهاجران را پناه داده‌اند و یاری کرده‌اند آنان یاران یکدیگرند و کسانی که ایمان آورده‌اند ولی مهاجرت نکرده‌اند هیچ‌گونه خویشاوندی دینی با شما ندارند مگر آنکه در راه خدا هجرت کنند و اگر در کار دین از شما یاری جویند یاری آنان بر شما واجب است مگر بر علیه گروهی باشد که میان شما و میان آنان پیمانی منعقد شده است و خدا به آنچه انجام می‌دهید بیناست ۷۲

والذکر کموا سهم اولاً سفر الا تسلوبه کر سفر الا امر و مساد کلم

و کسانی که کفر ورزیدند یاران یکدیگرند اگر این دستور را به کار نبندید در زمین فتنه و فساد بزرگ پدید خواهد آمد ۷۳

والذکر اموا و هاجروا و جاهدوا علی سبیل الله والذکر اموا و کرموا اولی هم المومنون حالهم معمره و مدع کرم

و کسانی که ایمان آورده و هجرت کرده و در راه خدا به جهاد پرداخته و کسانی که مهاجران را پناه داده و یاری کرده‌اند آنان همان مؤمنان واقعی‌اند برای آنان بخشایش و روزی شایسته‌ای خواهد بود ۷۴

والذکر اموا مکر و هاجروا و جاهدوا معکم فاولی کم و اولوا الا لام سهم اوله سفره کتاب الله ار الله کل سے علم

و کسانی که بعداً ایمان آورده و هجرت نموده و همراه شما جهاد کرده‌اند اینان از زمره شمایند و خویشاوندان نسبت به یکدیگر از دیگران در کتاب خدا سزاوارترند آری خدا به هر چیزی داناست ۷۵

اسماح

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الم سرع لک صدمط

آیا برای تو سینه‌ات را نگشاده‌ایم ۱

ووصا عک ووصط

و بار گرانت را از دوش تو برنداشتیم ۲

الکری اصر طهرط

باری که گویی پشت تو را شکست ۳

ووصا ط دحط

و نامت را برای تو بلند گردانیدیم ۴

طار مع السرسرا

پس بدان که با دشواری آسانی است ۵

ار مع السرسرا

آری با دشواری آسانی است ۶

طاد اوعن فاصب

پس چون فراغت‌یافتی به طاعت درکوش ۷

وواله مک فامعب

و با اشتیاق به سوی پروردگارت روی آور ۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الم

الف لام میم ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

این است کتابی که در حقانیت آن هیچ تردیدی نیست و مایه هدایت تقوایبندگان است ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آنان که به غیب ایمان می آورند و نماز را بر پا می دارند و از آنچه به ایشان روزی داده ایم انفاق می کنند ۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

و آنان که بدانچه به سوی تو فرود آمده و به آنچه پیش از تو نازل شده ایمان می آورند و آنانند که به آخرت یقین دارند ۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آنان برخوردار از هدایتی از سوی پروردگار خویشند و آنان همان رستگارانند ۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

در حقیقت کسانی که کفر ورزیدند چه بیمشان دهی چه بیمشان ندهی بر ایشان یکسان است آنها نخواهند گروید ۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خداوند بر دلهای آنان و بر شنوایی ایشان مهر نهاده و بر دیدگانشان پرده ای است و آنان را عذابی دردناک است ۷

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

و برخی از مردم می‌گویند ما به خدا و روز بازپسین ایمان آورده‌ایم ولی گروندگان راستین نیستند ۸

يَا كُفْرًا لِلَّهِ وَالْكَرَامَاتِ وَمَا يَكْفُرُونَ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَمَا يَسْعَوْنَ

با خدا و مؤمنان نیرنگ می‌بازند ولی جز بر خویشتن نیرنگ نمی‌زنند و نمی‌فهمند ۹

فِي طَوْلِهِمْ مَّرْءٌ مَّرْءٌ وَاللَّهُ مَعَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

در دل‌هایشان مرضی است و خدا بر مرضشان افزود و به سزای آنچه به دروغ می‌گفتند عذابی دردناک در پیش خواهند داشت ۱۰

وَأَنفُسَهُمْ لَآ يَسْعَوْنَ فِي الْآخِرِ طَوْلًا إِنَّمَا هُمْ كَافِرُونَ

و چون به آنان گفته شود در زمین فساد مکنید می‌گویند ما خود اصلاح‌گیریم ۱۱

إِنَّمَا أَنهَمُ مِنَ الْمَسْكُورِ وَلَكِن لَّا يَسْعَوْنَ

بهبوش باشید که آنان فسادگراند لیکن نمی‌فهمند ۱۲

وَأَنفُسَهُمْ لَآ يَسْعَوْنَ كَمَا مَرَّ النَّاسُ طَوْلًا إِنهَمُ كَمَا مَرَّ النَّاسُ وَلَكِن لَّا يَسْعَوْنَ

و چون به آنان گفته شود همان گونه که مردم ایمان آوردند شما هم ایمان بیاورید می‌گویند آیا همان گونه که کم خردان ایمان آورده‌اند

ایمان بیاوریم هشدار که آنان همان کم‌خردانند ولی نمی‌دانند ۱۳

وَأَنفُسَهُمْ لَآ يَسْعَوْنَ كَمَا مَرَّ النَّاسُ طَوْلًا إِنهَمُ كَمَا مَرَّ النَّاسُ وَلَكِن لَّا يَسْعَوْنَ

و چون با کسانی که ایمان آورده‌اند برخورد کنند می‌گویند ایمان آوردیم و چون با شیطان‌های خود خلوت کنند می‌گویند در حقیقت ما با

شماییم ما فقط آنان را ریشخند می‌کنیم ۱۴

اللَّهُ سَهْوِيٌّ وَمَكْرَهُهُ كَانَ هَمًّا مِّنْهُمُ سَهْوِيٌّ

خدا است که ریشخندشان می‌کند و آنان را در طغیانشان فرو می‌گذارد تا سرگردان شوند ۱۵

اولئك الذين استروا الصلاة الهدي فما ذهب بآدمهم وما كانوا مهتدين

همین کسانی که گمراهی را به بهای هدایت خریدند در نتیجه داد و ستدشان سودی به بار نیاورد و هدایت یافته نبودند ۱۶

ملهم كمل الهدي استوفى نادما فلما كان ما حوله ذهب الله بآدمهم ونكهم في ظلمات لا بصور

مَثَلْ أَنَانِ هَمْچون مَثَلْ كسانی است که آتشی افروختند و چون پیرامون آنان را روشنایی داد خدا نورشان را برد و در میان تاریکیهایی که

نمی بینند رهیشان کرد ۱۷

كم بكم عى فهم لا بصور

کردند لالند کورند بنابراین به راه نمی آیند ۱۸

او كصب من السما في ظلمات ومدع ورج بطور اكاسهم من الصواع حكم الموت والله مصط بالكارين

یا چون کسانی که در معرض رگباری از آسمان که در آن تاریکیها و رعد و برقی است قرار گرفته اند از نهیب آذرخش و بیم مرگ سر

انگشتان خود را در گوشه هایشان نهند ولی خدا بر کافران احاطه دارد ۱۹

كاد الارج بظلم اكادهم كلما كان لهم مساوية وادنا اظلم علمهم فاموا ولو سا الله اكهم سمعهم واکادهم ان الله على كل

شع قدر

نزدیک است که برق چشمانشان را برباید هر گاه که بر آنان روشنی بخشد در آن گام زنند و چون راهشان را تاریک کند بر جای خود

بایستند و اگر خدا می خواست شنوایی و بینایی شان را برمی گرفت که خدا بر همه چیز تواناست ۲۰

يا ايها الناس اعكوا دمكم الهدي حلكم والذين من حلكم ليلكم بصور

ای مردم پروردگارتان را که شما و کسانی را که پیش از شما بوده اند آفریده است پرستش کنید باشد که به تقوا گرایید ۲۱

الذي حل لكم الاصر فاساوا لسا بنا وانزلنا من السماء ما طاح به من الابرار مد طاكم فلا يعولوا الله اكادنا وانهم سلور

همان خدایی که زمین را برای شما فرشی گسترده و آسمان را بنایی افراشته قرار داد و از آسمان آبی فرود آورد و بدان از میوه‌ها رزقی برای شما بیرون آورد پس برای خدا همتیانی قرار ندهید در حالی که خود می‌دانید ۲۲

وَار كُفِرَ دَسْمًا مَّا رَلْنَا عَلٰٓى عُنُقِكُمْ بَا طُوٰى سُوْدَهٗ مَر مَلِكُهٗ وَا دَعُوْا سَهْدًا كُمْ مَر دَوْرٍ اَللّٰهُ اَر كُفِرَ كَادِبًا

و اگر در آنچه بر بنده خود نازل کرده‌ایم شک دارید پس اگر راست می‌گویید سوره‌ای مانند آن بیاورید و گواهان خود را غیر خدا فرا خوانید
۲۳

اَر لَمْ نَعْلَمْ اَوَّلَ بَعْلُوْا فَا نَعْلَمُ اَللّٰهُ وَا نَعْلَمُ اَلنَّاسَ وَا لِيَا دِهٖ اَعْدَابُ لِكَا فِرٍ

پس اگر نکرديد و هرگز نمی‌توانيد کرد از آن آتشی که سوختش مردمان و سنگها هستند و برای کافران آماده شده بپرهیزید ۲۴

**وَسِرَالِكِرٍ اَمُوْا وَا نَعْلَمُ اَلنَّاسَ اَر لَمْ حَنَّا بَدِيٍّ مَر بِنَهَا اَلَا نَهَادُ كَلِمًا دَعُوْا مَهَا مَر بَعْدَهٗ دَعُوْا طُوٰى هَكَالِكِيٍّ دَعُوْا مَر فِئَلٍ وَا نُوْا
بِهٖ مَسَابِهًا وَا لِهٖ مَهَا اَدْوَا حَ مَطَهْرَهٗ وَا هُم مَهَا حَالِكِرٍ**

و کسانی را که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته انجام داده‌اند مژده ده که ایشان را باغهایی خواهد بود که از زیر درختان آنها جویها روان است هر گاه میوه‌ای از آن روزی ایشان شود می‌گویند این همان است که پیش از این نیز روزی ما بوده و مانند آن نعمتها به ایشان داده شود و در آنجا همسرانی پاکیزه خواهند داشت و در آنجا جاودانه بمانند ۲۵

**اَر اَللّٰهُ لَا سَيِّئَةٌ اَر بَصْرًا مَلَا مَا سَوَّحَهُ فَمَا فَوْقَهَا طَا مَّا اَلِكِرٍ اَمُوْا فَعَلْمُوْرٍ اَلِ اَلِ اَلِ مَر دِهْمٍ وَا مَّا اَلِكِرٍ كَرُوْا فَعَلْمُوْرٍ اَدَا اَمَادٍ اَللّٰهُ
بِهَكَالِكِيٍّ مَلَا نَصْرًا بِهٖ كَلِمًا وَا نَعْلَمُ اَلنَّاسَ بِهٖ كَلِمًا وَا نَصْرًا بِهٖ اَلَا اَلْمَا سَمِرٍ**

خدای را از اینکه به پشه‌ای یا فروتر یا فراتر از آن مَثَل زند شرم نیاید پس کسانی که ایمان آورده‌اند می‌دانند که آن مَثَل از جانب پروردگارشان بجاست ولی کسانی که به کفر گراییده‌اند می‌گویند خدا از این مَثَل چه قصد داشته است خدا بسیاری را با آن گمراه و بسیاری را با آن راهنمایی می‌کند ولی جز نافرمانان را با آن گمراه نمی‌کند ۲۶

اَلِكِرٍ بَعْمُوْرٍ هَكَالِكِيٍّ مَر سَكِّ مَسَابِهَةٍ وَا نَعْلَمُ اَلنَّاسَ مَّا اَمَرُ اَللّٰهُ بِهٖ اَر يُوْكَلُ وَا نَعْلَمُ اَلنَّاسَ اَلَا نَصْرًا اَوَّلِكِيٍّ هُم اَلْمَا سَمِرٍ

همانانی که پیمان خدا را پس از بستن آن می‌شکنند و آنچه را خداوند به پیوستنش امر فرموده می‌گسلند و در زمین به فساد می‌پردازند آنانند که زیانکارانند ۲۷

كلم تكفور بالله وكنتم امواتا حيا كنتم بم نكلمكم بم الله بحجور

چگونه خدا را منکرید با آنکه مردگانی بودید و شما را زنده کرد باز شما را می‌میراند و باز زنده می‌کند و آنگاه به سوی او بازگردانده می‌شوید ۲۸

هو الذي خلقكم طي الارض حصيا ثم اسوي على السما فسواها سبع سماوات وهو بكل شيء عليم

اوست آن کسی که آنچه در زمین است همه را برای شما آفرید سپس به آفرینش آسمان پرداخت و هفت آسمان را استوار کرد و او به هر چیزی داناست ۲۹

واد طارمك للملايكه على حامل على الارض خلقه طوارا يعل فيها من نكسك فيها وسط الكما وهر سبي يمكك وهدك ل طار على اعلم ما لا علمور

و چون پروردگار تو به فرشتگان گفت من در زمین جانشینی خواهم گماشت فرشتگان گفتند آیا در آن کسی را می‌گماری که در آن فساد انگیزد و خونها بریزد و حال آنکه ما با ستایش تو تو را تنزیه می‌کنیم و به تقدیست می‌پردازیم فرمود من چیزی می‌دانم که شما نمی‌دانید ۳۰

وعلم آدم الاسما كلها ثم عرضهم على الملايكه فقال اسوي باسمها هو لا ار كنم كادس

و خدا همه معانی نامها را به آدم آموخت سپس آنها را بر فرشتگان عرضه نمود و فرمود اگر راست می‌گویید از اسامی اینها به من خبر دهید ۳۱

طوارا سهاك لا علم لنا الا ما علمنا انك انت العالم البكم

گفتند منزهی تو ما را جز آنچه خود به ما آموخته‌ای هیچ دانشی نیست تویی دانای حکیم ۳۲

فال نام اسمهم باسمائهم فلما اتاهم باسمائهم فال نام ام كل على اعلم عن السماوات والارض واعلم ما تكور وما كنتم تكفور

فرمود ای آدم ایشان را از اسامی آنان خبر ده و چون آدم ایشان را از اسماءشان خبر داد فرمود آیا به شما نگفتم که من نهفته آسمانها و زمین را می دانم و آنچه را آشکار می کنید و آنچه را پنهان می داشتید می دانم ۳۳

وَادْعَا لِمَلَايِكَةِ اسْمِكُمْ وَاذْكُرُوا لِي الْاَسْمَاءَ وَاَسْكُرُوا لِي مِنَ الْكَاذِبِينَ

و چون فرشتگان را فرمودیم برای آدم سجده کنید پس بجز ابلیس که سر باز زد و کبر ورزید و از کافران شد همه به سجده درافتادند ۳۴

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُرْنَا فِي هَذِهِ وَاذْكُرْ لِي سَمَاءَ كُلِّ شَيْءٍ وَاذْكُرْ لِي الْاَسْمَاءَ

و گفتیم ای آدم خود و همسرت در این باغ سکونت گیرید و از هر کجای آن خواهید فراوان بخورید ولی به این درخت نزدیک نشوید که از ستمکاران خواهید بود ۳۵

فَاذْكُرْ لِي الْاَسْمَاءَ كُلَّهَا فَمَا يَكْفُرُ بِهَا فَاكْفُرْ لِي وَاذْكُرْ لِي الْاَسْمَاءَ كُلَّهَا فَمَا يَكْفُرُ بِهَا فَاكْفُرْ لِي

پس شیطان هر دو را از آن بلغزانید و از آنچه در آن بودند ایشان را به درآورد و فرمودیم فرود آید شما دشمن همدیگرید و برای شما در زمین قرارگاه و تا چندی برخورداری خواهد بود ۳۶

فَلَمَّا دَرَاكُمْ فَرَغَ وَاذْكُرْ لِي الْاَسْمَاءَ كُلَّهَا فَمَا يَكْفُرُ بِهَا فَاكْفُرْ لِي

سپس آدم از پروردگارش کلماتی را دریافت نمود و خدا بر او ببخشد آری اوست که توبه پذیر مهربان است ۳۷

فَلَمَّا دَرَاكُمْ فَرَغَ وَاذْكُرْ لِي الْاَسْمَاءَ كُلَّهَا فَمَا يَكْفُرُ بِهَا فَاكْفُرْ لِي

فرمودیم جملگی از آن فرود آید پس اگر از جانب من شما را هدایتی رسد آنان که هدایتم را پیروی کنند بر ایشان بیمی نیست و غمگین نخواهند شد ۳۸

وَاذْكُرْ لِي الْاَسْمَاءَ كُلَّهَا فَمَا يَكْفُرُ بِهَا فَاكْفُرْ لِي

ولی کسانی که کفر ورزیدند و نشانه های ما را دروغ انگاشتند آنانند که اهل آتشند و در آن ماندگار خواهند بود ۳۹

يَا آدَمُ اسْكُرْنَا فِي هَذِهِ وَاذْكُرْ لِي سَمَاءَ كُلِّ شَيْءٍ وَاذْكُرْ لِي الْاَسْمَاءَ

ای فرزندان اسرائیل نعمتهایم را که بر شما ارزانی داشتیم به یاد آرید و به پیمانم وفا کنید تا به پیمانتان وفا کنم و تنها از من بترسید ۴۰

وَأَمَّا مَا نِلَّكَ مِنَ الْغَنَاءِ فَالْعَمَلُ وَالصَّلَاةُ وَالزَّكَاةُ وَالْحَقُّ وَالصَّبْرُ

و بدانچه نازل کرده‌ام که مؤید همان چیزی است که با شماست ایمان آرید و نخستین منکر آن نباشید و آیات مرا به بهایی ناچیز نفروشید و تنها از من پروا کنید ۴۱

وَأَلْبَسُوا الْحَبْلَ وَالسُّنْبُوتَ وَجَاءُوا بِالْحَصَى

و حق را به باطل درنیامیزید و حقیقت را با آنکه خود می‌دانید کتمان نکنید ۴۲

وَأَمَّا الْغُلَامَ الَّذِي بَعَثَ آدَمُ بِالْحَقِّ وَالَّذِي كَفَرَ بِالْحَقِّ

و نماز را بر پا دارید و زکات را بدهید و با رکوع‌کنندگان رکوع کنید ۴۳

وَأَمَّا الْغُلَامَ الَّذِي بَعَثَ آدَمُ بِالْحَقِّ وَالَّذِي كَفَرَ بِالْحَقِّ

آیا مردم را به نیکی فرمان می‌دهید و خود را فراموش می‌کنید با اینکه شما کتاب خدا را می‌خوانید آیا هیچ نمی‌اندیشید ۴۴

وَأَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي سَلَمَةَ وَالَّتِي كَفَرَتْ بِالْحَقِّ

از شکیبایی و نماز یاری جوید و به راستی این کار گران است مگر بر فروتنان ۴۵

وَالَّذِي كَفَرَ بِالْحَقِّ وَالَّذِي كَفَرَ بِالْحَقِّ

همان کسانی که می‌دانند با پروردگار خود دیدار خواهند کرد و به سوی او باز خواهند گشت ۴۶

بِأَنَّكُمْ كُنْتُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنْتُمْ الْكَاذِبُونَ

ای فرزندان اسرائیل از نعمتهایم که بر شما ارزانی داشتیم و از اینکه من شما را بر جهانیان برتری دادم یاد کنید ۴۷

وَأَمَّا مَا نِلَّكَ مِنَ الْغَنَاءِ فَالْعَمَلُ وَالصَّلَاةُ وَالزَّكَاةُ وَالْحَقُّ وَالصَّبْرُ

و بترسید از روزی که هیچ کس چیزی از عذاب خدا را از کسی دفع نمی‌کند و نه از او شفاعتی پذیرفته و نه به جای وی بدلی گرفته می‌شود و نه یاری خواهند شد ۴۸

وَادْبَسَاكُمْ مَرَالْفِرْعَوْنَ سَوْمَوْكُمْ سُو الْكَافِ كِبُورِ اَنَا كَمْ وَسَهْوَرِ سَا كَمْ وَعِ دَاكَمْ بَلَا مَر دِكَمْ عَطْم
و به یاد آرید آنگاه که شما را از چنگ فرعونیان رهانیدیم آنان شما را سخت شکنجه می‌کردند پسران شما را سر می‌بریدند و زنهایتان را زنده می‌گذاشتند و در آن امر بلا و آزمایش بزرگی از جانب پروردگارتان بود ۴۹

وَادْفَعَاكُمْ اَللّٰهُ فَايَسَاكُم وَاَعْدَاكُم مَرَعَوْر وَاَتَمَّ سَطْوَر
و هنگامی که دریا را برای شما شکافتیم و شما را نجات بخشیدیم و فرعونیان را در حالی که شما نظاره می‌کردید غرق کردیم ۵۰

وَادْوَاكُم مَوْسٰى اَدَسَّرَ لَلّٰهُ مَر اَيَّدُ مَر اَلْهَلْ مَر سَكِه وَاَتَمَّ طَالْمَوْر
و آنگاه که با موسی چهل شب قرار گذاشتیم آنگاه در غیاب وی شما گوساله را به پرستش گرفتید در حالی که ستمکار بودید ۵۱

مَر عَمُو نَاعِكُمْ مَر سَك دَلَا لَعَلْ كَمْ سَكْوَر

پس از آن بر شما بخشودیم باشد که شکرگزاری کنید ۵۲

وَادَا نَا مَوْسٰى الْكَافِ وَالْمَرَار لَعَلْ كَمْ بَهْدُور

و آنگاه که موسی را کتاب و فرقان = جداکننده حق از باطل دادیم شاید هدایت یابید ۵۳

وَادَا لَمَوْسٰى لَمَوْسٰى نَا قَوْمِ اَكَمْ طَلْمَم اَمَسْكَمْ نَاهَاكُم اَلْهَلْ قَوْمِ نَو اَعَالِ نَادِكُمْ فَاوَلُوا اَمَسْكَمْ دَاكَمْ حَر لَكَمْ عَك نَادِكُمْ فَتَابَ عَلَكُمْ نَاهِ هُو الْوَاوَاب اَلْحَم

و چون موسی به قوم خود گفت ای قوم من شما با به پرستش گرفتن گوساله بر خود ستم کردید پس به درگاه آفریننده خود توبه کنید و خطاکاران خودتان را به قتل برسانید که این کار نزد آفریدگارتان برای شما بهتر است پس خدا توبه شما را پذیرفت که او توبه‌پذیر مهربان

است ۵۴

وَادِ فِلمَ نَامُوسَى لِرَ بومِ لَاحِى نَبِىِ اللّهِ جُودَهُ فَاحِذْ بِكُمْ الطَّاعَةَ وَانِمْ بِطَرُورِ

و چون گفتید ای موسی تا خدا را آشکارا نبینیم هرگز به تو ایمان نخواهیم آورد پس در حالی که می‌نگریستید صاعقه شما را فرو گرفت ۵۵
بِمَ سَنَاحِمُ مَرِ سَكُ مَوَكُمُ لَلِكُمُ سَكُورِ

سپس شما را پس از مرگتان برانگیختیم باشد که شکرگزاری کنید ۵۶

وَطَلَّلْنَا عَلَیْكُمْ الْعَمَامَ وَانْرَلْنَا عَلَیْكُمْ الْمَرَّ وَالسَّلْوَى كَلِمَاتٍ مَّا نَدْرُکُمْ وَما تَطْلُمُونَ اَوَّلَکُمْ کَاوَلَا اَمْسَهُمْ کَلِمُورِ

و بر شما ابر را سایه‌گستر کردیم و بر شما گزانگبین و بلدرچین فرو فرستادیم و گفتیم از خوراکیهای پاکیزه‌ای که به شما روزی داده‌ایم بخورید ولی آنان بر ما ستم نکردند بلکه بر خویشان ستم روا می‌داشتند ۵۷

وَادِ طَلَّلْنَا اَدْحَلُوهَا هَكَه الْمَرْهَ فَاكَلُوا مِنْهَا حَبِيبٌ سَلَمٌ مَعَا وَادِ حَلُوهَا الْاَلْبَابُ سَهْدًا وَفَوَلَوْ اَحْطَهُ سَعْرًا لَمُ حَطَّ اَنَامُ وَسَرِکَ الْمَسْرُ

و نیز به یادآرید هنگامی را که گفتیم بدین شهر درآیید و از نعمتهای آن هر گونه خواستید فراوان بخورید و سجده‌کنان از در بزرگ درآیید و بگوئید خداوندنا گناهان ما را بریز تا خطاهای شما را ببخشاییم و پاداش نیکوکاران را خواهیم افزود ۵۸

فَكَلَّ الْاَنْبِیاءُ طَلْمُوا فَوَلَا عِبْرَ الْاَنْبِیاءِ فَاذْکُرْ طَلْمُوا مَحْرَمًا مَرِ السَّمَا نَمَا کَاوَلَا مَسْمُورِ

اما کسانی که ستم کرده بودند آن سخن را به سخن دیگری غیر از آنچه به ایشان گفته شده بود تبدیل کردند و ما نیز بر آنان که ستم کردند به سزای اینکه نافرمانی پیشه کرده بودند عذابی از آسمان فرو فرستادیم ۵۹

وَادِ اسْتَسْفَعُ مَوسَى لَمُومَهَ هَلَلْنَا اَكْرَبَ سَكَاطِ الْمَرْفَاطِ مَهْ اَسْمَا عَسْرَهَ عَنَّا فَكَلَّ اَنْبِیاءُ مَسْرُورِ کَاوَلَا وَاسْرُورِ مَدِجِ اللّهِ وَلا

سَوَاكِبِ الْاَلْمَیْمِ مَسْکُورِ

و هنگامی که موسی برای قوم خود در پی آب برآمد گفتیم با عصایت بر آن تخته‌سنگ بزن پس دوازده چشمه از آن جوشیدن گرفت به گونه‌ای که هر قبیله‌ای آبشخور خود را می‌دانست و گفتیم از روزی خدا بخورید و بیاشامید ولی در زمین سر به فساد برمدارید ۶۰

و چون شخصی را کشتید و در باره او با یکدیگر به ستیزه برخاستید و حال آنکه خدا آنچه را کتمان می‌کردید آشکار گردانید ۷۲

هَلَّا أَكْرَبُ بِهِ سَبْعًا كَلِمَاتٍ اللَّهُ أَعْلَمُ بِذُنُوبِكُمْ إِنَّا بِلَاكُم سَعْلَوْر

پس فرمودیم پاره‌ای از آن گاو سر بریده را به آن مقتول بزیند تا زنده شود این گونه خدا مردگان را زنده می‌کند و آیات خود را به شما می‌نماید باشد که بیندیشید ۷۳

**بِمَسْنَدٍ فَوَيْلٌ لَّكُمْ مِمَّنْ كَذَبُوا كَالَّذِينَ هُمْ يُكْفَرُونَ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا مِّنْ قَبْلِكَ أَنِ ادْعُ إِلَىٰ تَارِكًا لَّكَ وَتَارِكًا لِّمَا يَكْفُرُ
مِنْ حَسْبِكَ اللَّهُ وَنَا اللَّهُ سَاطِرٌ عَمَّا يُكْفَرُونَ**

سپس دل‌های شما بعد از این واقعه سخت گردید همانند سنگ یا سخت‌تر از آن چرا که از برخی سنگ‌ها جویهایی بیرون می‌زند و پاره‌ای از آنها می‌شکافد و آب از آن خارج می‌شود و برخی از آنها از بیم خدا فرو می‌ریزد و خدا از آنچه می‌کنید غافل نیست ۷۴

أَفَطْمُورُ آر بُو مَوَالِكُمْ وَكَارِ بُو مَهْمُ سَمِعُوا كَلَامَ اللَّهِ بِمَعْرُوفِهِ مِمَّنْ كَذَبُوا عَمَّا يُكْفَرُونَ

آیا طمع دارید که اینان به شما ایمان بیاورند با آنکه گروهی از آنان سخنان خدا را می‌شنیدند سپس آن را بعد از فهمیدنش تحریف می‌کردند و خودشان هم می‌دانستند ۷۵

وَأَذَانُ الْكُفْرِ أَمْوَا طَاوَا مَوَادًا حَلَا سَكْمًا لِّسْرِ طَاوَا لَيْكُ بُو مَهْمُ نَمَافِي اللَّهِ عَالِمٌ لِّهَا حَوْكُمُ بِهِ عَسْكَرُكُمْ أَفَلَا سَعْلَوْر

و همین یهودیان چون با کسانی که ایمان آورده‌اند برخورد کنند می‌گویند ما ایمان آورده‌ایم و وقتی با همدیگر خلوت می‌کنند می‌گویند چرا از آنچه خداوند بر شما گشوده است برای آنان حکایت می‌کنید تا آنان به استناد آن پیش پروردگارتان بر ضد شما استدلال کنند آیا فکر نمی‌کنید ۷۶

أَوَلَا سَعْلَوْرُ آر اللَّهُ سَلَمٌ مَا سَرُورٌ وَمَا سَعْلَوْر

آیا نمی‌دانند که خداوند آنچه را پوشیده می‌دارند و آنچه را آشکار می‌کنند می‌داند ۷۷

وَمَهْمُ أَمْوَرٌ لَا سَعْلَوْرُ الْكَافِرِ إِلَّا أَعْلَمُ وَآر هَمَّ إِلَّا طَاوْر

و بعضی از آنان بی سوادانی هستند که کتاب خدا را جز خیالات خامی نمی‌دانند و فقط گمان می‌برند ۷۸

قَوْلُ الْكَبْرِ بَكُورِ الْكُتَابِ بَاكِبِهِمْ بِمَعُولٍ هَكَامِرِ عَدَاةِ اللَّهِ لَسْرُوَاهِ مَا فَلَا قَوْلَ لَهُمْ مَا كَتَبَ بَاكِبِهِمْ وَوَلَّ لَهُمْ مَا بَكُورِ

پس وای بر کسانی که کتاب تحریف‌شده‌ای با دستهای خود می‌نویسند سپس می‌گویند این از جانب خداست تا بدان بهای ناچیزی به دست آرند پس وای بر ایشان از آنچه دستهایشان نوشته و وای بر ایشان از آنچه از این راه به دست می‌آورند ۷۹

وَطَوَّالِرِ مَسَاةَالَامِالَا نَامَا مَكُودَهْ طَلَايَكِمِ عَدَاةَالله عَهْدَا طَلِيَمَالله عَهْدَهْ اَمِ مَعُولٍ عَلَالله مَا لَامَعُولٍ

و گفتند جز روزهایی چند هرگز آتش به ما نخواهد رسید بگو مگر پیمانی از خدا گرفته‌اید که خدا پیمان خود را هرگز خلاف نخواهد کرد یا آنچه را نمی‌دانید به دروغ به خدا نسبت می‌دهید ۸۰

يَلْمِ مَر كَسْبِ سَهْهْ وَحَاظِنِهْ بِهْ حَاظِنِهْ طَوَّلِيْطِ اَصَابِةَالنَّامِ هَمْ فِيهَا حَالِكُورِ

آری کسی که بدی به دست آورد و گناهش او را در میان گیرد پس چنین کسانی اهل آتشند و در آن ماندگار خواهند بود ۸۱

وَالْكِبْرِ اَمُومَا وَعَمَلُومَا الطَّالِبَاتِ اَوْلِيْطِ اَصَابِةَالِهْ هَمْ فِيهَا حَالِكُورِ

و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند آنان اهل بهشتند و در آن جاودان خواهند ماند ۸۲

وَادَا حَاكِبَامَا سَايِيْةَسَا سِرَابِلِ لَا سَكُورِ اَلَا اَلله وَنَالُو الْكِبْرِ اِحْسَانَا وَدِي الْعَمَلِ وَالنَّالِيْةِ وَالْمَسَاكِرِ وَفُؤُولَا النَّاسِ حَسَابَا وَفُؤُومَا الْكَلَاةِ

وَابُوَا اَلرَّكَاةِ بِمِ بُولِيْمِ اَلَا فَلَا مَكْمِ وَنَا تَمِ مَعْرُورِ

و چون از فرزندان اسرائیل پیمان محکم گرفتیم که جز خدا را نپرستید و به پدر و مادر و خویشان و یتیمان و مستمندان احسان کنید و با مردم به زبان خوش سخن بگویید و نماز را به پا دارید و زکات را بدهید آنگاه جز اندکی از شما همگی به حالت اعراض روی برتافتید ۸۳

وَادَا حَاكِبَامَا سَاكْمِ لَا سَمُكُورِ دَمَا كَمْ وَلَا يَمْرُورِ اَسْمَكُمْ مَر دَاكْمِ بِمِ اَمْرِهِمْ وَنَا تَمِ سَهْكُورِ

و چون از شما پیمان محکم گرفتیم که خون همدیگر را مریزید و یکدیگر را از سرزمین خود بیرون نکنید سپس به این پیمان اقرار کردید و خود گواھید ۸۴

بسم الله هو لا يعطون انفسكم ويحورون فيها منكم من دناهم طاهرون عليهم بالايم والكوار وان بانوكم اسامى باذوهم وهو مدم
عليكم احاحهم اهو منور بصر الكتاب وكفور بصر فما حرام من بصل دلك منكم الا حرقه الهناذ الكنا و يوم العنازه ردور على
اسد الكتاب وما الله سائل عما يعطون

ولی باز همین شما هستید که یکدیگر را می کشید و گروهی از خودتان را از دیارشان بیرون می رانید و به گناه و تجاوز بر ضد آنان به یکدیگر کمک می کنید و اگر به اسارت پیش شما آیند به دادن فدیة آنان را آزاد می کنید با آنکه نه تنها کشتن بلکه بیرون کردن آنان بر شما حرام شده است آیا شما به پاره‌ای از کتاب تورات ایمان می آورید و به پاره‌ای کفر می ورزید پس جزای هر کس از شما که چنین کند جز خواری در زندگی دنیا چیزی نخواهد بود و روز رستاخیز ایشان را به سخت‌ترین عذابها باز برند و خداوند از آنچه می کنید غافل نیست

۸۵

اولئك الذين اسروا الهناذ الكنا بالا حرة فلا يعمد عنهم الكتاب ولا هم يصدون

همین کسانی که زندگی دنیا را به بهای جهان دیگر خریدند پس نه عذاب آنان سبک گردد و نه ایشان یاری شوند ۸۶

ولقد اتانا موسى الكتاب وهما من سكره بالرسول واتنا عيسى ابن مريم الكتاب وانكناه بروح القدس اكلما حاكم رسولنا بالهوى

انفسكم اسكرتم فربما كذبتم وربما يحلون

و همانا به موسی کتاب تورات را دادیم و پس از او پیامبرانی را پشت سر هم فرستادیم و عیسی پسر مریم را معجزه‌های آشکار بخشیدیم و او را با روح القدس تایید کردیم پس چرا هر گاه پیامبری چیزی را که خوشایند شما نبود برایتان آورد کبر ورزیدید گروهی را دروغگو

خواندید و گروهی را کشتید ۸۷

والله اعلم بما علم بل انهم الله بكمهم صللا ما نومور

و گفتند دل‌های ما در غلاف است نه چنین نیست بلکه خدا به سزای کفرشان لعنتشان کرده است پس آنان که ایمان می آورند چه

اندک شماره‌اند ۸۸

و آنگاه که از شما پیمان محکم گرفتیم و کوه طور را بر فراز شما برافراشتیم و گفتیم آنچه را به شما داده‌ایم به جد و جهد بگیرید و به دستوره‌های آن گوش فرا دهید گفتند شنیدیم و نافرمانی کردیم و بر اثر کفرشان مهر گوساله در دلشان سرشته شد بگو اگر مؤمنید بدانید که ایمانتان شما را به بد چیزی وامی دارد ۹۳

فل ار کائب لکم الذم الا حره عبد الله حاله مر دور الناس فموا الموت ار کتم کاد هر

بگو اگر در نزد خدا سرای بازپسین یکسر به شما اختصاص دارد نه دیگر مردم پس اگر راست می‌گویید آرزوی مرگ کنید ۹۴
ولر سموه اکا ما کمف اکبهم و الله علم بالکالم

ولی به سبب کارهایی که از پیش کرده‌اند هرگز آن را آرزو نخواهند کرد و خدا به حال ستمگران داناست ۹۵

ولیکبهم احرض الناس علی حناه و مر الکبر اسرکوا بود اکهم لو سمر الف سه و ما هو سمر حره مر الکاب ار سمر و الله کبر ما

سلور

و آنان را مسلماً آزمندترین مردم به زندگی و حتی حریص‌تر از کسانی که شرک می‌ورزند خواهی یافت هر یک از ایشان آرزو دارد که کاش هزار سال عمر کند با آنکه اگر چنین عمری هم به او داده شود وی را از عذاب دور نتواند داشت و خدا بر آنچه می‌کنند بیناست ۹۶

فل مر کار عدوا لجدل فاه رله علی فلک نادر الله مکد فالما بر کبه و هدی و سوری للموسر

بگو کسی که دشمن جبرئیل است در واقع دشمن خداست چرا که او به فرمان خدا قرآن را بر قلبت نازل کرده است در حالی که مؤید کتابهای آسمانی پیش از آن و هدایت و بشارتی برای مؤمنان است ۹۷

مر کار عدوا لله و ملاکته و رسله و حدرل و مکال فار الله عدو الکاوبر

هر که دشمن خدا و فرشتگان و فرستادگان او و جبرئیل و میکائیل است بداند که خدا یقیناً دشمن کافران است ۹۸

ولکد ار لنا الیک اناد سناد و ما کبر بها الا العاسور

و همانا بر تو آیتی روشن فرو فرستادیم و جز فاسقان کسی آنها را انکار نمی‌کند ۹۹

او كلما عهدا وعهدا بده فرج منهم بل اكدهم لا يومور

و مگر نه این بود که یهود هر گاه پیمانی بستند گروهی از ایشان آن را دور افکندند بلکه حقیقت این است که بیشترشان ایمان نمی‌آوردند
۱۰۰

ولما حاهم رسول مر عبد الله مكدع لما مهم بده فرج من الكبر او بوا الكاب كتاب الله وما طهوههم كاهم لا سلمور

و آنگاه که فرستاده‌ای از جانب خداوند برایشان آمد که آنچه را با آنان بود تصدیق می‌داشت گروهی از اهل کتاب خدا را پشت‌سر افکندند چنانکه گویی از آن هیچ نمی‌دانند ۱۰۱

واسوا ما تلوا الساطير على ماك سلمان وما كسر سلمان ولكر الساطير كسر واسلمور الناس السبد وما اراد على الملكر تابل هادود

وامادود وما سلمان مر احك على هولانا ما ير فيه ولا كسر فسلمور مهما ما يعفور به نر المود ووجه وما هم بكامر به مر احك الا نادر الله

وسلمور ما كدهم ولا يعهم ولكر علموا مر اسداه ما لوف الا حده مر حلاج وللسر ما سروا به اسهم لو كانوا سلمور

و آنچه را که شیطانصفتها در سلطنت سلیمان خوانده و درس گرفته بودند پیروی کردند و سلیمان کفر نورزید لیکن آن شیطانصفتها به کفر گراییدند که به مردم سحر می‌آموختند و نیز از آنچه بر آن دو فرشته هاروت و ماروت در بابل فرو فرستاده شده بود پیروی کردند با اینکه آن دو فرشته هیچ کس را تعلیم سحر نمی‌کردند مگر آنکه قبلا به او می‌گفتند ما وسیله آزمایشی برای شما هستیم پس زنهار کافر نشوی ولی آنها از آن دو فرشته چیزهایی می‌آموختند که به وسیله آن میان مرد و همسرش جدایی بیفکنند هر چند بدون فرمان خدا نمی‌توانستند به وسیله آن به احدی زیان برسانند و خلاصه چیزی می‌آموختند که برایشان زیان داشت و سودی بدیشان نمی‌رسانید و قطعا یهودیان دریافته بودند که هر کس خریدار این متاع باشد در آخرت بهره‌ای ندارد و ه که چه بد بود آنچه به جان خریدند اگر می‌دانستند ۱۰۲

ولو انهم امنوا وامنوا لمنوبه مر عبد الله حدو كانوا سلمور

اگر آنها گرویده و پرهیزگاری کرده بودند قطعا پاداشی که از جانب خدا می‌یافتند بهتر بود اگر می‌دانستند ۱۰۳

ما انبا الكبر امنوا لا هولوا داعا و هولوا اطر با واسموا والكاورن كتاب الله

ای کسانی که ایمان آورده‌اید نگویید راعنا و بگوئید انظرنا و این توصیه را بشنوید و گر نه کافران را عذابی دردناک است ۱۰۴

ما بود کبر کفر و ما من اهل کتاب ولا المشرکین ان یرا علیکم من حد من دیکم و الله یبصر برحمته من سا و الله ذو فضل العظیم

نه کسانی که از اهل کتاب کافر شده‌اند و نه مشرکان هیچ کدام دوست نمی‌دارند خیری از جانب پروردگارتان بر شما فرود آید با آنکه خدا هر که را خواهد به رحمت خود اختصاص دهد و خدا دارای فزون‌بخشی عظیم است ۱۰۵

ما سبغ من ایه او سبها ناهد بند منها او ملها الم سلم ان الله علی کل شیء قدیر

هر حکمی را نسخ کنیم یا آن را به دست فراموشی بسپاریم بهتر از آن یا مانندش را می‌آوریم مگر ندانستی که خدا بر هر کاری تواناست ۱۰۶

ان سلم ان الله له ملک السماوات والارض و مالکم من دین الله من اوله ولا یندر

مگر ندانستی که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداست و شما جز خدا سرور و یآوری ندارید ۱۰۷

ان یردور ان سالوا رسولکم کما سئل موسی من قبل و مر سکد الکفر بالانمار هک کل سوا السئل

آیا می‌خواهید از پیامبر خود همان را بخواهید که قبلا از موسی خواسته شد و هر کس کفر را با ایمان عوض کند مسلما از راه درست گمراه شده است ۱۰۸

و کدر من اهل کتاب لو یردوکم من سک انما کم کفاما حسکا من سک انهم من سک ما سر لهم الی فاعوا و اکصوا علی بانه الله

بانه ان الله علی کل شیء قدیر

بسیاری از اهل کتاب پس از اینکه حق برایشان آشکار شد از روی حسدی که در وجودشان بود آرزو می‌کردند که شما را بعد از ایمانتان کافر گردانند پس عفو کنید و درگذرید تا خدا فرمان خویش را بیاورد که خدا بر هر کاری تواناست ۱۰۹

واکصوا الصلاة و ابوا الرکاه و ما یکموا لایسکم من حد یردو سک الله ان الله بما تعملون بصیر

و نماز را به پا دارید و زکات را بدهید و هر گونه نیکی که برای خویش از پیش فرستید آن را نزد خدا باز خواهید یافت آری خدا به آنچه می‌کنید بیناست ۱۱۰

و طالوا لیک کل الیه الامر کار هودا او سکامی ملک انهم فل هابوا به انکم ان کیم کادیر

و گفتند هرگز کسی به بهشت درنیاید مگر آنکه یهودی یا ترسا باشد این آرزوهای واهی ایشان است بگو اگر راست می‌گویید دلیل خود را بیاورید ۱۱۱

بَلِّغْ مَرْاسِلَهُمْ وَجْهَ اللَّهِ وَهُوَ مَسْرُوعٌ فَاحْرَبْ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَرْجِئُونَ

آری هر کس که خود را با تمام وجود به خدا تسلیم کند و نیکوکار باشد پس مزد وی پیش پروردگار اوست و بیمی بر آنان نیست و غمگین نخواهند شد ۱۱۲

وَإِلَى اللَّهِ أَلْتَسْلَبُ السُّلْطَانَ عَلَىٰ سَعْيِهِ وَإِلَى اللَّهِ أَلْتَسْلَبُ السُّلْطَانَ عَلَىٰ سَعْيِهِ وَهُمْ يَلْمِزُونَكَ بِاللَّسْرِ وَاللَّسْرِ لَا يَلْمِزُونَكَ بِشَيْءٍ وَأَنْتَ بِاللَّسْرِ بَلِغْ مَرْاسِلَهُمْ

و یهودیان گفتند ترسایان بر حق نیستند و ترسایان گفتند یهودیان بر حق نیستند با آنکه آنان کتاب آسمانی را می‌خوانند افراد نادان نیز سخنی همانند گفته ایشان گفتند پس خداوند روز رستاخیز در آنچه با هم اختلاف می‌کردند میان آنان داوری خواهد کرد ۱۱۳

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَعَ مَا كَفَرَ اللَّهُ بِهِ مِنْ آيَاتِهِ فَاتَّخَذَ اللَّهُ مِثْلَ مَا كَفَرُوا لَهُمْ جَزَاءً بِمَا كَفَرُوا وَأَلَّا يَحْمِلُوا كِتَابَ اللَّهِ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِينَ وَهُمْ فِيهَا كٰفِرُونَ

و کیست بیدادگرتر از آن کس که نگذارد در مساجد خدا نام وی برده شود و در ویرانی آنها بکوشد آنان حق ندارند جز ترسان لرزان در آن مسجدها درآیند در این دنیا ایشان را خواری و در آخرت عذابی بزرگ است ۱۱۴

وَاللَّهُ الْمُسْرِعُ وَالْمُعْرِبُ فَاسْأَلُوا عَنْهُمْ وَجْهَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَالِمٌ

و مشرق و مغرب از آن خداست پس به هر سو رو کنید آنجا روی به خداست آری خدا گشایشگر دانااست ۱۱۵

وَإِلَّا يَأْتِيَنَّكَ اللَّهُ فَمَا لِيَاجِدَ فِي سَعْيِهِ لَكُمْ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و گفتند خداوند فرزندی برای خود اختیار کرده است او منزله است بلکه هر چه در آسمانها و زمین است از آن اوست و همه فرمانپذیر اویند ۱۱۶

كُلٌّ مِنَ اللَّهِ عَمَلٌ مَّكْرُومٌ وَإِلَّا يَأْتِيَنَّكَ اللَّهُ فَمَا لِيَاجِدَ فِي سَعْيِهِ لَكُمْ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَادْعِلْ اِبْرَاهِيْمَ مِنْ كَلِمَاتِ فَاتَمِرٍ فَالْعَلَى حَاجِلِكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا فَالْوَمْرُ حَمِيْمٌ فَالْاِلا نَا اَعْدِي وَالْكَافِرِيْنَ

و چون ابراهیم را پروردگارش با کلماتی بیازمود و وی آن همه را به انجام رسانید خدا به او فرمود من تو را پیشوای مردم قرار دادم ابراهیم پرسید از دودمانم چطور فرمود پیمان من به بیدادگران نمی‌رسد ۱۲۴

وَادْعِلْنَا اَللّٰهُ مِنْهُ لِنَا لِنَا اِبْرَاهِيْمَ وَمَا وَابِكُمْ مَعَكُمْ اِبْرَاهِيْمَ مَطْلَعٌ وَعَهْدٌ بِنَا لِنَا اِبْرَاهِيْمَ وَاسْمَاعِيْلَ اَرْطَهْدُ اَللّٰهُ لِكَاثِرِيْنَ وَالْكَافِرِيْنَ وَالرَّاحِ اَلسَّبُوْدُ

و چون خانه کعبه را برای مردم محل اجتماع و جای امنی قرار دادیم و فرمودیم در مقام ابراهیم نمازگاهی برای خود اختیار کنید و به ابراهیم و اسماعیل فرمان دادیم که خانه مرا برای طواف کنندگان و معتکفان و رکوع و سجودکنندگان پاکیزه کنید ۱۲۵

وَادْعِلْنَا اِبْرَاهِيْمَ مِنْ حَاجِلِكَ اَمَامًا فَالْوَمْرُ حَمِيْمٌ فَالْاِلا نَا اَعْدِي وَالْكَافِرِيْنَ

اَللّٰهُ لِكَاثِرِيْنَ وَالْكَافِرِيْنَ وَالرَّاحِ اَلسَّبُوْدُ

و چون ابراهیم گفت پروردگارا این سرزمین را شهری امن گردان و مردمش را هر کس از آنان که به خدا و روز بازپسین ایمان بیاورد از فرآورده‌ها روزی بخش فرمود ولی هر کس کفر بورزد اندکی برخوردارش می‌کنم سپس او را با خواری به سوی عذاب آتش دوزخ می‌کشانم و چه بد سرانجامی است ۱۲۶

وَادْعِلْنَا اِبْرَاهِيْمَ اَللّٰهُ مِنْهُ لِنَا لِنَا اِبْرَاهِيْمَ وَمَا وَابِكُمْ مَعَكُمْ اِبْرَاهِيْمَ مَطْلَعٌ وَعَهْدٌ بِنَا لِنَا اِبْرَاهِيْمَ وَاسْمَاعِيْلَ اَرْطَهْدُ اَللّٰهُ لِكَاثِرِيْنَ وَالْكَافِرِيْنَ وَالرَّاحِ اَلسَّبُوْدُ

و هنگامی که ابراهیم و اسماعیل پایه‌های خانه کعبه را بالا می‌بردند می‌گفتند ای پروردگار ما از ما بپذیر که در حقیقت تو شنوای دانایی ۱۲۷

وَادْعِلْنَا اِبْرَاهِيْمَ اَللّٰهُ مِنْهُ لِنَا لِنَا اِبْرَاهِيْمَ وَمَا وَابِكُمْ مَعَكُمْ اِبْرَاهِيْمَ مَطْلَعٌ وَعَهْدٌ بِنَا لِنَا اِبْرَاهِيْمَ وَاسْمَاعِيْلَ اَرْطَهْدُ اَللّٰهُ لِكَاثِرِيْنَ وَالْكَافِرِيْنَ وَالرَّاحِ اَلسَّبُوْدُ

پروردگارا ما را تسلیم فرمان خود قرار ده و از نسل ما امتی فرمانبردار خود پدید آر و آداب دینی ما را به ما نشان ده و بر ما ببخشی که تویی توبه‌پذیر مهربان ۱۲۸

وَادْعِلْنَا اِبْرَاهِيْمَ اَللّٰهُ مِنْهُ لِنَا لِنَا اِبْرَاهِيْمَ وَمَا وَابِكُمْ مَعَكُمْ اِبْرَاهِيْمَ مَطْلَعٌ وَعَهْدٌ بِنَا لِنَا اِبْرَاهِيْمَ وَاسْمَاعِيْلَ اَرْطَهْدُ اَللّٰهُ لِكَاثِرِيْنَ وَالْكَافِرِيْنَ وَالرَّاحِ اَلسَّبُوْدُ

پروردگارا در میان آنان فرستاده‌ای از خودشان برانگیز تا آیات تو را بر آنان بخواند و کتاب و حکمت به آنان بیاموزد و پاکیزه‌شان کند زیرا که تو خود شکست‌ناپذیر حکیمی ۱۲۹

وَمِنْ بَعْدِ عِرْمَلِهِ اِبْرَاهِيمَ الْاَمْرَ سَمِعَهُ نَسَهُ وَلَمَّا كَلَّمْنَاهُ ذَكَرَنَا وَهِيَ الْاِحْرَامُ لَمَّا كَلَّمْنَاهُ

و چه کسی جز آنکه به سبک‌مغزی گراید از آیین ابراهیم روی برمی‌تابد و ما او را در این دنیا برگزیدیم و البته در آخرت نیز از شایستگان خواهد بود ۱۳۰

اِنَّ مَوْلَانَا لَهٗ رَهْمًا سَلَامًا لِّمَنْ اَرَادَ الْاَمْرَ

هنگامی که پروردگارش به او فرمود تسلیم شو گفت به پروردگار جهانیان تسلیم شدم ۱۳۱

وَوَكَّلْنَا اِبْرَاهِيمَ نَسَهُ وَسَعُودَ يٰاِبْرَاهِيْمُ اِنَّكَ كَلِمَةٌ كَثِيْرَةٌ لَا تُعْمَرُ اِلَّا بِاَمْرِ مَسْمُوْرٍ

و ابراهیم و یعقوب پسران خود را به همان آیین سفارش کردند و هر دو در وصیتشان چنین گفتند ای پسران من خداوند برای شما این دین را برگزید پس البته نباید جز مسلمان بمیرید ۱۳۲

اِنَّكُمْ سَهْلٌ اِذْ حَضَرَ سَعُودَ الْمَوْتِ اِنَّ مَوْلَانَا لَهٗ مَا سَكُوْرٌ مِّنْ سَكٰى فَاَلُوْا سَكَّ اَلْهَطِّ وَالْهَاتِطِّ اِبْرَاهِيْمَ وَاسْمَاعِيْلَ وَاسْحٰقَ اَلْهٰ وَاَحْمَدَ وَهٰرَةَ مَسْمُوْرٍ

آیا وقتی که یعقوب را مرگ فرا رسید حاضر بودید هنگامی که به پسران خود گفت پس از من چه را خواهید پرستید گفتند معبود تو و معبود پدرانت ابراهیم و اسماعیل و اسحاق معبودی یگانه را می‌پرستیم و در برابر او تسلیم هستیم ۱۳۳

بَلٰى اِنَّهُمْ كَانُوْا سَمٰوِرٍ

آن جماعت را روزگار به سر آمد دستاورد آنان برای آنان و دستاورد شما برای شماست و از آنچه آنان می‌کرده‌اند شما بازخواست نخواهید شد ۱۳۴

وَالُوْا كُوْبُوْا هُوْدًا وَاَوْكَاٰى نَهَكَ وَاَلْبَلٰى لِمَنْ اِبْرَاهِيْمَ حَسَبًا وَاَمَّا كَرَمٌ مِّنَ الْمَسْكُوْرِ

و اهل کتاب گفتند یهودی یا مسیحی باشید تا هدایت یابید بگو نه بلکه بر آیین ابراهیم حق گرا هستیم و وی از مشرکان نبود ۱۳۵

**فولوا ما نال الله وما نال النبا وما نال الاله ابراهيم واسماعيل واسحق ويعقوب والاسباط وما اوتى موسى وعيسى وما اوتى السور من دهرم لا
بمعراج نبر احك منهم وپير له مسلمانور**

بگویند ما به خدا و به آنچه بر ما نازل شده و به آنچه بر ابراهیم و اسحاق و یعقوب و اسباط نازل آمده و به آنچه به موسی و عیسی داده شده و به آنچه به همه پیامبران از سوی پروردگارشان داده شده ایمان آورده ایم میان هیچ یک از ایشان فرق نمی گذاریم و در برابر او تسلیم هستیم ۱۳۶

طر امنوا سئل ما امنتم به فكاهكوا وار بولوا طامنا هم في سماع فسكنكمهم الله وهو السمع العلم

پس اگر آنان هم به آنچه شما بدان ایمان آورده اید ایمان آوردند قطعاً هدایت شده اند ولی اگر روی برتافتند جز این نیست که سر ستیز و جدایی دارند و به زودی خداوند شر آنان را از تو کفایت خواهد کرد که او شنوای داناست ۱۳۷

صه الله و مر احسر من الله صه و پير له عاكور

این است نگارگری الهی و کیست خوش نگارتر از خدا و ما او را پرستند گانیم ۱۳۸

فل ياها حوينا لله وهو دنبا و دكم ولنا الاعمالنا و لكم الاعمالكم و پير له ماکور

بگو آیا درباره خدا با ما بحث و گفتگو می کنید با آنکه او پروردگار ما و پروردگار شماست و کردارهای ما از آن ما و کردارهای شما از آن شماست و ما برای او اخلاص می ورزیم ۱۳۹

**ام هولور ار ابراهيم واسماعيل واسحق ويعقوب والاسباط كانوا هودا او بكادي فل لا اتم اعلم ام الله و مر اظم ممر كتم سهاده
عكه مر الله وما الله ساطر عما سلور**

یا می گویند ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط دوازده گانه یهودی یا نصرانی بوده اند بگو آیا شما بهتر می دانید یا خدا و کیست ستمکارتر از آن کس که شهادتی از خدا را در نزد خویش پوشیده دارد و خدا از آنچه می کنید غافل نیست ۱۴۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَلَا تَسْأَلُونَهُ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آن جماعت را روزگار سپری شد برای ایشان است آنچه به دست آورده‌اند و برای شماست آنچه به دست آورده‌اید و از آنچه آنان می‌کرده‌اند شما بازخواست نخواهید شد ۱۴۱

سَمِعُوا السَّمْعَاهُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَا هُمْ عَرَفُوهُمْ إِلَّا عَلَىٰ كُنُوفِهِمْ وَالْمَعْرُوفُ بِهِمْ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

به زودی مردم کم خرد خواهند گفت چه چیز آنان را از قبله‌ای که بر آن بودند رویگردان کرد بگو مشرق و مغرب از آن خداست هر که را خواهد به راه راست هدایت می‌کند ۱۴۲

وَكُلًّا حَسَبْنَا وَمَهُمْ لَكِنُفُؤهُمَا عَلَىٰ النَّاسِ وَكَوْنُوا لَكُمْ سَهَابًا وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

الرَّسُولُ مِمَّنْ بَعَثَ عَلَىٰ عَذَابٍ وَأَمَّا كَانُوا لَكِنُفُؤهُمَا عَلَىٰ النَّاسِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

و بدین گونه شما را امتی میانه قرار دادیم تا بر مردم گواه باشید و پیامبر بر شما گواه باشد و قبله‌ای را که چندی بر آن بودی مقرر نکردیم جز برای آنکه کسی را که از پیامبر پیروی می‌کند از آن کس که از عقیده خود برمی‌گردد بازشناسیم هر چند این کار جز بر کسانی که خدا هدایتشان کرده سخت گران بود و خدا بر آن نبود که ایمان شما را ضایع گرداند زیرا خدا نسبت به مردم دلسوز و مهربان است ۱۴۳

فَكَرِهِي النَّاسُ أَنْ يُنَادُوا فَتَاهُ وَأُولَئِكَ كَانُوا لَكِنُفُؤهُمَا عَلَىٰ النَّاسِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

أَوْ يَوَاكِبًا يُكْرَهُ أُولَئِكَ كَانُوا لَكِنُفُؤهُمَا عَلَىٰ النَّاسِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

ما به هر سو گردانیدن رویت در آسمان را نیک می‌بینیم پس باش تا تو را به قبله‌ای که بدان خشنود شوی برگردانیم پس روی خود را به سوی مسجدالحرام کن و هر جا بودید روی خود را به سوی آن بگردانید در حقیقت اهل کتاب نیک می‌دانند که این تغییر قبله از جانب پروردگارتان بجا و درست است و خدا از آنچه می‌کنند غافل نیست ۱۴۴

وَلَا تَسْأَلُونَهُ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

مَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ فَإِنَّ اللَّهَ يَضْحَكُ ضَحْكَهَ الْبَاطِلِ

و اگر هر گونه معجزه‌ای برای اهل کتاب بیاوری باز قبله تو را پیروی نمی‌کنند و تو نیز پیرو قبله آنان نیستی و خود آنان پیرو قبله یکدیگر نیستند و پس از علمی که تو را حاصل آمده اگر از هوسهای ایشان پیروی کنی در آن صورت جدا از ستمکاران خواهی بود ۱۴۵

الذکر اننا هم الکتاب سر فو نه کما سر فور انا هم وار فرعا مهم لکن مور الحج وهم سلمور

کسانی که به ایشان کتاب آسمانی داده‌ایم همان گونه که پسران خود را می‌شناسند او =محمد را می‌شناسند و مسلما گروهی از ایشان حقیقت را نهفته می‌دارند و خودشان هم می‌دانند ۱۴۶

الحج مر دط فلا کور مر الممدبر

حق از جانب پروردگار توست پس مبادا از تردیدکنندگان باشی ۱۴۷

ولکل وجهه هو مولها فاستمعوا لآلهن ما کونوا نادکم الله حمصا لار الله علی کل سے فکبر

و برای هر کسی قبله‌ای است که وی روی خود را به آن سوی می‌گرداند پس در کارهای نیک بر یکدیگر پیشی گیرید هر کجا که باشید خداوند همگی شما را به سوی خود باز می‌آورد در حقیقت خدا بر همه چیز تواناست ۱۴۸

ومر حبیب ح حنف فول و جهط سطر المسک الہرام و اء الحج مر دط و ما لاله ساطل عما سلمور

و از هر کجا بیرون آمدی روی خود را به سوی مسجدالحرام بگردان و البته این فرمان حق است و از جانب پروردگار تو است و خداوند از آنچه می‌کنید غافل نیست ۱۴۹

ومر حبیب ح حنف فول و جهط سطر المسک الہرام و حبیب ما کتم فولوا و حوهم سطر لئلا کور الناس علیکم چه الا الذکر کلما و مهم فلا بسوهم و اء حسوبه و لاء نه سمنه علیکم و لئکم بهکور

و از هر کجا بیرون آمدی به هنگام نماز روی خود را به سمت مسجدالحرام بگردان و هر کجا بودید رویهای خود را به سوی آن بگردانید تا برای مردم غیر از ستمگرانشان بر شما حجتی نباشد پس از آنان نترسید و از من بترسید تا نعمت خود را بر شما کامل گردانم و باشد که

هدایت‌شوید ۱۵۰

كما أرسلنا فيكم رسولا منكم نلو علمكم آياتنا وركضكم وسلمكم الكتاب والهمزة وسلمكم ما لم يَكُوروا سلمور

همان طور که در میان شما فرستاده‌ای از خودتان روانه کردیم که آیات ما را بر شما می‌خواند و شما را پاک می‌گرداند و به شما کتاب و حکمت می‌آموزد و آنچه را نمی‌دانستید به شما یاد می‌دهد ۱۵۱

فادكروم اذ كرم واسكروا له ولا كرمور

پس مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم و شکرانه‌ام را به جای آرید و با من ناسپاسی نکنید ۱۵۲

يا ايها الذين امنوا اسمنوا بالصد والصله بار الله مع الطابور

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از شکیبایی و نماز یاری جوئید زیرا خدا با شکیبایان است ۱۵۳

ولا هولوا الم سلف سئل الله اموات بل احنا ولكر لا سغور

و کسانی را که در راه خدا کشته می‌شوند مرده نخوانید بلکه زنده‌اند ولی شما نمی‌دانید ۱۵۴

ولطوبكم بعه من الوف والوعه وبعصر من الاموال والانس والمرات وسر الطابور

و قطعاً شما را به چیزی از قبیل ترس و گرسنگی و کاهش در اموال و جانها و محصولات می‌آزماییم و مژده ده شکیبایان را ۱۵۵

الذين اذا اصابهم مصيبة قالوا ان الله وانا لله ما حور

همان کسانی که چون مصیبتی به آنان برسد می‌گویند ما از آن خدا هستیم و به سوی او باز می‌گردیم ۱۵۶

اولئك عليهم صلوات من ربهم ورحمة واولئك هم المهتدور

بر ایشان درودها و رحمتی از پروردگارشان باد و راه‌یافتگان هم خود ایشانند ۱۵۷

ار الصفا والمروه من سائر الله صرح الله او اعمر فلا حجاج على بار بطور بهما و من بطور خدا بار الله ساخر علم

در حقیقت صفا و مروه از شعایر خداست که یادآور اوست پس هر که خانه خدا را حج کند یا عمره گزارد بر او گناهی نیست که میان آن

دو سعی به جای آورد و هر که افزون بر فریضه کار نیکی کند خدا حق شناس و داناست ۱۵۸

ار الكبر بكمور ما انلامر الناس والهدي مر سد ما ساه الناس في الكتاب اولك بلسهم الله ولسهم الاصور

کسانی که نشانه‌های روشن و رهنمودی را که فرو فرستاده‌ایم بعد از آنکه آن را برای مردم در کتاب توضیح داده‌ایم نهفته می‌دارند آنان را خدا لعنت می‌کند و لعنت‌کنندگان لعنتشان می‌کنند ۱۵۹

الا الكبر بانوا واصلوا وسوا اولك ابوب عليهم واما النوا بالرحم

مگر کسانی که توبه کردند و خود را اصلاح نمودند و حقیقت را آشکار کردند پس بر آنان خواهم بخشود و من توبه‌پذیر مهربانم ۱۶۰

ار الكبر كمر واما بوا وهم كماء اولك عليهم لسه الله والملايكه والناس احسن

کسانی که کافر شدند و در حال کفر مردند لعنت‌خدا و فرشتگان و تمام مردم بر آنان باد ۱۶۱

حالك فيها لا يعف عنهم الكتاب ولا هم بطور

در آن لعنت جاودانه بمانند نه عذابشان کاسته گردد و نه مهلت یابند ۱۶۲

والهكم الله واحك لا اله الا هو الرحمن الرحيم

و معبود شما معبود یگانه‌ای است که جز او هیچ معبودی نیست و اوست بخشایشگر مهربان ۱۶۳

ار في خلق السماوات والارض واخلاف الليل والنهار والعلف اليه يرجع النور ما سح الناس وما انزل الله من السماء من ماء فاحياه الادم
سك موتها وب فيها من كل دابة وتصريف الرياح والسحاب المسخر بين السماء والارض لانا لم نعول

راستی که در آفرینش آسمانها و زمین و در پی یکدیگر آمدن شب و روز و کشتیهایی که در دریا روانند با آنچه به مردم سود می‌رساند و همچنین آبی که خدا از آسمان فرو فرستاده و با آن زمین را پس از مردنش زنده گردانیده و در آن هر گونه جنبنده‌ای پراکنده کرده و نیز

در گردانیدن بادها و ابری که میان آسمان و زمین آرمیده است برای گروهی که می‌اندیشند واقعا نشانه‌هایی گویا وجود دارد ۱۶۴

ومر الناس من سك مر دور الله اكاد ايتوهم كسب الله والكبر اموا سكه حنا لله ولو نرى الكبر طلموا اد نور الكتاب ار

الموه لله حمصا وار الله سكه الكتاب

و برخی از مردم در برابر خدا همانندهایی برای او برمی‌گزینند و آنها را چون دوستی خدا دوست می‌دارند ولی کسانی که ایمان آورده‌اند به خدا محبت بیشتری دارند کسانی که با برگزیدن بتها به خود ستم نموده‌اند اگر می‌دانستند هنگامی که عذاب را مشاهده کنند تمام نیروها از آن خداست و خدا سخت‌کیفر است ۱۶۵

ادبنا الکبر اسوا من الکبر اسوا وما اولی الیکاد و سخط بهم الاسباب

آنگاه که پیشوایان از پیروان بیزاری جویند و عذاب را مشاهده کنند و میانشان پیوندها بریده گردد ۱۶۶

وقال الکبر اسوا لو اننا کره فسرنا منهم کما نکره و ما کفایتهم الله اعمالهم حسرات عليهم و ما هم بام حذر من اللام

و پیروان می‌گویند کاش برای ما بازگشتی بود تا همان گونه که آنان از ما بیزاری جستند ما نیز از آنان بیزاری می‌جستیم این گونه خداوند کارهایشان را که بر آنان مایه حسرتهاست به ایشان می‌نمایاند و از آتش بیرون آمدنی نیستند ۱۶۷

ما بها الناس کولوا مطعم الارض حلالا طيبا ولا سوا حطوات السطار انه کم عدو منیر

ای مردم از آنچه در زمین است حلال و پاکیزه را بخورید و از گامهای شیطان پیروی نکنید که او دشمن آشکار شماست ۱۶۸

انما نمرکم بالنور والهمسا وار هو لوالی الله ما لا سلور

او شما را فقط به بدی و زشتی فرمان می‌دهد و وامی‌دارد تا بر خدا چیزی را که نمی‌دانید بر بندید ۱۶۹

و اداعل لهم اسوا ما انزل الله فالوا بل سب ما المینا علینا ما اولو کار انما هم لا سلور سنا ولا بهدور

و چون به آنان گفته شود از آنچه خدا نازل کرده است پیروی کنید می‌گویند نه بلکه از چیزی که پدران خود را بر آن یافته‌ایم پیروی می‌کنیم آیا هر چند پدرانشان چیزی را درک نمی‌کرده و به راه صواب نمی‌رفته‌اند باز هم در خور پیروی هستند ۱۷۰

ومثل الکبر کفر و کفر ما لا سمع الا دعا و کما کم عنهم لا سلور

و مثل دعوت‌کننده کافران چون مثل کسی است که حیوانی را که جز صدا و ندایی مبهم چیزی نمی‌شنود بانگ می‌زند آری کردند لالند کورند و در نمی‌یابند ۱۷۱

یا ایها الذکر اتموا کلوا من طیبات ما رزقناکم واسکروا لله انکم انابه سکرور

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از نعمتهای پاکیزه‌ای که روزی شما کرده‌ایم بخورید و اگر تنها او را می‌پرستید خدا را شکر کنید ۱۷۲

یا ما حم علیکم المنه والکم ولیم البدر وما اهل به لعل الله یرحکم و لا عاد فلا یم علیه ان الله عمود رحیم

خداوند تنها مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را که هنگام سر بریدن نام غیر خدا بر آن برده شده بر شما حرام گردانیده است ولی کسی که برای حفظ جان خود به خوردن آنها ناچار شود در صورتی که ستمگر و متجاوز نباشد بر او گناهی نیست زیرا خدا آمرزنده و مهربان

است ۱۷۳

ان الذکر یعمور ما اراد الله من الکتاب و سدر به ما اولیا اولیک ما ناکور فی بطونهم الا النام و لا یکلهم الله یوم العمامه و لا یرکهم ولیم عذاب الم

کسانی که آنچه را خداوند از کتاب نازل کرده پنهان می‌دارند و بدان بهای ناچیزی به دست می‌آورند آنان جز آتش در شکمهای خویش فرو نبرند و خدا روز قیامت با ایشان سخن نخواهد گفت و پاکشان نخواهد کرد و عذابی دردناک خواهند داشت ۱۷۴

اولیک الذکر اسدوا الصلاه بالهدی والکتاب بالمعروفه ما اکرهم علی النام

آنان همان کسانی هستند که گمراهی را به بهای هدایت و عذاب را به ازای آمرزش خریدند پس به راستی چه اندازه باید بر آتش شکیبا باشند ۱۷۵

کلی ان الله یراد الکتاب بالبع و ان الذکر احملوا فی الکتاب لیس سماع سکر

چرا که خداوند کتاب تورات را به حق نازل کرده است و کسانی که در باره کتاب خدا با یکدیگر به اختلاف پرداختند در ستیزه‌ای دور و درازند ۱۷۶

لَسِرَ الدَّارِ بُولُوا وَحَوْهَمَ قَلِ الْمَسْرُوعِ وَالْمَعْرَبِ وَلِكْرِ الدَّمْرِ أَمْرٌ **اللَّهُ وَالنُّومُ الْأَحْرُ وَالْمَلَايِكَةُ وَالْكَاتِبُ وَالسِّرُّ وَعَلَى الْمَالِ عَلَى حَتِّهِ**
دَوَى الْفَرْسِ وَالنَّالِيَةِ وَالْمَسَاكِينِ وَأَمْرٌ السُّبُلِ وَالسَّائِلِينَ فِي الرُّطَبِ وَأَطْمَ الْكَلَاهِ وَعَلَى الرُّكَاةِ وَالْمَوْصُورِ سَهْكَهُمُ إِذَا سَاهَكُوا
وَالطَّابِرَةَ فِي النَّاسِ وَالنَّاسِ أَوْلَطُ الْكَبْرِ صَكُوفُوا وَأَوْلَطُ هَمِّ الْمَعْمُورِ

نیکوکاری آن نیست که روی خود را به سوی مشرق و یا مغرب بگردانید بلکه نیکی آن است که کسی به خدا و روز بازپسین و فرشتگان و کتاب آسمانی و پیامبران ایمان آورد و مال خود را با وجود دوست داشتنش به خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و در راهمندگان و گدایان و در راه آزاد کردن بندگان بدهد و نماز را برپای دارد و زکات را بدهد و آنان که چون عهد بندند به عهد خود وفاداراند و در سختی و زیان و به هنگام جنگ شکیباییانند آنانند کسانی که راست گفته‌اند و آنان همان پرهیزگارانند ۱۷۷

بِأَنْبِيَائِهِمْ كَسَبَ عِلْمُهُمُ الْمَكَارِفَ الْعِظِيمَةَ وَاللَّهُ وَالنَّكِدَ وَاللَّيْلَةَ وَاللَّيْلَةَ فَصَرَ عَهْدَهُ مِنْ أَحْسَنِ طَائِفَةِ الْمَعْرُوفِ وَأَدَا
اللَّهُ بِأَحْسَنِ دَلِيلٍ يَهْتَمُّ مِنْ رَحْمَةِ فَصْرِ عَهْدِهِ سَكُوكَ فَلَهُ عَدَابُ النَّوْمِ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید در باره کشتگان بر شما حق قصاص مقرر شده آزاد عوض آزاد و بنده عوض بنده و زن عوض زن و هر کس که از جانب برادر دینی‌اش یعنی ولی مقتول چیزی از حق قصاص به او گذشت‌شود باید از گذشت ولی مقتول به طور پسندیده پیروی کند و با رعایت احسان خونبها را به او بپردازد این حکم تخفیف و رحمتی از پروردگار شماست پس هر کس بعد از آن از اندازه درگذرد وی را عذابی دردناک است ۱۷۸

وَلِكُمْ فِي الْمَكَارِفِ حَتَاةٌ بِأَوْلَى الْأَلْبَابِ لِعِلْمِهِمْ بِمَعْرُوفِ

و ای خردمندان شما را در قصاص زندگانی است باشد که به تقوا گرایید ۱۷۹

كَسَبَ عِلْمُهُمْ إِذَا حَصَرَ الْمَوْصُورَ أَوْ رَطَبَ حَتَاةً أَوْ صَهْلًا أَوْ الْكَبْرَ وَالْأَفْرَسَ بِالْمَعْرُوفِ حَمَالَةَ الْمَعْمُورِ

بر شما مقرر شده است که چون یکی از شما را مرگ فرا رسد اگر مالی بر جای گذارد برای پدر و مادر و خویشاوندان خود به طور پسندیده وصیت کند این کار حقی است بر پرهیزگاران ۱۸۰

هر يكه سكه ما سيمه فانما الله على الكبر تكلم به ان الله سمع علم

پس هر کس آن وصیت را بعد از شنیدنش تغییر دهد گناهش تنها بر گردن کسانی است که آن را تغییر می‌دهند آری خدا شنوای داناست
۱۸۱

هر حاف مر موص حنما و انما فاعلى بنهم فلا ايم الله عمود رحم

ولی کسی که از انحراف و تمایل بیجای وصیت‌کننده‌ای نسبت به ورثه‌اش یا از گناه او در وصیت به کار خلاف بیم داشته باشد و میانشان را سازش دهد بر او گناهی نیست که خدا آمرزنده مهربان است ۱۸۲

با انها الكبر امنوا كتب عليكم الصيام كما كتب على الكبر من فلكم لعلمهم بهور

ای کسانی که ایمان آورده‌اید روزه بر شما مقرر شده است همان گونه که بر کسانی که پیش از شما بودند مقرر شده بود باشد که پرهیزگاری کنید ۱۸۳

انما مك و دات هر كار مكم مر بكا او على سفر صكه مر انام احر و على الكبر بطمونه فكه طعام مسكن هر بطوع حنما وهو حنله وار صوموا حنلكم ان كلتم سلمور

روزه در روزهای معدودی بر شما مقرر شده است ولی هر کس از شما بیمار یا در سفر باشد به همان شماره تعدادی از روزهای دیگر را روزه بدارد و بر کسانی که روزه طاقت فرساست کفاره‌ای است که خوراک دادن به بینوایی است و هر کس به میل خود بیشتر نیکی کند پس آن برای او بهتر است و اگر بدانید روزه گرفتن برای شما بهتر است ۱۸۴

سهر دمطار الكى اربلا فله المرار هدى للاسر و ساد مر الهدى والمرار هر سهك مكم السهر فلكمه ومر كار مر بكا او على سفر صكه مر انام احر برك الله بكم السهر ولا برك بكم السهر و لکموا الكه و لکموا الله على ما هداكم و لعلمهم سكرور

ماه رمضان همان ماه است که در آن قرآن فرو فرستاده شده است کتابی که مردم را راهبر و متضمن دلایل آشکار هدایت و میزان تشخیص حق از باطل است پس هر کس از شما این ماه را درک کند باید آن را روزه بدارد و کسی که بیمار یا در سفر است باید به شماره

در باره حکمت هلالهای ماه از تو می پرسند بگو آنها شاخص گاه شماری برای مردم و موسم حج اند و نیکی آن نیست که از پشت خانه ها درآیید بلکه نیکی آن است که کسی تقوا پیشه کند و به خانه ها از در ورودی آنها درآیید و از خدا بترسید باشد که رستگار گردید ۱۸۹

وَابِلَوْاعِ سَبِيلِ اللَّهِ الْكَبِيرِ يَا بَلَوَكُمْ وَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

و در راه خدا با کسانی که با شما می جنگند بجنگید ولی از اندازه درنگزید زیرا خداوند تجاوزکاران را دوست نمی دارد ۱۹۰

وَابِلَوْكُمْ حَتَّى تَعْلَمُوهُمْ وَأَحْرُوهُمْ مِنْ حَتَّى تَأْخُذَكُمْ وَاللَّهِ مَا سَكَّرَ مِنَ الْعَمَلِ وَلَا تَبَالُغُوا فِي عِبَادَةِ اللَّهِ مَا حَتَّى تَبَالُغُوا فِي عِبَادَةِ اللَّهِ

و هر کجا بر ایشان دست یافتید آنان را بکشید و همان گونه که شما را بیرون راندند آنان را بیرون برانید چرا که فتنه = شرک از قتل بدتر است با این همه در کنار مسجد الحرام با آنان جنگ مکنید مگر آنکه با شما در آن جا به جنگ درآیند پس اگر با شما جنگیدند آنان را بکشید که کیفر کافران چنین است ۱۹۱

فَارْتَابُوا طَرِيقَ اللَّهِ عَمُومًا حَتَّى

و اگر باز ایستادند البته خدا آمرزنده مهربان است ۱۹۲

وَابِلَوْكُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِيكُمْ كُفْرًا وَلَا تَكُونَ فِيكُمْ كُفْرًا وَلَا تَكُونَ فِيكُمْ كُفْرًا وَلَا تَكُونَ فِيكُمْ كُفْرًا

با آنان بجنگید تا دیگر فتنه ای نباشد و دین مخصوص خدا شود پس اگر دست برداشتند تجاوز جز بر ستمکاران روا نیست ۱۹۳

السُّهْرُ الدِّمَامُ وَالسُّهْرُ الدِّمَامُ فَكُلُوا مِنْهُ مَا شِئْتُمْ وَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

این ماه حرام در برابر آن ماه حرام است و هتک حرمتها قصاص دارد پس هر کس بر شما تعدی کرد همان گونه که بر شما تعدی کرده بر او تعدی کنید و از خدا پروا بدارید و بدانید که خدا با تقوای پیشگان است ۱۹۴

وَابِلَوْاعِ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تَبَالُغُوا فِي عِبَادَةِ اللَّهِ مَا حَتَّى تَبَالُغُوا فِي عِبَادَةِ اللَّهِ

و در راه خدا انفاق کنید و خود را با دست خود به هلاکت میفکنید و نیکی کنید که خدا نیکوکاران را دوست می‌دارد ۱۹۵

وَأَمْوَالِهِمْ وَالضَّرْفَاءُ مَوَدَّةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَصَلَّى بِوَجْهِكَ وَطَأَ تِلْكَ الْأَرْضَ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَافِظٌ وَمَا جَعَلْنَا الْقَدَمَاتُ وَالْأَسْفَلَ سَوَاءً لِلَّذِينَ آمَنُوا وَلَٰكِن نَّجْعَلُهُمْ فِيهَا فَعَلًا لِّمَنْ أَرَادَ الْعِلْمَ فَلْيَسْعَ وَلَا يَعْصِ الْأَمْرَ بِالْإِهْتِزَامِ إِنَّ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ مَدْفُوعَةً لِّعَلَّ تُؤْمِنُوا وَتَتَذَكَّرُونَ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَافِظٌ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَافِظٌ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَافِظٌ

و برای خدا حج و عمره را به پایان رسانید و اگر به علت موانعی بازداشته شدید آنچه از قربانی میسر است قربانی کنید و تا قربانی به قربانگاه نرسیده سر خود را متراشید و هر کس از شما بیمار باشد یا در سر ناراحتی داشته باشد و ناچار شود در احرام سر بترشد به کفاره آن باید روزه‌ای بدارد یا صدقه‌ای دهد یا قربانی بکند و چون ایمنی یافتید پس هر کس از اعمال عمره به حج پرداخت باید آنچه از قربانی میسر است قربانی کند و آن کس که قربانی نیافت باید در هنگام حج سه روز روزه بدارد و چون برگشتید هفت روز دیگر روزه بدارید این ده روز تمام است این حج تمتع برای کسی است که اهل مسجد الحرام = مکه نباشد و از خدا بترسید و بدانید که خدا سخت کیفر است ۱۹۶

الْبَيْتَ الْحَرَامَ الَّذِي جَعَلْنَا لِلْعَالَمِينَ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَافِظٌ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَافِظٌ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَافِظٌ

حج در ماههای معینی است پس هر کس در این ماهها حج را بر خود واجب گرداند بداند که در اثنای حج همبستری و گناه و جدال روا نیست و هر کار نیکی انجام می‌دهید خدا آن را می‌داند و برای خود توشه بگیرید که در حقیقت بهترین توشه پرهیزگاری است و ای خردمندان از من پروا کنید ۱۹۷

لَسْرَ عِلْمِكُمْ حَتَّىٰ تَكُونُوا كَالَّذِينَ آمَنُوا وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَافِظٌ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَافِظٌ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَافِظٌ

بر شما گناهی نیست که در سفر حج از فضل پروردگارتان روزی خویش بجویید پس چون از عرفات کوچ نمودید خدا را در مشعر الحرام یاد کنید و یادش کنید که شما را که پیشتر از بیراهان بودید فرا آورد ۱۹۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

پس از همان جا که انبوه مردم روانه می‌شوند شما نیز روانه شوید و از خداوند آمرزش خواهید که خدا آمرزنده مهربان است ۱۹۹
وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ كَرِيمٌ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَى الْأَعْيُنَ مِنَ الْإِسْمَاعِيلِ وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَتْلُو الْقُرْآنَ كَرِيمًا
و چون آداب ویژه حج خود را به جای آوردید همان گونه که پدران خود را به یاد می‌آورید یا با یادکردنی بیشتر خدا را به یاد آورید و از مردم کسی است که می‌گوید پروردگارا به ما در همین دنیا عطا کن و حال آنکه برای او در آخرت نصیبی نیست ۲۰۰

وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَتْلُو الْقُرْآنَ كَرِيمًا

و برخی از آنان می‌گویند پروردگارا در این دنیا به ما نیکی و در آخرت نیز نیکی عطا کن و ما را از عذاب آتش دور نگه دار ۲۰۱

وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

آناند که از دستاوردشان بهره‌ای خواهند داشت و خدا زودشمار است ۲۰۲

وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ سَمِيعٌ عَلِيمٌ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَى الْأَعْيُنَ مِنَ الْإِسْمَاعِيلِ وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَتْلُو الْقُرْآنَ كَرِيمًا

و خدا را در روزهایی معین یاد کنید پس هر کس شتاب کند و اعمال را در دو روز انجام دهد گناهی بر او نیست و هر که تاخیر کند و اعمال را در سه روز انجام دهد گناهی بر او نیست این اختیار برای کسی است که از محرمات پرهیز کرده باشد و از خدا پروا کنید و بدانید که شما را به سوی او گرد خواهد آورد ۲۰۳

وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و از میان مردم کسی است که در زندگی این دنیا سخنش تو را به تعجب وامی‌دارد و خدا را بر آنچه در دل دارد گواه می‌گیرد و حال آنکه او سخت‌ترین دشمنان است ۲۰۴

وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و چون برگردد یا ریاستی باید کوشش می‌کند که در زمین فساد نماید و کشت و نسل را نابود سازد و خداوند تباہکاری را دوست ندارد ۲۰۵

وَأَدَا قَوْلَهُ يَا بَعْثَ اللَّهِ أَحَدَهُ بِالْعَرَبِ بِالْأَمْرِ مَسْئَلَهُ جَهَنَّمَ وَلَيْسَ الْمَهَادُ

و چون به او گفته شود از خدا پروا کن نخوت وی را به گناه کشاند پس جهنم برای او بس است و چه بد بستری است ۲۰۶

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَسْتَوِي بَيْنَهُمَا مَرْكَابًا وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ

و از میان مردم کسی است که جان خود را برای طلب خشنودی خدا می فروشد و خدا نسبت به این بندگان مهربان است ۲۰۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا حُلِبْتُمْ فَلَا تُغْلِبُوا السُّكَّارَ أَهْلَهُمْ كَدُومِينَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید همگی به اطاعت خدا درآیید و گامهای شیطان را دنبال نکنید که او برای شما دشمنی آشکار است ۲۰۸

فَإِن دَلِمْتُمْ مِنْكُمْ لَعَنَ اللَّهُ السُّكَّارَ إِذْ لَا يَفْقَهُونَ

و اگر پس از آنکه برای شما دلایل آشکار آمد دستخوش لغزش شدید بدانید که خداوند توانای حکیم است ۲۰۹

أَلَمْ يَكُن لَكُمْ آيَاتُ اللَّهِ فِي أَنْفُسِكُمْ إِذْ أَخْرَجْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ الْبِلَادِ

مگر انتظار آنان غیر از این است که خدا و فرشتگان در زیر سایبانهایی از ابر سپید به سوی آنان بیایند و کار داوری یکسره شود و کارها به

سوی خدا بازگردانده می شود ۲۱۰

سُلَيْمَانَ إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَاهُمْ مِنْ لَدُنْكَ وَمِنْ نَحْوِهَا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا حُلِبْتُمْ فَلَا تُغْلِبُوا السُّكَّارَ

از فرزندان اسرائیل بپرس چه بسیار نشانه‌های روشنی به آنان دادیم و هر کس نعمت خدا را پس از آنکه برای او آمد به کفران بدل کند خدا

سخت کیفر است ۲۱۱

مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

زندگی دنیا در چشم کفران آراسته شده است و مؤمنان را ریشخند می کنند و حال آنکه کسانی که تقوای پیشه بوده‌اند در روز رستاخیز از

آنان برترند و خدا به هر که بخواهد بی شمار روزی می دهد ۲۱۲

خداوند شما را به سوگندهای لغوتان مؤاخذه نمی‌کند ولی شما را بدانچه دل‌هایتان از روی عمد فراهم آورده است مؤاخذه می‌کند و خدا
آمرزنده بردبار است ۲۲۵

للكبر بولور من سابهه بكر ادهه اسهه طار طار الله عمود حم

برای کسانی که به ترک همخوابگی با زنان خود سوگند می‌خورند =یلاء چهار ماه انتظار و مهلت است پس اگر به آشتی بازآمدند خداوند
آمرزنده مهربان است ۲۲۶

وار عموا الطلاع طار الله سمع علم

و اگر آهنگ طلاق کردند در حقیقت خدا شنوای داناست ۲۲۷

**والمطالع بذكر ناهسهر بلا به فو ولا يهل لهر ار بكر ما حلح الله ادهه امهر ار كر يوم الله واليوم الا حد رسولهر ا ح ب د ه ر ف
د ل ط ا ر ا م ا د و ا ا ص ل ا ح ا و ل ه ر م ن ل ك ر ع ل ه ر م ا ل ع ر و ف و ل ل ا ح ا ل ع ل ه ر د م ح و ا ل ل ع ر ب ح ك م**

و زنان طلاق داده شده باید مدت سه پاکی انتظار کشند و اگر به خدا و روز بازپسین ایمان دارند برای آنان روا نیست که آنچه را خداوند در
رحم آنان آفریده پوشیده دارند و شوهرانشان اگر سر آشتی دارند به بازآوردن آنان در این مدت سزاوارترند و مانند همان وظایفی که بر
عهده زنان است به طور شایسته به نفع آنان بر عهده مردان است و مردان بر آنان درجه برتری دارند و خداوند توانا و حکیم است ۲۲۸

**الطلاق مبرار فامساك معروف او سمع با حصار ولا يهل لكم ار باحد و اما سموهه سنا الا ار با ما الا سنا حدود الله طار حمم الا سنا
حدود الله فلا جناح عليهما فيما افعد به بلط حدود الله فلا سكوها و امر بسك حدود الله فاوليك هم الطالمور**

طلاق رجعی دو بار است پس از آن یا باید زن را بخوبی نگاه داشتن یا بشایستگی آزاد کردن و برای شما روا نیست که از آنچه به آنان
داده‌اید چیزی بازستانید مگر آنکه طرفین در به پا داشتن حدود خدا بیمناک باشند پس اگر بیم دارید که آن دو حدود خدا را برپای
نمی‌دارند در آنچه که زن برای آزاد کردن خود فدیة دهد گناهی بر ایشان نیست اینست حدود احکام الهی پس از آن تجاوز نکنید و
کسانی که از حدود احکام الهی تجاوز کنند آنان همان ستمکارانند ۲۲۹

بار طلعها فلا بزل له من سحبه سجى و ما عده بار طلعها فلا حاح عليهما ان يرا حمار طائار سما حدود الله و تلك حدود الله ينسها لوم
سالمور

و اگر شوهر برای بار سوم او را طلاق گفت پس از آن دیگر آن زن برای او حلال نیست تا اینکه با شوهری غیر از او ازدواج کند و با او همخوابگی نماید پس اگر شوهر دوم وی را طلاق گفت اگر آن دو همسر سابق پندارند که حدود خدا را برپا می‌دارند گناهی بر آن دو نیست که به یکدیگر بازگردند و اینها حدود احکام الهی است که آن را برای قومی که می‌دانند بیان می‌کند ۲۳۰

و ادا طلعها الساعه لعلها لعلها و ما عده بار طلعها فلا حاح عليهما ان يرا حمار طائار سما حدود الله و تلك حدود الله ينسها لوم
سالمور

و چون آنان را طلاق گفتید و به پایان عده خویش رسیدند پس بخوبی نگاهشان دارید یا بخوبی آزادشان کنید ولی آنان را برای آزار و زیان رساندن به ایشان نگاه مدارید تا به حقوقشان تعدی کنید و هر کس چنین کند قطعا بر خود ستم نموده است و آیات خدا را به ریشخند مگیرید و نعمت خدا را بر خود و آنچه را که از کتاب و حکمت بر شما نازل کرده و به وسیله آن به شما اندرز می‌دهد به یاد آورید و از خدا پروا داشته باشید و بدانید که خدا به هر چیزی داناست ۲۳۱

و ادا طلعها الساعه لعلها لعلها و ما عده بار طلعها فلا حاح عليهما ان يرا حمار طائار سما حدود الله و تلك حدود الله ينسها لوم
سالمور

و چون زنان را طلاق گفتید و عده خود را به پایان رساندند آنان را از ازدواج با همسران سابق خود چنانچه بخوبی با یکدیگر تراضی نمایند جلوگیری مکنید هر کس از شما به خدا و روز بازپسین ایمان دارد به این دستورها پند داده می‌شود مراعات این امر برای شما پربرکت تر و پاکیزه تر است و خدا می‌داند و شما نمی‌دانید ۲۳۲

والوالدات برصبر اولاد هر حولنر كاملنر لمر امامدار نم الرصاعه وعل الرمولود له دمدهر وكسوهبر بالمعروف لا تكلف بمسر الا وسعها لا تكاف والديه بولكها ولا مولود له بولكه وعل الوالدين مثل ذلك فان امامدا فكلما عر براص منها وساو فلا جناح عليهما وان ادم برار سدر صوموا اولادكم فلا جناح عليكم اذا سلمتم ما اسلمتم بالمعروف وابعوا الله واعلموا ان الله بما تعملون بصير

و مادران باید فرزندان خود را دو سال تمام شیر دهند این حکم برای کسی است که بخواهد دوران شیرخوارگی را تکمیل کند و خوراک و پوشاک آنان =مادران به طور شایسته بر عهده پدر است هیچ کس جز به قدر وسعش مکلف نمی شود هیچ مادری نباید به سبب فرزندش زیان ببیند و هیچ پدری نیز نباید به خاطر فرزندش ضرر ببیند و مانند همین احکام بر عهده وارث نیز هست پس اگر پدر و مادر بخواهند با رضایت و صوابدید یکدیگر کودک را زودتر از شیر بازگیرند گناهی بر آن دو نیست و اگر خواستید برای فرزندان خود دایه بگیرید بر شما گناهی نیست به شرط آنکه چیزی را که پرداخت آن را به عهده گرفته اید به طور شایسته بپردازید و از خدا پروا کنید و بدانید که خداوند به آنچه انجام می دهید بیناست ۲۳۳

والذين يوفون مكرمهم وكرهوا ما حاربهنا منكم وكرهوا ما حاربهنا منكم وكرهوا ما حاربهنا منكم وكرهوا ما حاربهنا منكم وكرهوا ما حاربهنا منكم
والله بما تعملون خبير

و کسانی از شما که می میرند و همسرانی بر جای می گذارند همسران چهار ماه و ده روز انتظار می برند پس هرگاه عده خود را به پایان رساندند در آنچه آنان به نحو پسندیده درباره خود انجام دهند گناهی بر شما نیست و خداوند به آنچه انجام می دهید آگاه است ۲۳۴
ولا جناح عليكم فيما عرضتم به من خطبة النساء او اكنتم فيهن منكم وكنتم منكم وكنتم منكم وكنتم منكم وكنتم منكم
بمولوا فولا معروفه ولا سرموا عده النكاح حن نلع الكتاب الحله واعلموا ان الله سلم طبعنا منكم فاحكموه واعلموا ان الله عموه حليم

و در باره آنچه شما به طور سربسته از آنان در عده وفات خواستگاری کرده یا آن را در دل پوشیده داشته اید بر شما گناهی نیست خدا می دانست که شما به زودی به یاد آنان خواهید افتاد ولی با آنان قول و قرار پنهانی مگذارید مگر آنکه سخنی پسندیده بگویید و به عقد

زناشویی تصمیم مگیرید تا زمان مقرر به سرآید و بدانید که خداوند آنچه را در دل دارید می‌داند پس از مخالفت او بترسید و بدانید که خداوند آمرزنده و بردبار است ۲۳۵

لا حناج علیکم ان طلعتم الساما بمسوهر او برصوا لهر فریسه و مسوهر علی الموسع فکده و علی المعده فکده ما عا بالمر و ف حناج علی المسهر

اگر زنان را مادامی که با آنان نزدیکی نکرده و بر ایشان مهری نیز معین نکرده‌اید طلاق گویید بر شما گناهی نیست و آنان را به طور پسندیده به نوعی بهره‌مند کنید توانگر به اندازه توان خود و تنگدست به اندازه وسع خود این کاری است شایسته نیکوکاران ۲۳۶

وار طلعتموهر مر فل ان مسوهر و فک فریسه و فک لهر فریسه و فک ما فریسه و فک ما فریسه الا ان مسوهر او مسوهر الکی فکده و فکده انکاح و ان مسوهر او ف لاله و لا مسوهر سکم ان الله ما سلور سکم

و اگر پیش از آنکه با آنان نزدیکی کنید طلاقشان گفتید در حالی که برای آنان مهری معین کرده‌اید پس نصف آنچه را تعیین نموده‌اید به آنان بدهید مگر اینکه آنان خود ببخشند یا کسی که پیوند نکاح به دست اوست ببخشد و گذشت کردن شما به تقوا نزدیکتر است و در میان یکدیگر بزرگواری را فراموش نکنید زیرا خداوند به آنچه انجام می‌دهید بیناست ۲۳۷

حافظوا علی الطوات و الصلاة الوسطی و قوموا لله فاسر

بر نمازها و نماز میانه مواظبت کنید و خاضعانه برای خدا به پا خیزید ۲۳۸

ان حرمه و حالا او دکانا با فکدا اسم فکروا الله کما علمکم مالهم بکونوا سلور

پس اگر بیم داشتید پیاده یا سواره نماز کنید و چون ایمن شدید خدا را یاد کنید که آنچه نمی‌دانستید به شما آموخت ۲۳۹

والکفر توفور منکم و کفر ان او ما حاکه لا روا لهم ما عا لاله الاله ان احراج ان حر فلا حناج علیکم ما صلیه ان مسهر مر معروف و الله عرب حکم

و چون طالوت با لشکریان خود بیرون شد گفت خداوند شما را به وسیله رودخانه‌ای خواهد آزمود پس هر کس از آن بنوشد از پیروان من نیست و هر کس از آن نخورد قطعا او از پیروان من است مگر کسی که با دستش کفی برگیرد پس همگی جز اندکی از آنها از آن نوشیدند و هنگامی که طالوت با کسانی که همراه وی ایمان آورده بودند از آن نهر گذشتند گفتند امروز ما را یارای مقابله با جالوت و سپاهیان نیست کسانی که به دیدار خداوند یقین داشتند گفتند بسا گروهی اندک که بر گروهی بسیار به اذن خدا پیروز شدند و خداوند با شکیبیان است ۲۴۹

ولما برزوا لجالوت و جنوده فالوا ربنا امرع علينا صبرا و صبأا ما و انصرنا على الغوم الكافرين

و هنگامی که با جالوت و سپاهیانش روبرو شدند گفتند پروردگارا بر دل‌های ما شکیبایی فرو ریز و گام‌های ما را استوار دار و ما را بر گروه کافران پیروز فرمای ۲۵۰

فهموههم نادر الله و قبل داود جالوت و اباه الله الملك و الحكمة و علمه مما ساء و لولا دفع الله الناس عنهم لسكنوا الارض و لكر الله ذو قفل على العالمين

پس آنان را به اذن خدا شکست دادند و داوود جالوت را کشت و خداوند به او پادشاهی و حکمت ارزانی داشت و از آنچه می‌خواست به او آموخت و اگر خداوند برخی از مردم را به وسیله برخی دیگر دفع نمی‌کرد قطعا زمین تباہ می‌گردید ولی خداوند نسبت به جهانیان تفضل دارد ۲۵۱

بلى انما الله سلوها علىك ناليع و انظر امر المرسلين

اینها آیات خداست که ما آن را بحق بر تو می‌خوانیم و به راستی تو از جمله پیامبرانی ۲۵۲

بلى المرسل صلنا عنهم على نصر منهم من كلم الله و دفع عنهم ذم حاد و اننا عسى ان نمرم الكتاب و انك ناه بروح القدس و لو ساء الله ما اقبل الكبر من سكرهم من سكر ما حانهم الكتاب و لكر انا حملوا منهم من امر و منهم من كفر و لو ساء الله ما اقبلوا و لكر الله يعلى ما ركب

برخی از آن پیامبران را بر برخی دیگر برتری بخشیدیم از آنان کسی بود که خدا با او سخن گفت و درجات بعضی از آنان را بالا برد و به عیسی پسر مریم دلایل آشکار دادیم و او را به وسیله روح القدس تایید کردیم و اگر خدا میخواست کسانی که پس از آنان بودند بعد از آن همه دلایل روشن که برایشان آمد به کشتار یکدیگر نمی پرداختند ولی با هم اختلاف کردند پس بعضی از آنان کسانی بودند که ایمان آوردند و بعضی از آنان کسانی بودند که کفر ورزیدند و اگر خدا میخواست با یکدیگر جنگ نمی کردند ولی خداوند آنچه را می خواهد انجام می دهد ۲۵۳

يا ايها الذين آمنوا اقموا صلاتكم من قبل ان ياتكم يوم لا ينفع فيه ولا حيله ولا سماعه والكاور هم الكالمور

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از آنچه به شما روزی داده‌ایم انفاق کنید پیش از آنکه روزی فرا رسد که در آن نه داد و ستدی است و نه دوستی و نه شفاعتی و کافران خود ستمکارانند ۲۵۴

الله لا اله الا هو العليم لا يحده سبه ولا يوم له ملك السماوات وملك الارض من ذا الذي يسمع عبده الا بانه سلم ما تر اعدبهم وما حلهم ولا ينظور بصره الا بما سوا وسع كرسيه السماوات والارض ولا يوده حطهما وهو العليم العظيم

خداست که معبودی جز او نیست زنده و برپادارنده است نه خوابی سبک او را فرو می‌گیرد و نه خوابی گران آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست کیست آن کس که جز به اذن او در پیشگاهش شفاعت کند آنچه در پیش روی آنان و آنچه در پشت سرشان است می‌داند و به چیزی از علم او جز به آنچه بخواهد احاطه نمی‌یابد کرسی او آسمانها و زمین را در بر گرفته و نگهداری آنها بر او دشوار نیست و اوست والای بزرگ ۲۵۵

لا اله الا الله العليم الغيب لا اله الا الله العليم الغيب لا اله الا الله العليم الغيب لا اله الا الله العليم الغيب لا اله الا الله العليم الغيب

در دین هیچ اجباری نیست و راه از بیراهه بخوبی آشکار شده است پس هر کس به طاغوت کفر ورزد و به خدا ایمان آورد به یقین به دستاویزی استوار که آن را گسستن نیست چنگ زده است و خداوند شنوای داناست ۲۵۶

اللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَيُدْخِلُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

اصحاب النّار هم فيها خالدون

خداوند سرور کسانی است که ایمان آورده‌اند آنان را از تاریکیها به سوی روشنایی به در می‌برد ولی کسانی که کفر ورزیده‌اند سرورانشان همان عصیانگران = طاغوتند که آنان را از روشنایی به سوی تاریکیها به در می‌برند آنان اهل آتشند که خود در آن جاودانند ۲۵۷

إِنَّمَا نَحْنُ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَٰكِن نُّحِبُّهُمُ إِنَّمَا نَبَدَلْنَاهُمْ حَقًّا وَهُمْ لَا يُعْقِلُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقْوَاهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

آیا از حال آن کس که چون خدا به او پادشاهی داده بود و بدان می‌نازید و در باره پروردگار خود با ابراهیم مواجه می‌کرد خبر نیافتی آنکه ابراهیم گفت پروردگار من همان کسی ست که زنده می‌کند و می‌میراند گفت من هم زنده می‌کنم و هم می‌میرانم ابراهیم گفت: «خدا ی من خورشید را از خاور برمی آورد، تو آن را از باختر برآور.» پس آن کس که کفر ورزیده بود مبهوت ماند. و خداوند قوم ستمکار را هدایت نمی‌کند. ۲۵۸

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ
لَمَّا فَلَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ فَتَبَلَّغُوا فِي كَلِمَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ

یا چون آن کس که به شهری که بامهایش یکسر فرو ریخته بود، عبور کرد و با خود می‌گفت: «چگونه خداوند، اهل این ویرانکده را پس از مرگشان زنده می‌کند؟». پس خداوند، او را به مدت صد سال میراند. آن گاه او را برانگیخت، و به او گفت: «چقدر درنگ کردی؟» گفت: «یک روز یا پاره ای از روز را درنگ کردم.» گفت: «نه بلکه صد سال درنگ کردی، به خوراک و نوشیدنی خود بنگر که طعم و رنگ آن تغییر نکرده است، و به درازگوش خود نگاه کن که چگونه متلاشی شده است. این ماجرا برای آن است که هم به تو پاسخ گوئیم و هم تو را در مورد معاد نشانه ای برای مردم قرار دهیم. و به این استخوانها بنگر، چگونه آنها را برداشته به هم پیوند می‌دهیم

سپس گوشت بر آن می پوشانیم.» پس هنگامی که چگونگی زنده ساختن مرده برای او آشکار شد ، گفت: « اکنون می دانم که خداوند بر هر چیزی تواناست.» ۲۵۹

وَادْعَالِ اِبْرَاهِمَ رَبِّ اِنِّى كُنْتُ مِنَ الْمَوْتِ اِلٰى اَوْلٰى اَيُّومٍ فَاَلَيْهِ وَاَلَيْهِ وَلِكُلِّ لَطْمٍ فَاَلَيْهِ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَدِيدًا

و یاد کن آن گاه که ابراهیم گفت: «پروردگارا ، به من نشان ده چگونه مردگان را زنده می کنی؟» فرمود: «مگر ایمان نیاورده ای؟» گفت: «چرا ، ولی تا دلم آرامش یابد.» فرمود: «پس ، چهار پرنده بگیر ، و آنها را پیش خود ، ریز ریز گردان سپس بر هر کوهی پاره ای از آنها را قرار ده آن گاه آنها را فرا خوان ، شتابان به سوی تو می آیند ، و بدان که خداوند توانا و حکیم است.» ۲۶۰

مَنْ لِكُلِّ سَعْوَةٍ اَمَّا اَلِهَمِّ سَبَلٌ اَللّٰهُ كَمَلٌ حَتّٰى اَسْتَسْمِعَ سَاعِلٌ فِى سَبَلِىْ كُلِّ سَبَلٍ مَّهْ جَهَّ وَ اَللّٰهُ نَاصِعٌ لِمَنْ سَا وَ اَللّٰهُ وَّاسِعٌ عَالِمٌ

مَثَلِ صَدَقَاتِ كَسَانِيْ كِه اِمْوَالِ خُودِ رَا دَر رَاهِ خُدَا اِنْفَاقِ مِي كُنَد هِمَانَد دَانِه اِي اَسْت كِه هَفْت خُوشِه بَرُويَانَد كِه دَر هَر خُوشِه اِي صَد دَانِه بَاشَد وَ خُدَاوَنَد بَرَايِ هَر كَس كِه بَخُوَاهَد اَن رَا چِنْد بَرَابَر مِي كُنَد ، وَ خُدَاوَنَد گِشَايِشْكَر دَانَاَسْت. ۲۶۱

اَلِكُلِّ سَعْوَةٍ اَمَّا اَلِهَمِّ سَبَلٌ اَللّٰهُ لَمْ يَلَسُوْرَ مَا اَسْعُوْا مَا وَا لَادِيْ لِهْمٍ اَحَدُهُمْ عَسَدٌ يَهُمُّ وَلَا حُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ

كَسَانِيْ كِه اِمْوَالِ خُودِ رَا دَر رَاهِ خُدَا اِنْفَاقِ مِي كُنَد ، سَبَسِ دَر پِي اَنچِه اِنْفَاقِ كَرْدِه اَنَد ، مَنّت وَ آزَارِي رُوَا نَمِي دَارَنَد ، پَادَاَش اَنَانِ بَرَايِشَانِ نَزْدِ پَرُورْدِگَارِشَانِ مَحْفُوظِ اَسْت ، وَ بِيْمِي بَر اَنَانِ نِيَسْت وَ اِنْدُوْهَگِيْنِ نَمِي شُوْنَد. ۲۶۲

فُوَا مَعْرُوفٌ وَمَعْرُوفٌ حَرَمٌ مَكْرَهٌ سَبْحًا اَدِيْ وَ اَللّٰهُ عِنْدَ حَلَمٍ

گِفْتَارِيِ سَبَسْنِدِيْدِه دَر بَرَابَر نِيَازْمَنْدَانِ وَ گِذْشْتِ اَز اَصْرَارِ وَ تَنْدِيِ اَنَانِ بَهْتَرِ اَز صَدْقِه اِي اَسْت كِه آزَارِي بِه دَنْبَالِ اَن بَاشَد ، وَ خُدَاوَنَد بِي نِيَازِ بَرْدَبَارِ اَسْت. ۲۶۳

مَا اِنْبَا اَلِكُلِّ اَمْنُوْا لَا تَطْلُوْا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَرْ وَا لَادِيْ كَالِدِيْ سَمِيْ مَا هِ رَا اِنَّا سِرٌّ وَلَا نُوْمٌ اَللّٰهُ وَ اَلنُّوْمُ اَلْاَحْرَمُ فَمَنْ كَمَلٌ صَمُوْرًا عَلَيَّ رَمًا فَطَا هِ وَا لَ صِرْكِه فَطَا اَلَا هَكَرُوْرٌ عَلَيَّ مِمَّا كَسَبُوْا وَ اَللّٰهُ لَا يَهْدِي الْمَوْمِ الْكَافِرِيْنَ

ای کسانی که ایمان آورده اید ، صدقه های خود را با مَنّت و آزار ، باطل مکنید ، مانند کسی که مالش را برای خودنمایی به مردم ، انفاق می کند و به خدا و روز بازپسین ایمان ندارد. پس مَثَلِ او همچون مَثَلِ سنگ خاراّی است که بر روی آن ، خاکی نشسته است ، و رگباری به آن رسیده و آن سنگ را سخت و صاف بر جای نهاده است. آنان ریاکاران نیز از آنچه به دست آورده اند ، بهره ای نمی برند و خداوند ، گروه کافران را هدایت نمی کند. ۲۶۴

وَمَثَلُ الْكٰفِرِ نَعْمُوْرٍ اَمْوَالِهِمْ اَمْسا مَصٰدِ اللّٰهِ وَنَسَاْمِ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ رِيْحٍ مَّكٰثِرَةٍ اَنْفِثَتْ اَمْوَالَهَا وَاَنْفِثَتْ
وَاللّٰهُ يٰسْمَعُوْرٌ بَصِيْرٌ

و مَثَل صدقات کسانی که اموال خویش را برای طلب خشنودی خدا و استواری روحشان انفاق می کنند ، همچون مَثَلِ باغی است که بر فراز پشته ای قرار دارد که اگر رگباری بر آن برسد ، دو چندان محصول برآورد ، و اگر رگباری هم بر آن نرسد ، بارانِ ریزی برای آن بس است ، و خداوند به آنچه انجام می دهید بیناست. ۲۶۵

اَوْ اَكْمَامٍ يَكُوْرُ لِهٰمْ مِنْ بٰطِلٍ وَاَعْيَابٍ يَدْرِيْ مِنْ بَيْنِهِنَّ اَلَا يَهْدِيْهِمْ اَللّٰهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ
فَهٰمْ يٰاَحْكُمُوْا اِنْ كُنْتُمْ اِلَّا اَنْفُسُكُمْ فَهٰمْ

آیا کسی از شما دوست دارد که باغی از درختان خرما و انگور داشته باشد که از زیر آنها نهرها روان است ، و برای او در آن باغ از هر گونه میوه ای فراهم باشد ، و در حالی که او را پیری رسیده و فرزندانی خردسال دارد ، ناگهان گردبادی آتشین بر آن باغ زند و باغ یکسر بسوزد؟ این گونه ، خداوند آیات خود را برای شما روشن می گرداند ، باشد که شما بیندیشید. ۲۶۶

اِنَّا اَنْزَلْنٰهُ اَنْبِيَاً مِمَّنْ نَّخْتٰلِمْ وَاَنْزَلْنٰهُ اَنْبِيَاً مِمَّنْ نَّخْتٰلِمْ وَاَنْزَلْنٰهُ اَنْبِيَاً مِمَّنْ نَّخْتٰلِمْ
وَاَعْلَمُوْا اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَ حَمِيْدٍ

ای کسانی که ایمان آورده اید ، از چیزهای پاکیزه ای که به دست آورده اید ، و از آنچه برای شما از زمین برآورده ایم ، انفاق کنید ، و در پی ناپاک آن نروید که از آن انفاق نمایید ، در حالی که آن را اگر به خودتان می دادند جز با چشم پوشی و بی میلی نسبت به آن ، نمی گرفتید ، و بدانید که خداوند ، بی نیاز ستوده صفات است. ۲۶۷

السنطار سكم المعمر و امرکم بالمعسا و الله سكم معمره منه و صلا و الله واسع علم

شیطان شما را از تهیدستی بیم می دهد و شما را به زشتی وامی دارد و لی خداوند از جانب خود به شما وعده آمرزش و بخشش می دهد ، و خداوند گشایشگر داناست. ۲۶۸

بوعه الیکمه مر سا و مر بوع الیکمه هک اوع حرا کبر او ما کبر الا اولوا الالباب

خدا به هر کس که بخواهد حکمت می بخشد ، و به هر کس حکمت داده شود ، به یقین ، خیری فراوان داده شده است و جز خردمندان ، کسی پند نمی گیرد. ۲۶۹

و ما اعظم مر هکما و کرم مر کدر الله سلمه و ما لکالمتر مر سا کما

و هر نفقه ای را که انفاق ، یا هر نذری را که عهد کرده اید ، قطعاً خداوند آن را می داند ، و برای ستمکاران هیچ یآوری نیست. ۲۷۰

ار سکو الیک کما و صله و ار بوعها و بوعها المعرا هک حرا کرم و کرم سکنکم و الله ما سلور حرا

اگر صدقه ها را آشکار کنید ، این ، کار خوبی است ، و اگر آن را پنهان دارید و به مستمندان بدهید ، این برای شما بهتر است و بخشی از گناهانتان را می زداید ، و خداوند به آنچه انجام می دهید آگاه است. ۲۷۱

لسر عاکه هکاهم و لکس الله هکس مر سا و ما بوعها مر حرا فلا بکرم و ما بوعها مر حرا و الله و ما بوعها مر حرا و کرم و الله لا بکرم

هدایتِ آنان بر عهده تو نیست ، بلکه خدا هر که را بخواهد هدایت می کند ، و هر مالی که انفاق کنی ، به سود خود شماس ، و لی جز برای طلب خشنودیِ خدا انفاق مکنی ، و هر مالی را که انفاق کنی پاداشِ آن به طور کامل به شما داده خواهد شد و ستمی بر شما نخواهد رفت. ۲۷۲

**للمرءا الکبر الاحد و لای سئل الله لا یستطوع صدقاً الا دبر بسهم الماهل اعنا مر السهم سههم سنماهم لا نساور الناس الما و اما
بعموا مر حد طار الله به علم**

این صدقات برای آن دسته از نیازمندانی است که در راه خدا فرومانده اند ، و نمی توانند برای تأمین هزینه زندگی در زمین سفر کنند. از شدت خویشتن داری ، فرد بی اطلاع ، آنان را توانگر می پندارد. آنها را از سیمایشان می شناسی. با اصرار ، چیزی از مردم نمی خواهند. و هر مالی به آنان انفاق کنی ، قطعاً خدا از آن آگاه است. ۲۷۳

الکبر بعمور اموالهم بالليل والهاه سر و علا به لهم احدهم عک دهم ولا خوف عليهم ولا هم یحزور

کسانی که اموال خود را شب و روز ، و نهان و آشکارا ، انفاق می کنند ، پاداش آنان نزد پروردگارشان برای آنان خواهد بود و نه بیمی بر آنان است و نه اندوهگین می شوند. ۲۷۴

**الکبر باطور الد بال نومور الا کما نوم الکی بسطه السطار مر المر داک نامهم طالوا اما التبع مثل الد با و احل الله التبع و حرم الد با صر
حاه موعظه مر ده طایفه فله ما سلف و امره الله و مر عاد فاولک اصحاب النام هم فیها حالکور**

کسانی که ربا می خورند ، از گور برنمی خیزند مگر مانند برخاستن کسی که شیطان بر اثر تماس ، آشفته سرش کرده است. این بدان سبب است که آنان گفتند: «داد و ستد صرفاً مانند ریاست.» و حال آنکه خدا داد و ستد را حلال ، و ربا را حرام گردانیده است. پس ، هر کس ، اندرزی از جانب پروردگارش بدو رسید ، و از رباخواری باز ایستاد ، آنچه گذشته ، از آن اوست ، و کارش به خدا واگذار می شود ، و کسانی که به رباخواری باز گردند ، آنان اهل آتشند و در آن ماندگار خواهند بود. ۲۷۵

بموا الله الد با و یس الکفاد و الله لا یس کل کما ما هم

الاحدی ولا فاد السهدا ادا مادعوا ولا ساموا ار بکوه صبرا او کبرا الی ا حله داکم اوسط عبد الله و اقوم السهاده
واحد الا برابوا الا ار بکور باده حاصره بکوهها بکرم فاسر علمک حناح الا بکوهها و اسهدوا ادا ناسم ولا بکار کاب ولا
سهدک وار معلوا فاه بسوج بکم و اسهوا الله و سلمکم الله و الله بکل ببع علم

ای کسانی که ایمان آورده اید ، هر گاه به وامی تا سررسیدی معین ، با یکدیگر معامله کردید ، آن را بنویسید. و باید نویسنده ای صورت
معامله را بر اساس عدالت ، میان شما بنویسد. و هیچ نویسنده ای نباید از نوشتن خودداری کند همان گونه و به شکرانه آن که خدا او را
آموزش داده است. و کسی که بدهکار است باید املا کند ، و او نویسنده بنویسد. و از خدا که پروردگار اوست پروا نماید ، و از آن ، چیزی
نگاهد. پس اگر کسی که حق بر ذمه اوست ، سفیه یا ناتوان است ، یا خود نمی تواند املا کند ، پس ولیّ او باید با رعایت عدالت ، املا
نماید. و دو شاهد از مردانتان را به شهادت طلبید ، پس اگر دو مرد نبودند ، مردی را با دو زن ، از میان گواهانی که به عدالت آنان رضایت
دارید گواه بگیرید ، تا اگر یکی از آن دو زن فراموش کرد ، زنِ دیگر ، وی را یادآوری کند. و چون گواهان احضار شوند ، نباید
خودداری ورزند. و از نوشتنِ بدهی چه خرد باشد یا بزرگ ، ملول نشوید ، تا سررسیدش فرا رسد . این نوشتنِ شما ، نزد خدا عادلانه
تر ، و برای شهادت استوارتر ، و برای اینکه دچار شک نشوید به احتیاط نزدیکتر است ، مگر آنکه داد و ستدی نقدی باشد که آن را میان
خود دست به دست برگزار می کنید در این صورت ، بر شما گناهی نیست که آن را ننویسید. و در هر حال هر گاه داد و ستد کردید
گواه بگیرید. و هیچ نویسنده و گواهی نباید زیان ببیند ، و اگر چنین کنید ، از نافرمانی شما خواهد بود. و از خدا پروا کنید ، و خدا بدین
گونه به شما آموزش می دهد ، و خدا به هر چیزی داناست. ۲۸۲

وار کتم علی سمر ولم بکوا کانا مهار معوضه فار امر سکم سکا فلود الی او مر اما لله و لئیع الله به ولا بکمو السهاده و مر
بکتم فاه ام فله و الله بما معلور علم

و اگر در سفر بودید و نویسنده ای نیافتید وثیقه ای بگیرید و اگر برخی از شما برخی دیگر را امین دانست ، پس آن کس که امین شمرده شده ، باید سپرده وی را بازپس دهد و باید از خداوند که پروردگار اوست ، پروا کند. و شهادت را کتمان نکنید ، و هر که آن را کتمان کند قلبش گناهکار است ، و خداوند به آنچه انجام می دهید داناست. ۲۸۳

لله على السماوات وعلى الارض وعلى كل شيء قدرة

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداست. و اگر آنچه در دلهای خود دارید ، آشکار یا پنهان کنید ، خداوند شما را به آن محاسبه می کند آن گاه هر که را بخواهد می بخشد ، و هر که را بخواهد عذاب می کند ، و خداوند بر هر چیزی تواناست. ۲۸۴

امر الرسول بما امر الله من دمه والمومنون كل امر بالله وملائكته ورسوله لا يخرج من دسه واطوا سميما واطيعا امرات دنا والى المصر

پیامبر خدا بدانچه از جانب پروردگارش بر او نازل شده است ایمان آورده است ، و مؤمنان همگی به خدا و فرشتگان و کتابها و فرستادگانش ایمان آورده اند و گفتند: «میان هیچ یک از فرستادگانش فرق نمی گذاریم» و گفتند: «شنیدیم و گردن نهادیم ، پروردگارا ، آمرزش تو را خواستاریم و فرجام به سوی تو است.» ۲۸۵

لا تكلف الله نفسا الا وسعها لهما كسب وعلها ما اكسبت دنا لا يواحدنا ر سنا او احطانا دنا ولا يهل علينا امر كما حملته على الكبر من قلنا دنا ولا يهلنا ما لا طاقه لنا به واععبنا واعمر لنا و احما انب مولانا طاب على الموم الكافر

خداوند هیچ کس را جز به قدر توانایی اش تکلیف نمی کند. آنچه از خوبی به دست آورده به سود او ، و آنچه از بدی به دست آورده به زیان اوست. پروردگارا ، اگر فراموش کردیم یا به خطا رفتیم بر ما مگیر ، پروردگارا ، هیچ بار گرانی بر دوش ما مگذار هم چنان که بر دوش کسانی که پیش از ما بودند نهادی. پروردگارا ، و آنچه تاب آن نداریم بر ما تحمیل مکن و از ما درگذر و ما را ببخشای و بر ما رحمت آور سرور ما تویی پس ما را بر گروه کافران پیروز کن. ۲۸۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بِسْمِ اللَّهِ طَيِّفَ السَّمَاوَاتِ وَطَيِّفَ الْأَرْضِ طَيِّفَ الْمَلَكُوتِ وَالطَّيِّفِ الْإِنْسَانِيَّةِ

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است خدایی را که پادشاه پاک ارجمند فرزانه است تسبیح می‌گویند ۱

هُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْأَرْضَ لِلسُّوْلَى وَمَنْ يَرْجُو الْفَلَاحَ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ لِرَاسْمٍ كَبِيرٍ

اوست آن کس که در میان بی‌سوادان فرستاده‌ای از خودشان برانگیخت تا آیات او را بر آنان بخواند و پاکشان گرداند و کتاب و حکمت بدیشان بیاموزد و آنان قطعاً پیش از آن در گمراهی آشکاری بودند ۲

وَإِذْ نَادَىٰ مِنْهُم لَأْمَلِكُمْ إِلَٰهًا فَاعْبُدُوهُ ۚ إِنَّكُمْ لَعَالَمُونَ

و نیز بر جماعت‌هایی دیگر از ایشان که هنوز به آنها نپیوسته‌اند و اوست ارجمند سنجیده‌کار ۳

ذَٰلِكَ فَطَّرَ اللَّهُ لَكُمْ أَجْنَاسًا وَإِلَىٰ اللَّهِ تُرْجَعُونَ

این فضل خداست آن را به هر که بخوهد عطا می‌کند و خدا دارای فضل بسیار است ۴

مِثْلَ الْجِبَالِ يَصْعَدُ فِيهَا رَحْمَةً لِّرَبِّكَ ۚ إِنَّكَ رَءِيفٌ رَّحِيمٌ ۚ وَإِلَىٰ اللَّهِ تُرْجَعُونَ ۚ وَإِلَىٰ اللَّهِ تُرْجَعُونَ ۚ وَإِلَىٰ اللَّهِ تُرْجَعُونَ ۚ وَإِلَىٰ اللَّهِ تُرْجَعُونَ ۚ

مثل کسانی که عمل به تورات بر آنان بار شد و بدان مکلف گردیدند آنگاه آن را به کار نبستند همچون مثل خری است که کتابهایی را بر پشت می‌کشد و چه زشت است وصف آن قومی که آیات خدا را به دروغ گرفتند و خدا مردم ستمگر را راه نمی‌نماید ۵

فَلْيَايِسُوا مِنَ الْكَافِرِينَ ۚ وَبِالْكَافِرِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ وَإِلَىٰ اللَّهِ تُرْجَعُونَ ۚ وَإِلَىٰ اللَّهِ تُرْجَعُونَ ۚ

بگو ای کسانی که یهودی شده‌اید اگر پندارید که شما دوستان خدایید نه مردم دیگر پس اگر راست می‌گویید درخواست مرگ کنید ۶

ولا تسبوه انكنا بما كفرتم والله اعلم بالظالمين

ولی هرگز آن را به سبب آنچه از پیش به دست خویش کرده‌اند آرزو نخواهند کرد و خدا به حال ستمگران داناست ۷

قل ارالموت الذي يهرور منه فانه ملائكم ثم تدعون الى العالم السبب والسهادة فيسكنم بما كنتم تعلمون

بگو آن مرگی که از آن می‌گریزید قطعاً به سر وقت شما می‌آید آنگاه به سوی دانای نهان و آشکار بازگردانیده خواهید شد و به آنچه در روی

زمین می‌کردید آگاهتان خواهد کرد ۸

يا ايها الذين آمنوا اذا نودي للصلاة من يوم الجمعة فاسعوا اليه ذكر الله وذكروا اللع دلكم عندكم ان كنتم تعلمون

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چون برای نماز جمعه ندا در داده شد به سوی ذکر خدا بشتابید و داد و ستد را واگذارید اگر بدانید این برای

شما بهتر است ۹

طما صنت الصلاة فاسعوا اليه الا من الامر واسوا من فضل الله وادكروا الله كبريا لعلكم تعلمون

و چون نماز گزارده شد در روی زمین پراکنده گردید و فضل خدا را جويا شوید و خدا را بسيار ياد كنيد باشد كه شما رستگار گرديد ۱۰

وادادوا باهه اولهوا انصوا اليها وبركوت طما قل ما عك الله عند من الله ومن الهاده والله خير الرايين

و چون داد و ستد يا سرگرمي ببينند به سوی آن روی آور می‌شوند و تو را در حالی که ایستاده‌ای ترک می‌کنند بگو آنچه نزد خداست از

سرگرمی و از داد و ستد بهتر است و خدا بهترین روزی دهندگان است ۱۱

سه

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

لم یکر الکفر کفروا من اهل الکتاب و المسلمین معک عن ناسهم الله

کافران اهل کتاب و مشرکان دست بردار نبودند تا دلیلی آشکار بر ایشان آید ۱

رسول من الله بلو کما مظهره

فرستاده‌ای از جانب خدا که بر آنان صحیفه‌هایی پاک را تلاوت کند ۲

فیهما کتب فتمه

که در آنها نوشته‌های استوار است ۳

وما یرع الکفر او یوالکتاب الا من سک ما جا بهم الله

و اهل کتاب دستخوش پراکندگی نشدند مگر پس از آنکه برهان آشکار برای آنان آمد ۴

وما امرنا الا لیسکوا الله یلکون له الکفر حما و سبوا الصلاه و یوالکتاب و داک دبر الفتمه

و فرمان نیافته بودند جز اینکه خدا را بپرستند و در حالی که به توحید گراییده‌اند دین خود را برای او خالص گردانند و نماز برپا دارند و

زکات بدهند و دین ثابت و پایدار همین است ۵

ار الکفر کفروا من اهل الکتاب و المسلمین فیهما اولک هم سر النبره

کسانی از اهل کتاب که کفر ورزیده‌اند و نیز مشرکان در آتش دوزخند و در آن همواره می‌مانند اینانند که بدترین آفریدگانند ۶

ار الکفر امنوا و عملوا الصالحات اولک هم حذر النبره

در حقیقت کسانی که گرویده و کارهای شایسته کرده‌اند آنانند که بهترین آفریدگانند ۷

حرا و هم سک دهم حنا عکر یدی من یبها الا بهاء حالکبر فیهما اکادک الله عنهم و سکوا عه داک امر حسه ده

پاداش آنان نزد پروردگارشان باغهای همیشگی است که از زیر درختان آن نهرها روان است جاودانه در آن همی مانند خدا از آنان خشنود

است و آنان نیز از او خشنود این پاداش برای کسی است که از پروردگارش بترسد ۸

از عمار

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

الم

الف لام میم ۱

الله لا اله الا هو العليم الخبير

خداست که هیچ معبود بحقی جز او نیست و زنده پاینده است ۲

لا اله الا هو العليم الخبير لا اله الا هو العليم الخبير

این کتاب را در حالی که مؤید آنچه از کتابهای آسمانی پیش از خود می‌باشد به حق و به تدریج بر تو نازل کرد و تورات و انجیل را ۳

مرسل هدی للناس و انزل الفرقان انزل الفرقان انزل الفرقان انزل الفرقان انزل الفرقان

پیش از آن برای رهنمود مردم فرو فرستاد و فرقان = جداکننده حق از باطل را نازل کرد کسانی که به آیات خدا کفر ورزیدند بی‌تردید

عذابی سخت خواهند داشت و خداوند شکست‌ناپذیر و صاحب‌انتقام است ۴

انزل الفرقان انزل الفرقان انزل الفرقان انزل الفرقان انزل الفرقان

در حقیقت هیچ چیز نه در زمین و نه در آسمان بر خدا پوشیده نمی‌ماند ۵

هو العليم الخبير انزل الفرقان انزل الفرقان انزل الفرقان انزل الفرقان انزل الفرقان

اوست کسی که شما را آن گونه که می‌خواهد در رحمتها صورتگری می‌کند هیچ معبودی جز آن توانای حکیم نیست ۶

هو الذي اراد ان يهلك الكفار من بينكم فما اتاكم من الكتاب فخذوا منه ما تيسر وما ساء منه اساء الله
وما ساء بائنه وما سلم بائنه الا الله والراسخون في العلم يقولون اما به كل من عند ربنا وما كنا بلوا لالا لئلا

اوست کسی که این کتاب =قرآن را بر تو فرو فرستاد پاره‌ای از آن آیات محکم =صریح و روشن است آنها اساس کتابند و پاره‌ای دیگر
متشابه‌اند که تاویل پذیرند اما کسانی که در دل‌هایشان انحراف است برای فتنه‌جویی و طلب تاویل آن به دلخواه خود از متشابه آن پیروی
می‌کنند با آنکه تاویلش را جز خدا و ریشه‌داران در دانش کسی نمی‌داند آنان که می‌گویند ما بدان ایمان آوردیم همه چه محکم و چه
متشابه از جانب پروردگار ماست و جز خردمندان کسی متذکر نمی‌شود ۷

وما لا نرى فلولا سعاد هكنا وهب لنا من لطف رحمة ابي الوهاب

می‌گویند پروردگارا پس از آنکه ما را هدایت کردی دل‌هایمان را دستخوش انحراف مگردان و از جانب خود رحمتی بر ما ارزانی دار که تو
خود بخشایشگری ۸

وما انا الا اناس اجمعون لا اله الا الله لا يملك المقادير

پروردگارا به یقین تو در روزی که هیچ تردیدی در آن نیست گردآورنده جمله مردمانی قطعاً خداوند در وعده خود خلاف نمی‌کند ۹

ان الذين كفروا ليرى عذابهم اموالهم ولا اولادهم من الله ساء ما وليك هم وعود الامم

در حقیقت کسانی که کفر ورزیدند اموال و اولادشان چیزی از عذاب خدا را از آنان دور نخواهد کرد و آنان خود هیزم دوزخند ۱۰

كتاب الموعود والذين كفروا بائنا بائنا حكمهم الله بكونهم والله ساء ما ليعاد

آنان به شیوه فرعونیان و کسانی که پیش از آنان بودند آیات ما را دروغ شمردند پس خداوند به سزای گناهانشان گریبان آنان را گرفت و
خدا سخت کیفر است ۱۱

قل الذين كفروا ساء اجرهم وساء رسلهم وساء ما هم في المقادير

به کسانی که کفر ورزیدند بگو به زودی مغلوب خواهید شد و سپس در روز رستاخیز در دوزخ محشور می‌شوید و چه بد بستری است ۱۲

فد کار کم ایف هسر العافه ما فف سئل **الله** واحدی کافه بوبهم منلهم مای العز **والله** بوبک بصره مر سا ار ف دلط لئره لاول
الاکام

قطعا در برخورد میان دو گروه برای شما نشانه‌ای و درس عبرتی بود گروهی در راه خدا می‌جنگیدند و دیگر گروه کافر بودند که آنان
=مؤمنان را به چشم دو برابر خود می‌دیدند و خدا هر که را بخواهد به یاری خود تایید می‌کند یقینا در این ماجرا برای صاحبان بینش
عبرتی است ۱۳

در لاسر حب السهوات مر السا والنس والفاطر الممطره مر الکهب والصبه والبل المسومه والاسام والهد دلط ماع الیه
الکنا **والله** عبه حسر الماد

دوستی خواستنیهای گوناگون از زنان و پسران و اموال فراوان از زر و سیم و اسبهای نشاندار و دامها و کشتزارها برای مردم آراسته شده
لیکن این جمله مایه تمتع زندگی دنیاست و حال آنکه فرجام نیکو نزد خداست ۱۴
فل اوسکم بدمر دکم لکبر اهو اعبک دهم حاد بدمر منبها الابهاد حالکبر فها وارواح مطهره و درکوار مر **الله** **والله** بصره
بالساد

بگو آیا شما را به بهتر از اینها خبر دهم برای کسانی که تقوا پیشه کرده‌اند نزد پروردگارشان باغهایی است که از زیر درختان آنها نهرها
روان است در آن جاودانه بمانند و همسرانی پاکیزه و نیز خشنودی خدا را دارند و خداوند به امور بندگان خود بیناست ۱۵
الکبر هولور دنانا اما فاعمر لاد بونا و فاعصاب الادم

همان کسانی که می‌گویند پروردگارا ما ایمان آوردیم پس گناهان ما را بر ما ببخش و ما را از عذاب آتش نگاه دار ۱۶
الکابر والکافر والفاطر والممطر والمسممر بالاسهام

اینانند شکیبایان و راستگویان و فرمانبرداران و انفاق‌کنندگان و آمرزش‌خواهان در سحرگاهان ۱۷
سهک **الله** انه لا اله الا هو والملاکه واولوا العلم فاما بالمسط لا اله الا هو العز الککم

خدا که همواره به عدل قیام دارد گواهی می‌دهد که جز او هیچ معبودی نیست و فرشتگان او و دانشوران نیز گواهی می‌دهند که جز او که توانا و حکیم است هیچ معبودی نیست ۱۸

ار الكبر عبد الله الاسلام وما اختلف الكبر او بوالكتاب الامر س كما حاهم العلم سنا سنهم وم كبر بانا الله فار الله سرح المساب

در حقیقت دین نزد خدا همان اسلام است و کسانی که کتاب آسمانی به آنان داده شده با یکدیگر به اختلاف نپرداختند مگر پس از آنکه علم برای آنان حاصل آمد آن هم به سابقه حسدی که میان آنان وجود داشت و هر کس به آیات خدا کفر ورزد پس بداند که خدا زودشمار است ۱۹

فار حا حوط صل اسلمت وجهه لله وم س سرح و حل الكبر او بوالكتاب والامر اسلمت فار اسلموا سكه اهكوا وار بولوا فاما عاكب الالاع والله كبر بالساد

پس اگر با تو به محاجه برخاستند بگو من خود را تسلیم خدا نموده‌ام و هر که مرا پیروی کرده نیز خود را تسلیم خدا نموده است و به کسانی که اهل کتابند و به مشرکان بگو آیا اسلام آورده‌اید پس اگر اسلام آوردند قطعاً هدایت یافته‌اند و اگر روی برتافتند فقط رساندن پیام بر عهده توست و خداوند به امور بندگان بیناست ۲۰

ار الكبر كبرور بانا الله وسهلور السرح سرح وسهلور الكبر نامور فالسقط مر الناس فسرههم سكات الله

کسانی که به آیات خدا کفر می‌ورزند و پیامبران را بناحق می‌کشند و دادگستران را به قتل می‌رسانند آنان را از عذابی دردناک خبر ده ۲۱

اولك الكبر حطت اعمالهم الك بنا والاحد ومالهم مر ناصر

آنان کسانی‌اند که در این دنیا و در سرای آخرت اعمالشان به هدر رفته و برای آنان هیچ یآوری نیست ۲۲

الم بوال الكبر او بوال كتاب كعور على كتاب الله ليكم سنهم بم بول سرح منهم وهم مع صور

فل ار بھوما طے صد و کم او بدوہ سلمہ اللہ وسلم طے السماوات و طے الارض و اللہ علی کل سے فکدہ

بگو اگر آنچه در سینه‌های شماست نهان دارید یا آشکارش کنید خدا آن را می داند و نیز آنچه را در آسمانها و آنچه را در زمین است می داند و خداوند بر هر چیزی تواناست ۲۹

یوم یک کل نفس ما عملت من حرم مکرم و ما عملت من سو بود لو ار سنها و بنه امکا سکا و یکد کم اللہ بسہ و اللہ رووف بالناد

روزی که هر کسی آنچه کار نیک به جای آورده و آنچه بدی مرتکب شده حاضر شده می یابد و آرزو می کند کاش میان او و آن کارهای بد فاصله‌ای دور بود و خداوند شما را از کیفر خود می ترساند و در عین حال خدا به بندگان خود مهربان است ۳۰

فل ار کتم بنور اللہ فاسوہ بککم اللہ و سمرکم دو بکم و اللہ عمود د حکم

بگو اگر خدا را دوست دارید از من پیروی کنید تا خدا دوستان بدارد و گناهان شما را بر شما ببخشد و خداوند آمرزنده مهربان است ۳۱

فل اطسوا اللہ و الرسول طر بولوا طر اللہ لا یب کافر

بگو خدا و پیامبر او را اطاعت کنید پس اگر رویگردان شدند قطعاً خداوند کافران را دوست ندارد ۳۲

ار اللہ اصطفی آدم و نوحا و ابراہیم و آل عمران علی العالم

به یقین خداوند آدم و نوح و خاندان ابراهیم و خاندان عمران را بر مردم جهان برتری داده است ۳۳

دہہ سھامر سکر و اللہ سمع عالم

فرزندانی که بعضی از آنان از نسل بعضی دیگرند و خداوند شنوای داناست ۳۴

اد طالب امرہ عمران مداعے کد طے طے مدما فصل علی ط اب اللہ سمع العالم

چون زن عمران گفت پروردگارا آنچه در شکم خود دارم نذر تو کردم تا آزاد شده از مشاغل دنیا و پرستشگر تو باشد پس از من بپذیر که تو خود شنوای دانایی ۳۵

فلما وصفتها طاب روحها وكنها لينة والله اعلم بما وصفت وليس الذكر كالانثى ولين سميتها مريم ولين اعني لها طيب ودونها من السطار
الرحم

پس چون فرزندش را بزاد گفت پروردگارا من دختر زاده‌ام و خدا به آنچه او زایید داناتر بود و پسر چون دختر نیست و من نامش را مریم نهادم و او و فرزندانش را از شیطان رانده‌شده به تو پناه می‌دهم ۳۶

فصلها دنها سول حسر واسها نانا حسا وكلها دكرنا كلما دخل عليها دكرنا المبرات وحك عكها دها طالا نامريم على لظ هكها طاب هو مر
عك الله ان الله يدرع من سا سر حساب

پس پروردگارش وی =مریم را با حسن قبول پذیرا شد و او را نیکو بار آورد و زکریا را سرپرست وی قرار داد زکریا هر بار که در محراب بر او وارد می‌شد نزد او نوعی خوراکی می‌یافت می‌گفت ای مریم این از کجا برای تو آمده است او در پاسخ می‌گفت این از جانب خداست که خدا به هر کس بخواهد بی شمار روزی می‌دهد ۳۷

هالك دعا دكرنا ده فال مد همل مر لظ دده طسه اظ سمع الكعا

آنجا بود که زکریا پروردگارش را خواند و گفت پروردگارا از جانب خود فرزندی پاک و پسندیده به من عطا کن که تو شنونده دعایی ۳۸

فاده الملاكه وهو فام بطرف المبرات ان الله يسرك بينه مكفا بكلمه من الله وسكنا وحصوما وسامر الكالبر

پس در حالی که وی ایستاده و در محراب خود دعا می‌کرد فرشتگان او را ندا دردادند که خداوند تو را به ولادت یحیی که تصدیق کننده حقانیت کلمه الله =عیسی است و بزرگوar و خویشتندار =پرهیزنده از آنان و پیامبری از شایستگان است مژده می‌دهد ۳۹

فال مد على بقره علام وكي بين الكبر وامر على عام فال كذاك الله بهل ماسا

گفت پروردگارا چگونه مرا فرزندی خواهد بود در حالی که پیری من بالا گرفته است و زنم نازا است فرشته گفت کار پروردگار چنین است خدا هر چه بخواهد می‌کند ۴۰

فال مد احليله فال اظ الا كلم الناس بلاه انام الا دمر ما وادكر بك كبرنا وسعي باليسه والاكام

گفت پروردگارا برای من نشانه‌ای قرار ده فرمود نشانه‌ات این است که سه روز با مردم جز به اشاره سخن نگویی و پروردگارت را بسیار یاد کن و شبانگاه و بامدادان او را تسبیح گوی ۴۱

وَادْ طَالِبِ الْمَلَائِكَةِ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَلَاكِ عَلَى سَائِرِ النِّسَاءِ

و یاد کن هنگامی را که فرشتگان گفتند ای مریم خداوند تو را برگزیده و پاک ساخته و تو را بر زنان جهان برتری داده است ۴۲

يَا مَرْيَمُ اقْنُطِي ارْكِ وَاسْكُتِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ

ای مریم فرمانبر پروردگار خود باش و سجده کن و با رکوع کنندگان رکوع نما ۴۳

ذَلِكُمْ مَرْثَاكَ يَا مَرْيَمُ أَنْتِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ

این جمله از اخبار غیب است که به تو وحی می‌کنیم و گرنه وقتی که آنان قلمهای خود را برای قرعه‌کشی به آب می‌افکندند تا کدام یک سرپرستی مریم را به عهده گیرد نزد آنان نبودی و نیز وقتی با یکدیگر کشمکش می‌کردند نزدشان نبودی ۴۴

إِنَّ طَالِبَ الْمَلَائِكَةِ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُسَرِّطُ كَلِمَةً مِنْهُ اسْمَهُ الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَجَنَاهُ الْكَتَابَ وَالْأَحْرَبَ وَمَرْثَاكَ

یاد کن هنگامی را که فرشتگان گفتند ای مریم خداوند تو را به کلمه‌ای از جانب خود که نامش مسیح عیسی بن مریم است مژده می‌دهد در حالی که او در دنیا و آخرت آبرومند و از مقربان درگاه خدا است ۴۵

وَكَلِمَ الْبَيْتِ الْمَقْدِسِ وَجَهْلًا وَمَرْثَاكَ

و در گهواره به اعجاز و در میانسالی به وحی با مردم سخن می‌گوید و از شایستگیان است ۴۶

طَالِبِ دَعْوَةِ كَوْنِهِ لَمْ يَسْتَسِئِرْ سِرًّا لَكَ كَلِمَةُ اللَّهِ يَلُو مَا سَأَلَكَ أَمَّا طَائِفَةٌ بَلَغُوا حُرْمَةَ

مریم گفت پروردگارا چگونه مرا فرزندی خواهد بود با آنکه بشری به من دست نزده است گفت چنین است کار پروردگار خدا هر چه

بخواهد می‌آفریند چون به کاری فرمان دهد فقط به آن می‌گوید باش پس می‌باشد ۴۷

وَسَلَّمَ الْكُتُبَ وَالْحِكْمَةَ وَالْوَحْيَ وَالْأَنْبِيَاءَ

و به او کتاب و حکمت و تورات و انجیل می آموزد ۴۸

**وَسُوْلًا لِّعَلَّ يَسْمَعُوْا اٰیٰتِ اللّٰهِ وَرَبِّ الْاٰكْفَمِ
وَالْاَبْرَصِ وَاحْتِ الْمَوْتِ بَادِرَ اللّٰهِ وَاسْتَكْمَلْنَا بَابَكُم مَّا كَانَتْ اَرْجُلُكُمْ اِلَيْهِ لِيَذْرِ بَصَرًا لَّكُم مِّنْ مَّوْتِكُمْ**

و او را به عنوان پیامبری به سوی بنی اسرائیل می فرستد که او به آنان می گوید در حقیقت من از جانب پروردگارتان برایتان معجزه‌ای آورده‌ام من از گل برای شما چیزی به شکل پرنده می‌سازم آنگاه در آن می‌دمم پس به اذن خدا پرنده‌ای می‌شود و به اذن خدا نابینایان مادرزاد و پیس را بهبود می‌بخشم و مردگان را زنده می‌گردانم و شما را از آنچه می‌خورید و در خانه هایتان ذخیره می‌کنید خبر می‌دهم مسلماً در این معجزات برای شما اگر مؤمن باشید عبرت است ۴۹

وَمَكَرَ الْمَآءُئِرَةُ مِنَّا لِيُلْحِقَكُمْ سَبْحَ الْكَلِمَةِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَنَسُوا اللّٰهَ وَآلِهَهُمْ

و می‌گوید آمده‌ام تا تورات را که پیش از من نازل شده است تصدیق کننده باشم و تا پاره‌ای از آنچه را که بر شما حرام گردیده برای شما حلال کنم و از جانب پروردگارتان برای شما نشانه‌ای آورده‌ام پس از خدا پروا دارید و مرا اطاعت کنید ۵۰

اِنَّ اللّٰهَ مَعَكُمْ فَاتَّقُوا هٰذَا صِرَاطَ مَسْئِمٍ

در حقیقت خداوند پروردگار من و پروردگار شماست پس او را بپرستید که راه راست این است ۵۱

فَلَمَّا حَسِبْتُمْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ جَاءَ بِكُمْ الْكُفْرُ فَآلَ اللّٰهِ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ

چون عیسی از آنان احساس کفر کرد گفت یاران من در راه خدا چه کسانیند حواریون گفتند ما یاران دین خداییم به خدا ایمان آورده‌ایم و گواه باش که ما تسلیم او هستیم ۵۲

رَبَّنَا مَا لَنَا لِنَدْعُكَ اَنْتَ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ

پروردگارا به آنچه نازل کردی گرویدیم و فرستادهات را پیروی کردیم پس ما را در زمره گواهان بنویس ۵۳

وَمَكْرًا وَمَكْرًا لَّكَ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ الْاَسْمَاءُ

و دشمنان مکر ورزیدند و خدا در پاسخشان مکر در میان آورد و خداوند بهترین مکرانگیزان است ۵۴

إِنَّ اللَّهَ بِأَعْيُنِهِ يَتَّبِعُ الْمُؤْمِنِينَ وَاللَّهُ بِمَا كُفَرْتُمْ عَلِيمٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

یاد کن هنگامی را که خدا گفت ای عیسی من تو را برگرفته و به سوی خویش بالا می‌برم و تو را از آرایش کسانی که کفر ورزیده‌اند پاک می‌گردانم و تا روز رستاخیز کسانی را که از تو پیروی کرده‌اند فوق کسانی که کافر شده‌اند قرار خواهم داد آنگاه فرجام شما به سوی من است پس در آنچه بر سر آن اختلاف می‌کردید میان شما داوری خواهم کرد ۵۵

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَعَسَىٰ أَعْتَابُكَ يَوْمَئِذٍ الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَٰكِنَّا جَاهِلُونَ مَا أَتَىٰكُم مِّنَ اللَّهِ مِن بَشِيرٍ

اما کسانی که کفر ورزیدند در دنیا و آخرت به سختی عذابشان کنم و یاورانی نخواهند داشت ۵۶

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَعَسَىٰ أَعْتَابُكَ يَوْمَئِذٍ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَٰكِنَّا جَاهِلُونَ مَا أَتَىٰكُم مِّنَ اللَّهِ مِن بَشِيرٍ

و اما کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند خداوند مزدشان را به تمامی به آنان می‌دهد و خداوند بیدادگران را دوست نمی‌دارد ۵۷

ذَلِكُمْ نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا لَمَّا كُنتُم تَكْفُرُونَ

اینهاست که ما آن را از آیات و قرآن حکمت‌آمیز بر تو می‌خوانیم ۵۸

أَلَمْ نَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ إِنْ كُنْتَ تَهْتَدُ لَنُرِيَنَّكَ آيَاتِنَا فَتَرْجَمَنَّكَ وَتُجَدِّدَنَّكَ وَأَنْتَ تَكْفُرُونَ

در واقع م‌ثل عیسی نزد خدا همچون م‌ثل خلقت آدم است که او را از خاک آفرید سپس بدو گفت باش پس وجود یافت ۵۹

أَلَمْ نَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ إِنْ كُنْتَ تَهْتَدُ لَنُرِيَنَّكَ آيَاتِنَا فَتَرْجَمَنَّكَ وَتُجَدِّدَنَّكَ وَأَنْتَ تَكْفُرُونَ

آنچه درباره عیسی گفته شد حق و از جانب پروردگار تو است پس از تردیدکنندگان مباش ۶۰

فَمَنْ حَاجَّكَ فَعَسَىٰ أَعْتَابُكَ مِنْ الْعِلْمِ فَاسْأَلْهُ عَمَّا كُنتُم تَكْفُرُونَ

فَمَنْ حَاجَّكَ فَعَسَىٰ أَعْتَابُكَ مِنْ الْعِلْمِ فَاسْأَلْهُ عَمَّا كُنتُم تَكْفُرُونَ

پس هر که در این باره پس از دانشی که تو را حاصل آمده با تو محاجه کند بگو بیایید پسرانمان و پسرانتان و زنانمان و زنانتان و ما خویشان نزدیک و شما خویشان نزدیک خود را فرا خوانیم سپس مباحله کنیم و لعنت خدا را بر دروغگویان قرار دهیم ۶۱

ار هك اللهو المصبر اليه وما ربه الا الله وار الله هو العز المصبر

آری داستان درست مسیح همین است و معبودی جز خدا نیست و خداست که در واقع همان شکست‌ناپذیر حکیم است ۶۲

طر بولوا طار الله علم بالمسكبر

پس اگر رویگردان شدند همانا خداوند به حال مفسدان داناست ۶۳

**طر باهل الكتاب سالوا على كلمة سوا نسا ونكم الا سكا الا الله ولا سرك به سنا ولا بهك سكا سكا ما نامر دور الله طار بولوا
صولوا اسهكوا ما مسلمور**

بگو ای اهل کتاب بیایید بر سر سخنی که میان ما و شما یکسان است بایستیم که جز خدا را نپرستیم و چیزی را شریک او نگردانیم و بعضی از ما بعضی دیگر را به جای خدا به خدایی نگیرد پس اگر از این پیشنهاد اعراض کردند بگوید شاهد باشید که ما مسلمانیم نه شما ۶۴

ماهل الكتاب ام با حورف ابراهيم وما ابراب اللوماه والا بهل الامر سكه افلا سلور

ای اهل کتاب چرا در باره ابراهیم محاجه می‌کنید با آنکه تورات و انجیل بعد از او نازل شده است آیا تعقل نمی‌کنید ۶۵

ها نام هولاً حاجم فما لكم به علم فلم با حور فما لس لكم به علم والله علم وانتم لا سلور

هان شما اهل کتاب همانان هستید که در باره آنچه نسبت به آن دانشی داشتید محاجه کردید پس چرا در مورد چیزی که بدان دانشی ندارید محاجه می‌کنید با آنکه خدا می‌داند و شما نمی‌دانید ۶۶

ماكار ابراهيم يهودنا ولا نصرانا ولا كبر طار حنفا مسلما وما طار مر المسكبر

ابراهیم نه یهودی بود و نه نصرانی بلکه حق‌گرای فرمانبردار بود و از مشرکان نبود ۶۷

ار اول الناس ابراهيم للكر اسوه وهك اليه والكبر امنوا والله اول المومنين

در حقیقت نزدیکترین مردم به ابراهیم همان کسانی هستند که او را پیروی کرده‌اند و نیز این پیامبر و کسانی که به آیین او ایمان آورده‌اند و خدا سرور مؤمنان است ۶۸

وَدَدٌ طَاهِرَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ مَا تَلَاكُمْ عَلَيْهِمْ وَمَا تَعْلَمُونَ

گروهی از اهل کتاب آرزو می‌کنند کاش شما را گمراه می‌کردند در صورتی که جز خودشان کسی را گمراه نمی‌کنند و نمی‌فهمند ۶۹

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمْ يَكْفُرُوا بِاللَّهِ وَهُمْ سَاهُونَ

ای اهل کتاب چرا به آیات خدا کفر می‌ورزید با آنکه خود به درستی آن گواهی می‌دهید ۷۰

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمْ يَكْفُرُوا بِاللَّهِ وَهُمْ سَاهُونَ

ای اهل کتاب چرا حق را به باطل درمی‌آمیزید و حقیقت را کتمان می‌کنید با اینکه خود می‌دانید ۷۱

وَطَائِفَةٌ طَاهِرَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِاللَّهِ وَآمَنُوا بِالْحَدِيثِ الَّذِي نَزَّلْنَا بِهَذَا الْقُرْآنِ وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ النُّجُومِ سَاهُونَ

و جماعتی از اهل کتاب گفتند در آغاز روز به آنچه بر مؤمنان نازل شد ایمان بیاورید و در پایان روز انکار کنید شاید آنان از اسلام برگردند ۷۲

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَآمَنُوا بِرَسُولِهِ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَرْحَمُ الْمُحْسِنِينَ

و گفتند جز به کسی که دین شما را پیروی کند ایمان نیاورید بگو هدایت هدایت خداست مبادا به کسی نظیر آنچه به شما داده شده داده شود یا در پیشگاه پروردگارتان با شما محاجه کنند بگو این تفضل به دست خداست آن را به هر کس که بخواهد می‌دهد و خداوند گشایشگر داناست ۷۳

يَرْحَمُهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَرْحَمُ الْمُحْسِنِينَ

رحمت خود را به هر کس که بخواهد مخصوص می‌گرداند و خداوند دارای بخشش بزرگ است ۷۴

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ آتَى بِمَنْعَةٍ بَدَّحْنَاهُمْ وَمِنْهُمْ مَنْ آتَى بِمَنْعَةٍ بَدَّحْنَاهُمْ فَمِنَ الْمُنَافِقِينَ
الَّذِينَ آمَنُوا سِرًّا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ هُمْ فِي عِلْمِ رَبِّكَ أَقْبَلُونَ

و از اهل کتاب کسی است که اگر او را بر مال فراوانی امین شمری آن را به تو برگرداند و از آنان کسی است که اگر او را بر دیناری امین شمری آن را به تو نمی‌پردازد مگر آنکه دایما بر سر وی به پا ایستی این بدان سبب است که آنان به پندار خود گفتند در مورد کسانی که کتاب آسمانی ندارند بر زیان ما راهی نیست و بر خدا دروغ می‌بندند با اینکه خودشان هم می‌دانند ۷۵

بَلْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ آتَى بِمَنْعَةٍ بَدَّحْنَاهُمْ وَمِنْهُمْ مَنْ آتَى بِمَنْعَةٍ بَدَّحْنَاهُمْ فَمِنَ الْمُنَافِقِينَ

آری هر که به پیمان خود وفا کند و پرهیزگاری نماید بی‌تردید خداوند پرهیزگاران را دوست دارد ۷۶

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّابِقِينَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّابِقِينَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّابِقِينَ

کسانی که پیمان خدا و سوگندهای خود را به بهای ناچیزی می‌فروشدند آنان را در آخرت بهره‌ای نیست و خدا روز قیامت با آنان سخن نمی‌گوید و به ایشان نمی‌نگرد و پاکشان نمی‌گرداند و عذابی دردناک خواهند داشت ۷۷

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّابِقِينَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّابِقِينَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّابِقِينَ

و از میان آنان گروهی هستند که زبان خود را به خواندن کتاب تحریف شده‌ای می‌پیچانند تا آن بر یافته را از مطالب کتاب آسمانی پندارید با اینکه آن از کتاب آسمانی نیست و می‌گویند آن از جانب خداست در صورتی که از جانب خدا نیست و بر خدا دروغ می‌بندند با اینکه خودشان هم می‌دانند ۷۸

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّابِقِينَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّابِقِينَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّابِقِينَ

هیچ بشری را نسزد که خدا به او کتاب و حکم و پیامبری بدهد سپس او به مردم بگوید به جای خدا بندگان من باشید بلکه باید بگوید به سبب آنکه کتاب آسمانی تعلیم می‌دادید و از آن رو که درس می‌خواندید علمای دین باشید ۷۹

وَلَا نُمَكِّمُكُمْ أَزْوَاجًا وَلَا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أُولَئِكَ نَعْتَدُ لَهُمْ عَذَابًا مُّسْمُورًا

و نیز شما را فرمان نخواهد داد که فرشتگان و پیامبران را به خدایی بگیرید آیا پس از آنکه سر به فرمان خدا نهاده‌اید باز شما را به کفر وامی‌دارد ۸۰

وَأَذَانًا لِّمَنْ هُوَ عَلَيْكُمْ فَذُكِّرُوا بِهِنَّ وَأُنذِرْنَ لَكُمْ وَأَنْ يُحَكِّمُنَّ أُولَئِكَ لَكُمْ أَنْ تُحَكِّمُوا لَهُمْ فَمَا يَحْكُمُوا لَكُمْ وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَكُمْ وَأَنْ تَقُولُوا لَنْ نَكْفُرَ وَنَحْنُ بِمَا نَعْمَدُ كَافِرُونَ لَوْ نَشَاءُ لَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ الْمَنَّانِينَ إِذْ يَأْتِيكُمْ الرِّسَالُ قَالِ إِنَّهُنَّ عُلُوقٌ عَرِيسٌ

و یاد کن هنگامی را که خداوند از پیامبران پیمان گرفت که هر گاه به شما کتاب و حکمتی دادم سپس شما را فرستاده‌ای آمد که آنچه را با شماست تصدیق کرد البته به او ایمان بیاورید و حتما یاریش کنید آنگاه فرمود آیا اقرار کردید و در این باره پیمانم را پذیرفتید گفتند آری اقرار کردیم فرمود پس گواه باشید و من با شما از گواهانم ۸۱

فَرِيقًا بَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِن طِينٍ

پس کسانی که بعد از این پیمان روی برتابند آنان خود نافرمانانند ۸۲

أَخْرَجَ مِنْهَا نَسْفًا لَّهُمْ نَسْفًا يَوْمَ عَادُوا وَخَلَقَ الْإِنسَانَ مِن عَلَقٍ

آیا جز دین خدا را می‌جویند با آنکه هر که در آسمانها و زمین است خواه و ناخواه سر به فرمان او نهاده است و به سوی او بازگردانیده می‌شوید ۸۳

فَلَمَّا بَلَغَ الْإِنسَانُ عُلُوقًا وَجَعَلْنَا مَخْرَجَ الْمَاءِ عَظْمَ كَبَدٍ فَمِمَّا شَرَبُوا وَأَنْ يَتَذَكَّرَ الْإِنسَانُ وَأَنْ يُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يَكْفُرَ

بگو به خدا و آنچه بر ما نازل شده و آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط نازل گردیده و آنچه به موسی و عیسی و انبیای دیگر از جانب پروردگارشان داده شده گرویدیم و میان هیچ یک از آنان فرق نمی‌گذاریم و ما او را فرمانبرداریم ۸۴

وَمِنْ سِجِّ عِبَادِ الْإِسْلَامِ دَنَا ظِلُّ بَيْتِ اللَّهِ وَهُوَ الْإِحْرَامُ مِنَ الْمَأْسُورِ

و هر که جز اسلام دینی دیگر جوید هرگز از وی پذیرفته نشود و وی در آخرت از زیانکاران است ۸۵

كَلِمَةُ بَيْتِ اللَّهِ فَمَا كَفَرُوا سَكَرْنَا بِهِنَّ وَسَهَكْنَا بِرَسُولِ اللَّهِ حَيْثُ هُمُ الْكُفْرُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

چگونه خداوند قومی را که بعد از ایمانشان کافر شدند هدایت می‌کند با آنکه شهادت دادند که این رسول بر حق است و برایشان دلایل روشن آمد و خداوند قوم بیدادگر را هدایت نمی‌کند ۸۶

أُولَئِكَ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْكُفْرَ وَاللَّهُ وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسُ سَاهِبُونَ

آنان سزایشان این است که لعنت خدا و فرشتگان و مردم همگی برایشان است ۸۷

حَالِكِينَ فِيهَا لَا يَمَعِدُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

در آن لعنت جاودانه بمانند نه عذاب از ایشان کاسته گردد و نه مهلت یابند ۸۸

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَطَاعُوا اللَّهَ عَمُودًا حَمِيمًا

مگر کسانی که پس از آن توبه کردند و درستکاری پیشه نمودند که خداوند آمرزنده مهربان است ۸۹

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَكَرْنَا بِهِنَّ وَأَمَّا دُونَهُمْ فَالْأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

کسانی که پس از ایمان خود کافر شدند سپس بر کفر خود افزودند هرگز توبه آنان پذیرفته نخواهد شد و آنان خود گمراهانند ۹۰

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفْرًا فَهُمْ مِمَّنْ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

در حقیقت کسانی که کافر شده و در حال کفر مرده‌اند اگر چه فراخنای زمین را پر از طلا کنند و آن را برای خود فدییه دهند هرگز از هیچ

یک از آنان پذیرفته نگردد آنان را عذابی دردناک خواهد بود و یاورانی نخواهند داشت ۹۱

لر نالوالا لاله عنة سمعوا مما ينور وما سمعوا من عيسى طار الله به علم

هرگز به نیکوکاری نخواهید رسید تا از آنچه دوست دارید انفاق کنید و از هر چه انفاق کنید قطعا خدا بدان داناست ۹۲

كل الطعام كار حلاله اسرائيل الا ما حرم اسرائيل على نفسه من كل ارض ارض الوصاة كل ما اكلوا بالوصاة طابوا هاء ارض

همه خوراکیها بر فرزندان اسرائیل حلال بود جز آنچه پیش از نزول تورات اسرائیل = یعقوب بر خویشان حرام ساخته بود بگو اگر جز این

است و راست می گویند تورات را بیاورید و آن را بخوانید ۹۳

من اهدى على الله الكعب من سدك طوبك هم الطامور

پس کسانی که بعد از این بر خدا دروغ بندند آنان خود ستمکارانند ۹۴

كل صكع الله طامورا له ابراهيم حسنا وما كار من المسكر

بگو خدا راست گفت پس از آیین ابراهیم که حق گرا بود و از مشرکان نبود پیروی کنید ۹۵

ار اول نك وضع للناس لذي نكه ما كاهدي للعالم

در حقیقت نخستین خانه‌ای که برای عبادت مردم نهاده شده همان است که در مکه است و مبارک و برای جهانیان مایه هدایت است ۹۶

وه اناب نناد معام ابراهيم ومن دخله كار امانا والله على الناس حبي اللند من استطاع الله سنلا ومن كره طار الله عنة عن العالم

در آن نشانه‌هایی روشن است از جمله مقام ابراهیم است و هر که در آن درآید در امان است و برای خدا حج آن خانه بر عهده مردم است

البته بر کسی که بتواند به سوی آن راه یابد و هر که کفر ورزد یقینا خداوند از جهانیان بی‌نیاز است ۹۷

كل ما اهل الكتاب لم يكرهوا اناب الله والله سهك على ما سلور

بگو ای اهل کتاب چرا به آیات خدا کفر می‌ورزید با آنکه خدا بر آنچه می‌کنید گواه است ۹۸

كل ما اهل الكتاب لم يكرهوا اناب الله من امر نعوها عوا اناب سهكا وما الله سافل عما سلور

بگو ای اهل کتاب چرا کسی را که ایمان آورده است از راه خدا باز می‌دارید و آن راه را کج می‌شمارید با آنکه خود به راستی آن گواهد و خدا از آنچه می‌کنید غافل نیست ۹۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا حَقَّ تِلْكَ الْوَعْدِ الَّتِي كُنْتُمْ تَعِدُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر از فرقه‌ای از اهل کتاب فرید شما را پس از ایمانتان به حال کفر برمی‌گردانند ۱۰۰

وَكَيْفَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكَيْفَ يُحَدِّثُونَ أَنَّ اللَّهَ عِندَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِكْرَامًا

و چگونه کفر می‌ورزید با اینکه آیات خدا بر شما خوانده می‌شود و پیامبر او میان شماست و هر کس به خدا تمسک جوید قطعاً به راه راست هدایت شده است ۱۰۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقْوَاهُ وَلَا تَمُوتُوا أَمْوَالَكُم مِمَّا كَسَبْتُمْ مَغْلُوبًا وَلَا بِمِزْمَةٍ مِّنَ النَّاسِ وَلَا بِإِثْمٍ كَذَلِكَ تَتَّقُونَ اللَّهَ كَمَا لَازِمًا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا آن گونه که حق پروا کردن از اوست پروا کنید و زینهار جز مسلمان نمیرید ۱۰۲

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا سَائِرَ النَّاسِ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ عَشِيرًا طَائِفًا مِّنْهُم مَّا كَانُوا بَدْعًا لَّكُم مِّنَ اللَّهِ فَكُونُوا لِلدِّينِ عَشِيرًا كَمَا كُنْتُمْ لِلدِّينِ عَشِيرًا تَقِيَّةً

همگی به ریشمان خدا چنگ زنید و پراکنده نشوید و نعمت خدا را بر خود یاد کنید آنگاه که دشمنان یکدیگر بودید پس میان دلهای شما الفت انداخت تا به لطف او برادران هم شدید و بر کنار پرتگاه آتش بودید که شما را از آن رها کنید این گونه خداوند نشانه‌های خود را برای شما روشن می‌کند باشد که شما راه یابید ۱۰۳

وَلِكُلِّ مَنكُم مَّا كَسَبَ فَمَنْ دَبَّرَ خَيْرًا فَلَئِنَّهُ هُوَ إِلَىٰ سَعْدٍ مُّجْتَمِعَةٍ يَوْمَ يُغْفَرُ لِكُلِّ سَائِرٍ مِّنْهُمْ

و باید از میان شما گروهی مردم را به نیکی دعوت کنند و به کار شایسته وادارند و از زشتی بازدارند و آنان همان رستگارانند ۱۰۴

وَلَا يَكُونُ لَكُمْ مَعَهُ عِلْمٌ سِوَا مَا عَلَّمَ اللَّهُ قَوْمًا طَائِفًا مِّنْهُمْ

و چون کسانی مباشید که پس از آنکه دلایل آشکار برایشان آمد پراکنده شدند و با هم اختلاف پیدا کردند و برای آنان عذابی سهمگین است ۱۰۵

يَوْمَ نَسْفُ حُجُوهَ وَسُودَ حُجُوهَ فَاَمَّا الْكُفْرُ اسْوَدُّ وَ حُجُوهَهُمْ كُفْرُهُمْ سَكَّ اَمَّا كُفْرُهُمْ فَوَسْوَسَ الْكُفْرُ مَا كُفْرُهُمْ كُفْرُهُمْ

در آن روزی که چهره‌هایی سپید و چهره‌هایی سیاه گردد اما سیاه‌رویان به آنان گویند آیا بعد از ایمانتان کفر ورزیدید پس به سزای آنکه کفر می‌ورزیدید این عذاب را بچشید ۱۰۶

وَاَمَّا الْكُفْرُ اسْوَدُّ وَ حُجُوهَهُمْ سَكَّ حَمَلَهُ اللهُ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و اما سپیدرویان همواره در رحمت خداوند جاویدانند ۱۰۷

بَلَّ اَمَّا اللهُ نَالُوها عَطَا نَالُوها عَطَا وَمَا اللهُ بِرَبِّكَ طَلَمَا لِلْعَالَمِينَ

اینها آیات خداست که آن را به حق بر تو می‌خوانیم و خداوند هیچ ستمی بر جهانیان نمی‌خواهد ۱۰۸

وَاللهُ طَافَ السَّمَاوَاتِ وَطَافَ الْاَرْضِ وَاللهُ رَحِيمٌ الْاُمُودِ

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداست و همه کارها به سوی خدا بازگردانده می‌شود ۱۰۹

كُفْرُهُمْ حَرَامُهُ اَحْرَجَ النَّاسَ بَايُومٍ بِالْمَعْرُوفِ وَبِهُورٍ عَرِ الْمَكْرُ وَبِوَمُورٍ بِاللَّهِ وَلَوْ اَمَرَ اَهْلَ الْكُتَابِ لَكَارَ حَرَامُهُمْ مِمَّنْ الْمُوْمِنُونَ وَ اَكْفَرُهُمْ الْمَاسُورُ

شما بهترین امتی هستید که برای مردم پدیدار شده‌اید به کار پسندیده فرمان می‌دهید و از کار ناپسند باز می‌دارید و به خدا ایمان دارید و اگر اهل کتاب ایمان آورده بودند قطعاً برایشان بهتر بود برخی از آنان مؤمنند ولی بیشترشان نافرمانند ۱۱۰

لِرَبِّكُمْ الْاِلاٰهِي وَارْتَابُوا لَكُمْ بُولُو كُمْ الْاِدْبَارُ لَمْ لَا تَكْفُرُونَ

جز آزاری اندک هرگز به شما زبانی نخواهند رسانید و اگر با شما بجنگند به شما پشت نمایند سپس یاری نیابند ۱۱۱

وَلَمَّا بَلَغَ مِيقَاتِنَا لَمْ يَمُوتْ لَكُمْ سَكْرًا

و یقیناً خدا شما را در جنگ بدر با آنکه ناتوان بودید یاری کرد پس از خدا پروا کنید باشد که سپاسگزاری نمایید ۱۲۳

أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ مِنَ اللَّيْلِ اللَّيْلَةَ وَاللَّيْلَةَ مِنَ النَّهْرِ

آنگاه که به مؤمنان می‌گفتی آیا شما را بس نیست که پروردگارتان شما را با سه هزار فرشته فرودآمده یاری کند ۱۲۴

لِيُجِيبَ أَعْوَابَهُمْ بِرَحْمَتِهِ وَأَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ مِنَ اللَّيْلِ اللَّيْلَةَ مِنَ النَّهْرِ

آری اگر صبر کنید و پرهیزگاری نمایید و با همین جوش و خروش بر شما بتازند همانگاه پروردگارتان شما را با پنج هزار فرشته نشاندار

یاری خواهد کرد ۱۲۵

وَمَا جَعَلَ اللَّهُ الْكَافِرَ وَالظَّالِمَ أُولِيًّا وَلَا يَجْعَلُ اللَّهُ لِكُلِّ قَوْمٍ سَبِيلًا

و خدا آن وعده پیروزی را جز مژده‌ای برای شما قرار نداد تا بدین وسیله شادمان شوید و دل‌های شما بدان آرامش یابد و پیروزی جز از

جانب خداوند توانای حکیم نیست ۱۲۶

لَقَدْ طَرَفَ الْأَكْثَرُ مِنَ الْإِنْسَانِ غَيْرًا لِيُبَدَّلَ الْأَعْرَابُ

تا برخی از کسانی را که کافر شده‌اند نابود کند یا آنان را خوار سازد تا نومید بازگردند ۱۲۷

لِيُجِيبَ أَعْوَابَهُمْ بِرَحْمَتِهِ وَأَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ مِنَ اللَّيْلِ اللَّيْلَةَ مِنَ النَّهْرِ

هیچ یک از این کارها در اختیار تو نیست یا خدا بر آنان می‌بخشاید یا عذابشان می‌کند زیرا آنان ستمکارند ۱۲۸

وَلِلَّهِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَالنَّهَارُ وَاللَّيْلُ وَالنُّجُومُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداست هر که را بخواهد می‌آموزد و هر که را بخواهد عذاب می‌کند و خداوند آمرزنده

مهربان است ۱۲۹

وَاللَّهُ يَخْتَارُ مَا يَسِّرُ يَسِّرُهُ وَاللَّهُ يَخْتَارُ مَا يَسِّرُ يَسِّرُهُ وَاللَّهُ يَخْتَارُ مَا يَسِّرُ يَسِّرُهُ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ربا را با سود چندین برابر مخورید و از خدا پروا کنید باشد که رستگار شوید ۱۳۰

وَأَنْهَى الْمَالَ إِلَى الْعَدْلِ الْكَافِرِ

و از آتشی که برای کافران آماده شده است بترسید ۱۳۱

وَاطْمَئِنَّا بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ لَعَلَّكُمْ يَرْحَمُونَ

خدا و رسول را فرمان برید باشد که مشمول رحمت قرار گیرید ۱۳۲

وَسَامِعُوا إِلَى مَعْرَهٍ مِنْكُمْ وَحَنَ عَرَضَهَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْعَدْلِ الْمَعْرِ

و برای نیل به آمرزشی از پروردگار خود و بهشتی که پهنایش به قدر آسمانها و زمین است و برای پرهیزگاران آماده شده است بشتابید ۱۳۳

الْكِبْرِ سَعَوْفِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالنَّاسِ وَاللَّهِ بِسْمِ الْمَسِيرِ

همانان که در فراخی و تنگی انفاق می‌کنند و خشم خود را فرو می‌برند و از مردم در می‌گذرند و خداوند نکوکاران را دوست دارد ۱۳۴

وَالْكِبْرِ إِذَا صُلُوا فَاحْسَبُوا أَنَّهُمْ مُدْرَكُوا وَاللَّهُ فَاسْمِعُوا لِكَيْ يَوْمَهُمْ وَمَنْ سَمِعَ الْكِبْرُ بِاللَّهِ وَاللَّهُ لَمْ يَكُنْ عَلَى مَا صُلُوا وَهُمْ

سَلْمُونَ

و آنان که چون کار زشتی کنند یا بر خود ستم روا دارند خدا را به یاد می‌آورند و برای گناهانشان آمرزش می‌خواهند و چه کسی جز خدا

گناهان را می‌آمرزد و بر آنچه مرتکب شده‌اند با آنکه می‌دانند که گناه است پافشاری نمی‌کنند ۱۳۵

أُولَئِكَ حَرَّاهُمْ مَعْرَهٍ مِنْ دَهْمٍ وَحَاتَبِ مِنْ بَيْنِهَا أَلْبَابُهُمْ حَالِكِبْرِ فَتَهَا وَمَا حَرَّاهُمُ الْمَلِكِ

آنان پاداششان آمرزشی از جانب پروردگارشان و بوستانهایی است که از زیر درختان آن جویبارها روان است جاودانه در آن بمانند و پاداش

اهل عمل چه نیکوست ۱۳۶

كَعَلَبٍ مِنْ عِلْمٍ سَمِعُوا إِلَى الْأَرْضِ فَاطْرُوا كَمَا كَرَّاهُوا الْمَكْرِبِ

قطعا پیش از شما سنتهایی بوده و سپری شده است پس در زمین بگردید و بنگرید که فرجام تکذیب‌کنندگان چگونه بوده است ۱۳۷

هَذَا نَارُ النَّاسِ وَهَكَذَا مَوْعِظَةُ الْمُنْصَرِّ

این قرآن برای مردم بیانی و برای پرهیزگاران رهنمود و اندرزی است ۱۳۸

وَلَا يَهُودُ وَلَا نَصْرَانِيَّةٌ إِلَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ مِنْكُمْ مَوْعِظَةٌ

و اگر مؤمنید سستی مکنید و غمگین مشوید که شما برترید ۱۳۹

لِكُلِّ أُمَّةٍ مِنْكُمْ مَوْعِظَةٌ وَرَبُّكُمْ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

اگر به شما آسیبی رسیده آن قوم را نیز آسیبی نظیر آن رسید و ما این روزهای شکست و پیروزی را میان مردم به نوبت می گردانیم تا آنان پند گیرند و خداوند کسانی را که واقعا ایمان آورده اند معلوم بدارد و از میان شما گواهانی بگیرد و خداوند ستمکاران را دوست نمی دارد ۱۴۰

وَاللَّهُ الْكَبِيرُ أَمَّا نَسِيحُ الْكَافِرِينَ

و تا خدا کسانی را که ایمان آورده اند خالص گرداند و کافران را به تدریج نابود سازد ۱۴۱

أَمَّا حَسْبُهُمْ لِكُلِّ أُمَّةٍ أُمَّةٌ مَوْعِظَةٌ وَرَبُّكُمْ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

آیا پنداشتید که داخل بهشت می شوید بی آنکه خداوند جهادگران و شکیبایان شما را معلوم بدارد ۱۴۲

وَاللَّهُ كَتَمَ لِمُؤْمِنِي الْعِزَّةَ لِمَنْ كَفَرَ بِهِمْ وَاللَّهُ مَعِ الصَّادِقِينَ

و شما مرگ را پیش از آنکه با آن روبرو شوید سخت آرزو می کردید پس آن را دیدید و همچنان نگاه می کردید ۱۴۳

وَمَا يَكْفُرُ الْإِسْلَامَ إِلَّا مَنْ كَفَرَ مِنْ قَبْلِهِ أَلَمْ يَكُنْ عَلَى يَدَيْهِ عَهْدٌ مِنْ رَبِّهِ لِيَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

الْحَاقِقِينَ

و محمد جز فرستاده ای که پیش از او هم پیامبرانی آمده و گذشتند نیست آیا اگر او بمیرد یا کشته شود از عقیده خود برمی گردید و هر

کس از عقیده خود بازگردد هرگز هیچ زبانی به خدا نمی رساند و به زودی خداوند سپاسگزاران را پاداش می دهد ۱۴۴

وما کار احسن ار بود الا نادر الله كانا مو خلا ومر بد بواب الدنيا بوجه منها ومر بد بواب الاحد بوجه منها وسعدى الساجد
و هیچ نفسی جز به فرمان خدا نمیرد خداوند مرگ را به عنوان سرنوشتی معین مقرر کرده است و هر که پاداش این دنیا را بخواهد به او از
آن می‌دهیم و هر که پاداش آن سرای را بخواهد از آن به او می‌دهیم و به زودی سپاسگزاران را پاداش خواهیم داد ۱۴۵
و کار مرتبه قابل مبدء نور كبر ما وهوا لما كانه من سنبل الله وما كرموا وما اسكوا والله بهد الكافر

و چه بسیار پیامبرانی که همراه او توده‌های انبوه کارزار کردند و در برابر آنچه در راه خدا بدیشان رسید سستی نورزیدند و ناتوان نشدند و
تسلیم دشمن نگردیدند و خداوند شکیبایان را دوست دارد ۱۴۶

وما کار قولهم الا ار فالوا دنا اع لناد بونا واسراف على امرنا وسف اسفاما واسرنا على العوم الكافر
و سخن آنان جز این نبود که گفتند پروردگارا گناهان ما و زیاده‌روی ما در کارمان را بر ما ببخش و گامهای ما را استوار دار و ما را بر گروه
کافران یاری ده ۱۴۷

فانهم الله بواب الدنيا وحسن بواب الاحد والله بهد المستر

پس خداوند پاداش این دنیا و پاداش نیک آخرت را به آنان عطا کرد و خداوند نیکوکاران را دوست دارد ۱۴۸

فانها الكبر امنوا ار بطوا الكبر كرموا بدوكم على اعماكم فطولوا حاسر

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر از کسانی که کفر ورزیده‌اند اطاعت کنید شما را از عقیده‌تان باز می‌گردانند و زیانکار خواهید گشت ۱۴۹

بل الله مولاكم وهو حد الناكبر

آری خدا مولای شماست و او بهترین یاری‌دهندگان است ۱۵۰

سيعرفه فلو الكبر كرموا الرعب بما اسر كوا بالله ما لم ير له سلطانا وما اوهام الناد وسر منوى الطالمبر

به زودی در دل‌های کسانی که کفر ورزیده‌اند بیم خواهیم افکند زیرا چیزی را با خدا شریک گردانیده‌اند که بر حقانیت آن خدا دلیلی نازل
نکرده است و جایگاهشان آتش است و جایگاه ستمگران چه بد است ۱۵۱

پس به برکت رحمت الهی با آنان نرمخو و پرمهر شدی و اگر تندخو و سختدل بودی قطعا از پیرامون تو پراکنده می‌شدند پس از آنان درگذر و برایشان آمرزش بخواه و در کارها با آنان مشورت کن و چون تصمیم گرفتی بر خدا توکل کن زیرا خداوند توکل کنندگان را دوست می‌دارد ۱۵۹

اِنَّ سَعْدَكُمْ اِلَىٰ اللّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَللّٰهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِرَحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ ۗ وَلَا يُسَبِّحُ سُبْحَانَكَ بِسْمِ اللّٰهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اگر خدا شما را یاری کند هیچ کس بر شما غالب نخواهد شد و اگر دست از یاری شما بردارد چه کسی بعد از او شما را یاری خواهد کرد و مؤمنان باید تنها بر خدا توکل کنند ۱۶۰

وَمَا كَانُ لَكُمْ اَنْ تَكُونَ لَكُمْ اِلٰهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ ۗ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۗ اَللّٰهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِرَحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ ۗ وَلَا يُسَبِّحُ سُبْحَانَكَ بِسْمِ اللّٰهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و هیچ پیامبری را نسزد که خیانت ورزد و هر کس خیانت ورزد روز قیامت با آنچه در آن خیانت کرده بیاید آنگاه به هر کس پاداش آنچه کسب کرده به تمامی داده می‌شود و بر آنان ستم نرود ۱۶۱

اَللّٰهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِرَحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ ۗ وَلَا يُسَبِّحُ سُبْحَانَكَ بِسْمِ اللّٰهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

آیا کسی که خشنودی خدا را پیروی می‌کند چون کسی است که به خشمی از خدا دچار گردیده و جایگاهش جهنم است و چه بد بازگشتگاهی است ۱۶۲

هَمْدٌ مِّنْ رَّحْمَتِ اللّٰهِ ۗ اَللّٰهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِرَحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ ۗ وَلَا يُسَبِّحُ سُبْحَانَكَ بِسْمِ اللّٰهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

هر یک از ایشان را نزد خداوند در جاتی است و خدا به آنچه می‌کنند بیناست ۱۶۳

لَعَنَ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِ مَن اَدْبَرَ كَتَفَيْهِ ۗ اَللّٰهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِرَحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ ۗ وَلَا يُسَبِّحُ سُبْحَانَكَ بِسْمِ اللّٰهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

به یقین خدا بر مؤمنان منت نهاد که پیامبری از خودشان در میان آنان برانگیخت تا آیات خود را بر ایشان بخواند و پاکشان گرداند و کتاب و حکمت به آنان بیاموزد قطعا پیش از آن در گمراهی آشکاری بودند ۱۶۴

اَللّٰهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِرَحْمَةٍ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ ۗ وَلَا يُسَبِّحُ سُبْحَانَكَ بِسْمِ اللّٰهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بر نعمت و فضل خدا و اینکه خداوند پاداش مؤمنان را تباه نمی‌گرداند شادی می‌کنند ۱۷۱

الکبر اسبها و الله والرسول من سب ما اطاعهم الفرح للکبر احسبوا مهم و اسبوا اخر عظم

کسانی که در نبرد احد پس از آنکه زخم برداشته بودند دعوت خدا و پیامبر او را اجابت کردند برای کسانی از آنان که نیکی و پرهیزگاری کردند پاداشی بزرگ است ۱۷۲

الکبر فالله الناس ان الناس فک حبسوا کم فاحسبهم فادهم اما ما و طالوا حسنا الله و سم الوکل

همان کسانی که برخی از مردم به ایشان گفتند مردمان برای جنگ با شما گرد آمده‌اند پس از آن بترسید ولی این سخن بر ایمانشان افزود و گفتند خدا ما را بس است و نیکو حمایتگری است ۱۷۳

فاملوا نعمه من الله و کل له بمسهم سو و اسبوا و صوار الله و الله دو و کل عظم

پس با نعمت و بخششی از جانب خدا از میدان نبرد بازگشتند در حالی که هیچ آسیبی به آنان نرسیده بود و همچنان خشنودی خدا را پیروی کردند و خداوند دارای بخششی عظیم است ۱۷۴

اما دکم السطار یوف اولنا ه فلا یافوهم و حافور ان کلم مومتر

در واقع این شیطان است که دوستانش را می‌ترساند پس اگر مؤمنید از آنان مترسید و از من بترسید ۱۷۵

ولا یط الکبر سادع و رف الکبر ایهم ان کبروا الله سنا ربک الله الا یصل لهم حطاف الا حره ولهم عذاب عظم

و کسانی که در کفر می‌کوشند تو را اندوهگین نسازند که آنان هرگز به خدا هیچ زبانی نمی‌رسانند خداوند می‌خواهد در آخرت برای آنان بهره‌ای قرار ندهد و برای ایشان عذابی بزرگ است ۱۷۶

ان الکبر اسبوا الکبر بالانار ان کبروا الله سنا ولهم عذاب الم

در حقیقت کسانی که کفر را به بهای ایمان خریدند هرگز به خداوند هیچ زبانی نخواهند رسانید و برای آنان عذابی دردناک است ۱۷۷

ولا یسبر الکبر کبروا اما یصل لهم حد لا یسهم اما یصل لهم لنداد و اما ولهم عذاب مهتر

و البته نباید کسانی که کافر شده‌اند تصور کنند اینکه به ایشان مهلت می‌دهیم برای آنان نیکوست ما فقط به ایشان مهلت می‌دهیم تا بر گناه خود بیفزایند و آنگاه عذابی خفت‌آور خواهند داشت ۱۷۸

ما کار الله لکم المومن علی ما انتم علیہ علی بعد الحساب و ما کار الله لکم علی الحساب و لکن الله یبصر من دسله من سا فامونا بالله و دسله وار یومونا و سوا فکم احد عظم

خدا بر آن نیست که مؤمنان را به این حالی که شما بر آن هستید واگذارد تا آنکه پلید را از پاک جدا کند و خدا بر آن نیست که شما را از غیب آگاه گرداند ولی خدا از میان فرستادگانش هر که را بخواهد برمی‌گزیند پس به خدا و پیامبرانش ایمان بیاورید و اگر بگروید و پرهیزگاری کنید برای شما پاداشی بزرگ خواهد بود ۱۷۹

ولا یسر الکرین بل یلور بما انهم الله من فله هو حد الهم بل هو سر لهم سطور ما یلوا به يوم العتامة والله مداب السماوات والارض والله ما سلور حد

و کسانی که به آنچه خدا از فضل خود به آنان عطا کرده بخل می‌ورزند هرگز تصور نکنند که آن بخل برای آنان خوب است بلکه برایشان بد است به زودی آنچه که به آن بخل ورزیده‌اند روز قیامت طوق گردنشان می‌شود میراث آسمانها و زمین از آن خداست و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است ۱۸۰

لک سمع الله قول الکرین قالوا ان الله صر ویر اعنا سکت ما طلوا و ظلم الاینا سر حج و سول دو سوا عذاب الیرع

مسلم خداوند سخن کسانی را که گفتند خدا نیازمند است و ما توانگریم شنید به زودی آنچه را گفتند و بناحق کشتن آنان پیامبران را خواهیم نوشت و خواهیم گفت بچشید عذاب سوزان را ۱۸۱

ذلک ما فکم من اذکم وار الله لیس بطلام لک

این عقوبت به خاطر کار و کردار پیشین شماست و گر نه خداوند هرگز نسبت به بندگان خود بیدادگر نیست ۱۸۲

الکبر فالوا ان الله عهد النبا الا يوم لا رسول احق باننا بعد ان ناكله النار فل قد احكم رسول من قبله بالناس والذی علمه علم علموه هم ان کلمه
کاد هر

همانان که گفتند خدا با ما پیمان بسته که به هیچ پیامبری ایمان نیاوریم تا برای ما قربانی بیاورد که آتش آسمانی آن را به نشانه قبول
بسوزاند بگو قطعا پیش از من پیامبرانی بودند که دلایل آشکار را با آنچه گفتید برای شما آوردند اگر راست می گویند پس چرا آنان را
کشتید ۱۸۳

فار کک بوک هک کک رسول مر فطک حاووا بالناس والذی علمه علم علموه هم ان کلمه

پس اگر تو را تکذیب کردند بدان که پیامبرانی هم که پیش از تو دلایل روشن و نوشته‌ها و کتاب روشن آورده بودند تکذیب شدند ۱۸۴
کل هرر دانه الموت واما بوفور احوکم يوم العاصه هر مرجع عن النار واد حل الهه هک فار وما الهه الکنا الا مانع الهموم
هر جاننداری چشنده طعم مرگ است و همانا روز رستاخیز پادشاهیتان به طور کامل به شما داده می‌شود پس هر که را از آتش به دور
دارند و در بهشت درآورند قطعا کامیاب شده است و زندگی دنیا جز مایه فریب نیست ۱۸۵

لتلوه في اموالکم واهکم ولنسمر من الکبر او بوا الکتاب من هکم وهر الکبر اسرکوا اذی کسرا وار بکروا وبقوا فار کلک مر
عزم الاموم

قطعا در مالها و جانهایتان آزموده خواهید شد و از کسانی که پیش از شما به آنان کتاب داده شده و نیز از کسانی که به شرک گراییده‌اند
سخنان دلآزار بسیاری خواهید شنید ولی اگر صبر کنید و پرهیزگاری نمایید این ایستادگی حاکی از عزم استوار شما در کارهاست ۱۸۶
واد احک الله مناع الکبر او بوا الکتاب لسنه الناس ولا نکوموه فکوه وما طهوه هم واسرنا نه بما فللا هرر ماسرور
و یاد کن هنگامی را که خداوند از کسانی که به آنان کتاب داده شده پیمان گرفت که حتما باید آن را به وضوح برای مردم بیان نمایید و
کتمان‌ش مکنید پس آن عهد را پشت‌سر خود انداختند و در برابر آن بهایی ناچیز به دست آوردند و چه بد معامله‌ای کردند ۱۸۷
لا یسر الکبر هر حور بما او بوا وبقور ار بکروا بما لم بقوا فلا یسهم بمعاذه من الکتاب ولهم عکاب الله

البته گمان مبر کسانی که بدانچه کرده‌اند شادمانی می‌کنند و دوست دارند به آنچه نکرده‌اند مورد ستایش قرار گیرند قطعاً گمان مبر که برای آنان نجاتی از عذاب است که عذابی دردناک خواهند داشت ۱۸۸

وَاللهُ مَلِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداست و خداوند بر هر چیزی تواناست ۱۸۹

أَرْبَعَةُ حُلُوفِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَحْلَافَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ الْأُولَى الْأَنْبَاءِ

مسلمان در آفرینش آسمانها و زمین و در پی یکدیگر آمدن شب و روز برای خردمندان نشانه‌هایی قانع کننده است ۱۹۰

الْكُتُبِ بَكْرٍ وَاللَّهِ فَمَا وَصَّوْنَا وَعَلَىٰ حُبِّهِمْ وَعَسْكَرِي حُلُوفِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَا مَا حَلَمْنَا هَكَذَا نَطْلُقُ سَهَابًا هَذَا عَدَابُ النَّاسِ

همانان که خدا را در همه احوال ایستاده و نشسته و به پهلو آرمیده یاد می‌کنند و در آفرینش آسمانها و زمین می‌اندیشند که پروردگارا

اینها را ببهوده نیافریده‌ای منزهی تو پس ما را از عذاب آتش دوزخ در امان بدار ۱۹۱

مَا سَأَلَكَ مِنْ كَلِمَاتٍ فَكُنْ لَهَا خَبْرًا وَمَا لَكَ مِنَ الْأَعْيُنِ مَا يَبْعَثُ

پروردگارا هر که را تو در آتش درآوری یقیناً رسوایش کرده‌ای و برای ستمکاران یاورانی نیست ۱۹۲

مَا سَأَلَكَ مَا سَأَلَكَ لَأَنْبَاءِ أَرْبَعَةَ حُلُوفِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَا مَا حَلَمْنَا هَكَذَا نَطْلُقُ سَهَابًا هَذَا عَدَابُ النَّاسِ

پروردگارا ما شنیدیم که دعوتگری به ایمان فرا می‌خواند که به پروردگار خود ایمان آورید پس ایمان آوردیم پروردگارا گناهان ما را ببامرز و

بدیهای ما را بزدای و ما را در زمره نیکان بمیران ۱۹۳

مَا سَأَلَكَ مَا سَأَلَكَ عَلَىٰ مَسْئَلَةٍ وَلَا يَرْبُؤُهُ مِنَ الْمَسَادِ

پروردگارا و آنچه را که به وسیله فرستادگانت به ما وعده داده‌ای به ما عطا کن و ما را روز رستاخیز رسوا مگردان زیرا تو وعدهات را خلاف

نمی‌کنی ۱۹۴

**فاسهات لهم دهم على لا اصح عمل عامل منكم من ذكر او انة منكم من سكر فالكبر ها حروا و احروا من دناهم و اودوا في سبيل
و طابوا و صلوا لا كفر عنهم سناهم و لا دحلهم حنا - بدي من ينها الا نهاد بونا من عبد الله و الله عبدك حسر التواب**

پس پروردگارشان دعای آنان را اجابت کرد و فرمود که من عمل هیچ صاحب عملی از شما را از مرد یا زن که همه از یکدیگر تباہ نمی‌کنم پس کسانی که هجرت کرده و از خانه‌های خود رانده شده و در راه من آزار دیده و جنگیده و کشته شده‌اند بدیهایشان را از آنان می‌زدایم و آنان را در باغهایی که از زیر درختان آن نهرها روان است درمی‌آورم این پاداشی است از جانب خدا و پاداش نیکو نزد خداست
۱۹۵

لا سرك سلب الكبر كبروا في البلاد

مبادا رفت و آمد و جنب و جوش کافران در شهرها تو را دستخوش فریب کند ۱۹۶

مناع طيل بم ما و ا هم حهم و سسر المهاد

این کالای ناچیز و برخورداری اندکی است سپس جایگاهشان دوزخ است و چه بد قرارگاهی است ۱۹۷

لكر الكبر ا سوا دهم لهم حنا - بدي من ينها الا نهاد حال كبر فيها بولا من عبد الله و ما عبد الله حد لا بوا

ولی کسانی که پروای پروردگارشان را پیشه ساخته‌اند باغهایی خواهند داشت که از زیر درختان آن نهرها روان است در آنجا جاودانه بمانند این پذیرایی از جانب خداست و آنچه نزد خداست برای نیکان بهتر است ۱۹۸

**وار من اهل الكتاب لمر بوم الله و ما انا لکم و ما انا لکم لا سدر و بانا الله بما فطلا اولك لهم ا حهم عبد دهم ار
الله سرح المساد**

و البته از میان اهل کتاب کسانی هستند که به خدا و بدانچه به سوی شما نازل شده و به آنچه به سوی خودشان فرود آمده ایمان دارند در حالی که در برابر خدا خاشعند و آیات خدا را به بهای ناچیزی نمی‌فروشند اینانند که نزد پروردگارشان پاداش خود را خواهند داشت آری خدا زودشمار است ۱۹۹

باها الكبر امواا كبروا و كاروا و ما بطوا و اسوا الله لکم معلور

و اگر در اجرای عدالت میان دختران یتیم بیمناکید هر چه از زنان دیگر که شما را پسند افتاد دو دو سه سه چهار چهار به زنی گیرید پس اگر بیم دارید که به عدالت رفتار نکنید به یک زن آزاد یا به آنچه از کنیزان مالک شده‌اید اکتفا کنید این خودداری نزدیکتر است تا به ستم گرایید و بیهوده عیال وار گردید ۳

وَأُولَئِكَ لَهُمْ فِي الْأَنْفُسِ أَجْرٌ أَعْلَىٰ

و م هر زنان را به عنوان هدیه‌ای از روی طیب خاطر به ایشان بدهید و اگر به میل خودشان چیزی از آن را به شما واگذاشتند آن را حلال و گوارا بخورید ۴

وَأُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

و اموال خود را که خداوند آن را وسیله قوام زندگی شما قرار داده به سفیهان مدهید ولی از عواید آن به ایشان بخورانید و آنان را پوشاک دهید و با آنان سخنی پسندیده بگویید ۵

وَأُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

و یتیمان را بیازماید تا وقتی به سن زناشویی برسند پس اگر در ایشان رشد فکری یافتید اموالشان را به آنان رد کنید و آن را از بیم آنکه مبادا بزرگ شوند به اسراف و شتاب مخورید و آن کس که توانگر است باید از گرفتن اجرت سرپرستی خودداری ورزد و هر کس تهیدست است باید مطابق عرف از آن بخورد پس هر گاه اموالشان را به آنان رد کردید بر ایشان گواه بگیرید خداوند حسابرسی را کافی است ۶

وَأُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

برای مردان از آنچه پدر و مادر و خویشاوندان آنان بر جای گذاشته‌اند سهمی است و برای زنان نیز از آنچه پدر و مادر و خویشاوندان آنان بر جای گذاشته‌اند سهمی خواهد بود خواه آن مال کم باشد یا زیاد نصیب هر کس مفروض شده است ۷

وَأُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

و هر گاه خویشاوندان یتیمان و مستمندان در تقسیم ارث حاضر شدند چیزی از آن را به ایشان ارزانی دارید و با آنان سخنی پسندیده گویند ۸

وَلْيَسِّرْ لِلْيَتَامَىٰ مَوَالِيَهُمْ ذَوَاتَهُمْ وَأَلْفَاظَهُمْ لِقَوْلِكَ يُسِّرْهَا

و آنان که اگر فرزندان ناتوانی از خود بر جای بگذارند بر آینده آنان بیم دارند باید از ستم بر یتیمان مردم نیز بترسند پس باید از خدا پروا دارند و سخنی بجا و درست گویند ۹

لَا يَسِّرْهَا لِقَوْلِكَ تَطَاهَرْ بِهَا وَأَلْفَاظَهُمْ لِقَوْلِكَ يُسِّرْهَا

در حقیقت کسانی که اموال یتیمان را به ستم می‌خورند جز این نیست که آتشی در شکم خود فرو می‌برند و به زودی در آتشی فروزان درآیند ۱۰

يُؤْتِكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأُولَٰئِكَ يَلْمِزُونَ يُؤْتِكُمُ اللَّهُ رِزْقًا يَتَوَدَّ أَنَّكُمْ لَا تُغْنِيهِمْ وَأُولَٰئِكَ يَلْمِزُونَ يُؤْتِكُمُ اللَّهُ رِزْقًا يَتَوَدَّ أَنَّكُمْ لَا تُغْنِيهِمْ وَأُولَٰئِكَ يَلْمِزُونَ يُؤْتِكُمُ اللَّهُ رِزْقًا يَتَوَدَّ أَنَّكُمْ لَا تُغْنِيهِمْ وَأُولَٰئِكَ يَلْمِزُونَ

خداوند به شما در باره فرزندانان سفارش می‌کند سهم پسر چون سهم دو دختر است و اگر همه ورثه دختر و از دو تن بیشتر باشند سهم آنان دو سوم ماترک است و اگر دختری که ارث می‌برد یکی باشد نیمی از میراث از آن اوست و برای هر یک از پدر و مادر وی =متوفی یک ششم از ماترک مقرر شده است این در صورتی است که متوفی فرزندی داشته باشد ولی اگر فرزندی نداشته باشد و تنها پدر و مادرش از او ارث برند برای مادرش یک سوم است و بقیه را پدر می‌برد و اگر او برادرانی داشته باشد مادرش یک ششم می‌برد البته همه اینها پس از انجام وصیتی است که او بدان سفارش کرده یا دینی که باید استثنا شود شما نمی‌دانید پدران و فرزندانان کدام یک برای شما سودمندترند این فرضی است از جانب خدا زیرا خداوند دانای حکیم است ۱۱

**ولکم نصف ما ترک ما ترککم من سکنه وکعبه بصر بها و دین ولهر الرح ما ترککم
 ار ام بکر لکم وک کار لکم وک طهر الم ما ترککم من سکنه وکعبه بصر بها و دین وار کار دخل بود کلاله او امره و له اح
 او احب طکل و احک مبهما السکر فار کاوا اکدر مل دک فهم سرطک فی اللب من سکنه وکعبه بصر بها و دین عد مکام وکعبه من الله
 و الله علم حلیم**

و نیمی از میراث همسرانتان از آن شما شوهران است اگر آنان فرزندی نداشته باشند و اگر فرزندی داشته باشند یک چهارم ماترک آنان از آن شماست البته پس از انجام وصیتی که بدان سفارش کرده‌اند یا دینی که باید استثنا شود و یک چهارم از میراث شما برای آنان است اگر شما فرزندی نداشته باشید و اگر فرزندی داشته باشید یک هشتم برای میراث شما از ایشان خواهد بود البته پس از انجام وصیتی که بدان سفارش کرده‌اید یا دینی که باید استثنا شود و اگر مرد یا زنی که از او ارث می‌برند کلاله بی‌فرزند و بی‌پدر و مادر باشد و برای او برادر یا خواهری باشد پس برای هر یک از آن دو یک ششم ماترک است و اگر آنان بیش از این باشند در یک سوم ماترک مشارکت دارند البته پس از انجام وصیتی که بدان سفارش شده یا دینی که باید استثنا شود به شرط آنکه از این طریق زینانی به ورثه نرساند این است سفارش خدا و خداست که دانای بردبار است ۱۲

بلک حدود الله و من یطع الله ورسوله یحکم الله ورسوله و من یطع الله ورسوله یحکم الله ورسوله و من یطع الله ورسوله یحکم الله ورسوله

اینها احکام الهی است و هر کس از خدا و پیامبر او اطاعت کند وی را به باغهایی درآورد که از زیر درختان آن نهرها روان است در آن جاودانه‌اند و این همان کامیابی بزرگ است ۱۳

و من یطع الله ورسوله یحکم الله ورسوله و من یطع الله ورسوله یحکم الله ورسوله و من یطع الله ورسوله یحکم الله ورسوله

و هر کس از خدا و پیامبر او نافرمانی کند و از حدود مقرر او تجاوز نماید وی را در آتشی درآورد که همواره در آن خواهد بود و برای او عذابی خفت‌آور است ۱۴

**والا لله بائر اما حسه من سائكم فاستسهدوا علىهم اذ سه منكم فار سهدوا فاستسهدوه في التوبه حنه نو فاهر الموت او يعل الله اهر
ستلا**

و از زنان شما کسانی که مرتکب زنا می‌شوند چهار تن از میان خود مسلمانان بر آنان گواه بگیرید پس اگر شهادت دادند آنان = زنان را در خانه‌ها نگاه دارید تا مرگشان فرا رسد یا خدا راهی برای آنان قرار دهد ۱۵

واللکار بائبا منکم فادوها فار بااواکها طاعه صوا عنهما ار الله کار نو باا حنما

و از میان شما آن دو تن را که مرتکب زشتکاری می‌شوند آزارشان دهید پس اگر توبه کردند و درستکار شدند از آنان صرف‌نظر کنید زیرا خداوند توبه‌پذیر مهربان است ۱۶

ا ما التوبه على الله للکر معلور السو بهاله نم نو نور مر فرب فاولک توبه الله عليهم و کار الله علما حکما

توبه نزد خداوند تنها برای کسانی است که از روی نادانی مرتکب گناه می‌شوند سپس به زودی توبه می‌کنند اینانند که خدا توبه‌شان را می‌پذیرد و خداوند دانای حکیم است ۱۷

**ولسئ التوبه للکر معلور الاستاد حنه اذا حصر احکمهم الموت فالاع سئ الار ولا الکر نو نور وهم کما اولک اعک بالهم
عدا بالما**

و توبه کسانی که گناه می‌کنند تا وقتی که مرگ یکی از ایشان دررسد می‌گوید اکنون توبه کردم پذیرفته نیست و نیز توبه کسانی که در حال کفر می‌میرند پذیرفته نخواهد بود آنانند که برایشان عذابی دردناک آماده کرده‌ایم ۱۸

**بااها الکر اموا لا یل کم ار نو باا سا کرها ولا سکوهر لکهوا نصر ماا سکوهر الا ار بائر باا حسه مننه و کاسرهر بالمرور فار
کرهموهر حسه ار کرها ستلا و یل الله فنه حرا کترا**

والمصداق من السا الا ما مكف انماكم كتاب الله عليكم واصل لكم ما ودا دلكم ان نسوا ناموالكم مكنس عد مسافير فما

اسمتم به مهر فابوهر ا خودهر فركه ولا جناح عليكم فيما راكم به من سد المرصه ان الله كار علما حكما

و زنان شوهردار نیز بر شما حرام شده است به استثنای زنانی که مالک آنان شده‌اید این فریضه الهی است که بر شما مقرر گردیده است و غیر از این زنان نامبرده برای شما حلال است که زنان دیگر را به وسیله اموال خود طلب کنید در صورتی که پاکدامن باشید و زناکار نباشید و زنانی را که متعه کرده‌اید م هرشان را به عنوان فریضه‌ای به آنان بدهید و بر شما گناهی نیست که پس از تعیین مبلغ مقرر با یکدیگر توافق کنید که مدت عقد یا م هر را کم یا زیاد کنید مسلما خداوند دانای حکیم است ۲۴

ومر لم يسطع منكم طولا ان سكي المصداق المومناق هر ما مكف انماكم من فلكم المومناق والله اعلم انماكم سكم من سكر

فابوهر نادر اهلهر و ابوهر ا خودهر بالمعروف مصداق عد مسافير ولا مكفاد احكار فاددا احصر فار اسر با حسه صلهر صف

ما على المصداق من الكاب دلك امر حبه السنه منكم وار بكونوا حدلكم والله عهود رحم

و هر کس از شما از نظر مالی نمی‌تواند زنان آزاد پاکدامن با ایمان را به همسری خود درآورد پس با دختران جوانسال با ایمان شما که مالک آنان هستید ازدواج کند و خدا به ایمان شما داناتر است همه از یکدیگر پس آنان را با اجازه خانواده‌شان به همسری خود درآورید و م هرشان را به طور پسندیده به آنان بدهید به شرط آنکه پاکدامن باشند نه زناکار و دوست‌گیران پنهانی نباشند پس چون به ازدواج شما درآمدند اگر مرتکب فحشا شدند پس بر آنان نیمی از عذاب =مجازات زنان آزاد است این پیشنهاد زناشویی با کنیزان برای کسی از شماست که از آرایش گناه بیم دارد و صبر کردن برای شما بهتر است و خداوند آمرزنده مهربان است ۲۵

ربك الله لئن لم وهبكم ستر الكبر من فلكم ونوب عليكم والله علم حكيم

خدا می‌خواهد برای شما توضیح دهد و راه و رسم کسانی را که پیش از شما بوده‌اند به شما بنمایاند و بر شما ببخشايد و خدا دانای حکیم

است ۲۶

والله ربك ان نوب عليكم وربك الكبر نسور السهوات ان نملوا ملا عظاما

خدا می‌خواهد تا بر شما ببخشد و کسانی که از خواسته‌های نفسانی پیروی می‌کنند می‌خواهند شما دستخوش انحرافی بزرگ شوید ۲۷

ربك الله اربعم عكم و حلج الا سار صفا

خدا می‌خواهد تا بارتان را سبک گرداند و می‌داند که انسان ناتوان آفریده شده است ۲۸

يا ايها الذين امنوا لا تاكلوا اموالكم سكم بالباطل الا ان يكون باده عن ربكم ولا تهلوا ايمانكم بالله كما ربكم محمدا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اموال همدیگر را به ناروا نخورید مگر آنکه داد و ستدی با تراضی یکدیگر از شما انجام گرفته باشد و خودتان را مکشید زیرا خدا همواره با شما مهربان است ۲۹

و من نزل ذلك عدوا او ظالما فهو بطله بما و كان ذلك على الله سريعا

و هر کس از روی تجاوز و ستم چنین کند به زودی وی را در آتشی درآوریم و این کار بر خدا آسان است ۳۰

ان يفتوا كتابا ما سهره عه بكم سناكم و ك حكمه ك حلا كرها

اگر از گناهان بزرگی که از آنها نهی شده‌اید دوری گزینید بدیهی‌های شما را از شما می‌زداییم و شما را در جایگاهی ارجمند درمی‌آوریم ۳۱
ولا تصوموا ما فعل الله به سكم على سكر لا حال بكم ما اكلوا و اللسا بكم ما اكلوا الله مر بطله ان الله كان بكل شيء علما

و زنهار آنچه را خداوند به سبب آن بعضی از شما را بر بعضی دیگر برتری داده آرزو نکنید برای مردان از آنچه به اختیار کسب کرده‌اند بهره‌ای است و برای زنان نیز از آنچه به اختیار کسب کرده‌اند بهره‌ای است و از فضل خدا درخواست کنید که خدا به هر چیزی داناست ۳۲

و كل حلالا مولاه مما ربك الوالكار والا نور والذين ععدوا امامكم فابوهم بكنهم ان الله كان على كل شيء شهيدا

و از آنچه پدر و مادر و خویشاوندان و کسانی که شما با آنان پیمان بسته‌اید بر جای گذاشته‌اند برای هر یک از مردان و زنان وارثانی قرار داده‌ایم پس نصیبشان را به ایشان بدهید زیرا خدا همواره بر هر چیزی گواه است ۳۳

الرجال فوامور على النساء فاعقل الله سبحانه على سكر و ما يعموا من اموالهم فالكالاه فانك حافظك الله ما حفظ الله والاي

يافور سوده صطوره واهدوه في المطاح و اعدوه بر طر اطمكم فلا نسوا علمه سنلا ار الله كار علما حسدا

مردان سرپرست زنانند به دلیل آنکه خدا برخی از ایشان را بر برخی برتری داده و نیز به دلیل آنکه از اموالشان خرج می‌کنند پس زنان درستکار فرمانبردارند و به پاس آنچه خدا برای آنان حفظ کرده اسرار شوهران خود را حفظ می‌کنند و زانی را که از نافرمانی آنان بیم دارید نخست پندشان دهید و بعد در خوابگاه‌ها از ایشان دوری کنید و اگر تاثیر نکرد آنان را بزنید پس اگر شما را اطاعت کردند دیگر بر آنها هیچ راهی برای سرزنش مجوید که خدا والای بزرگ است ۳۴

وار حتمه سماع سنها طسوا حکامر اهله و حکامر اهلهار برکات اصلا حاويع الله سنها ار الله كار علما حسدا

و اگر از جدایی میان آن دو زن و شوهر بیم دارید پس داوری از خانواده آن شوهر و داوری از خانواده آن زن تعیین کنید اگر سر سازگاری دارند خدا میان آن دو سازگاری خواهد داد آری خدا دانای آگاه است ۳۵

واعبدوا الله ولا سرکوا به سنا و بالوالکر احسانا و کي الهه و الطبع و المساکر و الهه و الهه و الهه و الطاح

بالسب و ابر السبل و ما ملک انما کم ار الله لا یب مر کار مثلا هو ما

و خدا را بپرستید و چیزی را با او شریک مگردانید و به پدر و مادر احسان کنید و در باره خویشاوندان و یتیمان و مستمندان و همسایه خویش و همسایه بیگانه و همنشین و در راه‌مانده و بردگان خود نیکی کنید که خدا کسی را که متکبر و فخر فروش است دوست نمی‌دارد ۳۶

الکر بنور و اموور الناس بالنیل و کمور ما اناهم الله مر فله و اعدا بالکافر عدا ما مهنا

همان کسانی که بخل می‌ورزند و مردم را به بخل وامی‌دارند و آنچه را خداوند از فضل خویش بدانها ارزانی داشته پوشیده می‌دارند و برای کافران غذایی خوارکننده آماده کرده‌ایم ۳۷

والکر سمور اموالهم دنا الناس ولا نومور الله ولا بالوم الاحد مر کر السطار له و بنا صا و بنا

و کسانی که اموالشان را برای نشان دادن به مردم انفاق می کنند و به خدا و روز بازپسین ایمان ندارند و هر کس شیطان یار او باشد چه بد
همدمی است ۳۸

وَمَادَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآمَنُوا بِمَا دَفَعَهُمُ اللَّهُ وَكَارِهُوا بِاللَّهِ بِهِمْ عِلْمًا

و اگر به خدا و روز بازپسین ایمان می آوردند و از آنچه خدا به آنان روزی داده انفاق می کردند چه زبانی برایشان داشت و خدا به کار آنان
داناست ۳۹

إِنَّ اللَّهَ لَا يَكْتُمُ مَعَالِمَهُ لِمَنْ يَشَاءُ حَيْثُ شَاءَ وَهُوَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

در حقیقت خدا هم وزن ذره ای ستم نمی کند و اگر آن ذره کار نیکی باشد دو چندانش می کند و از نزد خویش پاداشی بزرگ می بخشد ۴۰

كُلُّ مَا كُنَّا مِنْكُمْ لِيَوْمِ الْحِسَابِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ

پس چگونه است حالشان آنگاه که از هر امتی گواهی آوریم و تو را بر آنان گواه آوریم ۴۱

يَوْمَ تَبُوءُ بِالَّذِينَ عَقَبُوا الرَّسُولَ لَوْ سَوَّيْتُمْ بِهِمُ الْأَرْضَ وَلَا تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ حَدِيثًا

آن روز کسانی که کفر ورزیده اند و از پیامبر خدا نافرمانی کرده اند آرزو می کنند که ای کاش با خاک یکسان می شدند و از خدا هیچ سخنی
را پوشیده نمی توانند داشت ۴۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الصَّلَاةَ إِذَا سَأَلْتُمْ عَنْهَا شَيْئًا فَذَرْهَا وَقُلُوا لَنَا مَا نَحْنُ بِمَسْمُومِينَ

ای کسانی که ایمان آورده اید در حال مستی به نماز نزدیک نشوید تا زمانی که بدانید چه می گوئید و نیز در حال جنابت وارد نماز نشوید

مگر اینکه راهگذر باشید تا غسل کنید و اگر بیمارید یا در سفرید یا یکی از شما از قضای حاجت آمد یا با زنان آمیزش کرده اید و آب

نیافته اید پس بر خاکی پاک تیمم کنید و صورت و دستهایتان را مسح نمایید که خدا بخشنده و آمرزنده است ۴۳

إِنَّ اللَّهَ يُبَيِّنُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ

آیا به کسانی که خویشان را پاک می‌شمارند ننگریسته‌ای چنین نیست بلکه خداست که هر که را بخواهد پاک می‌گرداند و به قدر نخ روی هسته خرمایی ستم نمی‌بینند ۴۹

يا طر كعب يهدور على الله الكذب وكعبه يا اما منا

بین چگونه بر خدا دروغ می‌بندند و بس است که این یک گناه آشکار باشد ۵۰

الم نزل الله الكبر او بوا صفا من الكتاب يوم نور بالهد والطعود وهولور للكر كفروا هولاهدي من الكبر اموا سبلا

آیا کسانی را که از کتاب آسمانی نصیبی یافته‌اند ندیده‌ای که به جبت و طاغوت ایمان دارند و در باره کسانی که کفر ورزیده‌اند می‌گویند اینان از کسانی که ایمان آورده‌اند راه‌یافته‌ترند ۵۱

اولط الكبر لسهم الله ومن نلر الله طر بكه صبرا

اینانند که خدا لعنتشان کرده و هر که را خدا لعنت کند هرگز برای او یآوری نخواهی یافت ۵۲

ام لهم صبرا من الملط طدا لا بو نور الناس صبرا

آیا آنان نصیبی از حکومت دارند اگر هم داشتند به قدر نقطه پشت هسته خرمایی چیزی به مردم نمی‌دادند ۵۳

ام بسكور الناس على ما ناهم الله من فله صدك سنا ال ابراهم الكتاب والكمه وناهم ملكا عطا

بلکه به مردم برای آنچه خدا از فضل خویش به آنان عطا کرده رشک می‌ورزند در حقیقت ما به خاندان ابراهیم کتاب و حکمت دادیم و به آنان ملکی بزرگ بخشیدیم ۵۴

صنهم من امر به ومنهم من ككعه وكعبه بهم سعبرا

پس برخی از آنان به وی ایمان آوردند و برخی از ایشان از او روی برتافتند و برای آنان دوزخ پرشراه بس است ۵۵

ار الكبر كفروا بانا سوف نكلهم با ما كلما صعب حاوهم بكناهم حاوذا عرها الكوفوا الكما ار الله طر عربا حكما

و چون به ایشان گفته شود به سوی آنچه خدا نازل کرده و به سوی پیامبر او بیایید منافقان را می‌بینی که از تو سخت روی برمی‌تابند ۶۱

كَلِمَاتُ اللَّهِ كَاتِبُهُمْ مَعَهُ لِيَكُونَ لَهُمْ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ

پس چگونه هنگامی که به سزای کار و کردار پیشینشان مصیبتی به آنان می‌رسد نزد تو می‌آیند و به خدا سوگند می‌خورند که ما جز نیکویی و موافقت قصدی نداشتیم ۶۲

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا يُصَلُّونَ بِأَعْيُنِهِمْ وَعَلَىٰ خُفِّهِمْ أَسْمُوعُونَ ۚ أَلَمْ يَكُن لَّهُمْ آيَاتُ يَوْمَ حُبَيْلٍ ۚ

اینان همان کسانی که خدا می‌داند چه در دل دارند پس از آنان روی برتاب ولی پندشان ده و با آنها سخنی رسا که در دلشان مؤثر افتد بگوی ۶۳

وَمَا أَسْلَمُوا مِنْ دُونِ الْإِسْلَامِ بَدْرٍ ۚ أَلَمْ يَكُن لَّهُمْ آيَاتُ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ

و محمدا

و ما هیچ پیامبری را نفرستادیم مگر آنکه به توفیق الهی از او اطاعت کنند و اگر آنان وقتی به خود ستم کرده بودند پیش تو می‌آمدند و از خدا آمرزش می‌خواستند و پیامبر نیز برای آنان طلب آمرزش می‌کرد قطعا خدا را توبه‌پذیر مهربان می‌یافتند ۶۴

فَلَا وَرَبِّي لَا يُرِيدُ كُفْرًا مِنْكُمْ ۚ بَلْ يَأْتِيكُمُ الْخَوْفُ مِنْكُمْ وَنَحْنُ نَسْتَعِينُ ۚ

ولی چنین نیست به پروردگارت قسم که ایمان نمی‌آورند مگر آنکه تو را در مورد آنچه میان آنان مایه اختلاف است داور گردانند سپس از حکمی که کرده‌ای در دل‌هایشان احساس ناراحتی و تردید نکنند و کاملا سر تسلیم فرود آورند ۶۵

وَلَوْ أَنَّا كُنَّا عَلِيمِينَ لَرَأَيْنَا أَضْحَاقًا مِمَّا قَالُوا ۚ سَبَّحُوا بُحْبُوحًا وَأَسْمَعُوا ۚ

و اگر بر آنان مقرر می‌کردیم که تن به کشتن دهید یا از خانه‌های خود به در آید جز اندکی از ایشان آن را به کار نمی‌بستند و اگر آنان آنچه را بدان پند داده می‌شوند به کار می‌بستند قطعا برایشان بهتر و در ثبات قدم ایشان مؤثرتر بود ۶۶

وَأَلَّا يَنْهَكُوا عَنِ عِبَادَةِ رَبِّهِمْ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ

و در آن صورت ما هم از نزد خویش یقینا پاداشی بزرگ به آنان می‌دادیم ۶۷

ولهذا ناهم صراطا مستقيما

و قطعاً آنان را به راهی راست هدایت می‌کردیم ۶۸

ومر بطل الله وارسوله اولئك مع الذين اسلم الله عليهم من النصارى والكهنة والصابئين وحس اولئك اصنافا

و کسانی که از خدا و پیامبر اطاعت کنند در زمره کسانی خواهند بود که خدا ایشان را گرامی داشته یعنی با پیامبران و راستان و شهیدان و شایستگانند و آنان چه نیکو همدمانند ۶۹

ذلكم الصراط المستقيم الله وليه على العالمين

این تفضل از جانب خداست و خدا بس داناست ۷۰

يا ايها الذين آمنوا اذكروا نعم الله الينا اننا كنا اولاد ابراهيم حنفاء

ای کسانی که ایمان آورده‌اید در برابر دشمن آماده باشید = اسلحه خود را برگزید و گروه گروه به جهاد بیرون روید یا به طور جمعی روانه شوید ۷۱

وارمكم لمر ليطرفن فارا كانكم مكنه فالله اعلم بما كنتم تعملون

و قطعاً از میان شما کسی است که کندی به خرج دهد پس اگر آسیبی به شما رسد گوید راستی خدا بر من نعمت بخشید که با آنان حاضر نبودم ۷۲

ولئن اصابكم مصيبة من الله لعلن انتم تظنون ان الله اصابكم بغيا

و اگر غنیمتی از خدا به شما برسد چنانکه گویی میان شما و میان او رابطه دوستی نبوده خواهد گفت کاش من با آنان بودم و به نوازی بزرگی می‌رسیدم ۷۳

فما بالذين اسلموا لله الا هم يقولون ان الله اسلمنا ورسوله انما هو ان ياتنا بالبينات

پس باید کسانی که زندگی دنیا را به آخرت سودا می‌کنند در راه خدا بجنگند و هر کس در راه خدا بجنگد و کشته یا پیروز شود به زودی پاداشی بزرگ به او خواهیم داد ۷۴

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنَجْتَنِبُ غَمَّهُمْ وَلَنَسُدَّنَّ لَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَهُمْ فِي جَنَّاتٍ مُّوَدَّعِينَ
لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ مِّمَّا كَانُوا يَمْتَنِعُونَ وَأُفْوَاهٌ وَلَا حَوْلٌ فِي الْمَوْتِ وَهُمْ لَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

و چرا شما در راه خدا و در راه نجات مردان و زنان و کودکان مستضعف نمی‌جنگید همانان که می‌گویند پروردگارا ما را از این شهری که مردمش ستم‌پیشه‌اند بیرون ببر و از جانب خود برای ما سرپرستی قرار ده و از نزد خویش یآوری برای ما تعیین فرما ۷۵

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنَجْتَنِبُ غَمَّهُمْ وَلَنَسُدَّنَّ لَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَهُمْ فِي جَنَّاتٍ مُّوَدَّعِينَ
کسانی که ایمان آورده‌اند در راه خدا کارزار می‌کنند و کسانی که کافر شده‌اند در راه طاغوت می‌جنگند پس با یاران شیطان بجنگید که نیرنگ شیطان در نهایت ضعیف است ۷۶

إِنَّمَا يَرْجُو الَّذِينَ آمَنُوا أَن يَكْفُرُوا بِاللَّهِ وَإِنَّهُمْ لَخَائِفُونَ عَذَابَ اللَّهِ إِذَا تُبِخِرُوا فِي الْحَرْبِ قُلْ اللَّهُ يَمْلِكُ أَنْ يَبْعَثَ الرِّيحَ بِالسَّحَابِ مُتَوَلِّئِينَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنَجْتَنِبُ غَمَّهُمْ وَلَنَسُدَّنَّ لَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَهُمْ فِي جَنَّاتٍ مُّوَدَّعِينَ

آیا ندیدی کسانی را که به آنان گفته شد فعلا دست از جنگ بدارید و نماز را برپا کنید و زکات بدهید ولی همین که کارزار بر آنان مقرر شد بناگاه گروهی از آنان از مردم =مشرکان مکه ترسیدند مانند ترس از خدا یا ترسی سخت‌تر و گفتند پروردگارا چرا بر ما کارزار مقرر داشتی چرا ما را تا مدتی کوتاه مهلت ندادی بگو برخورداری از این دنیا اندک و برای کسی که تقوا پیشه کرده آخرت بهتر است و در آنجا به قدر نخ هسته خرمایی بر شما ستم نخواهد رفت ۷۷

إِنَّمَا يَرْجُو الَّذِينَ آمَنُوا أَن يَكْفُرُوا بِاللَّهِ وَإِنَّهُمْ لَخَائِفُونَ عَذَابَ اللَّهِ إِذَا تُبِخِرُوا فِي الْحَرْبِ قُلْ اللَّهُ يَمْلِكُ أَنْ يَبْعَثَ الرِّيحَ بِالسَّحَابِ مُتَوَلِّئِينَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنَجْتَنِبُ غَمَّهُمْ وَلَنَسُدَّنَّ لَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَهُمْ فِي جَنَّاتٍ مُّوَدَّعِينَ

هر کجا باشید شما را مرگ درمی‌یابد هر چند در برجهای استوار باشید و اگر پیشامد خوبی به آنان برسد می‌گویند این از جانب خداست و چون صدمه‌ای به ایشان برسد می‌گویند این از طرف توست بگو همه از جانب خداست آخر این قوم را چه شده است که نمی‌خواهند سخنی را درست دریابند ۷۸

ما اطاق من حسبه في الله وما اطاق من سبه من سبط واد اسلاك الناس رسولاً وفيه الله سهدا

هر چه از خویبها به تو می‌رسد از جانب خداست و آنچه از بدی به تو می‌رسد از خود توست و تو را به پیامبری برای مردم فرستادیم و گواه بودن خدا بس است ۷۹

مر بطل الرسول صد اطاقى الله و مر بول فما اسلاك عليهم حسدا

هر کس از پیامبر فرمان ب‌رد در حقیقت خدا را فرمان برده و هر کس رویگردان شود ما تو را بر ایشان نگهبان نفرستاده‌ایم ۸۰

وهولر طاعة فادنا بر و ما من عكك سب طاعة منهم عبد الكى هول و الله كسب ما سبور طاعر عههم و بول على الله وفيه الله وكلا

و می‌گویند فرمانبرداریم ولی چون از نزد تو بیرون می‌روند جمعی از آنان شبانه جز آنچه تو می‌گویی تدبیر می‌کنند و خدا آنچه را که شبانه در سر می‌پرورند می‌نگارد پس از ایشان روی برتاب و بر خدا توکل کن و خدا بس کارساز است ۸۱

اولا بک رور الفرار ولو طار من عبد الله لو حدوا به ا خلا ف اكسرا

آیا در معانی قرآن نمی‌اندیشند اگر از جانب غیر خدا بود قطعا در آن اختلاف بسیاری می‌یافتند ۸۲

و اد ا ك هم امر من الامر او الوف ادا عوا به ولو مد و عا ل الرسول و عا ل اول الامر منهم لعلمه الكبر سس طوه به منهم ولو لا فضل الله

علكم و رحمه لا ستم السطار الا فخلا

و چون خبری حاکی از ایمنی یا وحشت به آنان برسد انتشارش دهند و اگر آن را به پیامبر و اولیای امر خود ارجاع کنند قطعا از میان آنان کسانی‌اند که می‌توانند درست و نادرست آن را دریابند و اگر فضل خدا و رحمت او بر شما نبود مسلما جز شمار اندکی از شیطان پیروی

می‌کردید ۸۳

صالحه سئل الله لا تكلم الا بصحا وحضر المؤمن عن الله ان يكف ناس الكفر كفوا والله اسد ناسا واسد بكلا

پس در راه خدا پیکار کن جز عهده‌دار شخص خود نیستی ولی مؤمنان را به مبارزه برانگیز باشد که خداوند آسیب کسانی را که کفر ورزیده‌اند از آنان باز دارد و خداست که قدرتش بیشتر و کيفرش سخت‌تر است ۸۴

مر سمع سماعه حسنه بكر له تكلم منها و مر سمع سماعه سنه بكر له كمل منها و كار الله على كل من معنا

هر کس شفاعت پسندیده کند برای وی از آن نصیبی خواهد بود و هر کس شفاعت ناپسندیده‌ای کند برای او از آن نیز سهمی خواهد بود و خدا همواره به هر چیزی تواناست ۸۵

و اذا حسم نبيه هبوا ناحسرها و ما و مدوها و الله كار على كل من حسنا

و چون به شما درود گفته شد شما به صورتی بهتر از آن درود گوئید یا همان را در پاسخ برگردانید که خدا همواره به هر چیزی حسابرس است ۸۶

الله لا اله الا هو ليمسكم الله يوم النمامه لا تدب فيه و مر اصكع مر الله حكنا

خداوند کسی است که هیچ معبودی جز او نیست به یقین در روز رستاخیز که هیچ شکی در آن نیست شما را گرد خواهد آورد و راستگوتر از خدا در سخن کیست ۸۷

فما لكم المناصر فسر والله ادكسهم بما كسبوا اركور ان بهدوا مر اكل الله و مر كمال الله طر بك له سبلا

شما را چه شده است که در باره منافقان دو دسته شده‌اید با اینکه خدا آنان را به سزای آنچه انجام داده‌اند سرنگون کرده است آیا می‌خواهید کسی را که خدا در گمراهی‌اش وانهاده است به راه آورید و حال آنکه هر که را خدا در گمراهی‌اش وانهد هرگز راهی برای هدایت او نخواهی یافت ۸۸

و دوا لو كفور كما كفروا فكور سوا فلا بهدوا منهم اولوا حن بها و حن سئل الله طر بولوا بهدوهم و اهلوهم حن

و كد موهم ولا بهدوا منهم ولنا ولا بصرنا

همان گونه که خودشان کافر شده‌اند آرزو دارند که شما نیز کافر شوید تا با هم برابر باشید پس زنه‌ار از میان ایشان برای خود دوستانی اختیار مکنید تا آنکه در راه خدا هجرت کنند پس اگر روی برتافتند هر کجا آنان را یافتید به اسارت بگیرید و بکشیدشان و از ایشان یار و یآوری برای خود مگیرید ۸۹

**الا الکر بظور الکر قوم سکم و ستم ملای او حاووم حصرت ککوهم ار هانلوکم او هانلو قومهم ولو سا الله لسکهم علمکم
فهانلوکم فار اعدلوکم فلم هانلوکم واهوا الکر السلم فما حل الله لکم علمهم سنلا**

مگر کسانی که با گروهی که میان شما و میان آنان پیمانی است پیوند داشته باشند یا نزد شما بیایند در حالی که سینه آنان از جنگیدن با شما یا جنگیدن با قوم خود به تنگ آمده باشد و اگر خدا می‌خواست قطعاً آنان را بر شما چیره می‌کرد و حتماً با شما می‌جنگیدند پس اگر از شما کناره‌گیری کردند و با شما ن‌جنگیدند و با شما طرح صلح افکندند دیگر خدا برای شما راهی برای تجاوز بر آنان قرار نداده است ۹۰

**سکور احبر برکور ار ناموکم وناموکم قومهم کل ما دوا لاله الفیه اذکسوا هها فار لم سزلوکم وبلوا الکر السلم وکسوا
اکبهم سکوکم واهلوهم حسب نعموکم واولکم حلنا لکم علمهم سلطانا منا**

به زودی گروهی دیگر را خواهید یافت که می‌خواهند از شما آسوده خاطر و از قوم خود نیز ایمن باشند هر بار که به فتنه بازگردانده شوند سر در آن فرو می‌برند پس اگر از شما کناره‌گیری نکردند و به شما پیشنهاد صلح نکردند و از شما دست برداشتند هر کجا آنان را یافتید به اسارت بگیرید و بکشیدشان آنانند که ما برای شما علیه ایشان تسلطی آشکار قرار داده‌ایم ۹۱

**وما کار لمومر ار هبل مومنا الا حکانا وهر هبل مومنه ودهه مسلمه الاله الا ار سک فوسا فار کار مر قوم سک وکم وهو
مومر هبره دهه مومنه وار کار مر قوم سکم و ستم ملای سک به مسلمه الاله وهره دهه مومنه همر لم سک فکام سهربر ملا ستر یوه مر الله وکار
الله علمنا حکما**

و هیچ مؤمنی را نسزد که مؤمنی را جز به اشتباه بکشد و هر کس مؤمنی را به اشتباه کشت باید بنده مؤمنی را آزاد و به خانواده او خونبها پرداخت کند مگر اینکه آنان گذشت کنند و اگر مقتول از گروهی است که دشمنان شمایند و خود وی مؤمن است قاتل باید بنده مؤمنی را

ار الذکر یوفاهم الملائکه طالعہ انفسہم فالوا ہم کلمہ فالوا کما مستصبر فی الادم فالوا الم بکر ادم **الله** واسسه فہا حروا فہا
فالولک ما واهم جنہم وسا د مکترا

کسانی که بر خویشتن ستمکار بوده‌اند وقتی فرشتگان جانشان را می‌گیرند می‌گویند در چه حال بودید پاسخ می‌دهند ما در زمین از مستضعفان بودیم می‌گویند مگر زمین خدا وسیع نبود تا در آن مهاجرت کنید پس آنان جایگاهشان دوزخ است و دوزخ بد سرانجامی است

۹۷

الا المستصبر من الہلال والنساء والولک ارب لا سطر سور حنہ ولا ینہدور سنلا

مگر آن مردان و زنان و کودکان فرودستی که چاره‌جویی نتوانند و راهی نیابند ۹۸

فالولک عیب **الله** ار سمو عنہم وکار **الله** عموما عموما

پس آنان که فی الجمله عذری دارند باشد که خدا از ایشان درگذرد که خدا همواره خطابخش و آمرزنده است ۹۹

ومر بہا حرق سنلا **الله** بکفر الادم مرا عما کسرا وسسه ومر بدع مر لله ما حرا لہ **الله** ورسولہ ہم کد کہ الموت ہک و صا حرق علی

الله وکار **الله** عموما رحما

و هر که در راه خدا هجرت کند در زمین اقامتگاه‌های فراوان و گشایشها خواهد یافت و هر کس به قصد مهاجرت در راه خدا و پیامبر او از خانه‌اش به درآمد سپس مرگش دررسد پاداش او قطعا بر خداست و خدا آمرزنده مهربان است ۱۰۰

و ادا کربہ فی الادم فاسر علیکم حاجہ ار بکروا من الصلاہ ار جنہم ار بکنکم الذکر کفروا ار الکافر کابواکم عدوا منا

و چون در زمین سفر کردید اگر بیم داشتید که آنان که کفر ورزیده‌اند به شما آزار برسانند گناهی بر شما نیست که نماز را کوتاه کنید چرا

که کافران پیوسته برای شما دشمنی آشکارند ۱۰۱

و ادا کتب فہم فامنہم لہم الصلاہ فلیعم طابہم منہم مط ولنا حدوا اسلیہم فادا سہکوا فلیکو نوا مر و ما کم ولنا طابہ احری ام

صلوا فلیکوا مط ولنا حدوا حدہم واسلیہم و ذ الذکر کفروا لو صلوا عن اسلیکم و ما منکم فملوا علیکم منہ ولا حدہ ولا حاجہ

علیکم ار کار کم ادی مر مطرا و کلمہ مر کے ار بکروا اسلیکم و حدوا حدکم ار **الله** اعد للکافر عدانا ما منا

و هر گاه در میان ایشان بودی و برایشان نماز برپا داشتی پس باید گروهی از آنان با تو به نماز ایستند و باید جنگ‌افزارهای خود را بگیرند و چون به سجده رفتند و نماز را تمام کردند باید پشت‌سر شما قرار گیرند و گروه دیگری که نماز نکرده‌اند باید بیایند و با تو نماز گزارند و البته جانب احتیاط را فرو نگذارند و جنگ‌افزارهای خود را بگیرند زیرا کافران آرزو می‌کنند که شما از جنگ‌افزارها و ساز و برگ خود غافل شوید تا ناگهان بر شما یورش برند و اگر از باران در زحمتید یا بیمارید گناهی بر شما نیست که جنگ‌افزارهای خود را بر زمین نهید ولی مواظب خود باشید بی گمان خدا برای کافران عذاب خفت‌آوری آماده کرده است ۱۰۲

فَاذْكُرُوا اللَّهَ فَمَا وَسَّوْا وَعَلَىٰ حَنُوكُمْ طَاعُوا الصَّلَاةَ وَالصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْضُوعًا

و چون نماز را به جای آوردید خدا را در همه حال ایستاده و نشسته و بر پهلوآرمیده یاد کنید پس چون آسوده‌خاطر شدید نماز را به طور کامل به پا دارید زیرا نماز بر مؤمنان در اوقات معین مقرر شده است ۱۰۳

وَلَا يَهْدِي السَّيِّئَاتِ السَّالِمِينَ وَاللَّهُ مَالِكٌ بَعِيدٌ ذُرِّيَّتِهِ يُنْفِخُ السَّمْعَانَ وَاللَّهُ مَالِكٌ يَوْمَ الدِّينِ وَأَلَّا تَكُونَ لَكُمُ الْمَالُ تَلْبَاسًا أَلَّا تَكُونَ لَكُمُ الْمَالُ تَلْبَاسًا أَلَّا تَكُونَ لَكُمُ الْمَالُ تَلْبَاسًا

و در تعقیب گروه دشمنان سستی نوزید اگر شما درد می‌کشید آنان نیز همان گونه که شما درد می‌کشید درد می‌کشند و حال آنکه شما چیزهایی از خدا امید دارید که آنها امید ندارند و خدا همواره دانای سنجیده‌کار است ۱۰۴

أَلَّا تَكُونَ لَكُمُ الْمَالُ تَلْبَاسًا أَلَّا تَكُونَ لَكُمُ الْمَالُ تَلْبَاسًا أَلَّا تَكُونَ لَكُمُ الْمَالُ تَلْبَاسًا

ما این کتاب را به حق بر تو نازل کردیم تا میان مردم به موجب آنچه خدا به تو آموخته داوری کنی و زنه‌ار جانبدار خیانتکاران مباش ۱۰۵

وَأَلَّا تَكُونَ لَكُمُ الْمَالُ تَلْبَاسًا أَلَّا تَكُونَ لَكُمُ الْمَالُ تَلْبَاسًا

و از خدا آموزش بخواه که خدا آمرزنده مهربان است ۱۰۶

وَأَلَّا تَكُونَ لَكُمُ الْمَالُ تَلْبَاسًا أَلَّا تَكُونَ لَكُمُ الْمَالُ تَلْبَاسًا

و از کسانی که به خویشان خیانت می‌کنند دفاع مکن که خداوند هر کس را که خیانتگر و گناه‌پیشه باشد دوست ندارد ۱۰۷

سَيُجَازِيهِمْ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَاللَّهُ يَخْتَارُ مَا يُؤْتِيهِ اللَّهُ لِيُغْنِيََ عَنْهُ اللَّهُ النَّاسَ كُلًّا مِمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ

در بسیاری از رازگوییهای ایشان خیری نیست مگر کسی که بدین وسیله به صدقه یا کار پسندیده یا سازشی میان مردم فرمان دهد و هر کس برای طلب خشنودی خدا چنین کند به زودی او را پاداش بزرگی خواهیم داد ۱۱۴

وَمَرْسَاةِ الرَّسُولِ مَرْسَاةٌ لَكَ وَالْهَدْيُ وَبِئْسَ لِلْمُؤْمِنِينَ بُولُهُمْ وَسَاءَ لِمَنْ كَفَرَ

و هر کس پس از آنکه راه هدایت برای او آشکار شد با پیامبر به مخالفت برخیزد و راهی غیر راه مؤمنان در پیش گیرد وی را بدانچه روی خود را بدان سو کرده واگذاریم و به دوزخش کشانیم و چه بازگشتگاه بدی است ۱۱۵

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ وَبِئْسَ لِلْمُشْرِكِينَ حِيلٌ إِلَّا سَكَاةً

خداوند این را که به او شرک آورده شود نمی‌آمزد و فروتر از آن را بر هر که بخواهد می‌بخشاید و هر کس به خدا شرک ورزد قطعاً دچار گمراهی دور و درازی شده است ۱۱۶

إِنَّ كُفْرًا مَرْدُودًا لَا يَبْرَأُ الْإِنْسَانُ مِنْهُ حَتَّى يَكُونَ الْإِسْلَامَ

مشرکان به جای او جز بتهای مادینه را به دعا نمی‌خوانند و جز شیطان سرکش را نمی‌خوانند ۱۱۷

لَهُمُ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ عَدَاةٍ لِلنَّاصِرِينَ

خدا لعنتش کند وقتی که گفت بی‌گمان از میان بندگان نصیبی معین برای خود برخواهم گرفت ۱۱۸

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْلُوكِ وَلَسَوْفَ يَرْضَوْنَ

و آنان را سخت گمراه و دچار آرزوهای دور و دراز خواهیم کرد و وادارشان می‌کنم تا گوشه‌های دامها را شکاف دهند و وادارشان می‌کنم تا آفریده خدا را دگرگون سازند ولی هر کس به جای خدا شیطان را دوست خدا گیرد قطعاً دستخوش زیان آشکاری شده است ۱۱۹

سَكْرَةً وَمِنْهُمْ ذُلٌّ فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَنِيمٌ

آری شیطان به آنان وعده می‌دهد و ایشان را در آرزوها می‌افکند و جز فریب به آنان وعده نمی‌دهد ۱۲۰

أُولَئِكَ مَا لَهُمْ مِنْ عَمَلٍ

آنان جایگاهشان جهنم است و از آن راه گریزی ندارند ۱۲۱

والكبر ايمونا وعلو الكالهاب سجد لهم حجاب بدى من ينها الا بهاد خالكبر فيها انك اعد الله حماه من اصدق ع مر الله فلا

و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند به زودی آنان را در بوستانهایی که از زیر درختان آن نهرها روان است درآوریم همیشه در آن جاودانند وعده خدا راست است و چه کسی در سخن از خدا راستگوتر است ۱۲۲

لسر نامانكم ولا اعلم اهل الكتاب من عمل سو ابر به ولا يك له من دور الله ولانا ولا نصرنا

پاداش و کیفر به دلخواه شما و به دلخواه اهل کتاب نیست هر کس بدی کند در برابر آن کیفر می‌بیند و جز خدا برای خود یار و مددکاری نمی‌یابد ۱۲۳

و من عمل من الكالهاب من ذكر او ائبه وهو مو من فاولط بك طور الهه ولا ظالمور بعدنا

و کسانی که کارهای شایسته کنند چه مرد باشند یا آن در حالی که مؤمن باشند آنان داخل بهشت می‌شوند و به قدر گودی پشت هسته خرمایی مورد ستم قرار نمی‌گیرند ۱۲۴

و من احسر دنامر اسلم وجهه لله وهو مسر واسع مله ابراهيم حسنا و ايك الله ابراهيم حللا

و دین چه کسی بهتر است از آن کس که خود را تسلیم خدا کرده و نیکوکار است و از آیین ابراهیم حق‌گرا پیروی نموده است و خدا ابراهیم را دوست گرفت ۱۲۵

والله طوع السماوات وطوع الارض و طار الله بكل عه منطرا

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداست و خدا همواره بر هر چیزی احاطه دارد ۱۲۶

و ستمو طوع السا فل الله بعنكم فهر وما يله علكم في الكتاب في تابع السا الا لا بو تو بهر ما كتب لهر و روعور ار سكو هر

و المستصبر من الوكادار وار هو مو اللتابع بالمسط وما معلوا من حد طار الله طار به علما

و در باره آنان رای تو را می پرسند بگو خدا در باره آنان به شما فتوا می دهد و نیز در باره آنچه در قرآن بر شما تلاوت می شود در مورد زنان یتیمی که حق مقرر آنان را به ایشان نمی دهید و تمایل به ازدواج با آنان دارید و در باره کودکان ناتوان و اینکه با یتیمان چگونه به داد رفتار کنید پاسخگر شماست و هر کار نیکی انجام دهید قطعاً خدا به آن داناست ۱۲۷

وَارَامَاهُ حَافِئٌ مِّنْ سُلْطَانِهِمْ وَارْعَا كَيْفَ حَافِئُ مَنَاسِكِهِمْ وَارْحَمِ الْيَتَامَىٰ وَارْحَمِ السَّائِلِينَ ۗ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا

و اگر زنی از شوهر خویش بیم ناسازگاری یا رویگردانی داشته باشد بر آن دو گناهی نیست که از راه صلح با یکدیگر به آشتی گرایند که سازش بهتر است ولی بخل و بی گذشت بودن در نفوس حضور و غلبه دارد و اگر نیکی کنید و پرهیزگاری پیشه نمایید قطعاً خدا به آنچه انجام می دهید آگاه است ۱۲۸

وَلِرَبِّكَ سُبْحَانَ الْعِزَّةِ عِلْمٌ وَالرَّحْمَنُ الْغَنِيُّ ۗ لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ الْغُيُوبَ لَآتَيْنَاكَ الْبُرْهَانَ مِن قَبْلِ ۗ فَاعْلَمْ أَنَّكَ مَعَهُ عِلْمٌ فَلَا تُنذِرُ ۚ بَلْ أَنتَ نَذِيرٌ ۚ وَبَلَدٌ نَّجَسْنَا لَكَ تِلْكَ أَرْضُكَ وَمَا لَكُم مِّن دِينِ اللَّهِ مِن شَيْءٍ ۗ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ لَمْ يَرْجِعُوا إِلَى اللَّهِ ذُرِّيَّتَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

و شما هرگز نمی توانید میان زنان عدالت کنید هر چند بر عدالت حریص باشید پس به یک طرف یکسره تمایل نوزید تا آن زن دیگر را سرگشته =تکلیف رها کنید و اگر سازش نمایید و پرهیزگاری کنید یقیناً خدا آمرزنده مهربان است ۱۲۹

وَارْحَمِ الْيَتَامَىٰ وَارْحَمِ السَّائِلِينَ ۗ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا

و اگر آن دو از یکدیگر جدا شوند خداوند هر یک را از گشایش خود بی نیاز گرداند و خدا همواره گشایشگر حکیم است ۱۳۰

وَاللَّهُ طَافَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ كُرْسِيُّ الْعَرْشِ ۚ وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۗ وَاللَّهُ طَافَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ غَنِيًّا ذُو الْعَرْشِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداست و ما به کسانی که پیش از شما به آنان کتاب داده شده و نیز به شما سفارش کردیم که از خدا پروا کنید و اگر کفر ورزید چه باک که آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداست و خدا بی نیاز ستوده صفات است

۱۳۱

وَاللَّهُ طَافَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ غَنِيًّا ذُو الْعَرْشِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

و آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداست و خدا بس کارساز است ۱۳۲

اِنَّ سَاعِدَهُمْ اَيْهَا النَّاسِ وَ اَبْدَانَهُمْ وَ اَللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

ای مردم اگر خدا بخواهد شما را از میان می‌برد و دیگران را پدید می‌آورد و خدا بر این کار تواناست ۱۳۳

مُرٌّ كَارِبٌ يَوْمَ تَبْيَضُّ بِلَابِ الْمُنٰفِقِيْنَ اَلْبٰسُ وَ اَلْوَالِدٰتُ يُرٰى اَللّٰهُ سَمِيْعًا عٰلِمًا

هر کس پاداش دنیا بخواهد پاداش دنیا و آخرت نزد خداست و خدا شنوای بیناست ۱۳۴

اِنَّهَا لَكِن اٰمِنُوْنَ اَوْ اَمِنُوا بِالْمَسْطَرِّهِمْ اَللّٰهُ عَلٰى مَا تَكْتُمُوْنَ اَلْوَالِدٰتُ يُرٰى اَللّٰهُ اَوَّلَ بَہْمَا فَاُولٰٓئِكَ

سَوَآءٌ اَللّٰهُ لِمَا سَكَنُوا مِنْ لَدُوْنِهِمْ اَللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ عٰلِمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید پیوسته به عدالت قیام کنید و برای خدا گواهی دهید هر چند به زیان خودتان یا به زیان پدر و مادر و

خویشاوندان شما باشد اگر یکی از دو طرف دعوا توانگر یا نیازمند باشد باز خدا به آن دو از شما سزاوارتر است پس از پی هوس نروید که

در نتیجه از حق عدول کنید و اگر به انحراف گرایید یا اعراض نمایید قطعاً خدا به آنچه انجام می‌دهید آگاه است ۱۳۵

اِنَّهَا لَكِن اٰمِنُوْنَ اَوْ اَمِنُوا بِاللّٰهِ وَ رَسُوْلِهِ اَللّٰهُ عَلٰى مَا تَكْتُمُوْنَ اَلْوَالِدٰتُ يُرٰى اَللّٰهُ اَوَّلَ بَہْمَا فَاُولٰٓئِكَ

سَوَآءٌ اَللّٰهُ لِمَا سَكَنُوا مِنْ لَدُوْنِهِمْ اَللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ عٰلِمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید به خدا و پیامبر او و کتابی که بر پیامبرش فرو فرستاد و کتابهایی که قبلاً نازل کرده بگروید و هر کس به خدا

و فرشتگان او و کتابها و پیامبرانش و روز بازپسین کفر ورزد در حقیقت دچار گمراهی دور و درازی شده است ۱۳۶

اِنَّ اَكْبَرَ اٰمِنُوْنَ اَوْ اَمِنُوا بِمَكْرِمْ اَللّٰهُ عَلٰى مَا تَكْتُمُوْنَ اَلْوَالِدٰتُ يُرٰى اَللّٰهُ اَوَّلَ بَہْمَا فَاُولٰٓئِكَ

کسانی که ایمان آوردند سپس کافر شدند و باز ایمان آوردند سپس کافر شدند آنگاه به کفر خود افزودند قطعاً خدا آنان را نخواهد بخشید و

راهی به ایشان نخواهد نمود ۱۳۷

سَبَّحْتَ اَللّٰهُمَّ اَبَدًا اَبَدًا

به منافقان خبر ده که عذابی دردناک در پیش خواهند داشت ۱۳۸

الکفر بکفر الکافر اولنا مر دور المومنین استور عنکم الله طار الله حمصا

همانان که غیر از مؤمنان کافران را دوستان خود می‌گیرند آیا سربلندی را نزد آنان می‌جویند این خیالی خام است چرا که عزت همه از آن خداست ۱۳۹

و قد نزل علیکم فی کتاب ار ادا سمعتم انا الله بکفر بها و سئرها بها فلا یسکوا مهم حتی یو صولک حدیب عنده انکم ادا ملهم ار الله جامع المناصر و الکافر فی جهنم حمصا

و البته خدا در کتاب قرآن بر شما نازل کرده که هر گاه شنیدید آیات خدا مورد انکار و ریشخند قرار می‌گیرد با آنان منشینید تا به سخنی غیر از آن درآیند چرا که در این صورت شما هم مثل آنان خواهید بود خداوند منافقان و کافران را همگی در دوزخ گرد خواهد آورد ۱۴۰

الکفر بکفر الکافر انکم فی الله طالوا الم بکرم و ار کار الکافر بکفر طالوا الم سبوح علیکم و معکم مر المومنین فالله بکم بکم نوم الفنامه و لریصل الله الکافر علی المومنین سبلا

همانان که مترصد شمایند پس اگر از جانب خدا به شما فتحی برسد می‌گویند مگر ما با شما نبودیم و اگر برای کافران نصیبی باشد می‌گویند مگر ما بر شما تسلط نداشتیم و شما را از ورود در جمع مؤمنان باز نمی‌داشتیم پس خداوند روز قیامت میان شما داوری می‌کند و خداوند هرگز بر زیان مؤمنان برای کافران راه تسلطی قرار نداده است ۱۴۱

ار المناصر بادعور الله وهو حدعهم و ادا طالوا الم الصلاه طالوا الم کسله و ااور الناس ولا بکفر الله الا فلا

منافقان با خدا نیرنگ می‌کنند و حال آنکه او با آنان نیرنگ خواهد کرد و چون به نماز ایستند با کسالت برخیزند با مردم ریا می‌کنند و خدا را جز اندکی یاد نمی‌کنند ۱۴۲

مکدر بر دلک لا لاله هو لا ولا لاله هو لا و مر کلال الله طر بکله سبلا

میان آن دو گروه دو دلند نه با اینانند و نه با آنان و هر که را خدا گمراه کند هرگز راهی برای نجات او نخواهی یافت ۱۴۳

يا ايها الكبر اميوا لا يهدوا الكافرين اولانا من دور المومنين اريدور ان يسلوا الله عليكم سلطانا معنا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید به جای مؤمنان کافران را به دوستی خود مگیرید آیا می‌خواهید علیه خود حجتی روشن برای خدا قرار دهید
۱۴۴

ان الماصرفه الدرک الاسفل من اللاد وار بک لهم بکرا

آری منافقان در فروترین درجات دوزخند و هرگز برای آنان یآوری نخواهی یافت ۱۴۵

الا الکبر نابوا واکملوا واکتموا بالله واکلوا دهم لله فاولط مع المومنين وسوف بود الله المومنين احرا عظاما

مگر کسانی که توبه کردند و عمل خود را اصلاح نمودند و به خدا تمسک جستند و دین خود را برای خدا خالص گردانیدند که در نتیجه
آنان با مؤمنان خواهند بود و به زودی خدا مؤمنان را پاداشی بزرگ خواهد بخشید ۱۴۶

ما بعيل الله سکاکم ان سکرتم وامنتم وکان الله ساکرا علما

اگر سپاس بدارید و ایمان آورید خدا می‌خواهد با عذاب شما چه کند و خدا همواره سپاس‌پذیر = حق‌شناس داناست ۱۴۷

لا یست الله الیه بالسو من العول الا من ظلم وکان الله سمعا علما

خداوند بانگ برداشتن به بدزبانی را دوست ندارد مگر از کسی که بر او ستم رفته باشد و خدا شنوای داناست ۱۴۸

ان یسکوا حدنا او یفوهوا او یفوا عن سو فان الله کان عموما کبرا

اگر خیری را آشکار کنید یا پنهانش دارید یا از بدی درگذرید پس خدا درگذرنده تواناست ۱۴۹

ان الکبر بکفرور بالله ورسله ویرکور ان یفوا بنر الله ورسله وبعولور بومر بکسر وکسر ویرکور ان یسکوا بنر داک سبلا

کسانی که به خدا و پیامبرانش کفر می‌ورزند و می‌خواهند میان خدا و پیامبران او جدایی اندازند و می‌گویند ما به بعضی ایمان داریم و بعضی را انکار می‌کنیم و می‌خواهند میان این دو راهی برای خود اختیار کنند ۱۵۰

اولط لهم الکافور حما واکعد بالکافور عکا انا مهنا

آنان در حقیقت کافرنند و ما برای کافران عذابی خفت‌آور آماده کرده‌ایم ۱۵۱

والذکر امنوا بالله ورسوله ولم يعرفوا سر احد منهم اولئك سوف یؤتهم اجرهم وکان الله عفوًا رحیمًا
و کسانی که به خدا و پیامبرانش ایمان آورده و میان هیچ کدام از آنان فرق نمی گذارند به زودی خدا پاداش آنان را عطا می کند و خدا
آمرزنده مهربان است ۱۵۲

**سلط اهل الکتاب ان یرسل علیهم کتابا من السماء ھک سالوا موسیٰ اکبر من ذلک قالوا ادنا بالله ھودہ فاحکم بھم الطاعه بکالمهم ہم
ایکدوا اهل من ھک ما جا بھم التاب صعبا عر ذلک وانا موسیٰ سلطانا منا**

اهل کتاب از تو می خواهند که کتابی از آسمان یکباره بر آنان فرود آوری البته از موسی بزرگتر از این را خواستند و گفتند خدا را آشکارا به
ما بنمای پس به سزای ظلمشان صاعقه آنان را فرو گرفت سپس بعد از آنکه دلایل آشکار برایشان آمد گوساله را به پرستش گرفتند و ما از
آن هم درگذشتیم و به موسی برهانی روشن عطا کردیم ۱۵۳

ووصاؤفہم الطور منافعہم وطلالہم اذ حلوا التاب سبکًا وطلالہم لا سک وراف السنب واحکامہم منافعہم منافعہم

و کوه طور را به یادبود پیمان با آنان بالای سرشان افراشته داشتیم و به آنان گفتیم سجده کنان از در درآیید و نیز به آنان گفتیم در روز
شبه تجاوز مکنید و از ایشان پیمانی استوار گرفتیم ۱۵۴

فما یصوم منافعہم وکفرہم بانا الله وطلہم الا بنا سرح ووفوہم طوبیٰ علیہم بل طبع الله علیہا کفرہم فلا یومور الا فلا

پس به سزای پیمان شکنی شان و انکارشان نسبت به آیات خدا و کشتار ناحق آنان از انبیا و گفتارشان که دلہای ما در غلاف است لعنتشان
کردیم بلکه خدا به خاطر کفرشان بر دلہایشان مهر زده و در نتیجه جز شماری اندک از ایشان ایمان نمی آوردند ۱۵۵
و کفرہم ووفوہم علیہم منافعہم بانا علیہم

و نیز به سزای کفرشان و آن تہمت بزرگی که به مریم زدند ۱۵۶

**ووفوہم انا فلنا المسیح عیسیٰ ابن مریم رسول الله و ما قلوہ و ما قلوہ و لکن سہلہم و ان الذکر انا فلما قلوہ سبط منہ ما لہم بہ من علم الا
اننا علی الطور و ما قلوہ منا**

و گفته ایشان که ما مسیح عیسی بن مریم پیامبر خدا را کشتیم و حال آنکه آنان او را نکشتند و مصلوبش نکردند لیکن امر بر آنان مشتبه شد و کسانی که در باره او اختلاف کردند قطعا در مورد آن دچار شک شده‌اند و هیچ علمی بدان ندارند جز آنکه از گمان پیروی می‌کنند و یقینا او را نکشتند ۱۵۷

بَلْ دَعَا لِهٖ اَللّٰهُ وَكَارِ لِهٖ عَرَبِيًّا حَكَمًا

بلکه خدا او را به سوی خود بالا برد و خدا توانا و حکیم است ۱۵۸

وَ اَمْرًا مِّنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اَلْاَلُوْمِيْنَ بِهٖ قَوْلٌ مُّبِينٌ وَ يَوْمَ اَلْمَعَادِ يَكُوْنُ عَلَيْهِمْ سَهْدا

و از اهل کتاب کسی نیست مگر آنکه پیش از مرگ خود حتما به او ایمان می‌آورد و روز قیامت عیسی نیز بر آنان شاهد خواهد بود ۱۵۹

فَكَلِمَةً مِّنْ اَلْكِتَابِ هَادِيًّا حَرَمًا عَلَيْهِمْ كِتَابَاتُ اَلْحَنَافِ لَهُمْ وَ كَذٰلِكَ نَعْرِضُ لِهٖ الْاَسْمَاءَ

پس به سزای ستمی که از یهودیان سر زد و به سبب آنکه مردم را بسیار از راه خدا باز داشتند چیزهای پاکیزه‌ای را که بر آنان حلال شده بود حرام گردانیدیم ۱۶۰

وَ اَحَدَهُمْ اَلرَّبَّادُفَ بَهْوَا عَهٗ وَ اَكْلَهُمْ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْاِظْلَامِ وَ اَعْبَادَ الْكٰفِرِيْنَ مِنْهُمْ عَدَا اَبَا اَلْمُنٰ

و به سبب رباگرفتنشان با آنکه از آن نهی شده بودند و به ناروا مال مردم خوردنشان و ما برای کافران آنان عذابی دردناک آماده کرده‌ایم ۱۶۱

**لِكْرِ اَلرَّبَّاسِيْرِ فِيْ اَلنِّهْمِ وَ اَلْمُوْمِنُوْنَ يَوْمَ نُوْمُوْنَ بِمَا اَنْزَلْنَا لَكَ مِنْ قَوْلٍ وَ اَلْمُعْتَمِرِيْنَ اَلصَّلٰةِ وَ اَلْمُوْمِنُوْنَ اَلرَّكٰةِ وَ اَلْمُوْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَ اَلْوٰلِدِ
اَلْاَحْرَامِ لِيَكُنَّ سِيْرًا حَرَامًا عَطَمًا**

لیکن راسخان آنان در دانش و مؤمنان به آنچه بر تو نازل شده و به آنچه پیش از تو نازل گردیده ایمان دارند و خوشا بر نمازگزاران و

زکات‌دهندگان و ایمان‌آوردگان به خدا و روز بازپسین که به زودی به آنان پاداشی بزرگ خواهیم داد ۱۶۲

**اِنَّا اَوَّحَيْنَا اِلَيْكَ كَمَا اَوْحَيْنَا اِلَى نُوْحٍ وَ اَلنَّبِيِّ مِنْ سَبْءٍ وَ اَوْحَيْنَا اِلَى اِبْرٰهِيْمَ وَ اِسْمٰعِيْلَ وَ اِسْحٰقَ وَ يَعْقُوْبَ وَ اَلْاَسْنٰطِ وَ عِيْسٰى وَ اَيُّوْبَ وَ يُوْسُفَ
وَ هٰمٰنَ وَ سُلَيْمٰنَ وَ اِسْنٰدًا اَوْوَدَّ رُبُّوْنَا**

ما همچنانکه به نوح و پیامبران بعد از او وحی کردیم به تو نیز وحی کردیم و به ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط و عیسی و

ایوب و یونس و هارون و سلیمان نیز وحی نمودیم و به داوود زبور بخشیدیم ۱۶۳

و رسلا فک مصناهم علیک من قبل ورسلا لم یصنهم علیک وکلم الله موسی بکلاما

و پیامبرانی را فرستادیم که در حقیقت ماجرای آنان را قبلا بر تو حکایت نمودیم و پیامبرانی را نیز برانگیخته‌ایم که سرگذشت ایشان را بر

تو بازگو نکرده‌ایم و خدا با موسی آشکارا سخن گفت ۱۶۴

رسلا منسبر و مکدر لئلا یکور للناس علی الله چه بعد الرسل و کار الله عبرنا حکما

پیامبرانی که بشارتگر و هشداردهنده بودند تا برای مردم پس از فرستادن پیامبران در مقابل خدا بهانه و حجتی نباشد و خدا توانا و حکیم

است ۱۶۵

لکر الله سهک بما انزلنا لک العلمه و الاملاک سهک دور و کلم الله سهکا

لیکن خدا به حقانیت آنچه بر تو نازل کرده است گواهی می‌دهد و آن را به علم خویش نازل کرده است و فرشتگان نیز گواهی می‌دهند و

کافی است خدا گواه باشد ۱۶۶

ار الکر کفروا و کفروا علی سئل الله فک طوا حلالا سکا

بی‌تردید کسانی که کفر ورزیدند و مردم را از راه خدا باز داشتند به گمراهی دور و درازی افتاده‌اند ۱۶۷

ار الکر کفروا و ظلموا لم یکر الله لیسر لهم ولا لهدیهم طریبا

کسانی که کفر ورزیدند و ستم کردند خدا بر آن نیست که آنان را بیامرزد و به راهی هدایت کند ۱۶۸

الا طریع جهنم حالکر فیها الکر و کار کلم علی الله سکا

مگر راه جهنم که همیشه در آن جاودانند و این کار برای خدا آسان است ۱۶۹

نا بها الناس فکما هم الرسول تابع من دکم فاموا حدایکم و ار کفروا طار لله طایع السماوات و الارض و کار الله علما حکما

ای مردم آن پیامبر موعود حقیقت را از سوی پروردگارتان برای شما آورده است پس ایمان بیاورید که برای شما بهتر است و اگر کافر شوید بدانید که آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست و خدا دانای حکیم است ۱۷۰

يا اهل الكتاب لا تلوموا دينكم ولا تعولوا على الله الا البغ بما لم يصيب عيسى ابن مريم رسول الله وكلمته الاها اله مريم وروح منه فامروا بالله ورسوله ولا تعولوا بآلهة سواه احزابكم الله الله واحك سبابه ان يكون له ولد له طلع السماوات وطلع الارض وكفى بالله وكلا

ای اهل کتاب در دین خود غلو مکنید و در باره خدا جز سخن درست مگویید مسیح عیسی بن مریم فقط پیامبر خدا و کلمه اوست که آن را به سوی مریم افکنده و روحی از جانب اوست پس به خدا و پیامبرانش ایمان بیاورید و نگویید خدا سه گانه است باز ایستید که برای شما بهتر است خدا فقط معبودی یگانه است منزّه از آن است که برای او فرزندی باشد آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست و خداوند پس کارساز است ۱۷۱

ان سبکم المصعب ان يكون عبد الله ولا الملاكة المعبور ومن سبکم عن عبادته وسبکم فسيهرم الله حملا

مسیح از اینکه بنده خدا باشد هرگز ابا نمی‌ورزد و فرشتگان مقرب نیز ابا ندارند و هر کس از پرستش او امتناع ورزد و بزرگی فروشد به زودی همه آنان را به سوی خود گرد می‌آورد ۱۷۲

فاما الذين آمنوا و عملوا الصالحات فهو لهم اجرهم من فضل واما الذين اسلموا واسلموا فسد بهم عذابنا ولا يكون لهم من دوزن الله ولنا ولا بصرنا

اما کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند پاداششان را به تمام و کمال خواهد داد و از فضل خود به ایشان افزونتر می‌بخشد و اما کسانی که امتناع ورزیده و بزرگی فروخته‌اند آنان را به عذابی دردناک دچار می‌سازد و در برابر خدا برای خود یار و یابوری نخواهند یافت

۱۷۳

يا ايها الناس فكاحم بهار من دكم واربنا انكم بوما منا

ای مردم در حقیقت برای شما از جانب پروردگارتان برهانی آمده است و ما به سوی شما نوری تابناک فرو فرستاده‌ایم ۱۷۴

فاما الكبر اتموا بالله واعلموا ان مسك حلهم رحمة من فضل ويهد بهم الله ذراطا مستقيما

و اما کسانی که به خدا گرویدند و به او تمسک جستند به زودی خدا آنان را در جوار رحمت و فضلی از جانب خویش درآورد و ایشان را به سوی خود به راهی راست هدایت کند ۱۷۵

سبعونك فل الله بعكم الكلاله ان امره هل لسه له ولد وله احد فلها نصف ما ترك وهو ربها ان لم يكن لها ولد فان كانا اسر فلها الثلثان ما ترك وان كانوا احرار فالا وساء فلذ كرم فل حظ الاسر من الله ان لم ار بطوا والله بكل من علم

از تو در باره کلاله فتوا می طلبند بگو خدا در باره کلاله فتوا می دهد اگر مردی بمیرد و فرزندی نداشته باشد و خواهری داشته باشد نصف میراث از آن اوست و آن مرد نیز از او ارث می برد اگر برای او =خواهر فرزندی نباشد پس اگر ورثه فقط دو خواهر باشند دو سوم میراث برای آن دو است و اگر چند خواهر و برادرند پس نصیب مرد مانند نصیب دو زن است خدا برای شما توضیح می دهد تا مبدا گمراه شوید و خداوند به هر چیزی داناست ۱۷۶

ح

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

سبح لله طاف السماوات وطاف الارض وهو العزيز الحكيم

آنچه در آسمانها و در زمین است تسبیح گوی خدای هستند و اوست شکست ناپذیر سنجیده کار ۱

هو الذي اخرج الكبر كبروا من اهل الكتاب من دناهم لاول اليسر ما كنتم ان يدعوا بطوا انهم ما سنهم حصو بهم من الله فانهم الله من حسب لم يمسوا و كرف طوبهم الرعب يدور بنوهم ناكهم و اكي المومنين طاعتوا با اول الا كتاب

این غنایم نخست اختصاص به بینوایان مهاجری دارد که از دیارشان و اموالشان رانده شدند خواستار فضل خدا و خشنودی او می باشند و خدا و پیامبرش را یاری می کنند اینان همان مردم درست کردارند ۸

والذکر یوموا الذکر والایمان مر فلهم بنور مر هاد اللههم ولا یخوفهم حاحه مما ادوا و یورون علی انفسهم ولو کار بهم حکاکه و مر یوع سیه نسه فاولک هم المعلوم

و نیز کسانی که قبل از مهاجران در مدینه جای گرفته و ایمان آورده اند هر کس را که به سوی آنان کوچ کرده دوست دارند و نسبت به آنچه به ایشان داده شده است در دلپایشان حسدی نمی یابند و هر چند در خودشان احتیاجی مبرم باشد آنها را بر خودشان مقدم می دارند و هر کس از خست نفس خود مصون ماند ایشانند که رستگارانند ۹

والذکر حاووا مر سکهم یولور دنایا امر لنا ولا حوا بنا الذکر سعونا بالایمان ولا یعرفوننا علی الذکر اموادنا باط رووف رحیم

و نیز کسانی که بعد از آنان =مهاجران و انصار آمده اند و می گویند پروردگارا بر ما و بر آن برادرانمان که در ایمان آوردن بر ما پیشی گرفتند بخشای و در دلپایمان نسبت به کسانی که ایمان آورده اند هیچ گونه کینه ای مگذار پروردگارا راستی که تو رثوف و مهربانی ۱۰

الم نعال الذکر باهووا یولور لا حوا بهم الذکر کفروا مر اهل الکتاب لیراح حم لیرح معکم ولا یطعکم احکاکا و اربا فویلکم لیرکم والله سهدک ایتهم لکاد یور

مگر کسانی را که به نفاق برخاستند ندیدی که به برادران اهل کتاب خود که از در کفر درآمده بودند می گفتند اگر اخراج شدید حتما با شما بیرون خواهیم آمد و بر علیه شما هرگز از کسی فرمان نخواهیم برد و اگر با شما جنگیدند حتما شما را یاری خواهیم کرد و خدا گواهی می دهد که قطعاً آنان دروغگو یانند ۱۱

لیراح حوا لا یحور معهم ولیر فویلوا لا یخوفهم ولیر کفروهم لولوا لا اذ نام لم لا یخوف

اگر یهود اخراج شوند آنها با ایشان بیرون نخواهند رفت و اگر با آنان جنگیده شود منافقان آنها را یاری نخواهند کرد و اگر یاریشان کنند حتما در جنگ پشت خواهند کرد و دیگر یاری نیابند ۱۲

لا تم اسك دهوق كدوهم مر الله دك باهم قوم لا مهور

شما قطعا در دل‌های آنان بیش از خدا مایه هراسید چرا که آنان مردمانی‌اند که نمی‌فهمند ۱۳

لا تبالوكم حملا الا فری مكه او مر وما حده ناسهم ستم سكب يستهم حملا ولو بهم سے دك باهم قوم لا معلور

آنان به صورت دسته جمعی جز در قریه‌هایی که دارای استحکاماتند یا از پشت دیوارها با شما نخواهند جنگید جنگشان میان خودشان سخت است آنان را متحد می‌پنداری ولی دل‌هایشان پراکنده است زیرا آنان مردمانی‌اند که نمی‌اندیشند ۱۴

كمل الكبر مر هلهم ونا دا فوا ونا لامهم ولهم عذاب اللم

درست مانند همان کسانی که اخیرا در واقعه بدر سزای کار بد خود را چشیدند و آنان را عذاب دردناکی خواهد بود ۱۵

كمل السطار اد فال لاسار اكمر فلما كمر فال لاله بی مط لاله حاف الله رب العالمن

چون حکایت شیطان که به انسان گفت کافر شو و چون وی کافر شد گفت من از تو بیزارم زیرا من از خدا پروردگار جهانیان می‌ترسم ۱۶

فكار عاصمها انهم في النار حال كبر فيها و دك حرا الطالمن

و فرجام هردوشان آن است که هر دو در آتش جاوید می‌مانند و سزای ستمگران این است ۱۷

با انبا الكبر اموا انموا الله وليطر بسر ما فكم لكد وانموا الله ان الله حله نما معلور

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا پروا دارید و هر کسی باید بنگرد که برای فردای خود از پیش چه فرستاده است و باز از خدا بترسید در حقیقت خدا به آنچه می‌کنید آگاه است ۱۸

ولا يكونوا كالذين سوا الله فاساهم انهم اولئك هم الماسور

و چون کسانی مباشید که خدا را فراموش کردند و او نیز آنان را دچار خودفراموشی کرد آنان همان نافرمانانند ۱۹

لا تسوي اصحاب النار واصحاب الجنة اصحاب هم العارور

دوزخیان با بهشتیان یکسان نیستند بهشتیانند که کامیابانند ۲۰

يا ايها الذين آمنوا لا يهكوا عدوي وعدوكم اولنا لعنوا اللهم بالموذبه وقد كفروا بما حاكم من اليقين حور الرسول وانا كرم ارب
يوموا بالله دكم ارب كرم حرم جهادك سبيلك واسبابك سرور اللهم بالموذبه وانا اعلم بما احصاه وما اعلمه ومن يهككم منكم هك
كل سوا السبيل

ای کسانی که ایمان آورده‌اید دشمن من و دشمن خودتان را به دوستی برمیگیرید به طوری که با آنها اظهار دوستی کنید و حال آنکه قطعا
به آن حقیقت که برای شما آمده کافرند و پیامبر خدا و شما را از مکه بیرون می‌کنند که چرا به خدا پروردگارتان ایمان آورده‌اید اگر برای
جهاد در راه من و طلب خشنودی من بیرون آمده‌اید شما پنهانی با آنان رابطه دوستی برقرار می‌کنید در حالی که من به آنچه پنهان
داشتید و آنچه آشکار نمودید داناتم و هر کس از شما چنین کند قطعا از راه درست منحرف گردیده است ۱

اربعوه كرم كرم اربابك ووسطوا لكم اربابك والسهم بالسو وودوا لوكرم

اگر بر شما دست‌یابند دشمن شما باشند و بر شما به بدی دست و زبان بگشایند و آرزو دارند که کافر شوید ۲

اربعوه كرم اربابك ولا اولادكم يوم القامه بكل منكم والله بما تعلمون بصير

روز قیامت نه خویشان شما و نه فرزندانان هرگز به شما سود نمی‌رسانند خدا میانتان فیصله می‌دهد و خدا به آنچه انجام می‌دهید بیناست

۳

فكان لكم اسوه حسنة ابراهيم والذين معه اذ قالوا لقمههم انا اربابكم وما نذكر من دوزن الله كرمناكم وكننا سوا منكم
الذاه والسك اربابك يوموا بالله وحده الا قول ابراهيم لانه لا يستعير لظ واما املك لظ من الله مر سے ما علك بوكلنا واليك
اسا واليك المصير

قطعا برای شما در پیروی از ابراهیم و کسانی که با اویند سرمشقی نیکوست آنگاه که به قوم خود گفتند ما از شما و از آنچه به جای خدا
می‌پرستید بیزاریم به شما کفر می‌ورزیم و میان ما و شما دشمنی و کینه همیشگی پدیدار شده تا وقتی که فقط به خدا ایمان آورید جز در
سخن ابراهیم که به ناپدیری خود گفت حتما برای تو آموزش خواهیم خواست با آنکه در برابر خدا اختیار چیزی را برای تو ندارم ای پروردگار
ما بر تو اعتماد کردیم و به سوی تو بازگشتیم و فرجام به سوی توست ۴

دنيا لا يسلط الله الكفر وما اعمر لادنيا انك انت الله رب العالمين

پروردگارا ما را وسیله آزمایش و آماج آزار برای کسانی که کفر ورزیده‌اند مگردان و بر ما ببخشای که تو خود توانای سنجیده‌کاری ۵

لقد کار لكم منهم اسوه حسنه لمن کار بحواله واليوم الاخر ومن تولوا لله هو الحق المصدق

قطعا برای شما در پیروی از آنان سرمشقی نیکوست یعنی برای کسی که به خدا و روز بازپسین امید می‌بندد و هر کس روی برتابد بدانند

که خدا همان بی‌نیاز ستوده‌صفات است ۶

عسى الله ان يعطى بكم وشر الكفر عادتم منهم موده والله فخر والله عموذ ورحم

امید است که خدا میان شما و میان کسانی از آنان که ایشان را دشمن داشتید دوستی برقرار کند و خدا تواناست و خدا آمرزنده مهربان

است ۷

لا سهاكم الله عن الكفر لم ياتوكم في الكفر ولم يردكم من دياركم ان تدومهم وفسطوا اللهم ان الله يهد المفسطير

اما خدا شما را از کسانی که در کار دین با شما نجنگیده و شما را از دیارتان بیرون نکرده‌اند باز نمی‌دارد که با آنان نیکی کنید و با ایشان

عدالت ورزید زیرا خدا دادگران را دوست می‌دارد ۸

اما سهاكم الله عن الكفر فانوكم في الكفر واحر حوكم من دياركم واطاهوا على احرا حكم ان تولوهم ومن تولوهم فانك هم الطالمور

فقط خدا شما را از دوستی با کسانی باز می‌دارد که در کار دین با شما جنگ کرده و شما را از خانه‌هایتان بیرون رانده و در بیرون‌راندنتان

با یکدیگر همپشتی کرده‌اند و هر کس آنان را به دوستی گیرد آنان همان ستمگرانند ۹

يا ايها الكفر امنوا اذا جاءكم المؤمنات مهاجرات فامسوهن الله اعلم با ما بهن فان علموهن مومنات فلا ترحوهن الى الكفاد لا هر حل

لهم ولا هم يظون لهن واولوهن ما انفقوا ولا جناح عليكم ان تنكوهن اذا انفقوهن الا حودهن ولا ينسكوا بكم الكوافر واولوا ما انفقوا

ولسأولوا ما انفقوا لكم حكم الله بكم بكم والله اعلم حكم

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چون زنان با ایمان مهاجر نزد شما آیند آنان را بیازمایید خدا به ایمان آنان داناتر است پس اگر آنان را باایمان تشخیص دادید دیگر ایشان را به سوی کافران بازنگردانید نه آن زنان بر ایشان حلالند و نه آن مردان بر این زنان حلال و هر چه خرج این زنان کرده‌اند به شوهران آنها بدهید و بر شما گناهی نیست که در صورتی که م هرشان را به آنان بدهید با ایشان ازدواج کنید و به پیوندهای قبلی کافران متمسک نشوید و پایبند نباشید و آنچه را شما برای زنان مرتد و فراری خود که به کفار پناهنده شده‌اند خرج کرده‌اید از کافران مطالبه کنید و آنها هم باید آنچه را خرج کرده‌اند از شما مطالبه کنند این حکم خداست که میان شما داوری می‌کند و خدا دانای حکیم است ۱۰

وَارِ كُفْرًا مِمَّنْ مَرَّ بِكُمْ مَلِكًا كَفَرًا فَاصْبِرْ فَإِنَّ أَوْلَىٰ الْكُفْرَانِ أَن تَتَّبِعْتَهُمْ فَمَا أَصْبَرُوا وَمَا أَصْبَرُوا إِلَّا لِقَاءِ اللَّهِ الْكَلِيمِ

و در صورتی که زنی از همسران شما به سوی کفار رفت و کفار م هر مورد مطالبه شما را ندادند و شما غنیمت‌یافتید پس به کسانی که همسرانشان رفته‌اند معادل آنچه خرج کرده‌اند بدهید و از آن خدایی که به او ایمان دارید بترسید ۱۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ فَاصْبِرْ عَلَيْهِنَّ لَوْلَا إِلَهُنَّ لَكُنَّ فَسَاقِيَةً فَاصْبِرْ لَهُنَّ وَالصَّبْرُ خَيْرٌ لَّكُمْ وَالصَّبْرُ خَيْرٌ لَّكُمْ وَالصَّبْرُ خَيْرٌ لَّكُمْ وَالصَّبْرُ خَيْرٌ لَّكُمْ

ای پیامبر چون زنان باایمان نزد تو آیند که با این شرط با تو بیعت کنند که چیزی را با خدا شریک نسازند و دزدی نکنند و زنا نکنند و فرزندان خود را نکشند و بچه‌های حرامزاده پیش دست و پای خود را با بهتان و حيله به شوهر نبندند و در کار نیک از تو نافرمانی نکنند با آنان بیعت کن و از خدا برای آنان آمرزش بخواه زیرا خداوند آمرزنده مهربان است ۱۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا فِي مَتْلُوكُمْ الْقَوَالِمَ الَّذِينَ يَكْفُرُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَهُمْ كَذِبُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید مردمی را که خدا بر آنان خشم رانده به دوستی مگیرید آنها واقعا از آخرت سلب امید کرده‌اند همان گونه که کافران اهل گور قطع امید نموده‌اند ۱۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

سورة ازلها و فرضاها و ازلها فيها انا ان شاء الله بكم بكون

این سوره‌ای است که آن را نازل و آن را فرض گردانیدیم و در آن آیاتی روشن فرو فرستادیم باشد که شما پند پذیرید ۱

الربنا والربنا طاهره و لا احد منهما منه حله ولا احد منهما ما في دين الله الا ان كنتم يومئذ بالله واليوم الآخر ولنسهد

عنا بهما طاهره من المومنين

به هر زن زناکار و مرد زناکاری صد تازیانه بزنید و اگر به خدا و روز بازپسین ایمان دارید در کار دین خدا نسبت به آن دو دلسوزی نکنید و باید گروهی از مؤمنان در کیفر آن دو حضور یابند ۲

الربنا لا نسبح الا ما سجدوا للربنا ولا نسبحها الا ما سجدوا مسجدا و حرم ذلك على المومنين

مرد زناکار جز زن زناکار یا مشرک را به همسری نگیرد و زن زناکار جز مرد زناکار یا مشرک را به زنی نگیرد و بر مؤمنان این امر حرام گردیده است ۳

والذين يرمون المحصنات لم ياتوا باثباته شهدا طاهره وهم بما سجدوا حله ولا ياتوا بهم شهدا طاهره و اولئك هم الفاسقون

و کسانی که نسبت زنا به زنان شوهردار می‌دهند سپس چهار گواه نمی‌آورند هشتاد تازیانه به آنان بزنید و هیچگاه شهادتی از آنها نپذیرید و اینانند که خود فاسقند ۴

الا الذين اتوا من بعد ذلك فاعلموا ان الله عفو رحيم

مگر کسانی که بعد از آن بهتان توبه کرده و به صلاح آمده باشند که خدا البته آمرزنده مهربان است ۵

والذکر بمرور ادواحهم ولم یکر لهم سهدا الا انفسهم فسهدوا حکهم اجمع سهادا **الله انه لمر الکادس**

و کسانی که به همسران خود نسبت زنا می دهند و جز خودشان گواهانی دیگر ندارند هر یک از آنان باید چهار بار به خدا سوگند یاد کند که او قطعا از راستگویان است ۶

والامسه ار لعن **الله علیه ار کار مر الکادس وکما**

و گواهی در دفعه پنجم این است که شوهر بگوید لعنت خدا بر او باد اگر از دروغگویان باشد ۷

عنها الکادس ار سهد اجمع سهادا **الله انه لمر الکادس**

و از زن کیفر ساقط می شود در صورتی که چهار بار به خدا سوگند یاد کند که شوهر او جدا از دروغگویان است ۸

والامسه ار عصب **الله علیها ار کار مر الکادس**

و گواهی پنجم آنکه خشم خدا بر او باد اگر شوهرش از راستگویان باشد ۹

ولو لا فضل **الله علیکم ورحمه وار **الله** بواب حکم**

و اگر فضل و رحمت خدا بر شما نبود و اینکه خدا توبه پذیر سنجیده کار است رسوا می شدید ۱۰

ار الذکر حاووا بالافط عصبه منکم لا یستوه سرالکم بل هو حدکم لکل امری منکم ما اکسب من الایم والذی یولع کبره منم له عذاب عظیم

در حقیقت کسانی که آن بهتان داستان افک را در میان آوردند دسته ای از شما بودند آن تهمت را شری برای خود تصور مکنید بلکه برای شما در آن مصلحتی بوده است برای هر مردی از آنان که در این کار دست داشته همان گناهی است که مرتکب شده است و آن کس از

ایشان که قسمت عمده آن را به گردن گرفته است عذابی سخت خواهد داشت ۱۱

لو لا ان ستموه طر المومنون والمومنات بانفسهم خدما واطالوا هکذا ط مر

چرا هنگامی که آن بهتان را شنیدید مردان و زنان مؤمن گمان نیک به خود نبردند و نگفتند این بهتانی آشکار است ۱۲

اولا جاودا علیه بادسه سهدا فادلم نابوا بالنهدا فاولط عبد الله هم الكاد نور

چرا چهار گواه بر صحت آن بهتان نیاوردند پس چون گواهان لازم را نیاورده‌اند اینانند که نزد خدا دروغ‌گویانند ۱۳

ولولا فضل الله عليكم ورحمته لا كنا ولا احره لمسكم ما اكرم الله عباد عظيم

و اگر فضل خدا و رحمتش در دنیا و آخرت بر شما نبود قطعا به سزای آنچه در آن به دخالت پرداختید به شما عذابی بزرگ می‌رسید ۱۴

اد بلموه بالنسكم وبعولور نافوا هم ما لسر اكم به علم و بسو به هبا و هو عبد الله عظيم

آنگاه که آن بهتان را از زبان یکدیگر می‌گرفتید و با زبانهای خود چیزی را که بدان علم نداشتید می‌گفتید و می‌پنداشتید که کاری سهل و

ساده است با اینکه آن امر نزد خدا بس بزرگ بود ۱۵

ولولا اد سمتموه فلم ما كور لانا ر نكلم بهدا سباط هدا بهار عظيم

و گر نه چرا وقتی آن را شنیدید نگفتید برای ما سزاوار نیست که در این موضوع سخن گوئیم خداوندا تو منزهی این بهتانی بزرگ است ۱۶

سكلم الله ار سود و الله اك اار كلم مو مئر

خدا اندر زتان می‌دهد که هیچ گاه دیگر مثل آن را اگر مؤمنید تکرار نکنید ۱۷

وسر الله لكم الا ناد و الله علم حكيم

و خدا برای شما آیات خود را بیان می‌کند و خدا دانای سنجیده‌کار است ۱۸

ار الكبر بعور ار سبغ الفاحسوف الكبر امنوا لهم عكاد التمره الكنا و الا حره و الله سلم و انم لا سلمور

کسانی که دوست دارند که زشتکاری در میان آنان که ایمان آورده‌اند شیوع پیدا کند برای آنان در دنیا و آخرت عذابی پر درد خواهد بود و

خداست که می‌داند و شما نمی‌دانید ۱۹

ولولا فضل الله عليكم ورحمته و ان الله رؤوف رحيم

و اگر فضل و رحمت خدا بر شما نبود و اینکه خدا رؤوف و مهربان است مجازات سختی در انتظارتان بود ۲۰

یا ایها الذکر امنوا لا تسوا حظوات السطار ومن تبع حظوات السطار فانه نامر بالهسا والمکر ولولا فضل الله علیکم ورحمته ما دنا

مکم من احدکم ولا لکم الله بکم من سا والله سميع علم

ای کسانی که ایمان آورده‌اید پای از پی گامهای شیطان منهدید و هر کس پای بر جای گامهای شیطان نهد بداند که او به زشتکاری و ناپسند وامی‌دارد و اگر فضل خدا و رحمتش بر شما نبود هرگز هیچ کس از شما پاک نمی‌شد ولی این خداست که هر کس را بخواهد پاک

می‌گرداند و خداست که شنوای داناست ۲۱

ولا نابل اولوا العطل مکم والسعه ان یووا اولی الفیه والمساکر والمهاجرین سئل الله ولسموا ولکنهوا الا بنور ان سعه الله لکم

والله عفو رحیم

و سرمایه‌داران و فراخ‌دولتان شما نباید از دادن مال به خویشاوندان و تهیدستان و مهاجران راه خدا دریغ ورزند و باید عفو کنند و گذشت نمایند مگر دوست ندارید که خدا بر شما ببخشد و خدا آمرزنده مهربان است ۲۲

ان الذکر یمور المکاتب الفاعل المومنان لیسوا لکنا والا حره ولهم عذاب

بی‌گمان کسانی که به زنان پاکدامن بی‌خبر از همه جا و با ایمان نسبت زنا می‌دهند در دنیا و آخرت لعنت شده‌اند و برای آنها عذابی

سخت خواهد بود ۲۳

یوم سهک علیهم السبهم وانکم بهم وادخلهم بما كانوا عملور

در روزی که زبان و دستها و پاهایشان بر ضد آنان برای آنچه انجام می‌دادند شهادت می‌دهند ۲۴

یومک یومهم الله کسهم الی و عملور ان الله هو الی المسر

آن روز خدا جزای شایسته آنان را به طور کامل می‌دهد و خواهند دانست که خدا همان حقیقت آشکار است ۲۵

المساک المسر والمسور المساک والکسور المساک اولک منور وما عملور لهم سعره ودمج کرم

و خداست که هر جنبنده‌ای را ابتدا از آبی آفرید پس پاره‌ای از آنها بر روی شکم راه می‌روند و پاره‌ای از آنها بر روی دو پا و بعضی از آنها بر روی چهار پا راه می‌روند خدا هر چه بخواهد می‌آفریند در حقیقت خدا بر هر چیزی تواناست ۴۵

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ لِنَهْلِكُ مَن نَّشَاءُ

قطعا آیاتی روشن‌تر فرود آورده‌ایم و خدا هر که را بخواهد به راه راست هدایت می‌کند ۴۶

وَيَقُولُ يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَذَلِكُمُ الَّذِي كُنتُمْ تُكْفِرُونَ بِهِ

و می‌گویند به خدا و پیامبر او گرویدیم و اطاعت کردیم آنگاه دسته‌ای از ایشان پس از این اقرار روی برمی‌گردانند و آنان مؤمن نیستند ۴۷

وَأَذَانًا لِّمَن يَخْتَرُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَذَلِكُمُ الَّذِي كُنتُمْ تُكْفِرُونَ بِهِ

و چون به سوی خدا و پیامبر او خوانده شوند تا میان آنان داوری کند بناگاه دسته‌ای از آنها روی برمی‌تابند ۴۸

وَأَذَانًا لِّمَن يَخْتَرُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَذَلِكُمُ الَّذِي كُنتُمْ تُكْفِرُونَ بِهِ

و اگر حق به جانب ایشان باشد به حال اطاعت به سوی او می‌آیند ۴۹

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ لِنَهْلِكُ مَن نَّشَاءُ

آیا در دل‌هایشان بیماری است یا شک دارند یا از آن می‌ترسند که خدا و فرستاده‌اش بر آنان ستم ورزند نه بلکه خودشان ستمکارند ۵۰

وَيَقُولُ يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَذَلِكُمُ الَّذِي كُنتُمْ تُكْفِرُونَ بِهِ

گفتار مؤمنان وقتی به سوی خدا و پیامبرش خوانده شوند تا میانشان داوری کند تنها این است که می‌گویند شنیدیم و اطاعت کردیم

اینانند که رستگاری ۵۱

وَمَنْ يَتَّبِعِ الْآيَاتِ وَالْحِكْمَةَ فَسَوْفَ يَجْعَلُ اللَّهُ لهُ خُرُوجًا مِّنْهُ

و کسی که خدا و فرستاده او را فرمان برد و از خدا بترسد و از او پروا کند آنانند که خود کامیابند ۵۲

وَأَسْمَا بِنْتُ أَبِي لَهَبٍ وَهِيَ كَانَتْ تَكْفُرُ بِاللَّهِ وَرَبِّهِ

و با سوگندهای سخت خود به خدا سوگند یاد کردند که اگر به آنان فرمان دهی بی شک برای جهاد بیرون خواهند آمد بگو سوگند مخورید اطاعتی پسندیده بهتر است که خدا به آنچه می‌کنید داناست ۵۳

قُلْ اطِيعُوا اللَّهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ طَرِيقًا مَّا عَلَّمَهُ مَا حَمَلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حَمَلَهُ وَمَا عَلَّمَ الرَّسُولَ إِلَّا لِيُخْرِجَ الْاُمَمَ
بگو خدا و پیامبر را اطاعت کنید پس اگر پشت نمودید بدانید که بر عهده اوست آنچه تکلیف شده و بر عهده شماست آنچه موظف هستید و اگر اطاعتش کنید راه خواهید یافت و بر فرستاده خدا جز ابلاغ آشکار ماموریتی نیست ۵۴

وَعَدَ اللَّهُ الْكٰبِرَ اَمْوَالَكُمْ وَعَمَلُوا الْكٰلِبَاتِ لِيُسَلِّمَهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اَسْلَمْتُمْ فِي الْكِبْرِ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَمَّا كَفَرْتُمْ اَمْوَالَكُمْ لَكُمْ لَكُمْ مِنْ سَكِّ حَوْفِهِمْ اَمَّا سَكِّوْنَهُ لَا يَسْكُوْنُهُ سَنًا وَمِنْ كَفَرْتُمْ سَكِّ دَلَّ طَوَلِكُمْ هَمَّ اَلْمَسْمُوْر
و خدا به کسانی از شما که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند وعده داده است که حتما آنان را در این سرزمین جانشین خود قرار دهد همان گونه که کسانی را که پیش از آنان بودند جانشین خود قرار داد و آن دینی را که برایشان پسندیده است به سودشان مستقر کند و بیمشان را به ایمنی مبدل گرداند تا مرا عبادت کنند و چیزی را با من شریک نگردانند و هر کس پس از آن به کفر گراید آنانند که

نافرمانند ۵۵

وَاَطِيعُوا الصَّلَاةَ وَاَبِئَا الرَّكْعَةِ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُوْر

و نماز را برپا کنید و زکات را بدهید و پیامبر خدا را فرمان برید تا مورد رحمت قرار گیرید ۵۶

لَا يَسْتَرْ الْكِبْرِ كَفْرًا مَهْرَبِيْعِي الْاَرْضِ وَمَا هُمْ اَلْمَادِ وَلَيْسَ الْمَكْرَبِ

و مپندار کسانی که کفر ورزیدند ما را در زمین در مانده می‌کنند جایگاهشان در آتش است و چه بد بازگشتگاهی است ۵۷

مَا يَأْتِي الْكِبْرِ اَمْوَالًا لِيَسْتَدْرِكُمْ الْكِبْرِ اَمَّا كُمْ وَالْاَرْضِ لَمْ يَسْلَمُوا اَلِهَامْ مِنْكُمْ بَلَاةً مَرَاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْاَمْرِ وَخَرَّ بَصُوْرٌ نَاكِمٍ مِنْ الطَّهْرَةِ وَمِنْ سَكِّ صَلَاةِ الْاَسْمَاءِ بَلَاةً عَوْمَاتٍ لَمْ يَسْرْ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ حَاجَةٌ سَكْرِ طَوَاوُورٍ عَلَيْكُمْ سَكِّمْ عَلَ سَكْرِ كَلَّطِ سَرَّ اَللَّهِ لَمْ اَلَا نَابِ وَاَللَّهِ عَلَمٌ حَكِيمٌ

احرام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْمَافِئَةِ وَالْمَافِئَةِ وَالْمَافِئَةِ

ای پیامبر از خدا پروا بدار و کافران و منافقان را فرمان مبر که خدا همواره دانای حکیم است ۱

وَسَبِّحْ بِحَمْدِ اللَّهِ رَبِّكَ بِالْغَدْوَةِ وَالرَّكْعَةِ وَالسُّجُودِ وَالسَّمْعِ وَالْبَصَرِ كُلِّ فِعْلٍ آلِهَةٍ حَسْبًا

و آنچه را که از جانب پروردگارت به سوی تو وحی می‌شود پیروی کن که خدا همواره به آنچه می‌کنید آگاه است ۲

وَبِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

و بر خدا اعتماد کن همین بس که خدا نگهبان توست ۳

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبٍ حَافِظًا وَمَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبٍ حَافِظًا وَمَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبٍ حَافِظًا

وَاللَّهُ يَهْدِي الْقَوْمَ الصَّالِحِينَ

خداوند برای هیچ مردی در درونش دو دل ننهاده است و آن همسرانتان را که مورد اظهار قرار می‌دهید مادران شما نگردانیده و

پسرخواندگانتان را پسران واقعی شما قرار نداده است این گفتار شما به زبان شماست ولی خدا حقیقت را می‌گوید و اوست که به راه راست

هدایت می‌کند ۴

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُمُ آلًا إِنَّهُمْ يَرْتَابُونَ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُمُ آلًا إِنَّهُمْ يَرْتَابُونَ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُمُ آلًا إِنَّهُمْ يَرْتَابُونَ

سَعَدٌ فَلَوْ كُنْتُمْ تَدْرِكُونَ

آنان را به نام پدرانشان بخوانید که این نزد خدا عادلانه‌تر است و اگر پدرانشان را نمی‌شناسید پس برادران دینی و موالی شمایند و در آنچه اشتباها مرتکب آن شده‌اید بر شما گناهی نیست ولی در آنچه دل‌هایتان عمده داشته است مسؤولید و خداست که همواره آمرزنده مهربان است ۵

الذکوة اوله بالمومن من انفسهم وادوا حقه امهاتهم واولو الاحرام معهم اوله بحسب کتاب الله من المومن والمهاجر الا انهم یعلموا ان الله اولکم مروه کار دایم الکتاب مسطورا

پیامبر به مؤمنان از خودشان سزاوارتر و نزدیکتر است و همسرانش مادران ایشانند و خویشاوندان طبق کتاب خدا بعضی نسبت به بعضی اولویت دارند و بر مؤمنان و مهاجران مقدمند مگر آنکه بخواهید به دوستان مؤمن خود وصیت یا احسانی کنید و این در کتاب خدا نگاشته شده است ۶

و اد احکام من السنن منافعهم و من نوح و ابراهیم و موسی و عیسی ابن مریم و احکامهم منافعهم منافعهم

و یاد کن هنگامی را که از پیامبران پیمان گرفتیم و از تو و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم و از همه آنان پیمانی استوار گرفتیم ۷

لسالنا الکافر عن کفرهم و اعاد الکافر عدانا الیما

تا راستان را از صدقشان باز پرسد و برای کافران عذایی دردناک آماده کرده است ۸

ما یها الذکر اموا ادکروا لله علیکم اذ احکم خود فادسنا علیهم دها و خود ادم بروها و کار الله ما سمور بصرنا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید نعمت خدا را بر خود به یاد آرید آنگاه که لشکریایی به سوی شما درآمدند پس بر سر آنان تندبادی و لشکریایی که آنها را نمی‌دیدید فرستادیم و خدا به آنچه می‌کنید همواره بیناست ۹

اد حاوکم من فوکم و من اسمل منکم و اد ما عن الاکرام و انفس المومن المهاجر و بطور الله الطوبوا

هنگامی که از بالای سر شما و از زیر پای شما آمدند و آنگاه که چشمها خیره شد و جانها به گلوگاهها رسید و به خدا گمانهایی نابجا می‌بردید ۱۰

هَالِكٌ لَيْلٌ مِّنْ مَّوْمِنٍ وَمَلْرُؤًا مِّنْ آلِكَ

آنجا بود که مؤمنان در آزمایش قرار گرفتند و سخت تکان خوردند ۱۱

وَادْعَا لَكُمْ مِّنْ آلِكَ وَمَا عَدَا لَكُمْ مِّنْ آلِكَ

و هنگامی که منافقان و کسانی که در دل‌هایشان بیماری است می‌گفتند خدا و فرستاده‌اش جز فریب به ما وعده‌ای ندادند ۱۲

وَادْعَا لَكُمْ مِّنْ آلِكَ وَمَا عَدَا لَكُمْ مِّنْ آلِكَ

و چون گروهی از آنان گفتند ای مردم مدینه دیگر شما را جای درنگ نیست برگردید و گروهی از آنان از پیامبر اجازه می‌خواستند و می‌گفتند خانه‌های ما بی حفاظ است ولی خانه‌هایشان بی حفاظ نبود آنان جز گریز از جهاد چیزی نمی‌خواستند ۱۳

وَلَوْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ آلَكُمْ لَمَا عَدَدْتُمُوهُمْ

و اگر از اطراف مدینه مورد هجوم واقع می‌شدند و آنگاه آنان را به ارتداد می‌خواندند قطعاً آن را می‌پذیرفتند و جز اندکی در این کار درنگ نمی‌کردند ۱۴

وَلَمَّا كَانَتْ هُدُوبًا أَدْعَاكُمْ إِلَىٰ آلِكُمْ

با آنکه قبلاً با خدا سخت پیمان بسته بودند که پشت به دشمن نکنند و پیمان خدا همواره بازخواست دارد ۱۵

فَلَوْلَا نَصْرُ اللَّهِ لَكُنْتُمْ آلَ الْكُفْرِ

بگو اگر از مرگ یا کشته شدن بگریزید هرگز این گریز برای شما سود نمی‌بخشد و در آن صورت جز اندکی برخوردار نخواهید شد ۱۶

فَلَوْلَا نَصْرُ اللَّهِ لَكُنْتُمْ آلَ الْكُفْرِ

بگو چه کسی می‌تواند در برابر خدا از شما حمایت کند اگر او بخواهد برای شما بد بیاورد یا بخواهد شما را رحمت کند و غیر از خدا برای خود یار و یآوری نخواهند یافت ۱۷

فَكَلِمَةُ اللَّهِ الْعَاقِبَةُ لَكُمْ وَالْمَوْتُ لَنَا وَاللَّيْلُ لِلنَّاسِ وَالنَّهَارُ لِلَّهِ

خداوند کارشکنان و مانع‌شوندگان شما و آن کسانی را که به برادرانشان می‌گفتند نزد ما بیاوید و جز اندکی روی به جنگ نمی‌آورند خوب می‌شناسد ۱۸

لَا سَبِيحَةَ إِلَّا لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَ رَبِّهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَ أَيْدِيهِمْ وَلَا يُحِيطُ بِشَيْءٍ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

بر شما بخیلانند و چون خطر فرا رسد آنان را می‌بینی که مانند کسی که مرگ او را فرو گرفته چشمانشان در حدقه می‌چرخد و به سوی تو می‌نگرند و چون ترس برطرف شود شما را با زبانهای تند نیش می‌زنند بر مال حریصند آنان ایمان نیاورده‌اند و خدا اعمالشان را تباه گردانیده و این کار همواره بر خدا آسان است ۱۹

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَعْرَابِ قُلْ إِنِّي لَأَعْلَمُ مَا تَلَوْنَ إِلَّا مَا بَلَغَ مِنْكُمْ مَا يَلْتَمِسُ مِنْكُمْ الْأَعْرَابُ يَأْتُونَكَ بِكُلِّ كَيْفٍ لِيُحْكِمُوا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ

اینان چنین می‌پندارند که دسته‌های دشمن نرفته‌اند و اگر دسته‌های دشمن باز آیند آرزو می‌کنند کاش میان اعراب بادیه‌نشین بودند و از اخبار مربوط به شما جويا می‌شدند و اگر در میان شما بودند جز اندکی جنگ نمی‌کردند ۲۰

لَقَدْ كَرِهَ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِالْحَمْلِ وَالْحِمْلُ بِاللَّيْلِ وَاللَّيْلُ أَهْوَىٰ لِلْإِنْسَانِ مِنَ النَّهَارِ وَلَئِنْ سَأَلْتُمْ عَنِ النَّهَارِ إِذَا تَوَلَّىٰ سَوَآءٌ لِّلنَّاسِ أَتَىٰ بِهٖ خَبْرًا

قطعاً برای شما در اقتدا به رسول خدا سرمشقی نیکوست برای آن کس که به خدا و روز بازپسین امید دارد و خدا را فراوان یاد می‌کند ۲۱

وَمَا مَدَىٰ الْمَوْتُورِ إِلَّا الْأَعْرَابُ طَلُوبًا وَمَا غَلَبَا وَلَا لِيُحْكِمُوا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ

و چون مؤمنان دسته‌های دشمن را دیدند گفتند این همان است که خدا و فرستاده‌اش به ما وعده دادند و خدا و فرستاده‌اش راست گفتند و جز بر ایمان و فرمانبرداری آنان نیفزود ۲۲

مِرَالْمُؤْمِنِينَ إِحْسَانًا مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ مِنْ حَقٍّ بَعْدَ وَهْمِهِمْ مِنْ نَسْرِ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ

از میان مؤمنان مردانی‌اند که به آنچه با خدا عهد بستند صادقانه وفا کردند برخی از آنان به شهادت رسیدند و برخی از آنها در همین انتظارند و هرگز عقیده خود را تبدیل نکردند ۲۳

لَيْسَ لِلَّهِ الْإِخْتِصَارُ كُلُّهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْ لِمَنْ يَشَاءُ خِزْيَانًا عَدِيمًا

تا خدا راستگویان را به پاداش راستی‌شان پاداش دهد و منافقان را اگر بخواهد عذاب کند یا بر ایشان ببخشد که خدا همواره آمرزنده مهربان است ۲۴

وَمَا لِلَّهِ الْكِبْرُ كَمَا لِلْكَافِرِينَ الْكِبْرُ إِنَّمَا الْكِبْرُ لِلَّهِ الْعَظِيمِ وَنِعْمَ الْوَعْدُ لِلَّهِ فَوْقَ عِدْوَانِهِمْ

و خداوند آنان را که کفر ورزیده‌اند بی‌آنکه به مالی رسیده باشند به غیظ و حسرت برگرداند و خدا زحمت جنگ را از مؤمنان برداشت و خدا همواره نیرومند شکست‌ناپذیر است ۲۵

وَأَهْلَ الْكِافِرِينَ فِي أُولَئِكَ مَا لَهُمْ لَمَّا سَفَعْتُمُ مَالَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَآيَاتِهِ لَعَنَ اللَّهُ أَوْلِيَاءَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ فِيهَا

و کسانی از اهل کتاب را که با مشرکان همپشتی کرده بودند از دژهایشان به زیر آورد و در دل‌هایشان هراس افکند گروهی را می‌کشیدید و گروهی را اسیر می‌کردید ۲۶

أَمْوَالَهُمْ وَمَا كَانُوا عَلَىٰهَا يَتَوَلَّوْنَ فَاُولَئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ إِلَىٰ عَذَابِ اللَّهِ الْعَظِيمِ

و زمینشان و خانه‌ها و اموالشان و سرزمینی را که در آن پناه داده بودید به شما میراث داد و خدا بر هر چیزی تواناست ۲۷

لَا يَأْتِيهِمْ فِيهَا الْكُفْرُ أَشَدَّ وَلَا يَسْأَلُونَ عَنْ أَسْرِهِمْ عَلَيْهِمْ فِيهَا وَعَذَابٌ عَظِيمٌ

ای پیامبر به همسرانت بگو اگر خواهان زندگی دنیا و زینت آنید بیایید تا م‌هرتان را بدهم و خوش و خرم شما را رها کنم ۲۸

وَار كُنْ بِدُرِّ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالْكَامِلِ اِلَّا حَرَمَ طَارِ اللّٰهُ اَعَدَّ الْمَسَاجِدَ مِنْكَ اِحْرَامًا عَظِيمًا

و اگر خواستار خدا و فرستاده وی و سرای آخرتید پس به راستی خدا برای نیکوکاران شما پاداش بزرگی آماده گردانیده است ۲۹

يَا سَاسَةَ الْعَالَمِ يَا مَدِينَةَ مَكْرٍ يَا حَسْبَهُ مَلَكُهُ لَهَا الْكِبَارُ كَصَبْرٍ وَكَارِ دَلِكِ عَلَيَّ اللّٰهُ سَمِيحًا

ای همسران پیامبر هر کس از شما مبادرت به کار زشت آشکاری کند عذابش دو چندان خواهد بود و این بر خدا همواره آسان است ۳۰

وَمَنْ يَنْتَبِ مَعِيَ اللّٰهُ وَرَسُولَهُ وَسَمِعَ كَلِمَاتِهَا بَوَّهًا اِحْرَامًا مَدِينَةً وَاعْتَدَ بِهَا لَهَا مَدِينًا

و هر کس از شما خدا و فرستاده‌اش را فرمان بر د و کار شایسته کند پاداشش را دو چندان می‌دهیم و برایش روزی نیکو فراهم خواهیم

ساخت ۳۱

يَا سَاسَةَ الْعَالَمِ لَسَرٍ كَا حَكْمِ السَّاسِ اَرَا يَهْتَرُ فَلَ يَهْتَرُ بِالْعَوْلِ فَطَمَعُ الْكَرْفِ طَمَعُ مَدِينٍ وَطَارِ فَوَلَا مَعْرُوفًا

ای همسران پیامبر شما مانند هیچ یک از زنان دیگر نیستید اگر سر پروا دارید پس به ناز سخن مگویید تا آنکه در دلش بیماری است طمع

ورزد و گفتاری شایسته گویند ۳۲

وَمَرْفَعِ نَوْبِكِ وَلَا تَدْرَحِ نَدْحَ الْيَاهِلَةِ الْاُولَى وَمَا فِي الصَّلَاةِ وَاسْتِرِ الْكَلَامَ وَالطَّمَعِ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ اِنَّمَا يَرِيكَ اللّٰهُ لَكُمُ الْعَمَلُ الْحَسَنُ اَهْلُ

الْتِنْبِ وَطَهْرِكُمْ طَهْرًا

و در خانه‌هایتان قرار گیرید و مانند روزگار جاهلیت قدیم زینتهای خود را آشکار مکنید و نماز برپا دارید و زکات بدهید و خدا و

فرستاده‌اش را فرمان برید خدا فقط می‌خواهد آلودگی را از شما خاندان پیامبر بزدايد و شما را پاک و پاکیزه گرداند ۳۳

وَادْكُرْ مَا يَلْفَعُ نَوْبِكُمْ مِنْ اِنَادِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ اِنَّ اللّٰهُ كَانَ لَطِيفًا حَسِيمًا

و آنچه را که از آیات خدا و سخنان حکمت‌آمیز در خانه‌های شما خوانده می‌شود یاد کنید در حقیقت خدا همواره دقیق و آگاه است ۳۴

ار المسلمین والمسلمات والمومنات والمومنات والکافرات والکافرات والکافرات
 والمکذبات والمکذبات والمکذبات والمکذبات والمکذبات والمکذبات
 والکاذبات والکاذبات والکاذبات والکاذبات والکاذبات والکاذبات

مردان و زنان مسلمان و مردان و زنان با ایمان و مردان و زنان عبادت‌پیشه و مردان و زنان راستگو و مردان و زنان شکیبیا و مردان و زنان فروتن و مردان و زنان صدقه‌دهنده و مردان و زنان روزه‌دار و مردان و زنان پاکدامن و مردان و زنانی که خدا را فراوان یاد می‌کنند خدا برای همه آنان آمرزشی و پاداشی بزرگ فراهم ساخته است ۳۵

وما کار لکوم ولا مومنه ادا فی الله ورسوله اما ان ینکون لهم البینه من امرهم ومن نصر الله ورسوله فقد کمل صلاحا مناه

و هیچ مرد و زن مؤمنی را نرسد که چون خدا و فرستاده‌اش به کاری فرمان دهند برای آنان در کارشان اختیاری باشد و هر کس خدا و فرستاده‌اش را نافرمانی کند قطعا دچار گمراهی آشکاری گردیده است ۳۶

وادعوا للذی اسم الله علیه واسمئ علیه اسمک علیک روحک وایحی الله ویحیی منک ما الله منک به ویحیی الناس والله ارحم الراحمین

و آنگاه که به کسی که خدا بر او نعمت ارزانی داشته بود و تو نیز به او نعمت داده بودی می‌گفتی همسرت را پیش خود نگاه دار و از خدا پروا بدار و آنچه را که خدا آشکارکننده آن بود در دل خود نهان می‌کردی و از مردم می‌ترسیدی با آنکه خدا سزاوارتر بود که از او بترسی پس چون زید از آن زن کام برگرفت و او را ترک گفت وی را به نکاح تو درآوردیم تا در آینده در مورد ازدواج مؤمنان با زنان پسرخواندگانیشان چون آنان را طلاق گفتند گناهی نباشد و فرمان خدا صورت اجرا پذیرد ۳۷

ما کار علی الله من حرج صام صر الله له سهه الله فی الذکر حلوا من حل وکار امر الله صر ما مکروا

بر پیامبر در آنچه خدا برای او فرض گردانیده گناهی نیست این سنت خداست که از دیرباز در میان گذشتگان معمول بوده و فرمان خدا همواره به اندازه مقرر و متناسب با توانایی است ۳۸

الذکر بنور مسالک الله وپیوه ولا یسور احکام الله وکعبه الله حسنا

همان کسانی که پیامهای خدا را ابلاغ می‌کنند و از او می‌ترسند و از هیچ کس جز خدا بیم ندارند و خدا برای حسابرسی کفایت می‌کند ۳۹

ما کار محمد انما حکم من محاکم و لکن رسول الله وحام البشر و کار الله بكل شیء علما

محمد پدر هیچ یک از مردان شما نیست ولی فرستاده خدا و خاتم پیامبران است و خدا همواره بر هر چیزی داناست ۴۰

ما بها الذکر امنوا ذکره الله ذکره کثیرا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید خدا را یاد کنید یادی بسیار ۴۱

و پیوه بکره و اصلا

و صبح و شام او را به پاکی بستایید ۴۲

هو الذی یصل علیکم و ملائکه لکم حکم من الطامات علی النور و کار بالمومنین محتما

اوست کسی که با فرشتگان خود بر شما درود می‌فرستد تا شما را از تاریکیها به سوی روشنایی برآورد و به مؤمنان همواره مهربان است ۴۳

بیتهم یوم یلوه به سلام و اعده لهم اجر کرما

درودشان روزی که دیدارش کنند سلام خواهد بود و برای آنان پاداشی نیکو آماده کرده است ۴۴

ما بها الیقین انما سلطک ساهدا و مسرا و کبریا

ای پیامبر ما تو را به سم ت گواه و بشارت‌نگر و هشداردهنده فرستادیم ۴۵

و دعای الله الله باده و سرما حامیرا

و دعوت‌کننده به سوی خدا به فرمان او و چراغی تابناک ۴۶

و سر المومنین انهم من الله صلا کثیرا

و مؤمنان را مژده ده که برای آنان از جانب خدا بخشایشی فراوان خواهد بود ۴۷

ولا تلح الكافر والمناهر ودع اداهم و بول على الله و كعبه بالله و كذا

و کافران و منافقان را فرمان مبر و از آزارشان بگذر و بر خدا اعتماد کن و کارسازی چون خدا کفایت می کند ۴۸

يا ايها الكبر امنوا اداكم المومنان لم يظلموه من قبل ان يمسوه فما لكم عليهم من عدوئنا هم يظلمون و مسوهو سرها حاصلا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر زنان مؤمن را به نکاح خود درآوردید آنگاه پیش از آنکه با آنان همخوابگی کنید طلاقشان دادید دیگر بر

عهده آنها عده‌ای که آن را بشمارید نیست پس م هرشان را بدهید و خوش و خرم آنها را رها کنید ۴۹

يا ايها الله انا احللك اموال الاله است احوهه و ما ملكك بسط مما اطا الله عليك و نداد عمت و نداد عماط و نداد حالك

و نداد حالك الاله هاجر منك و امره مومه ان وهنت بسط الله ان امد الله ان بسطها حاله لك من دور المومنين فك علمنا ما

فرضا عليهم و اموالهم و ما ملكك انما بهم لكتلا بكون عليك حرج و كان الله عموما رحما

ای پیامبر ما برای تو آن همسرانی را که م هرشان را داده‌ای حلال کردیم و کنیزانی را که خدا از غنیمت جنگی در اختیار تو قرار داده و

دختران عمویت و دختران عمه‌هایت و دختران دایی تو و دختران خاله‌هایت که با تو مهاجرت کرده‌اند و زن مؤمنی که خود را داوطلبانه به

پیامبر بخشید در صورتی که پیامبر بخواهد او را به زنی گیرد این ازدواج از روی بخشش ویژه توست نه دیگر مؤمنان ما نیک می دانیم که در

مورد زنان و کنیزانشان چه بر آنان مقرر کرده‌ایم تا برای تو مشکلی پیش نیاید و خدا همواره آمرزنده مهربان است ۵۰

بعض من سا مهنر و بوعى اليتك من سا و من اسنبت من عدائك فلا جناح عليك ذلك ان بعد اسنبت ولا بعد و نكسر ما اسنبت كلهر

و الله سلم طبع طوبى لكم و كان الله علما حلما

نوبت هر کدام از آن زنها را که می خواهی به تاخیر انداز و هر کدام را که می خواهی پیش خود جای ده و بر تو باکی نیست که هر کدام را

که ترک کرده‌ای دوباره طلب کنی این نزدیکتر است برای اینکه چشمانشان روشن گردد و دل‌تنگ نشوند و همگی شان به آنچه به آنان

داده‌ای خشنود گردند و آنچه در دل‌های شماست خدا می داند و خدا همواره دانای بردبار است ۵۱

لا يهل لك السا من سة ولا ان سة لهر من اموال و لو اسنبت حسبه الا ما ملكك بسط و كان الله على كل سة دفتا

حَالِكِبْ فِيهَا كَذٰلِكَ يَدْعُوۙ وَلَا يَأْتِيۙهَا

جاودانه در آن می‌مانند نه یاری می‌یابند و نه یآوری ۶۵

يَوْمَ نَبْعَثُۙ فِيۙ حُجَّتِمْ مِّنَۙ الْاٰتِ مَوْلٰٓئًاۙ اَلَمْ نَكْتُبْ اِلَيْكَۙ اَلْحَقَّۙ

روزی که چهره‌هایشان را در آتش زیرورو می‌کنند می‌گویند ای کاش ما خدا را فرمان می‌بردیم و پیامبر را اطاعت می‌کردیم ۶۶

وَاٰتٰٓنَاۙ اِنَّا نَكْتُبُۙ سَادَتًاۙ وَكِرٰٓمًاۙ اَفَاٰتٰٓنَاۙ اَلَمْ نَسْتَلِۙ

و می‌گویند پروردگارا ما رؤسا و بزرگتران خویش را اطاعت کردیم و ما را از راه به در کردند ۶۷

دِنًاۙ اِنَّمَاۙ نَكْتُبُۙ مَرۙ الْكَافِرِۙ وَاللّٰهُمَّۙ اِنَّاۙ كُنَّاۙ

پروردگارا آنان را دو چندان عذاب ده و لعنتشان کن لعنتی بزرگ ۶۸

اِنَّاۙ اِنَّاۙ كُنَّاۙ اِنَّمَاۙ نَكْتُبُۙ مَرۙ الْكَافِرِۙ وَاللّٰهُمَّۙ اِنَّاۙ كُنَّاۙ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید مانند کسانی مباشید که موسی را با اتهام خود آزار دادند و خدا او را از آنچه گفتند میرا ساخت و نزد خدا

آبرومند بود ۶۹

اِنَّاۙ اِنَّاۙ كُنَّاۙ اِنَّمَاۙ نَكْتُبُۙ مَرۙ الْكَافِرِۙ وَاللّٰهُمَّۙ اِنَّاۙ كُنَّاۙ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا پروا دارید و سخنی استوار گوئید ۷۰

بِكُلِّۙ لَكُمْۙ اَعْمَالِكُمْۙ وَسَعَرۙ لَكُمْۙ دُوۙنِكُمْۙ وَمِمۙ نَطَعۙ اَللّٰهُۙ وَمَسُوۙلُهُۙ هَكَذَاۙ هُوَۙ اَعْلَمُۙ

تا اعمال شما را به صلاح آورد و گناهانتان را بر شما ببخشد و هر کس خدا و پیامبرش را فرمان برد قطعا به رستگاری بزرگی نایل آمده

است ۷۱

اِنَّاۙ اِنَّاۙ كُنَّاۙ اِنَّمَاۙ نَكْتُبُۙ مَرۙ الْكَافِرِۙ وَاللّٰهُمَّۙ اِنَّاۙ كُنَّاۙ

ما امانت الهی و بار تکلیف را بر آسمانها و زمین و کوهها عرضه کردیم پس از برداشتن آن سر باز زدند و از آن هراسناک شدند ولی انسان آن را برداشت راستی او ستمگری نادان بود ۷۲

لَسْكَرَ اللَّهِ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتُ وَالْمُشْرِكُونَ وَالْمُشْرِكَاتُ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا
آری چنین است تا خدا مردان و زنان منافق و مردان و زنان مشرک را عذاب کند و توبه مردان و زنان با ایمان را بپذیرد و خدا همواره آمرزنده مهربان است ۷۳

حدید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بِسْمِ اللَّهِ طَافَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

آنچه در آسمانها و زمین است خدا را به پاکی می ستایند و اوست ارجمند حکیم ۱

لَهُ مَلِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَسُبِّحُهُ وَمَنْعَبَهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست زنده می کند و می میراند و او بر هر چیزی تواناست ۲

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

اوست اول و آخر و ظاهر و باطن و او به هر چیزی داناست ۳

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ عَلَّمَ مَا يَلْفِظُ الْأَدْرَجَاتُ وَمَا يَرَى مِنْهَا وَمَا يُرَى مِنَ السَّمَاءِ وَمَا تَرَى مِنْهَا وَهُوَ

مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و شما را چه شده که در راه خدا انفاق نمی‌کنید و حال آنکه میراث آسمانها و زمین به خدا تعلق دارد کسانی از شما که پیش از فتح مکه انفاق و جهاد کرده‌اند با دیگران یکسان نیستند آنان از حیث درجه بزرگتر از کسانی‌اند که بعدا به انفاق و جهاد پرداخته‌اند و خداوند به هر کدام وعده نیکو داده است و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است ۱۰

مِرْدَاكِي هِرْصِ اللّٰهِ وَكَانَ حَسْبًا فَكَلِمَةٌ لَهُ وَلَهُ الْحَاكِمُ

کیست آن کس که به خدا وامی نیکو دهد تا نتیجه‌اش را برای وی دوچندان گرداند و او را پاداشی خوش باشد ۱۱

يَوْمَ نَبِيٍّ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ سَيَعْنَ يَوْمَئِذٍ بَنَاتُهُمْ وَأَبْنَاؤُهُمْ سَوَاءٌ مِّنْهُنَّ مَا كُنَّ يَوْمَئِذٍ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آن روز که مردان و زنان مؤمن را می‌بینی که نورشان پیشاپیششان و به جانب راستشان دوان است به آنان گویند امروز شما را مژده باد به باغهایی که از زیر درختان آن نهرها روان است در آنها جاودانید این است همان کامیابی بزرگ ۱۲

يَوْمَ نَبِيٍّ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ لَكِنَّهُنَّ أَمْوَئَاتٌ كَالْحِجَارِ أَصْوَدٌ مَّا كُنَّ نَارًا تَلْعَقُ لَظْفًا أَلْهَبَةً يَوْمَئِذٍ كَانُوا يَكْفُرُونَ

آن روز مردان و زنان منافق به کسانی که ایمان آورده‌اند می‌گویند ما را مهلت دهید تا از نورتان اندکی برگیریم گفته می‌شود بازپس برگردید و نوری درخواست کنید آنگاه میان آنها دیواری زده می‌شود که آن را دروازه‌ای است باطنش رحمت است و ظاهرش روی به عذاب دارد ۱۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ سُبُلَ اللَّهِ أَلَمْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ فَإِنَّ هَذِهِ سُبُلَ اللَّهِ الَّتِي كَفَرْنَا بِهَا وَاللَّهُ يَكْفُرُ عَنِ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

دو رویان آنان را ندا درمی‌دهند آیا ما با شما نبودیم می‌گویند چرا ولی شما خودتان را در بلا افکندید و امروز و فردا کردید و تردید آوردید و آرزوها شما را غره کرد تا فرمان خدا آمد و شیطان مغرورکننده شما را در باره خدا بفریفت ۱۴

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكُمْ كُفْرًا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

پس امروز نه از شما و نه از کسانی که کافر شده‌اند عوضی پذیرفته نمی‌شود جایگاهتان آتش است آن سزاوار شماسست و چه بد سرانجامی است ۱۵

إِنَّمَا لِلَّهِ الْقُدْرَةُ عَلَىٰ عَذَابِ الْعَالَمِينَ ۚ وَمَنْ يَعْصِ أَمْرًا مِّنْهُ يَكْفُرْ بِهِ لِقَابِ اللَّهِ ذُكُورًا مُّذْمُومًا وَإِلَىٰ عَذَابِهِمْ عَاقِبَةُ الْأَعْمَالِ ۚ

آیا برای کسانی که ایمان آورده‌اند هنگام آن نرسیده که دل‌هایشان به یاد خدا و آن حقیقتی که نازل شده نرم و فروتن گردد و مانند کسانی نباشند که از پیش بدانها کتاب داده شد و عمر و انتظار بر آنان به درازا کشید و دل‌هایشان سخت گردید و بسیاری از آنها فاسق بودند ۱۶

إِنَّمَا لِلَّهِ الْقُدْرَةُ عَلَىٰ عَذَابِ الْعَالَمِينَ ۚ

بدانید که خدا زمین را پس از مرگش زنده می‌گرداند به راستی آیات خود را برای شما روشن گردانیده‌ایم باشد که ببیندیشید ۱۷

إِنَّمَا لِلَّهِ الْقُدْرَةُ عَلَىٰ عَذَابِ الْعَالَمِينَ ۚ

در حقیقت مردان و زنان صدقه‌دهنده و آنان که به خدا وامی نیکو داده‌اند ایشان را پاداش دو چندان گردد و اجری نیکو خواهند داشت ۱۸

إِنَّمَا لِلَّهِ الْقُدْرَةُ عَلَىٰ عَذَابِ الْعَالَمِينَ ۚ

و کسانی که به خدا و پیامبران وی ایمان آورده‌اند آنان همان راستینانند و پیش پروردگارشان گواه خواهند بود و ایشان راست اجر و نورشان و کسانی که کفر ورزیده و آیات ما را تکذیب کرده‌اند آنان همدمان آتشند ۱۹

إِنَّمَا لِلَّهِ الْقُدْرَةُ عَلَىٰ عَذَابِ الْعَالَمِينَ ۚ

بدانید که زندگی دنیا در حقیقت بازی و سرگرمی و آرایش و فخرفروشی شما به یکدیگر و فزون جویی در اموال و فرزندان است مثل آنها چون مثل بارانی است که کشاورزان را رستنی آن باران به شگفتی اندازد سپس آن کشت خشک شود و آن را زرد بینی آنگاه خاشاک

شود و در آخرت دنیا پرستان را عذابی سخت است و مؤمنان را از جانب خدا آمرزش و خشنودی است و زندگانی دنیا جز کالای فریبنده نیست ۲۰

سَابِعُ الْعَالَمِ مَعْرُوفٌ مِنْ دَعْوَةِ وَحْنِهِ عَرَضَهَا كَرِيحُ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَعْدَدَ لِلْكَافِرِ أَمْوَالَ اللَّهِ وَمَسَلَهُ كَلِمَ اللَّهِ تَوْسِعَةً مِنْ سَائِرِ مَا لِلَّهِ مِنَ الْعَمَلِ الْعَظِيمِ

برای رسیدن به آمرزشی از پروردگارتان و بهشتی که پهنایش چون پهنای آسمان و زمین است و برای کسانی آماده شده که به خدا و پیامبرانش ایمان آورده‌اند بر یکدیگر سبقت جوید این فضل خداست که به هر کس بخواهد آن را می‌دهد و خداوند را فزون‌بخشی بزرگ است ۲۱

مَا أَكَابَ مِنْ مَكْرُوفٍ الْأَرْضَ وَالْأَفْئِدَةَ كَمَا فِي كِتَابِ مَنْ هَلَّ أَرْضَ بَدَاهَا أَرْضَ كَلِمَةِ اللَّهِ سَعِيدٌ

هیچ مصیبتی نه در زمین و نه در نفسهای شما = به شما نرسد مگر آنکه پیش از آنکه آن را پدید آوریم در کتابی است این کار بر خدا آسان است ۲۲

لِكَيْلَا نَسُوَ عَلَى مَا فَكَّرْنَا وَلَا نَحْوِيَ مَا نَأْتِيكُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْهَادِينَ

تا بر آنچه از دست‌شما رفته اندوهگین نشوید و به سبب آنچه به شما داده است شادمانی نکنید و خدا هیچ خودپسند فخرفروشی را دوست ندارد ۲۳

الْكَافِرُ يَهْلِكُ وَنَامُورٌ النَّاسِ بِالْبَيْتِ وَمِنْ سَوَالِ طَارِ اللَّهِ هُوَ الْعَيْنُ الْهَامِكَةُ

همانان که بخل می‌ورزند و مردم را به بخل ورزیدن وامی‌دارند و هر که روی گرداند قطعاً خدا بی‌نیاز ستوده است ۲۴

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ وَاللَّهُ يَهْدِي الْقَوْمَ الْهَادِينَ وَاللَّهُ يَهْدِي الْقَوْمَ الْهَادِينَ وَاللَّهُ يَهْدِي الْقَوْمَ الْهَادِينَ وَاللَّهُ يَهْدِي الْقَوْمَ الْهَادِينَ

به راستی ما پیامبران خود را با دلایل آشکار روانه کردیم و با آنها کتاب و ترازو را فرود آوردیم تا مردم به انصاف برخیزند و آهن را که در آن برای مردم خطری سخت و سودهایی است پدید آوردیم تا خدا معلوم بدارد چه کسی در نهان او و پیامبرانش را یاری می‌کند آری خدا نیرومند شکست‌ناپذیر است ۲۵

وَلَمَّا دَسَلْنَا بُرْحَانَ بَرَاهِيمَ وَحَلَّلْنَا لَهُمُ الْكُتُبَ فَهَمَّهُمْ مَهْجُورٌ وَكَفَرَهُمْ قَاسِقُونَ

و در حقیقت نوح و ابراهیم را فرستادیم و در میان فرزندان آن دو نبوت و کتاب را قرار دادیم از آنها برخی راه‌یاب شدند ولی بسیاری از آنان بدکار بودند ۲۶

بِمَهْنَةِ الْعِلْمِ نَادَاهُمْ بِنِسَانٍ وَمَهْنَةِ الْعَيْسِيِّينَ مَرِيَمَ وَمَهْنَةِ الْإِسْرَائِيلِيَّةِ هَارُونَ وَمَهْنَةِ الْكَلْبِيِّينَ كَلْبًا وَمَهْنَةِ الْكَلْبِيِّينَ كَلْبًا وَمَهْنَةِ الْكَلْبِيِّينَ كَلْبًا

آنگاه به دنبال آنان پیامبران خود را بی‌دری پی آوردیم و عیسی پسر مریم را در پی آنان آوردیم و به او انجیل عطا کردیم و در دل‌های کسانی که از او پیروی کردند رفت و رحمت نهادیم و اما ترک دنیایی که از پیش خود درآوردند ما آن را بر ایشان مقرر نکردیم مگر برای آنکه کسب خشنودی خدا کنند با این حال آن را چنانکه حق رعایت آن بود منظور نداشتند پس پاداش کسانی از ایشان را که ایمان آورده بودند بدانها دادیم ولی بسیاری از آنان دستخوش انحرافند ۲۷

لَا يَهْدِي اللَّهُ الْكَلْبِيَّةَ وَالْمُؤْمِنَةَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَةَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَةَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَةَ وَالْمُؤْمِنِينَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا پروا دارید و به پیامبر او بگروید تا از رحمت خویش شما را دو بهره عطا کند و برای شما نوری قرار دهد که به برکت آن راه سپرید و بر شما ببخشاید و خدا آمرزنده مهربان است ۲۸

لَا يَهْدِي اللَّهُ الْكَلْبِيَّةَ وَالْمُؤْمِنَةَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَةَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَةَ وَالْمُؤْمِنِينَ

تا اهل کتاب الا که دور علی سے مر فصل الله وار الفصل تك الله بوسه مر سا والله دو الفصل الطم تا اهل کتاب بدانند که به هیچ وجه فزون‌بخشی خدا در حیطة قدرت آنان نیست و فضل و عنایت تنها در دست‌خداست به هر کس بخواهد آن را عطا می‌کند و خدا دارای کرم بسیار است ۲۹

بسم الله الرحمن الرحيم

به نام خداوند رحمتگر مهربان

يا ايها الله اداك لعنم النساء فلهن ليدن و احصوا الكه و ما عوا الله دكهم لا يدن جوهر من نوبه ولا يدن حر الا ان ناسر بها حسه منته
و بلط حدود الله و من يك حدود الله فكم يفسد لا يدن ليل الله يدن سدك امارا

ای پیامبر چون زنان را طلاق گویند در زمان بندی عده آنان طلاقشان گویند و حساب آن عده را نگه دارید و از خدا پروردگارتان بترسید
آنان را از خانه‌هایشان بیرون نکنید و بیرون نروند مگر آنکه مرتکب کار زشت آشکاری شده باشند این است احکام الهی و هر کس از
مقررات خدا پای فراتر نهد قطعاً به خودش ستم کرده است نمی‌دانی شاید خدا پس از این پیشامدی پدید آورد ۱

طدا نلر احلهر فامسكوهر بصروف او طوفوهر بصروف واسهك و ادوي عدك منكم و ما عوا السهاده الله دكهم بوعط به مر كار
بومر الله و النوم الا حرم نبي الله بعل له مدحا

پس چون عده آنان به سر رسید یا به شایستگی نگاهشان دارید یا به شایستگی از آنان جدا شوید و دو تن مرد عادل را از میان خود گواه
گیرید و گواهی را برای خدا به پا دارید این است اندرزی که به آن کس که به خدا و روز بازپسین ایمان دارد داده می‌شود و هر کس از خدا
پروا کند خدا برای او راه بیرون‌شدنی قرار می‌دهد ۲

ورد لله من حنك لا يفسد و من بوط على الله فهو حسبه ان الله بالغ امره و عدل الله لكل شيء عدلا

و از جایی که حسابش را نمی‌کند به او روزی می‌رساند و هر کس بر خدا اعتماد کند او برای وی بس است خدا فرمانش را به انجام‌رساننده است به راستی خدا برای هر چیزی اندازه‌ای مقرر کرده است ۳

والله یسر من الصعب من ساءکم ان ادمکم صکره لانه ساهد والاله لم یصر واولاد الاحمال اظهر ان یصر حملهم ومن یو الله یصل له من امره سراً

و آن زنان شما که از خون دیدن ماهانه نومیدند اگر شک دارید که خون می‌بینند یا نه عده آنان سه ماه است و دخترانی که هنوز خون ندیده‌اند نیز عده‌شان سه ماه است و زنان آبستن مدتشان این است که وضع حمل کنند و هر کس از خدا پروا دارد خدا برای او در کارش تسهیلی فراهم سازد ۴

طی ما امر الله انزلکم ومن یو الله یکره عن سناها وسطه له احدا

این است فرمان خدا که آن را به سوی شما فرستاده است و هر کس از خدا پروا کند بدیهایش را از او بزداید و پاداشش را بزرگ گرداند ۵

اسکوهن من حبس سکتم من و حکم ولا یطوهن لکوهن اظهر وار ک اولاد حمل طهوهن اظهر عن یصر حملهم فان ادمکم طوهن احوه و امر ما سکتم یصروف وار ساسرهم فسدع له احدا

همانجا که خود سکونت دارید به قدر استطاعت خویش آنان را جای دهید و به آنها آسیب و زیان مرسانید تا عرصه را بر آنان تنگ کنید و اگر باردارند خرجشان را بدهید تا وضع حمل کنند و اگر برای شما بچه شیر می‌دهند مزدشان را به ایشان بدهید و به شایستگی میان خود به مشورت پردازید و اگر کارتان در این مورد با هم به دشواری کشید زن دیگری بچه را شیر دهد ۶

لنوع دو سعه من سعه و من کد علیه دفعه طبعه مما انا به الله لا یکلف الله یسالا ما انا سبیل الله سک عسر سراً

بر توانگر است که از دارایی خود هزینه کند و هر که روزی او تنگ باشد باید از آنچه خدا به او داده خرج کند خدا هیچ کس را جز به قدر آنچه به او داده است تکلیف نمی‌کند خدا به زودی پس از دشواری آسانی فراهم می‌کند ۷

و کان من فیه عطف عر امره بها و سله هاسناها حسنا سک کاه و ک سناها کنا کوا

بی گمان کسانی که با خدا و فرستاده او مخالفت می کنند ذلیل خواهند شد همان گونه که آنان که پیش از ایشان بودند ذلیل شدند و به راستی آیات روشن خود را فرستاده ایم و کافران را عذابی خفت آور خواهد بود ۵

يَوْمَ نَسُفُهُمُ اللَّهُ حَمَاقًا فَسُفُهُمُ مَا عَمِلُوا أَحْطَاهُ اللَّهُ وَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

روزی که خداوند همه آنان را بر می انگیزد و به آنچه کرده اند آگاهشان می گرداند خدا کارهایشان را برشمرده است و حال آنکه آنها آن را فراموش کرده اند و خدا بر هر چیزی گواه است ۶

إِنَّمَا نُرَاكُمُ اللَّهُ سَلْمًا عَلَى السَّمَاوَاتِ وَمَطْرًا أَلَمًّا وَمَا نَكُورُ مِنْ بَعْدِهَا إِلَّا هُوَ مَا سَعَى آلَ هَارُونَ وَمَا سَعَى آلَ عَادٍ هُمْ فِيهَا كَاذِبُونَ

آیا ندانسته ای که خدا آنچه را که در آسمانها و آنچه را که در زمین است می داند هیچ گفتگوی محرمانه ای میان سه تن نیست مگر اینکه او چهارمین آنهاست و نه میان پنج تن مگر اینکه او ششمین آنهاست و نه کمتر از این عدد و نه بیشتر مگر اینکه هر کجا باشند او با آنهاست آنگاه روز قیامت آنان را به آنچه کرده اند آگاه گردانید زیرا خدا به هر چیزی داناست ۷

إِنَّمَا نُرَاكُمُ اللَّهُ سَلْمًا عَلَى السَّمَاوَاتِ وَمَطْرًا أَلَمًّا وَمَا نَكُورُ مِنْ بَعْدِهَا إِلَّا هُوَ مَا سَعَى آلَ هَارُونَ وَمَا سَعَى آلَ عَادٍ هُمْ فِيهَا كَاذِبُونَ

آیا کسانی را که از نجوا منع شده بودند ندیدی که باز بدانچه از آن منع گردیده اند برمی گردند و با همدیگر به منظور گناه و تعدی و سرپیچی از پیامبر محرمانه گفتگو می کنند و چون به نزد تو آیند تو را بدانچه خدا به آن شیوه سلام نگفته سلام می دهند و در دلهای خود می گویند چرا به آنچه می گوئیم خدا ما را عذاب نمی کند جهنم برای آنان کافی است در آن درمی آیند و چه بد سرانجامی است ۸

إِنَّمَا نُرَاكُمُ اللَّهُ سَلْمًا عَلَى السَّمَاوَاتِ وَمَطْرًا أَلَمًّا وَمَا نَكُورُ مِنْ بَعْدِهَا إِلَّا هُوَ مَا سَعَى آلَ هَارُونَ وَمَا سَعَى آلَ عَادٍ هُمْ فِيهَا كَاذِبُونَ

ای کسانی که ایمان آورده اید چون با یکدیگر محرمانه گفتگو می کنید به قصد گناه و تعدی و نافرمانی پیامبر با همدیگر محرمانه گفتگو نکنید و به نیکوکاری و پرهیزگاری نجوا کنید و از خدایی که نزد او محشور خواهید گشت پروا دارید ۹

اِنَّمَا الْهُدَىٰ مِنَ السَّمَاءِ لِرَبِّ الْكَلِمِ اَمْنًا وَلَا يَسْمَعُ سَوًّا وَلَا نَادِرًا لَّهِ وَعَلَىٰ طَوْقِكُمْ اَلْمَوْمِنُونَ

چنان نجوایی صرفاً از القآت شیطان است تا کسانی را که ایمان آورده‌اند دلتنگ گرداند ولی جز به فرمان خدا هیچ آسیبی به آنها نمی‌رساند و مؤمنان باید بر خدا اعتماد کنند ۱۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَسَبَّوْا فَسَبُّوا بِمَا سَبَّوْا لَكُمْ وَلَا تَكْفُرُوا بِهِ لِكُلِّ سَبِّ لَكُمْ وَأَمَّا إِلَّا فَسَبُّوا بِمَا سَبَّوْا لَكُمْ وَلَا تَكْفُرُوا بِهِ لِكُلِّ سَبِّ لَكُمْ وَأَمَّا إِلَّا فَسَبُّوا بِمَا سَبَّوْا لَكُمْ وَلَا تَكْفُرُوا بِهِ لِكُلِّ سَبِّ لَكُمْ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چون به شما گفته شود در مجالس جای باز کنید پس جای باز کنید تا خدا برای شما گشایش حاصل کند و چون گفته شود برخیزید پس برخیزید خدا رتبه کسانی از شما را که گروهی و کسانی را که دانشمندند بر حسب درجات بلند گرداند و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است ۱۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَادَاكُمُ الرَّسُولُ فَجَسِبُوا بِرَبِّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ وَلَا تَجِدُ أُمَّةً مُّسَبِّحَةً لِلَّهِ حِينَ يَدْعُوهُ سِوَىٰ طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ قَدْ خَلَتْ أَمْرُهُمْ شَئْئًا بَاطِلًا لَّئِيْلُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هرگاه با پیامبر خدا گفتگوی محرمانه می‌کنید پیش از گفتگوی محرمانه خود صدقه‌ای تقدیم بدارید این کار برای شما بهتر و پاکیزه‌تر است و اگر چیزی نیافتید بدانید که خدا آمرزنده مهربان است ۱۲

لَا تَجِدُ أُمَّةً مُّسَبِّحَةً لِلَّهِ حِينَ يَدْعُوهُ سِوَىٰ طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ قَدْ خَلَتْ أَمْرُهُمْ شَئْئًا بَاطِلًا لَّئِيْلُونَ

آیا ترسیدید که پیش از گفتگوی محرمانه خود صدقه‌هایی تقدیم دارید و چون نکرديد و خدا هم بر شما بخشود پس نماز را برپا دارید و زکات را بدهید و از خدا و پیامبر او فرمان برید و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است ۱۳

أَلَمْ نَجْعَلِ الْكَذِبَ لَكُمْ سَبِيحًا وَمَا يَكْفُرُوا بِهِ لِكُلِّ سَبِّ لَكُمْ وَأَمَّا إِلَّا فَسَبُّوا بِمَا سَبَّوْا لَكُمْ وَلَا تَكْفُرُوا بِهِ لِكُلِّ سَبِّ لَكُمْ

آیا ندیده‌ای کسانی را که قومی را که مورد خشم خدايند به دوستی گرفته‌اند آنها نه از شمايند و نه از ایشان و به دروغ سوگند یاد می‌کنند و خودشان هم می‌دانند ۱۴

اَعِدْ لَهِمْ عَذَابًا سَدِيدًا لِّئَلَّاهُم مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

خدا برای آنان عذابی سخت آماده کرده است راستی که چه بد می‌کردند ۱۵

لَا يَكْفُرُ الْإِنَّمَانُ بِحَنِّكَ وَأَعْرَسَ سَبِيلَ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

سوگندهای خود را چون سپری قرار داده بودند و مردم را از راه خدا بازداشتند و در نتیجه برای آنان عذابی خفت‌آور است ۱۶

لِرَبِّهِمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ سِنًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

در برابر خداوند نه از اموالشان و نه از اولادشان هرگز کاری ساخته نیست آنها دوزخی‌اند و در آن جاودانه می‌مانند ۱۷

يَوْمَ نَسْفَعُ اللَّهُ حَسَنَاتِ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَا يَسْفَعُ لِكُفْرِهِمْ هُم مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

روزی که خدا همه آنان را برمی‌انگیزد همان‌گونه که برای شما سوگند یاد می‌کردند برای او نیز سوگند یاد می‌کنند و چنان پندارند که حق

به جانب آنهاست آگاه باش که آنان همان دروغگویانند ۱۸

لَا يَسْمَعُونَ لَّهُمْ الشُّكْرَ فَانصَاهُمْ ذِكْرُ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشُّكْرِ أَلَا أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

شیطان بر آنان چیره شده و خدا را از یادشان برده است آنان حزب شیطانند آگاه باش که حزب شیطان همان زیانکارانند ۱۹

أَلَمْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَعْرَافِهِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِهِ إِلاَّ حِزْبًا مِّنْ دُونِهِمْ يَلْمِزُكَ فَيُدْخِرُ لَكَ ذِكْرَكَ يَلْمِزُونَكَ وَإِذْ يَبْلُغُونَكَ أُمُوتًا مُّوتِيَةً يَلْمِزُونَكَ بِمَا لَمْ يَكُنْ لَكَ بِهِ جُرْمٌ وَإِذْ يَقُولُ لاَ خِشْيَةَ لَإِلَهِهِمْ إِلاَّ خِشْيَةَ الْكَافِرِينَ

در حقیقت کسانی که با خدا و پیامبر او به دشمنی برمی‌خیزند آنان در زمره زبunan خواهند بود ۲۰

كَيْدَ اللَّهِ لَآئِلُهُ لِيُفْتِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَمَّا كَانُوا فِي حَرْبٍ مِّنْهُ لَقَدْ جِئْتُمُوهُمْ يُدْعُونَكُم لَعَلَّكُمْ تَكْفُرُونَ

خدا مقرر کرده است که حتماً من و فرستادگانم چیره خواهیم گردید آری خدا نیرومند شکست‌ناپذیر است ۲۱

لَا يَكْفُرُ الْإِنَّمَانُ بِحَنِّكَ وَأَعْرَسَ سَبِيلَ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

سوگندهای خود را چون سپری قرار داده بودند و مردم را از راه خدا بازداشتند و در نتیجه برای آنان عذابی خفت‌آور است ۱۶

لِرَبِّهِمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ سِنًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

قومی را نیایی که به خدا و روز بازپسین ایمان داشته باشند و کسانی را که با خدا و رسولش مخالفت کرده‌اند هر چند پدرانشان یا پسرانشان یا برادرانشان یا عشیره آنان باشند دوست بدارند در دل اینهاست که خدا ایمان را نوشته و آنها را با روحی از جانب خود تایید کرده است و آنان را به بهشت‌هایی که از زیر درختان آن جویهایی روان است در می‌آورد همیشه در آنجا ماندگارند خدا از ایشان خشنود و آنها از او خشنودند اینانند حزب خدا آری حزب خداست که رستگارانند ۲۲

بسم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ای پیامبر چرا برای خشنودی همسرانت آنچه را خدا برای تو حلال گردانیده حرام می‌کنی خداست که آمرزنده مهربان است ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قطعا خدا برای شما راه گشودن سوگندهایتان را مقرر داشته است و خدا سرپرست شماست و اوست دانای حکیم ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

و چون پیامبر با یکی از همسرانش سخنی نهانی گفت و همین که وی آن را به زن دیگر گزارش داد و خدا پیامبر را بر آن مطلع گردانید پیامبر بخشی از آن را اظهار کرد و از بخشی دیگر اعراض نمود پس چون مطلب را به آن زن خبر داد وی گفت چه کسی این را به تو خبر

داده گفت مرا آن دانای آگاه خبر داده است ۳

ای پیامبر با کافران و منافقان جهاد کن و بر آنان سخت گیر که جای ایشان در جهنم خواهد بود و چه بد سرانجامی است ۹

كِرَامَةُ اللَّهِ مَلَائِكَةُ كَرِيمًا أَمْرًا نُوْحًا وَ أَمْرًا لُوطًا كَاتِبًا بِئْسَ عَذَابٌ لِمَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ دُونِ الْمُنَافِقِينَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُجْرِمُونَ

مع الصادقین

خدا برای کسانی که کفر ورزیده‌اند آن نوح و آن لوط را م ث ل آورده که هر دو در نکاح دو بنده از بندگان شایسته ما بودند و به آنها خیانت کردند و کاری از دست شوهران آنها در برابر خدا ساخته نبود و گفته شد با داخل شوندگان داخل آتش شوید ۱۰

وَكِرَامَةُ اللَّهِ مَلَائِكَةُ كَرِيمًا أَمْرًا نُوْحًا وَ أَمْرًا لُوطًا كَاتِبًا بِئْسَ عَذَابٌ لِمَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ دُونِ الْمُنَافِقِينَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُجْرِمُونَ

و برای کسانی که ایمان آورده‌اند خدا همسر فرعون را مثل آورده آنگاه که گفت پروردگارا پیش خود در بهشت خانه‌ای برایم بساز و مرا از فرعون و کردارش نجات ده و مرا از دست مردم ستمگر برهان ۱۱

وَمَرْيَمَ إِذْ نَادَتْ رَبَّهَا رَبِّهَا أَعْتَدْ لِي مَوْجِدًا وَرَبِّهَا إِذْ قَالَتْ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً وَرَبِّ اجْعَلْ لِي مَوْجِدًا وَرَبِّ اجْعَلْ لِي مَوْجِدًا وَرَبِّ اجْعَلْ لِي مَوْجِدًا

و مریم دخت عمران را همان کسی که خود را پاکدامن نگاه داشت و در او از روح خود دمیدیم و سخنان پروردگار خود و کتابهای او را تصدیق کرد و از فرمانبرداران بود ۱۲

۱۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

ما تو را پیروزی بخشیدیم چه پیروزی درخشانی ۱

لَسْرَطُ اللَّهِ مَا نَعْمُ مِنْ دُنَىٰ وَمَا نَحْرُومُهُ سَمِعَهُ عَالِمٌ وَبَهْدٌ كَرَامٌ مَسْتَعِينًا

تا خداوند از گناه گذشته و آینده تو درگذرد و نعمت خود را بر تو تمام گرداند و تو را به راهی راست هدایت کند ۲

وَسِرْطُ اللَّهِ بَصْرًا عَرَبِيًّا

و تو را به نصرتی ارجمند یاری نماید ۳

هُوَ الَّذِي أُنزِلَ السُّكُوفُ فَلَوْبُ الْمَوْمِنِ لِرَدَادِهَا مَا مَعَ إِيْمَانِهِمْ وَاللَّهُ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

اوست آن کس که در دل‌های مؤمنان آرامش را فرو فرستاد تا ایمانی بر ایمان خود بیفزایند و سپاهیان آسمانها و زمین از آن خداست و خدا

همواره دانای سنجیده‌کار است ۴

لِكُلِّ الْمَوْمِنِ وَالْمَوْمِنَاتِ حَتَّىٰ يَمُرَّ بِبَنَاتِهَا الْبَهَاءُ خَالِكِينَ فِيهَا وَكَمْ عَلَيْهِمْ سِتْرًا وَمَكَرٌ دَلِيلٌ عِنْدَ اللَّهِ فَوْرًا عَطِيمًا

تا مردان و زنانی را که ایمان آورده‌اند در باغ‌هایی که از زیر درختان آن جویبارها روان است درآورد و در آن جاویدان بدارد و بدبهایشان را از

آنان بزدايد و این فرجام نیک در پیشگاه خدا کامیابی بزرگی است ۵

وَسَكْرَ الْمَافِصِرِ وَالْمَافِصَاتِ وَالْمَسْكِنِ وَالْمَسْكَنَاتِ الْكَافِرَاتِ وَاللَّهُ طَرِيقٌ السُّوِّ عَلَيْهِمْ دَارُ السُّوِّ وَعَصَبُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَلِسْتُمْ وَاعْدُ

لَهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَ مَا مَكْرًا

و تا مردان و زنان نفاق‌پیشه و مردان و زنان مشرک را که به خدا گمان بد برده‌اند عذاب کند بد زمانه بر آنان باد و خدا بر ایشان خشم

نموده و لعنتشان کرده و جهنم را برای آنان آماده گردانیده و چه بد سرانجامی است ۶

وَاللَّهُ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَرَبِيًّا حَكِيمًا

و سپاهیان آسمانها و زمین از آن خداست و خدا همواره شکست‌ناپذیر سنجیده‌کار است ۷

إِنَّمَا أَسْلَمْنَاكَ سَاهَكَ وَمَسْرًا وَكِرًا

ای پیامبر ما تو را به سمت گواه و بشارت‌گر و هشداردهنده‌ای فرستادیم ۸

لَوْ مَوَّأَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْجَاكَ مِنَ الْمَقْتَلِ

تا به خدا و فرستاده‌اش ایمان آوردی و او را یاری کنیدی و ارجش نهیدی و خدا را بامدادان و شامگاهان به پاکی بستیاید ۹
إِنَّ الْكِبْرَ تَبَسُّوْطًا وَمَا تَبَسُّوْا بِاللَّهِ فَكُلٌّ مِّنْ كِبْرِكُمْ فَإِنَّمَا تَسْكَبُ عَلٰى سُرْسُورٍ مَّا كَانَتْ لَكُمُ الْفَلَاحُ وَاللَّهُ مَسْئُوْمٌ بِهِ إِنَّكُمْ لَعِندَهُ
در حقیقت کسانی که با تو بیعت می‌کنند جز این نیست که با خدا بیعت می‌کنند دست‌خدا بالای دستهای آنان است پس هر که
پیمان شکنی کند تنها به زیان خود پیمان می‌شکند و هر که بر آنچه با خدا عهد بسته وفادار بماند به زودی خدا پاداشی بزرگ به او
می‌بخشد ۱۰

سَمِعُوا لِكُلِّ مَلْأُوْمٍ مِّنَ الْأَعْرَابِ سَعْيًا فَمَوَّأُوا بِالْحَبَشَةِ وَأَخْلَفَ عَلَيْكُمْ قَوْمٌ كٰفِرٌ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
كِرَامًا وَآرَادَ بِكُمْ هَمْلًا وَلِئَلَّكَ يَكْفُرَ لَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

برجای ماندگان بادیه‌نشین به زودی به تو خواهند گفت اموال ما و کسانمان ما را گرفتار کردند برای ما آمرزش بخواه چیزی را که در
دل‌هایشان نیست بر زبان خویش می‌رانند بگو اگر خدا بخواهد به شما زبانی یا سودی برساند چه کسی در برابر او برای شما اختیار چیزی را
دارد بلکه این خداست که به آنچه می‌کنید همواره آگاه است ۱۱

لِكُلِّ قَوْمٍ نَبِيٌّ مِّنْ قَبْلِكَ ذَلِكُمْ فَطَرْتُمُوهُم مِّنْ قَبْلُ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ إِنَّكَ عَلَىٰ عِندِ رَبِّكَ بِرَأْسِ الْكُرْسِيِّ

نه چنان بود بلکه پنداشتید که پیامبر و مؤمنان هرگز به خانمان خود بر نخواهند گشت و این پندار در دل‌هایتان نمودی خوش یافت و
گمان بد کردید و شما مردمی در خور هلاکت بودید ۱۲

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمَرْ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ فَإِنَّهُ يَبْتَغِ الْكُفْرَ وَالنَّارَ وَهُوَ فِيهَا بِرَأْسِ الْكُرْسِيِّ

و هر کس به خدا و پیامبر او ایمان نیاورده است بداند که ما برای کافران آتشی سوزان آماده کرده‌ایم ۱۳
وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ سَعْدٌ مَّرْسَاً وَكَرَّمٌ مَّرْسَاً وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداست هر که را بخواهد می‌بخشاید و هر که را بخواهد عذاب می‌کند و خدا همواره آمرزنده مهربان است ۱۴

**سَمِوَلِ الْمَلْمُورِ اِذَا مَا طَلَمَ عَالِ مَعَاوِمَ لِحَادِوَهُادِوَا سَكَمَ بَدِوَرِ اِرْ سَكُوَا كَلَامَ اللّٰهِ فَلَ اِرْ سَمُوَا كَلِمَ طَالِ اللّٰهِ مَرْ فَلَ مَسْمُوَلُورِ نَلْ
بَسَكُوَا نَلْ كَاوَا لَا مَمُهورِ اَلَا فَايَلَا**

چون به قصد گرفتن غنایم روانه شدید به زودی برجای ماندگان خواهند گفت بگذارید ما هم به دنبال شما بیاییم این گونه می‌خواهند دستور خدا را دگرگون کنند بگو هرگز از پی ما نخواهید آمد آری خدا از پیش در باره شما چنین فرموده پس به زودی خواهند گفت نه بلکه بر ما رشک می‌برید نه چنین است بلکه جز اندکی در نمی‌یابند ۱۵

**فَلَ لِلْمَلْمُورِ مَرِ الْاَعْرَابِ سَكَمُورِ عَالِ قَوْمِ اَوَّلِ نَاسِ سَكَمَ مَعَاوِمَ مَرِ اَوِ سَمُورِ طَارِ بَسَمُوَا نَوَكَمَ اللّٰهِ اِحْرَا حَسَاوَا رِ سَوُوَا كَمَا نَوَلَمَ
مَرْ فَلَ سَكَمَ عَدَا نَا لَمَا**

به برجای ماندگان بادیه‌نشین بگو به زودی به سوی قومی سخت زورمند دعوت خواهید شد که با آنان بجنگید یا اسلام آورند پس اگر فرمان برید خدا شما را پاداش نیک می‌بخشد و اگر همچنان که پیشتر پشت کردید باز هم روی بگردانید شما را به عذابی پردرد معذب می‌دارد ۱۶

**اِنْسِرْ عَلَ الْاَعْرَابِ حَرْحَ وَلَا عَلَ الْاَعْرَابِ حَرْحَ وَلَا عَلَ الْمَرِضِ حَرْحَ وَمَرِ بَطِغِ اللّٰهِ وَرَسُوَلِهِ كَحَلِّ حَاكِمَ بَدِي مَرِ بَعَا لَا بَهَادِو مَرِ نَوَا
سَكَمَ عَدَا نَا لَمَا**

بر نابینا گناهی نیست و بر لنگ گناهی نیست و بر بیمار گناهی نیست که در جهاد شرکت نکنند و هر کس خدا و پیامبر او را فرمان برد و ی را در باغهایی که از زیر درختان آن نهلهایی روان است درمی‌آورد و هر کس روی برتابد به عذابی دردناک معذبش می‌دارد ۱۷

لَعَدِو مَعِ اللّٰهِ عَرِ الْمَوْمِنِ اِد نَاسِو بَطِغِ السَّيْرِهَ صَمِو مَرِ طَوِ نَمِ طَارِ لَ السَّكِنَهَ عَلَيْهِمَ وَا نَا بَهَمَ مَعَا مَرِ نَا

به راستی خدا هنگامی که مؤمنان زیر آن درخت با تو بیعت می‌کردند از آنان خشنود شد و آنچه در دل‌هایشان بود باز شناخت و بر آنان آرامش فرو فرستاد و پیروزی نزدیکی به آنها پاداش داد ۱۸

وَمَا مِنْ كَلِمَةٍ تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِكُمْ إِلَّا عِنْدَ اللَّهِ حَكِيمٌ

و نیز غنیمت‌های فراوانی خواهند گرفت و خدا همواره نیرومند سنجیده‌کار است ۱۹

وَعَدَّ اللَّهُ مَا مِنْ كَلِمَةٍ تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِكُمْ إِلَّا عِنْدَ اللَّهِ حَكِيمٌ

و خدا به شما غنیمت‌های فراوان دیگری وعده داده که به زودی آنها را خواهید گرفت و این پیروزی را برای شما پیش انداخت و دست‌های مردم را از شما کوتاه ساخت و تا برای مؤمنان نشانه‌ای باشد و شما را به راه راست هدایت کند ۲۰

وَإِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ مِنْ غَيْرِنَا وَقَدْ آمَنَّا بِاللَّهِ فَأَنْزَلْنَاهُ أَيْدِيَنَا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

و غنیمت‌های دیگری نیز هست که شما بر آنها دست نیافته‌اید و خدا بر آنها نیک احاطه دارد و همواره خداوند بر هر چیزی تواناست ۲۱

وَلَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ لَوَدَّعَضُوا عَنْ أَيْدِيهِمْ وَقَدْ جَاءَهُمُ الْمَوْتُ مِنْ غَيْرِنَا وَقَدْ آمَنَّا بِاللَّهِ لَأَقْبَضَ اللَّهُ مِنْ يَدَيْهِمْ وَأَسْرَعَتْ لَهُمْ نُزُوجَهُنَّ الْمُنْتَهاتِ

و اگر کسانی که کافر شدند به جنگ با شما برخیزند قطعاً پشت خواهند کرد و دیگر یار و یآوری نخواهند یافت ۲۲

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

سنت الهی از پیش همین بوده و در سنت الهی هرگز تغییری نخواهی یافت ۲۳

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ وَعَيْنَهُمْ وَآخَظَهُمْ بِعِزِّهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

و اوست همان کسی که در دل مکه پس از پیروز کردن شما بر آنان دست‌های آنها را از شما و دست‌های شما را از ایشان کوتاه گردانید و خدا به آنچه می‌کنید همواره بیناست ۲۴

إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

فَكَلِمَةً مَبْنِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمِنْ عِنْدِ النَّبِيِّينَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو الْحِكْمِ

آنها بودند که کفر ورزیدند و شما را از مسجد الحرام بازداشتند و نگذاشتند قربانی شما که باز داشته شده بود به محلش برسد و اگر در مکه مردان و زنان با ایمانی نبودند که ممکن بود بی‌آنکه آنان را بشناسید ندانسته پایمالشان کنید و تاوانشان بر شما بماند فرمان حمله به مکه

می‌دادیم تا خدا هر که را بخواهد در جوار رحمت خویش درآورد اگر کافر و مؤمن از هم متمایز می‌شدند قطعا کافران را به عذاب دردناکی معذب می‌داشتیم ۲۵

ادخل الکبر کفروا علی قومهم الیه حمه الماهله فان الله سکنه علی مسوله و علی المؤمنین و الیه هم کلمه الفوی و کانوا ارجع بها و اهلها و کار الله کل سے علما

آنگاه که کافران در دل‌های خود تعصب آن هم تعصب جاهلیت ورزیدند پس خدا آرامش خود را بر فرستاده خویش و بر مؤمنان فرو فرستاد و آرمان تقوا را ملازم آنان ساخت و در واقع آنان به رعایت آن آرمان سزاوارتر و شایسته اتصاف به آن بودند و خدا همواره بر هر چیزی داناست ۲۶

لقد صدق الله مسوله الروا بالی لک حر المسجد الحرام ان سا الله امنر معلنر و مسکر و معصرن لا یافور حکم مالم سلموا یسل مر دور داک صبا فرنا

حقا خدا رؤیای پیامبر خود را تحقق بخشید که دیده بود شما بدون شک به خواست خدا در حالی که سر تراشیده و موی و ناخن کوتاه کرده‌اید با خاطری آسوده در مسجد الحرام در خواهید آمد خدا آنچه را که نمی‌دانستید دانست و غیر از این پیروزی نزدیکی برای شما قرار داد ۲۷

هو الکی ادرسل مسوله الهدی و در الی لک طهره علی الکبر کله و کف الله سهکنا

اوست کسی که پیامبر خود را به قصد هدایت با آیین درست روانه ساخت تا آن را بر تمام ادیان پیروز گرداند و گواه بودن خدا کفایت می‌کند ۲۸

ممنک مسول الله و الکر منه اسکا علی الکفاد حما بنهم راهم دکا سکا بسور فکلا مر الله و دکوا با سناهمه و حوههم مر انر السبود داک ملهمه الو ماه و ملهمه الایسل کرمع ارجع سگاه فامره فاسسکط فاسوی علی سوه سبب الرماع لسط بهم الکفاد و ک الله الکبر امنوا و عملوا الطالاج منهم معبره و احرا عکاما

محمد ص پیامبر خداست و کسانی که با اویند بر کافران سختگیر و با همدیگر مهربانند آنان را در رکوع و سجود می بینی فضل و خشنودی خدا را خواستارند علامت مشخصه آنان بر اثر سجود در چهره هایشان است این صفت ایشان است در تورات و مثل آنها در انجیل چون کشته ای است که جوانه خود برآورد و آن را مایه دهد تا سبتر شود و بر ساقه های خود بایستد و دهقانان را به شگفت آورد تا از انبوهی آنان خدا کافران را به خشم دراندازد خدا به کسانی از آنان که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند آمرزش و پاداش بزرگی وعده داده است ۲۹

۱۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

چون یاری خدا و پیروزی فرا رسد ۱

وَمَا مِنْ نَّاسٍ يَكْفُرُونَ بِرَبِّ اللَّهِ إِلَّا جَعَلْنَا

و بیینی که مردم دسته دسته در دین خدا درآیند ۲

صَلِّيَ بِمَكَّةَ مُطَمَّئِنًّا وَبِأَنَّ اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

پس به ستایش پروردگارت نیایشگر باش و از او آمرزش خواه که وی همواره توبه پذیر است ۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

اِذَا طَلَبْتَ الْمَأْصُرَ فَالْوَا سَهْدُكَ لِرَسُولِ اللَّهِ وَاللَّهُ سَلَّمَ اَبْرَأُكَ لِرَسُولِهِ وَاللَّهُ سَهْدُكَ اَنْ الْمَأْصُرَ لَكَ اَدْبُورُ

چون منافقان نزد تو آیند گویند گواهی می‌دهیم که تو واقعا پیامبر خدایی و خدا هم می‌داند که تو واقعا پیامبر او هستی و خدا گواهی می‌دهد که مردم دوچهره سخت دروغگویند ۱

اَبْرَأُكَ اَنْ يَأْتِيَهُمْ مِنْهُ فَكُلُّوا عِرْسَلُ اللَّهِ اَبْرَأُكُمْ سَا مَا كَانُوا يَسْعَوْنَ

سوگندهای خود را چون سپری بر خود گرفته و مردم را از راه خدا بازداشته‌اند راستی که آنان چه بد می‌کنند ۲

دَلَّكَ نَابَهُمْ اَمْ يَوْمَا نَمُ كَفَرُوا فَطَعْنُ عَلَ طَوْبَهُمْ فَمَهْمُ لَا يَمُوهُونَ

این بدان سبب است که آنان ایمان آورده سپس به انکار پرداخته‌اند و در نتیجه بر دل‌هایشان مهر زده شده و دیگر نمی‌فهمند ۳

وَاِذَا مَا نَبَهُمْ سَهْطُ اِحْسَامِهِمْ وَارْتَعَلُوا سَمْعَ لَمُولِهِمْ كَانَهُمْ حَسْبُ مَسْكَةٍ يَسْتَوُونَ كُلُّ صَبْهٍ عَلَيْهِمْ هَمُّ الْكُفْرِ فَاحْكُوهُمْ فَانْلَهُمُ اللَّهُ اَعْلَى

بِوَكُورِ

و چون آنان را ببینی هیکلهایشان تو را به تعجب و امید دارد و چون سخن گویند به گفتارشان گوش فرا می‌دهی گویی آنان شمعک‌هایی پشت بر دیوارند که پوک شده و درخور اعتماد نیستند هر فریادی را به زیان خویش می‌پندارند خودشان دشمنند از آنان بپرهیز خدا

بکشیشان تا کجا از حقیقت انحراف یافته‌اند ۴

وَاِذَا مَا نَبَهُ لَهْمُ سَالُوا سَمِعَ لَكُمْ رَسُولِ اللَّهِ لَوْ اَنَّ رُؤُوسَهُمْ وَمَا يَهُمْ يَكُورُونَ وَهَمُّ مَسْكُورُونَ

و چون بدیشان گفته شود بیاید تا پیامبر خدا برای شما آموزش بخواهد سرهای خود را بر می‌گردانند و آنان را می‌بینی که تکبرکنان روی برمی‌تابند ۵

سوا عليهم اسعفد لهم امل سسعه لهم لرمع الله لهم ان الله لا يهدي القوم الفاسق

برای آنان یکسان است چه برایشان آموزش بخواهی یا برایشان آموزش نخواهد بخشود خدا فاسقان را راهنمایی نمی‌کند ۶

هم الكبر هولور لا يعموا على مر عبد رسول الله على يعموا والله حبان السماوات والارض ولكر الماصير لا يهور

آنان کسانی‌اند که می‌گویند به کسانی که نزد پیامبر خدایند انفاق مکنید تا پراکنده شوند و حال آنکه گنجینه‌های آسمانها و زمین از آن خداست ولی منافقان در نمی‌یابند ۷

هولور لرمع حباله الكعبه لرمع حر الا عر منها الادل والله التره ولسوله والموسر ولكر الماصير لا سلمور

می‌گویند اگر به مدینه برگردیم قطعا آنکه عزتمندتر است آن زیون‌تر را از آنجا بیرون خواهد کرد ولی عزت از آن خدا و از آن پیامبر او و از آن مؤمنان است لیکن این دورویان نمی‌دانند ۸

ما بها الكبر اموا لا نلهم امواكم ولا اولادكم عر كبر الله ورمع لطل طاولط هم الماسور

ای کسانی که ایمان آورده‌اید زنده‌ایم شما و فرزندان‌تان شما را از یاد خدا غافل نگردانند و هر کس چنین کند آنان خود زیانکارانند ۹

وا يعموا من ماد فاكم من هل اربطك احكم المود هولور مد لولا احرب على اجل فاصع و ما عر من الكالبر

و از آنچه روزی شما گردانیده‌ایم انفاق کنید پیش از آنکه یکی از شما را مرگ فرا رسد و بگویند پروردگارا چرا تا مدتی بیشتر اجل مرا به تاخیر نینداختی تا صدقه دهم و از نیکوکاران باشم ۱۰

ولرمع حباله مسالدا حاحلها والله حنرمع هولور

ولی هر کس اجلش فرا رسد هرگز خدا آن را به تاخیر نمی‌افکند و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است ۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است به تسبیح خدا می پردازند و اوست ارجمند حکیم ۱

بِأَنَّهَا الْكِرَامُ بَرَكَةٌ لَّهُمْ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چرا چیزی می گوئید که انجام نمی دهید ۲

كِرَامٌ مَّا لَا يَسْمَعُونَ

نزد خدا سخت ناپسند است که چیزی را بگوئید و انجام ندهید ۳

إِنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ

در حقیقت خدا دوست دارد کسانی را که در راه او صف در صف چنانکه گویی بنایی ریخته شده از سرب‌اند جهاد می کنند ۴

وَأَنَّ مَوْسَىٰ لَمِنَ الْأَنْبِيَاءِ أَلَمْ يَقُولُ لِقَوْمِهِ رَبِّ انصُرُونِي

و یاد کن هنگامی را که موسی به قوم خود گفت ای قوم من چرا آزارم می دهید با اینکه می دانید من فرستاده خدا به سوی شما هستم پس

چون از حق برگشتند خدا دلپایشان را برگردانید و خدا مردم نافرمان را هدایت نمی کند ۵

وَأَنَّ عِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ بَشِيرٌ مِّنَ اللَّهِ وَنَذِيرٌ مِّنَ اللَّهِ

وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و هنگامی را که عیسی پسر مریم گفت ای فرزندان اسرائیل من فرستاده خدا به سوی شما هستم تورات را که پیش از من بوده تصدیق می‌کنم و به فرستاده‌ای که پس از من می‌آید و نام او احمد است بشارت‌گرم پس وقتی برای آنان دلایل روشن آورد گفتند این سحری آشکار است ۶

وَمَرَّاطَمُ مَرَّاهِدِي عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ وَهُوَ كَعَالِ الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

و چه کسی ستمگرتر از آن کس است که با وجود آنکه به سوی اسلام فراخوانده می‌شود بر خدا دروغ می‌بندد و خدا مردم ستمگر را راه نمی‌نماید ۷

بِرَكْعَتَيْ الطُّمُوزِ يَا بُولَ اللَّهِ يَا بُولَ اللَّهِ مِمَّ بُوَدَّ لَوْ كَرِهَ الظَّالِمُونَ

می‌خواهند نور خدا را با دهان خود خاموش کنند و حال آنکه خدا گر چه کافران را ناخوش افتد نور خود را کامل خواهد گردانید ۸

هُوَ الَّذِي أَسْأَلُ مُسْوَلَهُ بِالْهَدْيِ وَدَبَّرَ الْإِلَهِي لِيُظْهِرَهُ عَلَى الْكِبَرِ كُلِّهِ لَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

اوست کسی که فرستاده خود را با هدایت و آیین درست روانه کرد تا آن را بر هر چه دین است فائق گرداند هر چند مشرکان را ناخوش آید ۹

يَا أَيُّهَا الْكِبَرُ يَا مَوْجَاهِلُ أَدْلِكُمْ عَلَى بِنَادِهِ بِسْمِكُمْ مَرَّ عَادَاتِ الْإِلَه

ای کسانی که ایمان آورده‌اید آیا شما را بر تجارتی راه نمایم که شما را از عذابی دردناک می‌رهاند ۱۰

يَوْمَئِذٍ يَأْتِيهِمْ سَوَابِقُ الْبُحْرِ وَاللَّهُ يَأْتِيهِمْ بِاللَّحْمِ وَاللَّهُ يَأْتِيهِمْ بِاللَّحْمِ وَاللَّهُ يَأْتِيهِمْ بِاللَّحْمِ وَاللَّهُ يَأْتِيهِمْ بِاللَّحْمِ

به خدا و فرستاده او بگروید و در راه خدا با مال و جانتان جهاد کنید این گذشت و فداکاری اگر بدانید برای شما بهتر است ۱۱

سَمِعْتُمْ كَذِبَكُمْ وَكَلِمَاتِ حَمْدِ بَدِي مِنْ بَيْنِهَا الْإِنْبَاءُ وَمَسَاحِرُ طَبَقِ حَمْدِ عَدْرِ دَلِكِ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

تا گناهانتان را بر شما ببخشاید و شما را در باغهایی که از زیر درختان آن جویبارها روان است و در سراهایی خوش در بهشتهای همیشگی

درآورد این خود کامیابی بزرگ است ۱۲

وَأَحْيَىٰ بَنُو بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ اللَّهِ وَصَلَّىٰ وَبَسَّ وَبَسَّ الْمَوْمِنِينَ

ار الكبر بادوكم وما الهماد اكدهم لا سعلور

کسانی که تو را از پشت اتاقهای مسکونی تو به فریاد می خوانند بیشترشان نمی فهمند ۴

ولو انهم صبروا على ما هم لكار خدا لهم والله عمود رحم

و اگر صبر کنند تا بر آنان در آیی مسلماً برایشان بهتر است و خدا آمرزنده و مهربان است ۵

يا ايها الكبر امنوا ان حاكم فاسق بنا فسونا ان صونا فوما بهاله فكبوا على ما صلنا بادمنر

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر فاسقی برایتان خبری آورد نیک و ارسى کنید مبدا به نادانی گروهی را آسیب برسانید و بعد از آنچه

کرده‌اید پشیمان شوید ۶

واعلموا ان حكم رسول الله لو بطكم من كبر من الامم لكرم ولكن الله حسبكم الامم ورسول الله وكم كره الكرم والسوء

والصغار اولنا هم الراسكور

و بدانید که پیامبر خدا در میان شماست اگر در بسیاری از کارها از رای و میل شما پیروی کند قطعا دچار زحمت می شوید لیکن خدا

ایمان را برای شما دوست داشتنی گردانید و آن را در دل‌های شما بیاراست و کفر و پلیدکاری و سرکشی را در نظرتان ناخوشایند ساخت آنان

که چنین اند ره یافتگانند ۷

فصلا من الله وسمه والله علم حكم

و این بخششی از خدا و نعمتی از اوست و خدا دانای سنجیده کار است ۸

وار طابنا من المومنين فكلوا منها طار سن احكامها على الاخرى فانلوا الى الله حرمه على امر الله طار طار فكلوا منها

بالكل وامتطوا ان الله به الممطر

و اگر دو طایفه از مؤمنان با هم بجنگند میان آن دو را اصلاح دهید و اگر باز یکی از آن دو بر دیگری تعدی کرد با آن طایفه‌ای که تعدی می‌کند بجنگید تا به فرمان خدا بازگردد پس اگر باز گشت میان آنها را دادگرانه سازش دهید و عدالت کنید که خدا دادگران را دوست می‌دارد ۹

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اَحِبُّوا نِسْرًا حُكْمًا وَ اَهْوَا اِلٰهًا لِكُلِّ مِحْمُورٍ

در حقیقت مؤمنان با هم برادرند پس میان برادرانتان را سازش دهید و از خدا پروا بدارید امید که مورد رحمت قرار بگیرید ۱۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْبُوا مَنْ يَكُونُ أَعْدَاءَكُمْ بِمَا كَفَرُوا وَلَا تَكْرَهُوا أَعْدَاءَكُمْ وَلَا تَبْرَأُوا بِاللَّاهِبِينَ مِنَ الْأَشْرَافِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَالَّذِينَ هُمْ أَكْثَرُ الْأَعْمَالِ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید نباید قومی دیگر را ریشخند کند شاید آنها از اینها بهتر باشند و نباید زنانی زنان دیگر را ریشخند کنند شاید آنها از اینها بهتر باشند و از یکدیگر عیب مگیرید و به همدیگر لقبهای زشت مدهید چه ناپسندیده است نام زشت پس از ایمان و هر که توبه نکرد آنان خود ستمکارند ۱۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا احْشُوا كَلِمَاتٍ مِنَ الطَّرَائِفِ وَلَا تَسْبُوا وَلَا تَكْرَهُوا وَلَا تَبْرَأُوا بِاللَّاهِبِينَ مِنَ الْأَشْرَافِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَالَّذِينَ هُمْ أَكْثَرُ الْأَعْمَالِ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از بسیاری از گمانها بپرهیزید که پاره‌ای از گمانها گناه است و جاسوسی مکنید و بعضی از شما غیبت بعضی نکند آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده‌اش را بخورد از آن کراهت دارید پس از خدا بترسید که خدا توبه‌پذیر مهربان است ۱۲

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَحَلَلْنَاكُمْ سَعْيَكُمْ فَأَنَّ لِلدَّارِ الْآخِرَةِ مِنَ الْأَعْمَالِ حَقٌّ

ای مردم ما شما را از مرد و زنی آفریدیم و شما را ملت ملت و قبیله قبیله گردانیدیم تا با یکدیگر شناسایی متقابل حاصل کنید در حقیقت ارجمندترین شما نزد خدا پرهیزگارترین شماست بی‌تردید خداوند دانای آگاه است ۱۳

فان الاعراب اما فل لم يوموا و لكر قولوا اسلما ولما كحل الامارة فلوكم وار بطسوا الله ورسوله لانيكم من اعمالكم سنا ار
الله عفو و رحيم

برخی از بادیه‌نشینان گفتند ایمان آوردیم بگو ایمان نیاورده‌اید لیکن بگوئید اسلام آوردیم و هنوز در دل‌های شما ایمان داخل نشده است و اگر خدا و پیامبر او را فرمان برید از ارزش کرده‌هایتان چیزی کم نمی‌کند خدا آمرزنده مهربان است ۱۴

اما المومنون الكبر اماوا بالله ورسوله لم لم يباونا وجاهدوا ناموالهم و انفسهم سئل الله اولئك هم الصادقون

در حقیقت مؤمنان کسانی‌اند که به خدا و پیامبر او گرویده و دیگر شک نیاورده و با مال و جان‌شان در راه خدا جهاد کرده‌اند اینانند که راست‌دارند ۱۵

فل اسلمون الله بكم والله سلم طاف السماوات و طاف الارض والله بكل شيء عليم

بگو آیا خدا را از دینداری خود خبر می‌دهید و حال آنکه خدا آنچه را که در زمین است می‌داند و خدا به همه چیز داناست ۱۶

صور علق اار اسلموا فل لا يموا على اسلامكم فل الله ير علمكم اار هداكم لانا ار كرم طاقون

از اینکه اسلام آورده‌اند بر تو منت می‌نهند بگو بر من از اسلام آوردنتان منت مگذارید بلکه این خداست که با هدایت کردن شما به ایمان بر شما منت می‌گذارد اگر راستگو باشید ۱۷

ار الله سلم عب السماوات و الارض والله بكم بما سمعون

خداست که نهفته آسمانها و زمین را می‌داند و خداست که به آنچه می‌کنید بیناست ۱۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

بِسْمِ اللَّهِ طَيِّفَ السَّمَاوَاتِ وَطَيِّفَ الْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هر چه در آسمانها و هر چه در زمین است خدا را تسبیح می‌گویند او راست فرمانروایی و او راست‌سپاس و او بر هر چیزی تواناست ۱

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرًا وَمِنْكُمْ مُؤْمِنًا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

اوست آن کس که شما را آفرید برخی از شما کافرند و برخی مؤمن و خدا به آنچه می‌کنید بیناست ۲

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَهُمْ فَاخْسَرُوا عَلَيْهِمُ وَاللَّهُ الْعَلِيمُ

آسمانها و زمین را به حق آفرید و شما را صورتگری کرد و صورتهایتان را نیکوآراست و فرجام به سوی اوست ۳

سَلَّمَ طَيِّفَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَلَّمْ مَا سَرَّوْهُمَا سَلِّوْهُمَا وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

آنچه را که در آسمانها و زمین است می‌داند و آنچه را که پنهان می‌کنید و آنچه را که آشکار می‌دارید نیز می‌داند و خدا به راز دلها داناست ۴

إِنَّمَا نُكَلِّمُ النَّاسَ فِي كُفْرِهِمْ أَوْ فِي إِيمَانِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

آیا خبر کسانی که پیش از این کفر ورزیدند و فرجام بد کارشان را چشیدند و عذاب پر دردی خواهند داشت به شما نرسیده است ۵

ذَلِكُمْ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ فَاسْمِعُوا لَكُمْ قَوْلَ اللَّهِ وَاسْمِعُوا اللَّهَ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

این بدفرجامی از آن روی بود که پیامبران‌شان دلایل آشکار برایشان می‌آوردند ولی آنان می‌گفتند آیا بشری ما را هدایت می‌کند پس کافر

شدند و روی گردانیدند و خدا بی‌نیازی نمود و خدا بی‌نیاز ستوده‌است ۶

مَعْمُورًا كَمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ فَاسْمِعُوا لَكُمْ قَوْلَ اللَّهِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

کسانی که کفر ورزیدند پنداشتند که هرگز برانگیخته نخواهند شد بگو آری سوگند به پروردگارم حتما برانگیخته خواهید شد سپس شما را به حقیقت آنچه کرده‌اید قطعاً واقف خواهند ساخت و این بر خدا آسان است ۷

فامونا بالله ورسوله واليوم الذي انزلنا والله بما سمعوا حسد

پس به خدا و پیامبر او و آن نوری که ما فرو فرستادیم ایمان آورید و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است ۸

يوم يمسكم الوم الحمع ذلك يوم العاصر ومن يومه بالله وسمل كالماء كرمه سنا به و كحل حجاب يري من بينها الا بهااء حال كبر فيها اكد ذلك العموم السطيم

روزی که شما را برای روز گردآوری گرد می‌آورد آن روز روز حسرت خوردن است و هر کس به خدا ایمان آورده و کار شایسته‌ای کرده باشد بدیهایش را از او بسترده و او را در بهشتهایی که از زیر درختان آن جویبارها روان است در آورد در آنجا بمانند این است همان کامیابی

بزرگ ۹

والكبر كرموا وكبروا بانا اولئك اصحاب النار حال كبر فيها وسر المصدر

و کسانی که کفر ورزیده و آیات ما را تکذیب کرده‌اند آنان اهل آتشند و در آن ماندگار خواهند بود و چه بد سرانجامی است ۱۰

ما اصاب من مكته الا نادر الله ومن يومه بالله بهد طله والله بكل شيء عليم

هیچ مصیبتی جز به اذن خدا نرسد و کسی که به خدا بگردد دلش را به راه آورد و خداست که به هر چیزی داناست ۱۱

واطسوا بالله واطسوا الرسول طار بولسم فاما على رسولنا اللع المبر

و خدا را فرمان برید و پیامبر او را اطاعت نمایید و اگر روی بگردانید بر پیامبر ما فقط پیام‌رسانی آشکار است ۱۲

الله لا اله الا هو وعلى الله طسوكل المؤمنون

خداست که جز او معبودی نیست و مؤمنان باید تنها بر خدا اعتماد کنند ۱۳

بانا الكبر امنوا ان من اعدوا حكمه واولادهم عدوا لهم و ان سمعوا وسمعوا وسمعوا طار الله عمود رحمة

ای کسانی که ایمان آورده‌اید در حقیقت برخی از همسران شما و فرزندان شما دشمن شمایند از آنان بر حذر باشید و اگر ببخشایید و درگذرید و بیامرزید به راستی خدا آمرزنده مهربان است ۱۴

اِنَّمَا اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فَتَنَةٌ وَاَللّٰهُ عَزِيزٌ عَلِيمٌ

اموال شما و فرزندانان صرفا وسیله آزمایشی برای شمایند و خداست که نزد او پاداشی بزرگ است ۱۵

فَاَمْوَالٌ اَللّٰهُ مَالٌ سَلْبٌ وَاَسْمَعُوا وَاَطِيعُوا وَاَنْفُسُكُمْ وَاَنْفُسُكُمْ وَاَنْفُسُكُمْ وَاَنْفُسُكُمْ

پس تا می‌توانید از خدا پروا بدارید و بشنوید و فرمان ببرید و مالی برای خودتان در راه خدا انفاق کنید و کسانی که از خست نفس خویش مصون مانند آنان رستگارانند ۱۶

اِنَّكُمْ لَمِنْ اَعْيُنِ النَّاسِ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَاَللّٰهُ سَعِيدٌ عَلِيمٌ

اگر خدا را وامی‌نیکو دهید آن را برای شما دو چندان می‌گرداند و بر شما می‌بخشاید و خداست که سپاس‌پذیر بردبار است ۱۷

عَالِمِ الْغَيْبِ وَاَلْسَاهِدَةِ الْعَرَبِ اَلْاَكْبَرِ

دانای نهان و آشکار و ارجمند سنجیده‌کار است ۱۸

بوه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَاَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

این آیات اعلام بیزاری و عدم تعهد است از طرف خدا و پیامبرش نسبت به آن مشرکانی که با ایشان پیمان بسته‌اید ۱

وَاَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ وَاَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

پس ای مشرکان چهار ماه دیگر با امنیت کامل در زمین بگردید و بدانید که شما نمی‌توانید خدا را به ستوه آورید و این خداست که رسواکننده کافران است ۲

وَادَارُ مِنَ اللَّهِ وَسُورَةُ الْحَاقَّةِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَاللَّهُ يَوْمَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ اللَّهُ نَبِيٌّ مِنَ الْمُرْسَلِينَ وَسُورَةُ طٰهٍ فَهُوَ حَدِيثٌ لَكُمْ وَأَنَّ بُولَهُمْ طَعْمُوا لَكُمْ عِدَّةً مَعْرُوفَةً وَاللَّهُ وَسِرِّ الْكَبْرِ كَرِيمًا صَدَقَاتِهِم

و این آیات اعلامی است از جانب خدا و پیامبرش به مردم در روز حج اکبر که خدا و پیامبرش در برابر مشرکان تعهدی ندارند با این حال اگر از کفر توبه کنید آن برای شما بهتر است و اگر روی بگردانید پس بدانید که شما خدا را درمانده نخواهید کرد و کسانی را که کفر ورزیدند از عذابی دردناک خبر ده ۳

الْأَكْبَرِ عَاهِدَهُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ بِمَا نَعُودُهُمْ سِنًا وَنَمِطًا وَنَاظِرًا عَلَيَّكُمْ فَامُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ عَالِمٌ مَكْرَهُمُ اللَّهُ يَسْتَأْذِنُ الْمُنْفِرِينَ

مگر آن مشرکانی که با آنان پیمان بسته‌اید و چیزی از تعهدات خود نسبت به شما فروگذار نکرده و کسی را بر ضد شما پشتیبانی نموده‌اند پس پیمان اینان را تا پایان مدتشان تمام کنید چرا که خدا پرهیزگاران را دوست دارد ۴

طَاةً أَسْلَفَ إِلَّا سَهْرًا لَمْ يَأْكُلُوا مِنَ الْمَرْكَبِ حَيْثُ وَجَدُوهُمْ وَجَدُوهُمْ وَأَحْضَرُوهُمْ وَأَصْوَاعًا لَهُمْ كُلَّ مَرْكَبٍ طَارٍ نَابِئًا وَأَطْمَاحًا الصَّلَاةَ وَأَيُّهَا الرَّاكِبُ فَهَلُوا سَلَامُهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُودٌ رَحِيمٌ

پس چون ماه‌های حرام سپری شد مشرکان را هر کجا یافتید بکشید و آنان را دستگیر کنید و به محاصره درآورید و در هر کمینگاهی به کمین آنان بنشینید پس اگر توبه کردند و نماز برپا داشتند و زکات دادند راه برایشان گشاده گردانید زیرا خدا آمرزنده مهربان است ۵

وَأَنَّ أَحَدًا مِنَ الْمُرْسَلِينَ سَاهَا طًا حَيْثُ سَمِعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ لَمْ يَلْمِ مَنَّهُ دَلِيلًا نَابَهُمْ فَوَمَا لَا سَلَامَ لَهُمْ

و اگر یکی از مشرکان از تو پناه خواست پناهش ده تا کلام خدا را بشنود سپس او را به مکان امنش برسان چرا که آنان قومی نادانند ۶

كَلِمَةٌ يَكُونُ لِلْمُرْسَلِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ آتَاكَ مِنَ الْكُفْرِ فَاسْتَمِعُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ

يَسْتَأْذِنُ الْمُنْفِرِينَ

چگونه مشرکان را نزد خدا و نزد فرستاده او عهدی تواند بود مگر با کسانی که کنار مسجد الحرام پیمان بسته‌اید پس تا با شما بر سر عهد پایدارند با آنان پایدار باشید زیرا خدا پرهیزگاران را دوست می‌دارد ۷

كَلِمَةٌ لِّمَنْ يَّظْهَرُ مَا عَلَيْهِمْ لَا يَرْهَوْنَ فِكْرَ الْإِلَهِ وَلَا دَمَهُ بِرُكُوبِكُمْ نَافُوا هَهُمْ وَمَا لَهُمْ مَا كَرِهْتُمْ طَسْعُورٍ

چگونه برای آنان عهدی است با اینکه اگر بر شما دست‌یابند در باره شما نه خویشاوندی را مراعات می‌کنند و نه تعهدی را شما را با زبانشان راضی می‌کنند و حال آنکه دل‌هایشان امتناع می‌ورزد و بیشترشان منحرفند ۸

لَا يَسْتَوِي نَابَاتُ اللَّهِ مِمَّا فَلَا يَكْفُرُ سَلْبَةً عَنْهُمْ سَأَمَا كَانُوا سَمُورٍ

آیات خدا را به بهای ناچیزی فروختند و مردم را از راه او باز داشتند به راستی آنان چه بد اعمالی انجام می‌دادند ۹

لَا يَرْهَوْنَ مَوْرَ الْإِلَهِ وَلَا دَمَهُ وَلَا وَلِيَّهُمْ الْمَسْكُورِ

در باره هیچ مؤمنی مراعات خویشاوندی و پیمانی را نمی‌کنند و ایشان همان تجاوزکارانند ۱۰

فَارِ نَابُوا وَمَا مَوَالِيَهُمْ وَلَا يَكْفُرُ الْكُفْرَ وَالْإِلَهِ لَعْمُورٍ

پس اگر توبه کنند و نماز برپا دارند و زکات دهند در این صورت برادران دینی شما می‌باشند و ما آیات خود را برای گروهی که می‌دانند به تفصیل بیان می‌کنیم ۱۱

وَأَرْبَابُكُمْ مَا يَكْفُرُ مَرَكَةً هَهُمْ وَطَسْعُورٍ دَنِكُمْ مَا نَابُوا أَمَهُ الْكُفْرَ نَهُمْ لَا أَمَارَ لَهُمْ لَطْمُورٍ

و اگر سوگندهای خود را پس از پیمان خویش شکستند و شما را در دینتان طعن زدند پس با پیشوایان کفر بجنگید چرا که آنان را هیچ پیمانی نیست باشد که از پیمان‌شکنی باز ایستند ۱۲

الْإِلَهِ نَابُوا رُفُومًا يَكْفُرُ مَا يَكْفُرُ نَهُمْ وَهَمَّا نَحْرَاحَ الرَّسُولِ وَهَمَّ بَكُورِكُمْ أَوْلَمَهُ مَا يَسُورُهُمْ وَاللَّهُ أَحْرَارٌ يَسُورُهُ أَرْبَابُكُمْ مَوْسِرٍ

چرا با گروهی که سوگندهای خود را شکستند و بر آن شدند که فرستاده خدا را بیرون کنند و آنان بودند که نخستین بار جنگ را با شما آغاز کردند نمی‌جنگید آیا از آنان می‌ترسید با اینکه اگر مؤمنید خدا سزاوارتر است که از او بترسید ۱۳

فانلوهم سكبهم الله بانكهم ويدهم ويصرهم عليهم وسفك دود قوم مومنين

با آنان بجنگيد خدا آنان را به دست شما عذاب و رسوايشان مي کند و شما را بر ايشان پيروزي مي بخشد و دلهاي گروه مؤمنان را خنک مي گرداند ۱۴

ويكهد عبط فلو بهم ويوب الله علم مر سا والله علم حكيم

و خشم دلهايشان را بب رد و خدا توبه هر که را بخوهد مي پذيرد و خدا داناي حكيم است ۱۵

ام حسيم ار سركوا ولما سلم الله الكبر جاهكوا منكم ولم يهكوا من دور الله ولا رسوله ولا المومنين ولله والله حسد ما سعلور

آيا پنداشته ايد که به خود واگذار مي شويد و خداوند کساني را که از ميان شما جهاد کرده و غير از خدا و فرستاده او و مؤمنان محرم

اسراري نگرفته اند معلوم نمي دارد و خدا به آنچه انجام مي دهيد آگاه است ۱۶

ما كار للمسكين ار سمر و ما سحاك الله ساهكن على ما سهم بالكرم اوليك حطت اعمالهم و في النار هم حالكور

مشرکان را نرسد که مساجد خدا را آباد کنند در حالي که به کفر خویش شهادت مي دهند آنانند که اعمالشان به هدر رفته و خود در آتش جاودانند ۱۷

اما سمر مساحك الله مر امير بالله واليوم الآخر و اطام الصلاة و على الكاه ولم يمس الا الله صبي اوليك ار كويوا مر المهكبر

مساجد خدا را تنها کساني آباد مي کنند که به خدا و روز بازپسين ايمان آورده و نماز برپا داشته و زکات داده و جز از خدا نترسيده اند پس

اميد است که اينان از راه يافتگان باشند ۱۸

الحليم سفاهه الاله و عمارة المسجد الدام كمر امير بالله واليوم الآخر و جاهك في سئل الله لا سئلور عبد الله والله لا يهكي اليوم

الطالمير

آيا سيراب ساختن حاجيان و آباد کردن مسجد الحرام را همانند کار کسی پنداشته ايد که به خدا و روز بازپسين ايمان آورده و در راه خدا

جهاد مي کند نه اين دو نزد خدا يکسان نيستند و خدا بيدادگران را هدايت نخواهد کرد ۱۹

الذکر امنوا و ابا حوا و اجد و اجد سئل الله ناموالهم و انفسهم اعظم در حد عبد الله و اولاد هم العارون

کسانی که ایمان آورده و هجرت کرده و در راه خدا با مال و جانشان به جهاد پرداخته‌اند نزد خدا مقامی هر چه والاتر دارند و اینان همان رستگارانند ۲۰

لنسرهم دهم در حمله مه و در صواب و حجاب لهم فيها سلام معتم

پروردگارش آنان را از جانب خود به رحمت و خشنودی و باغهایی در بهشت که در آنها نعمتهایی پایدار دارند مژده می‌دهد ۲۱

حاکم فيها انکار الله عبد و احقر عظم

جاودانه در آنها خواهند بود در حقیقت خداست که نزد او پاداشی بزرگ است ۲۲

انها الذکر امنوا لا یسئلونکم عن الایمان و من سئلکم فاولیک هم الطالمور

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر پدرانتان و برادرانتان کفر را بر ایمان ترجیح دهند آنان را به دوستی مگیرید و هر کس از میان شما آنان را به دوستی گیرد آنان همان ستمکارانند ۲۳

فلان کار انانکم و انانکم و احواکم و احواکم و احکم و احکم و اموالکم و انفسکم و ابدانکم و ابدانکم و ابدانکم و ابدانکم

الکم من الله و رسوله و جهاد سئله فیکون علیکم الله نامر و الله لا یهدی القوم الفاسقین

بگو اگر پدران و پسران و برادران و زنان و خاندان شما و اموالی که گرد آورده‌اید و تجارتی که از کساده‌اش بیمناکید و سراهایی را که خوش می‌دارید نزد شما از خدا و پیامبرش و جهاد در راه وی دوست‌داشتنی‌تر است پس منتظر باشید تا خدا فرمانش را به اجرا درآورد و خداوند گروه فاسقان را راهنمایی نمی‌کند ۲۴

لقد صدکم الله مواطر کتبه و نوم حسر ادا عینکم کرم فم سر عکم سنا و کاف علیکم الاصل ما محنت تم ولتم مکرم

قطعاً خداوند شما را در مواضع بسیاری یاری کرده است و نیز در روز حنین آن هنگام که شمار زیادتان شما را به شگفت آورده بود ولی به هیچ وجه از شما دفع خطر نکرد و زمین با همه فراخی بر شما تنگ گردید سپس در حالی که پشت به دشمن کرده بودید برگشتید ۲۵

اینان دانشمندان و راهبان خود و مسیح پسر مریم را به جای خدا به الوهیت گرفتند با آنکه مامور نبودند جز اینکه خدایی یگانه را بپرستند که هیچ معبودی جز او نیست منزّه است او از آنچه با وی شریک می گردانند ۳۱

بَكُورٍ اِرْطُقُوْا بُدَالًا نَافِوَاهِمُ وَاِنَّ اِلٰهَ الْاِنْسَانِ لَشَكُوْهُ لَوِ كَرِهَ الْكَافِرُوْنَ

می خواهند نور خدا را با سخنان خویش خاموش کنند ولی خداوند نمی گذارد تا نور خود را کامل کند هر چند کافران را خوش نیاید ۳۲

هُوَ الَّذِيْ اَسْخَلَّ سُوْلَةَ الْهٰكِيْ وَدَرَّ الْيَاقُوْطَ عَلٰى الْكَبْرِ كُلِّ لَوْ كَرِهَ الْمُسْرِكُوْنَ

او کسی است که پیامبرش را با هدایت و دین درست فرستاد تا آن را بر هر چه دین است پیروز گرداند هر چند مشرکان خوش نداشته باشند ۳۳

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِرْكَبُوْا الْاَحْتِمٰلَ وَارْتَبِعُوْا لِنٰظِرٍ اَمْوَالِ الْاِنْسٰنِ الْاِنَّا نَظَرْنَا لَكُمْ فَاَنْتُمْ لَكٰفِرُوْنَ اَلَمْ نَجْعَلِ لَكُمْ سُبُوْحًا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید بسیاری از دانشمندان یهود و راهبان اموال مردم را به ناروا می خورند و آنان را از راه خدا باز می دارند و کسانی که زر و سیم را گنجینه می کنند و آن را در راه خدا هزینه نمی کنند ایشان را از عذابی دردناک خبر ده ۳۴

بَوْمٍ يَّجْعَلُنٰهَا لَكُمْ فَاكْرًا وَّحَبُوْبًا وَّحَبُوْبًا وَّحَبُوْبًا هٰذَا مَا كَرِهْتُمْ لَآ تَهْتَبُوْا فَاكْرًا مَّا كَرِهْتُمْ بَكُورٍ

روزی که آن گنجینهها را در آتش دوزخ بگدازند و پیشانی و پهلو و پشت آنان را با آنها داغ کنند و گویند این است آنچه برای خود اندوختید پس کیفر آنچه را می اندوختید بچشید ۳۵

اِرْكَبُوْا السُّهُودَ عِنْدَ اِلٰهِنَا عَسٰرُ سُهُوْدٍ كٰتِبٌ اِلٰهُنَّ يَوْمَ يَخْلُوْا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ مِنْهَا اَدَسًا حَرَمٌ كَلِمَ الْكَبْرِ الْعِنَمُ وَلَا تَطْمُوْا فَنَهْرًا

اَهْتَكُمُ وَطٰنُوْا الْمَسْكِيْنَ كَافَةً كَمَا فَعَلْتُمْ كَافَةً وَاَعْلَمُوْا اِنَّ اِلٰهًا مَعَ الْعٰمِرِيْنَ

در حقیقت شماره ماه‌ها نزد خدا از روزی که آسمانها و زمین را آفریده در کتاب علم خدا دوازده ماه است از این دوازده ماه چهار ماه حرام است این است آیین استوار پس در این چهار ماه بر خود ستم مکنید و همگی با مشرکان بجنگید چنانکه آنان همگی با شما می‌جنگند و بدانید که خدا با پرهیزگاران است ۳۶

**اِنَّمَا اَللّٰهُ مَدَدُ الْعَرَبِ بِ الْعَرَبِ بِ الْعَرَبِ كَعَرَوِ اَيُّوهُ عَامَا وِبَرَمُوهُ عَامَا لِنَوَاطِرِ وَاَعَدَهُ مَا حَرَّمَ اَللّٰهُ فَيَلُو مَا حَرَّمَ اَللّٰهُ دَر لِهْم سُو
اَعْمَالِهِمْ وَاَللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ**

جز این نیست که جابجا کردن ماههای حرام فزونی در کفر است که کافران به وسیله آن گمراه می‌شوند آن را یکسال حلال می‌شمارند و یکسال دیگر آن را حرام می‌دانند تا با شماره ماههایی که خدا حرام کرده است موافق سازند و در نتیجه آنچه را خدا حرام کرده بر خود حلال گردانند زشتی اعمالشان برایشان آراسته شده است و خدا گروه کافران را هدایت نمی‌کند ۳۷

**يَا أَيُّهَا الْعَرَبُ اْمُؤْمِنُونَ اَللّٰهُمَّ اَدَا فِئْلَكُمْ اَبْرُو اَعِ سَبَلِ اَللّٰهُ اِنَّا نَقُومُ اِلَيْهِ اَلْاَصْرُ اَدِكُمْ يَا اَيُّهَا الْعَرَبُ اَلْاَحْرَهُ فَمَا مَنَعِيَ يَا اَيُّهَا الْعَرَبُ
اَلْاَحْرَهُ اَلْاَطْلُ**

ای کسانی که ایمان آورده‌اید شما را چه شده است که چون به شما گفته می‌شود در راه خدا بسیج شوید کندی به خرج می‌دهید آیا به جای آخرت به زندگی دنیا دل خوش کرده‌اید متاع زندگی دنیا در برابر آخرت جز اندکی نیست ۳۸

اَللّٰهُمَّ اَعْدَا يَا اَيُّهَا الْعَرَبُ اَسْتَسْكِلُ فَوْمًا عَرَبِكُمْ وَاَلْبَصْرَةَ سَبَّ اَللّٰهُ عَلٰى كُلِّ سَعَةٍ فَعَرَبِ

اگر بسیج نشوید خدا شما را به عذابی دردناک عذاب می‌کند و گروهی دیگر به جای شما می‌آورد و به او زیبایی نخواهید رسانید و خدا بر هر چیزی تواناست ۳۹

**اَللّٰهُمَّ اَعْدَا اَلْحَرَّةَ الْعَرَبِ كَعَرَوِ اَيُّوهُ عَامَا وِبَرَمُوهُ عَامَا لِنَوَاطِرِ وَاَعَدَهُ مَا حَرَّمَ اَللّٰهُ فَيَلُو مَا حَرَّمَ اَللّٰهُ دَر لِهْم سُو
وَاَعَدَهُ يَتَوَدَّعُهُمْ بَرَوَهَا وَاَحْلِلُ كَلِمَةَ الْعَرَبِ كَعَرَوِ اَيُّوهُ عَامَا وِبَرَمُوهُ عَامَا لِنَوَاطِرِ وَاَعَدَهُ مَا حَرَّمَ اَللّٰهُ فَيَلُو مَا حَرَّمَ اَللّٰهُ دَر لِهْم سُو**

اگر او پیامبر را یاری نکنید قطعاً خدا او را یاری کرد هنگامی که کسانی که کفر ورزیدند او را از مکه بیرون کردند و او نفر دوم از دو تن بود آنگاه که در غار ثور بودند وقتی به همراه خود می‌گفت اندوه مدار که خدا با ماست پس خدا آرامش خود را بر او فرو فرستاد و او را با سپاهیانی که آنها را نمی‌دیدید تایید کرد و کلمه کسانی را که کفر ورزیدند پست‌تر گردانید و کلمه خداست که برتر است و خدا شکست‌ناپذیر حکیم است ۴۰

اَمْرًا حَمَاقًا وَمَالًا وَجَاهِدًا وَأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَخْلَفُوا بِهٖ يَوْمَ الْعَهْدِ إِنَّهُمْ فِي شَرِّ الْأُمَّةِ

سبکبار و گرانبار بسیج شوید و با مال و جانتان در راه خدا جهاد کنید اگر بدانید این برای شما بهتر است ۴۱

أَوْ كَارِ عِرْصَانًا وَسَعْرًا فَاصْلًا لَاسُوطٍ وَلِكُلِّ سَكْبٍ عَلَيْهِمُ السُّعْفَةُ وَسَهْلًا لِمَنْ يَسْتَكْفِرُ بِاللَّهِ وَأَسْكَنًا لِمَنْ حَامَمَهُمُ بِاللَّهِ سَلَامٌ

اگر مالی در دسترس و سفری آسان و کوتاه بود قطعاً از پی تو می‌آمدند ولی آن راه پر مشقت بر آنان دور می‌نماید و به زودی به خدا سوگند خواهند خورد که اگر می‌توانستیم حتماً با شما بیرون می‌آمدیم با سوگند دروغ خود را به هلاکت می‌کشاند و خدا می‌داند که آنان سخت دروغگویند ۴۲

عَمَّا لِلَّهِ عَطَا لِمَنْ يَدْعُوهُ كَمَا دَعَا لِكُلِّ شَيْءٍ لِكُلِّ شَيْءٍ فَادْعُوا اللَّهَ عَزًّا وَتَعًّا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

خدایت ببخشاید چرا پیش از آنکه حال راستگویان بر تو روشن شود و دروغگویان را بازشناسی به آنان اجازه دادی ۴۳

لَا سَبَدَ لِكُلِّ شَيْءٍ يَوْمَئِذٍ إِلَّا جَزَاءٌ مَّا كَسَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

کسانی که به خدا و روز بازپسین ایمان دارند در جهاد با مال و جانشان از تو عذر و اجازه نمی‌خواهند و خدا به حال تقوای پیشگان داناست ۴۴

أَلَمْ نَسْأَلِكُمْ أَلَّا تَكْفُرُوا بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ مَا كُنْتُمْ بِبَالِغِينَ

تنها کسانی از تو اجازه می‌خواهند به جهاد نروند که به خدا و روز بازپسین ایمان ندارند و دل‌هایشان به شک افتاده و در شک خود

سرگردانند ۴۵

وَلَوْ أَمَدُوا بِالرُّوحِ لَعَذَّبْنَاكَ بَدَنًا لَكُم مَّوَدَّةَ بَنِيكُمْ فَمَلَاكُم مِّنَ الْمَلَكِ

و اگر به راستی اراده بیرون رفتن داشتند قطعا برای آن ساز و برگی تدارک می‌دیدند ولی خداوند راه‌افتادن آنان را خوش نداشت پس ایشان را منصرف گردانید و به آنان گفته شد با ماندگان بمانید ۴۶

لَوْ حَرَّوْا كُفْرَكُمْ مَأْمَدَكُمْ إِلَّا خَلَا وَلَا وَصْوَا حَلَاكُم مِّنْكُمْ مِّنْهُ وَمَعْرِفَةٌ لَّهُمُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

اگر با شما بیرون آمده بودند جز فساد برای شما نمی‌افزودند و به سرعت خود را میان شما می‌انداختند و در حق شما فتنه‌جویی می‌کردند و در میان شما جاسوسانی دارند که به نفع آنان اقدام می‌کنند و خدا به حال ستمکاران داناست ۴۷

لَعَسَا أَسْوَأَ الْبَشَرِ مِمَّنْ هَلَّا مِنَّا وَاللَّهُ وَهَمَّ ظَاهِرٌ

در حقیقت پیش از این نیز در صدد فتنه‌جویی برآمدند و کارها را بر تو وارونه ساختند تا حق آمد و امر خدا آشکار شد در حالی که آنان ناخشنود بودند ۴۸

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّهْوَىٰ أَيْدِيَهُمْ إِلَىٰ مَا يَمْتَنِعُ وَأَبْوَىٰ هُمْ لِمَنْ يَّكْفُرُونَ

و از آنان کسی است که می‌گوید مرا در ماندن اجازه ده و به فتنه‌ام مینداز هش‌دار که آنان خود به فتنه افتاده‌اند و بی‌تردید جهنم بر کافران احاطه دارد ۴۹

لَا يَصْطَلِحُ سَبْعُ مِائَاتٍ مِّنْهُمْ يَوْمَ لَا يُصَلُّونَ إِلَّا كَمَا يَمُرُّونَ فِي الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا فِيهِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَأَهُم فِي حُجُورِهِمْ

اگر نیکی به تو رسد آنان را بدحال می‌سازد و اگر پیشامد ناگواری به تو رسد می‌گویند ما پیش از این تصمیم خود را گرفته‌ایم و شادمان روی بر می‌تابند ۵۰

فَلْيُرَ الْكُفْرَانُ مَا لَعَنَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَىٰ اللَّهُ فَتْنُ كُلِّ الْمُؤْمِنِينَ

بگو جز آنچه خدا برای ما مقرر داشته هرگز به ما نمی‌رسد او سرپرست ماست و مؤمنان باید تنها بر خدا توکل کنند ۵۱

فَلْيُرَ الْكُفْرَانُ مَا لَعَنَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَىٰ اللَّهُ فَتْنُ كُلِّ الْمُؤْمِنِينَ

بگو آیا برای ما جز یکی از این دو نیکی را انتظار می‌برید در حالی که ما انتظار می‌کشیم که خدا از جانب خود یا به دست ما عذایی به شما برساند پس انتظار بکشید که ما هم با شما در انتظاریم ۵۲

قُلْ اَسْمِعُوا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَكُمْ مَعَكُمْ فَاَسْمِعُوا

بگو چه به رغبت چه با بی‌میلی انفاق کنید هرگز از شما پذیرفته نخواهد شد چرا که شما گروهی فاسق بوده‌اید ۵۳

وَمَا مَسْهُرًا لَكُمْ لَكُمْ مَعَكُمْ فَاَسْمِعُوا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَكُمْ مَعَكُمْ فَاَسْمِعُوا

و هیچ چیز مانع پذیرفته شدن انفاقهای آنان نشد جز اینکه به خدا و پیامبرش کفر ورزیدند و جز با حال کسالت نماز به جا نمی‌آورند و جز با کراهت انفاق نمی‌کنند ۵۴

فَاَسْمِعُوا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَكُمْ مَعَكُمْ فَاَسْمِعُوا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَكُمْ مَعَكُمْ فَاَسْمِعُوا

اموال و فرزندانشان تو را به شگفت نیاورد جز این نیست که خدا می‌خواهد در زندگی دنیا به وسیله اینها عذابشان کند و جانشان در حال کفر بیرون رود ۵۵

وَيَسْمِعُوا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَكُمْ مَعَكُمْ فَاَسْمِعُوا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَكُمْ مَعَكُمْ فَاَسْمِعُوا

و به خدا سوگند یاد می‌کنند که آنان قطعا از شما ایند در حالی که از شما نیستند لیکن آنان گروهی هستند که می‌ترسند ۵۶

لَوْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرَبِّهِمْ لَأَكْبَرُوا لَهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْعَذَابُ أَلِيمٌ

اگر پناهگاه یا غارها یا سوراخی برای فرار می‌یافتند شتابزده به سوی آن روی می‌آوردند ۵۷

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَنقُصْ مِنْ رِزْقِهِ مِمَّا رَزَقْنَاهُ يُقْتَلُ

و برخی از آنان در تقسیم صدقات بر تو خرده می‌گیرند پس اگر از آن اموال به ایشان داده شود خشنود می‌گردند و اگر از آن به ایشان داده نشود بناگاه به خشم می‌آیند ۵۸

لَوْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرَبِّهِمْ لَأَكْبَرُوا لَهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْعَذَابُ أَلِيمٌ

چه برای آنان آمرزش بخواهی یا برایشان آمرزش نخواهی یکسان است حتی اگر هفتاد بار برایشان آمرزش طلب کنی هرگز خدا آنان را نخواهد آمرزید چرا که آنان به خدا و فرستاده‌اش کفر ورزیدند و خدا گروه فاسقان را هدایت نمی‌کند ۸۰

وَحِ الْمَلْفُورِ مِمَّكَ هُمْ حِلَافٌ دَسُو لَاللهُ وَكَرَهُوا اَرْبَاهُكَ وَنَامُوا لِهَمِّ وَنَسَبُوا لَاللهِ وَطَالُوا لَاسْمِ وَرَافِعِ الْمَرْفَلِ نَادِ جَهَنَّمَ لَاسْمِكَ حِرَالُو كَابُوا بَمَهْوَرٍ

بر جای ماندگان به خانه نشستن خود پس از رسول خدا شادمان شدند و از اینکه با مال و جان خود در راه خدا جهاد کنند کراهت داشتند و گفتند در این گرما بیرون نروید بگو اگر دریابند آتش جهنم سوزان‌تر است ۸۱

وَلَسِيكَوَا فِلَالَا وَلَسِيكَوَا كَسِيَا حِرَا نَمَا كَابُوا بَكْسُوَرٍ

از این پس کم بخندند و به جزای آنچه به دست می‌آوردند بسیار بگریند ۸۲

فَارِ دَحِيَّكَ لَاللهِ اِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَدْبُرُوا لِدَرْجِ فَهْلِ لِرَبِّهِمْ حَوَالَةَ اَسْكَوَالِرِ نَابِلُوَا لَعَدُوَا اَكْمِ دَكْسِمِ نَالْمَسُوْدِ اَوْلَمَرَهُ طَاكُوَا حِ اِلْمَالْمُرِّ

و اگر خدا تو را به سوی طایفه‌ای از آنان بازگردانید و آنان برای بیرون آمدن به جنگ دیگری از تو اجازه خواستند بگو شما هرگز با من خارج نخواهید شد و هرگز همراه من با هیچ دشمنی نبرد نخواهید کرد زیرا شما نخستین بار به نشستن تن دردادید پس اکنون هم با خانه‌نشینان بنشینید ۸۳

وَلَا يَكُلْ عَلَا حَكْمِهِمْ مَا دَا اَسْكَوَا وَلَا يَمْرَعَلِي مَرَهُ اَبَهُمْ كَرَهُوا لَاللهِ وَدَسُوَاهُ وَمَاوَاوَاهُمْ فَاسْمُوَرٍ

و هرگز بر هیچ مرده‌ای از آنان نماز مگزار و بر سر قبرش نایست چرا که آنان به خدا و پیامبر او کافر شدند و در حال فسق مردند ۸۴

وَلَا يَهْتَكُ اَمْوَالَهُمْ وَاَوْلَادَهُمْ اَسْمَا رِكْ لَاللهِ اَرْسَكْتَهُمْ يَهْلِكُ اَلْكُنَاوَرُهُمْ اَسْمَهُمْ وَهُمْ كَاوَرٍ

و اموال و فرزندان آنان تو را به شگفت نیندازد جز این نیست که خدا می‌خواهد ایشان را در دنیا به وسیله آن عذاب کند و جانشان در حال کفر بیرون رود ۸۵

و نیز گناهی نیست بر کسانی که چون پیش تو آمدند تا سوارشان کنی و گفתי چیزی پیدا نمی‌کنم تا بر آن سوارتان کنم برگشتند و در اثر اندوه از چشمانشان اشک فرو می‌ریخت که چرا چیزی نمی‌یابند تا در راه جهاد خرج کنند ۹۲

اِنَّمَا السِّلْبُ عَلَى الْكَبْرِ سَادٌ يُوْطِوْهُمُ اَعْيُنًا دَعْوَا بَارِكُوْا مَعَ الْوَالِدِ وَطَعِ اللّٰهُ عَلٰى طَوْلِهِمْ فَمَهْمٌ لَا سَلْمُور

ایراد فقط بر کسانی است که با اینکه توانگرند از تو اجازه ترک جهاد می‌خواهند و به این راضی شده‌اند که با خانه‌نشینان باشند و خدا بر دل‌هایشان مهر نهاد در نتیجه آنان نمی‌فهمند ۹۳

**سَكْرُورَ الْكُمِ اِذَا رَحِمَ الْاَلِهْمُ فَلَ لَا سَكْرُورَ اِلَّا رُومُ لَكُمْ فَكُنَّا بِاللّٰهِ مَرَّاحًا كُمْ وَسَدَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَمَسْوَلَهُ نَمُ دَعْوَرِ اِلٰهٍ عَالَمِ
السَّبِّ وَالسَّهَادَةِ فَسَكْرُورَ مَا كُنْتُمْ سَلْمُور**

هنگامی که به سوی آنان بازگردید برای شما عذر می‌آورند بگو عذر نیاورید هرگز شما را باور نخواهیم داشت خدا ما را از خبرهای شما آگاه گردانیده و به زودی خدا و رسولش عمل شما را خواهند دید آنگاه به سوی دانای نهان و آشکار بازگردانیده می‌شوید و از آنچه انجام می‌دادید به شما خبر می‌دهد ۹۴

سَلْمُورَ بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا اَلَيْتُمْ اَلِهْمُ لَكُمْ دَعْوَا عِيْهِمْ طَعْرُ دَعْوَا عِيْهِمْ اَبِهْمُ دَحْسَرُ وَمَا وَاوَاهُمْ هَبْمُ حَرَا مَا كَانُوا كَسْمُور

وقتی به سوی آنان بازگشتید برای شما به خدا سوگند می‌خورند تا از ایشان صرف‌نظر کنید پس از آنان روی برتائید چرا که آنان پلیدند و به سزای آنچه به دست آورده‌اند جایگاهشان دوزخ خواهد بود ۹۵

بَلْمُورَ لَكُمْ لَكُمْ دَعْوَا عِيْهِمْ طَارُ دَعْوَا عِيْهِمْ طَارُ اللّٰهُ لَا يَرْطَعُ عَرَّ الْعَوْمِ اَلْمَا سَمِيرُ

برای شما سوگند یاد می‌کنند تا از آنان خشنود گردید پس اگر شما هم از ایشان خشنود شوید قطعاً خدا از گروه فاسقان خشنود نخواهد شد ۹۶

اَلَا اَعْرَابًا سَكْرُورًا وَمَا طَوَّأَ حَكْرًا اَلَا سَلْمُورًا حَكْرًا مَا اَبْرَأَ اللّٰهُ عَلٰى مَسْوَلِهِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

بادیه‌نشینان عرب در کفر و نفاق از دیگران سخت‌تر و به اینکه حدود آنچه را که خدا بر فرستاده‌اش نازل کرده ندانند سزاوارترند و خدا دانای حکیم است ۹۷

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يَكْفُرُ بِاللَّهِ وَمَا يَكْفُرُ بِهِ لِمَا كَفَرَ بِهِ اللَّهُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و برخی از آن بادیه‌نشینان کسانی هستند که آنچه را در راه خدا هزینه می‌کنند خسارتی برای خود می‌دانند و برای شما پیشامدهای بد انتظار می‌برند پیشامد بد برای آنان خواهد بود و خدا شنوای دانا است ۹۸

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَهُوَ بِمَا كَفَرَ بِاللَّهِ مِن قَبْلٍ كَانَ لَشَاكِرٍ
اللَّهُ عَمُودٌ مَّحْمُومٌ

و برخی دیگر از بادیه‌نشینان کسانی‌اند که به خدا و روز بازپسین ایمان دارند و آنچه را انفاق می‌کنند مایه تقرب نزد خدا و دعاهای پیامبر می‌دانند بدانید که این انفاق مایه تقرب آنان است به زودی خدا ایشان را در جوار رحمت خویش درآورد که خدا آمرزنده مهربان است ۹۹

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ رُحِمْنَا بِالْحَسَنَاتِ وَاللَّهُ بِمَا كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ حَكِيمٌ
حَالِكٌ فِيهَا لَكُلِّ فِئَةٍ حَسَبٌ مَّا عَمِلُوا وَاللَّهُ خَبِيرٌ

و پیشگامان نخستین از مهاجران و انصار و کسانی که با نیکوکاری از آنان پیروی کردند خدا از ایشان خشنود و آنان نیز از او خشنودند و برای آنان باغهایی آماده کرده که از زیر درختان آن نهرها روان است همیشه در آن جاودانه‌اند این است همان کامیابی بزرگ ۱۰۰

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مَن يَكْفُرُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَهُوَ بِمَا كَفَرُوا خَلِيقٌ
و برخی از بادیه‌نشینانی که پیرامون شما هستند منافقند و از ساکنان مدینه نیز عده‌ای بر نفاق خو گرفته‌اند تو آنان را نمی‌شناسی ما آنان را می‌شناسیم به زودی آنان را دو بار عذاب می‌کنیم سپس به عذابی بزرگ بازگردانیده می‌شوند ۱۰۱

وَأَحْرَقُوا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كَفَرُوا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و دیگرانی هستند که به گناهان خود اعتراف کرده و کار شایسته را با کاری دیگر که بد است درآمیخته‌اند امید است خدا توبه آنان را بپذیرد که خدا آمرزنده مهربان است ۱۰۲

حک مر اموالهم صدقه بطهرهم و درکنهم بها و کل علمهم ان صلوات الله سميع علم

از اموال آنان صدقه‌ای بگیر تا به وسیله آن پاک و پاکیزه‌شان سازی و برایشان دعا کن زیرا دعای تو برای آنان آرامشی است و خدا شنوای داناست ۱۰۳

الم صلوا ان الله هو سهل التوبه عن عباده و احب الصدقات و ان الله هو الوهاب الرحيم

آیا ندانسته‌اند که تنها خداست که از بندگانش توبه را می‌پذیرد و صدقات را می‌گیرد و خداست که خود توبه‌پذیر مهربان است ۱۰۴

و قل اعلموا فسدى الله عملهم و رسوله و المومنين و سدد و راعى العالم السب و السهاده فسكم بما كنتم تعملون

و بگو هر کاری می‌خواهید بکنید که به زودی خدا و پیامبر او و مؤمنان در کردار شما خواهند نگرست و به زودی به سوی دانای نهان و آشکار بازگردانیده می‌شوید پس ما را به آنچه انجام می‌دادید آگاه خواهد کرد ۱۰۵

و احذر من محور لا مر الله اما سبهم و اما توبه عليهم و الله علم حکم

و عده‌ای دیگر کارشان موقوف به فرمان خداست یا آنان را عذاب می‌کند و یا توبه آنها را می‌پذیرد و خدا دانای سنجیده‌کار است ۱۰۶

والذين ايدوا مسيحا كذبا و اعدوا له و هم بائس المومنين و اذ كان المر حادى الله و رسوله من قبل و اهل البيت ان الله

شهد انهم لكانون

و آنهایی که مسجدی اختیار کردند که مایه زیان و کفر و پراکندگی میان مؤمنان است و نیز کمینگاهی است برای کسی که قبلا با خدا و پیامبر او به جنگ برخاسته بود و سخت‌سوگند یاد می‌کنند که جز نیکی قصدی نداشتیم ولی خدا گواهی می‌دهد که آنان قطعا دروغگو

هستند ۱۰۷

لا يهرقه انك المسبح على النوى من اول يوم احياهم يوم فقهه محال ينور ان بطهره و الله سميع المطهرين

بر پیامبر و کسانی که ایمان آورده‌اند سزاوار نیست که برای مشرکان پس از آنکه برایشان آشکار گردید که آنان اهل دوزخند طلب آمرزش کنند هر چند خویشاوند آنان باشند ۱۱۳

وَمَا كُنَّا نَسْتَعْتَابُ إِبرَاهِيمَ لَنِهَ الْأَعْرَ مَوْعِدَهُ وَكَفَّارَاتِهِ فَأَمَّا إِبْرَاهِيمَ إِذْ دَعَا رَبَّهُ أَنِ امْكُرْ لِي وَاجْعَلْ لِي آيَاتٍ ۚ فَجَاءَهُ الْوَحْيُ

و طلب آمرزش ابراهیم برای پدرش جز برای وعده‌ای که به او داده بود نبود ولی هنگامی که برای او روشن شد که وی دشمن خداست از او بیزارگی جست راستی ابراهیم دلسوزی بردبار بود ۱۱۴

وَمَا كُنَّا نَسْتَعْتَابُ إِبرَاهِيمَ لَنِهَ الْأَعْرَ مَوْعِدَهُ وَكَفَّارَاتِهِ فَأَمَّا إِبْرَاهِيمَ إِذْ دَعَا رَبَّهُ أَنِ امْكُرْ لِي وَاجْعَلْ لِي آيَاتٍ ۚ فَجَاءَهُ الْوَحْيُ

و خدا بر آن نیست که گروهی را پس از آنکه هدایتشان نمود بی‌راه بگذارد مگر آنکه چیزی را که باید از آن پروا کنند برایشان بیان کرده باشد آری خدا به هر چیزی داناست ۱۱۵

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۚ وَإِن تَرَىٰ أَصْفَادًا فَسِرَّ الْأَصْفَادُ عِنْدَ رَبِّكَ فَاصْبِرْ

در حقیقت فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداست زنده می‌کند و می‌میراند و برای شما جز خدا یار و یآوری نیست ۱۱۶

لَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْنَا الْكِتَابَ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ ۚ إِن تَرَكَ الْجَاهِلِيَّةَ مِن بَعْدِ فَسَأَلَكَ رَبُّكَ أَيُّ صَاحِبِ الْمَقَامِ ۚ إِن تَعْلَمُ إِسْتَعْتَابُ

رَبِّكَ ۚ إِن تَرَكَ الْجَاهِلِيَّةَ مِن بَعْدِ فَسَأَلَكَ رَبُّكَ أَيُّ صَاحِبِ الْمَقَامِ ۚ إِن تَعْلَمُ إِسْتَعْتَابُ

به یقین خدا بر پیامبر و مهاجران و انصار که در آن ساعت دشوار از او پیروی کردند ببخشد بعد از آنکه چیزی نمانده بود که دل‌های

دسته‌ای از آنان منحرف شود باز برایشان ببخشد چرا که او نسبت به آنان مهربان و رحیم است ۱۱۷

وَعَلَى الْإِنسَانِ عَظِيمٌ ۚ إِن تَرَكَ الْجَاهِلِيَّةَ مِن بَعْدِ فَسَأَلَكَ رَبُّكَ أَيُّ صَاحِبِ الْمَقَامِ ۚ إِن تَعْلَمُ إِسْتَعْتَابُ

عَلَيْهِمْ لِيُوَاكِبُوا أَرْسَالَكَ هُوَ الْوَاكِبُ الْمَرْحُومُ

و نیز بر آن سه تن که بر جای مانده بودند و قبول توبه آنان به تعویق افتاد تا آنجا که زمین با همه فراخی‌اش بر آنان تنگ گردید و از خود به تنگ آمدند و دانستند که پناهی از خدا جز به سوی او نیست پس خدا به آنان توفیق توبه داد تا توبه کنند بی تردید خدا همان توبه‌پذیر مهربان است ۱۱۸

يا ايها الذين آمنوا امنوا بالله وكونوا مع الصادقين

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا پروا کنید و با راستان باشید ۱۱۹

ما كان لاهل مكة وهم حولهم من الاعراب ان يظلموا عن رسول الله ولا يدعوا اليهم عن نفسه ذلك بانهم لا يصومون طما ولا يصومون ولا يصومون سئل الله ولا يطورون موطننا وسط الكعبة ولا نالون من عدو بنا الا كد لهم به عمل طالع الله لا يصح احرا الميسر

مردم مدینه و بادیه‌نشینان پیرامونشان را نرسد که از فرمان پیامبر خدا سر باز زنند و جان خود را عزیزتر از جان او بدانند چرا که هیچ تشنگی و رنج و گرسنگی در راه خدا به آنان نمی‌رسد و در هیچ مکانی که کافران را به خشم می‌آورد قدم نمی‌گذارند و از دشمنی غنیمتی به دست نمی‌آورند مگر اینکه به سبب آن عمل صالحی برای آنان در کارنامه‌شان نوشته می‌شود زیرا خدا پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کند ۱۲۰

ولا يصومون بعهه كعبه ولا كعبه ولا يطورون وادنا الا كد لهم لهدم الله احسر ما كانوا سعلون

و هیچ مال کوچک و بزرگی را انفاق نمی‌کنند و هیچ وادی را نمی‌پیمایند مگر اینکه به حساب آنان نوشته می‌شود تا خدا آنان را به بهتر از آنچه می‌کردند پاداش دهد ۱۲۱

وما كان المؤمنون لنفوسهم كاهن طولا وهم من كل فرقة منهم طائفة لمنهم آفة الكفر وليكفروا قومهم اذا رجعوا اليهم لعلهم يحذرون

و شایسته نیست مؤمنان همگی برای جهاد کوچ کنند پس چرا از هر فرقه‌ای از آنان دسته‌ای کوچ نمی‌کنند تا دسته‌ای بمانند و در دین آگاهی پیدا کنند و قوم خود را وقتی به سوی آنان بازگشتند بیم دهند باشد که آنان از کیفر الهی بترسند ۱۲۲

يا ايها الذين آمنوا فاتقوا الله وكونوا مع الصادقين

ای کسانی که ایمان آورده‌اید با کافرانی که مجاور شما هستند کارزار کنید و آنان باید در شما خشونت بیابند و بدانید که خدا با تقوایبندگان است ۱۲۳

وَادَامَا لَآئِنِ سُوْرَةٍ فَهَمُّهُم مِّنْ سُوْرِۙ اٰكُم مَّادَهٗ هَكَهٗ اِنَّمَا نَمَّا الْكِرَامُوۙا فَرَادَهُم اِنَّمَا اُوۙهَم سَسْتَسْرِوۙر

و چون سوره‌ای نازل شود از میان آنان کسی است که می‌گوید این سوره ایمان کدام یک از شما را افزود اما کسانی که ایمان آورده‌اند بر ایمانشان می‌افزاید و آنان شادمانی می‌کنند ۱۲۴

وَاَمَّا الْكِرْبَةُ فَلُوۙهْم مَدْرُۙفَرَادَهُم مَّحْسَبَالِهٖ مَّحْسَبُوۙم وَاَمَّا وَاُوۙهَم كَاوۙر

اما کسانی که در دل‌هایشان بیماری است پلیدی بر پلیدی‌شان افزود و در حال کفر درمی‌گذرند ۱۲۵

اَوۙلَا يُوۙر اَبَهُم يَسُوۙرَةُ كَلَّام مَدَهٗ اُوۙ مَدْرُۙر مَ لَا يُوۙوۙر وَاَلَا هُم مَّكُوۙر

آیا نمی‌بینند که آنان در هر سال یک یا دو بار آزموده می‌شوند باز هم توبه نمی‌کنند و عبرت نمی‌گیرند ۱۲۶

وَادَامَا لَآئِنِ سُوْرَةٍ فَكُرْهُم اَلِهٖ سَكْرَهٗل اَكْم مَرَاك مَ اَكْرُوۙا كُرْهُم اَلِهٖ لُوۙهْم اَبَهُم فُوۙم لَا يَفْهَمُوۙر

و چون سوره‌ای نازل شود بعضی از آنان به بعضی دیگر نگاه می‌کنند و می‌گویند آیا کسی شما را می‌بیند سپس مخفیانه از حضور پیامبر بازمی‌گردند خدا دل‌هایشان را از حق برگرداند زیرا آنان گروهی هستند که نمی‌فهمند ۱۲۷

اَلِهٖ كَا كُرْهُم مَدْرُۙر اَسْكُم عَرَبَهٗ مَا عِلْمُهٗ حَرِيصٌ عَلٰكُم بِالْمُوۙمِنِۙر مَدُوۙف مَّحْم

قطعاً برای شما پیامبری از خودتان آمد که بر او دشوار است شما در رنج بیفتید به هدایت شما حریص و نسبت به مؤمنان دلسوز مهربان است ۱۲۸

فَاَرۙ بُوۙلُوۙا هَلۙ حَسِبۙتُمۙ اَللّٰهَ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُۙ بُوۙكُوۙفٍ وَّهُوَ مَدَّۙ اَلْعُرۙسَۙ اَلْعَلَمِۙ

پس اگر روی برتافتند بگو خدا مرا بس است هیچ معبودی جز او نیست بر او توکل کردم و او پروردگار عرش بزرگ است ۱۲۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

يَا أَيُّهَا الْكَلْبُ امْنُوتَا فَوْقَا بِالْعُقُودِ اِحْتَفِ لَكُمْ بِنَهْمَةِ الْأَسَامِ الْأَمْلِيَّةِ عَلَيْكُمْ عِنْدَ مَطْلَعِ الصُّبْحِ وَأَنْتُمْ حَرَمٌ أَرَى اللَّهُ بِكُمْ مَا تَرَى

ای کسانی که ایمان آورده‌اید به قراردادهای خود وفا کنید برای شما گوشت چارپایان حلال گردیده جز آنچه حکمش بر شما خوانده می‌شود در حالی که نباید شکار را در حال احرام حلال بشمرید خدا هر چه بخواهد فرمان می‌دهد ۱

يَا أَيُّهَا الْكَلْبُ امْنُوتَا لَا يَلُوتَا سَبَابُ اللَّهِ وَلَا السُّهْرُ الْهَرَامُ وَلَا الْهَدْيُ وَلَا الْمَلَاكُ وَلَا أَمْرُ النَّسَبِ الْهَرَامِ نَسُورٌ صَلَّى مَرْ دَبُهُمْ وَرَدَّوْنَا
وَأَدَا حَلَامٌ فَاصْطَادُوا وَلَا يَمُوتُ سَابَرٌ فَوْقَ أَرَضَةٍ وَكَمْ عَرَّ الْمَسِيكُ الْهَرَامِ أَرَضَةً وَأَسَاوَى عَلَى النَّارِ وَالْعَوَى وَلَا سَاوَى عَلَى
الْأَبِّ وَالْكَوَارِ وَأَسْوَى اللَّهِ أَرَى اللَّهُ سَكَّ الْعَابِ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید حرمت‌شعایر خدا و ماه حرام و قربانی بی‌نشان و قربانیهای گردن‌بنددار و راهیان بیت‌الحرام را که فضل و خشنودی پروردگار خود را می‌طلبند نگه دارید و چون از احرام بیرون آمدید می‌توانید شکار کنید و البته نباید کینه‌توزی گروهی که شما را از مسجد الحرام باز داشتند شما را به تعدی وادارد و در نیکوکاری و پرهیزگاری با یکدیگر همکاری کنید و در گناه و تعدی دستیار هم نشوید و از خدا پروا کنید که خدا سخت‌کیفر است ۲

حَرَمٌ عَلَيْكُمْ الْمَنَّةُ وَالْكَرْمُ وَلَهُمُ الْبَرَرُ وَمَا أَهْلُ لَيْلَةِ اللَّهِ بِهِ وَالْمَهْفَةُ وَالْمَوْفُودَةُ وَالْمُرْدَةُ وَالطَّيْبَةُ وَمَا أَكَلَ السَّحَابُ إِلَّا مَا دَكَّمْتُمْ وَمَا دَبَّ
عَلَى الصَّبِّ وَأَرَى سَبَسْمُوا بِالْأَدْلَامِ دَكَّمْتُمْ فَسَبَّ النَّوْمُ نَسْرَ الْكَلْبِ كَعَرَّوْنَا مَرْ دَبَكُمْ فَلَا يَسُوهُمُ وَأَحْسُورُ النَّوْمِ اِحْتَفِ لَكُمْ دَبَكُمْ
وَأَمْنٌ عَلَيْكُمْ سَبَسْمُ وَرَكَّعَتْ لَكُمْ الْأَسْلَامُ دَبَا فَمَرْ صَطْفِي مَهْمَةُ عَرَّ مَهْمَةُ لَا مَرْ طَارَ اللَّهُ عَفُودُ دَحْمِ

بر شما حرام شده است مردار و خون و گوشت خوک و آنچه به نام غیر خدا کشته شده باشد و حیوان حلال گوشت خفه شده و به چوب مرده و از بلندی افتاده و به ضرب شاخ مرده و آنچه درنده از آن خورده باشد مگر آنچه را که زنده دریافته و خود سر ببرید و همچنین آنچه برای بتان سربریده شده و نیز قسمت کردن شما چیزی را به وسیله تیرهای قرعه این کارها همه نافرمانی خداست امروز کسانی که کافر شده‌اند از کارشکنی در دین شما نومید گردیده‌اند پس از ایشان مترسید و از من بترسید امروز دین شما را برایتان کامل و نعمت خود را بر شما تمام گردانیدم و اسلام را برای شما به عنوان آیینی برگزیدم و هر کس دچار گرسنگی شود بی آنکه به گناه متمایل باشد اگر از آنچه منع شده است بخورد بی تردید خدا آمرزنده مهربان است ۳

سَالُوْطُ مَا دَا اٰ جَلْ لَهْمُ فَلَ اٰ جَلْ لَمْ اَلطَابُ وَمَا عَلِمْتُمْ مِّنَ الْاَوْاٰجِ مَكْلٰتٍ سَلُوْهُنَّ مِمَّا عَلِمْتُمْ اَللّٰهُ فَاكُلُوْا مِمَّا مَسَكَتْ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوْا اِسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَابْوَا اَللّٰهَ اَرَّ اَللّٰهُ سَرِيْعَ الْمَسٰبِ

از تو می پرسند چه چیزی برای آنان حلال شده است بگو چیزهای پاکیزه برای شما حلال گردیده و نیز صید حیوانات شکارگر که شما بعنوان مریبان سگهای شکاری از آنچه خدایتان آموخته به آنها تعلیم داده‌اید برای شما حلال شده است پس از آنچه آنها برای شما گرفته و نگه داشته‌اند بخورید و نام خدا را بر آن ببرید و پروای خدا بدارید که خدا زودشمار است ۴

اَللّٰهُمَّ اٰ جَلْ لَمْ اَلطَابُ وَطَعَامُ الْكٰفِرِ اَوْ بَوَا الْكٰفِرِ اٰ جَلْ لَمْ اَلطَابُ وَمِمَّا عَلِمْتُمْ مِّنَ الْاَوْاٰجِ مَكْلٰتٍ سَلُوْهُنَّ مِمَّا عَلِمْتُمْ اَللّٰهُ فَاكُلُوْا مِمَّا مَسَكَتْ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوْا اِسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَابْوَا اَللّٰهَ اَرَّ اَللّٰهُ سَرِيْعَ الْمَسٰبِ

امروز چیزهای پاکیزه برای شما حلال شده و طعام کسانی که اهل کتابند برای شما حلال و طعام شما برای آنان حلال است و بر شما حلال است ازدواج با زنان پاکدامن از مسلمان و زنان پاکدامن از کسانی که پیش از شما کتاب آسمانی به آنان داده شده به شرط آنکه مهربایشان را به ایشان بدهید در حالی که خود پاکدامن باشید نه زناکار و نه آنکه زنان را در پنهانی دوست خود بگیرید و هر کس در ایمان خود شک کند قطعا عملش تباه شده و در آخرت از زیانکاران است ۵

یا ایها الذکر امنوا ادکروا سبأ اللہ علیکم اذ هم قوم ان یسکونوا لکم انذہم فکف انذہم عنکم وامنوا اللہ وعلی اللہ
فلوکل المؤمنون

ای کسانی که ایمان آورده‌اید نعمت خدا را بر خود یاد کنید آنگاه که قومی آهنگ آن داشتند که بر شما دست یازند و خدا دستشان را از شما کوتاه داشت و از خدا پروا دارید و مؤمنان باید تنها بر خدا توکل کنند ۱۱

والذکر احک اللہ متاعا لیس اسرا یل وینا میهم لیس عسرینا و طال اللہ علی معکم لیس اقمم الصلاة وامنم الرکاه وامنم برسئله واعدنهم
وامنم اللہ وکما حسنا لاکم عنکم سبائکم و لاد حکم حاد یری مرینها الا بهاد فمر کفر سک دلک منکم سک کل سوا السائل
در حقیقت خدا از فرزندان اسرائیل پیمان گرفت و از آنان دوازده سرکرده برانگیختیم و خدا فرمود من با شما هستم اگر نماز برپا دارید و زکات بدهید و به فرستادگانم ایمان بیاورید و یاریشان کنید و وام نیکویی به خدا بدهید قطعا گناهانتان را از شما می‌زدایم و شما را به باغهایی که از زیر درختان آن نهرها روان است در می‌آورم پس هر کس از شما بعد از این کفر ورزد در حقیقت از راه راست گمراه شده است ۱۲

فما یفهم متاعهم لسانهم و حللنا فلو بهم فاسسه یری فور الکلم عر موا کسه و سوا حکما ما دکروا به ولا نزال یطالع علی حانه میهم الا فللا میهم
طاع عنهم واکفی ار اللہ یسد المسیر

پس به سزای پیمان شکستنشان لعنتشان کردیم و دلهایشان را سخت گردانیدیم به طوری که کلمات را از مواضع خود تحریف می‌کنند و بخشی از آنچه را بدان اندرز داده شده بودند به فراموشی سپردند و تو همواره بر خیانتی از آنان آگاه می‌شوی مگر شماری اندک از ایشان که خیانتکار نیستند پس از آنان درگذر و چشم پوشی کن که خدا نیکوکاران را دوست می‌دارد ۱۳

وم الذکر طالوا انا کما ی احک ما متاعهم فسوا حکما ما دکروا به طاعنا بنهم الکراه واکفا علی یوم العتاه و سوف سنهم اللہ بما
کابوا بصور

و از کسانی که گفتند ما نصرانی هستیم از ایشان نیز پیمان گرفتیم ولی بخشی از آنچه را بدان اندرز داده شده بودند فراموش کردند و ما هم تا روز قیامت میانشان دشمنی و کینه افکندیم و به زودی خدا آنان را از آنچه می‌کرده‌اند و می‌ساخته‌اند خبر می‌دهد ۱۴

بِأَهْلِ الْكِتَابِ كَمَا كَرَّمُوا سِرًّا لَكُمْ كِتَابًا مَّا كَرَّمُوا بِهِ قَوْمَهُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَسَوْ عَرَّ كِتَابَهُ كَمَا كَرَّمُوا اللَّهُ يَوْمَ كِتَابِ مِثْر

ای اهل کتاب پیامبر ما به سوی شما آمده است که بسیاری از چیزهایی از کتاب آسمانی خود را که پوشیده می‌داشتید برای شما بیان می‌کند و از بسیاری خطاهای شما درمی‌گذرد قطعاً برای شما از جانب خدا روشنایی و کتابی روشن‌تر آمده است ۱۵

بِهِ يَوْمَ اللَّهِ مَنِ اسْتَبْرَأَ سَلَاسِلَ السَّلَامِ وَيَهْدِيهِمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ نَادِيَهُ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

خدا هر که را از خشنودی او پیروی کند به وسیله آن کتاب به راه‌های سلامت رهنمون می‌شود و به توفیق خویش آنان را از تاریکیها به سوی روشنایی بیرون می‌برد و به راهی راست هدایتشان می‌کند ۱۶

لَكُمْ صِرَاطٌ كَبِيرٌ طَالُوا أَرْسَالَ اللَّهِ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ طَلَّ مَرْيَمُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ مَرْيَمُ وَوَالِدُهَا ذَا نُفْسٍ حَسَنَةٍ وَكَلَّمَتْ سُبْحَانَ اللَّهِ طَالُوا أَرْسَالَ اللَّهِ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ طَلَّ مَرْيَمُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ مَرْيَمُ وَوَالِدُهَا ذَا نُفْسٍ حَسَنَةٍ وَكَلَّمَتْ سُبْحَانَ اللَّهِ طَالُوا أَرْسَالَ اللَّهِ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ طَلَّ مَرْيَمُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

کسانی که گفتند خدا همان مسیح پسر مریم است مسلماً کافر شده‌اند بگو اگر خدا اراده کند که مسیح پسر مریم و مادرش و هر که را که در زمین است جملگی به هلاکت رساند چه کسی در مقابل خدا اختیاری دارد فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است از آن خداست هر چه بخواهد می‌آفریند و خدا بر هر چیزی تواناست ۱۷

وَإِنَّا لَأَنبِئُكَ بِمَا تَعْمَلُ يَا أَيُّهَا الَّذِي يُكْفِرُ بِالْإِسْلَامِ الَّذِي هُوَ أَدْرَاكَ مَا تَصِفُ أَوْلَادَكَ بِاللَّهِ إِذْ تَقُولُ إِنَّهُمْ خَيْرٌ مِنَ الْفَجْرِ وَمِمَّا يُغْتَابُونَ اللَّهَ حَقِيقٌ عَلَيْهِمْ حَسْرَتُهُمْ إِذْ يُلَاقُونَ اللَّهَ وَهُمْ يُخْفُونَ إِلَهُهُمْ إِنَّهُمْ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

و یهودان و ترسایان گفتند ما پسران خدا و دوستان او هستیم بگو پس چرا شما را به کیفر گناهانتان عذاب می‌کند دانه بلکه شما هم بشرید از جمله کسانی که آفریده است هر که را بخواهد می‌آمزد و هر که را بخواهد عذاب می‌کند و فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو می‌باشد از آن خداست و بازگشت همه به سوی اوست ۱۸

يا اهل الكتاب فكلم رسولنا محمد صلى الله عليه وسلم ان يقولوا ما كنا نسير ولا تكلمهم بما هم يسرون والله على كل شيء
قدير

ای اهل کتاب پیامبر ما به سوی شما آمده که در دوران فترت رسولان حقایق را برای شما بیان می کند تا مبدا روز قیامت بگویید برای ما
بشارتگر و هشداردهنده ای نیامد پس قطعاً برای شما بشارتگر و هشداردهنده ای آمده است و خدا بر هر چیزی تواناست ۱۹

واد قال موسى لقومه يا قوم ادعوا اسم الله عليكم ادخل حكمنا وعلكم ملوكا وانكم مالم بود احكامر العالمر

و یاد کن زمانی را که موسی به قوم خود گفت ای قوم من نعمت خدا را بر خود یاد کنید آنگاه که در میان شما پیامبرانی قرار داد و شما را
پادشاهانی ساخت و آنچه را که به هیچ کس از جهانیان نداده بود به شما داد ۲۰

يا قوم ادخلوا الارض الممكسة اليك كتب الله لكم ولا تكلموا على ادانكم فاعلوا حاسرر

ای قوم من به سرزمین مقدسی که خداوند برای شما مقرر داشته است درآیید و به عقب بازنگردید که زیانکار خواهید شد ۲۱

قالوا يا موسى ان هذا قومنا طاربعك حلها على يد حوا منها طاربع حوا منها فاندا حلور

گفتند ای موسی در آنجا مردمی زورمندند و تا آنان از آنجا بیرون نروند ما هرگز وارد آن نمی شویم پس اگر از آنجا بیرون بروند ما وارد
خواهیم شد ۲۲

قال رجلان من الكفر يا قوم اسم الله عليهما ادخلوا عليهم النار فاداد حلوه فكم عالور وعلى الله فوكولوا ان كنتم موثرر

دو مرد از زمره کسانی که از خدا می ترسیدند و خدا به آنان نعمت داده بود گفتند از آن دروازه بر ایشان بتازید و وارد شوید که اگر از آن
درآمدید قطعاً پیروز خواهید شد و اگر مؤمنید به خدا توکل کنید ۲۳

قالوا يا موسى اننا نرى بك حلها انما ماداموا منها طاد هب انك وركه انلا ناهاها طادور

گفتند ای موسی تا وقتی آنان در آن شهرند ما هرگز پای در آن ننهیم تو و پروردگارت بروید و جنگ کنید که ما همین جا می نشینیم ۲۴
قال رسا لا املك الا مني واحه طاربع سنا ورسر المومر الماسرر

موسی گفت پروردگارا من جز اختیار شخص خود و برادرم را ندارم پس میان ما و میان این قوم نافرمان جدایی بینداز ۲۵

قَالَ يَا مَعْزَمُ عَلَيْهِمُ اللَّهُمَّ ادْخُلْ سِتْرَهُمْ فَالْأَرْضُ فَلَا نَاسَ عَلَى الْعَرْشِ فَأَلْفَمْنَاهُمْ

خدا به موسی فرمود ورود به آن سرزمین چهل سال بر ایشان حرام شد که در بیابان سرگردان خواهند بود پس تو بر گروه نافرمانان اندوه مخور ۲۶

وَأَلْفَمْنَاهُمْ بِأَلْفِ أَعْمَامٍ بِاللَّيْلِ إِذْ يَأْتِيهِمْ مِنَ الْمُجِيبِ فَأَلْفَمْنَاهُمْ بِأَلْفِ أَعْمَامٍ فَكَفَىٰ لَهُمْ حَسْبًا

و داستان دو پسر آدم را به درستی بر ایشان بخوان هنگامی که هر یک از آن دو قربانیی پیش داشتند پس از یکی از آن دو پذیرفته شد و از دیگری پذیرفته نشد قابیل گفت حتما تو را خواهیم کشت هابیل گفت خدا فقط از تقواییشان می‌پذیرد ۲۷

لِرِ سَطْنَةِ أَلْفٍ عَلَى أَلْفٍ مَا أَنَا بِمَأْسُومٍ قَدِ انبَغَىٰ عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنَ عَالَمِينَ

اگر دست خود را به سوی من دراز کنی تا مرا بکشی من دستم را به سوی تو دراز نمی‌کنم تا تو را بکشم چرا که من از خداوند پروردگار جهانیان می‌ترسم ۲۸

عَلَىٰ أَعْدَائِكُمْ سَوَاءٌ وَإِنِّي أَخَافُ الْإِنشَاءَ وَذِكْرًا لِلظَّالِمِينَ

من می‌خواهم تو با گناه من و گناه خودت به سوی خدا بازگردی و در نتیجه از اهل آتش باشی و این است‌سزای ستمگران ۲۹

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ مَا كُنَّ بِلِقَاءِ رَبِّهِ يَلْقَا فِجْرًا

پس نفس اماره‌اش او را به قتل برادرش ترغیب کرد و وی را کشت و از زیانکاران شد ۳۰

فَسَبَّ أَوْلَادَهُمَا نَسَبًا مِّمَّا كَانُوا فِيهِ يَسْتَبْخِرُونَ فَكَفَىٰ سَبًّا مِّمَّا كَانُوا فِيهِ يَسْتَبْخِرُونَ

مِنَ النَّاسِ

پس خدا زاغی را برانگیخت که زمین را می‌کاوید تا به او نشان دهد چگونه جسد برادرش را پنهان کند قابیل گفت وای بر من آیا عاجزم که

مثل این زاغ باشم تا جسد برادرم را پنهان کنم پس از زمره پشیمانان گردید ۳۱

می‌خواهند که از آتش بیرون آیند در حالی که از آن بیرون آمدنی نیستند و برای آنان عذابی پایدار خواهد بود ۳۷

وَالسَّاعِ وَالسَّاعِدِ فَاطْفُوا لِكُلِّمَا حَرًا مَا كَسَبَا كَأَلَا مَرَّ لَهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و مرد و زن دزد را به سزای آنچه کرده‌اند دستشان را به عنوان کیفری از جانب خدا ببرید و خداوند توانا و حکیم است ۳۸

فَمَنْ يَأْتِ مِنْكُمْ بِطَالِمٍ فَاطْفِئْ يَدَيْهِ وَأَنْتَبِطْ وَاتَّقِ اللَّهَ يَوْمَ تُرْجَعُونَ إِلَى اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

پس هر که بعد از ستم‌کردنش توبه کند و به صلاح آید خدا توبه او را می‌پذیرد که خدا آمرزنده مهربان است ۳۹

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُ السَّمْعَاءُ وَالسَّمْعَاءُ وَالسَّمْعَاءُ وَالسَّمْعَاءُ وَالسَّمْعَاءُ وَالسَّمْعَاءُ وَالسَّمْعَاءُ وَالسَّمْعَاءُ وَالسَّمْعَاءُ وَالسَّمْعَاءُ

مگر ندانسته‌ای که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن خداست هر که را بخواهد عذاب می‌کند و هر که را بخواهد می‌بخشد و خدا بر هر

چیزی تواناست ۴۰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ

سَمْعَاءُ وَالسَّمْعَاءُ وَالسَّمْعَاءُ وَالسَّمْعَاءُ وَالسَّمْعَاءُ وَالسَّمْعَاءُ وَالسَّمْعَاءُ وَالسَّمْعَاءُ وَالسَّمْعَاءُ وَالسَّمْعَاءُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ

ای پیامبر کسانی که در کفر شتاب می‌ورزند تو را غمگین نسازند چه از آنانکه با زبان خود گفتند ایمان آوردیم و حال آنکه دل‌هایشان ایمان

نیآورده بود و چه از یهودیان آنان که به سخنان تو گوش می‌سپارند تا بهانه‌ای برای تکذیب تو بیابند و برای گروهی دیگر که خود نزد تو

نیامده‌اند خبرچینی = جاسوسی می‌کنند کلمات را از جاهای خود دگرگون می‌کنند و می‌گویند اگر این حکم به شما داده شد آن را بپذیرید

و اگر آن به شما داده نشد پس دوری کنید و هر که را خدا بخواهد به فتنه درافکند هرگز در برابر خدا برای او از دست تو چیزی بر نمی‌آید

اینانند که خدا نخواست دل‌هایشان را پاک گرداند در دنیا برای آنان رسوایی و در آخرت عذابی بزرگ خواهد بود ۴۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ وَالسَّمْعَاءَ

پذیرا و شنوای دروغ هستند و بسیار مال حرام می‌خورند پس اگر نزد تو آمدند یا میان آنان داوری کن یا از ایشان روی برتاب و اگر از آنان روی برتابی هرگز زبانی به تو نخواهند رسانید و اگر داوری می‌کنی پس به عدالت در میانشان حکم کن که خداوند دادگران را دوست می‌دارد ۴۲

وَكُلٌّ بِحُكْمٍ وَعَدَمٌ بِاللَّوْمِ مَا فِيهَا حُكْمٌ اللَّهُ يَمْشُرُ لِمَنْ سَدَّكَ وَمَا وَلِيكَ بِالْمُؤْمِنِ

و چگونه تو را داور قرار می‌دهند با آنکه تورات نزد آنان است که در آن حکم خدا آمده است سپس آنان بعد از این طلب داوری پشت می‌کنند و واقعا آنان مؤمن نیستند ۴۳

أَلَا يَأْتِيَنَّكُمُ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَةُ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَمَا كَانُوا عَلَيْهِ سَهْوًا فَلَا يَسْأَلُكُمُ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَةُ مَا تَدِينُونَ اللَّهُ عَالِمُ الْغُيُوبِ

ما تورات را که در آن رهنمود و روشنایی بود نازل کردیم پیامبرانی که تسلیم فرمان خدا بودند به موجب آن برای یهود داوری می‌کردند و همچنین الهیون و دانشمندان به سبب آنچه از کتاب خدا به آنان سپرده شده و بر آن گواه بودند پس از مردم نترسید و از من بترسید و آیات مرا به بهای ناچیزی مفروشید و کسانی که به موجب آنچه خدا نازل کرده داوری نکرده‌اند آنان خود کافرانند ۴۴

وَكُنَّا عَلَيْهِمْ مَبْهُوثِينَ إِذْ سَمِعُوا بِآيَاتِنَا كَذِبًا وَكَانُوا قَوْمًا كَاذِبِينَ

و در تورات بر آنان مقرر کردیم که جان در مقابل جان و چشم در برابر چشم و بینی در برابر بینی و گوش در برابر گوش و دندان در برابر دندان می‌باشد و زخمها نیز به همان ترتیب قصاصی دارند و هر که از آن قصاص‌گذرد پس آن کفار گناهان او خواهد بود و کسانی که به موجب آنچه خدا نازل کرده داوری نکرده‌اند آنان خود ستمگرانند ۴۵

وَمَا عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَةِ مِنْ حُكْمٍ مِمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ

و عیسی پسر مریم را به دنبال آنان = پیامبران دیگر در آوردیم در حالی که تورات را که پیش از او بود تصدیق داشت و به او انجیل را عطا کردیم که در آن هدایت و نوری است و تصدیق کننده تورات قبل از آن است و برای پرهیزگاران رهنمود و اندرزی است ۴۶

وَلَكُمْ آهْلُ الْأَيْمَانِ كَمَا لَكُمْ آبَاءٌ وَأَوْلَادٌ لَهُمْ وَاللَّهُ بَالِغٌ عَلِيمٌ

و اهل انجیل باید به آنچه خدا در آن نازل کرده داوری کنند و کسانی که به آنچه خدا نازل کرده حکم نکنند آنان خود نافرمانند ۴۷

وَأَرْسَلْنَا إِلَى الْكُفَّارِ الْيَهُودِ وَالنَّاصِرِينَ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ وَاللَّهُ بَالِغٌ عَلِيمٌ

بِالْمَعْرُوفِ

و ما این کتاب = قرآن را به حق به سوی تو فرو فرستادیم در حالی که تصدیق کننده کتابهای پیشین و حاکم بر آنهاست پس میان آنان بر وفق آنچه خدا نازل کرده حکم کن و از هواهایشان با دور شدن از حقی که به سوی تو آمده پیروی مکن برای هر یک از شما امتها شریعت و راه روشنی قرار داده ایم و اگر خدا می خواست شما را یک امت قرار می داد ولی خواست تا شما را در آنچه به شما داده است بیازماید پس در کارهای نیک بر یکدیگر سبقت بگیرید بازگشت همه شما به سوی خداست آنگاه در باره آنچه در آن اختلاف می کردید آگاهتان خواهد

کرد ۴۸

وَأَرْسَلْنَا إِلَى الْكُفَّارِ الْيَهُودِ وَالنَّاصِرِينَ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ وَاللَّهُ بَالِغٌ عَلِيمٌ

بِالْمَعْرُوفِ

و میان آنان به موجب آنچه خدا نازل کرده داوری کن و از هواهایشان پیروی مکن و از آنان بر حذر باش مبادا تو را در بخشی از آنچه خدا بر تو نازل کرده به فتنه دراندازد پس اگر پشت کردند بدان که خدا می خواهد آنان را فقط به سزای پاره ای از گناهانشان برساند و در حقیقت

بسیاری از مردم نافرمانند ۴۹

أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْبَهِتَةُ إِذْ قَالَ لِلرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَبِّ أَنْصُرْ بِالْحَقِّ الْكُفَّارَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ

آیا خواستار حکم جاهلیت‌اند و برای مردمی که یقین دارند داوری چه کسی از خدا بهتر است ۵۰

يا ايها الذين آمنوا لا يصدوا اليهود والنصارى اولاً سيهم اولاً نصر ومن يولهم منهم فانه منهم ان الله لا يهدي العموم الظالمين

ای کسانی که ایمان آورده‌اید یهود و نصاری را دوستان خود مگیرید که بعضی از آنان دوستان بعضی دیگرند و هر کس از شما آنها را به دوستی گیرد از آنان خواهد بود آری خدا گروه ستمگران را راه نمی‌نماید ۵۱

فدى الذين كفروا يولهم من نصر سامعور فهم يولون يصدى ان يكسا داره يصدى الله ان يان بالعين او امر من عكده فصدوا على ما اسروا على انهم ينادون

می‌بینی کسانی که در دل‌هایشان بیماری است در دوستی با آنان شتاب می‌ورزند می‌گویند می‌ترسیم به ما حادثه ناگواری برسد امید است خدا از جانب خود فتح منظور یا امر دیگری را پیش آورد تا در نتیجه آنان از آنچه در دل خود نهفته داشته‌اند پشیمان گردند ۵۲

وهول الذين آمنوا اهولاً الذين آمنوا بالله هك انما هم انهم لمعكم حطاب اعمالهم فاصبروا حاسرين

و کسانی که ایمان آورده‌اند می‌گویند آیا اینان بودند که به خداوند سوگندهای سخت می‌خوردند که جدا با شما هستند اعمالشان تباه شد و زیانکار گردیدند ۵۳

يا ايها الذين آمنوا من بعدكم عن دينه فسوف يان الله يوم ينهم وينوبه ادله على المؤمنى اعده على الكافرين باهدوهم سئل الله ولا يافور لومه لانه ذلك فضل الله يؤسه من سا والله واسع علم

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هر کس از شما از دین خود برگردد به زودی خدا گروهی دیگر را می‌آورد که آنان را دوست می‌دارد و آنان نیز او را دوست دارند اینان با مؤمنان فروتن و بر کافران سرفرازند در راه خدا جهاد می‌کنند و از سرزنش هیچ ملامتگری نمی‌ترسند این فضل خداست آن را به هر که بخواهد می‌دهد و خدا گشایشگر داناست ۵۴

انما وليكم الله وسوله والذين آمنوا الذين هموم الصلاه ونوبور الركا وهم ماصور

ولی شما تنها خدا و پیامبر اوست و کسانی که ایمان آورده‌اند همان کسانی که نماز برپا می‌دارند و در حال رکوع زکات می‌دهند ۵۵

وَمِنْ نَبَاِ اللَّهِ وَمَسْئَلَةِ الْكَبْرِ أَمَّا طَرْحُ اللَّهِ هُمُ الْبَالُونَ

و هر کس خدا و پیامبر او و کسانی را که ایمان آورده‌اند ولی خود بدانند پیروز است چرا که حزب خدا همان پیروزمندانند ۵۶
بَابُهَا الْكَبْرِ أَمَّا طَرْحُ اللَّهِ هُمُ الْبَالُونَ أَمَّا طَرْحُ اللَّهِ هُمُ الْبَالُونَ

موسنر

ای کسانی که ایمان آورده‌اید کسانی را که دین شما را به ریشخند و بازی گرفته‌اند چه از کسانی که پیش از شما به آنان کتاب داده شده و چه از کافران دوستان خود مگیرید و اگر ایمان دارید از خدا پروا دارید ۵۷

وَأَمَّا نَادِيَهُمْ عَلَيْهِمْ أَيُّهَا الْعَادُونَ فَمَا لَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

و هنگامی که به وسیله اذان مردم را به نماز می‌خوانید آن را به مسخره و بازی می‌گیرند زیرا آنان مردمی‌اند که نمی‌اندیشند ۵۸

فَلْيَا هَلْ يَلْعَبُونَ الْإِنْسَانَ بِمَا آتَاهُ اللَّهُ وَمَا هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِالْأَعْيُنِ فَسَمِعُوا

بگو ای اهل کتاب آیا جز این بر ما عیب می‌گیرید که ما به خدا و به آنچه به سوی ما نازل شده و به آنچه پیش از این فرود آمده است ایمان آورده‌ایم و اینکه بیشتر شما فاسقید ۵۹

فَلْيَا هَلْ يَلْعَبُونَ سِرًّا مِّنْ دُونِ عِلْمِ اللَّهِ وَعَصَبٌ عَلَيْهِمْ وَجِلٌّ بِهِمْ وَرِجَالٌ مِّنْ دُونِ عِلْمِ اللَّهِ سِرًّا مِّنْ دُونِ عِلْمِ اللَّهِ
عَرَسُوا السَّيْلَ

بگو آیا شما را به بدتر از صاحبان این کیفر در پیشگاه خدا خبر دهم همانان که خدا لعنتشان کرده و بر آنان خشم گرفته و از آنان بوزینگان و خوکان پدید آورده و آنانکه طاغوت را پرستش کرده‌اند اینانند که از نظر منزلت بدتر و از راه راست گمراه‌ترند ۶۰

وَأَمَّا حَاوِيٌّ وَمَا هُوَ إِلَّا كَافِرٌ هُمْ كَرِهُوا لَكُمْ وَإِنَّ إِلَهُكُمْ لَعَلَّكُمْ

و چون نزد شما می‌آیند می‌گویند ایمان آوردیم در حالی که با کفر وارد شده و قطعاً با همان کفر بیرون رفته‌اند و خدا به آنچه پنهان می‌داشتند داناتر است ۶۱

و بدی کندها منهم سماع عوفی الایم والکوار واکلهم السبب لیسر ما کابوا سعلور

و بسیاری از آنان را می بینی که در گناه و تعدی و حرامخواری خود شتاب می کنند واقعا چه اعمال بدی انجام می دادند ۶۲

لولا سهاهم الی انور والاحاد عن قولهم الایم واکلهم السبب لیسر ما کابوا بصور

چرا الهیون و دانشمندان آنان را از گفتار گناهآلود و حرامخواری شان باز نمی دارند راستی چه بد است آنچه انجام می دادند ۶۳

و طائف الیهود کالذی معولاه علف اکبهم ولبسوا بما طالوا بل کراه مسوطان بری کف سا ولیرکر کندها منهم ما اربا الیک مر دیک

طائفا وکرا و العنا سهم الکاوه والسکا الی یوم العنامه کما اوفکوا نادا لیرک اطاعها الله وسعوفی الارص فسادا والله لا یب

المسکر

و یهود گفتند دست خدا بسته است دستهای خودشان بسته باد و به سزای آنچه گفتند از رحمت خدا دور شوند بلکه هر دو دست او گشاده

است هر گونه بخواهد می بخشد و قطعا آنچه از جانب پروردگارت به سوی تو فرود آمده بر طغیان و کفر بسیاری از ایشان خواهد افزود و تا

روز قیامت میانشان دشمنی و کینه افکندیم هر بار که آتشی برای پیکار برافروختند خدا آن را خاموش ساخت و در زمین برای فساد

می کوشند و خدا مفسدان را دوست نمی دارد ۶۴

ولو ار اهل الکتاب امنوا واهبوا الکفرنا عنهم سناهم ولاد حللهم حاد السهم

و اگر اهل کتاب ایمان آورده و پرهیزگاری کرده بودند قطعا گناهانشان را می زدودیم و آنان را به بوستانهای پر نعمت درمی آوردیم ۶۵

ولو انهم اطاموا النوراه والایبل واما الی الهم مر دهم لاکوا مر فوفهم و مر یف املهم منهم امه معنکه وکدر منهم سا ما سعلور

و اگر آنان به تورات و انجیل و آنچه از جانب پروردگارشان به سویشان نازل شده عمل می کردند قطعا از بالای سرشان برکات آسمانی

و از زیر پاهایشان برکات زمینی برخوردار می شدند از میان آنان گروهی میانه رو هستند و بسیاری از ایشان بد رفتار می کنند ۶۶

ناهاها رسول بلع ما اربا الیک مر دیک وار لم یصل فما یلغ دساله والله سکت مر الناس ار الله لا یهدی القوم الکافر

ای پیامبر آنچه از جانب پروردگارت به سوی تو نازل شده ابلاغ کن و اگر نکنی پیامش را نرسانده‌ای و خدا تو را از گزند مردم نگاه می‌دارد
آری خدا گروه کافران را هدایت نمی‌کند ۶۷

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْمُ عَلَيْكُمْ لَعْنَةُ الْعَمَلِ وَاللَّوْمُ وَالْإِهْزَامُ وَالْأَسْفَالُ وَمَا أَرْبَابُ الْكُفْرِ مِنْكُمْ وَلَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّسَالَةَ وَلَا يُجْزِيَ الْكَافِرِينَ

بگو ای اهل کتاب تا هنگامی که به تورات و انجیل و آنچه از پروردگارتان به سوی شما نازل شده است عمل نکرده‌اید بر هیچ آیین بر حقی
نیستید و قطعاً آنچه از جانب پروردگارت به سوی تو نازل شده بر طغیان و کفر بسیاری از آنان خواهد افزود پس بر گروه کافران اندوه مخور
۶۸

إِنَّ الْكُفْرَ أَهْوَىٰ وَاللَّهُ وَاللَّوْمُ الْآخِرُ وَعَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ عِقَابٌ يُنَالُهَا فَمَا تَزُولُ

کسانی که ایمان آورده و کسانی که یهودی و صابئی و مسیحی‌اند هر کس به خدا و روز بازپسین ایمان آورد و کار نیکو کند پس نه بیمی
بر ایشان است و نه اندوهگین خواهند شد ۶۹

لَعْنَةُ الْكُفْرِ وَاللَّوْمُ الْآخِرُ وَاللَّهُ وَاللَّوْمُ الْآخِرُ وَعَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ عِقَابٌ يُنَالُهَا فَمَا تَزُولُ

ما از فرزندان اسرائیل سخت پیمان گرفتیم و به سویشان پیامبرانی روانه کردیم هر بار پیامبری چیزی بر خلاف دلخواهشان برایشان آورد
گروهی را تکذیب می‌کردند و گروهی را می‌کشتند ۷۰

وَحَسْبُ الْإِسْرَائِيلَ الَّذِي كَفَرَ بِاللَّهِ مَا جَاءَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ بِاللَّهِ الْغَوِيُّ يَأْتِيهِ الْكُفْرُ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ

و پنداشتند کیفری در کار نیست پس کور و کر شدند سپس خدا توبه آنان را پذیرفت باز بسیاری از ایشان کور و کر شدند و خدا به آنچه
انجام می‌دهند بیناست ۷۱

لَعْنَةُ الْكُفْرِ وَاللَّوْمُ الْآخِرُ وَاللَّهُ وَاللَّوْمُ الْآخِرُ وَعَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ عِقَابٌ يُنَالُهَا فَمَا تَزُولُ

کسانی که گفتند خدا همان مسیح پسر مریم است قطعاً کافر شده‌اند و حال آنکه مسیح می‌گفت ای فرزندان اسرائیل پروردگار من و پروردگار خودتان را بپرستید که هر کس به خدا شرک آورد قطعاً خدا بهشت را بر او حرام ساخته و جایگاهش آتش است و برای ستمکاران یاورانی نیست ۷۲

لَعَنَ كُفْرًا كَرِهُوا قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ نَبِيُّنَا هُوَ وَمَا نَالَهُ إِلَّا الْوَالِدُ وَالْحَاكِمُ وَارْتَمَتْهُمَا عَمَّا هُوَ لَوْ لَمْ يَكُنْ كُفْرًا وَمَا نَالَهُمْ عَذَابُ النَّارِ

کسانی که به تثلیث قائل شده و گفتند خدا سومین شخص از سه شخص یا سه اقنوم است قطعاً کافر شده‌اند و حال آنکه هیچ معبودی جز خدای یکتا نیست و اگر از آنچه می‌گویند باز نایستند به کافران ایشان عذابی دردناک خواهد رسید ۷۳

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

چرا به درگاه خدا توبه نمی‌کنند و از وی آمرزش نمی‌خواهند و خدا آمرزنده مهربان است ۷۴

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأَمَّا كَذِبُ الْبَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى رُسُلِهِمْ الْأَلْبَابُ بِهِ اسْتَكْبَرُوا وَكَفَرُوا

مسیح پسر مریم جز پیامبری نبود که پیش از او نیز پیامبرانی آمده بودند و مادرش زنی بسیار راستگو بود هر دو غذا می‌خوردند بنگر چگونه آیات خود را برای آنان توضیح می‌دهیم سپس ببین چگونه از حقیقت دور می‌افتند ۷۵

فَلِاسْتَدْرَاجٍ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يُلَاقِيكُمْ صِرًا وَلَا نَهًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بگو آیا غیر از خدا چیزی را که اختیار زیان و سود شما را ندارد می‌پرستید و حال آنکه خداوند شنوای داناست ۷۶

فَلِإِنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ لَا يَرْجُونَ عَذَابَ اللَّهِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ فَحَسْبُ لَهُ عَذَابُ النَّارِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ

بگو ای اهل کتاب در دین خود بناحق گزافه‌گویی نکنید و از پی هوسهای گروهی که پیش از این گمراه گشتند و بسیاری از مردم را گمراه کردند و خود از راه راست منحرف شدند نروید ۷۷

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذْ قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَنزَلْنَا إِلَيْنَا الْقُرْآنَ بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ بِاللُّغَةِ الَّتِي نَكْتُمُ بِهَا قُلُوبَنَا وَلَا نَفْهَمُ مِنْهَا شَيْئًا وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا نَكْتُمُ بِاللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

و برای ما چه عذری است که به خدا و آنچه از حق به ما رسیده ایمان نیاوریم و حال آنکه چشم داریم که پروردگاران ما را با گروه شایستگان به بهشت درآورد ۸۴

ياايها الله ما طالوا حجاب بدي من بينها الا بهاوا حالكين فيها و ذلك حرام المستبر

پس به پاس آنچه گفتند خدا به آنان باغهایی پاداش داد که از زیر درختان آن نهرها جاری است در آن جاودانه می‌مانند و این پاداش نیکوکاران است ۸۵

والذين كفروا و كذبوا باينا اولئك اصحاب اليمين

و کسانی که کفر ورزیدند و آیات ما را دروغ پنداشتند آنان همدم آتشند ۸۶

ياايها الذين آمنوا لا يرموا طيبات ما احل الله لكم ولا سكران الله الا بهب المسكر

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چیزهای پاکیزه‌ای را که خدا برای استفاده شما حلال کرده حرام مشمارید و از حد مگذرید که خدا از حدگذرندگان را دوست نمی‌دارد ۸۷

وكلوا مما رزقكم الله حلالا طيبا و ما هو الله الذي اثم به مومنون

و از آنچه خداوند روزی شما گردانیده حلال و پاکیزه را بخورید و از آن خدایی که بدو ایمان دارید پروا دارید ۸۸

لا يواحدكم الله بالوفاء ما انكم ولكن يواحدكم بما عاهدتم الا انما فكاكم به اطعام عسره مساكين من اوسط ما بطمور اهلکم او

كسونهم او بدي و فيه امر لم يحد فكلوا بلا به انما ذلك كفارة انما انكم اعدا حلتم و احفظوا انما انكم كذلك سر الله لكم انما به لعلکم

سكرون

خدا شما را به سوگندهای بیهوده‌تان مؤاخذه نمی‌کند ولی به سوگندهایی که از روی اراده می‌خورید و می‌شکنید شما را مؤاخذه می‌کند و کفاره‌اش خوراک دادن به ده بینواست از غذاهای متوسطی که به کسان خود می‌خورانید یا پوشانیدن آنان یا آزاد کردن بنده‌ای و کسی که

هیچ یک از اینها را نیابد باید سه روز روزه بدارد این است کفاره سوگندهای شما وقتی که سوگند خوردید و سوگندهای خود را پاس دارید این گونه خداوند آیات خود را برای شما بیان می کند باشد که سپاسگزاری کنید ۸۹

يا ايها الذين آمنوا انا المرء والمسر والاصحاب والادلام وحس من عمل السطار فاحسوه لعلمهم بهلمور

ای کسانی که ایمان آورده اید شراب و قمار و بتها و تیرهای قرعه پلیدند و از عمل شیطانند پس از آنها دوری گزینید باشد که رستگار شوید ۹۰

انا ربك السطار اربوع بكم الكاوه والسطاع المرء والمسر وبكم عن ذكر الله وعن الصلاة فهل انتم منتهون

همانا شیطان می خواهد با شراب و قمار میان شما دشمنی و کینه ایجاد کند و شما را از یاد خدا و از نماز باز دارد پس آیا شما دست برمی دارید ۹۱

واطسوا الله واطسوا الرسول واحذروا طار بولم تعلموا انا على رسولنا اللاح المبر

و اطاعت خدا و اطاعت پیامبر کنید و از گناهان برحذر باشید پس اگر روی گردانید بدانید که بر عهده پیامبر ما فقط رساندن پیام آشکار است ۹۲

**لسر على الذين آمنوا وعلوا الصالحات حنا فما طسوا ادا ما آمنوا وعلوا الصالحات به آمنوا وامنوا به آمنوا
واحسوا والله بهد المسير**

بر کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند گناهی در آنچه قبلا خورده اند نیست در صورتی که تقوا پیشه کنند و ایمان بیاورند و کارهای شایسته کنند سپس تقوا پیشه کنند و ایمان بیاورند آنگاه تقوا پیشه کنند و احسان نمایند و خدا نیکوکاران را دوست می دارد ۹۳

**يا ايها الذين آمنوا انتم الله بى من الصك ناله اذكم وما حكم لاسم الله من ياهه بالنسب من اعك و سداك له عداك الم
ای کسانی که ایمان آورده اید خدا شما را به چیزی از شکار که در دسترس شما و نیزه های شما باشد خواهد آزمود تا معلوم دارد چه کسی در نهان از او می ترسد پس هر کس بعد از آن تجاوز کند برای او عذابی دردناک خواهد بود ۹۴**

**يا ايها الكبر اميوا لا تسالوا الصدقات وانه حرم ومن فله منكم مسكها هيرا مثل ما قبل من العلم بكم به دوا عدل منكم هدا بالغ الكعبه او
كعبه طعام مساكين او عدل ذلك صاما لدخوع وبال امره عما الله عما سلم ومن عاد فنعيم الله منه والله عز وجل اعلم**

ای کسانی که ایمان آورده‌اید در حالی که محرمید شکار را مکشید و هر کس از شما عمداً آن را بکشد باید نظیر آنچه کشته است از چهارپایان کفاره‌ای بدهد که نظیر بودن آن را دو تن عادل از میان شما تصدیق کنند و به صورت قربانی به کعبه برسد یا به کفاره آن مستمندان را خوراک بدهد یا معادلش روزه بگیرد تا سزای زشتکاری خود را بچشد خداوند از آنچه در گذشته واقع شده عفو کرده است ولی هر کس تکرار کند خدا از او انتقام می‌گیرد و خداوند توانا و صاحب‌انتقام است ۹۵

يا حل لکم صدق الله و طعامه ما اکلکم و اللسانه و حرم علیکم صدق الله ما دمنم حرما و ما یهوا الله الذی الله یسرور

صید دریا و ماکولات آن برای شما حلال شده است تا برای شما و مسافران بهره‌ای باشد ولی صید بیابان مادام که محرم می‌باشید بر شما حرام گردیده است و از خدایی که نزد او محشور می‌شوید پروا دارید ۹۶

**حل الله الکعبه للناس الیهام فاما للناس و السهم الیهام و الهکی و الملاک ذلک لعلوا ان الله سلم طایف السماء و طایف الارض و ان
الله کل من علم**

خداوند زیارت کعبه بیت الحرام را وسیله به پا داشتن مصالح مردم قرار داده و ماه حرام و قربانیهای بی‌نشان و قربانیهای نشاندار را نیز به همین منظور مقرر فرموده است این جمله برای آن است تا بدانید که خدا آنچه را در آسمانها و آنچه را در زمین است می‌داند و خداست که بر هر چیزی داناست ۹۷

اعلموا ان الله سکت العباد و ان الله عفو رحیم

بدانید که خدا سخت‌گیر است و بدانید که خدا آمرزنده مهربان است ۹۸

ما علی الرسول الا البلاغ و الله سلم ما نکور و ما نکفور

بر پیامبر خدا وظیفه‌ای جز ابلاغ رسالت نیست و خداوند آنچه را آشکار و آنچه را پوشیده می‌دارید می‌داند ۹۹

هل لا تسئو المسب والكلب ولو اعطيت كرمه المسب فاموا الله ما اول الا ان لا تلکم معلور

بگو پلید و پاک یکسان نیستند هر چند کثرت پلیدها تو را به شگفت آورد پس ای خردمندان از خدا پروا کنید باشد که رستگار شوید ۱۰۰
ما بها الکبر اموا لا سالوا عن اسما ار تکلم سوکم وار سالوا عنها حر سول المرار تکلم عما الله عنها والله عفو حلم
ای کسانی که ایمان آورده‌اید از چیزهایی که اگر برای شما آشکار گردد شما را اندوهناک می‌کند مپرسید و اگر هنگامی که قرآن نازل می‌شود در باره آنها سؤال کنید برای شما روشن می‌شود خدا از آن پرسشهای بیجا گذشت و خداوند آمرزنده بردبار است ۱۰۱
ک سالها قوم مر هلکم مر اکبوا بها کافر

گروهی پیش از شما نیز از این گونه پرسشها کردند آنگاه به سبب آن کافر شدند ۱۰۲

ما حل الله مر بینه ولا سائبه ولا وصیله ولا حام ولکر الکبر کفروا بمرور علی الله الکبر واکبرهم لا معلور

خدا چیزهای ممنوعی از قبیل بحیره و سائبه و وصیله و حام قرار نداده است ولی کسانی که کفر ورزیدند بر خدا دروغ می‌بندند و بیشترشان تعقل نمی‌کنند ۱۰۳

وادا هل لهم سالوا علی ما ارل الله وعلی الرسول فالوا حسنا ما حکنا علیه انا ما اولو کار انا وهم لا معلور سنا ولا بهکور

و چون به آنان گفته شود به سوی آنچه خدا نازل کرده و به سوی پیامبرش بیایید می‌گویند آنچه پدران خود را بر آن یافته‌ایم ما را بس است آیا هر چند پدرانشان چیزی نمی‌دانسته و هدایت نیافته بودند ۱۰۴

ما بها الکبر اموا هلکم اهلکم لا تکرم مر کل ادا اهلکم علی الله مر حکم حمنا فسلکم ما کلیم معلور

ای کسانی که ایمان آورده‌اید به خودتان بپردازید هر گاه شما هدایت‌یافتید آن کس که گمراه شده است به شما زبانی نمی‌رساند بازگشت همه شما به سوی خداست پس شما را از آنچه انجام می‌دادید آگاه خواهد کرد ۱۰۵

**يا ايها الكبر ايمونا سهادة نكتم ادا حكر احكم الموت حن الوصية انار دوا عدل منكم او احرار مر عدكم ان الله عدتم
 في الاصر طابنكم منكم الله الموت بسو بهما مر سكالاه ههسما الله ان ادسلا بسدي به نما ولو كار دافه ولا نكم سهادة الله انار
 ادا المر الاصر**

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که یکی از شما را نشانه‌های مرگ در رسید باید از میان خود دو عادل را در موقع وصیت به شهادت میان خود فرا خوانید یا اگر در سفر بودید و مصیبت مرگ شما را فرا رسید و شاهد مسلمان نبود دو تن از غیر همکیشان خود را به شهادت بطلبید و اگر در صداقت آنان شک کردید پس از نماز آن دو را نگاه می‌دارید پس به خدا سوگند یاد می‌کنند که ما این حق را به هیچ قیمتی نمی‌فروشیم هر چند پای خویشاوند در کار باشد و شهادت الهی را کتمان نمی‌کنیم که اگر کتمان حق کنیم در این صورت از گناهکاران خواهیم بود ۱۰۶

**ان عدل الله انهما اسبعا اما فاحرار هومار معاهما مر الكبر اسبع عليهم الا ولان ههسما الله لسهاد بنا اح مر سهاد بهما وما اعك بنا انار
 ادا المر الطاصر**

و اگر معلوم شد که آن دو دستخوش گناه شده‌اند دو تن دیگر از کسانی که بر آنان ستم رفته است و هر دو به میت نزدیک‌ترند به جای آن دو شاهد قبلی قیام کنند پس به خدا سوگند یاد می‌کنند که گواهی ما قطعا از گواهی آن دو درست‌تر است و از حق تجاوز نکرده‌ایم چرا که اگر چنین کنیم از ستمکاران خواهیم بود ۱۰۷

**طاب ادع انار باوا بالسهادة على وجهها او بافوا انار بد انار سكا انانهم واهوا الله واسموا والله لا بهدي القوم الفاسق
 این روش برای اینکه شهادت را به صورت درست ادا کنند یا بترسند که بعد از سوگند خوردنشان سوگندهایی به وارثان میت برگردانده شود به صواب نزدیکتر است و از خدا پروا دارید و این پندها را بشنوید و خدا گروه فاسقان را هدایت نمی‌کند ۱۰۸
 يوم يبعث الله الرسل فصولا ما احسن طابوا الا علم لنا طاب انك علم السوم**

یاد کن روزی را که خدا پیامبران را گرد می‌آورد پس می‌فرماید چه پاسخی به شما داده شد می‌گویند ما را هیچ دانشی نیست تویی که دانای رازهای نهانی ۱۰۹

**اد فال الله اعیبه ان مریم اذ کرهت علیک وعلی والدیک اذ اذک بروح القدس المهدی وکھلا واد علیک
الکتاب والکلمه والنوماء والابنیل واد یلعی من الطیر کھسه الطیر اذ صغی فیها فکور طیرا اذ ویدی الا کھه والابرص اذ واد
برح الموی اذ واد کھمنی ع اسرا نیل عک اذ حنهم بالناب فال اذ کن کھروا منھم ان هکالا اسد من**

یاد کن هنگامی را که خدا فرمود ای عیسی پسر مریم نعمت مرا بر خود و بر مادرت به یاد آور آنگاه که تو را به روح القدس تایید کردم که در گهواره به اعجاز و در میانسالی به وحی با مردم سخن گفتی و آنگاه که تو را کتاب و حکمت و تورات و انجیل آموختم و آنگاه که به اذن من از گل چیزی به شکل پرنده می‌ساختی پس در آن می‌دمیدی و به اذن من پرنده‌ای می‌شد و کور مادرزاد و پیس را به اذن من شفا می‌دادی و آنگاه که مردگان را به اذن من زنده از قبر بیرون می‌آوردی و آنگاه که آسیب بنی اسرائیل را هنگامی که برای آنان حجت‌های آشکار آورده بودی از تو باز داشتم پس کسانی از آنان که کافر شده بودند گفتند اینها چیزی جز افسونی آشکار نیست ۱۱۰

واد او حنن علی الیواد من ان مویا ورسول فالوا اما واسهک بانا مسلمور

و یاد کن هنگامی را که به حواریون وحی کردم که به من و فرستاده‌ام ایمان آورید گفتند ایمان آوردیم و گواه باش که ما مسلمانیم ۱۱۱

اد فال الیواد نور باعیبه ان مریم هل سبطیک ان نزل علنا ما کھه من السما فال انھوا الله ان کھه مومنین

و یاد کن هنگامی را که حواریون گفتند ای عیسی پسر مریم آیا پروردگارت می‌تواند از آسمان خوانی برای ما فرود آورد عیسی گفت اگر ایمان دارید از خدا پروا دارید ۱۱۲

فالوا نیک ان ناکل منھا و بطیر فالوا نیک ان کھه کھنا و کور علیھا من الساهکیر

گفتند می‌خواهیم از آن بخوریم و دل‌های ما آرامش یابد و بدانیم که به ما راست گفته‌ای و بر آن از گواهان باشیم ۱۱۳

فال عیبه ان مریم اللهم دننا نزل علنا ما کھه من السما کور لنا عکالا ولنا واکرنا واکھه منک واکرنا واکھه منک واکرنا واکھه منک

عیسی پسر مریم گفت بار الها پروردگارا از آسمان خوانی بر ما فرو فرست تا عیدی برای اول و آخر ما باشد و نشانه‌ای از جانب تو و ما را روزی ده که تو بهترین روزی دهندگانی ۱۱۴

يا ايها الله انا عبدك وابن عبدك وابن امة عبدك لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين

خدا فرمود من آن را بر شما فرو خواهم فرستاد ولی هر کس از شما پس از آن انکار ورزد وی را چنان عذابی کنم که هیچ یک از جهانیان را آن چنان عذاب نکرده باشم ۱۱۵

**واذ قال الله يا عيسى ابن مريم انا انت افان للناس ايكو و اعلم الهير من دور الله قال سبحانك ما كويل ان اول ما اسرله به ان كنت
وايه هك علمه علم ما عيسى ولا اعلم ما عيسى سبحانك انت علام الغيوب**

و یاد کن هنگامی را که خدا فرمود ای عیسی پسر مریم آیا تو به مردم گفتی من و مادرم را همچون دو خدا به جای خداوند بپرستید گفت منزهی تو مرا نزید که در باره خویشتن چیزی را که حق من نیست بگویم اگر آن را گفته بودم قطعاً آن را می‌دانستی آنچه در نفس من است تو می‌دانی و آنچه در ذات توست من نمی‌دانم چرا که تو خود دانای رازهای نهانی ۱۱۶

**ما قلنا لهم الا ما امرنا به ان اعدوا لله من وكم وكنتم عليهم ساهيا ما منتم فاهم فلما نوبتكم كنتم انتم الارباب عليهم وانتم
على كل شيء ساهون**

جز آنچه مرا بدان فرمان دادی چیزی به آنان نگفتم گفته‌ام که خدا پروردگار من و پروردگار خود را عبادت کنید و تا وقتی در میانشان بودم بر آنان گواه بودم پس چون روح مرا گرفتی تو خود بر آنان نگهبان بودی و تو بر هر چیز گواهی ۱۱۷

ان سكبهم فاهم عبادك وان سهر لهم فاهك انت الارباب الكرم

اگر عذابشان کنی آنان بندگان تواند و اگر بر ایشان ببخشایی تو خود توانا و حکیمی ۱۱۸

قال الله هك يوم نوح الكادير كدهم لهم حناب عري من بينها الا بهام خالكر فيها انك امة الله عنهم و دعوا عه دك الهوم العظيم

خدا فرمود این روزی است که راستگویان را راستی‌شان سود بخشد برای آنان باغهایی است که از زیر درختان آن نهرها روان است همیشه در آن جاودانند خدا از آنان خشنود است و آنان نیز از او خشنودند این است رستگاری بزرگ ۱۱۹

لَا مَلَأَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا بِرِزْقٍ مِنْ رَبِّهِ يَظُنُّ الْيَوْمَ أَنْ يَحْسَبَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

فرمانروایی آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست از آن خداست و او بر هر چیزی تواناست ۱۲۰

سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

ترتیب	سوره	ترتیب	سوره	ترتیب	سوره	ترتیب	سوره	ترتیب	سوره	ترتیب	
۱	اخلاص	۲۰	نازعات	۳۹	قلم	۵۸	حجر	۷۷	فاطر	۹۶	بینه
۲	شمس	۲۱	انشقاق	۴۰	علق	۵۹	مسد	۷۸	روم	۹۷	آل عمران
۳	اعلی	۲۲	بلد	۴۱	انسان	۶۰	هود	۷۹	سجده	۹۸	نسا
۴	ضحی	۲۳	مدثر	۴۲	ص	۶۱	قدر	۸۰	مومنون	۹۹	حشر
۵	عصر	۲۴	واقعه	۴۳	صافات	۶۲	دخان	۸۱	فلق	۱۰۰	ممتحنه
۶	عادیات	۲۵	مرسلات	۴۴	بروج	۶۳	یس	۸۲	ناس	۱۰۱	نور
۷	تکاتر	۲۶	نبا	۴۵	قمر	۶۴	انعام	۸۳	انبیا	۱۰۲	احزاب
۸	زلزال	۲۷	معارج	۴۶	ذاریات	۶۵	سبا	۸۴	عنکبوت	۱۰۳	حدید
۹	قارعه	۲۸	مطففین	۴۷	رحمن	۶۶	جن	۸۵	رعد	۱۰۴	طلاق
۱۰	همزه	۲۹	تکویر	۴۸	طه	۶۷	یونس	۸۶	حج	۱۰۵	مجادله
۱۱	لیل	۳۰	طور	۴۹	مریم	۶۸	اعراف	۸۷	لقمان	۱۰۶	تحریم
۱۲	تین	۳۱	نجم	۵۰	کوثر	۶۹	غافر	۸۸	جاثیه	۱۰۷	فتح
۱۳	ماعون	۳۲	کافرون	۵۱	شعرا	۷۰	فصلت	۸۹	نحل	۱۰۸	نصر
۱۴	طارق	۳۳	حاقه	۵۲	اسرا	۷۱	زخرف	۹۰	ملک	۱۰۹	منافقون
۱۵	انفطار	۳۴	قی	۵۳	فرقان	۷۲	احقاف	۹۱	محمد	۱۱۰	صف
۱۶	عبس	۳۵	مزل	۵۴	کهف	۷۳	شوری	۹۲	انفال	۱۱۱	حجرات
۱۷	قیامت	۳۶	حمد	۵۵	یوسف	۷۴	زمر	۹۳	انشراح	۱۱۲	تغابن
۱۸	غاشیه	۳۷	قریش	۵۶	قصص	۷۵	نوح	۹۴	بقره	۱۱۳	توبه
۱۹	فجر	۳۸	فیل	۵۷	نمل	۷۶	ابراهیم	۹۵	جمعه	۱۱۴	مائدہ